Huzurun Kaynağı **Aile**

- Kadın ve Ailenin önemi
- Evlilik ve Aile Hayatı
- Çocuk Eğitimi

MEHMET ORUÇ

Sipariş adresi:

Arı Sanat Yayınevi
0212 520 41 51

İÇİNDEKİLER:

ÖNSÖZ

Aile, canlılar içinde sadece insanlara bahşedilmiş değerli bir müessesedir. İnsanı diğer canlılardan ayırt eden önemli bir farktır. Bu farkın yok olması insanı insanlıktan uzaklaştırır.

Aile toplumun temel taşıdır. Her bina temel taşlar üzerinde yükselir. Bir binanın temel taşları sağlam değilse ömrü uzun olmaz, ufak bir sarsıntıda yıkılır. 19.yüzyılda, Sanayi Devrimi ile beraber birçok ülkede, özellikle de Batı ülkelerinde, kapitalist patronların kadını ekonomik yönden istismara başlaması ile bu temel taşlar yerinden oynadı; aile büyük sarsıntı geçirdi. Buna bağlı olarak toplumlar da sarsıntıya uğradı; huzursuzluk, manevi boşluk had safhaya ulaştı.

Bu sarsıntı ülkemizde, biraz hafif seyir göstermekle beraber gün be gün, şiddetini artırmakta, Batı ülkelerine erişebilme yarışını sürdürmektedir. Bunun için de, aile geçimisizlikleri, aile içi şiddet uygulamaları, boşanmalar hızla artmaktadır.

Bütün bunların sebebi, ailede köşe taşları mesabesinde olan, anne, baba ve çocukların yerlerinden oynatılmasından ve yerli yerinde olmamalarındandır. Çünkü her taş yerinde ağırdır, hele bu taş temelde köşe taşı olursa. Ailede, toplumda tekrar huzurun sağlanması da, bu köşe taşlarının yerine konulması ve tabii fonksiyonlarını yerine getirmelerinin sağlanması ile mümkündür.

İşte biz, bu çalışmamızda, aile fertlerinin aile içindeki rollerini ve ailenin toplumdaki yerini göstermeye çalışacağız. Bunu yaparken de, kendi düşüncemizi değil, asırlardır oluşmuş, kemikleşmiş örf ve adetlerimizi, mensubu olmakla iftihar ettiğimiz dinimizin emir ve yasaklarını esas aldık. Bunun için bildirilenler; alışa geldiğimiz yaşayışımıza ters de olsa, nefsimize ağır da gelse, “Bu zamanda böyle şey mi olur” demeden, yapabildiğimiz kadarını yapıp, yapamadıklarımız için de, Cenab-ı Haktan af dilememiz lazımdır.

Hepimiz, aldığımız bir cihazı kullanmadan önce, bunu imal eden mühendislerin hazırladığı “kullanma kılavuzunu” okuruz. Çünkü bu cihazdan en iyi bir şekilde verim alınabilmesi için nasıl kullanılması lazım geldiğini en iyi bilenlerin onlar olduğuna inanırız.

Bunun gibi, insanı ve aile fertlerini yaratan, onlardan en iyi şekilde nasıl istifade edileceğini, ailede huzurun sağlanması için rollerinin ne olması lazım geldiğini en iyi Allahü teâlâ bilir. Bunun dışındaki bilgiler deneme yanılmaya bağlı yarım yamalak bilgilerdir. Bu bilgiler insanları, toplumları yanıltabilir. Bugün faydalı gibi görülen işlerin yarın ne kadar zararlı olduğunu çoğu kez görmekteyiz.

Her meselede olduğu gibi, aile yaşayışımızda da, nasıl hareket etmemiz gerekiyor, ailedeki rollerimiz nelerdir, bunları İslam büyüklerinin kıymetli kitaplarından öğrenip yaşamaya çalışmamız lazımdır. Biz bu kitabımızda bunu yapmaya; kıymetli kitaplardan istifade ederek, bu eşsiz bilgileri sizlere sunmaya çalıştık.

Kur’an-ı kerimde, “**Allah, evlerinizi, sizin için bir huzur ve sükûn yeri yaptı**.” (Nahl-80) buyurulmaktadır. Evlerimizin, huzur ve sükûn yeri olması da, Allahü telanın bildirdiklerine uymaya bağlı. Bunlara ne kadar uyulursa, huzur ve sükûn da o derece fazla olur. Uyulmazsa, her önüne gelen kural koymaya kalkışırsa, evlerde huzur kalmaz. Evlerinde huzur olmayan toplumların sokaklarında da huzur olmaz. Cemiyet, nerede, ne zaman infilak edeceği belli olayan serseri mayına döner. Bundan bütün insanlık zarar görür.

Cenab-ı Hak, hepimizin evini, ailesini huzurlu eylesin. Amin.

BİRİNCİ BÖLÜM

GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE ; AİLE

İnsanlar cemiyet, topluluk halinde yaşamak mecburiyetindedirler. Cemiyetin en küçük birimi ailedir. Bu bakımdan aile, toplumun temel taşıdır. Aile, insanların doğup

büyüdüğü, yetişip geliştiği ve terbiye gördüğü topluluktur. Bu, topluluğun küçük - büyük fertlerinin olgunlaştığı, bir hayat okuludur. Aile içerisinde her ferd, birbirinin bilgi ve tecrübesinden faydalanır. Bu faydalanma bir ömür boyu devam eder.

Şimdi çok küçülüp, anne, baba ve çocuklardan meydana gelir hale gelmiş ise de; büyük baba, nine ve torunlar da aile ferdlerinden sayılır. Bunlara kan, süt ve evlilikten doğan akrabalıklar katılınca, aile çevresi genişler. Erkeğin anası, babası ve kardeşleri ile kadının anası, babası ve kardeşleri en yakın akrabalardır.

İnsanlık aile ile başlar. Yüce kitabımız Kur'an-ı kerimde bildirildiği gibi, bu aile, bir erkek ile bir kadından ibaretdir. Hucurat suresi on üçüncü ayet-i kerimesinde mealen: **"Ey insanlar! Biz sizleri bir erkek ile bir kadından yarattık. Birbirinizle tanışmanız için milletlere ve kabilelere ayırdık**." buyrulmaktadır.

Bugün yeryüzünde rastladığımız farklı renklere, kültürlere, milletlere ve gruplara rağmen, insanlar temelde bir tek ailenin çocuklarıdır. İlmin kesin olarak ortaya koyabildiği husus, farklı ırklara, renklere, kan gruplarına ve iskelet yapılarına rağmen bütün insanların bir ana-babadan çoğaldıklarıdır.

Bu sebeple ilk insan ve ilk peygamber **hazret-i Adem** ile eşi **hazret-i Havva** yeryüzünde bulunan ve ilahi vahiy ile terbiye edilmiş olan ilk ailedir. İnsan nesli (soyu) onlardan çoğalmıştır.

Buna göre, insanlık, ne **Th. Habbes**'in dediği gibi vahşi ve egoist bir canavar olan fertler ve ne de **E. Durkheim'**in dediği gibi özel hayata ve şahsiyete imkan ve fırsat tanımayan insan sürüleri demek olan klan ile başlamıştır. Bu görüşlerin bugün ilmi bir değeri kalmamıştır. Eski ve köklü bir müessese olan aile, değişik yer ve zamanlarda değişik görünüşler kazanmasına rağmen daima var olmuştur.

Eski toplumlarda Aile

Aile, çeşitli dinlerde ve topluluklarda devirlere, bölgelere göre farklılık arz eder. Baba hakimiyetine dayanan aileler (ataerkil-pederşahi) yanında, ana hakimiyetine dayanan (anaerkil - maderşahi) aileler olduğu gibi, tek evli aile (monogami) ve çok evli aileler (poligami) de görülmüştür. İslamdan önceki topluluklarda genel olarak aile şöyledir:

Yahudilikte aile, baba hakimiyetine dayanırdı (ataerkildi). Hem sosyal hem de dini bir müessese olup, kadının miras hakkı yoktu. Çok evlilik vardı. İsrailoğullarının dışında biriyle evlenmemek esastı. Boşanma normal görülürdü. Bu sebeple boşanma çok olurdu.

Hıristiyanlıkta aile sadece dini bir müessese idi. Kocanın hakimiyeti esastı. Evlenen kadın ile erkek artık birbirinden ayrılamaz, boşanıp başkasıyla evlenen eş zina etmiş sayılırdı. Çok evlilik olmakla beraber, aileler daha çok tek evliliğe dayanırdı.

Romalılarda aile, sosyal ve dini bir kuruluştu. Ataerkil bir aile tipi hakimdi. Baba, ailenin reisi idi. İlk devirlerde, çocuklarını öldürme yetkisine bile sahipti. Evlatlık müessesesi vardı. Tek evlilik esas olup, çok evlilik yoktu.

Araplarda, Peygamber efendimizden önceki Cahiliye devrinde aile ataerkildi. Kadın ve çocukların değeri yoktu. Baba, kız çocuklarını öldürme hakkına sahipti. Nitekim kız çocuklarını diri diri toprağa gömerlerdi.

İslamiyetten önce Türklerde: Aile yapısı ataerkildi; yalnız Roma'da olduğu gibi değildi. Tek evlilik esas olmakla beraber fazla yaygın olmasa da çok evliliğe de rastlanılırdı.

Dinimize göre Aile

İslam hukukuna gelince: İslam dini toplumun huzuru ve insan neslinin sağlıklı bir şekilde devamı için, ailenin gerekli olduğunu bildirmiştir. Bu sebeple nikahı helal kılarak, zinayı ve zinaya yol açan serbest ilişkileri yasaklamıştır. Kadına hiç bir dinin, hiç bir sistemin vermediği değeri vermiştir. Peygamber efendimizin Veda hutbesindeki nasihatlerinden biri**: "Kadınlarınıza eziyet etmeyiniz! Onlar, Allahü teâlânın sizlere emanetidir. Onlara yumuşak davranınız, iyilik ediniz.**" olmuştur. Başka bir hadis-i şeriflerinde de**; "Cennet anaların ayakları altındadır**." buyurarak, kadını korumada eşsiz bir hassasiyet göstermiştir.

Ancak erkekler İslamiyete göre, “**ailenin reisi**” olmak bakımından kadınlar üzerinde (daha üstün) bir dereceye sahiptirler. Cenab-ı Hak, kadını erkeğin himayesine vermiştir. Ayet-i kerimede, “**Erkekler kadınlar üzerine hakimdirler; kadınların yöneticisi ve koruyucusudurlar**.” (Nisa: 34) buyurulmaktadır. Bununla beraber, erkeklerin meşru surette kadınlar üzerinde hakları olduğu gibi, kadınların da onlar üzerinde hakları vardır. Ailenin mutluluğu ve sosyal hayatın huzuru, aileyi meydana getiren kadın ve erkeğin, vazife ve sorumluluklarını bilip, uygulamasına bağlıdır.

Aile içinde kadın ve erkeğin birbirlerini anlayıp hoşgörü sahibi olmaları, aile saadeti için şarttır. Karşılıklı saygı ve vazifelerin ne olduğunun bilinmesi, yuvanın huzurlu olması için önemli hususlardır. Ailede disiplini baba sağlar. Baba adaletli davranırsa, ailede huzur olur. Akıllı kadın ve erkek birbirlerini üzmezler.

Son devir İslam büyüklerinden **Hüseyin Hilmi Işık** “rahmetullahi aleyh” erkeğin hanımına karşı davranışının nasıl olması lazım geldiği hususunda buyuruyor ki:

“Aklı olan karı-koca, birbirini üzmez. Hayat arkadaşını üzmek, incitmek aile saadetinin bozulmasına sebeptir. Zalim, huysuz kimse, hayat arkadaşını devamlı üzerek asabını bozar. Sinirler bozulunca, çeşitli hastalıklar meydana gelir. Hayat arkadaşı hasta olan bir eş, mahv olmuştur. Saadeti sona ermiştir. Eşinin hizmetlerinden, yardımlarından mahrum kalmıştır. Ömrü, onun dertlerini dinlemekle, ona doktor aramakla, ona alışmamış olduğu hizmetleri yapmakla geçer. Bütün bu felaketlere, bitmeyen sıkıntılara kadın veya erkeğin huysuzluğu sebep olmuştur. Bunlardan uzak, saadetli bir yuvanın esası, karşılıklı güler yüz, hep tatlı söz, anlayış ve hoşgörüdür. Bunları ise dinimiz emretmektedir. Bunlara uyan dünya ve ahirette rahat eder.”

Aileden gaye, neslin devamını sağlayan çocuktur. İnsanın öldükten sonra iyilikle anılması için; topluma faydalı bir eser veya faydalı bir ilim yahut hayırlı evlat bırakması gerekir. Her şey bitip unutulduğu halde, bunlar unutulmaz ve ölen insanın hayırlı işinin devamını temin eder.

O halde çocuğun örnek şekilde yetiştirilmesi, anne ve babanın ortak vazifesidir. Anne çocuğunu bizzat emzirip büyüttüğü, devamlı iyi ahlakı anlattığı gibi, bunların ev, yiyecek, giyecek ile manevi ve maddi ihtiyaçlarını karşılamak da önce babanın vazifesidir.

İslamda, ailede sevgi saygı esastır

İslamiyet, ahlak ve ilme en büyük kıymeti verip, cahilliği ve ahlaksızlığı reddeder. Onun için her anne ve baba, çocuğuna ilmi, ahlaki ve dini görevlerini öğretmelidir. Öğretmezlerse mes’ul olurlar. Çünkü, her çocuk sevmeyi, sevilmeyi, saygıyı burada öğrenir. Disiplin ve düzenli hayata burada alışır.

Allahü teâlâya inanmayı, Peygamber sevgisini, vatan-millet aşkını, gelenek ve göreneklerine saygıyı hep burada öğrenir. Çocuklar altı yaşlarına kadar kişilik özelliklerini aileden alırlar. Bu sebeple ailenin düzenli olması çok önemlidir.

Aile hayatının düzenli olması, çocukların şahsiyetli ve güzel karakterli birer kişi olarak yetişmesini sağlar. Terbiye etmek için anne - baba gerektiğinde evladına sertlik gösterebilir. Yalnız bu, masum yavrunun körpe vicdanında derin yaralar açan dayak şeklinde olmamalıdır. Fazla sertlik göstermek pek çok çocukta yalancılık, hilebazlık ve hareketlerinde dengesizlikler meydana getirir.

Anne ve baba, kız ve erkek çocuklarını devamlı gözetmeli, bilhassa onları kötü arkadaştan korumak için çok gayret göstermelidir. Kötü arkadaş, çocuğun en büyük düşmanıdır.

Çocuklar küçük olsun, büyük olsun anne ve babalarına itaat ve hürmette kusur etmemelidir. Hayatın çeşitli zorlukları içinde onları büyütüp, her sıkıntıya katlanan anne ve babalar, her bakımdan hürmet ve itaate layıktırlar. Kur’an-ı kerimde mealen; “**Allahü teâlâya ibadet ediniz**.” buyrulduktan sonra, “**Anne-babaya iyilik ediniz.**” (Bakara suresi : 83) diye emredilmiştir. Yine onlara “**Öf!"** demek bile (İsra suresi: 23) yasaklanmıştır.

Başarıda ailenin önemi

Aile, ne kadar sağlam olursa, toplum o derece güçlü temeller üzerine kurulmuş olur. Bir milleti yıkmak isteyen iç ve dış düşmanlar, ilk tahribatlarına aileden başlarlar.

Alkol, uyuşturucu, kumar ve fuhşun en büyük tahribatı (yıkımı) aile ve nesiller üzerindedir. Toplumun temeli aile, ailenin temeli ise sadakat, iffet, haya, karşılıklı sevgi ve anlayış gibi manevi değerlerdir. Ailenin zayıfladığı, zedelendiği, vazifelerini yapamadığı zamanlarda gayri meşru serbest münasebetler artmakda, beden ve ruh sağlığı bozuk nesiller toplumu işgal etmektedir. Bu sebeple, TC Anayasası, ailenin, annenin ve çocuğun korunmasında devleti vazifeli kılmıştır.

Benliğinden, milli ve ahlaki faziletlerinden, örf ve an'anelerinden uzaklaşarak, ruhsuz, köksüz ve inançsız yetişen nesiller, aşağılık kompleksi içinde sapık fikir ve yabancı ideolojilerin esiri olmaya mahkumdurlar.

Köklü, sağlam, milli ve manevi değerlerle teçhiz edilen (donatılan) ailelere dayanan milletler, her türlü felaketlere karşı göğüs gererler. Sağlam temellere dayanmayan aileler ve topluluklar, en küçük bir zorlama karşısında dağılırlar.

Türk milletinin tarihi boyunca her sahada kazandığı zafer ve başarılarda, Türk ailesinin çok büyük payı vardır. Türk aile yapısı, her türlü kötülük ve tuzaklardan korunmalı, milli ve manevi yapısı kuvvetlendirilerek sağlıklı bir şekilde devamı sağlanmalıdır.

Amerakilı bir sosyolog der ki: Türklerin tarihini tetkit ettim. Dikkatimi bir şey çekti. Türkler kısa zamanda devletler kurup uzun saltanatlar sürmüşler. Sebebini araştırdım, şu kanaata vardım: Türklerde çok kuvvetli bir aile yapısı vardır. Kadınla erkeği birbirine bağlayan kanun nizamından ziyade, din, namus, iffet ve sözdür. Her ne kadar geçmişte bir Türk erkeği üçten dokuza şart olsun demek suretiyle karısını boşayabiliyor idiyse de, karakter sahibi bir Türk erkeğinin ağzından bu bir çift sözü çekip olabilmek için dokuz çift manda gücüne ihtiyaç vardır.

KADININ İSLAM TOPLUMUNDAKİ YERİ

Dinimiz ailenin temel taşı olan kadına çok değer vermiş, onu en yüksek dereceye çıkarmıştır. İslâmiyyetin kadına verdiği kıymeti hiçbir din, hiçbir düşünce vermemiştir. Kadının erkekle eşit olduğunu, erkeğin bütün haklarına mâlik olduğunu söyleyerek, kadına erkek işlerini yaptırmak insâfsızlıktır. Ona yapmayacağı işleri yüklemek ağır işlerde çalıştırmak, kadına değer vermek değil, ona zulmetmek olur.

Dinimize göre, kadın çalışmak zorunda da değildir. Erkek akrabâsından, zengin olanlar kadına bakmaya mecburdur. Yakın akrabâsı yoksa veya fakîr iseler, (Beytül-mâl) yâni devlet her türlü ihtiyâçlarını karşılar.

Evli ise, kocası her şeyi getirmek, her ihtiyacını görmek zorundadır.

İslâmiyyette kadın, geçim derdinden, düşüncesinden kurtulmuştur. O, çalışarak, didinerek para kazanmağa mecbûr değildir. Herşey ayağına gelecektir onun. Çünkü o kadındır.

Fakat kadının, islamiyeti, dînini, îmanını, farzları, ibâdetleri, harâmları öğrenmesi farzdır. Babasının veya kocasının, bu ilimleri ona öğretmesi lâzımdır. Öğretmezlerse, büyük günâha girerler. Kadının gidip dışardan öğrenmesi lâzım olur. Dinimiz kadına çok değer verdiği için, işlerini kolaylaştırmıştır onun. Kısacası kadının yapmak zorunda olduğu iki işi var: Birisi, dinin emirlerine uymak, birisi de kocasının meşru emirlerini yerine getirmek. Hepsi bu kadar.

Bugün için beytül-mal olmadığına göre, bakacak kimsesi olmadığından kadın ne yapacak? diye bir soru akla gelebilir.

Bir kere, mecburiyet başkadır, emir başkadır, izin başkadır. Yâni, kadın çalışmaz denilirken, çalışması yasaktır, çalışmamalıdır, denmek istenmiyor... Çalışmak zorunda değildir deniliyor. Yâni kadın çalışmak için zorlanamaz... Öyleyse, kimsesi olmayan Müslüman kadın, bugünkü şartlarda, ticâret, fen, san'at ve zirâat ile uğraşmağa nasıl mecbûr değil ise, bunlarla meşgûl olması, para kazanması da, yasak ve günâh değildir. Meselâ **Hadîce-ül-kübrâ** validemiz önceleri ticaretle meşgûl oluyordu... Kâtibleri, memûrları, hizmetçileri çoktu. Hattâ bir kere, sevgili Peygamberimizi ticâret kâfilesine reîs, başkan tayîn etmişti.

Yalnız, kadın, yukarıda saydığımız işlerle meşgûl olurken veya ilim öğrenirken, harâmdan kesinlikle sakınması lâzım. Günah işlememesi lâzım. Meselâ, Müslüman

kadının başı, kolları, bacakları açık olarak sokağa çıkması harâmdır, günâhtır. Hele bir de buna önem vermezse, aldırış etmezse îmânı gider.

Erkek kadından mesuldür

Kadının yapacağı günâhlardan, ona izin veren veya yaptığına razı olan erkekler de cezâ görecektir. Günahına ortak olur. Fakat, erkeğin günâhları, kadına yüklenmez. Bakınız, dinimiz burada da kadına sorumluluk yüklememiştir. İslâmiyyette kadın, harbe de gitmez. Dünyada râhat ve mesûd olduğu için, Cennete gitmesi de çok kolaydır onun. Nitekim Peygamber efendimiz şöyle buyurmaktadır:

“Dört şeyi yapan, yâni kocasına hıyânet etmiyen, beş vakit namaz kılan, Ramazan-ı şerîfte oruç tutan ve başkasına, açık olarak görünmiyen kadın Cennete gidecektir.”

Çünkü, doğru kılınan namaz, insanı günâh işlemekten korur ve İslâmın şartlarını yerine getirmek sevgisini hâsıl eder.

İslâmiyyette, dinimizde evlenmek, bir kızı mesûd etmek, ibâdettir ve bütün nâfile ibâdetlerden daha sevâbdır.

Bazıları "Kadının kapanması, ona eziyet oluyor. Kapanmanın namusla ilgisi yoktur." diyorlar. "Eğer, küçük yaştan itibaren, kız erkek beraber bulunursa birbirlerine alışır ileride kadının başına kötü iş gelmez. Ayrıca, bu bir kültür meselesidir. Kültürlü olan kadın erkek, belli seviyede görüşmesini bilirler." diyorlar.

Bu sözlerin ne kadar basit bir yaklaşım olduğunu söylemeden önce, şunu ifade edelim. Dinimizin emirlerini bir şeye bağlamak, sadece o iş için olduğunu söylemek yanlış olur. Dinimizin emirlerinde bir değil birçok hikmet vardır. Neticede iyi dikkat edilirse, her emir mutlaka faydasınadır kişinin. Dinimizin hiçbir zararlı emri yoktur. Hiç kimse, dinin şu emri zararlıdır, diyemez diyememiştir de. Zaten demesi de mümkün değildir.

İslâmın dışında, rahat huzur aramak, seraptan su beklemek gibidir. Yâni hayaldir. Hayal peşinde koşmaktır.

İslam kadına değer verir

Avrupa'da ve sosyete hayâtı bulunan yerlerde sevgi denilen şey yoktur. Çünkü, her tarafa kadınlar, kızlar serpilmiştir. Hâlbuki islâm memleketlerinde, bir erkek, evleneceği kadını görür beğenir, bir başkasını da görüp beğenerek, ilk hanımına ihanet etme durumuna düşmez... Müslüman kadın da öyledir...

Tesettürlü 80 yaşındaki Müslüman kadının nurânî bir yüzü vardır. İnsan bakınca, iğrenme gibi bir durum olmuyor. Aksine insan huzur buluyor. Fakat, Avrupa'dan gelen 70'lik 80'lik kadınlara bakılırsa, yüzleri buruşuk buruşuktur. İtici bir halleri vardır.

Güzelliğine güvenen, güzelliğini ön plana çıkartan ve bunun için de güzel olmağa çalışan kadınların güzelliği de yaşlandıkça azalıyor. Hele pudra, ruj, boya kullanan kadınların derisi aşındığı için daha çabuk çirkinleşiyor. Boya kullanmadıkları gün yüzleri buruşuk oluyor. Erkeklerin şehvani bakışları, kadında zamanla, manevi bir çirkinlik hasıl ediyor. Böyle kadınların güzelliği yaşlandıkça kayboluyor. Müslüman kadınlarının ki ise, yaşlandıkça güzelleşiyor. Çünkü, o başkalarına güzel görünmek endişesiyle yüzünü, o mahvedici şeylerle tahrip etmemiştir...

Bunun için, her sabah kalkınca, saatlerce ayna karşısında, tuvalet, makyaj yapmak zorunda kalıyorlar. Makyaj yaptıkça, daha da yıpranıyor ve ileride daha da çirkinleşiyorlar. Güzel kadınlar, kızlar tezgahtar olarak çalıştırılıyor. Burada da kadını istismar var. Kadını ticari bir emtia olarak kullanmak düşüncesi var.

Tesettür kadının faydasına

İslamiyete göre, kadınların, kızların, yabancı erkeklere örtüsüz görünmesi, erkeklerin de bunlara bakması harâmdır, büyük günâhtır. Harâm vâsıtası ile dünya malı kazanmak Müslümana yakışmaz. Böylece kazanılan malların faydası ve bereketi olmaz. Harâma ehemmiyyet vermiyenin îmânı gider.

Hazret-i Âişe validemizin kızkardeşi Esmâ, Resûlullahın yanına geldi. Arkasında ince elbise vardı. Derisinin rengi belli oluyordu. Resûlullah efendimiz mübârek yüzünü çevirdi ve:

“Yâ Esmâ! Bir kız, namaz kılacak yaşa geldiği zaman, onun, yüzünden ve iki elinden başka yerlerini erkeklere göstermemesi lâzımdır.” buyurdu.

Bu hadîs-i şerîften anlaşılıyor ki, kadınların yabancı erkekler yanına açık saçık çıkmaları büyük günâhtır.

Rus elçisi II.Abdülhamid Hana sorar: Kadınlarınızı böyle fazla sokağa çakartmamak suretiyle onlara eziyet etmiş olmuyor musunuz? Cevap: Ekselans, siz kıymetli mücevherlerinizi ortada mı tutarsınız. Elçi, hayır, sağlam kasalarda saklayarak onları koruruz cevabını verince, Abdülhamid Han, kadınlar bizim en kıymetli mücevherlerimiz olduğu için böyle koruma altına alırız, der.

Bunları söylemekten maksat, açık gezen kadınları aşağı, kötü, kapalı kadınların her yönü ile iyi kimseler olduğunu söylemek değildir. Müslüman, açık gezenleri, içki içenleri, dine aykırı iş yapanları görünce, onlara acır, imkân bulursa tatlı sözler ile nasîhat verir. Hiç olmazsa, zararlı yoldan kurtulmaları için duâ eder. Günâh işliyeni görünce, kendi günâhlarını hâtırlar. Başkalarını ayıplamak, kötülemek, gıybet etmek harâmdır. Onların günâhlarından daha büyük günâh işlemiş olur. Müslümanın maksadı herkese iyilik yapmak olmalıdır.

Bâzıları, "Umacı gibi, örtünmüş kadını görmek, insana sıkıntı veriyor. Süslü, açık, güzel kadına, kıza bakmak ise, insana ferahlık, neş'e veriyor. Güzel bir çiçeğe bakmak, koklamak gibi tatlı oluyor." diyorlar.

Burada bir incelik var. Çiçeğe bakmak, onu koklamak rûha tatlı gelmektedir. Rûhun Allahü teâlânın varlığını, büyüklüğünü anlamasına, O'nun emirlerine uymasına sebep olmaktadır.

Fakat, açık, süslenmiş kadına bakmak ise, nefse hoş gelmektedir. Kulak, renkten zevk almaz. Göz de sesten zevk almaz. Çünkü, anlamazlar. Nefs Allahü teâlânın düşmanıdır. Zevklerine kavuşmak için her kötülüğü yapmaktan çekinmez. İnsan haklarını, kanûnları çiğner. Onun zevklerinin sonu yoktur. Kadına kıza bakmakla yetinmediği gibi onunla buluşmak, beraber olmak ister.

Nefsinin esiri olanlar

Bunun içindir ki, nefslerin taşkınlıklarını önlemek için yapılır bütün kanûnlar... Nefsin taşkın istekleri, insanı felakete, hastalıklara, âile fâcialarına, sürüklemektedir. Allahü teâlâ, bu fâcialara mâni olmak için, kızların açılmalarını, yabancı erkeklere yaklaşmalarını, içkiyi, kumarı yasak etmiştir. Nefslerinin esîri olanlar, bu yasakları beğenmiyorlar.

Birçokları, bilhassa Batı fikirli din bilgisi olmayan kimseler de diyorlar ki: "Gençler önceden görüşür, flört ederse, birbirini yakından tanıma imkanları olur. Eğer huyları, anlayışları farklı ise evlenmeden önce daha işin başındayken, işi bitirmiş olur." diyorlar.

Fakat tatbikatta hiç de böyle olmadığı ortaya çıkmaktadır. Bugün en çok boşanma batı ülkelerinde olmaktadır. Bu gerçek, bu tür firiklerin yanlış olduğunu ispata kafidir.

İki taraf da birbirlerine hoş görünmek için berâber bulundukları sırada, gâyet ihtiyâtlı davranıp, kötü huylarını birbirlerine hissettirmemeğe çalışır, birbirlerini aldatırlar. Bunun için, gençlikten gelen duyguların ve şehvânî kuvvetlerin tesîri ile önceden tanışmalarının faydası olmaz. Bunun da delîli, Hıristiyan âilelerin çoğunda, evlendikten sonra görülen hoş olmıyan hâllerdir.

Müslüman erkek kadını uçan kuştan esirger

Her memlekette, bilhâssa Avrupa'da, sâdece hanımı ile ömrünün sonuna kadar berâber yaşayıp, başka bir kadınla ilgisi olmamış güçlü, kuvvetli kimse pek azdır. Orada, kendi hanımı ile berâber oturmak ayıp olduğu için, herkes hanımını başka bir erkekle oturtur. Kendisi de, bir başkasının hanımını alarak dans eder. Böyle bir görüşmede, gerek erkek, bir diğer kadına ve gerek kadın, bir diğer erkeğe çâresiz meyleder. Bunun için Hıristiyan memleketlerinde, kadınlar ve erkekler, birbirleri ile karıştıkları, görüştükleri ve konuştukları için, zina etmeden ömür geçirmiş bir erkek ve kadın pek nâdir bulunur.

Müslüman hanımlarının durumuna gelince, Müslümanların hanımları, ırz, nâmûs ve hayâ sâhibi olarak, kocalarının yanında ve her yerde muhterem olduğundan, onları böyle tehlikelere ve hakâretlere lâyık görmezler. Herkes, en çok sevdiği ve kıymetli olan şeyleri kendi nefsi için sakladığı gibi, Müslümanlar da, kendilerine her şeyden kıymetli, azîz ve muhterem bildikleri hanımlarını uçan kuştan esirgerler.

Bu ise, muhabbetin, sevginin çokluğundandır. Avrupalılar, bu husûsta ahlâk ve nâmûs duygusundan uzaklaşmışlardır. Erkeğin, hanımını veya kadının kocasını kıskanması, çok gülünç ve alay konusu olan bir ahmaklık kabûl edilmektedir. O hale gelmiş ki, bir kimse hakkında, filan kıskanç imiş denilince, terbiyesiz ve ahmak sayılır. Batı ülkeleri, Müslüman ülkeleri de kendilerine benzetmek istiyorlar. Bütün gayretleri bundandır. Çeşitli isimler altında, dernekler kurup asil milletimizi kendi ahlâksızlıklarına alıştırmak istiyorlar. Hadîs-i şerîfte, "**Hayâ îmândandır.**" buyuruldu. Maksatları önce hayayı yıkmak sonra da dini, îmânı...

Evliler daha uzun ömürlü

"Sadece bedensel sağlığa odaklanmanız yetmez. Duygusal ve zihinsel sağlığın da önemli olduğunu gösteren yüzlerce çalışma var. Bu çalışmaların ortak noktası, zihinsel sağlık için güçlü sosyal bağların çok önemli olduğudur. Güçlü sosyal ilişkiler, sağlıklı yaşlanmanın başlıca unsurlarından biridir. Sosyal bağlarınız, ilişki ağınız en az kolesterol, hipertansiyon veya kan şekeriniz kadar önemlidir.

EVLİLİK kurumu, sosyal ilişki ağınızın önemli bir parçasıdır. Evlilik, yaşam kalitesi ve süresi üzerinde etkili bir faktördür. Özellikle erkeklerde evli olup olmamak, yaşam kalitesini derinden etkiler. Evliler, duygusal ve bedensel açıdan kendilerini daha iyi ve mutlu hisseder.

Yalnızlık hiçbir canlı için iyi değildir ama insanlar için dayanılması en güç durumlardan biridir. Güçlü sosyal bağlar, yalnızlık duygusunu azaltır. Bazen sıradan kalabalıklar içindeyken bile rahatlamamız bundandır. Yaşınız ilerledikçe mükemmelliğe olan tutkunuz törpülenmekte, huzur anlayışınız sadeleşmektedir. Kişisel kusurlarınızı yaşlandıkça daha kolay fark eder, başkalarının kusurlarını sorunsuzca affedersiniz. Eğer iyi ilişkiler kurabilen biriyseniz ve yalnızlığınızı azaltabilecek güçlü sosyal bağlara sahipseniz, yaşlanma yolculuğunuz daha kolay ve neşeli olacaktır. Evlilik, yalnızlığı azaltmakta ve güçlü sosyal bağlar kurdurmakta çok güçlü bir çözümdür. Güvenebileceğiniz, birlikte yürüyebileceğiniz, paylaşabileceğiniz, zorluklara birlikte katlanabileceğiniz bir hayat arkadaşınız varsa hayatınızın daha sağlıklı, keyifli, huzurlu ve hafif geçeceğinden hiç kuşkunuz olmasın." (Hürriyet, Prof.Dr.Osman Müftüoğlu, 18.7.2006)

KADININ BATI KÜLTÜRÜNDEKİ YERİ

Kapitalist Batı'nın bugün ilâhı, mabudu, her şeyi paradır, menfaattir. Aslında geçmişte de pek farklı değildi. Batı'da menfaat her şeyin üzerindedir. Para kutsaldır onların gözünde...

Menfaatin dışındaki bütün kavramların hiçbir değeri yoktur. Başta, dillerinden hiç düşürmedikleri demokrasi olmak üzere, insan hakları, kadın hakları, hayvan hakları, çevrecilik, velhâsıl aklınıza ne geliyorsa hepsi göstermeliktir. Bunları gayelerine ulaşmada birer paravan olarak kullanırlar. İstismarda üzerlerine yoktur.

En çok istismar ettikleri de kadın konusudur... Aslında, kadın hakları savunuculuğu altında, kadınlara en büyük zulmü kendileri yapıyorlar. Fakat bunu öyle bir kılıfa sokuyorlar ki, zulüm altında inim inim inleyen kadınlar bile bunun farkına varamıyorlar. Az da olsa bunun farkına varan kültürlü kadınlar çıkmış Batı'da... Fakat bunlar istisna kabilinden olduğu için neticeyi değiştirememişler...

Batılı kadınların acınacak hâllerini yine Batılı olan bir kadından dinleyelim. Fransa'nın meşhur şairi **Madam Mardirous,** Müslüman kadınlara bakınız nasıl sesleniyor:

"İçinde bulunduğunuz nimetin kıymetini biliniz!... Burada kadına hürriyet adı altında yapılan işkenceleri bilemezsiniz siz. Ah, şu omuzumda hıçkırarak ağlamış

kızların adedini bir bilseniz... Kulaklarım, kızların çok feci, kalbleri yakan bağırışları ile dolu... Evet, ışıklar ve çiçeklerle dolu bir baloya girebilmek, çok tatlı gibi görünür. Kadınlara verilen bir hak gibi sunulur. Aslında buralar, kadınların sömürüldüğü, erkeklere sunulduğu, şehvetlerin tatmin edildiği yerler... Türk erkeklerine sesleniyorum: Kadınlarınıza, kızlarınıza bunları anlatın! Sakın bu yapılanların kadınlara iyilik olarak yapıldığını zannetmesinler! Bunların sadece ve sadece kadını istismar için yapıldığını bilsinler, sakın bunlara özenmesinler!” (Faideli Bilgiler, 290)

Batı aydınının kadına bakışı

Şimdi de size, Avrupa’nın kadınlar hakkındaki atasözlerini sunacağım. Malûm olduğu üzere, atasözleri belli bir şahsın düşüncesini değil, o toplumun ortak düşüncesini gösterir. Atasözleri bir kültürün aynasıdır. Toplumların hayat felsefesi, en kestirmeden atasözlerinde saklıdır.

Aşağıdaki atasözleri, Fransız yazar **Quitard’**ın **“Proverbes sur les femmes”** kitabından alınmıştır:

*** Şeytanın yapamadığını kadın yapar.**
*** Kadın, erkeği tuzağa düşüren bir örümcektir.**
*** Kadının vücudunun üstündeki baş, şeytan kafasıdır.**
*** Karısı olanın arısı var demektir; onu devamlı sokar.**
*** Kadın zarurî bir baş belâsıdır.**
*** Kadın takvim gibidir, sadece bir yıl işe yarar.**
*** Erkek kadın için değil, kadın erkek için yaratılmıştır.**
*** Kadın dili kesilse bile susmaz.**
*** İyi kadın kafası olmayan kadındır.**
*** Kadın dövülür, fakat öldürülmez.**
*** Horozun karşısında tavuk ötmemelidir.**

Şimdi Avrupa’nın anlı şanlı kadın hakları savunucularına ve bizdeki temsilcileri olan feministlere sormak lâzım: Kadının şeytandan daha kötü olduğunu, baş belâsı olduğunu, belli bir süre sonra değiştirilmesinin gerekli olduğunu, kadını dövmenin tabiî bir şey olduğunu ve benzeri konuları savunmak mıdır kadın hakları?

Kadını bu derece aşağı gören ve ona, ihtiyaç için alınıp satılan herhangi bir eşya muamelesi yapan toplumların kadın hakları savunuculuğuna soyunmaları ne derece inandırıcı olur?

Feministler İslâmı bilmiyorlar

Zavallılar, Müslümanlıkta kadını aşağılamanın, onu ezmenin, sömürmenin yasak olduğunu bilmiyorlar. Kültürümüzden, dinimizden uzak yetiştikleri için, âlemlere rahmet olarak gönderilen sevgili Peygamberimizin kadınlar hakkında buyurdukları mübarek sözleri nereden bilecekler? Peygamber efendimizin bu hususta buyurduğu sözlerden birkaçı şöyle:

“Cennet anaların ayağı altındadır.”

“Ahirette, kocası tarafından dövülen kadının davacısı ben olacağım.”

“Müslümanların en iyisi, hanımına karşı iyi ve faydalı olandır.”

“Kadınlarınıza eziyet etmeyiniz! Onlar Allahü teâlânın emanetleridir. Onlara yumuşak olunuz, iyilik ediniz!”

AVRUPA KADINI SOKAĞA NİÇİN ÇEKTİ?

Bir vesile ile tanıştığım bir konfeksiyon atölyesi sahibine, kaç kişi çalıştırdığını sorduğumda, “25’i kadın 5’i erkek olmak üzere, toplam 30 kişi” dedi. Sonra da, “İhtiyaç sahibi, çaresiz birçok kadının, kızın ekmek kapısı oluyorum, çok dua ediyorlar zavallılar.” diye ilâve etti. Yanımdaki arkadaş, müdahale ederek konfeksiyoncuya sordu:

- Size bir şey soracağım. Burada biz bizeyiz. Lütfen soruma samimî bir şekilde cevap verin. Özellikle kadın çalıştırmanızdaki gerçek sebep nedir?

Adam önce cevap vermekte tereddüt etti. Arkadaş tekrar ikaz etti:

- Cevap vermek zorunda değilsiniz. Fakat cevap verecekseniz, gerçek sebebi söyleyin lütfen.

- Madem ısrar ediyorsunuz, söyleyeyim. Kadın çalıştırmamın bir değil birçok sebebi var. Kadın, ucuz işçi demektir. Ortalama verdiğim ücret erkeğin yarısıdır. Ayrıca kadın, problemsiz işçi demektir. Sigorta istemez, istediğin zaman işine son verebilirsin. Kadınları disiplin altına almak, erkeklere göre çok daha kolaydır. Erkek işçi birçok problemi de beraberinde getirir. Yalnız ben değil, başkaları da bu sebeplerden dolayı kadın işçi çalıştırır.

Böylece durum açık ve net olarak anlaşılmış oldu. Zaten mesele burada düğümleniyor. Üzerinde durulması gereken husus; kadının çalışıp çalışmaması değil; çalışması gerekiyorsa, tabiî ki çalışacak kadın. Üzerinde durulması gereken asıl mesele, kadının istismar edilmesi ve bu sayede köşe dönülmesi... Kadının hakkını, hukukunu düşünen kim? Yalnız bizde mi? Hayır, bütün dünyada durum aynı. Özellikle de istismarın üretim merkezi Batı'da. İsterseniz biraz daha gerilere giderek, bu istismarı kim ve ne zaman başlattı; ona bir bakalım.

Kadını sokağa çekmek kolay olmadı

Ondokuzuncu yüzyılda, Sanayi Devrimi ile berber, Batı'da, kapitalistler arasında amansız bir rekabet başladı. Ucuz maliyet için çareler aranıyordu. Kadın devreye sokulursa, bu sağlanabilirdi. Fakat çalışmaya alışkın olmayan kadını, evinden çıkarabilmek pek kolay değildi o zamanın Batı'sında.

Kapitalistler buna bir kılıf buldular. Ekonomik özgürlük, kadın hakları, kadın erkek eşitliği gibi konuları gündeme getirip; kadın çalıştığı takdirde, bu haklara kavuşacağı propagandası yapıldı. Bu sinsi plân, onlara bir lütuf, bir ihsan gibi gösterildi. Bu tuzakla evlerinden çıkardıkları kadınların sayesinde zenginliklerine zenginlik kattılar.

Bununla da kalınmadı. Üretilen malların tüketilmesi için de, kadınların tüketici olarak devreye sokulması ve verilenin elinden geri alınması plânları yapılmaya başlandı.

Bunun için dergiler çıkarıldı. ABD'de yayınlanan, **Dial, Godey's Lady's book, Ladies' Magazine'** gibi dergiler piyasaya sürüldü. Pahalı, fakat pratik değeri olmayan giyecekler, **"Güzel giyim"** olarak lânse edildi. Giyim, kocasına karşı şirin görünmek olarak değil, sokağa şirin görünmek şekline dönüştürüldü sinsice. Neticede, gardroplar elbiselerle dolup taşmaya başladı. Bununla da kalınmadı. Üretilen malların satılmasında, kadının reklâm malzemesi olarak kullanılması gündeme geldi. Kadın, cinselliğinden istifade edilerek, sadece kadın giysilerinde değil, her cins malın reklâmında kullanılmaya başlandı.

Bütün bu yapılanlarda istismar, ikiyüzlülük hep ön plânda oldu... Adalet, eşitlik adı altında, zulüm gördü kadın. Kadın hakkı denilip, haksızlığın daniskası yapıldı.

Evlilik dışı ilişki meşrulaştı

Bu yapılanlar ister istemez aileye de yansıdı. Aileyi temelinden sarstı. Dallas gibi TV dizileriyle, aile bombardımana tutuldu. Evlilik dışı ilişkilere göz yummak, eşler arasında, uygarlık kabul edildi. **ABD'**de yapılan bir araştırmada, erkeklerin **% 46'**sının, kadınların ise **% 41'**inin evlilik dışı gayri meşru hayat yaşadıkları tespit edilmiştir.

Kadınların gerçek durumları böyleyken, sözde kadın hakları savunucuları feministler ve çeşitli dernekler bunlara mâni olacaklarına, aksine istismarcılar ile kol kola girip, bindikleri dalı kesme gafletine düştüler.

Kim ne derse desin, bütün bu olup bitenleri tarafsız bir şekilde inceleyen kimsenin, tarih boyunca kadını sadece İslâm dininin istismar etmediğini, ona lâyık olduğu değeri verdiğini görecektir. Bugün tarafsız gözlemciler, kadını, aileyi, korumak için İslâmdaki aile yapısını incelemekte olup, bunu kendilerine nasıl adapte edebilecekleri arayışı içindeler. Batı şunu açık bir şekilde gördü ki, acil tedbir alınmazsa, çok kısa zamanda, aile diye bir kurum kalmayacak... Ailenin ortadan kalkması da bir toplum için büyük bir felâket olacaktır...

BATI'DA AİLE ÇÖKERTİLDİ

Filozoflara göre, insanlar, tarih öncesi çağlarda, birer canavar gibi vahşiymiş... Daha sonraları aile, cemiyet ve toplum hâline gelmişler...

Sosyologlara göre ise, insanlar önce hayvan gibi sürüler hâlinde yaşarlarmış; daha sonra fertler haline gelmişler...

Halbuki aile, cemiyet ilk insan Hz. Adem'den beri vardır. Fakat bunlar, Hz. Adem'i ilk insan ve peygamber olarak kabul etmedikleri için pusulalarını şaşırıyorlar.

İlk zamanlarda; şehirlerde yaşayan medenî insanlar olduğu gibi, çöllerde, dağlarda ilkel hayat süren insanlar da vardı. Bugün bile Afrika'da Amerika'da böyle insanlar yok mu? Dağda yaşayan ilkel insanları esas alıp, bütün insanlar ilkeldi demek ilim adamına yakışmaz.

Yüce Allah, aileyi toplumun temel taşı olarak yaratmıştır. Tarih boyunca aile hep var olmuştur. Çünkü yaratan böyle yaratmıştır. Âyet-i kerîmede mealen, **"Ey insanlar, biz sizleri bir erkek, bir kadından yarattık"** (Hucurat-13) buyurulmaktadır.

Geriye dönüş çok zor

Eğer toplum, yaratılışına uygun olarak, aileye önem verirse, sağlam olarak ayakta kalabilir. Aileye önem vermezse, cemiyetin düzeni bozulup, işte o zaman filozofların dediği gibi, fert fert birer canavar olurlar.

Batı, hızla bu canavarlaşmaya doğru gitmektedir. Çünkü, aileyi yok etmek için ne lâzımsa yapılmış bugüne kadar. Şimdi onlar da yaptıklarının yanlışlığını geç de olsa anladılar. Fakat çok geç... Geriye dönüş olmaz bu saatten sonra artık...

Fransa'da yayınlanan **Ça M'İnteresse** ve **L'Evenement du Jeudi** dergileri ile Almanya'da yayınlanan **Focus** dergisi sık sık bu konuları gündeme getiriyorlar. Giderek çöken aile kurumunu kurtarmaya çalışıyorlar... Gerekli tedbirler alınmadığı takdirde, boşanma oranlarının çok yüksek olması sebebiyle, yakında aile mefhumunun kalmayacağı endişesini dile getiriyorlar.

Yapılan araştırmalara göre, Türk aile yapısı Batı'ya göre daha kuvvetli olduğundan, boşanma oranının Türkiye'de çok düşük olduğu tespit edildi.

Yine araştırmalara göre, Türk aile yapısının sevindirici bir özelliği de evliliklerin oldukça dayanıklı olması... Mevcut evliliklerin, yüzde 93'ünü birinci evlilikler, yüzde 4'ünü ikinci evlilikler, geri kalan oranlarını ise üçüncü veya dördüncü evlilikler teşkil ediyor.

Etme bulma dünyası

Etme bulma dünyası... İslâm düşmanlığı uğruna nice medeniyetleri ve aile mefhumunu yok eden İngiltere'de, yakın bir gelecekte aile mefhumunun kalmayacağı görüşünden hareketle, yeni kanunlar hazırlanıyor. Boşanma oranının vahametini gören İngiliz hükümeti, giderek çöken aile kurumunu koruma altına alma gayretinde...

İngiltere'de, evlilik dışı çocuk oranı yüzde 35'e ulaşmış durumda. Yeni düzenlemelerle, evlilik konusuna daha sıcak bakan eski kuşaklardan da evliliklerin korunması için daha fazla destek sağlanması hedefleniyor.

Büyükanne ile büyükbabaların hem evlilik, hem de bu evlilikten doğan çocukların üzerindeki etkilerinin artırılması için, aile büyüklerinin çocuklarına yakın yerlerde yaşamaları teşvik edilmekte...

Bunlar hep dinimizin emrettiği, bu sebeple de İngilizlerin düşman olduğu değerler değil mi? Körü körüne düşmanlık insanı ne hâllere düşürüyor?

Netice olarak; Batı ülkeleriyle kıyaslanınca Türkiye'nin durumu sevindirici... Ama bu nereye kadar? Batılılaşma bu hızıyla devam ederse, eninde sonunda bizim varacağımız nokta da aynı olmayacak mı?!.

KADIN - ERKEK EŞİTLİĞİ

Cenâb-ı Hak, kadını, erkeği farklı yaratmıştır. Fizikî yapısı birbirine benzemez. Birbirine benzemeyen iki şey, birbiri ile mukayese edilemez.

Yüce Allah, kadını da, erkeği de her işe elverişli olarak yaratmamıştır. Kadın ile erkek iki ayrı cinstir, birbirine üstünlüğü söz konusu olamaz. Ancak vasıfları eşit olan iki şey arasında kıyaslama yapılır.

Kadın meselesi bütün dünyada olduğu gibi, bizde de yanlış yönden ele alınıyor... İlmî olmaktan çok, hissî sebeplerle ortaya atılan bir kadın-erkek eşitliği meselesinde kadınların hiçbir davâsı halledilemez. Çünkü başlangıç noktası yanlıştır. Kadın-erkek eşitliği altında kadına zulmediliyor aslında... Bunun için hissî olmayıp gerçekçi olmak lazım.

Çalışan bir karı-kocanın, akşam eve beraber yorgun argın gelip, kadının evde yemeğini yapması, ev işleri ile ilgilenmesi, erkeğin de yan gelip yatması nasıl kadın yönünden eşitsizlik ise; kadının çalışmadığı evde, akşam eve gelen erkeğin eşitlik olsun diye mutfağa girmesi, ev işlerinde ona yardıma zorlanması da erkek açısından eşitsizlik olur.

Böyle bir erkek günlük istirahatini yapamadığı için ertesi günü işinde başarılı olamaz. İşinde başarılı olmayan kimsenin sıkıntısı evine, yine hanımına yansır; zararı yine o çeker.

Can Kıraç'ın anlattıkları

Bunun için, işinin ehli patronlar, yöneticilerini işe alırken, **"Ben sana bu parayı sadece, sekiz saatlik mesai için vermiyorum. Yirmi dört saatin için veriyorum. Bütün gününü satın alıyorum. Ev işleri dahil, başka bir iş ile uğraşmamanı istiyorum... Evinde istirahatini iyice yapıp sabah bedenen ve zihnen dinlenmiş olarak gelmeni istiyorum"** diye şart koşarlar...

Bu kuralı hiç taviz vermeden uygulayan iş adamlarının başında **Vehbi Koç** gelir.

Damadının ağabeyi **Can Kıraç,** bu konuya Vehbi Beyin ne kadar önem verdiğini bakınız nasıl anlatıyor hatıralarında:

"Bu davet, Vehbi Koç için de önemli bir fırsat olacaktı... Bizim yaşam şeklimizi görecek, gösterişe veya şatafata verdiğimiz önceliği anlayacak ve eşimin beceriklilliğini tartacaktı. İşini teslim ettiği insanları her yönüyle tanımak, Vehbi Koç'un çok önem verdiği bir özelliği idi...

Böylesine önemli bir görücüye çıkma hususunda eşim İnci'yi ikna etmem kolay olmamıştı... "**Meraklanma, yemeklerin hazırlanmasında sana yardım ederim**" taahhüdünde bile bulunmuştum... Vehbi Bey'le baş başa kaldığımız bu ilk gece, tahminimizden de başarılı geçmişti...

Ben İzmir'in iş dünyası ile ilgili haberler vermiştim. O da bize basamak basamak yükselerek "refaha" kavuşmanın erdemini ve sırlarını anlatmıştı!.. Sıra kahve içmeye gelmişti...

Vehbi Bey keyifli zamanlarında yaptığı gibi ellerini dizlerine vurduktan sonra; "Çocuklar size teşekkür ederim. Beni tahminimden daha iyi ağırladınız. İnci Hanım, senin yemeklerin de hoşuma gitti, yorulmuşsun, ellerine sağlık!" diyerek bizlere iltifat etti...

"Bir daha kocanı mutfağa sokma!"

İnci de, bu samimi duygulara tevazu içinde mukabele etmek düşüncesi ile, "**Beyefendi, sizi evimizde misafir etmekten onur duyduk. Sağolun! Beğendiğiniz yemeklerin bir kısmını da Can hazırladı, benim için hiç yorgunluk olmadı!**" itirafında bulunmuştu...

Gecenin keyfi de bu itiraftan sonra kaçmıştı!.. Vehbi Bey'in sevinç ifade eden yüz çizgileri değişmiş, kızgınlığını belirleyen şekilde alt dudağı hafifçe aşağıya sarkmıştı... Biz, İnci ile göz göze bakarak bu ani değişikliğin sebebini anlamaya çalışmıştık.

Merakımızı ve endişemizi, Vehbi Bey şu açıklaması ile gidermişti:

"İnci Hanım! Sen sen ol, bir daha kocanı mutfağa sokma! Erkeğin işi evinin dışında çalışmaktır. Yemek yapmasını bilmiyorsan, kocana söyle, sana aşçı tutsun! ..."

Şimdi, denebilir mi, Vehbi bey, erkeği mutfağa sokmamakla kadınlara haksızlık yapıyor, kadın- erkek eşitliğini bozuyor?!...

Her taş yerinde ağırdır. Taşları yerinden oynatmanın kimseye faydası olmaz!...

ÖZGÜRLÜK DİYE DİYE AİLEYİ MAHVETTİLER

Oldum olası **"Bilimsel rapor"** , "**İstatistiki veriler**" gibi araştırmalara hep şüphe gözü ile bakmışımdır. Nasıl bakmayayım; aynı konuda iki araştırma yapılıyor, netice birbirinin tam tersi... Ufak tefek farklılıklara tamam da, yüzde yüz farklılık niçin?

Çünkü, bu tür çalışmaların birçoğu belli maksatlar, yönlendirmeler için yapılıyor da ondan. İşte, bu tür yapılan bir araştırmanın neticesi:

" Yapılan araştırmalara göre, Batı'da gayri meşru ilişki yaşı 14'e Türkiye ise, 16'ya indi. Bu gizli ilişkilerin sağlık açısından zararlarına mani olmak için, artık cinsellik tabu olmaktan çıkarılmalı. Cinsel eğitim verilmeli. Cinsellik bir ihtiyaçtır, engel olunmamalı.Teklif sadece erkekten gelmemeli, kadın da teklif edebilmeli. Erkek cinselliği nasıl rahat yaşıyorsa, kadın da öyle olmalı. Her iki cins de evlilik öncesi, cinsel tecrübeye sahip olmalı. Görüştüğümüz herkes cinsel özgürlük istiyor..."

Sordukları her denek, aynı şeyleri istiyor(!). Bu sözde araştırma ya maksatlı bir masabaşı çalışması veya, diskoteklerde, barlarda... yapılmış. Meyhaneden çıkan kimseye içki içiyor musunuz diye sorarsanız, alacağınız cevap tabii ki " Evet" olacak. Sonra da bunu bilimsel araştırma(!) diye yayınlayacaksın!

Batı bunu denemiş. Cinsel özgürlüğün toplumu ne hale getirdiğini görmüş. Şimdi, bunun nasıl önüne geçebilirim, telaşında; aile bağlarını kuvvetlendirmek için, bütçelerinden yüklü paralar ayırmaktalar. Alınan netice ortada iken, toplumu böyle bir yönlendirme gayretine girmek akıllara durgunluk veriyor. Acaba bu, Batı'nın bir intikamı mı? Bizim toplumumuz perişan oldu, onların ki de olsun kıskançlığı mı?

İsveç'te "cinsel devrim"in korkunç neticesi

Batıda ilk defa İsveç, yasal yollarla "**cinsel devrim**" yapan bir ülkedir. İsveç Parlamentosu , insanların "cinsel özgürlüğünü" baskı altına alan ne kadar yasa varsa, onların tümünü yürürlükten kaldırıp bu, "**özgürlüğü"** pekiştirici yasaları yürürlüğe koydu.

Akıllarınca, bu tür yayınlar serbestçe yayınlanacak, piyasa bu tür yayınlara belli bir noktada doyum sağladıktan sonra da, kendiliğinden ortadan çekilecek...

Bu serbestliğin verilmesinden sonra, hiç tahmin etmediği bir manzara ile karşılaştı İsveç. Cinsel özgürlük adına uygulanan tedbirler ters tepti. Piyasa bir türlü porno yayına doymak bilmedi. Tersine, bu tür yayınların her türlüsü piyasayı gitgide daha yoğun biçimlerde işgal etmeye başladı. Okullardaki eğitim ve cinsel özgürlük uygulamaları da, beklenenin tersine sonuçlar vermeye başladı.

Pornografi piyasası, eskisinden çok daha zengin hale geldi. Üstelik sapık ilişkilerin yanı sıra ırza geçme ve fuhuş olayları arttı. Buna bağlı olarak başka bir gelişme, alkolizmin yaygınlaşması ve yoğunlaşması olmuştur. Halen her 100 İsveçliden 80'inin klinik alkolik olduğu belirtilmektedir.

Laboratory for Clinical Stress Research'ün araştırma sonuçları şöyle özetleniyor: "**Dört yaşındaki her üç çocuktan birisi çişini tutamıyor. Her iki yetişkinden birisi uykusuzluk, yorgunluk, sıkıntı gibi durumlardan şikayetçi. Çalışan her yedi kişiden birisi, çalışma gününün sonunda zihnen kendisini tükenmiş hissediyor.**

Her yıl binlerce kişi intihar ederken, bundan birkaç misli fazlası da intihara teşebbüs ediyor. Nihayet, her bin kişiden 99.7'sinin ruhen hasta olması, İsveçlileri dünyanın en mutsuz insanları arasında ön sıraya çıkarıyor."

Tarifnameye uyulmazsa...

Cenab-ı Hak, insanın, bedenen ve ruhen sağlam kalabilmesi için, ölçüler bildirmiş, sınırlar koymuş. Bu sınır aşılırsa, insanın felâketi olur, buyurmuş. Ama dinleyen kim?

Tarifnameye uymamakta ısrar edilirse, sınır aşılırsa, daha çok felaketler gelir insanoğlunun başına!..

Aslında, İsveçlilerin uğradığı ruh hastalıkları, bütün Avrupa ülkeleri ve Amerika için de geçerlidir. **Cinsel serbestlik ve neticesinde meydana gelen ahlakî çöküntü sebebiyle can sıkıntısı, bezginlik, yılgınlık, umutsuzluk, alkolizm, erken bunama, melankoli, şizofreni gibi hastalıklarda anormal bir artış görüldü.** Ayrıca yalnızlık, terkedilmişlik duygusu, insanlarda sevgisizlik, dostluktan uzaklaşma, yabancılaşma, ev yaşantısının unutulmaya yüz tutması, ailenin şirket haline dönüşmesi gibi durumlar, günümüz Batı insanının belli başlı karakteristlikleri arasında girdi.

Cinsel alandaki yanlış uygulamalar sebebiyle, akıl ve ruh hastalıkları, gitgide daha çok insanı içine alan boyutlara ulaşıyor. Batı kentleri, açık hava ruh hastalıkları hastanelerine dönüşmüştür desek, pek de abartma yapmış sayılmayız.

İsveç'te yaygınlaşan ırza geçme olayları, **Fransa**'da alkolizm, **İngiltere**'de eşcinsellik, **Amerika**'da bütün bunların toplamı, tek tek herkesi tehdit eden boyutlara ulaşmıştır. Amerika nüfusunun **yüzde 30'unun eşcinsel** olduğu bilinmektedir.

Cinsel özgürlük sebebiyle, zührevi hastalıklar hızla yaygınlaşmıştır. Araştırma sonucunda dünyadaki her dört gençten birinin çevresinde, ya bir AIDS hastası, ya da cinsel yolla bulaşan hastalığa yakalanmış biri olduğu gerçeği ortaya çıkmıştır.

Batının, bu, ne yapacağını şaşırmış sinirli, hastalıklı insanlarının mağdurları arasında çocuklar da yerlerini almaktan geri kalmıyor.

Ahlaki çöküntü

Batı dünyasında, çocuklara karşı işlenen cinsel saldırı olayları da giderek ürkütücü boyutlara ulaşmaktadır. **Amerika Aile Şiddet Araştırmaları Enstitüsü**'nün bir raporuna göre, tüm Amerikalı kadınların yüzde 19'u (1/5) ve erkeklerin yüzde 9'u çocuklarında cinsel yönden kötü davranışlarla karşılaşmış durumdalar. Ayrıca 2-5 milyon arasında Amerikan kadını, yakın akrabalarıyla cinsel ilişkide bulunmuş olarak görünüyor.

Ahlakî çöküntü sebebiyle, Avrupa'da ve Birleşik Amerika'da alınan bütün tedbirlere rağmen, alkol ve uyuşturucu kullananların sayısı da hızlı bir artış göstermektedir. Gençler hemen hemen 11 yaşında içki şişelerine sarılıyor. Okul çağındaki erkek çocuklardan yüzde 10'u, kız çocuklardan ise yüzde 5.8'i alkolik olma tehlikesi ile karşı karşıya bulunuyor.

Gençlerde alkole bağımlılık, okul ve iş meselelerinden sonra üçüncü en büyük mesele halini almış durumda. Gençlerin böylesine küçük yaşta alkole başlamaları da, ana babalarıyla aile çevresinin rolü çok büyük. Gençlerin yüzde 37'sinin babası, yüzde 13'ünün ise, annesi aşırı derecede alkol kullanmaktadır.

Bütün bunların sebebi, Batı'nın uyguladığı hayat tarzının insanın tabiatını çok zorlamasıdır. Doğal olmayanı doğal diye, her türlü sapkınlığı ve sapıklığı, doğru diye kabul etmesidir. Sapıklık, doğruluk diye görülünce doğru tedavi yerine yanlış tedavi uygulandı.

Bir tedavi aracı olarak öngörülen İsveç'in "**cinsel devrim**" saçmalığının sonuçları, bütün vahametiyle ortaya çıktı. Batı bataklıktan kurtulma çareleri ararken, ülkemizdeki bazı çevrelerin toplumumuzu hızla bu bataklığa çekme gayretleri art niyetin açık ifadesidir.

İnsanı hayvandan ayıran, **"Ahlak**"tır. Bu kaldırılınca insanın hayvandan farkı kalmaz. Hatta hayvandan daha kötü duruma düşer. İnsan sınırsız, başıboş değildir. Sınır tanımayan kimseler için Kur'an-ı kerimde, **" İşte onlar hayvanlar gibidir; hatta daha da aşağıdırlar."** (Araf 179) buyurulmaktadır. "Ben sınırsızlığı, başıboşluğu istiyorum" diyene ne denebilir? Bu bir tercih meselesi!..

KADINI, ÖNCE "KURTARICI"DAN KURTARMALI

Her yıl, kadını esaretten(!) kurtarmak için "**Dünya Kadın Hakları Günü**" tertip edilir. Nutuklar atılır, demeçler verilir... Düşünüyorum; dünyada çok şey istismar ediliyor, fakat kadınlar kadar istismar edilen başka hiç bir varlık yok.

İşin garibi "**kurtaralım**" denildikçe daha batırılıyor kadın... Onlar da ne yapacaklarını şaşırdılar; sersem tavuğa döndü zavallılar. Gelen vuruyor giden vuruyor. Meşhur düşünür

gibi, az da olsa aklı başına gelen kadınlar artık, **“ Gölge etmeyin başka ihsan istemiyoruz**” demeye başladılar.

Kadın hakları istismarcıları, bir taşla iki kuş değil, bir sürü kuş vurma peşindeler... Kadın haklarını öne sürüp, ceplerini dolduranlar, cinsel yönünden faydalananlar, toplumun örfüne, dinine bu vesile ile saldıranlar... daha neler neler. İşin bir enteresan yönü de, kadına bir şey soran yok. Senin derdin, sıkıntın nedir, sana nasıl yardımcı olabiliriz? diyen de yok. Kendi kendilerine gelin güvey oluyorlar... Niye böyle? Çünkü samimi değiller. Niyetleri başka!

Geçenlerde bir toplantıda, kadını dört duvar arasından kurtarmak için, **“Kur’an-ı kerimin bazı ayetlerinin yeniden yorumlanması”** konusu tartışılıyordu. Bunlara göre, sanki, Kur’an-ı kerim kadınların bütün haklarını ellerinden almış... Baştan peşin hükümle bir karar veriyorlar, sonra da bu yanlış kararları üzerine bina kurmaya çalışıyorlar.

Iki yanlışlık

Yanlışlığa bakın: **Birincisi**, kadını insan kabul edip, sıcak kum çöllerine gömülmekten kurtaran Kur’an-ı kerimdir, İslamiyettir. Bundan önce bırakın ikinci üçüncü sınıf olmak, insan bile sayılmıyordu kadın. Miras hakkı bile yoktu, mal gibi alınıp satılıyordu...

İkincisi, farzedelim ki, Kur’an-ı kerim kadınlara bazı kısıtlamalar getirdi. Bir Müslüman olarak kadın, bu emirleri yerine getirmek zorunda. Bunun için Müslüman olmuş zaten... Kadını rahatlatmak, huzura kavuşturmak, bu emirlerden uzaklaştırmakla değil, bilakis bu emirleri yapabilme imkanı vermekle olmaz mı? Asırlardır Müslüman kadın, Kur’an-ı kerimin emirlerinden bir rahatsızlık duymamış; duysa, zaten Müslüman olarak kalamaz. Kadın, evinden, aile hayatından bir şikayette bulunmamış, aksine huzura burada kavuşmuş. Onu sokağa dökmekle, bu huzuru da mı elinden alınmak isteniyor? Nedense kadınlar, tarih boyunca "Kendilerine birileri tarafından bir çeki düzen verilmesi gereken varlıklar" olarak algılanmaktan bir türlü kurtulamadılar.

İster istemez insanın aklına "**Allah kadınları, öncelikle onları kurtarmak isteyen böyle kurtarıcılardan kurtarsın**" şeklinde dua etmek geliyor. Maalesef bu oyuna, istismara alet olmamış kadın az değil. Kadınlar, eninde sonunda oyuna geldiğini farkediyor fakat o zaman da iş işten geçmiş oluyor.

Tipik bir örnek

Yine de zararın neresinden dönülürse kârdır. Hürriyet’te **Serdar Turgut’**un köşesinde konumuzla ilgili tipik bir örnek vardı:

Yıllarca cinsi yönden istismar edilen bazı Batılı feminist kadınlar, iyice yıpratıldıklarını, oyuna getirildiklerini ifade ederek bir karar vermişler. Yaşları 25 ile 35 yaş arasında değişen bu kadınların aldıkları karar şöyle:

“Aile, insanın hayatında çok daha manevi zenginlikle dolu olan, kadına çok daha manevi güç katan bir kavram. Bu nedenle çağdaş kadın, eğer güçlü olmak, toplumda bir yer edinmek istiyorsa aile yaşamına önem vermeli. Ve daha da önemlisi, evleninceye kadar erkeklerden uzak kalmalı. Kendisini kocasına ‘‘saklamalı’’. Evet, kadınlar bunu ciddi şekilde, yeni bir teori olarak ortaya koyuyorlar şu anda Batı'da.”

Kadınları, elinden kurtarmak istedikleri İslamiyet, ondört asırdır, zaten bunları söylemiyor mu?

Kim ne derse desin, bütün bu olup bitenleri tarafsız bir şekilde inceleyen kimse, tarih boyunca kadını, İslâm dininin istismar etmediğini, bilâkis ona lâyık olduğu değeri verdiğini görecektir. Bugün tarafsız gözlemciler, kadını korumak için İslâmdaki aile yapısını incelemekte olup, bunu kendilerine nasıl adapte edebilecekleri arayışı içindeler.

Bunu sağlayabildikleri takdirde, kadın, gerçek manada istismardan, esaretten kurtulacak, layık olduğu yere kavuşacaktır!..

ÇALMA ELİN KAPISINI , ÇALARLAR KAPINI!

Bugün aileyi, dolayısıyla toplumu yıkan etkenlerin başında gayrı meşru ilişki

gelmektedir. Bunu önlemenin yolu da şuurlu bir dini inançtır. İnanan, Allahtan korkan ve kuldan utanan böyle işlerden uzak durur. Bunun için fuhuşu yaymak istiyenler “**utanma duygusu**”nu yok ediyorlar. Utanma, haya, sadece insana mahsus olan bir duygudur. Allahü teâlânın razı olmadığı çirkin şeyleri yapmaktan sakınma, başkalarının kötülemelerinden korkma, kötü iş yapınca utanma; utanmak, sıkılmak gibi manalara da gelmektedir haya.

Bir toplumun ayakta kalmasında önemli bir yeri olan haya ve haya sahibi olmak üzerinde önemle durmuştur dinimiz. Bunu sağlamak için din, iman ve ahlâk bilgilerinin öğrenilmesi ve çocuklara, gençlere öğretilmesi gerekir. Aksi halde hayanın ve iffetin yok olması kaçınılmaz olur. Bu da bir cemiyetin çökmesinin belli başlı sebebidir.

Haya imandandır

Haya sahibi olmak, asırlar boyunca bütün Müslümanların şiârı olmuştur. Hayanın önemini Sevgili Peygamberimiz şu sözleriyle ifade buyurmuştur:

“Haya imandandır. Fuhuş cefadandır. İman Cennet’e, cefa Cehennem’e götürür.”

“Fuhuş, insanın lekesi; haya, zîneti (süsü) dir.”

“Cennet’e gitmek isteyen, haram işlemekten, Allah’tan haya etsin.”

“Allahü teâlâdan haya ediniz!”

Hayanın da çeşitleri vardır. Önce Allahü teâlâdan, haya etmelidir. Bunun için de, O’nun emir ve yasaklarına uymak, kötü düşüncelerden uzak durmak, helâl lokma yemek ve ölümü hatırlamak gerekir. Âhireti isteyenler, dünyanın geçici süsünden, zînetinden uzaklaşır. İşte bunları yapmak, Allahü teâlâdan hakkıyla korkmak demektir.

Haya ve iman birlikte bulunur. Biri yok olursa, diğerinin ayakta kalması zordur. Kadının hayası, erkeğin hayâsından dokuz kat fazladır. Günah işleyecek kimsenin, bu günahtan vazgeçmesi, Allah’tan korktuğu için veya insanlardan haya ettiği için olur. Allah’tan korkarak terk etmenin alâmeti, o günâhı; gizli olarak da işlememektir. İnsanlardan haya etmek, onların kötülemelerinden korkmak demektir.

Hayayı korumada kadına daha büyük sorumluluk düşmektedir. Çünkü, birçok hayasızlığa, fuhuşa birinci sebep kadındır. (Büyük çoğunluğu teşkil eden iffetli kadınlarımızı tenzih ederim.) Kadın, dinimizin bildirdiği manada haya sahibi olsa, o cemiyette fuhuş diye bir şey kalmaz. Eğer kadında haya kalmazsa, bugünkü manzaralar ortaya çıkar.

İşte zirvedeki hayasızlığı gösteren bir gazete haberi: “Müşteri bekleyen hayat kadınları, aralarındaki rekabet nedeniyle birbirine girdi. Fiyat nedeniyle çıkan tartışmanın büyümesi üzerine kadınlar kavga etmeye başladı. Birbirlerinin saçını başını yolan kadınları ayıran yöre halkı fuhuşun bu kadar aleni hale gelmesine tepki göstererek, bir an önce yetkililerin tedbir almasını istediler.”

Bunlara “insan” bile denilemez

Bu derece hayasızlara “insan” bile denilemez. Fakat bilmiyor bu zavallılar; öğretilmemiş kendilerine. Yaptıkları işin sadece dünyadaki gerçek yüzünü bilseler hiçbir zaman buna tevessül etmezler. Ahıretteki pişmanlığın yanında dünyada da telafisi mümkün olmayan zararları var: İslam büyükleri, zina edenin; rızkının noksanlaşacağını, ömrünün kısa olacağını, yüzünde güzellik kalmayacağını bildirdiler. Bu işlerle uğraşanların sonunda ne hale düştüklerini ibretle seyrediyoruz hergün.

Bu kötü işte suçu tamamen kadınlara yüklemek te insafsızlık olur. Atalarımız,"**Çalma elin kapısını, çalarlar kapını**", "**Eden bulur**" demişlerdir. Ahlaksızlıkta, tabii ki erkeklerin de rolü büyük. Nitekim Peygamber efendimiz,

“Siz iffetli olursanız, kadınlarınız da iffetli olur. “

“Ey gençler, namusunuzu koruyun, zina etmeyin! İyi bilin ki, namusunu koruyana Cennet vardır.” buyurdu.

Peygamber efendimiz, bu günlerin geleceğini haber verdi. Kıyametin ne zaman kopacağı sorulduğunda buyurdu ki**:” Veled-i zina çoğalır. Zengine zenginliğinden dolayı hürmet gösterilir. Kötülük ehli, iyilik ehline üstün çıkar.”**

Tabii ki, ahir zamanda bütün olumsuzluklara rağmen iffet, haya sahibi olabilmenin mükafatı da o derece büyüktür. Bunu başarabilene ne mutlu!

ÖNCE BATAKLIKLARI KURUTALIM

Bir Karadeniz seyahatimde son durağım olan şirin bir ilçemizde (Ardeşen'de), bir arkadaşın babasının dükkanında oturuyoruz. İşlerin nasıl gittiğinden, ekonomik sıkıntılardan, dertlerden bahsederken 80 yaşlarında bir amca girdi içeri.

Onunla da tanışıp sohbetimize devam ederken, konu toplumun bozulmasına, ahlaksızlıklara geldi. Yaşlı amca derin bir ah çektinden sonra, "Efendi efendi. Sen buraların önceden de böyle olduğunu zannetme sakın! Burada, namus için cinayet işlenirdi, falancanın kızına yan baktı diye kavgalar olurdu. Bunun için yerli yabancı kimse, kimsenin karısına, kızına yan gözle bile bakamazdı. Ya şimdi, içim kan ağlıyor... " deyip bir müddet sustuktan sonra elindeki bastonu dükkandan görülen binalara uzatıp, " **Ne zaman ki Nataşa'lar geldi, durum değişti... Şimdi şu gördüğün binalar var ya, üst katları hep Rus karılarıyla dolu. Kimsenin sesi çıkmıyor. Nice yuvalar bu sebeple yıkıldı. Çocuklar perişan oldu. Adam yılların birikimi olan emekli ikramiyesini alıyor, bir hafta sonra elinde bir şey kalmıyor. Çoluk çocuk nice sıkıntılarla topladıkları, bir senelik geçimini sağlayacak çay paraları Nataşa'lara gidiyor. Bugünleri de mi görecektim...** " diyerek o yaşında başladı ağlamaya...

Nataşa belası

Bir valimiz de kadınlarla yaptığı toplantıda, kocalarına sahip çıkmalarını, Nataşa'lara kaptırmamalarını öğütlüyordu.

Herkes bildiği için Karadenizden örnek verdim. Yoksa diğer bölgelerimizin özellikle de büyük şehirlerimizin birbirinden farkı yok aslında. Üç aşağı beş yukarı aynı. Bazı otellerin belli başlı gelir kaynağı bu yolla sağlanıyor artık.

Geç de olsa İçişleri Bakanlığı, el attı her geçen gün büyüyen fuhuş meselesine. Bakanlık, fuhuşla bulaşan hastalıklarla daha etkin mücadele edebilmek için, genel sağlık ve kamu düzeninin korunması, uygulamada görülen tereddütlerin giderilmesi ve mevcut mevzuatta yer alan eksiklerin tamamlanması amacıyla, 'Fuhuşun Kontrolü ve Fuhuşla Bulaşan Hastalıkların Önlenmesine İlişkin' yasal tedbirler alınmasını kararlaştırdı.

Fakat bu çalışmalar sivri sinekleri öldürme mesabesinde, bataklıklar aynen duruyor. Hatta gün geçtikce çoğalıyor. Alınacak tedbirler, fuhuşu yok etme üzerine bina edilmiyor, aksine resmileştiriyor sanki.

Alınması düşünülen tedbirler de bu iddiayı doğruluyor. Alınacak tedbirlere bakın: Fuhuş yapmak isteyenlerin isteyenleri tescil etmek, fuhuşla bulaşan hastalıklarla ilgili araştırma yapmak, hasta olanları tedavi etmek, açılabilecek yerleri tespit etmek, açılacak zührevi muayene evlerinin yerini belirlemek, fuhuş yerine işletme izin belgesi verilmesine ve bu belgenin iptal edilmesine karar vermek, fuhuş yerindeki asgari fuhuş ücretini tespit etmek...

Çalışmalar bununla da kalmıyor, fuhuş yerinin itfaiye, ambulans gibi hizmetlerin ulaşabileceği bir yerde olması, genel sağlık, genel ahlak ve genel güvenliğin korunması için kolluk kuvvetlerinin denetimini zorlaştıracak yerde ve konumda bulunmaması ve ücretsiz korunma araçları sağlamak...

Fuhuşu sen bu kadar güvenli hale getirirsen tabii ki fuhuşta patlama olur...

Fuhuş hızla yayılıyor

Resmi rakamlar da bunu ispatlıyor zaten: Türkiye genelinde yüzün üzerinde genelev bulunuyor. Buralarda toplam beşbin hayat kadını çalışıyor. Kayıt dışı durum hakkında ise herhangi bir rakam verilmiyor. Ancak resmi olmayan bilgilere göre, Türkiye'ye yılda eski Doğu Bloku ülkelerinden ikibinin üzerinde yabancı kadın geliyor. Bunların en azından üçte birinin Türkiye'de fuhuş yaptığı biliniyor. Yetkililer ise, kayıt dışı fuhuş rakamlarının, adeta bir buz dağının görünen kısmı olduğunu belirtiyorlar.

Bazıları, Batı'da bu rakamlar çok daha fazla, diyebilir. Fakat kayıtlarda ülkemizin yüzde 99'u Müslüman olarak geçiyor. Dinimizin de en çok üzerinde durduğu büyük

günahlardandır fuhuş. Bu açıdan bakacak olursak, istikbalimizin pek parlak olmadığı görülüyor. Çünkü dinimizde zina, büyük suç, büyük günahtır. Nitekim, Kur'an-ı kerimde buyuruluyor ki:

“Zinaya yaklaşmayın, o, hayâsızlık, çirkin, aşağı bir iş, kötü bir yoldur.” (İsra-32)

Hadis-i şeriflerde de buyuruldu ki:

“Allah katında zinadan büyük günah yoktur.”

”Sizin için en çok korktuğum şey zinadır.”

Batı ile mukayese ederken, halkımızın inancını da göz önüne almak gerekir. Fuhuşun Batı’da tahribatı ile bizdeki tahribatı bir olmaz... Onlara göre bu bir değer değil ki kaybedince üzülsünler.

AİLE DİNAMİTLENİYOR

Bilirsiniz, atomun bir çekirdeği var bir de bunun çevresinde elektronlar. Elektronlara müdahale atomun yapısında değişikliklere sebep olur, kimyasal reaksiyonlar meydana gelir. Bu, birçok zararlara sebebiyet verir. Fakat esas zarar, atomun çekirdeğine kontrolsüz müdahale olduğu zaman olur. Çekirdeğe müdahale edildiğinde atom infilak eder, ortalık tarumar olur.

Toplum da bir atom gibidir. Çekirdeği de ailedir. Çekirdeğe müdahale edilince cemiyet hayatı dinamitlenmiş olur, sosyal dengeler bozulur. Sosyal denge bozulunca da, o toplumun meydana getirdiği, millet ve milletin meydana getirdiği devlet sarsıntı geçirir.

Bugüne kadar aileye çok müdahale edildi. Fakat, bunlar yukarıda misalini verdiğim elektron mesabesinde idi. **Medeni kanundaki son değişiklikler** doğrudan çekirdeğe müdahale derecesine gelmiştir. Bilhassa, aile reisliği ve miras meselesi ilgili değişiklikler ailenin toplumdaki gerçek fonksiyonunu yok edecek. Sevgiden, saygıdan uzak menfaate dayalı bir şirkete dönüştürecek.

Daha önceki değişikliklerde olduğu gibi, Batı’daki medeni kanunlar baz alınmıştır. Bu kanunların Avrupa’yı ne hale getirdiği ortadadır. Avrupalı aklı selim sahibi ilim adamları, bu tahribatı nasıl telafi ederiz düşüncesi ile çareler aramaktalar. Fakat ölçüleri yanlış olduğu için, çare diye yaptıkları her değişiklik onları çaresizliğe sürüklemektedir.

Aile olmazsa insanlar canavarlaşır

Aileye önem verilmezse, cemiyetin düzeni bozulur; filozofların dediği gibi, fert fert birer canavar olurlar. Batı, bu canavarlaşmada hızla yol almaktadır. Çünkü, aileyi yok etmek için ne lâzımsa yaptılar bugüne kadar. Şimdi onlar da yaptıklarının yanlışlığını geç de olsa anladılar. Fakat çok geç... Geriye dönüş çok zor bu saatten sonra ...

Fransa’da ve Almanya’da yayınlanan dergiler sık sık bu konuları gündeme getiriyorlar. Giderek çöken aile kurumunu kurtarmaya çalışıyorlar... Gerekli tedbirler alınmadığı takdirde, boşanma oranının çok yüksek olduğu Avrupa’da, yakında aile mefhumunun kalmayacağı endişesini dile getiriyorlar.

Yapılan araştırmalara göre, Türk aile yapısı Batı’ya göre daha kuvvetli olduğundan, boşanma oranı en düşük düzeyde. Dünyada en yüksek boşanma oranı İngiltere’de. Evliliği kurtarmak için seminerlerler düzenleyen Laura, **ABD**’de yeni evlenenlerin % 50’sinin ayrıldığını, geriye kalan % 50’sinin ise huzursuz bir şekilde evliliğin devamı için kendilerini zorladıklarını bildirmektedir..

İngiltere’de, yakın bir gelecekte aile mefhumunun kalmayacağı görüşünden hareketle, yeni kanunlar hazırlanıyor. Boşanma oranının vahametini gören İngiliz hükümeti, giderek çöken aile kurumunu koruma altına alma gayretinde...

Aileyi otele çevirmek istiyorlar

Ne hazindir ki, Batı’nın hali bu durumdayken, onlar aileyi kurtarmak için yeni arayışlar içindeyken, bizler olup bitenden ders almıyor, sonu belli olan bu yanlış yolda hızla ilerlemeye çalışıyoruz. Batı, geri dönemeyecek mesafede yol aldığı, geri dönüşü olmayan yola girdiği için, bir şey yapamıyor. Biz, onlara göre daha avantajlıyız. Ne yazık ki, basiretimiz bağlanmış, bunu değerlendirecek durumda da değiliz. Manevi değerlerimizi

birer birer peşkeş çekmeye devam ediyoruz. Sıra ailede artık; **aileyi yıkmadıkça kendilerine tamamen benzetemeyeceklerini Batılılar çok iyi biliyorlar.**

Aile, ne kadar sağlam olursa, toplum o derece güçlü temeller üzerine kurulmuş olur. Bir milleti yıkmak isteyen iç ve dış düşmanlar, ilk tahribatlarına aileden başlarlar. **Osmanlının son zamanlarında, elit tabakanın evlerine giren yabancı mürebbiyeler, Batı kültürünü aşıladılar; her türlü ahlaksızlığı, fuhuşu da bu yolla yaydılar, 14 asırlık aile yapısını sarstılar**. Şimdi yapılmak istenen sarsılan aileyi tamamen çökertmek... Aile sıcaklığından uzak bir otel odasına çevirmek...

AİLENİN ÇÖKTÜĞÜ TOPLUMLAR DA ÇÖKTÜ

Türkiye'de Batı kadar olmasa da ailede hızlı bir çöküş yaşanıyor. "Önce ahlâk ve maneviyat" diyen görüşün gittikçe dışlandığı ve hatta suçlandığı Türkiye'de "toplumun temeli olan" aile büyük bir sarsıntı geçiriyor. Batı'nın teknolojisini alma yerine yaşam tarzı benimsendiği için Türkiye'de, kendi öz değerlerinden uzaklaşma başladı. Batı insanı gibi sorumsuz yaşama tercih edildi. İşte bunun sonucu: Boşanma dâvâları, her yıl katlanarak artıyor!

Ankara Ticaret Odası'nın (ATO) hazırladığı rapora göre 1999'da boşanma davalarında yüzde 6 artış olurken 2003 yılında bu rakam **yüzde 21** çıktı. En çok boşanma olayı İstanbul, Ankara ve İzmir gibi büyük şehirlerde görülürken boşanmaların yüzde 45'i evliliğin ilk 5 yılında gerçekleşiyor.

İntiharlar yüzde altmış arttı

Olumsuz ekonomik ve sosyal şartların ve buna çare olabilecek "manevî değerler"in olmaması ailede intiharları da artırdı. Dünya Sağlık Örgütü'ne göre her 40 saniyede bir kişi intihar ederek ölüyor. Her 3 saniyede bir kişi de intihara teşebbüs ediyor. Son 45 yılda tüm dünyada intihar olayları yüzde 60 artmış durumda. Avrupa ülkelerinde en çok intihar görülme sıklığı yüzbinde 25 ile İskandinav ülkelerinde, en az ise yüzbinde 10 ile İspanya'da görülüyor. 2000 yılı verilerine göre Türkiye'de bu oran henüz kadınlarda yüzbinde 3.4, erkeklerde ise 2.4. Türkiye Avrupa ülkelerine kıyasla intihar vakalarında hâlâ en az durumda. Ancak Türkiye'de intihar olayları Avrupa ülkelerine göre daha hızlı artıyor.

Başbakanlık Aile Araştırma Kurumu uzmanlarınca hazırlanan bir rapora göre, intiharların en önemli nedeni yüzde 36'lık bir oranla hastalık olarak gösteriliyor. Aile geçimsizliği ve geçim zorluğu ise ikinci ve üçüncü sırada yer alıyor. Rapora göre, son 30 yılda 40 bin kişinin intihar ettiği Türkiye'de sadece 2003 yılında 8 bin 432 intihar girişimi, bin 661 intihar olmak üzere toplam 10 bini aşkın intihar olayı yaşandı.

En çok ''intihara teşebbüs edilen iller'' sıralamasında 850 kişiyle Ankara birinci, 585 kişiyle Bursa ikinci, 448 kişiyle Konya üçüncü, 430 kişiyle İstanbul dördüncü, 294 kişiyle İçel beşinci, 286 kişiyle İzmir altıncı sırada yer aldı.

Türkiye'de ve dünyadaki bütün bu olumsuzlukların sebebi aileye önem verilememesidir. Ailenin çöküşünün altında da maneviyata önem verilmemesi ve kadının istismarı vardır. Kadının yaratılış gayesinin dışında istihdamı vardır. Yerli yabancı birçok aydın artık bu gerçeği görmektedir. Nitekim, İngiltere'nin önde gelen bayan doktorlarından **Prof.Carol Black**, kadın doktorların sayısının artmasının bu mesleğin etkinliğini yitirmesine neden olduğunu söyledi.

Başarısızlığın sebebi

Royal College of Physicians (Kraliyet Doktorlar Koleji) başkanı Black, **"Bir meslekte erkek egemenliği bittiğinde o meslek gücünü kaybediyor"** dedi. Black, tepki alan açıklamalarını, kadınların vakitlerinin çoğunu aileleriyle geçirme isteğine ve özel yaşamlarını iş yaşamlarının üzerinde tutmalarına bağladı. **"Kadınlar, gecelerini toplantılarda geçirmek istemez"** diyen Black, kadınların Rusya'da tıpta, İngiltere'de de öğretmenlikte egemen olduğunu belirterek, bu ülkelerde bu iki mesleğin etkisini kaybettiğini savundu. İngiltere'de yeni mezun olan doktorların yüzde 60'ından fazlasını kadınların oluşturduğunu söyleyen Black, kadın tıp öğrencilerinin artışı sürerse 8 yıl içinde

ülkedeki kadın doktorların sayısının erkek doktorlardan fazla olacağından İngiltere'de de tıbbın etkinliğinin azalacağı endişesini belirtti. (Milliyet, 4.8.2004)

Böyle bir açıklamayı ülkemizdeki bir profesör yapsaydı başına gelmedik kalmazdı. Hele bir de namazında abdestinde Müslüman bir profesör yapsaydı, ne gericiliği ne de çağdışılığı kalırdı. İşte ülkemizdeki aydınlarla Batı'daki aydınlar arasındaki tipik fark. Düşündüklerini rahat ifade edebilme farkı. Bu önemli fark kalkmadıkça ülkemizde gerçek manada demokrasiden, insan haklarından, din ve vicdan hürriyetinden bahsetmek mümkün olmayacaktır.

KADININ CİNSEL YÖNDEN İSTİSMARI

İnsanlık tarihi boyunca en çok istismar edilen nedir? diye sorsanız bana, hemen "kadın" diye cevap veririm. İslamiyet ve ondan önceki hak dinler hariç her devirde kadın, devamlı sömürü vasıtası olmuş. İnsan yerine bile konulmamış. Herhangi bir ev eşyasından farkı olmamış kadının.

Mesela, **Roma** kanunlarında köle olarak kabul edilirdi. Vatandaşlık hakkından mahrumdu, ona, herhangi bir ev eşyası gibi bakılırdı. Ev eşyası gibi alınıp satılırdı kadın. Budizm inancında kocası ölen kadının yaşama hakkı yoktu. Son zamanlara kadar ölen kocası ile beraber cayır cayır yakılırdı.

Şimdi gelelim günümüze... Çoklarının zannettiği gibi kadın bugün de kölelikten kurtulamamıştır. Hatta, eski devirlerden daha çok istismar edilmektedir; daha çok köleleştirilmiştir. Görünüşte kendilerine eşya oldukları söylenmese de, eşya kadar bile önem verilmemektedir. Bunları yapanlar da daha çok kadın hakları savunucuları. Kadın hakları, kadına özgürlük gibi sloganlarla kadınlar aldatılmakta, daha çok sömürülmektedir. Bu sömürme çok iyi kamufle edildiği için kadınlar farkında değil.

Kadın vitrin malzemesi

Yıllardır kadın, "**kadına özgürlük**" adı altında sanayide, ticarette, reklamda, siyasette vitrin malzemesi olarak kullanılmakta, sözde kadın hakları savunucularının, feministlerin sesi çıkmamakta. İşlerini güçlerini bırakmışlar, evinde çoluk çocuğu ile huzur içinde oturan kadınları nasıl sokağa dökeriz, nasıl kendimize benzetiriz bunun hesabını yapmaktalar, bunun mücadelesini vermekteler. Tabii, bunu yaparken de birilerinin kendilerini kullandığından, siyasi, ticari faaliyetlerine alet ettiğinden haberleri yok. Veyahut da bilerek bu oyunda yer almaktadırlar.

Televizyonlardaki reklamlara bakın, reklamı yapılan mal ikinci planda, kadın hep ön planda. Reklamda mal değil kadının orası burası gösteriliyor. Kadın unsuru olmayan reklam nerdeyse yok gibi.

Hiçbir kadın hakkı savunucusu çıkıp bunu kınamıyor, protesto etmiyor. Aksine bu tür istismarlara karşı çıkanları kınıyor, bunları çağ dışılık ile suçluyorlar. Demek ki kadının çağdaş olabilmesi için, sömürülmesi, istismar edilmesi onun bunun elinde oyuncak ve sermaye olması gerekiyor.

Çok şükür bu kepazeliklere bir tepki gösteren çıktı. Başbakanlık Kadının Statüsü ve Sorunları Genel Müdürlüğü, söz konusu istismarı RTÜK'e şikayet etti. "**Bir ürünün tanıtımından ziyade kadın bedeninin ön planda tutulduğu ve kadının cinsel kimliğinin bir araç olarak sergilendiği"** gerekçesiyle.

Kadın cinsel obje

Bir devlet kurumunun kadına sahip çıkması güzel bir şey. Gönül isterdi ki, önce kadın hakları savunucuları sahip çıkıp, tepki göstersin. Şikayet gerekçesi şöyle devam ediyordu: ``Kadınların cinsel obje olarak medyada yer alması, toplumda var olan ayrımcı eğilimleri pekiştirmekte ve kadının birey olarak kimliğini tahrip etmektedir. Bu duruma en son örnek ise bir cep telefonu reklamında yaşanmaktadır. Söz konusu reklamda, bir ürünün tanıtımından ziyade kadın bedeni ön planda tutulmakta ve kadının cinsel kimliği bir araç olarak sergilenmektedir. Kadınlara yalnızca bedenleri aracılığıyla kimlik

kazandırılması, kadın-erkek eşitliğinin sağlanması için yoğun bir biçimde sürdürülen kurumsal, gönüllü ve bireysel çalışmalara sekte vurmaktadır.``

Böylece kadının **“cinsel kimliğinin araç olarak**” kullanıldığı, Devletin resmi kuruluşunca da açıkça ifade edilmektedir.

Sözde kadın hakları savunucuları, bu tepkiye de karşı çıktı. Bunu kadın haklarına aykırı buldu. İnsan merak ediyor bunlar kadın hakları denilince ne anlıyorlar? Her türlü ahlaksızlığı, kadının bedenini ortaya koyarak para kazanmasını (daha doğrusu kazandırmasını), kadınların özgürlüğü olarak mı algılıyorlar? Yoksa "Vücutlarımız bize aittir, onu dilediğimiz şekilde kullanırız" şeklinde mi anlıyorlar?

Kadının Statüsü ve Sorunları Genel Müdürlüğü’nü bu faydalı tepkisi için tebrik ediyorum. RTÜK, inşaallah bunu ciddiye alır da bu ve benzeri reklamlarla kadınların istismarına engel olur. Bunun, “ Kadın Hakları” savunucularına örnek olmasını diliyorum. Tabii ki davalarında samimi iseler!..

OLİMPİYATLARDA FAHİŞE BULUNDURMA KURALI

Habertürk’ün 27.05.2004 tarihli haberinden öğrendim. Olimpiyatların , olmazsa olmaz bir kuralı varmış. Olimpiyat kurallarına göre olimpiyatların yapılacağı şehirde, gelenleri mutlu edecek sayıda fahişe bulunması gerekiyormuş...

Sıkıntı burada başlıyor... Belediye yetkilileri 50 -100 kişi olsa kolay diyor. Fakat geleceklerin sayısı Atina nüfusunun yüzde 5'ini bulunca iş zorlaşıyor. Tabii ki Atina kendi iç kaynaklarını kullanarak bu işin altından kalkamıyor.. Bunun için Atina'nın **kadın belediye başkanı Dora Bakoyannis**’ 2004 yılı olimpiyatları için çok telaşlanmış. Oyunlara aylar kaldığı için de çaresiz kalıp Türkiye'ye ve diğer komşu ülkelere haber yollayarak yardım talep etmişti. Duruma 'el atmalarını' ve 'fahişe açığını' kapatmalarını istemişti...

Başkanın başı derde girmişti

Bu arada başka bir iç problem baş göstermişti Atina’da. Problem 'Yunan Fahişeler Hareketi'nin (kege) bayan başkanı Dımıtra Kanelepulo tarafından şöyle açıklanmıştı; yeni açılacak genelevlerin okul, kütüphane ve kilise gibi kamusal hizmet mekanlarının 200 metre yakınına açılmasının yasak olmasından dolayı, bu karar kayıt dışı fuhuşu artıracak. Ve haksız rekabete yol açacak. Olan Yunanlı fahişelere olacak, fiyat indirmek zorunda kalacağız' diyordu başkan. Onun telaşı da fahişelik fiyatlarının aşağıya çekilmiş olmasından.

Bugüne kadar ben zannederdim ki, Olimpiyat oyunlarında sadece spor yapılır. Organizasyonun gayesi bu. Demek ki, binlerce kişiye yarı açık genelevi sunma görevi de varmış. Aileyi, ahlakıı değerleri yok etme gibi bir vazifesi de varmış.

Bu ve bunun gibi organizasyonlar, insanoğlunun maneviyattan, dinin kontrolundan çıktığında neler yapabileceğini göstermesi bakımından çok ibretli. İşin tuhafı bütün bunları, özgürlük ve medeniyet adına yapmaları. Bir taraftan kadın haklarından bahsederlerken diğer taraftan kadını seks kölesi yapmaları. İnsanı insan yapan, hayvanlardan ayırt eden hayayı, ahlakı yok ediyorlar; bunu da insanlara iyilik olarak sunuyorlar. İşin garibi bu tür istismarlara hiçbir kadın hakları savunucu derneğinden de tepki gelmemesi. Demek ki olup bitenden onlar da memnun.

“Onlar hayvan gibidirler”

Hıristiyanlar, ellerindeki tahrif edilmiş İncil’de bile geçen, Lut kavminin fuhuştan dolayı başlarına gelenler ile Pompei halkının başına gelenlerden ibret almıyorlar. İnsan diyecek şey bulamıyor. Zaten Cenab-ı Hak böylelerinin yerini bildirmiş, bize diyecek bir şey bırakmamış. Ayet-i kerimede şöyle bildiriliyor: **“ Onlar hayvan gibidirler; hatta hayvandan daha aşağıdırlar.”** (Furkan,44). Aslında bunların Hıristiyanlığa falan da inandığı yok. Para ve şehvet, tapınakları olmuş bunların!..

Peygamber Efendimiz de , ahir zamanda fuhuşun, zinanın çok yayılacağını, sokaklarda, caddelerde aleni olacağını haber veriyor. Hatta yoldan geçenlerin, yolun kenarına çekilin de, yürümemize mani olmayın diyeceği bildiriliyor. Artık hızlı bir şekilde, o günlere gittiğimiz anlaşılıyor.

AHLAKSIZLIK BATI MEDENİYETİNİN BİR PARÇASI

Batı'nın, Hıristiyan aleminin ahlaksızlığı sadece bu Olimpiyat Oyunları ile sınırlı değil tabii ki. Her türlü kültürel, sportif faaliyetlerde bu tür ahlaksızlık organizasyonun bir parçası haline gelmiş. Kültürel, sportif, ticari... her yerde kadın istismarı var. Ahlaksızlık, fuhuş, her türlü sapıklık Batı medeniyetinin bir parçası haline geldi.

Gittikleri her yere de bu ahlaksızlığı götürüyorlar. İsa aleyhisselamın buyurduğu gibi, "İnsan kendinde olandan verir". Mesela Balkanlara girdikten sonra**, fuhuş dev boyutlara ulaştı.** Artık 11 yaşındaki kız çocukları bile fuhuş ağının içinde. Fuhuşa talep ise Birleşmiş Milletler ve NATO'nun Kosova'da görev yapan kırkbin kişilik uluslararası barış gücünden geliyor. Sözde halkın özgürlüğü için gidenler, onları fuhşun kölesi yapıyorlar.

Fuhuş çeteleri

Uluslararası Af Örgütü raporuna göre, yüzlerce kadın bölgede, fuhuşu örgütleyen çeteler tarafından oradan oraya götürülüyor ve esir muamelesi görüyorlar. Af Örgütü, Kosova'daki uluslararası güçleri bu kadınların insan haklarını korumamakla ve bir çok olayda bizzat fuhuşun içinde yer almakla suçluyor.

Doğu Avrupa ülkelerinden **her yıl 120 bin** dolayında kadın fuhuş için Batı Avrupa ülkelerine getiriliyor. AB tarafından yapılan bir araştırmaya göre, Doğu Avrupa ülkelerinden getirilen yaklaşık **500 bin kadını fuhuşa zorlayan şebekelerin toplam geliri her yıl yaklaşık 15 milyar euro'yu buluyor.**

Almanya'da bulunan yaklaşık 200 bin yabancı hayat kadınının çoğu Rusya, Litvanya, Polonya, Ukrayna ve Bulgaristan'dan getiriliyor. Araştırmada, **fuhuşa zorlanan kadınların çoğunun ölümle tehdit edildiği, tecavüze uğradığı ve sürekli baskı altında tutulduğu, fahişelik yapan her 2 yabancı kadından birinin kandırılarak bir Batı Avrupa ülkesine getirildiği ifade edildi. Irak'a gidenlerin de yerli halka yaptıkları, baskıları, genç kızlara- kadınlara olan tecavüzleri her gün gazetelerden okuyoruz. Afganistana'a gittiklerinin haftasında, ilk yaptıkları işlerden biri de güzellik salonları açmak oldu. Maksatları güzellik salonu adı altında, randevu evi açmak tabii ki.**

Avrupa'da aile hayatı artık bitti. Cinsi hayattaki sapıklık hayvanlarda bile yok. Yapılan araştırmaya göre, Hollanda'da birlikte yaşayan çiftlerin yaklaşık yarısının, partnerleriyle akit yaparak aynı evde oturdukları tespit edildi. Bu oran, çiftlerin yaş grubu yükseldikçe daha da artış gösteriyor. Merkezi İstatistik Bürosu'nca yapılan kayıt taramasına göre, Ocak 2003 itibariyle evlenmeden birlikte yaşayan eşlerin sayısı milyonlarla ifade ediliyor.

Büroya göre, gençler arasında birlikte yaşama oranı daha ileri yaş gruplarından yüksek olmasına karşı, bu grup içerisinde, eşiyle birliktelik belge imzalayanların oranı oldukça düşük bir düzeyde kalıyor.

Gençlerin evlenmemekle, aile hayatının yok edilmesi için ellerinden geleni yaptıkları gibi şimdi de, zar zor devam ettirilen az sayıdaki evlilikleri yıkmak için yeni bir oyun sergileniyor. Almanya'da başlatılan 10 günlük misafir uygulamasına göre; bir ailenin kadını, başka bir aileye 10 günlüğüne misafir gidiyor. O ailenin kadını da, karşı aileye gidiyor. Bu şekilde giden kadınlar, 10 günlük süre zarfında, gittikleri evdeki çocuklara annelik, babalarına da eşlik yapıyorlar. Bu oyunu en iyi şekilde oynayan, gittikleri evde en iyi şekilde uyum sağlayan kadınlara da yarışmalarla ödül veriliyor. Bu, fuhşun girmediği az sayıdaki aileyi de pisliğe bulaştırmaktır. Bu rezaletler şeytanın bile aklına gelmez. Bunlar şeytana bile parmak ısırtıyorlar.

İşte aradaki fark

Osmanlı, Balkanlarda, Irakta, Ortadoğuda... asırlarca hüküm sürdü. Hiçbir Türk askerinin bırakın tecavüzü kadına kıza yan gözle bile bakmadığını kendi tarihçileri söylüyor. İşte aradaki fark. Onların gayeleri gittileri yerleri maddi manevi sömürmek. Osmanlı ise almak için değil vermek için gidiyordu. Kendi isteği ile Müslüman olanlara

dünya ve ahıret saadeti sunuyor. Müslüman olmayanlara da, dünya rahatlığı. Osmanlı ister Müslüman olsun ister gayri müslim, herkesi önce insan olarak görüyor. Bir insana nasıl muamele yapılacaksa öyle davranıyordu. Gittiği ülkedeki insanın, malını, canını, namusunu korumak onun birinci vazifesi idi. Çünkü mensubu olduğu İslamiyet böyle emrediyordu. İnsanı insan yapan Hak dindir. Bu yoksa insan azgınlaşır, canavarlaşır. Yapamayacağı bir şey olmaz. Vahşi hayvanların yaptığı bunların yaptıklarının yanında çok hafif kalır. Sözde medeni insanların, özgürlük, insan hakları adına yaptıkları vahşetleri her gün ibretle seyrediyoruz. Herhalde hayvanlar, böyle insan olmaktansa, hayvan olarak yaratıldıklarına şükrediyorlardır.

“BİRLİKTE YAŞAMA” REZALETİ

Kadın ve aile üzerine çok durmak lazım. Çünkü, gerçekten aile zor durumda. Aileyi yıkmak için ne gerekiyorsa yapılıyor. Bir milleti yıkmada aile özellikle de “kadın” son kale. Aile tamamen yıkıldığı takdirde, insanlar insan olmaktan çıkar.

Bunun için aileyi çok titiz bir şekilde korumak ve kollamak zorundayız. Aileyi sarsacak, aile bağlarını zedeleyecek davranışlardan kaçınmak bir insanlık görevidir. Aile ile uğraşmak insanın kendi bindiği dalı kesmesi demektir.

Eskiden buna çok dikkat edilirdi; mesela evlenmeden önce **“Birlikte Yaşama**” rezaleti yok denecek kadar azdı. Bu şekilde yaşayanlar da bunu söylemekten çekinirlerdi; çünkü toplumun genel ahlakına aykırıydı bu tür beraberlikler. Şimdi o kadar normal hale geldi ki, bütün kanallarda, kim kiminle birlikte yaşıyor o konuşuluyor, magazin haberlerinin çoğunu bu tür haberler teşkil ediyor. Programlarda utanmadan, **“ Altı yıldır birlikteyiz, ileride evlenmeyi düşünüyoruz**” diyebiliyorlar.

Aileyi yıkmada da kadın kullanılıyor

Bunlar hep aileyi yıkmanın, yok etmenin sinsi planlarıdır. Toplumu tahrip eden en önemli şey, anormal şeylerin normal şey gibi algılanmasıdır. Batı, yıllardır yaptığı bu tahribatın cezasını şimdi çekmektedir. Mesela, Amerika’da 70’li yıllara göre boşanma üç misli arttı. Evlilik dışı doğum oranı 1970’de % 11 iken, bugün bu rakam % 35’e sıçradı. Ortada kalan çocuklara bakma işi de büyük oranda kadınların üzerine kalmaktadır. Bu yük 1970’li yıllarda %10 iken, bugün yüzde 30’lara varmıştır. Görüldüğü gibi aile yıkım kampanyasından en büyük zararı kadın çekmektedir. Buna rağmen, ne yazık ki aileyi yıkmada en çok kullanılan da yine kadındır.

Batı’yı bu hale basın getirmiştir. Bizde de yıllardır basın bu yıkım görevini bütün gücüyle yerine getirmektedir. Haberlerde, köşe yazılarında devamlı bu konu işlenmektedir. Sıradan bir kimse bir yanlış yapıyorsa bunun zararı daha çok kendinedir. Fakat, bu kimse halkı yönlendirme, aydınlatma vazifesini üstlenmişse, bu yaptığı yanlışı da marifetmiş gibi, programında, köşesinde anlatıyorsa toplu katliama girer. Kimsenin böyle bir şey yapmaya hakkı yoktur.

Bakın bayan bir yazarımız aile mefhumu ile alay edercesine yaptığı marifetini(!) nasıl anlatıyor: “ **Eşimle evlilik öncesi oturmuş, bir takım kararlar almıştık. Hayatlarımızı birleştirecektik ama evlerimizi değil. Haftanın dört günü o bana ait olacaktı, üç günü kendisine. Sokaklarda uyuyamayacağı için de adresi, kendi evi olacaktı. Özel durumlarda, acil durumlarda taraflar birbirlerinin yardımına koşacaklardı ama tabii ki saygı sınırları muhafaza edilecekti. Telefon etmeden, program öğrenmeden, çat kapı gelmek yoktu. Ama birlikte olunduğunda da taraflar birbirlerine büsbütün uyumlu davranacaklardı. Anlaşma gereği iki ayrı evde yaşamaya başladık. Kriz gelince işler değişti. Program önümüzde, yeniden masaya oturduk. Ailede küçülme ve tasarruf imkanlarını görüştük. Evet, kriz ortamında iki ev lükstü. Özgürlük uğruna bu kadar gereksiz harcamalı bir ilişkiyi sürdürmemiz şart değildi.”**

Özenilen şeylere bakın

Bayan yazarımız yaptıklarının doğruluğunu İtalya'dan örnek vererek ispat etmeye de çalışıyor: "**İtalya'daki araştırmanın psiko-terapistlerinden biri, özellikle kadınların tercih ettiği bu trendi yaşamak isteyenleri yargılamamak gerektiğini söylemiş... "**

İnsanların özendiği şeylere bakın. Canlılar arasında "sürekli aile hayatı" sadece insanlara aittir. Ayrı ve özgürce yaşamak hayvanlara mahsustur. Bilim, teknoloji ilerledikçe insanlar, maalesef insanlıktan uzaklaşıyor. Bütün bunlar işin kolayına kaçmaktır aslında. Çünkü, aile hayatında, fedakarlık gerekir, özveri gerekir. Fakat kolayına kaçalım derken de, kimse işi daha da zorlaştırdığının farkında değil.

İnsanların toplu olarak, aileler halinde yaşamaları medeniyetin esasıdır. İnsanların teknolojiyi, ilimi bu yönde kullanacakları yerde, tam tersi aileyi parçalama, insanları hayvanlaştırma yönünde kullanmaları ne garip değil mi?

Sadece nefsini, kendini düşünen insandan başka ne beklenir. Çünkü nefsin istediği her şey kendi zararınadır. Ne demişler: **"İnsanın kendine yaptığını, cümle alem toplansa yapamaz."**

KIRKBİN KİŞİ EVLENİYOR OTUZ BİNİ AYRILIYOR

Temel ciddi bir hastalığa yakalanır. Fakat çevresindekileri bir türlü buna inandıramaz. Hastalığı iyice ağırlaşıp ölümünün yaklaştığını hissedince mezar taşını hazırlatarak şöyle yazdırır: "Hastayım hastayım dedum, inanmadınız! Gördünüz mi, ne oldi, şimdi inandınız mi?"

Yıllardır yazıyoruz, Batı bindiği dalı kesiyor bu gidişle Avrupa'da aile mefhumu kalmayacak, diye. Kendi yaptıkları son araştırmalarla, "**Avrupa'da ailenin çöktüğünü**" şimdi kendileri söylüyorlar. Buna çareler arıyorlar.

AB istatistik kurumu **Eurostat**'ın verilerine göre, AB ülkelerinde gençler arasında evlenme oranı giderek düşüyor. Güney Avrupa ülkelerinde evlenmeden birlikte yaşamayı tercih eden çiftlerin oranı yüzde 8 ila 15 olarak belirlenirken, bu oran Kuzey Avrupa ülkelerinde yüzde 53 ila 70'e kadar yükseliyor.

Evlilik dışı ilişkiler dünyayı tehdit ediyor

Veriler, 1970 yılında AB ülkelerinde çocukların yüzde 6'sının evlilik dışı ilişkilerden doğduğunu, bu oranın 2002'de yüzde 30'a yaklaştığını gösterdi. İsveç'te çocukların yüzde 56'sı, Danimarka, Fransa, Finlandiya ve İngiltere'de yüzde 40'ı ve Belçika'da yüzde 20'si evlilik dışı dünyaya geliyor.

Son 20 yılda evlilik dışı doğan çocuk oranının Yunanistan'da yüzde 1,5'tan yüzde 4,1'e, İtalya'da yüzde 4,3'ten yüzde 9,6'ya, İspanya'da yüzde 3,9'dan yüzde 17'ye yükseldiği belirlendi. AB ülkelerinin genelinde her 3 evlilikten 1'inin boşanmayla sonuçlandığı, nikah sayısında da sürekli düşüş olduğu belirtiliyor.

Eurostat'ın verilerine göre, AB ülkeleri genelinde boşanma oranları % 50'yi geçti. AB üyeleri arasında en fazla boşanma görülen ülkelerin, Belçika (yüzde 50'den fazla), İsveç (yüzde 50), Finlandiya (yüzde 49), İngiltere (yüzde 45) ve Danimarka (yüzde 41) olduğu belirtiliyor. ABD'de boşanma oranının Avrupa'dan daha fazla olduğunu ortaya koyan Eurostat'ın rakamlarına göre, evlenen her 2 Amerikalı çiftten 1'i boşanıyor.

Belçika Ulusal İstatistik Enstitüsü (INS) verilerine göre de**,** Belçika'da 2002 yılında 40 bin 400 çift evlendi, 30 bin 600 çift boşandı. Son 5 yılda evlilik oranının yüzde 20 azaldığını, boşanmaların yüzde 30 arttığını belirten INS'in verileri, Belçika'da boşanma ile sonuçlanan evlilik oranının yüzde 60'a yaklaştığını gösterdi. (AA. 17.09.2003)

Görüyorsunuz, **40 bin kişi evleniyor, 30 bini aynı sene ayrılıyor**. Bunun başlıca sebebi, özgürlük adına yapılan serbestlikler, rezaletler. Siz özgürlük adına, erkek erkeğe evlenme dahil her türlü zinaya, her türlü sapık ilişkilere izin verirseniz bu neticeyi alırsınız.

Her iki çocuktan 1'i evlilik dışı

İşte, dinin dışlandığı, yok farzedildiği, her şeyin din dışı kurala göre tanzim edildiği Fransa'da ailenin içler acısı durumu:
FRANSA'da geçen yıl doğan her 2 çocuktan 1'inin **evlilik dışı** ilişkilerin sonucu dünyaya geldiği ortaya çıktı.
Le Monde gazetesinin, Fransa **Ulusal İstatistik ve Araştırma Kurumu** verilerine dayanarak verdiği haberine göre, Fransa'daki evliliklerin sayısında son 4 yılda yüzde 6'lık bir azalma meydana geldi. Son 35 yıl baz alındığında ise bu oran **yüzde 40'**u buluyor. Son 40 yıl içinde dünyaya gelen evlilik dışı çocukların oranı da yüzde 6'dan yüzde 47'ye yükseldi. Evlenme yaşı da son 10 yıl içinde ortalama 3 yaş artarak, erkeklerde 30'a, kadınlarda ise 25'e çıktı. (17.2.2005 Milliyet)

Sıkıntının esas sebebi

Batı, imal ettiği en küçük bir cihazın kutusuna bile, uzun uzun nasıl kullanılacağını gösteren kılavuz koyarken, bünyesinde milyarla cihazı, sistemi ihtiva eden ayrıca diğer varlıklardan farklı olarak ruha sahip olan insanın, yaratıcı tarafından nasıl hareket edeceğine dair gönderilen kullanma kılavuzu üzerinde hiç durmuyor. Bakınız, son devir İslam büyüklerinden **Abdülhakimi Arvasi** hazretleri, yaratıcının koyduğu kuralları yok farzedip, kendi düzenlerini kendileri kurmaya kalkanların neticesini nasıl ifade ediyor:

"Gördüğünüz her musîbet ve felaket, hep kızgınlığın, nefretin, Hakkı tanımamanın, zulüm ve haksızlık etmenin cezâsıdır. Bu da, hukûku kendiniz kurmaya kalkışmanın, Hak teâlâ ile yarış etmenin netîcesidir. İnsanlığı kaplayan sıkıntıların birinci sebebi, Hakka karşı gelmek, O'nun nizamına uymamaktır. Beşeriyyet ne kadar uğraşırsa uğraşsın, Hak teâlâyı hâkim bilip, Ona kulluk edip emirlerine uymadıkça ızdırap ve felaketten kurtulamaz. Haktan ve Hak yolundan başka her ne düşünülse, hepsi ayrılık ve perîşanlık yoludur. Hak teâlâdan başka, her neye tâbi olur, her neye tapınır, Onun yerine, her neyi sever ve hakîkî hâkim tanırsanız, biliniz ki, onlar da sizinle berâber yok olacaklardır."

KADINLAR PATRONLARIN OYUNCAĞI

Osman Yüksel Serdengeçti, **"Özgürlük verme bahanesiyle; kadınları kafes arkasından çıkaranlar, şimdi onları sokakta kafesliyor"** demişti.

Fakat, kadınlar bunun farkında değiller. Hatta bu istismarları, haklara, özgürlüklere kavuşma şeklinde algılıyorlar. Kadın bir kesimde değil hemen hemen her kesimde sömürülüyor; ticarette, reklamda, siyasette, köşe dönmede...

Bir gazetede çıkan şu haber bunu açıkça ortaya koymaktadır. Haber kısa ama başlığı da dahil sonuna kadar istismar, yönlendirme, aldatma, kandırma üzerine bina edilmiş. Tam bir İngiliz siyasetiyle hazırlanmış**. "İş yerinde flört faydalı çıktı**" başlıklı haber şöyle:

"İngiltere'de çalışan 5 bin kadın arasında yapılan bir anket, çalışan kadınların iş yerinde flört etmeyi sağlıklı ve faydalı bulduğunu ortaya koydu. Ankete göre İngiliz kadınları, iş yerinde flört etmenin kendilerine güven kazandırdığına inanıyor ve çalışan her 10 kadından biri de, partner olarak 'patronu' seçiyor. Çalışan kadınların iş yerinden biriyle beraber olma oranları ise yüzde 28'e kadar çıkıyor. Ayrıca patronuyla beraber olan yüzde 10'luk bölümün yüzde 11'i evlenmeyi başarırken, yüzde 12'si de en azından 'terfi etmeyi' garantiliyor."

Yönlendirmeli haber

Haberi gördünüz, başından sonuna kadar istismar ve yönlendirme demekle haksız mıyım? Haberi tahlil edecek olursak; önce "**İş yerinde flört faydalı çıktı**" şeklinde verilerek daha baştan bu gayri meşru beraberlik cazip hale sokuluyor.

İkincisi, anket tarafsız bir şekilde ilmi incelemelere dayandırılmadan, olayın içinde olan yani taraf olan kimselerle yapılıyor. Hırsıza, dolandırıcıya niçin bu işi yaptınız diye sorduğunuzda, kendini haklı çıkarmak için bir kılıf, bir bahane bulacak herhalde.

Dolandırılan kimseye, hırsızlığın topluma verdiği zararları inceleyen ilim adamlarına sormadan hırsızın ifadesiyle yola çıkıldığında sağlıklı netice almak mümkün mü?

Üçüncüsü, % 28 gibi büyük bir oranla bu iş yapıldığına göre, siz de yapabilirsiniz mesajı verilerek ahlaksızlık meşrulaştırılıyor.

Dördüncüsü, bununla da kalınmıyor, teşvik ediliyor, cazip hale getiriliyor. Flört neticesinde patronla evlenmek suretiyle servete, rahatlığa kavuşursunuz, bu olmazsa bile en azından, terfi edersiniz, şef olursunuz, müdür olursunuz mesajı veriliyor. Bu bir sömürü değil midir? Kadının cinsiyetini istismar değil midir? Bu arada, evli iseler patronun ve flörtçü kadının yuvasının yıkılacağından, çocukların perişan olacaklarından, genç kızların sokağa düşüp orta malı haline geleceğinden, fuhuşun yaygınlaşacağından niçin bahsedilmiyor? Çünkü, bahsederlerse kadını nasıl tuzaklarına düşürecekler? Bütün bunlar, insanları ahlaksızlığı, fuhuşu teşvik değil midir?

Halbuki, Birleşmiş Milletler Genel Kurulu tarafından 1979'da kabul edilmiş, Devlet olarak bizim de imzaladığımız, 165 devlet tarafından da imzalanmış, kadınların korunması ile ilgili sözleşmenin 6. maddesine göre, kadının satışı, istismarı yasaktır.

Buna rağmen, sanki istismar yasaklanmayıp emredilmişçesine bütün dünyada kadınlar çok hızlı bir şekilde istismar edilmekte, adeta köleleştirilmektedir.

Kendilerini ilerici sayan, kadın hakları konusunda lâfa gelince mangalda kül bırakmayan bazı aydınlarımız, yazarlarımız, feminist kadın derneklerimiz nedense bu işlerle ilgilenmemektedirler. Çünkü bunlar kadını korumak için değil istismara destek olmaları için vardırlar. Kadının istismarı ile uğraşırlarsa faaliyet alanlarının dışına çıkmış olurlar.

Maksat kadını sokağa çekmek

Bakınız, araştırmacı-yazar Sayın **Aytunç Altındal** feminist hareketi kimlerin yönlendirdiğini nasıl anlatıyor: **Feminist hareketler Masonluğun etkisi altındadır. Son 50 yıldaki feminist hareketlere baktığımızda bunların arasında ilaç ve kozmetik üreticileri olduğunu görüyoruz. 'Kadına bir şey satabilmemiz için onu sokağa ve inançsız bir alana çekmemiz lazım', diyorlar. Onun için birçok paneller düzenliyorlar. Önde kadın var, arkada ise görünmeyen bir sponsor. Ya da çok agresif bir kadını köşe yazarı yaptırıyorlar. Bu yeni değerleri savunması için**."(Sabah,10.8.2005)

Kadının istismarından herkes memnun. Çünkü; patronlar kadının cinselliğinden istifade ediyorlar, ucuz işçiliğinden istifade ediyorlar. Bedeni ön plana çıkartılarak fazla mal da satıyorlar ;bunun için kadının çalışmasından patronlar çok memnun. Ahlaksızlık, fuhuş yayıldığı için de egemen masonik çevreler, islam düşmanları da memnun... Bu kadar "memnuniyet" birliğinden kadının kurtulması çok zor. Allah yardımcıları olsun! Akıllarını başlarına toplayıp çevrilen dolapları anlamak nasip etsin!

"KADININ HAL- İ PÜR MEALİ"
(Kadının perişan hali)

1850'li yıllara kadar, bütün dünyada ailenin yapısı hemen hemen aynıydı. Erkek evin geçimi sağlar, kadın da ev işleri ile, çocuklarının eğitimi ve yetişmesiyle uğraşırdı. Sanayi devrimi ile beraber evin geçimine kadın da dahil edildi. Bu, görünüşte kadına bir iyilik olarak sunuldu. Fakat patronların gizli niyeti başkaydı. Bu da, kadını ucuz işçi olarak gördüklerinden, kadını istismar ederek zenginliklerine zenginlik katmaktı. Bu maksatla, "Kadınlara özgürlük", "Ekonomik bağımsızlık" gibi cazip sloganlar ile zaten çok yorucu olan ev işlerine ilaveten kadına bir de geçim yükü yüklendi. Gücünün çok üzerinde yük yüklendiği için de kadının vücut kimyası bozuldu. Günümüz kadının bu halini, **"Kadının Hal-i Pür Meali"** (Kadının perişan hali) yazısı ile "Bazaar" moda dergisinde **Candan Turhan** hanım çok güzel dile getirmiş:

Gidişat gidiş değil!

"Ne olacak bu halimiz? Bir türlü olamadık, olduramadık, dolduramadık; olunması gereken halleri halledemedik. Boşa koyduk dolmadı, doluya koyduk almadı. Bizden önce, kadınların sorunu hiçbir şey olamamaktı; bizimki her şey olabilmek. Yaş geliyor

kemale, biz hala kendimizi oradan buraya atıp, çırpınıp çabalayıp duruyoruz; böyle de olacağız, böyle de yapacağız diye diye perişan oluyoruz. Bu halimiz hal değil; gidişat gidiş değil!

Daha genç kızlardık; ilk seçeneğimiz annelerimiz gibi olmamak ya da annelerimizden farkı olmaktı. Hedef, annelerimizin tam tersi olmaktı: "Özgür kız" olacaktık. Okuyacak, çalışacak, gezip tozacak, günümüzü gün edecektik. Olunması gereken buydu. Evle, evlilikle, annelikle ilgili her şeyden uzak duracaktık. Bunun için, kendimizi eğitime verdik. Okuduk, öğrendik, doymadık, gidebileceğimiz kadar yükseldik.

Sonra çalışmaya giriştik. Bizden önceki neslin yapmadıklarını, yapamadıklarını yapmaya soyunduk. İşte yükseldik, kendimizle gurur duyduk. Ama bu durum da çabucak sıradanlaştı, tatminkarlığı azaldı, eksik bir seyler hissettik yine de.

Çevremizdeki tüm kadınlar gibi iyi eğitimli, evli, süper kariyerli, kendini geliştiren bir kadındık! Boşluğa düşmek üzereydik ki "kendimizi geliştirebileceğimiz" yeni bir alana dikkat çekti egemen güçler: güzellik. Ve daldık estetik girdaplarına.

Neyse: Biraz uğraş, biraz masrafla en güzel, en bakımlı da olundu. Ama çevredeki kariyersiz kadınlar çocuk yapmayı da beceriyordu arada. Elbette onu da yapabilirdik. Sağlıklı, akıllı, güzel hamileler olamaz mıydık? Olduk tabii. Eh, çocuğumuzu el yordamıyla, sıradan yöntemlerle yetiştirecek halimiz yok ya! Kitaplar, dergiler, pedagoglar, konferanslar, danışmanlar, çocuğa bol zaman mı ayıralım, kaliteli zaman mı falan derken zaten ayıracak ne zaman kaldı ne enerji.

Bu böyle sürüp giderken fark etmediğimiz,görmemezlikten geldiğimiz bir şey vardı ama; çok temel bir hata, ta başından itibaren oyunu geçersiz kılan: Erkeklerin kurallarıyla, erkeklerin oyunuyla oynuyorduk! Erkek dünyasının taleplerini ve gereklerini hiç tereddütsüz birebir üzerimize almış, gereken bütün "safra"larımızı bırakmış, ve onlarla "bir"miş gibi onların oyununda onlarla aşık atmaya kalkıyorduk. Beceriyorduk da, iyi rekabet koyuyorduk, ama pozisyon itibarıyla oyunun kazananı baştan belli değil mi?

Sen kalk kendi canım niteliklerini hor görüp bir kenara koy, ondan sonra "Aman ne başarılıyım, ne güçlü kadınım, nasıl da kendi dünyalarında erkeklere kök söktürüyorum!" diye gurur duy, bravo vallahi... Oyuna geldik, oyuna! Oyun onların oyunu, "kendinin" dişilik kısımlarını ezip erkek rolleri üstleniyorsun oynayabilmek için. Erkeklerin oyununu becerdin, aferin, ama içinde işkence çeken, küçük çürümüş, ezilip aşağılanmış, bir işe yaramaz sayılmış bir kadıncağız var şimdi, hayırlı uğurlu olsun...

Uyanalım bu tuhaf rüyadan

Haydi uyanalım bu tuhaf rüyadan: Daha fazlasını, daha iyisini, en mükemmelini istememiz en başta, bizim talebimiz değildi; bize ait olmayan bir dünyanın talebiydi. Her alanda, her anlamda rekabete girmek kadınlara ait bir dürtü değil. Kendimizi böylesine kırbaçlamak, böyle zora koşmak hiç kadınsı bir yaklaşım değil. Kendimizi içinde bulduğumuz dünyaya ayak uyduralım derken kadınlığa ait tüm güzelliklerimizi, en güzel niteliklerimizi bir kenara bıraktığımızın farkına varan yok mu? Ve bu uğraşımız sonucu ortaya pek de şaşırılmaması gereken bir karmaşa çıktığının: "Kadınlığı" azalmış ama çok güzel, çok seksi, en maharetli, süper anne ve harika eş olduğuna inanan kadınlar. Karşısındakinin rakibi mi, kadını mı olduğunu anlayamayan, neye göre davranacaklarını bilemeyen erkekler.

Hep karşıt şeyler sokuldu kafamıza. Seçemedik bu kadar çok seçenek arasından, hepsini almak istedik, her şeyi birden arzu ettik. Ne çok vazife yüklendik, ne beklentiler üstlendik: Muhteşem bakımlı ve çalışkan ve becerikli olduk, perişan olduk, sonra da ortaya agresif kadın türü çıktı, her zaman yırtıcı, savaşçı, istediğini elde etmeye odaklı, bunun için duruma göre ya aktif agresif, ya da pasif agresif olan. Hepsi bir yana: Mutsuz ve savaş içinde! “

“SERBEST YAŞAMA” VE
“CİNSEL ÖZGÜRLÜK” REZALETİ

Dünya hızla manayı bırakıp taparcasına maddeye koşmakta... Herşeye para olarak bakmakta; gelsin de nereden nasıl gelirse gelsin düşüncesinde. İnsan maddenin esiri olma yolunda. Bu da insanı “**Eşrefi mahluk**” yaratılmışların en şereflisi olma makamından uzaklaştırmakta. Başka bir ifade ile insanı hayvanlaştırmaktadır.

Çünkü hayvanların dünyası, yeme içme ve çiftleşmeden ibarettir. Zamanımızın insanı da koşar adımla buraya doğru koşmakta. Dolayısıyla sonunu hazırlamaktadır. Çünkü bu düşünceye sapmış hiçbir topluluk, hiçbir devlet, hiçbir medeniyet ayakta kalamamış yok olup gitmiştir. Bu maddenin esiri olma hali Amerika’da başlayıp, Avrupa’ya, buradan da ülkemize geçmiştir.

Çıplaklar kampı

Eskiden ülkemizde bazı kuruluşlar tarafından gündeme getirilen, savunulan bu gayri insanı düşünceler, son zamanlarda resmi makamlarca da savunulmakla; savunulmakla da kalmayıp fiiliyata geçirilmesi için ön ayak olunmaktadır. Bunun en açık örneği gazetelerde çıkan şu haberdir. Haberin özeti şöyle: “Turizm Bakanının Türkiye'de ‘’çıplaklar kampı’’ kurulabileceği yolundaki açıklaması, turizm beldelerinde destek buldu. Bodrum, Marmaris, Kuşadası, Kemer gibi, turizm sektörünün başı çeken turistik beldeleri çıplaklar kampı kurulmasına ‘’evet’’ dedi. Alanya ve Kaş ise karşı çıktı. “(Hürriyet – 30.4.2001)

Görüldüğü gibi bu hayvanî yaşayışa kimsenin karşı çıktığı yok. Karşı çıkanlar da yer müsait olmadığından veya daha sırası değil türünden mazeret beyan ediyorlar, haberin devamında. Bir toplum bu kadar nasıl değişir anlamak mümkün değil. Turist ve para gelsin de nasıl gelirse gelsin; dinimizden, örfümüzden neler alıp götürüyor bu hiç önemli değil.

Sayın Belediye başkanları, bu toprakları almak için binlerce şehid veren ecdadımızı hiç düşünmüyorlar mı? Mezarlıkların, türbelerin yanından geçerken vicdanları hiç sızlamayacak mı? “Evet” diyebiliyorlarsa diyecek bir şey yok. Herkes kendine yakışanı yapar deriz. Bu aynı zamanda işin kolayına kaçmaktır. Aslında turist herşeyden önce altyapı ister, temizlik ister, en önemlisi de iyi muamele ve insanlık ister. Bunları yapabilmek kolay değil. Bunları yapmaktan aciz olanlar işte böyle gayri insani girişimlere yönelir. İsterseniz, bu tür serbestliklerin toplumu nasıl etkilediği konusunda ilim adamlarının görüşüne başvuralım:

Büyük bir sosyoloji âlimi olan **P. Orokin**, dört ciltlik “**Dinamics**” adlı eserinde, bütün bu konuları ele almakta, Amerikan ve Batı kültürünün çöküşü olarak yorumlamaktadır. **Pitirim Sorokin**, Amerika’dan başlayarak, aşağı yukarı bütün Avrupa’yı sarma temayülü gösteren “**Serbest yaşama**” , “**cinsel özgürlük**” gibi akımları, Amerikan ve Batı cemiyetleri için bir “**Çöküş yıkılma alâmeti**” olarak değerlendirmektedir. P. Sorokin’e göre, **bu tür yaşayışlar yaygınlaştıkça, yuvalar yıkılmakta, boşanmalar ve evi terk etmeler çoğalmakta, zina, fuhuş ve fücur artmakta, çocuksuzluk dikkati çekmektedir.**

Sorokin’e göre “**serbest yaşayışlar**”, cemiyetin aleyhine gelişmelere kaynak olmakta, beden ve ruh sağlığını bozmakta, ahlâkî yaşayışı bertaraf etmekte, insanın verimini düşürmekte, ferdî ve sosyal saadeti yok etmektedir. Şimdi, birçok ülkede, “Çıplaklığı” “cinsel özgürlüğü”, yani “**serbest fuhşu**” savunan birçok film çevrilmekte, romanlar, hikâyeler ve yazılar yazılmakta, güzel sanatlar adına, bu konu, istismar edilmektedir.

Kültürel verimliliğin düşüş sebebi

Bu propagandalar, bazı ülkelerde pervasızca, bazılarında bizde olduğu gibi sinsice yürütülmektedir. Bu durum, şüphesiz, yalnız gençleri ve halkı etkilemekle kalmamakta, kendini ilericilik kompleksine kaptırmış “yarı-aydınları” da sürükleyip götürmektedir. Netice olarak P. Sorokin, “**son derece sıkı cinsî kontrolün mevcut olduğu ve aile hayatına önem verildiği devrelerin, kültür bakımından en verimli devreler olduğu; aksine,**

aşırı, kanunlara, nizama aykırı cinsî faaliyetlere müsait devrelerin ise kültürel verimliliğin düşmesine yardım ettiği” görüşündedir ve o, bu görüşlerini, tarihî olaylarla ispat etmektedir.

İnsanı hayvandan ayıran, **“Ahlak**”tır. Bu kaldırılınca insanın hayvandan farkı kalmaz. Hatta hayvandan daha kötü duruma düşer. Çünkü, insan sınırsız, başıboş değildir. Sınır tanımayan kimseler için Kur’an-ı kerimde, **“ İşte onlar hayvanlar gibidir; hatta daha da aşağıdırlar.”** (Araf 179) buyurulmaktadır. Tabii ki bu bir tercih meselesi, benim tercihim böyle diyene ne denebilir ki.

HAYÂ PERDESI KALKINCA...

Bilhassa son yıllarda internetin ülkemizde yaygınlaşmasıyla hayasızlık çok hızlı bir şekilde artış göstermektedir. Toplumumuzda, edeb dışı görüntüler ve yazılar gün geçtikçe sıradan, normal bir hayat tarzı şeklinde sunulmaktadır. Bazan daha ileri gidilerek dini günlerde yapılmaktadır bu sunum.

Örnek mi istiyorsunuz, işte size “**Feshane Direklerarası**” şenlikleri. Mübarek ramazan ayı münasebetiyle düzenlenen, **“Feshane Direklerarası**” şenliklerinde kadın şarkıcıların, transparan denebilecek kıyafetlerde sahneye çıkartılması en başta ramazan ayına hakarettir, dolayısıyla dinle alay etmektir. Bununla yapılmak istenen; orucunu tutan, hatta namazını da kılan fakat, akşam olunca da içkisini içen, haram helal demeden her türlü eğlencenin içinde olan bir toplum ortaya çıkartmak. Eğer bir toplum bu hale gelirse zaten iş bitmiş demektir. Çünkü hayasızlık ile iman bir arada kalamaz.

Üç hediye

Cebrâil aleyhisselâm, aklı, hayâyı ve îmânı Âdem aleyhisselâma getirip,”**Yâ Âdem! Allahü teâlâ sana selâm ediyor. Getirdiğim şu üç hediyeden birini kabûl etmeni emir buyurdu”** dedi.

Âdem aleyhisselâm, ”Getirdiğin bu üç hediyeden aklı kabûl ediyorum” deyip aklı aldı. Bunun üzerine Cebrâil aleyhisselâm îmân ile hayâya, “Siz gidebilirsiniz” dedi. Îman, “**Allahü teâlâ bana emreyledi ki, akıl nerede ise, sen orada ol! Bunun için ben akıldan ayrılıp gidemem!”** dedi. Hayâ da, **“Allahü teâlâ bana da aynı şekilde emreyledi. Ben de, akıldan ayrılıp gidemem”** dedi. Allahü teâlâ kime akıl verirse, hayâ ile îmân da onunla beraber bulunur. Aklı olmıyanın ne hayâsı ne de îmânı bulunur.

Birgün, Hasen-i Basrî hazretleri, “Din temizliği nedir? Din cevheri nedir? Din hazînesi nedir?” sorusuna şöyle cevap verdi:

“Din temizliği abdest almaktır. Din cevheri, Allahü teâlâdan korkmak ve hayâ etmektir. Din kuvveti ise, namazdır. Çünkü, Allahü teâlâ, hayâ eden kulunu medhetmiştir. Din hazînesi ilimdir. Her kimin hayâsı olmazsa, onda dinin cevheri olmaz. Kimde Allahü teâlânın korkusu olmazsa onda dinin cevheri olmaz. Her kimin ilmi olmazsa dinin hazinesi olmaz.”

Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki**:**

“Hayâ imanın nizamıdır. Bir şeyin nizamı bozulunca, parçaları da bozulur.”

“Hayâ ile iman, ikiz kardeştir. Biri giderse diğeri de gider.”

Dinimizde hayânın yeri çok mühimdir. Allahü teâlâdan utanmak, imanın kuvvetli olduğuna, hayâsızlık da imanın zayıf olduğuna alamettir. Hayâsız kimse, zamanla küfre kadar gidebilir. Hayâ, imanın esasındandır. Hayâsı olan Allahtan utandığı için günahtan çekinir. İnsanlardan utanmıyan Allahtan da utanmaz. İnsanlardan utanarak günahı gizlemek de hayâdandır. İnsanlardan utananın, Allahü teâlâdan da utandığı anlaşılır.

“Hayâ on kısımdır”

Şu dört hasleti kendisinde bulundurmayan kimseye akıllı ve ilim sâhibi denmez: **Birincisi;** Allah korkusu. Bütün hayır ve fazîletlerin başı budur. **İkincisi**; güzel bir hayâ, utanma duygusu. Asâlet bununla anlaşılır. **Üçüncüsü**; yumuşaklık. **Dördüncüsü;** emri altında bulunanlara cömertlik yapmak.

Hayâ, insan ile kötü olan şeyler arasında bir perdedir. Hayâ, kötü ve beğenilmeyen şeylerin en güzel ilâcıdır. Ancak, hayâ gidince, artık onların ilâcı kalmaz.

“Hayâ on kısımdır. Dokuzu kadında, biri erkektedir” hadis-i şerifinde bildirildiği gibi, kadınların hayâsı erkeklerden çoktur. Yine hadis-i şerifte**, “Hayâ güzeldir, fakat kadında daha güzeldir**” buyuruldu. Bununla beraber şehvetin de onda dokuzu kadındadır. Bunu frenleyen ise kadının hayasıdır. Haya perdesi yıkılınca her türlü rezalet, ahlaksızlık toplumu kuşatır. Sosyetede olup bitenlerin yer aldığı magazin haberleri bunun en güzel ispatıdır.

“CHAT’ÇİLERE MESAJ VAR!”

Teknoloji, her zaman söylediğimiz gibi ikiyüzü keskin bıçak gibidir. Dikkatli olunmazsa, kullanana zarar verir. Son yılların en gelişmiş teknolojisi internet de böyledir. Bu çok faydalı teknoloji, dikkatli kullanılmadığı zaman, telafisi mümkün olmayan sayısız zararlar vermektedir. Bu zararlardan sadece biri olan “chatleşme” üzerinde durmak istiyorum.

Bununla ilgili gördüğüm, işittiğim, okuduğum birçok olumsuz gelişmeler meydana geldi. Birçok ailede huzur bırakmadı. Hatta, chat yüzünden yuvasını dağıtanlar oldu. Bununla ilgili bir yazı yazmak isterken, mail adresime **“Chat**’**çilere mesaj”** geldi. Chatleşmeden canı yanan, bir bayan tarafından kaleme alınan bu uzun yazıyı özetleyerek sizinle paylaşmak istedim: Chatleşmek bir çeşit sanal beraberlik haline geldi günümüzde.

“Eşim benimle ilgilenmiyor”

Adam, saatlerce bilgisayar başında oturup hanımını, çocuklarını bir kenara itip başka bir alemde geziyor. Eşiyle ilgileneceğine, onun can yoldaşı olacağı yerde, gidiyor bilgisayarla arkadaşlık ediyor. Daha doğrusu bilgisayardakilerle... “Bu yaptığın uygun mu?” dediğin zaman da, “Ben faydalı olmak, emri marufta bulunmak için yapıyorum” deniyor.

Bir kere, en büyük hatamız, faydalı olmaya 'evden' başlamak yerine 'elden' başlamak... Evdekiler dururken, eh nefsimize de hoş geliyor, önce ellerle uğraşıyoruz. Kişinin önce kendisine, ailesine, sonra da diğer yakın çevresine, daha sonra da uzak çevresine faydalı olması gerekir. Şimdi, chat hastalarına sormak lazım:

Elinizi vicdanınıza koyun ve itiraf edin, eşinizle, çocuğunuzla mı daha çok meşgulsünüz, yoksa bilgisayarınızla mı? Bazı chat hastası erkekler diyebilir, “Benim eşim benimle ilgilenmiyor, ben de o yüzden chatlerde sürünüyorum..." Etmeyin, siz gerçek manada eşinizle ilgilendiniz de o sizinle ilgilenmedi mi? Bu kabul edilebilir bir mazeret değildir.

İnsanların kadın olsun erkek olsun, ilgiye, sevgiye ihtiyacı vardır. Siz verirseniz, alırsınız; ilgi,sevgi karşılıklı olur. Arkadaşlık, sevgiyi paylaşmak gibi değerlerimizi TV ve bilgisayar öldürüyor, güzelim aile yuvaları buzdolabına dönüyor adeta. Chat yüzünden kocasının yüzünü göremeyen, bunun için ruhi dengesini bozan çok kadın var. Yazık değil mi bizlere. Bekarlara gelince; art niyetli olanları bir tarafa bırakıp, olayı iyimser bir şekilde ele alacak olursak bunlar da genelde evlilik hayali ile chatleşiyorlar. İşi ileri götürüp tanıştıktan sonra da sükutu hayale uğruyorlar. Çünkü iki taraf da tam dürüst davranmıyor chatte. Sanki chatleşme yalan üzerine kurulmuş. Erkek kadın, kadın erkek numarası çekiyor. Daha nice yalanlar, her şey toz pembe.

Chatçilerle evlilik

Chatte tanışılan bir kişiyle gerçek bir evlilik kurulmaz, bu kadar da hayalperest olmayın; artık milenyumdayız, dünya acımasızlaştı, güven duygusu öldü.Chatte tanışıp mutlu bir yuva kuranlar var demeyin, bu sadece bir kumar olur. O ancak binde birdir. Binde birin size isabet etmesini mi bekliyorsunuz yani? Bekarlar da, “Faydalı olma” mazeretini

öne sürebilirler. Faydalı olma, emri maruf her yiğidin harcı değildir. Biliyorsan öğretirsin, bilmiyorsan , avlayacağın yerde, avlanırsın. Her taraf sinsi din düşmanları ile dolu. Öyle sorular sorarlar ki bunlar, eğer itikadi meselelerde sağlam bilginiz yoksa, eyvaahhh yandınız demektir. Aklınıza binbir çeşit vesvese takılır.

Bir de işin şu yönü var; yanlış bilgi vermek büyük bir sorumluluk. Ayrıca, fikrinde sabit olan ve karşısındakine onu aşılamaya çalışan kimselerle saatlerce konuşulsa hiçbiri diğerini chat ortamında ikna edemez. Olacak iş değil, ancak havanda su dövülmüş olur. Adam zaten fikrini isbat için gelmiş, sıkı da hazırlanmış, ikna olması çok zor...

Chat gerçeği aslında bu kadarla da bitmiyor, chat vakti öldürmekten pek de öteye geçen birşey değil. Ve öldürdüğü şey sadece vakit de değil, insanın ailesiyle, akrabasıyla, arkadaşlarıyla ilgisini hatta sevgisini de öldürüyor. Hangi iş olursa olsun, yapılmasındaki zararı faydasından çoksa, o işi yapmamak aklın gereğidir. Buna göre tüm chatçiler; elinizi vicdanınıza koyup düşünün; eksiniz mi fazla, artınız mı? Tamam mı, devam mı? Kararınızı buna göre verin!

TELAFİSİ OLMAYAN PİŞMANLIKLAR!

Teknoloji ilerledikçe, sosyal ve ticari hayatta tuzaklar da şekil değiştirerek artmaktadır. Bu tuzaklar birçok ticari şirketi ve şahısları iflas noktasını getirdiği gibi, sahıslar üzerinde de ahlaki yönden telafisi mümkün olmayan yaralar açmaktadır.

Bilhassa iyi niyetli insanlar herkesi kendisi gibi kabul ettikleri için, büyük zarara uğramaktatırlar. Ticari yöndeki tuzaklar daha sonra bir şeklide telafi edilmektedir. Fakat ahlaki yöndeki tuzaklar, namus ve iffetle ilgili olduğu için telafisi mümkün olmamaktadır.

Tuzağa düşen genç kadınlarımız

Bu tuzağa daha çok, genç kızlarımız ve kadınlarımız düşmektedir. Son yıllardaki, kadınlara yönelik, "**Özgürlük**" ,"**Eşitlik**", "**Kadınlar da toplumda yerini almalıdır**" gibi "sokağa" yönlendirici propagandalarla genç kızlarımız ve kadınlarımızda kendi başına hareket etme alışkanlığı gelişti. Benim de aklım var, ben de doğruyu yanlışı bilirim, tehlikelerden kendimi korurum, anne-babamın, kocamın yardımına ihtiyacım yoktur... gibi yanlış ve yanlış olduğu kadar tehlikeli düşüncelere kapıldılar. Bu yanlış düşüncelerin tabii sonucu olarak da ağır bir bedel ödemektedirler. Bu bedel hayatlarına mal olmaktadır.

Halbuki anne-baba şöyle yap, şöyle yapma derken kendilerinden ziyade çocuklarını düşünmekte. Onların iyiliği için nasihat etmekte. Bu yönlendirme de yılların tecrübesine dayanmakta. Bilgisayar, internet çok faydalı bir teknoloji ürünüdür. Fakat kontrollu olarak kullanılmadığı zaman da akıllara durgunluk verecek derecede zararlı olmaktadır.

Bir cahilliğin, bir gafletin nelere mal olacağı göstermek açısından iki haber sunmak istiyorum

"Benim başıma gelmez" demeyin

"Ben 29 yaşında, 10 yıllık evli, 9 yaşında bir oğlu olan, çalışan bir kadınım. Eşim oldukça hoşgörülü bir insan ama ben onun sevgisine ihanet ettim. Sırf o görevde olduğunda benim canım sıkılmasın, oğlumuz öğrensin diye, evimize bilgisayar almıştı. O yokken, ben sık sık internete girer, bazen de chat yapardım.

Bir gün bir tavla sitesinde rakibimle konuşup, onun dünya görüşü, terbiyesi, zekası ve düşünce yapısını öğrendikçe, onu daha da çok merak etmeye başladım. Uzun bir süre yazıştıktan sonra, onu tanımak istediğimi söyledim. Benim evli bir kadın olduğumu biliyordu. İki arkadaş gibi buluşmaya başladık. Bir akşam beni lüks bir restorana davet etti. Ardından birer kahve içmek için evine gitmiştik. Evine önce de gitmiş, ters bir hareketini görmemiştim. Ama o gün çok farklı olacaktı. Kahvelerimizi içip sohbet ederken, birden evin içinde hiç tanımadığım yedi erkek peyda oldu. Bağırırsam beni öldüreceklerini söylüyorlardı. Kaçamadım. Bunların tecavüzüne uğradım. Ve o güvendiğim, saygı duyduğum adam, benim bu durumda resimlerimi çekti, kasete de aldı. Sabaha karşı bıraktılar, yüzüne tükürdüm ama 'Aşkım, artık her çağrışımda geleceksin, sıkıysa gelme

de göreyim'diye, beni tehdit etti. Şimdi bu şerefsiz adamın kölesi oldum. Kocamın ve oğlumun yüzüne bakacak halim kalmadı. Resim ile kaseti alabilmek uğruna, her çağrışında gidiyorum, bazen yalnız onunla, bazen de bulduğu erkeklerle birlikte olmak zorunda kalıyorum. Bu durumdan nasıl kurtulacağımı da bilemiyorum." (Hürriyet, 4.6.2004)

***

"Almanya'da yaşayan Zeliha Kaste, internette "chat" (sohbet) yaparken tanıştığı İzmirli Ö.T.G.'i, tecavüzüne uğradığı, cep telefonu ve parasını aldığı, çektiği çıplak resimleriyle şantaj yaptığı iddialarıyla savcılığa şikâyet etti.

Zeliha, G.'le geçen yıl internette tanıştı. Bizzat görüşmek için İzmir'e geldi ve onunla buluştu. İkili akşam yemeğine çıktı. G. yemeğine uyku ilacı attığı genç kadını Gaziemir'deki bir eve götürdü. Gözünü Bornova'da bir parkta açan Zeliha, tecavüze uğradığını, cep telefonu, parası ve kredi kartlarının çalındığını fark etti.

Bir arkadaşının yardımıyla Almanya'ya dönen Zeliha'yı bir süre sonra telefonla arayan tecavüzcü, tecavüz sırasında çektiği çıplak fotoğraflarla tehdit ederek para istedi. Bunun üzerine, İzmir Cumhuriyet Savcılığı'nda ,"Alıkoymak, ırzına geçmek, gasp" suçundan dava açıldı." (Milliyet, 14.2.2005)

İşte kocadan, anne-babadan habersiz yapılan işin bedeli. Kimse; ne yaptığımı bilirim, benim başına böyle bir şey gelmez demesin. Dinimize, örf adetimize aykırı davranan eninde sonunda bunun bedelini acı bir şekilde öder. Tabii ki bu sadece dünyadaki cezası, ahıretteki cezası ayrı...

"HATTA HAYVANLARDAN DAHA AŞAĞIDIRLAR"

Yeryüzünde, insanoğlu kadar zararlı, tehlikeli, vahşi ikinci bir varlık yoktur. Vahşi hayvan dediğimiz hayvanların yaptığı zararlar bile insanın yaptığı vahşetlerin yanında çok hafif kalır. En vahşi hayvan bile karnı doyunca durur. Tabii şekilde cinsel ihtiyacını karşılayınca başka aşırılıklara, sapıklıklara yönelmez. Mesela, siz hiç hayvanlarda sapık (Homoseksüel) ilişki olduğunu duydunuz mu? Yine yetişken bir erkek hayvanın üç beş aylık dişi yavruya tecavüz ettiğini gördünüz mü, duydunuz mu? Görmezsiniz, duymazsınız. Çünkü evcil olsun, vahşi olsun her hayvan nerede duracağını, ne yapacağını bilir. Bunun ötesinde bir şey yapmaz.

Sınır tanımaz insan

Ya insanoğlu? Ne doyunca durmasını bilir ne de, tabii cinsi ihtiyacını normal bir şekilde karşılamasını. Tıka basa, midesini çatlatana kadar yemek insana ait bir marifet. Yine cinsi sapıklıkların her türlüsü insanoğluna ait bir vahşet. İnsanoğlu Cenab-ı Hakkın, bildirdiği sınırı aşınca, insanlıktan çıkıyor, hayvandan daha aşağı duruma düşüyor.

Bunun çeşitli örneklerini hergün görüyoruz, yaşıyoruz. Bir Türk iş adamı ile yapılan röportaj (İmedye,11.6.2004) bu vahşetlerin ne safhaya geldiğini göstermesi bakımından çok ibretlidir. Bu kadarına da pes doğrusu dedirtecek cinsten bir iğrençlik. Türkiye de dahil pek çok ülkedeki insan olduklarını unutmuş zenginler, Tayland'daki fakir, çaresiz ailelerin 10-12 yaşlarındaki kız çocuklarının başına leş kargaları gibi üşüşmüş durumdalar. Bakınız bir iş adamımız yaptığı iğrençlikleri nasıl anlatıyor:

"Geceleri açılan ünlü alışveriş pazarı Patpong'a gidiyorum. Go go barlarda, Taylandlı yüzlerce kız çocuğu müşteri avına çıkıyor. Bar tezgahı üzerinde tangalı kızlar dans ederken ben içerek ortama ayak uydurmaya çalışıyorum.

Bardan beğendiğin kızla çıkmanın bir bedeli var. Bu da 1000 ile 1500 baht (20-25 dolar) arasında değişiyor. Sadece go go barlar değil, şehirdeki birçok gece kulübü, hatta dünyaca ünlü Hard Rock Cafe'nin Bangkok şubesi de çocuk fahişelerle dolu. Çocuklar çok rahat davranıyor. Kapıdan girer girmez boynunuza sarılıyor.

Tayland'ta fuhuş çok yaygın. Kızlar birkaç dolar için her türlü cinsel fanteziyi rahatlıkla kabul ediyor. Marketlerde bile satılan kitaplarda pazarlıkların İngilizce ve Tayland dilinde nasıl yapılacağı anlatılıyor: "Bana içki ısmarlamalısın. Bardan birlikte çıkmak istiyorsan şu kadar ödemelisin. Gecelik ücretin ne kadar?" gibi kalıp cümleleri kullanarak anlaşıyoruz.

Bu esnada kendi çocuklarım gözümün önüne gelmiyor değil. Ayrıca bu işi yapan tek Türk de ben değilim. Oraya giden bütün iş adamları bu tür maceralar yaşıyor ama hepsi benim gibi açık sözlü davranıp size konuşmaz. Erkeklerin şehvet duygusunu dizginlemesi çok zor. Ben de içimdeki şeytanı zaptedemedim o kadar... “

Seks işcisi çocuklar

Son yıllarda Türk iş adamlarının da rağbet ettiği bu sektörde liderlik Amerikalı erkeklerde. Kamboçya, Filipinler, Tayland ve Kosta Rika olmak üzere fakirliğin ve eğitimsizliğin yaygın olduğu ülkelere seks turizmi için akın eden bu insanların amacı, birkaç dolar karşılığında yaşları 13'ün altındaki çocuklarla her türlü cinsel fanteziyi yaşamak. Dünya çapında seks işçisi olarak çalıştırılan çoçuk sayısı ise 10 milyonun üzerinde.

Bu organizasyonlar çoğunlukla internet üzerinden gerçekleştiriliyor. Bangkok sokakları Uzakdoğu'da adım başı Türk erkeklerine rastlanan yerlerin başında geliyor. Fiyatlar bazan 4-5 dolara kadar düşüyor.

Aracıların çocuk için ailelerin ellerine birkaç dolar sıkıştırması yeterli. Satın alınan çocuklar bir yere kapatılıyor. Kaldıkları yerler elektrikli çitle çevriliyor. Kendilerini değersiz hissetmeleri için düzenli olarak aşağılanıyor. O hale getirilmiş ki, zavallı çocuklar ne yaptıklarının farkında bile değiller. Onlar için sıradan bir iş. Çocuklar farkında değil, peki o koca koca adamlar da mı farkında değil? Şimdi siz bunlara insan diyebilir misiniz? Bunlara hayvan denildiği takdirde, hayvanlara hakaret olmaz mı?

KIZLARIN UTANMA DUYGUSU NASIL YOK EDİLİYOR?

Kokain hakkında ne biliyorsunuz?.. Ve de kokain ticareti.. Pazarlaması..
Yazarken, konuşurken hepimiz öyle kullanıyoruz, ben de.. "Uyuşturucu" genel adı altında...
Kokain bir uyuşturucu değil oysa... Uyarıcı...
Özellikle seks konusunda...
Erkeklerin gücünü artırıyor. Kadınları tahrik ediyor.. Bunu nasıl yapıyor?.. Beyni etkileyerek..
İktidarsızlığın baş sebebi psikolojik değil mi?.. **"Ya başaramazsam**..."
Kokainin verdiği rahatlık korku ve endişeleri yok ediyor.
Kadının direnme sebeblerinin başında toplumsal kurallar, değerler, aile terbiyesi gelmiyor mu?.
Kokainin verdiği rahatlık tüm ahlaki değerleri, tüm sınırları kaldırıyor.
Bu yüzden kokain gençlik ve sosyete partilerinin bulunmaz ilacı oluyor...
Neden sosyete... Çünkü kokain tiner gibi ucuz değil... Pahalı... Hedefi orta ve üst sınıfların evlatları en başta...
Herhangi bir partiye bir tutam kokain götürdünüz mü ... her türlü seksüel fanteziyi gerçekleştirmek mümkün oluyor..

Bekaret engeli kokainle aşılıyor

Bu yüzden de özellikle gençler arasında çok popüler... Lise ve üniversite düzeyinde **bekaret engeli** de kokainle kolayca aşılıyor...
Böylece kokain deneyenlerin sayısı hızla artıyor...
Peki nasıl hızla artıyor?..
Bunca eğitim, öğretim, bunca iyi yetişmişlik, kokain kullanımını niye engelleyemiyor?..
Tıpta Kokainman diye bir deyim yok... Kullananlar yanlış kullanıyor... "..man" eki, tutku için kullanılır... Bağımlılık ifade eder...
Nedir bağımlılık...
Onu almadınız mı, kriz geçirirsiniz...
Sigara içenler bilmezler ama, nikotinmandırlar. Sigara bırakmanın güçlüğü de

bundandır. Bıraktınız mı, küçük çapta krizler geçirirsiniz. Bazan farkında
da olmaz, başka şeye yorarsınız..
En korkunç bağımlılık eroindir. Eroinman, almadığı zaman korkunç krizler
geçirir. Eroinsiz yaşayamaz olur. Eroin bulma onun tüm ahlak değerlerini yok
eder... Öz karısını satanlar, ana babasını soyanlar bunlardır. Eroin bulma
uğruna cinayet bile işlerler... Tedavi edilmezse, sonu çoğu zaman ölümdür.
Giderek artan dozdan, ya da vücut fevkalade zayıf düştüğü için, mesela en
ufak mikrop, en basit hastalıktan...
Eroin denemesi teklif edilenlerin önünde hayatın bu korkunç gerçekleri
vardır. Ve de bilirler ki, eroin denenecek şey değildir. İnsan bir deneme
ile de müptela olabilir...
Eroinin yayılma hızının yavaş oluşu, işte bu korku ve dehşettir.
Oysa **kokain bağımlılık yapmaz**... Kullanmadığınız zaman kriz geçirmezsiniz...
Kokain kullandıktan sonra, sizi yeniden çekmeye iten şey, yaşadığınız keyif
anlarıdır. O seks alemlerini yeniden yaşamak isterseniz yeniden satın
alırsınız. İstemezseniz almazsınız... Bu kadar basit...
Ama gerçekten o kadar basit mi?..
* * *
Okul önlerinde kokain satanlar, sınırsız bir seks gücü vaad ediyorlar... Hem de en
tehlikesizinden...
Alışkanlık yapmaz, kriz yapmaz... Canınız ne zaman isterse
bırakabilirsiniz...
O zaman bu zevk alemlerini bir defa yaşamaktan ne çıkar?..
Bu son cümleye dikkat edin...

Hedef Türk gençliği

Kokain satıcıları, işte bu sloganla satıyorlar mallarını...
"Korkmayın... Alışkanlık yapmaz. Ne zaman isterseniz bırakırsınız..."
"Peki bıraktık diyelim... Peki ya toplumdaki yerimiz... "Çekici diye adımız
çıkarsa ne olur?.."
Kokainle ilgili tek çekince işte bu...
Peki kokainin gerçekten zararı yok mu?..
Olmaz olur mu?.. Olmasa viagra gibi eczanelerde satılır... Yasal olur... Zehir
olduğu için mafyanın elinde ticareti... Dünyanın en büyük mafyasının...
Amerika'nın bile durduramadığı mafya...
Vücudu zehirliyor... Daha kötüsü... Kendisi olmasa da, yaşattığı alemler özlem
meydana getiriyor... Bir defa daha... Son bir defa daha... Ama giderek eski dozlar
yetmez oluyor... Daha büyük dozlar... Onlar da yetmez oluyor... Burun eriyor.
Koku almaz oluyorsunuz. Burnun içine çelik astar takmak zorunda kalıyorlar...
Gene fayda etmiyor... Daha fazlası, en fazlası da fayda etmiyor... O zaman
satıcılar önünüze yeni ilacınızı sürüyorlar...
Eroin...
Kokain tüm ahlak değerlerinizi yok ettiği için, artık çekinmiyorsunuz eroin
kullanmaktan...
Bir gençlik hevesi, seks alemi için başlayan kokain, potansiyel eroin
müşterisini ve altın vuruşu hazırlıyor.
... Hedef kim kokain pazarında... Gençlik... Dünyanın her yerinde olduğu
gibi... Hedef Türk Gençliği... (Hıncal Uluç-Sabah)

GÜZELLİK YARIŞMALARI

"**Dünya Güzeli**" yarışmasında, Hollanda'da öğretmenlik yapan bir karı-kocanın kızı **Azra Akın** dünya güzeli seçildi. Kendisi de Hollanda'da bir koleji bitirmiş.

Terzisinin anlattığına göre, güzelin elbisesi Türkiye'de orta ve alt sınıfların kumaşı olarak bilinen metresi 1.5 milyon liraya olan Tahtakale kumaşıymış. Kıyafetin üzerindeki süslemeler de Tahtakale malıymış. 7 metrelik kumaş 10 milyona alınmış. Elbise, üzerindeki incik-boncuğu ve el işçiliğiyle birlikte toplam 50 milyona mal olmuş. Yarışmada yalnız 92 güzel değil 92 kıyafet de yarışmış. Bunların arasında 30-40 bin dolardan başlayan Versace, Armani gibi markalar da varmış.

Hollanda'da yaşayan, Batı kültürü ile yetişmiş " Birinci olacağım aklımdan bile geçmemişti, AB öncesinde Türkiye'nin adını bu şekilde duyurduğum için çok mutlu ve gururluyum" diyen Azra Akın bu elbiseler ile birinci olmuş. Babası da "Hâlâ inanamıyorum" diyor.

Bu haber dış basında geniş yer aldı. İngiliz OBSERVER gazetesi, "Türkiye Avrupa'da" başlığı ile haberi verdi. **Gazete, yarışmanın, politik ve dini pek çok tartışmanın sonucunda yapılabildiğini de hatırlatıyor.**

"Bu kara kızı mı seçecekler?"

Bütün bunları alt alta koyduğumuzda ister istemez insanın aklına "**Acabalar"** geliyor. Güzellik yarışmasında neden politik ve dini tartışmalar yapılıyor. Bu da, **Keriman Halis Ece'**nin birinci seçilmesi gibi mi oldu diye sorular kafaları meşgul ediyor.İsterseniz geçmişte bir Türk kızının Dünya güzeli seçilmesi olayını size nakledeyim, bu yarışmada da bir art niyet olup olmadığına siz karar verin!

1913 senesinde İstanbul'da doğan ve "**Feyziye Mektebi**"nde tahsil hayatına başlayan **Keriman Halis** 1932'de **Cumhûriyet Gazetesi** tarafından tertiplenen güzellik yarışmasında Türkiye güzeli seçilmişti. Babası Tevfik Hâlis'e; "Keriman'ı güzellik yarışmasına sokacağız." dediklerinde; "Bu kara kızı mı?" diye alay etmişti. Aynı yıl Belçika'nın Spa şehrinde yapılan dünyâ güzellik yarışmasında 28 ülkenin temsilcileri arasından Keriman dünyâ güzeli îlân edilmişti.

O günlerin canlı şahidi emekli öğretmen **Hâlid Turhan Bey,** hatıralarında Keriman **Hâlis Ece'**nin dünya güzeli seçilmesininin perde arkasını şu şekilde anlatır: 1932 senesinde Cumhuriyet Gazetesinin tertiplediği güzellik yarışmasını Keriman Hâlis kazanmıştı. Aynı yıl Belçika'nın Spa şehrinde 28 ülkenin katılmasıyla dünya güzellik yarışması düzenlenmişti. Keriman Hâlis bu yarışmaya Türkiye'yi temsilen katıldı. Günlerce Spa şehrinde kalan güzeller, çeşitli kimselerle görüştü ve konuştular. Yarışma gününde jürinin önünden kızlar birer birer geçip giyimleriyle, bakışlarıyla, tebessümleriyle puan toplamaya çalıştılar. Jüri salona geçip puan değerlendirmesi yapmak istedi. Başkan kürsüye geçerek şöyle konuştu:

"Hıristiyanlığın zaferini kutluyoruz"

"Sayın jüri üyeleri, bugün Avrupa'nın, Hıristiyanlığın zaferini kutluyoruz. 600 senedir dünya üzerinde hâkimiyetini sürdüren Osmanlı artık bitmiştir. Onu Avrupa Hıristiyanları bitirmiştir. Elbette Amerika'nın ve Rusya'nın hakkını inkar edemeyiz. Neticede bu, Hıristiyanlığın zaferidir. Müslüman kadınlarının temsilcisi, Türk güzeli Keriman, mayo ile aramızdadır. Bu kızı zaferimizin tacı kabul edeceğiz, onu kraliçe seçeceğiz. Ondan daha güzeli varmış, yokmuş bu önemli değil. Bu sene güzellik kraliçesi seçmiyoruz. Bu sene Hıristiyanlığın zaferini kutluyoruz. Avrupa'nın zaferini kutluyoruz. Bir zamanlar Fransa'da oynanan dansa müdâhale eden Kanûnî Sultan Süleyman'ın torunu işte mayo ve sütyen ile önümüzdedir. Kendini bizlere beğendirmek istemektedir. Biz de bize uyan bu kızı beğendik, Müslümanların geleceğinin böyle olması temennisiyle, Türk güzelini dünya güzeli olarak seçiyoruz. Fakat kadehlerimizi Avrupa'nın zaferi için kaldıracağız."

İşte ilk Türkiye güzeli seçilmesi olayının perda arkası bu. Batı bugüne kadar hep kaçak güreşti. Tarihte meydana mertçe çıkıp savaşarak elde edemediklerini ikiyüzlülükle, sahtekârlıklarla elde ettiler. Bunları bildiğimiz için ister istemez akla geliyor acaba bunun içinde de bir bit yeniği mi var?

HAZİN İKİ HAYAT HİKAYESİ

Sizlere ibretli iki hayat hikayesi ...Aileden, örf - adetten, inançtan uzak; anne-baba bedduası almış iki gencin hazin hayat hikayeleri bu.

Babası, 1902 doğumlu oğlu Selahattin'in hukukçu olmasını istiyordu. O ise, Ticaret Mektebi'ni bırakıp müziğe başlamıştı. Bir gün sofrada dostları oğlunu sordular. Selahattin de sofradaydı. **"Selahattin çalgıcı oldu"** dedi. Selahattin ayağa fırladı ve "**Babacığım, rica ederim, ben çalgıcı değil, sanatkârım**" diye diklendi. Babası diklenmesine çok kızdı. Bunun üzerine Selahattin, ceketini alıp evi terk etmek üzere kapıya yöneldi. Babası, yanı başında bulunan gaz lambasını oğluna doğru fırlattı. Çıkan yangını güç bela söndürdüler. Selahattin kapıyı çarpıp çıkmıştı bile...Seneler sonra besteleri ile meşhur **Selahattin Pınar** oldu...

"Benim Afife diye bir kızım yok"

Selahattin ile aynı yaşta olan Afife Jale ise, İstanbul Kız Sanayi Mektebi'nde okuyordu. Ama onun aklı tiyatrodaydı. Halbuki o yıllar Müslüman kadınlara sahneye çıkma yasağı vardı. Buna rağmen 16 yaşında talebe olarak gayri müslimlerin devam ettiği Darülbedai'ye tiyatrocu olmak için başvurdu. Babası, kızını bu sevdadan vazgeçirmek için çok uğraştı. Başaramayınca sertleşti. Ona "**Fahişe**" dediği bir gün "**Benim Afife diye bir kızım yok**" diye gürledi. Zaten Afife artık sahnede, "**Jale**" adını kullanıyordu. Sanatı için baba evini terk etti.

Afife ve Selahattin bir bahar akşamı karşılaştılar bir konserde. Selahattin Pınar tambur çalıyordu. Afife Jale ise sahnedeydi. Afife, "**Tiyatrodaki ilk Müslüman kadın oyuncu**" olarak tarihe geçmiş, ancak tiyatro zaptiye tarafından basılınca kapı önüne konulmuştu.

İşsiz, sahnesiz ve kimsesizdi. Acısını, yatıştırıcı haplarla dindirmeye çalışıyordu. İkisi de 25 yaşındaydı. Evden kovulmuş bu iki genç, tanışmalarının ardından evlendiler. Pınar çaldı; Afife dinledi...

Ancak bu günler uzun sürmedi. Afife, tiyatrosuz yaşayamıyordu ve tiyatronun boşluğunu uyuşturucularla dolduruyordu. Suriyeli bir eczacı onu morfine alıştırmıştı. Selahattin Pınar, bir gün eşinin öğle uykusu için çekildiği odasının anahtar deliğinden içeri baktığında, damarına morfin şırınga ettiğini gördü ve çöktü. Morfin için eczacıyla ilişkiye girmişti Afife...

Ama Pınar, eşine öfkeden çok, merhamet duyuyordu...Onu hayata döndürebilmek için çırpınmaya başladı. Sürekli melankolik besteler yapar olmuştu.

Çırpındılar, bu gidişi geri çevirebilmek için... Olmadı! Selahattin Pınar, kendisi de morfin tuzağına düşer gibi oldu. Bunun üzerine Afife, "**Terk et beni**" diye yalvardı ona... "Yoksa sen de mahvolacaksın, bırak beni gideyim" dedi.

Biri Rum hastanesinde diğeri meyhanede öldü

Pınar, 6 ay sonra Afife Jale'yi terk etti. Şimdi ikisi için de en kötü yıllar başlıyordu. Afife, kimsesiz ve beş parasız, tenha parklarda yatıp kalkar, aşevlerinde karnını doyururken ayrıldığı eşinin kendisinin ardından yazdığı şarkıları taş plaktan dinleyip ağladı. Ayrılık acısını yeni bir evlilikle dindirmeyi deneyen Selahattin Pınar ise hiç birlikte olmadığı bu kadından kısa sürede ayrıldı.

Afife Jale, kimsesizliğinin, terk edilmişliğinin, yoksulluğunun son durağı Balıklı Rum Hastanesi'nde, bir deri bir kemik veda etti hayata...Ölümü, gazetelere haber bile olmadı. Cenazesine 4 kişi katıldı. Mezar yeri de mektupları ve fotoğraflarıyla birlikte kaybolup gitti. Unutuldu.

Selahattin Pınar ise, bir süre sonra müdavimi olduğu Todori meyhanesinden çıkmaz oldu. Doktorların yasak ettiği ne varsa hepsini ısmarlayıp sofrayı döşetti. Rakısını yudumlarken son nefesini verdi. **"Her yıl ölüm yıldönümümde mezarıma bir büyük rakı dökün"** diye vasiyet etti. Can Dündar'ın, "Yüzyılın aşıkları" belgeselinden özetlediğim bu iki hazin hayat hikayesi gerçekten çok ibretli. Tabii ki ibretlerden kendisine ders çıkartanlara!..

ESKİ KAVİMLERİ AHLÂKSIZLIK HELÂK ETTİ

Bir ara çamışır makinesi bozulmuştu. Servise haber verdik. Eleman geldi. Arızayı tespit ettikten sonra, normal şartlarda bu arızanın olmaması lazım, en son ne yıkamıştınız diye sordu. Paspasların yıkandığını öğrenince, bu makine çamaşır yıkamak içindir, paspas için halı için ayrı makinemiz var, lütfen makineyi yapılış gayesine uygun işlerde kullanın ikazında bulundu. Tabii ki, kullanım dışı iş yaptığımız için de masrafları ödemek zorunda kalmıştık.

Bütün makinelerin, vasıtaların yapılış maksadına uygun kullanılması lazımdır. Örneğin, kamyon yük taşımak içindir, otobüs insan taşımak içindir. Kamyonla insan, otobüsle taş toprak taşımaya karkarsak, vasıtalar da insanlar da zarar görür.

Bu kural insan için de geçerlidir. Bir asırdır, feminizm akımı ile bilhassa Batı'da kadına yaratılış gayesine aykırı yük yüklenmektedir. Bunun için de kadınlar bunalıma girmiştir. Ruh dengeleri, kimyaları bozulmuştur. Kadınların yüzde doksanı psikolog ve sosyologların kapılarını aşındırmaktadırlar. Arızanın, sıkıntının asıl sebebine inilmediği için de sinir ilaçları ile kadınlar sadece uyutulmakta tedavi olmadıkları için de sıkıntı çoğalarak devam etmektedir.

Vatikan yeni mi uyandı?

Kadınların ruh dengesinin bozulması cemiyetin temel taşı olan aileyi yıktı, aile toplumun çekirdeğini teşkil ettiği için de toplumun yapısı bozuldu. Toplumlar ahlaki ve sosyal yönden hızlı bir şekilde çöküntü içine girdi. Fuhuş ve sapık ilişkiler alabildiğine yayıldı.

Çöküntünün farkına varan birçok kuruluş bu tehlikeli gidişe dur demeleri için ilgilileri uyarmaktadır. Gerçek İncil ile, gerçek İsevilik ile ilgisi kalmayan Papalık bile gerçek İncil'den kalma kırıntılar ile Batı'daki bu gelişmenin zararlarını dile getiren bir bildiri yayınladı.

Vatikan, bu bildiri ile kilise liderlerini küresel feminist hareketlere karşı tedbir almaya çağırdı. Kadın ve erkeklerin temelde eşit olduklarını savunan feminist hareketlerin dünya toplumlarını tehdit ettiğini söyleyen Papa, bu konuyla ilgili 37 sayfalık bir mektup yayınladı. Mektupta ağırlıklı olarak feminizmin, kadınları annelik görevlerini ve sorumluluklarını göz ardı ettiğini, kadın ve erkeklerin biyolojik farklılıklarının feminizm tarafından bulandırıldığını bildirdi.

Vatikan mektupta, günümüz kadınlarının evi ve işi arasında kaldıkları, bunun sonucunda da çocuk doğurma, annelik ve ev bakımı gibi geleneksel rollerini bir kenara ittikleri ifade edildi. Bunun son yıllarda özellikle Avrupa'daki doğum ve doğurganlık oranlarındaki dramatik düşüşlerin temel nedeni olduğunu belirten Papa, kadınları "ev"e çağırdı.

Kilise yetkililerince yapılan açıklamalar da, geleneklerin ve ahlaki değerlerin genç kadınların artan "bencillikleri"yle paraya ve rahatlarına daha çok değer vermeleri sonucunda paramparça olduğu bildirildi. Vatikan, Hıristiyan ülkelerin hükümetlerine de çağrıda bulunarak bu tehlikeli gidişe çare bulunmasını istedi.

Atı alan Üsküdarı geçti

Vatikan'ın açıklamalarında eşcinselliğe de yer verildi. Cinselliği yanlış yönlendiren tüm düşünce ve eylemleri "kınayan" Papa, eşcinsel evliliklerinin toplumun ahlaki değerlerini çürüttüğüne işaret etti. Vatikan, kilise liderlerini acilen harekete geçmeleri ve etkili tedbirler almaları konusunda sert şekilde uyardı. Papa, "cinsiyetin doğuştan gelen bir özellik olduğunu ancak cinsel kimliğin tümüyle toplumun yönlendirmesi sonucu oluştuğunu" söyledi.

Pek çok papazın homoseksüel olduğu bir camianın lideri olan Papanın bu bildirisinin ne kadar etkili olacağı pek tahmin edilemez. Ancak, toplumların ayakta kalabilmesi için aileye sahip çıkmanın, ailenin temel taşı olan kadını, feministlerin, istismarcıların elinden kurtarmanın zamanı geldi ve geçiyor bile. Çünkü geçmişteki bütün toplumlar aileye önem verilmemesi sebebiyle ortaya çıkan ahlaki çöküntüden helak olmuşlardır.

Bu arada şunu da ifade etmeden geçemiyeceğim. Papa'nın yaptığı bu açıklamayı Diyanet İşleri Başkanı yapsaydı, laikliğin elden gittiği, şeriat özlemi, kadının dört duvar arasına habsedileceği gibi akıl almaz suçlamalara maruz kalırdı Diyanet İşleri Başkanı. Bu da, ülkemizde ne diyanet işleri başkanın ne aydınların düşüncelerini rahat bir şekilde açıklayamadığını göstermektedir. Çünkü ülkemizde yıllardır bazı kesimler düşüncelerini istedikleri gibi açıklama hakkına sahiptirler. Bunlar birinci sınıf vatandaş diğerleri ikinci sınıf. Diğerleri ancak bunların uygun gördüğü kadar düşüncelerini açıklayabilirler. Herkes birinci sınıf vatandaş olma hakını elde ettiği gün ülkemizde gerçek demokresidin söz edelebilir. Zaten AB'ye karşı çıkanlar da bu imtiyazlı sınıfa mensup olanlardır.

FEMİNİZM

Kadınların hayalarının, utanma duygularının yok edilmesinde, aileden uzaklaştırılmasında "**Feminizm"** in önemli bir rolü vardır. Bunun için feminizmin ne olduğunu, hedefini bilmemiz gerekiyor:

Feminizm, felsefî bir fikir hareketi olarak ilk defa Batı'da, kadınlara hiçbir değer verilmemesi, insan olarak sayılmaması sonucu Fransız devriminden sonra ortaya çıktı. Fransız devriminin etkisiyle, feminist düşünce İngiltere'ye de sıçradı. Daha sonra ABD ve bütün Avrupa ülkelerine yayılarak kadın, siyâsî çalkantının içine sokuldu.

Günümüzde ılımlı feminizm, radikal feminizm gibi sıfatları kullanan bu akım; iyice çığırından çıkartılarak erkeklere düşmanlık, sokakları-barları-geceleri erkeklerle paylaşmak, analıktan, ev kadınlığından nefret etmek, aileyi, nikahı red etmek gibi insan tabiatına tamamen aykırı bir akım haline geldi. Bu kadar zararlı bir akım haline gelmesine de Feminizmi ticari, siyasi, idelojik maksatlarına alet eden sosyalist ve siyonist kuruluşlar sebep oldu..

Araştırmacı-yazar **Aytunç Altındal** feminist harekete kimlerin destek verdiğini şöyle ifade eder: "**Feminist hareketler Masonluğun etkisi altındadır. Son 50 yıldaki feminist hareketlere baktığımızda bunların arasında ilaç ve kozmetik üreticileri olduğunu görüyoruz. 'Kadına bir şey satabilmemiz için onu sokağa ve inançsız bir alana çekmemiz lazım, diyorlar' Onun için birçok paneller düzenliyorlar. Önde kadın var, arkada ise görünmeyen bir sponsor. Ya da çok agresif bir kadını köşe yazarı yapıyorlar. Bu yeni değerleri savunması için." (Sabah,10.8.2001)**

Başlangıçta haklı sebepler öne sürmüşlerdi. Çünkü, eski Hind, Yunan ve Roma hukukunda kadın hiçbir hakka sâhip değildi. Meşhur Yunan filozofu **Eflâtun**'a göre: "**Kadın elden ele, orta malı olarak gezmeli**."; **Aristo**'ya göre de: "**Kadın, yaradılışta yarı kalmış bir erkek**"ti. Eski Çin'de kadın, insan bile değildi; ona isim bile verilmezdi. Islâm'dan önceki Cahiliyyet Toplumunda kadının durumu ise herkesin malûmudur.

İngiltere'de 18. asırda bile kocalar kadınlarını pazara götürüp satardı ve onlara şeytan nazarıyla bakılırdı. Hattâ 1830'lara kadar Avrupa'da beyaz kadın ticâreti yapılırdı. Avrupa'da kendilerine göre bazı haklı sebeplerle ortaya çıkan feminizmde ölçü kaçırılınca, ahlaki ve sosyal bakımdan çok olumsuz sonuçlar doğdu. Feminizm hareketine kapılan kadın, genel olarak kayıtsız şartsız özgürlük anlayışı ile hayatta hiçbir insan için geçerli olmayan "Hayatımı istediğim şekilde yaşamak hakkımdır!" düşüncesine kapıldı.

Bu düşünce, toplumun temel taşı olan aile yuvasının iğreti bir hal almasına, kadın ve erkeğin, aile sorumluluklarını çekilmez bir yük ve bir tür esirlik gibi algılamalarına yol açtı. Bu da, nikahsız beraberlikleri getirdi. Böylece sözde kadın özgürlüğünü savunan feminizm sebebiyle aile yıkılmış oldu, bunda da en büyük zararı "**orta malı**" haline gelen kadın çekmiştir.

Feminizm, Batıda bir felsefî hareket olarak doğarken, İslâm memleketlerinde kadın, asırlardır huzur dolu bir hayat yaşadı. Müslüman erkek, hanımını mesud etmek için elinden gelen her türlü gayreti gösterdi. Hanımına karşı dâimâ güleryüzlü oldu. İslam ahlakı ile ahlaklanmış bir Müslüman onu değil dövmek, üzmekten bile çekindi. Bu yüzden İslâm ülkelerinde feminizm îtibâr görmemişti. Fakat son yıllarda, İslamiyetten habersiz sosyete arasında ilgi görmeye başladı; arkasından din cahili, aile mefhumundan uzak entel "İslamcı" entel kadınlar arasında da yayılmaya başladı.

Dinimizde, dinsizliği esas alan feminizmin yeri yoktur. Dinimiz, kadına layık olduğu değeri vermiştir. Peygamber efendimiz**; "Müslümanların en faydalısı, hanımına karşı iyi ve faydalı olandır.**" ve "**Cennet, anaların ayakları altındadır**." buyurmuştur. Ayrıca Vedâ Hutbesi'nde kadınların haklarının gözetilmesini, bu hususta Allah'tan korkmayı, kadınların erkekler üzerinde, erkeklerin kadınlar üzerinde haklarının bulunduğunu belirtmiştir. Avrupa'nın kadın haklarını savunmayı yeni yeni düşündüğü bir zamanda İslâmiyet, daha 14 asır önce âilenin temelini meydana getiren kadına şeref ve îtibârını kazandırmıştı.

Feminizmin yaptığı yıkım!

Batı'da kadını kurtarma amacı ile ortaya atılan "**feminizm**", kadını kurtarmayı bırakın, onu daha kötü duruma düşürdüğü gibi, toplum dengelerini de alt üst ederek sosyal barışı yıktı. Dinsiz bir temele dayandığı için önce din hedef seçildi. Kadınlar sokağa dökülerek aileye savaş ilan edildiği için aile de yıkıldı. Çocuklar ailenin sıcak kucağından her türlü kötülüğün kol gezdiği sokağa bırakıldı. Alkolik, uyuşturucu bağımlısı dinsiz bir gençlik yetişti.

Aile yok edilince, cinsel sapıklıklar tarihin hiçbir döneminde görülmeyen boyutlara vardı; eşcinsellik yer yer kanunlaştı, kadınlarda erkeklerden nefret duyguları gelişince lezbiyencilik yaygınlaştı.

Kadına fıtratına, yaratılışına aykırı yük yüklendiği için ailenin temel direği olan kadın dengesini kaybetti. Perişan bir hale düştü. Eski günlerini mumla arar hale geldi; fakat geri dönüşü olmayan bir yola girildiği için dönüş yapamadı.

Kadının bu perişan halini ve istismarını bir araştırmacı şöyle dile getirmektedir: "**Kadının istikrarsız duygusallığı, güzel bir kazanç aracı olmaya çok elverişli idi. Yani Batı'da kadın, yine kazanç aracı, yine zevk aracı olarak kullanılacaktı. Yine ezilecekti ve horlanacaktı ama, bunun yöntemi değişecekti. Yani kadın yine erkeğin arabasına koşulan at durumunda kalacak, ama ne var ki, arabayı arkadan kırbaçlanarak çekmesi yerine, önüne yeşil bir gözlük takılarak yeşil ota kavuşmak ümidiyle koşturacak ve yine aynı arabayı çekecekti. Değişen sadece buydu."**

Kadın, istismar edilip sıcak aile ortamından sokağa çekilerek ucuz işçilik temin edildi. Kapitalistler ceplerini doldurdu. Yeni yeni endüstri kolları geliştirildi. Kozmetikler ve moda gündeme geldi. Bunlar aracılığıyla kadın süslenip-püslenip erkeğin bulunduğu her yere girebiliyor, ayrıca defilelere ve yarışmalara çıkarılıyor, bunlar diğer kadınların bu yoldaki tutkularını artırıyordu. Böylece erkekler, hem cebini dolduruyor, hem de erkekler gibi her alanda görev alma hakkını (!) elde eden kadını her aradığında elinin altında bulundurup zevklerini tatmin edebiliyorlardı.

Yani yine erkelerin arabası tıkırında gidiyordu. Şirketler, ürünlerinin tanıtımında kadını ön plana itip akıl almaz bir şekilde onu istismar ediyorlardı. Kadın derneklerini kadından çok, onu sömüren erkek örgütlemişti ve sömürünün yöntemi bilimselleşmişti. Zavallı kadın ise, yeşil gösterilen kuru otun peşinde koşabilmeyi hak olarak görüyor ve bu hakkı koruyabilmek ve daha ilerilere götürebilmek için dernek üzerine dernek kuruyordu.

Batı'da Uzakdoğu'nun zenginliklerinin Avrupa'ya taşınmasıyla kurulan fabrikalar, tek geçim kaynağı hâline gelmiş ve işçi olarak erkeğin yerine, köle gibi çalıştırdıkları, buna rağmen çok az ücret verdikleri kadınları tercih eder olmuşlardı.

Fakat, **George Gilder** gibi iktisatçıların hesaba vurarak ortaya koyduğu ve herkesin de fiilen tecrübe ettiği üzere, istismar edilen kadın, aile bütçesine katkıdan ziyade, kapitalizmin menfaat çarkına katkıda bulunuyordu. Bu vesileyle, elbiseden deodoranta, ayakkabıdan kreş ve yuvalara bir dizi harcama kalemi ortaya çıkıyordu.

Feminizm kadının sağlığını bozuyor

İsveç araştırmasına göre, erkeklerle rekabet eden kadınlar stres ve uzun çalışmadan sağlıksız oluyor. İsveç Ulusal Sağlık Enstitüsü'nün araştırmasına göre kadınlar işyerinde yükselmeyle birlikte karşılaştıkları stres yüzünden sağlıklarından oluyor. Erkeklerin sağlığı da alışık oldukları düzenin kadınlar tarafından bozulması ve sahip oldukları hakları kaybetmeleri yüzünden bozuluyor. Kadının iş hayatındaki yeri

konusunda halen pek çok sıkıntının yaşandığına dikkat çekilen araştırmada, bu dönemin hem kadın hem de erkek için zor olduğuna vurgu yapıldı. (Sabah, 27.3.2007)

Feminizm hatası

Feminizm en büyük hatası fıtrata, yaratılışa karş çıkmalarıydı. Dolayısı ile, fıtrata uygun değil, **"fıtrata karşı**" bir faaliyet içine girdiler. Hal böyle olunca beraberinde pek çok problemler ortaya çıktı. Bu problemler çözülmeye çalışılırken yeni sıkıntılarla karşılaşıldı. Ailenin önemi kavranıp, kadın layık olduğu konuma getirilmedikçe toplumda huzur olmaz. Problemler bitmez.

Bütün bunlardan feministliğe özenen Müslüman kadınların mutlaka ders çıkartmaları gerekir. "**Allah, evlerinizi, sizin için bir huzur ve sükûn yeri yaptı**." (Nahl-80) ayeti kerimesi ve Peygamber efendimizin, kadının evinde kıldığı namazın, mescidde kıldığı namazdan kat kat daha sevab olduğunu, kadının huzuru ancak evinde bulabileceği yönündeki tavsiyeleri, kadını sokağa dökmek istiyenlere önemli bir mesajdır.

Dinimize göre ilk âile ilkel değil, medenî ve yüksek değerlerle donatılmış bir kurumdur. Âileler, dolayısıyla toplum hazret-i Âdem'den îtibâren doğru yolu gösteren Peygamberlerin nasîhatlarına uydukları müddetçe mesut ve huzurlu bir hayat yaşadı. Eskisi gibi huzurlu bir toplum isteniyorsa, huzurun adresi belli!..

Hidayete kavuşmuş (!) feminist kadınlar

İnsanın haddini bilmesi üstün bir meziyettir. Haddini bilmek gibi üstün irfan olamaz. Hadis-i şerifte, **"Haddini bilene ne mutlu!"** buyurulmuştur. Hatta bazıları bunun önemini bildirmek için, "**İslâmın şartı beş, altıncısı ise haddini bilmektir**" diye de bir latife ederler. İnsanın haddini bilmemesi büyük bir noksanlıktır. Böylesine üstün bir meziyetten mahrum olanlar kendine de topluma da büyük zarar verirler. Kimin başına ne gelmiş ise haddini bilmediğinden dolayıdır.

Bunun için, kişi, sınırını iyi bilmeli, çapına göre hareket etmeli, boyundan büyük işlere girişmemelidir. Burnunu her yere sokmamalıdır. Bilmediği konuda ahkam kesmemeli; **"Ne oldum delisi"** olmamalıdır. Güç ve kapasitesinin üzerindeki işlere talip olan herkes sonunda hem rezil hem de perişan olmuştur.

Son yıllarda, manken, şarkıcı, artist, müzisyen... pek çok entel bayanın,"**Hidayete kavuşma**" gerekçesiyle tesettüre girip İslamı savunduklarını(!) görüyoruz. Ayrıca bu entel bayanların, her birinin dini gazetelerde bir köşe kaptıklarını; sunucu, programcı, bilirkişi sıfatıyla da, TV'lerde İslami programlarda ön planda yerlerini aldıklarını görüyoruz. Bu hızlı entellerimiz bunlarla da yetinmeyip, İslam hakkında kitap üzerine kitap yazıp ahkam kesiyorlar...

Diyeceksiniz ki, bunda ne var, sevinilecek gelişmeler değil mi? Evet, sadece görünüşe, görüntüye bakarsak öyle. Fakat, faaliyetlere, konuşmalara, yazılan kitaplara baktığımızda hadlerini fersah fersah aştıklarını görüyoruz. Bu sanatçı; müzisyen, manken, artist bayanlarımızın, kafalarının içinin değişmediği, değişikliğin sadece başlarını örtmekten ibaret kaldığı şüphesini akla getiriyor.

Gerçekten iyi bir performans gösteriyorlar. Fakat, bu gayret, maalesef, geldikleri çevredeki insanları, içine düştükleri bataklıktan kurtarmaya yönelik değil. Aksine, yeni çevrelerindeki insanların, kafalarını karıştırıp, bunlara geldikleri çevrenin zihniyetini aşılamaya yönelik. Muhafazakâr, mütedeyyin kadınlarımızı sokağa dökmeğe endekslemişler kendilerini.

Mübarek hanımları istismar

İstismar ettikleri de, **Hz. Hadice, Hz. Aişe** ve **Hz.Fatıma** gibi mübarek insanlar. Bu mübarek validelerimizi kendileri gibi sokağa dökülmüş "**Entellektüe**l" "**Siyasi lider**" olarak takdim ediyorlar. Müslüman hanımları en hassas noktalarından vurup onları meydanlara çekmek istiyorlar.

Meşhur "Liberal" bir yazarın köşesinde, hararetle böyle bir kitabı tavsiye ettiğini gördüm. (Entelektüel ve siyasi kişilik olarak Hz.Aişe - M. Canan Ceylan)

Beni en çok da, yazının sonunda yaptığı yorum etkiledi. Çünkü önemli ipucu veriyordu. Yorum mealen şöyleydi: ” **Görüldüğü gibi Müslüman entel kadınlar istediğimiz konuma kendiliklerinden hızla geliyorlar. Başörtüsü ve irtica suçlaması ile üzerlerine gidilmesi bu süreci uzatıyor. Kendi hallerine bırakırsak neticeye ulaşmamız daha çabuk olacak!”**

Bu yorum üzerine kitabı alıp, baştan sona dikkatlice okudum. Tahmin ettiğimden daha bozuk ve zararlı gördüm. Aslında hepsini okumaya lüzüm yok. Önsözü okuyunca işin vahameti hemen anlaşılıyor. Çünkü, kitabın yazılmasına destek veren, alkış tutanlar, İslamda nakli değil mezhepsizliği, reformculuğu esas alan kimseler.(Prof. Mehmet S. Hatipoğlu, Prof. Mehmet Aydın, Prof. Hayrettin Karaman, Ekrem Sağıroğlu, Ali Bulaç, Yaşar Kaplan)

Sözde hazret-i Aişe validemiz methediliyor, fakat sinsice, bu mübarek annemizin, ulviliği, yüceliği, âlimliği, müctehidliği yok ediliyor. Hafızalara, feminist, müzik, eğlence, süs düşkünü sıradan “entel” bir kadın imajı yerleştiriliyor. Kendisinden, sanki rol arkadaşı gibi, Aişe, geldi, Aişe gitti gibi saygısızca bahsediliyor. Peygamber efendimizden, dört büyük halifeden ve Eshab-ı kiramdan bahsederken de aynı saygısızlık sürdürülüyor. “Hazreti”, “aleyhisselam”, “Radıyallahü anh” gibi ifadelerle saygı olmayacağı iddia ediliyor.

Bu entel bayanımız da, **Seyyid Kutub** gibi, Eshab-ı kiram ve Türk düşmanı, fitneci, isyancı, sosyalist fikirli birini kendine kılavuz edinmiş. Hal böyle olunca başka ne beklenir?

Feminist entellektüellerin marifetleri!

“Hidayete kavuşmuş(!)” Müslüman entel bayanların ortak özelliklerinden biri, 1400 yıllık geçmişi, birikimi bir kenara itip akıllarınca, doğrudan Kur’an-ı kerime ve hadis-i şeriflere ulaşıp buradan neticeye varmak. Çünkü bunlara göre, asırlardır, âlimler genellikle erkek oldukları için dini yanlış anlattılar; kadınların aleyhine hüküm verdiler. Bunun için de, dini baştan alıp kadınların lehine yeniden yorumlamak lazım, diyorlar.

Bu düşünceleri ya bilgi eksikliğinden veya birilerinin kasıtlı olarak onları yönlendirmesinden ileri geliyor. İnanıyorum ki çoğunun bundan haberleri bile yok. Bunun için de hem kendilerine hem de topluma zarar veriyorlar.

Hz. Aişe validemizin “Siyasi kişiliği” nin anlatıldığı kitapta işlenen konular, İslam büyüklerinin bildirdiklerine tamamen ters şeyler: Aişe validemiz, ataerkil aileye karşıymış, bunun mücadelesini vermiş, müminlerin annesi kadın filozof’ tanımına uyarmış, Kur’an ile yetinmemiş... erkek despotizmini yıkmış, dogmatizmi eleştirirmiş, müziğe karşı değilmiş, müziği severmiş...Ensardan bir kadının kızı olan, Esma şarkıcıymış. Peygamber efendimiz, şarkı söyleyen kadına, devam etmesini, şarkısını icra etmesini söylemiş! Müzikten etkilenmeyen kimseler, kaba yaratılışlıymış, hayvanlardan daha az ince ruhluymuş. Çünkü bütün hayvanlar müzikten hoşlanırlarmış...vs.

Müslüman kadına tuzak

Peygamberimizin döneminde, Müslüman kadınlar makyaj yaparlarmış, Peygamberimizin huzuruna makyajlı gelirlermiş... Bu kitabın bazı konu başlıklarına baktığımızda muhafazakar Müslüman kadınların hangi yöne çekilmek istendiği daha iyi anlaşılıyor: **"Kadın Lider, Eğlence ve Sanat Anlayışı, Hz. Peygamber’in Müzik Esprisi, Peygamber Devrinde Kadın Evde mi Oturuyordu?, Kadın Hakları, Kadının Toplumda Yerini Alması**...vs"

Bu konuları işlerken de istifade ettiği kimselerin çoğu dinle ilgisi olmayan, meyhaneden çıkmayan mason **Ömer Rıza Doğrul** ve **Ali Şeriati** gibi şii inançlı kimseler. Ama, **İmam-ı azam**, **İmam-ı Gazali** gibi asırlardır sözleri, kitapları dinde senet kabul edilmiş Ehli sünnet âlimlerden istifade edilmemiş.

Bırakın böyle büyük âlimlerin sözlerini, işine gelmeyen feministliğe aykırı gördüğü hadis-i şerifleri bile kabul etmiyor. Mesela, Peygamber efendimizin **“Dul kadınla evlenmeyin... “** sözünü anlamak mümkün değil, diyor. Halbuki bu bir emir değildir, tavsiyedir, tercih meselesidir.

Yine Peygamber efendimizin, Hz. Aişe'ye olan sevgisini, sokaktaki bir insanın aşkı gibi ele alıyor, Aişe validemizi görünce herşeyi unuttuğunu, yanından ayrılmak istemediğini söylüyor.

Entel bayana göre, dört büyük halife ve diğer Eshabı kiram mal, makam için birbirleri ile kıyasıya mücadele edip, birbirlerini itham ediyorlar. Dönüp dolaşıp, Hz.Osman'a ve Hz. Muaviye'ye çatıyor. Hz. Osman'ın Kur'an-ı kerimi değiştirmeye teşebbüs ettiği bile iddia ediliyor. Hz. Osman için bu nasıl söylenebilir?.

Peygamberlerden sonra insanların en üstünleri olan, Eshab-ı kiram öyle tanıtılıyor ki, kitabı okuyanlar, Eshab-ı kiram bunları nasıl yapar, bunu ben bile yapmam, noktasına getiriliyor. Yazara göre, Hz. Muaviye ve taraftarları, Kisra, Herakliyus yolunda zorba, zalim birer melik; Hz. Ali çevresindekiler ise cahiliyye devri çekişmeleri içinde. Halbuki, başta Hz. Aişe validemiz olmak üzere bunların her biri müctehid olduğu için, ictihad farklılıkları suç, günah değil. Bundan dolayı suçlamak İslami ölçülere uymaz.

Kitapta birçok çelişkiler de mevcut. Bir taraftan, okuyucusuna, Hz.Aişe gibi meydana çıkın siyasete karışın telkinini verirken, diğer taraftan Aişe validemizin, zamanındaki savaşları yaşamaktansa ölmeyi tercih ettiğini, her zaman, " **Peygamber eşleri, evlerinizde oturun!"** (Ahzab-33) ayetini okuyarak başörtüsü ıslanacak kadar ağladığını söylüyor.

Bu ne perhiz bu ne lahana turşusu demezler mi? Maksat belli; bilerek veya bilmeyerek Müslüman kadının en hassas noktası olan inancını kullanarak, onu sokağa dökmek, siyasete bulaştırmak. Asırlardır huzur yuvası olan aileyi bozmak. Ailenin, İslamın düşmanı olan feminizmi hakim kılmak!

Feminist entellerin yanlışı

Müslüman "**entel"** bayanlarımızın, bilhassa genç kızlarımız üzerinde büyük etkileri var. Sözde bataklıktan dine dönüş yaptıkları için onlara "**Sempati**" duyuyorlar. Bunun için de dinlerini bunların yazdığı kitaplardan öğrenmek istiyorlar. Halbuki dinin emir ve yasakları bellidir. Bu, bir bayanın, bir erkeğin anlatması ile değişmez. Değişiyorsa o zaten din olmaz.Yorumcunun kendi sapık görüşü olur.

Bu entel bayanlarımızın en büyük yanlışı, feminist inançlarından dolayı, âlimlerimize, İslam büyüklerine karşı peşin hükümlü olarak karşı çıkmalarıdır. Alimler erkek oldukları için dini, erkeklerin lehine anlattıkları iftirasıdır. Halbuki, beğenmedikleri kadınlarla ilgili hükümlerin tamamını başta **Hz. Aişe** validemiz olmak üzere Peygamber efendimizin mübarek hanımları rivayet etmişlerdir. Bakın bu entellerden biri işi hangi boyuta vardırıyor:

"Şüphesiz kadınlar geçmiş asırlarda bugünkü haklarını bilseler ve bilinçli olarak bu hakların gerçekleşmesini talep etselerdi; bilimsel olarak Kur'an ve Sünnet'e başvurma gücüne sahip olsalardı, bugünkü İslami fıkıh, özellikle boşanma ve evlilik gibi konularda çok daha farklı olurdu." (Cihan Aktaş- KadınınTarihi Dönüşümü)

Allahım, bu ne büyük iftira! Bu ne büyük cür'et! Yani alimlerimiz, mesela, ehli sünnetin göz bebeği, Müslümanların önderi büyük imam **İmam-ı azam** hazretleri diğer mezhep imamları ve onların talebeleri ve de bugüne kadar gelmiş geçmiş milyonlarca âlim, dini yanlış anlatmışlar. Erkek oldukları için taraf tutmuşlar, evlenme, boşanma, miras gibi fıkhi hükümleri hep kadınların aleyhine bildirmişler.

Silsileyi uzatacak olursak, bu âlimler dinimizi Eshab-ı kiramdan öğrendiler. O zaman o mübarek insanlar da zan altında. İşi daha da ileri götürmek mümkün, haşa sümme haşa, Eshab-ı kiram da dini peygamberimizden öğrendiğine göre ve bu çarpık mantık neticesinde Peygamberimiz de buna dahil. Zaten bazı entel bayanlar bunu ima ediyorlar, hatta bazıları da açıkca söylüyorlar. Aklı başında bir Müslüman bunu nasıl söyleyebilir?

Ekol haline gelmiş onlarca kitabı olan başka bir İslamcı bayan yazar da bakınız neler söylüyor: "**Kur'an ve sünnete iman ediyoruz, yetmiyor. Mezheplere iman etmemiz isteniyor. Mezheplere inandığımızı, ama mezhepleri din ile aynı görmediğimizi, dinin hatasız olduğunu, ama mezheplerin hata yapabileceğini, biz bu bilinçle mezheplerin İslam'a uygun olan yönlerini aldığımızı söylüyoruz, yetmiyor..."** (emineşenlikoğlu.com)

Yani hadis-i şerifle geleceği bildirilen, medhedilen **imam-ı azam Ebu Hanife** hazretlerinin yanlışı ve doğrusu varmış da, bu ilkokulu dışarıdan bitirmiş eski artist yazarımız, doğrularını alıp yanlışlarını almayacakmış! Pes doğrusu! Mezhebin, müctehidin, ictihadın ne olduğunu bilmeyen bir kimseden başka ne beklenir. Buna değil de, bundan istifade etmek istiyenlere acımak lazım!

İnsan cahilliğin, haddini bilmezliğin kurbanı olup uçuruma yuvarlanınca nerede duracağı belli olmuyor. Başka feminist islamcı bir kadın da, işi daha ileri götürüp, Kur'an-ı kerimi sorgulamaya kalkışıyor:

"Bir sene yoğun bir şekilde sırf Kur'an üzerinde, onun kadına yönelik bakış açısını yakalayabilmek için çalıştım. Kur'an'da gerçekten ataerkil bir fonun varlığını farkettim. Kur'an-ı kerim, o gün orada yaşayan Arapların zihinlerine hitap ediyor. Bu durumda da sorun çıkıyor. Örneğin miras konusunda, erkeğin kavvamlığı noktasında, eşitlik konusunda, özetle pek çok konuda sorun çıkıyor. Örneğin bu araştırmaya başlamadan önce, Nisa suresinin 34. ayetini hiç düşünmek istemezdim. Bu ayet yokmuş gibi davranmak isterdim. Çünkü, bizim modern bilincimizle böyle bir şeyi kabul etmemiz mümkün değil, ama bu ayet var!" (Hidayet Tuksal- Kadın ve İslam, Ruşen Şakır'ın röpörtajı, Milliyet 2000)

Feminist islamcı aydın kadınlarımızın en önemli eksikliği alt yapılarının olmaması. Dinin esasını, kaynaklarını bilmemeleridir. Bunun için de bir bataklıktan kurtulup daha tehlikeli başka bir bataklığa saplanıyorlar.

Denebilir ki, birinci bataklık ikinciden daha az zararlı. Hiçbir kadın yaşadığı gayri meşru hayattan memnun olmaz. Yaptığının farkındadır bunun için de devamlı üzüntü içinde olur. Bu pişmanlık, üzüntü de onu o hayattan kurtarabilir. Fakat, insan bid'atten, dini sapıklıktan pişmanlık duymaz. Çünkü yaptığını doğru bilmektedir. Bunun için de tevbe etmek aklına gelmez. Zamanla küfür bataklığında boğulur gider de haberi bile olmaz.

Feminist enteller şeytana iş bırakmadı

İslamcı feminist aydın bayanlarımız, kafalarında kendilerine göre, bir İslam şablonu çizmişler veya birileri çizdirmiş, bunun dışına çıkamıyorlar. Kim derse desin eğer bir husus bu feminist şablona uymuyorsa tanımıyorlar. Bunu dinde söz sahibi alim de söylese, Peygamber efendimiz de söylese hatta Kur'an-ı kerimde bile geçse fark etmiyor.

Bu feminist islamcılara göre, âlim söylemişse, erkek olduğu için erkekler tarafında yer alır gerekçesiyle red ediliyor. Hadis-i şerifte geçiyorsa, mevdudur yani uydurmadır. Kur'an-ı kerimde geçiyorsa, erkekler yanlış yorumlamışlardır. Hatta daha da ileri gidilerek, bilinen meşhur bir hadis-i şerifse, Peygamber de olsa Kur'ana aykırı söz söylemeye yetkisi yok diyerek red ediliyor, istedikleri gibi çarpıtamayacakları kadar açık ayet varsa, ya görmemezlikten geliniyor ya da bu ayet o devirdeki Araplar içindir, tarihsel sürecini doldurmuş diye yok farzediliyor.

Bütün maksatları,kadını dinden imandan çıkartıp sokağa dökmek. Bütün yollar buraya çıkıyor. Bu konuda epey de yol aldıkları anlaşılıyor: Kadınlarla ilgili meselelerin tartışıldığı Kanal'7 deki programında, bir feminist islamcı, **"Biz Gazali'nin anlattığı kadınlar değiliz! Müslüman kadın artık evin dışına çıkmak istiyor!"** diye bağırınca, kapalı seyirci kadınlardan büyük alkış aldı.

Bu konuda âyet olmasına rağmen programda sorulan "**Kadın evde otursun mu?"** sorusuna kadınlarımızın yüzde 33'ü **"**evet", 66'sı "hayır**"** dedi. Eskiden, Müslüman kadınlar **imam-ı Gazali**, **imam-ı Azam** gibi ehli sünnet büyüklerimizin isimlerini ağızlarına abdestle alırlardı. Nereden nereye!

Bir entel bayan da, feministliğe aykırı gördüğü için, kadınların dikiş nakış, örgü işleri ile ilgili hadis-i şerifleri mesela "**Dikiş öğretin ve Nur Suresini de iyi öğretin**." hadisini inkar ediyor. Yine Kur'an-ı kerimin ruhuyla uyuşmadığı gerekçesiyle 'Bana dünyada üç şey sevdirildi: Kadın, güzel koku ve namaz' hadisini inkar ediyor, güvenilir kaynaklarda yok diyor, (Cihan Aktaş- Kadının Tarihi Dönüşümü) halbuki bu hadis-i şerif, Kütübü Sittede mevcuttur.

Nisa suresinin birinci ayetini de kendine göre yorumlayarak, "Kadının erkekten bir farklılığı, erkeğin kadından bir üstünlüğü yoktur. Kadın da erkekle aynı fıtrata sahiptir"

derken, aynı surenin, “**Allah'ın insanlardan bir kısmını diğerlerine üstün kılması sebebiyle erkekler kadınların yöneticisi ve koruyucusudur. Onun için sâliha kadınlar itaatkârdır**.” mealindeki 34. ayeti kerimesini görmemezlikten geliyor. Halbuki dinimiz, kadına hiçbir düşüncenin vermediği kıymeti, değeri vermiştir. Verilen görevlerin farklı olması bu kıymete zarar vermez.

O kadar çelişki içindeler ki, aynı pragrafta bile farklı farklı şeyler ifade ediliyor. Bir taraftan, İslam kadının haklarını elde etmesine engel değil, derken aynı paragrafta**, “Zamanın değişen koşullarında sadece şeri hükümler yeterli olamazdı”** diyebiliyorlar.(Elif Toros-Kadının Tarihi Dönüşümü)

Dönüp dolaşıp âlimlere ve ilmihal kitaplarına çatıyorlar. Neymiş efendim, erkeklerin kadınlar üzerindeki zulmünü alimler meşrulaştırmışlar. Kaynak olarak da, reformcu, sinsi din düşmanı, **Carullah, Abduh, İkbal, Fazlurrahman** gibi kimselerden istifade ediyorlar. Yaptıkları bir alıntıda, Fazlurrahman diyor ki, “ Müslüman alimler hiçbir zaman Kur’ana dayalı bir ahlak sistemi oluşturmamışlardı. Kur’an ahlakı ile ahlaklanmaktan söz ettiler ama, bu ahlak edinme çabası ne yazık ki ilmihal ahlakının ötesine geçmedi. Kadın-erkek ilişkileri ve gündelik hayat ilmihal bilgileri düzeyinde kaldı. Herşey kitabına uyduruldu” (Elif Toros-Kadının Tarihi Dönüşümü)

Burada akıllarınca bir taş ile iki kuş vuruyorlar. Hem alimler kötüleniyor hem de asırlarca Müslümanlara doğru olarak dinlerini öğreten ilmihal kitaplarını Müslümanların gözünden düşürmeye çalışıyorlar.

Biliyorsunuz, bir kıssa var. Şeytanının boş oturduğunu görenler şaşırıp, Müslümanları kandırmakla niçin uğraşmıyorsun diye sorduklarında, bu zamanın kötü din adamları benim vazifemi fazlasıyla yapıyorlar bana iş bırakmıyorlar, cevabını verir. Bugün, şeytanla iş birliği yapıp asırlardır âlimleri, mezhepleri yok ederek islamiyeti içeriden yıkmaya çalışan, siyonistlere, İngiliz casuslarına aynı soruyu sorsak, herhalde şöyle cevap verirler: Sizin feminist entel islamcı aydın kadınlarınız, Müslüman kadınları kandırıyor; reformcu, diyalogcu, mezhepsiz din adamları da Müslüman erkekleri kandırıyor, bize iş bırakmıyorlar!..

TESETTÜR SADECE BAŞI ÖRTMEKTEN İBARET DEĞİLDİR

Her nedense iki asırdır, gelişimi, değişimi hep yanlış uyguluyoruz veya uygulatıyorlar. Batı, değişimde teknolojiye yönelirken biz dine, manevi değerlere yöneldik. Onlar dinlerine hiç dokunmazken biz teknolojiyi bir tarafa bırakıp nasıl yaparız da dini değiştiririz, hep bunun planı, projesi ile uğraştık. Çünkü kasıtlı olarak geri kalmanın müsebbibi olarak din gösterildi.

Bu kadar yanlış zorlamanın çarpık neticeleri de artık alınmaya başlandı. Manevi değerlerimiz, dinimiz, her kesim tarafından tartışılmaya, sorgulanmaya başlandı. Eskiden bidatler, hurafeler sokularak bozulmaya çalışılan din, şimdi iman esasları sarsılarak bozulmaya, yok edilmeye çalışılmaktadır.

Dikkat edilirse, televizyonlarda en çok tartışılan konular dini konular. Halbuki dini inançlarda doğru, tartışmakla bulunamaz. Bulunabilseydi bu kadar peygamberin, kitabın gönderilmesine lüzum kalmazdı.

Aydın din adamı yetiştirmek ve dünyaya İslamiyeti tanıtmak için açılan İlahiyat fakültelerinin bazılarında; derslerde, verilen konferanslarda sistemli bir şekilde öğrenciler, değişim adı altında dinden, namazdan, manevi değerlerden uzaklaştırılmaya çalışılıyor. Manevi değerlere önem vermeyen, namaz kılmayan kimseler, imanı kuvvetli ideal insan olarak lanse edilmektedir. Kabın içinde ne varsa dışarı onu sızdırır, bu normal. Beni hayrete düşüren, konferansta, derste hiçbir öğrencinin söz isteyip, “**Hocam siz hem namaz kılmayacak hem de imanı kuvvetli olacak diyorsunuz, bu nasıl olur?”** dememesi.

Bir ilahiyatçı bayan çıkıyor, “ **Benim başımı kapatmam sizi yanıltmasın; ben başı örtmenin farz olmadığına inanıyorum, benim başımı kapatmam örfe dayalı”**

demesine de bir itiraz gelmiyor öğrenciden. Böyle olaylar, dinin tahrip edilmesinde epeyce yol alındığını göstermekte.

Din tahripçilerinin hepsinin ortak özelliği, “doğruyu sadece ben bilirim, sadece benim dediklerim doğru” demeleri. Bir taraftan, Kur’an kafidir, herkes okuyup dinini buradan öğrenebilir; bir alime, bir mezhebe, hatta peygambere ihtiyaç yok derken; diğer taraftan her biri İslamiyeti anlatan, “İslamiyet budur” diyerek bir sürü kitap yazıyorlar. Bununla da kalmıyorlar, konferanslarla, televizyon programlarıyla, gazete yazılarıyla dini yorumluyorlar. Demek ki samimi değiller.

Hani herşey açıktı, rehbere, alime ihtiyaç yoktu! Bir alime, rehbere ihtiyaç olduğunu onlar da biliyorlar, fakat hinliklerinden öyle söylüyorlar.

Anadolu’nun ücra bir köyünde yaşayan Ali askere gider. İlk günlerde paşa teftişe gelir. Paşa, bizim saf Anadolu çocuğu olan Ali’nin karşısında durup sorar: Oğlum benim adım ne? Bizim Ali, kendi kendine düşünür: Koskoca paşanın adını bilmemesi mümkün değil. Bu işte bir bit yeniği var, diyerek ne cevap vereceğini düşünmeğe başlar. Birden gözleri parlar, işin sırrını çözmenin sevinciyle kendinden emin bir şekilde; komutanım der, sen adını bilmesine biliyon da, bunu bana hinliğinden soruyon. Ali’nin bu saf ve samimi cevabı paşanın çok hoşuna gider, kahkaha ile güler.

Şimdi bana diyecesiniz ki, “**Sen hep olumsuzları dile getiriyorsun, pek çok da iyi gelişmeler oluyor. Mesela, son yıllarda, dine yöneliş arttı, namaz kılanlar çoğaldı, başörtülülerde kayda değer artış oldu**.”

Böyle söyleyenler, görünüşte haklı olabilirler. Fakat, sayıya değil kaliteye bakmak lazım. Adam namaz kılıyor ama, günde on defa küfre dalıp çıkıyor haberi yok. **Kadın başını örtüyor ama, açıktan farkı yok. Hatta pek çok açık kadın bunlardan daha edepli**. Uzaktan bana bak dedirtecek, daracık bir elbise, uzun yırtmaçlı etek, tesettürlü-tesettürsüz defileler, o toplantı senin bu toplantı benim akşama kadar sokakta. Halbuki başı örtmek tesettürün bir parçasıdır. Tesettür sadece başı örtmekten ibaret değildir. İnancı gereği başını örtenin, bunun diğer icablarını da yerine getirmesi gerekmez mi?

Tesettürün defilesi olur mu?

Her kuralın kendi içinde bir mantığı vardır. Bu mantığa dikkat edilmezse, kuraldan istenilen netice alınamaz. Hatta kuralın neticesi menfi olur, zarara dönüşebilir. Dinimizin emrettiği “**tesettürlü olma”** kuralı da bir hikmete dayanır. Buna uyulmazsa “**sevap**” almak için yapılan fiil “**harama**” dönüşebilir.

Sık sık söylüyorum ya. Kadını sömüren sömürene. Son yıllarda, sözde İslami kesim de, kadını sömürmeye başladı. Her kesimden tepki alan “**Tesettür defileleri**” buna örnek gösterilebilir. Az çok tesettür kuralının mantığını bilen sol kesim bile buna tahammül edemedi. Haklı olarak tepkilerini dile getirdiler. Mesela sosyal demokrat bir yazarımızın tepkisi özetle şöyle oldu:

“İnandığımız gibi yaşayacağız” diyorlardı. Haklarıydı. Bir süredir bu değişti. Artık, yaşadıkları şeye inanıyorlar. Dahil oldukları hayatı, vicdanen meşrulaştırmaya çalışıyorlar. Öyle olmasa “**tesütter defilesi “** gibi ucubeyi kabullenebilirler mi? Kadını iştahlı gözlerden sakınmayı amaçlayan “tesettür”ün bizzatihi bir teşhir seansı olan “defileye” konu olması, başlı başına bir çelişki değil mi? Mankenlerin dolaştığı, namahremlerin bakıştığı bir “gösteri”, herkesin her şeyini sergilediği asrımızın gösteriş dünyasının dışında kalmayı seçmiş mümin kadını bozmaz mı? İsrafı teşvik eden, hazları yücelten, nefsi kışkırtan, tüketimi kamçılayan bir seyirlik, kanaatkârlığı, tevazuu, nefsin ve hazların ıslahını tembihleyen islam terbiyesiyle bağdaşabilir mi? “

Evet bağdaşabilir mi? Tesettürü sadece başı örtmek olarak görenler bağdaştırabilir. Bunlar, helal olan bir malın tanıtımının da helal olacağına dair fetva aldıklarını söylüyorlar. Herhalde bunlar helal tanıtımla haram tanıtımı karıştırıyorlar.

Aşağılık kompleksi

Son yıllarda para hırsının yanı sıra bir de aşağılık kompleksi gelişti bazı Müslümanlarda. Başka bir yazar da konuya bu açıdan yaklaşıyor. (Bazı ifadeler için affınıza sığınıyorum)

“Müzik, ışıklar, renkler... Manken kızlar... "Tak... tak... tak..." yürüyecekler. Podyumun sonuna gelecekler... "Rak..." diye dönecekler... Tesettürlü giysiler içinde endam kıracak, kalça sallayacaklar. Abdestli, namazlı, örtünmüş hanımla evli erkekler, "tesettürlü mankenlerin" bacaklarını, kalçalarını, mahrem yerlerini gözleriyle soyacaklar. Göz zinası yapacaklar. Olacak sana tesettür defilesi. Hayata bak dincileri ne hale getirdi. Laikler gibi olacaklar ya. Onlarla yarışacaklar ya. Örtünmenin defilesini yapıyorlar. Örtünmenin defilesi mi olur? Altı kaval, üstü şişhane! İslam kültüründe defile mi vardı? İslamcı kadın, laik kadına yaklaşıyor. Aslında İslamda reform yapıyorlar. Aslında "Yapın yapın..." demeli... Daha çok tesettür defilesi yapın. Ne kadar çok yaparsanız iyidir, demeli.”

Bu tür faaliyetler İslamiyete büyük zarar vermektedir. Tesettür defilesi ve bunun gibi gayri İslami davranışlar ya İslamın tesettür emrinin ne olduğunu bilmemenin veya para hırsının gözleri bürüdüğünün ifadesidir.

Tesettür yani hicab ayetinin içinde yapılanların tam aksıne; kadının teşhir edilmemesi, gözden ırak olması, zaruret olmadıkça sesini duyurmaması, erkelerin arasına karışmaması, sokağa çıktığında giyinişinin sade olması, dikkati celbedici giyim ve hareketler içinde bulunmaması, tahrik edici olmaması... gibi davranışlar da vardır.

Nitekim, Tergib’te bildirildiğine göre: **Hz.Fâtıma’**ya sorarlar: “**Kadınlar için en iyi olan nedir?”** cevâbında**,** “**Erkeklerden uzak durmalarıdır**” buyurur.

Âişe validemize, **kadın sokağa çıkmak zorunda kaldığında nasıl olmalı** diye sorulduğunda; başörtüsünün üstüne eski bir örtü almalı, belini büküp yeni elbise giymemelidir. Konuşmasının düzgün olmaması için ağzına bakla gibi bir şey koymalıdır.” buyurur. Bugün belki böyle yapmak mümkün olmayabilir. Fakat, dikkati çekmeyen “**Ben buradayım bana bakın!”** dan uzak, sade bir giyim pek ala mümkün. Defilecilerin yaptığına bir bakın bir de bu hükümlere. Nereden nereye değil mi?

Yanlış anlaşılmasın; İslamiyet, papazlar gibi kadından uzak durun demiyor. Meşru şekilde evlenin, yuva kurun; komşunun karısını, kızını baştan çıkarmayın, onların haya perdelerini parçalamayın, aile yuvalarını yıkmayın diyor. Tesettürün gayesi de bu değil mi zaten!..

ANNELER GÜNÜ

Anneler Günü... Yılda bir gün de olsa, huzur evlerinin loş köşelerindeki annelerini hatırlamaları Batı için önemli bir gelişme... Gerçi her işlerinde olduğu gibi bunda da samimi olup olmadıkları tartışma götürür. Çünkü tarih boyunca kadını insan yerine koymamışlar bunlar hiç. Hep sıradan bir eşya muamelesi görmüş kadın. Kırk yıllık Kâni olur mu Yani, derler ya. Birden değişip kadına değer vereceklerine inanmak zor geliyor insana...

Önce geçmişte, milletlerin kadına bakış açısını verip sonra da **“Anneler Günü”**nün mahiyetine dönmek istiyorum.

Yunanlılarda kadın; çok hakaret görür hatta “Pislik” diye anılırdı. Bütün hürriyetlerden mahrum olarak herhangi birşey gibi alınıp satılırdı. Miras hakkı yoktu. Kendi malını kullanma hakkına bile sahip değildi kadın. Evlilikte hiçbir söz hakkına sahip değildi.

Romalılarda kadın; mülkiyet hakkına malik değildi. Kazandığı herşey, aile reisinin sayılırdı. Roma kanununda köle olarak kabul edilirdi. Vatandaşlık hakkından mahrumdu, ona, herhangi bir ev eşyası gibi bakılırdı. Ev eşyası gibi alınıp satılırdı kadın.

Yahudilere göre kadın, hizmetçi sayılırdı. Babası tarafından satılırdı. Ayrıca bunlara göre kadın “la’netli” idi.

Hıristiyanlardaki durumu da diğerlerinden farksızdı. Kadının statüsünü belirlemek için 15. asırda yapılan bir toplantıda alınan karar aynen şöyleydi: “Kadın sadece bir cisimdir. Ateşten kurtulabilecek bir rûha sahip değildir. Kadınlardan sadece hazret-i İsâ’nın annesi hazret-i Meryem ateşten kurtulacaktır.”

İslâmiyetten önce **Arapların kadına bakışı** da şöyle idi: Kadının fikir beyan etme hakkı yoktu. Mirastan mahrumdu. Zorla evlendirilirdi. Bir adam ölüp, geriye birkaç kadın bıraktığı zaman onun en büyük oğlu, öz annesi hariç, babasının öbür hanımlarıyla evlenebilirdi. Kızlarını diri diri gömerlerdi.

İşte dünya bu haldeyken, Sevgili Peygamberimiz gelip, ondört asır önce, **"Cennet annelerin ayakları altındadır"** buyurarak kadının gerçek yerini ortaya koydu. İslamiyetten sonra, dünyanın en rahat anneleri İslam toplumundaki anneler oldu. Çünkü, anneye hürmet dinimizin, Peygamberimizin emirleridir.

Peygamber efendimiz, kadını aşağılayıcı durumdan kurtarıp, kadına yumuşak davranıp, ona iyilik etme esasını getirdi. Peygamberimizin hicretin onuncu yılı, veda haccındaki sözlerinden, son nasîhatlerinden biri, **"Kadınlarınıza eziyet etmeyiniz! Onlar, Allahü teâlânın sizlere emânetidir. Onlara yumuşak olunuz, iyilik ediniz"** olmuştur.

Peygamberimiz en iyi insan olmak için de, hanıma karşı faydalı olmayı şart koşmuştur. Hadîs-i şerîfte **"Müslümanların en iyisi, en faydalısı, hanımına karşı iyi ve faydalı olandır"** buyurulmuştur. Başka bir hadis-i şerifte de **"Bir erkek, hanımını döverse, Kıyâmette ben onun davacısı olurum"** buyurmuştur.

Dinimiz, dünya işlerindeki kusuru için, dövmek şöyle dursun, acı, sert bile söylemeyi yasaklamıştır.

Bütün bunlar insaflı bir şekilde göz önüne alınırsa, kadına kimin değer verdiği, kimin vermediği açık bir şekilde görülür.

Anneler gününün tarihçesi

Anneler gününün esası Antik Yunan'a dayanır. İngiltere'de ise, şu olay Anneler Gününün ilk nüvesi kabul edilir: 17. asırda, İngilizler hizmetçilerine, lütfedip yılda bir gün annelerini ziyaret izni verdiler. Bu, zamanla adet haline geldi. Daha sonra buna kilise de izin verdi.

İlk defa, merasim şeklinde, **Anna Jarvis'**in önayak olmasıyla, 1908'de ABD'de bazı eyaletlerde kutlandı Anneler Günü... ABD senatosu, 1914'te Anneler Gününü bütün ülkede resmen kabul etti. Daha sonra, diğer ülkeler bunu izledi. Türkiye'de Anneler Günü kutlaması 1955'te başladı.

"Anneler Günü" artık sosyal bir vak'a haline gelmiş bir adettir. Her ne olursa olsun yılda bir defa da olsa aziz varlık anne hatırlanıyor. Batı bunu dini bir vazife olarak yapmadığı için Müslümanların anneler gününü kutlamaları haram olmaz.

Çünkü "Anneler Günü" adettir. Yani "Adette bid'at"tır. Adette bid'at olduğu ve zararlı olmadığı, çirkin ve dine aykırı yönü bulunmadığı için, Anneler Günü tertip etmekte ve hediye vermekte mahzur yoktur.

Fakat gayrı müslimlerin ibadet olarak yaptıkları şeyleri, mesela dini bayramlarını kutlamak caiz olmaz. Doğum günü, evlilik yıldönümü, Anneler Günü gibi günleri kutlamak caiz olur. Ancak faydası olmayan adetleri almak, Batı'yı körü körüne taklid etmek, onlara özenmek uygun olmaz.

Anneye sahip çıkmada samimi değiller

"Anneler Günü"nün mahiyetini belirttikten sonra biraz da, buna dayalı olarak, annenin ve ailenin toplumdaki yerini ve önemini izah etmeye çalışayım.

Bir taraftan anneye, kadına önem verdiğini göstermek için Anneler Gününü tertip eden Batı dünyası, diğer taraftan da aileyi yok etmek için elinden geleni yapmakta... Bu insanın bindiği dalı kesmesinden başka bir şey değil... Çünkü, anne ailenin temel taşıdır. Aileye düşmanlık anneye düşmanlıktır.

Bugün, aileye ve aile hayatına karşı, açık veya gizli bir savaş sürdürüldüğü bilinen bir gerçek. Filmlerin, romanların, hikâyelerin, müstehcen yayınların, TV'lerin esas konusu hep aile... Ailenin lüzumsuzluğu, kadın ve erkeklerin aile kurmadan da birlikte yaşayabilecekleri ve çocuk sahibi olabilecekleri hususu, devamlı gündemde tutulmakta.

Ayrıca cinsel özgürlük adı altında, fuhuş teşvik edilmekte ve bunlar, her türlü vasıtadan faydalanılarak genç dimağlara işlenmekte... Bütün bu faaliyetlerin asıl gayesinin, aileyi çözmek ve çökertmek olduğunda kimsenin şüphesi olmasın.

Fikir adamları da bu tehlikenin farkında artık. Fransız fikir adamı **Paul Janet,** endişelerini şöyle dile getirmekte: "**Günümüzde, genel ve özel teşebbüslerle meydana gelen yoksul evleri, iş evleri, ana okulları ve kreşler, kadının, ailenin rahatı için faaliyet göstermektedirler. Fakat, ailenin yerine, cemiyetin geçtiğini ifade eden bu kurumlar, bir felâketi karşılamak için alınmış tedbirlerden ibarettir. Ancak, bu**

tedbirler, eninde sonunda, ailenin ihmal edilmesini, ananın, ev ile ilgilenmemesini teşvik edecek; tahminlerin üstünde fenalıklara sebep olacaktır..."

Eskiden olduğu gibi, aslında Batı, kadına şimdi de değer vermemektedir. Yaptıkları sadece görüntüdür, değer verdiği intibaını vermektir. Kadınları aldatma manevrasıdır. Eskiden kendi rahatlıkları için kadını, köle olarak, eşya olarak görenler şimdi de süs eşyası, reklam aracı ve ticari bir emtia olarak görmektedirler.

Esas maksat, zenginliklerini kullanıp, lüks ve israf içinde günlerini gün etmektir. Bunlar için, birer taş bebekler gibi süslenen kadın, içki âlemlerinde, kumarhanelerde, çılgın bir müzik eşliğinde yarı çıplak halde hoş vakit geçirme aracıdır.

Böyle kimselerden kadının ailenin korunması beklenebilir mi? Bunlar tabii ki, fuhuş özgürlüğünü, nikahsız yaşamayı, filmlerinde ve romanlarında görüp okudukları, randevu evlerinde buluşmayı teşvik edecekler; mukaddes aile yuvasına düşman olacaklar.

İşin üzücü tarafı, sözde kadın haklarını savunan, feministlerin, yayınevi, dergi ve gazetelerin, TV'lerin bu rezil hayata, kadını, oltanın ucundaki yem olarak gören kimselere alet olmalarıdır...

Sinsi bir propaganda ile de, "Kadınları, erkeklerin tahakkümünden kurtarmak gerektiğini, onların, çocuk doğurmak ve yetiştirmek gibi bir göreve mahkûm esirler olmadıklarını, onların da erkekler gibi yaşamaya hakları bulunduğunu..." savunur gözüktüler.

Böylece gerçek niyetlerini sakladılar. Zaruret, ihtiyaç olduğunda tabii ki kadın da çalışır. İstisnaları dışında, insanlık tarihi boyunca, ailede zaten bir "iş bölümü" yapılmıştır. Genellikle anne, evinde, yuvasında, çoluk-çocuğunun eğitimi, beslenmesi, korunması, gelişmesi, yuvanın huzur ve düzenini sağlaması ile meşgulken, baba, evinin dışında mücadele vermiştir. Bütün sosyal değişmelere ve olumsuz gelişmelere rağmen, aile, günümüzde de bu karakterini korumak için direnmiştir.

Tarih boyunca, yapısı değişmekle birlikte aile, fonksiyonlarını, zaman ve mekânın şartlarına uydurarak devam edegelmiştir. Ailenin zayıfladığı, zedelendiği ve fonksiyonlarını yapamadığı zamanlarda, cemiyetin ahlakı bozulmuş, gayrimeşrû ilişkiler artmış, beden ve ruh sağlığı bozuk nesiller cemiyeti işgâl etmiştir...

Gerçek mutluluktan uzak kalan aile fertleri, mutluluğu serserilikte, anarşide, terörde, maceralarda, antisosyal davranışlarda, alkolizmde, uyuşturucu maddelerde, suç ve cinayetlerde aramış, bunun neticesi olarak da ruhi dengesi bozuk nesiller, cemiyeti bir kanser gibi sarmıştır. Bazı yer altı ve yer üstü teşkilâtlar da bu durumu, şu veya bu biçimde kullanmıştır.

Bugün, aklı başında kimseler, ısrarla ailenin yeniden güçlendirilmesini, ananın ve çocukların korunmasını; hiçbir sebep ve bahane ile çocukların ailenin şefkat ve himayesinden mahrum bırakılmamasını savunmaktadırlar.

Fakat kaybolan değerlerin geri gelmesi çok zordur. Bunun için Batı'nın bu durumundan ibret alıp kadına ve aileye sahip çıkmak zorundayız. Anneler günü ile geçiştirilemeyecek kadar önemlidir bu konu. Çünkü, aile, gerçekten cemiyetin temelidir. Ancak aileyi kurtaran toplumlar ayakta kalabilirler!..

"Dünya Kadınlar Günü" kutlaması

Birşeyin temeli yoksa, sağlam bir gerekçeye dayanmıyorsa, yapılmış olmak için yapılıyorsa, en önemlisi de işin içinde istismar varsa o işten netice almak mümkün değildir. Tabii ki hiç netice alınmıyor değil. Netice alınıyor fakat, uğrunda "gün" düzenlenen kadınlar değil, bunu istismar malzemesi yapan çevreler parsayı topluyor.

Kadınlarımız yıllardır bunun farkında değillerdi. Çok şükür, artık onlar da istismar edildiklerinin farkına varmaya başladılar. Özellikle bunların, entelektüel çevreden olması daha da sevindirici. Çünkü esas istismar edilen çevre bunlar. Yoksa evinde çocukları, yemeği ile ev işleri ile ilgilenen muhafazakar kadınlarımız zaten böyle istismarlardan uzaktırlar. Onlar hayatlarından memnunlar, arayış içinde de değiller... Onun için bunların istismarları söz konusu olmaz zaten.

Konumuzla ilgili olduğu için Sabah Gazetesi bayan yazarlarından Ruhat Mengi'nin kadın hakları ile ilgili sitem yüklü yazısından kısa bir özet vermek istiyorum sizlere:

“Sizi bilmem ama "gün" kutlamaktan bana fenalık geldi. İki haftada bir özel bir günü kutluyoruz, yıllardır her fırsatta konuşmalar yapıyor, siyasetçilerle, kuruluşlarla yapılan toplantılara katılıyoruz, kadınlarla ilgili en ufak bir gelişme yok... Bu yıl da 8 Mart Dünya Kadınlar Günü için Lions Kulüpler gibi bazı kuruluşlardan, bazı siyasi partilerden konuşmacı olarak davet aldım ama ben artık konuşmak istemiyorum. Daha da doğrusu bu yıl Dünya Kadınlar Günü'nü kutlamak istemiyorum...!”

Bayan Mengi haklı değil mi? Yıllardır, kadınlarımız kurtarılmak istenirken daha da perişan hale getirilmedi mi? Bu yüzden “Gölge etme başka ihsan istemem” deme noktasına geldi kadınlarımız. Önce kurtarıcılardan kurtulmak istiyorlar...

Halbuki kadının cemiyette çok önemli bir yeri vardır. Çünkü kadın, cemiyetin çekirdeğini teşkil eden ailenin temel taşıdır. Temel taşı yerinden oynatılan binanın ayakta kalması mümkün değildir.

“Kadının yegane süsü ve güzelliği”

“Bu çirkin asrın ve çirkin muhitin yegâne süsü, yegâne güzelliği sizin başörtünüzdür. Niçin ondan müştekî gibisiniz? O mazrufa bu zarftan muvafık ne olabilir? Sizi böyle gördükçe bir kadının başka türlü nasıl giyinebileceğini düşünüyorum ve örtüsüz bir kadın tahayyül edemiyorum. Yazık değil mi ki o saçlara güneş vursun, o yüzü havalar, tozlar hırpalasın. Yazık değil mi ki -mazallah- o gözlerin harimine kolayca, lâubali bir yabancı gözün kıvılcımı sıçrasın.

Niçin başka cinsten kadınlara bakıp da başınızda garip mütalâalara meydan açıyorsunuz? Onlardan size ne? Siz başlı başınıza bir âlemsiniz. Ben o âleme girdiğim dakikadan itibaren, hariçte başka mevcudiyet var mı, yok mu unuttum bile. Siz niçin kendinizde herkesi unut muyorsunuz?

Söze başlarken demiştim ki, bu çirkin asrın, bu çirkin muhitin yegâne güzelliği sizin örtülerinizdir. Memnun ve müsterih yaşamak için bu kanaat size kifayet etmez mi? Halbuki benim ruhumu sadece bu kanaat dolduruyor. Örtüleriniz bana muhabbet öğretiyor; hayata muhabbeti, aşka muhabbeti, memlekete muhabbeti öğretiyor; bahusus memlekete muhabbeti. Zira sizin örtüleriniz, bu süsleriniz değil midir ki, minarelerden ve o al râyetten (bayraktan) sonra bu serseri ruha biraz âşina ve bir emin mersa (liman) saadeti veriyor.

Gördünüz mü? Başörtünüzden bahsederken haşin adımlarla surlar etrafında dolaşan eski bir kahraman gibi söz söylemeye başladım. Belki bunların hiçbirini yapmayacağım, fakat emin olunuz ki, şu dakikada çok samimiyim. Size, sizin örtülerinize ve süslerinize doğru teveccüh edince kendimi çok bahtiyar hissediyorum.

Sakın onları çıkarmayınız, sakın onları atmayınız. Bu çirkin muhitin ortasında asalet ve zarafete yegâne dâl (işaret) olarak bunlar, sade bunlar kaldı. İnsanlar senelerden beri, insanlığı terzil (rezil etmek) için ve cemiyetlere manzaraların en fenasını vermek için, sevimsiz bir cinnetle her şeyi devirdiler. Bu güruha peyrev olmak (peşinden gitmek) size yakışır mı? Ben sizi zamanların ve insanların fevkinde, onların haricinde biliyorum. Siz mestur ruhlardan değil misiniz? Yaratıcımız sizi bu sıfatla sair mahlûkat arasında mümtaz kılmamış mıydı? O, Kitab'ında sizin isminizi zikretmedi mi?" (Yakub Kadri, Kadınlık ve Kadınlarımız s. 39-41)

İKİNCİ BÖLÜM:
HUZURLU BİR AİLE İÇİN

KONFOR İÇERİ, HUZUR DIŞARI!

Eskiden, küçücük evlerde bile misafir ağırlamadan rahat edilemezdi. O zamanlar, **“Keşke geniş bir evim olsa da, daha çok misafiri ağırlayabilseydim.”** diyenler, şimdi kocaman evlerinde misafir yerine ağır, hantal eşyaları ağırlamakta... O zamanlar bir kimsenin otelde kalması, o şehirdeki arkadaşı için büyük bir üzüntü kaynağı olurdu. Bunu bilen arkadaşı da, gece yarısı da olsa kapısını çalıp, “Ben geldim.” diyebilirdi. Şimdi böyle bir davranış cesaret ister artık... Kıt imkânlara rağmen o günlerde kim ne yaptıysa, o

yanına kâr kaldı. Makamın, malın, mülkün beraberinde getirdiği konfor, işi zorlaştırdı. Kitaplarda geçen, **"Varlıktaki imtihan yokluktakinden çok daha zordur."** kaidesine yakîn hâsıl oldu.

Bütün bunları, değerli dostumuz, **Ahmet Sağlamer Beyin** Üsküdar'dan gönderme lütfunda bulunduğu yazıyı okuyunca hatırladım. Gerçekten de çok güzel tespitleri var Ahmet Beyin. Okuyunca siz de hak vereceksiniz bana...

Eşyalar baş köşede

"Konfor içeri huzur dışarı... Öyle bir devirde yaşıyoruz ki, zarurî olmayan ihtiyaçlar, özenti sebebiyle zaruret mevkiine çıktı. Kendi evimi anlatayım size. Üç aşağı beş yukarı çoğumuzun evi böyle...

Bütün odalarım tıklım tıklım eşya ile dolu. Buna rağmen eşyaların ne düşüncelerime bir katkısı oldu, ne de huzuruma... Tam tersi, rahat etmek niyetiyle aldıklarımız, rahatımızı kaçırdı. Artık salonlarımızın en aydınlık, en güzel köşelerinde koltuklar oturuyor. Evlerimizde, rahatça oturup huzur içinde sohbet edebileceğimiz, namaz kılabileceğimiz bir köşe yok.

Koltuk, vitrin, televizyon, müzik seti, sehpalar, abajurlar karmaşası; her sehpanın üzerinde kristal tabaklar, vazolar; vazolarda yapma çiçekler...

Ah şu aynalı koca vitrinler! Bunların ve içindeki gösterişli porselenlerin neye yaradığını açıklayacak birini görsem, öylesine rahatlayacağım ki...

Yalnız taban değil, tavan da dolu. Tavandan tepemize iki koca avize sarkıyor. Avizeleri aydınlanma ihtiyacının icabı olarak değil, (Çünkü çıplak ampul daha iyi aydınlatır.) gösteriş tutkumuzun ağır bedeli olarak tavana asmışız. Her birinde irili ufaklı üç yüz adet kristal ya da kristal niyetine yutturulmuş cam parça... Her parçanın haftada bir defa özel kimyasal bir maddeyle, ya da sirkeli suyla tek tek silinip kurulanması gerekiyor. Yoksa matlaşır, salonun görüntüsünü bozar. Görüntü bozulunca ne olur, misafirler ayıplar. Sanki misafirler bizi teftişe geliyor.

Hepsi insana düşman

Aslında, esas ayıp olanı, misafiri, eşyalarla tıkış tıkış salonlarda eşyaların esaretine terk etmek ve bu esarete bekçilik yapmaktır. Ne zamandır atadan kalma yer yatağına veya bir kanepeye sere serpe uzanma hasreti içindeyiz. Salonun ortasında çocuğumuzla, torunumuzla alt alta, üst üste yuvarlanmak için yanıyoruz. Ne çare, yürüyecek kadar bile yer yok... Ayağınızı uzatmaya kalksanız hemen bir yerlere çarpıveriyor. Misafirle namaz mı kılmak istiyorsunuz, o zaman birçok eşyanın yerini her vakitte geçici de olsa değiştirme zahmetini göze almanız şart!

Söyler misiniz lütfen, koltuğa bağdaş kurabiliyor, yorgun ayaklarınızı sehpaya koyabiliyor musunuz? Gerekirse salonunuzun bir köşesinde kıvrılıp yatabiliyor musunuz? Nerde?!...

Koltuklar, vitrinler, sehpalar, avizeler, vazolar, büfeler sanki hepsi insana düşman... Hepsi el ele verip huzurun yolunu kesmiş. Kendi ortamımızda yabancı gibiyiz. Bir yerlere çarpmamak, bir şeyleri kırmamak için sürekli tetikte olmamız gerekiyor. Evlerimizde eşyaların saltanatı sürüyor. Evlerimize eşyalar hâkim, biz ise herhalde mahkûmuz...

"Konfor içeri, huzur dışarı!" demekte haksız mıyım?"

BİRLİK VE DİRLİK

Ziyaretine gittiğim arkadaşa hoşbeşten sonra, hanımı ile ilgili bazı ailevî sıkıntıları olduğunu bildiğim için sordum:

- Nasıl vaziyet?

- Bildiğin gibi!...

- Nasıl yani?

- Uzun uzadıya anlatmaya gerek yok. Şu kadarını söyleyeyim de, gerisini sen anla artık: Akşamın olmasını, mesainin bitmesini istemiyorum. Hiç akşam olmadan, yıllarca mesai devam edip gitse diyorum. Yine haftanın günlerinden pazar, benim

korkulu rüyam... Keşke günler geçmeyip, pazar hiç gelmese diyorum... İman selâmetiyle bir an evvel dünyadan göç etmeyi arzu ediyorum...

"Sen de amma rahatına düşkünsün!" diyerek, yarı şaka yarı ciddî bazı teselli verici şeyler söylemeye çalıştım...

Belki bu arkadaşın sıkıntısı had safhada; fakat üç aşağı beş yukarı toplumumuzun çoğunun durumu bundan pek farklı değil aslında... Çok kimse derdini anlatmadığı, hep içine attığı için, dışarıdan güllük gülistanlık gibi görünmektedir.

Bugün görülen aile yapısındaki bu çöküş, her gün artarak devam etmektedir. Memleketimizde de boşanma oranları her yıl süratle artmakta. Avrupa ve Amerika, aile üzerinde yaptıkları yanlışlığı geç de olsa farketti. Şimdi geriye dönüş için çareler arıyor...

Değişim üzerine seri konferanslar veren, bu konuda birçok kitabı olan araştırmacı yazar Pat Mesiti, aile üzerine bakınız ne diyor:

"Değişimden korunacak şeyler de var. Bunlardan biri ailenin yapısıdır. Bugün, bazı kimseler aile fertlerinin görev ve sorumluluklarını yeniden yorumlamak ve aile kavramını yeniden tanımlamak istiyorlar. Ailenin birliğini, gücünü yıkmakla, aile fertlerinin rollerini değiştirmek, yeniden tanımlamak eş anlamlıdır. Böyle bir davranış, toplumun yapısı bakımından çok tehlikelidir. Çünkü, aileyi parçalamak, toplumu parçalamak demektir..."

Nerede birlik, orada dirlik

Yabancılar bile böyle söylerken, biz, hızla onların yaptığı yanlışlığın peşinden koşarak, aradaki mesafeyi bir an önce kapatmanın plânlarını yapıyoruz.

Aile yapımız bu hâle nasıl geldi ? **"Nerede birlik, orada dirlik."** diye boşuna dememişler. Bugüne kadar bu kural hiç değişmemiş. Millet olarak, devlet olarak bir yerde birlik varsa, dirlik de olmuş. Bir devleti yıkmak isteyenler önce bu birliği yıkmışlar. Bu birliği sağlamak için de, her zaman son sözü söyleyecek kimse lâzım. Eğer bu yoksa veya var da otoritesiz ise, birliği sağlamak mümkün değildir.

Aile fertleri toplumun en küçük yapı taşlarıdır. Nasıl bir binanın temel taşları yerinden oynatıldığında bu binanın ayakta kalması mümkün değilse; ailenin temel taşları da yerinden oynatıldığında, o ailenin ayakta kalması mümkün olmaz. Ayakta kalsa bile esas fonksiyonlarını yerine getirmesi mümkün değildir.

Eskiden aile yapımız çok kuvvetliydi. Niçin kuvvetliydi? Çünkü, ailede, **aile reisi, baba** kavramı vardı. Ailenin diğer fertleri, kadın ve çocuklar, yaptıkları her icraatı onun adına yaparlardı. Kendileri sanki ortada yoklardı. O, tartışmasız liderdi.

Aile fertleri, kötü işleri kendilerine; iyi işleri **aile reisine** mal ederlerdi. Reis, yanlış da yapsa, doğru da yapsa, yaptığı tartışılmazdı. Çünkü evin direği kabul edilirdi. Direk yıkılınca, binanın çökeceği bilindiği için, aile fertleri bu direği korumayı kendilerine birinci vazife kabul etmişlerdi. Korumada direğin kalitesine bakılmazdı. Onun başlarında bulunması büyük nimet bilinirdi. Tartışma olmayınca da evde huzur hâkim olurdu.

Ekonomik özgürlük tuzağı

Baba da, babalığını yapar, icabında kendi yemez, aile fertlerine yedirir; kendisi giymez, onları giydirirdi. Gösterilen saygıyı hiçbir zaman istismar etmezdi. Aranan, özlenen de bu değil mi zaten?

Şimdi ise, **"Kadın erkek eşitliği", "Ekonomik özgürlük"** gibi sloganlarla bu otorite yok edildi. Baba, tabiri caiz ise, evde sadece bostan korkuluğu... Hanımı ayrı telden, çocukları ayrı telden çalıyor. Baba birşey söylemek, yaptırmak istediğinde, binbir rica ile, kenarından köşesinden ima ile maksadını ifade etmeye çalışıyor.

Aileye **"Sen" "Ben"** kavgası girdi. Aile reisine karşı, **"Sen öyle yaparsan, ben de şöyle yaparım. Sen onu alırsan, ben de şunu isterim..."** diklenmesi yerleşti ailede. Birçok ev, aile olmaktan çıkıp, otel hâline geldi. Fertler kendi başına buyruk oldu. Böyle olunca da huzur kalmadı.

Netice olarak, **"Sen" "Ben"** içeri, huzur dışarı... Benim için huzur önemli değil diyenler varsa, onların olsun eşitlik ve özgürlükler...

Eşitlik mücadelesinin bedelini çocuklar ödüyor

Almanya'nın ünlü sunucularından **Eva Herman**, kadınların eşitlik mücadelesinin bedelini çocukların ödediğini kaydetti. Çalışan bir anne olarak kariyer yapıp birçok hemcinsine örnek olan Herman, Cicero dergisine yaptığı açıklamada "**Kadınların eşitlik mücadelesi sona erdi"** diyerek bir anda ülke gündemine yerleşti. Kadınların iş hayatında verdiği eşitlik mücadelesinin iflas ettiğini açık bir dille belirten Herman, bu mücadelenin en büyük zararı çocuklara verdiğini kaydetti. Doğum oranlarındaki düşüşün en büyük sebeplerinden birinin de bu eşitlik mücadelesi olduğunu söyleyen Herman, geleceği çocukların belirlediği gerçeğinden yola çıkarak bu şekilde hareket eden kadınların bilhassa ülkenin geleceğini etkilediğini ifade etti. Herman, kadınların bu mücadelesinin de başarısızlığa uğradığını ileri sürdü. Kadınların doğalarına aykırı hareket etmeleri sebebiyle mutsuz olduklarını söyleyen Herman, kadınların eşitlik mücadelesinden dolayı yorulduğunu da kaydetti. (Mustafa Kasap, Berlin 28.04.2006)

GERÇEK HUZURUN ADRESI

Bugüne kadar, tarih boyunca yapılan bütün saldırılara rağmen, aileyi çökertmeye ve hatta yok etmeye yönelik bütün teşebbüsler sonuçsuz kalmıştır. Çünkü aile, fonksiyonları dipdiri olan bir sosyal müessesedir. Ancak, bu topkeyün saldırılara karşı canlılığını ne kadar devam ettirebilecek? Eğer gerekli tedbir alınmazsa ayakta kalması zorlaşacak en azından fonksiyonlarının tamamını yerine getiremeyecek.

Bugün, bütün dünyada olduğu gibi, ülkemizde de çeşitli vesilelerle aile ve kadın üzerine iyi niyetli çalışmalar yapılmakta. Ancak, bazen, bu gibi çalışmaları saptırmak, şaşırtmak ve istismar etmek isteyen kötü ve art niyetli kimselerin sayısı da küçümsenmeyecek ölçüdedir. Kötü niyetliler gün geçtikçe artmaktadır.

Art niyetliler, genç erkek ve kızlara, nikah olmadan da birlikte yaşanabileceğini, aile kurmadan da çocuk sahibi olunabileceğini, artık, bekarlık ve bakirelik gibi komplekslere kapılmamak gerektiğini, fuhuş özgürlüğü...gibi zehirli fikirler ortaya atmakta, bunları desteklemek üzere, romanlar yazmakta, filmler çevirmekte.

Aileyi önce sarsmak sonra yıkmak

Doğrudan doğruya aileyi yıkmaya en azından sarsmaya yönelen, mukaddes nikah müessesesini küçümseyen, özgürlük maskesi altında fuhşu teşvik eden bu kişi ve çevreler, bununla da yetinmemekte, kendini, evine ve ailesine adayan anneleri, birer “hazır yiyici” gibi göstermeye çalışmaktalar.

Bu kadını sokağa çekme, aileyi parçalama gayretidir. Kadın olmadan aile olmaz, aile olmayınca cemiyet olmaz. Aile olmadan ruh sağlığı yerinde bir toplum düşünülemez. Aile dışında doğan, yahut, ana ve baba şefkatinden mahrum kalan nesillerin beden ve ruh sağlıkları tehlikededir. Ne kadar mükemmel olursa olsun, hiçbir müessese, ailenin yerini tutamamaktadır.

Rusya’da, komünist liderler bile, önce aileyi lağvettiler, fakat, aile dışında yetişen çocukların ve gençlerin perişan halini gördükten sonra, dehşete kapılarak aileye dönüş emrini vermek zorunda kaldılar.

İslâm düşmanlığı uğruna nice medeniyetleri ve aile mefhumunu yok eden İngiltere, ülkesindeki boşanma oranının vahametini görünce, giderek çöken aile kurumunu koruma altına almaya mecbur oldu. Evlilik dışı çocuk oranı yüzde 35’e ulaşınca yeni düzenlemelerle, evliliklerin korunması için daha fazla destek sağlamaya başladı.

Kapitalistler hep kadını istismar etmişler, zenginlikleri ile lüks ve israfın tadını çıkarmış, kadınları taş bebekler gibi süsleyerek içki alemlerinde, kumarhanelerde, fuhuş partilerinde eğlence malzemesi yapmışlar. Nikah müessesesini hor görerek, Batı

filmlerinde ve romanlarında görüp okuduğumuz gibi bekar evlerinde buluşmayı, mukaddes aile yuvasına tercih ettiler...

Huzuru başka yerde aramayın!

Ecdadımız ise aileye ve aile fertlerine sahip çıkmış, bu uğurda hiçbir fedakarlıktan kaçınmamıştır. Aileyi huzur yuvası haline getirmiştir. Yaşamak tatlıdır, fakat çetin bir mücadeleyi gerektirir. Hele günümüzde, hayatın gürültüsü, patırtısı ile yıpranan sinirler, ağır yorgunluklar ve hayal kırıklıkları huzur ve sükuna olan ihtiyacımızı, çok daha fazla artırmıştır.

Hepimiz, resmiyetten uzak, mahremiyeti olan, içimizi rahatça dökebileceğimiz, sevildiğimizi, sayıldığımızı ve korunduğumuzu bildiğimiz bir yuvaya ne kadar muhtacız. Sosyologlar, ailenin bu vazifesini yapabilecek başka bir müessesenin mevcut olamadığını ve olamayacağını söyleyerek, ailenin güçlendirilmesininin şart olduğunu belirtmektedirler. Sosyologların, çok ilgi çeken ve hak verilen bu hükmü, gerçekten de doğrudur ve takdire değer... Ancak, hemen belirtelim ki, yüce ve mukaddes kitabımız Kur'an-ı kerim tam 1400 yıl önce, bu gerçeği bildirmiş, **"Allah, evlerinizi, sizin için, bir huzur ve sükûn yeri yaptı."** buyurulmuştur.(En-Nahl/80.)

Evet, dinimiz 1400 yıl önce gerçek huzurun adresini bildirmiş. Huzuru başka yerde arayan, çölde susuz kalmış kimsenin su diye serap peşinde koşmasına benzer!..

"SEN DE YAŞLANACAKSIN UNUTMA!"

Bu söz, son yıllarda, eskiden ailenin bireylerinden olan, bugün ise aileden dışlanmış, huzur evlerine hapsedilmiş aile büyüklerini koruma amaçlı **Yaşlıları Koruma Derneği'**nin sloganı. Ama kulak veren kim? Sloganın tesir etmesi için, arkasında destek gerekir, basında, halk nezdinde kabul görmesi gerekir. Medyamız çok daha önemli(!) işlerle uğraştığı için yaşlılara destek vermeye vakit bulamıyor. Derneğin üyeleri gibi sloganları da cılız kalıyor!...

Tanzimattan beri, bazı güçler ısrarla, Batı'nın ne kadar kötü adeti varsa, getirmeyi, ne kadar faydalı işleri varsa getirmemeyi kendilerine prensip edinmişler. Hatta o hale gelmiş ki, Batı o yanlışından çoktan dönmüş, zararlarını telafi gayreti içinde. Fakat biz ısrarla o yanlışın peşindeyiz...

Bugün Batı'da çocuklar belli bir yaşa geldikten sonra çoğunun ev ile irtibatı tamamen kopmakta. İstemeseler de buna engel olamamaktalar. Bu yaşayış hayvanlarınkine ne kadar benziyor değil mi? Hayvanlar, yavrularını, yeterli duruma gelince yuvadan atarlar.

Yaşlılar haftası vesilesiyle bir bayan okuyucum aradı. "**Artık dayanacak gücüm kalmadı, kötü örnek(!) olduğum için çevrem beni dışlıyor,"** diyerek sözlerine başladı. Dışlama sebebini de şöyle izah etti:

"Beyimin yaşlı, bakıma muhtaç anne babası yanımızda kalıyor. Elimden geldiği kadar onlara bakmaya çalışıyorum. Aslında benim fazla bir şey de yaptığım yok. Zaten çocuklar için yemek pişiriyorum, iki kişi fazla olmuş bana bir ek külfeti de yok. Bana karıştıkları da yok kendi hallerinde namazlarıyla, ibadetleri ile uğraşıp duruyorlar.

Komşularım, görüştüğümüz kimseler bana enayi gözüyle bakıyorlar. "**Bu zamanda kaynana, kayınpeder kahrı hiç çekilir mi? Bizim beyler seni örnek gösteriyorlar. Bize kötü örnek oluyorsun,"** diyorlar. Her fırsatta bu yanlışımı(!) yüzüme vuruyorlar.

İyi niyetli olanlarda, "Maşaallah, bu zamanda böyle gelin az bulunur, Allah sabır versin, kolaylık versin. Kimsenin yapmadığını yapıyorsun" diyorlar. Her iki gruba göre de yaptığım normal değil anlayacağınız. Zaman zaman şeytan aklıma giriyor, " Gerçekten ben enayi miyim" diye düşünüyorum. Sonra annem aklıma geliyor. Yatalak olan kayın validesine Allah rızası için sabırla bakmıştı. Şimdi de sağ olsun gelinimiz kendi annesi gibi yakınlık gösteriyor. Kim ne yaparsa Allah fazlasıyla kendisine dünyada da ahırette de verir diyerek kendime teselli veriyorum."

Değerli okuyucumuz! kim ne derse desin sen doğru yoldasın, dinimizin emrettiği, büyüklerimizin asırlardır titizlikte uydukları bir yoldasın hiç üzülme! Seni ayıplayanlar da bir gün yaşlanacaklar. Ne ektilerse onu biçecekler. Ama o zaman iş işten geçmiş olacak.

Başaranın altında yatan gerçek

Aslında ailede yaşlılara sahip çıkmanın faydası sadece ona bakan kimseye değildir. Toplumun, çocukların yetişmesinde, huzurun sağlanmasında o kadar faydası var ki, saymakla bitmez. Ailede, anne babaya göre, dedenin, babaannenin çocuğun yetişmesinde, terbiyesinde çok büyük rolü vardır.

Tecrübe kolay elde edilen bir şey değildir. Para ile mal ile de elde edilemez. Gelin için kayınvalidesinin tecrübeleri paha biçilmez bir değerdir. Aynı durum dede için de geçerli. Dede anlattığı masallarla, hikayelerle, aile terbiyesini, toplumun örf adetini aşılar. Böyle bir terbiyeden geçen çocuk hayatta başarılı olur.

Meşhur CNN programcısı **Larry King** kitabında anlatır: New York Belediye Başkanı **Mario Poduno** hoş sohbet, hitabeti güzel bir idarecidir. Eski ABD Başkanı Clinton'un danışmanı olan hukukçu oğlu **Andrew Poduno**, genç yaşına (yaşı 33) rağmen, bu konularda babasından daha başarılı. Bir gün Mario Poduno'ya bunun sebebini sordum. Şöyle cevap verdi:

"Biz İtalyan asıllıyız. Bizde geniş aile kültürü hakimdir. Andrew, dede kültürü ile yetişti. Babam, annem devamlı ona birşeyler anlatırlardı. O da zevkle dinlerdi. Dinlemesini bilen çok şey öğrenir, kendisini de dinletir. Konuşma yeteneği gelişir. Oğlumun başarısının altında bu gerçek yatar..."

Doğru her yerde doğrudur. İnancı ne olursa olsun kim buna uyarsa, dünyada karşılığını bulur. İnancı doğruysa ahırette de karşılığını görür.

"Beli bükük yaşlılar olmasaydı..."

Yaşlılara saygının sosyal boyutundan sonra biraz da dini boyutu üzerinde durmak istiyorum.

Yaşlılara, güçsüzlere yardım etmek dinimizin önemli bir kuralıdır. Dinimiz, çocuk, genç, yaşlı toplumun her ferdinin dayanışma içinde olmasını emreder. Peygamber efendimiz buyurdu ki: **"Yaşlılarımıza hürmet ve ikram, Allahü teâlâya saygıdandır. Güçsüzlere, hastalara, yaşlılara ve küçüklere merhamet ediniz! Büyüklerimizi saymayan, küçüklerimize acımayan bizden değildir. Bir genç, bir ihtiyara, yaşından dolayı hürmet ederse, onun yaşına varınca, Allahü teâlâ, ona gençleri hürmet ettirir."**

Dinimiz, anne- baba yaşlanınca bakım evlerine atılarak üzüntü içinde ömürlerini tamamlamalarını değil, çocuklarının daima yanlarında kalmalarını onlara yumuşak davranmayı, tevazu göstermeyi, onları üzmemeyi, öf bile dememeği emrediyor.

Yüce Allah yine**, "Rabbin, yalnız kendisine kulluk etmenizi, ana-babanıza da iyi davranmanızı emretti. Onlardan biri veya ikisi senin yanında yaşlanırsa, kendilerine öf bile deme; ağır söz söyleme, onlarla yumuşak ve tatlı konuş, onlara acı, tevazu kanadını gerip "Rabbim, küçükken beni yetiştirdikleri gibi sen de onlara merhamet et" diye duâ et."** (İsra 23, 24) buyuruyor.

Resûlullah efendimiz, **"Eğer süt emen çocuklar, beli bükük yaşlılar, otlayan hayvanlar olmasaydı, üzerinize azâb sel gibi gelirdi**" buyururdu.

Cemiyetler dayanışma ile yaşlısı genci birbirlerine sevgi ve saygıyla ayakta kalırlar, ancak bu şekilde toplum huzur bulur. Eğer yaşlılar, artık sizin işiniz bitti, sizin faydanız yok diye terk edilirse o toplum çöker. Çökmese bile toplumda rahat, huzur kalmaz. Huzur olmayan bir ortamda huşu içinde ibadet de yapılamaz.

Yaşlılar unutulmamak ister

Psikiyatr **Dr. Nihat Kaya**, toplumda huzurun sağlanması için yaşlılarla ilgili şu tavsiyelerde bulunmaktadır: "Yaşlı kimseleri bu dönemlerinde yalnız bırakmamak gerekir. Yaşlılar bu dönemlerinde çocukluğa benzer bir dönem yaşarlar. Bu dönemde daha çok ilgi, sevgi beklerler. Aranmak, hatırlanmak, değerli olduklarını hissetmek isterler. Özellikle çocukları tarafından ilgi görmek ve hediye almak isterler. Ben yaşlıyım. Hiçbir işe yaramıyorum. Bu yüzden değerim olmaz. Söylediklerimi kimse dinlemez düşüncesine kapılırlar. Bazıları da kim bana bakacak kaygısına kapılır. Huzurevlerine gönderilen

yaşlıları, artık işe yaramıyorum, beni istemiyorlar, beni sevmiyorlar düşüncesi onları depresyona sokar.”

Yaşlıların sıkıntısına ortak olup ahir ömürlerini huzur içinde geçirmelerini sağlamalıyız. Onlar bize Allah’ın bir emanettir. Yaşlı insanlar için dünyayı yaşanılmaz hale getiren yalnızlık duygusudur. Akranları dünyadan ayrıldıkça bu duygu daha da artar. Bizlere düşen onlara bu duyguyu yaşatmamak.

Yaşlıların beklediği en önemli şey saygıdır bizden. Çünkü ancak onlar, gösterdiğimiz saygı nispetinde, yaşadıkları yılları boşa geçirmemiş oldukları kanaatine varırlar. Saygının arkasından onlara, bazı şeyleri danışarak hâlâ daha kendilerine ihtiyacımız olduğunu hissettirmemiz gerekir. Yaşlılar hayatın her safhasında bizleri yanı başında görmek isterler.

İnsanlar yaşlandıkça çocuklaşır. Bunun için bize karşı bazı sıkıntıları, yanlış tutum ve davranışları olabilir. Bunları anlayışla karşılamalıyız... Maalesef yıllardır, romanlarda, TV dizilerinde “**huysuz ihtiyar**” tiplemesi işlendi. İnsanlar ihtiyarlayınca mutlaka çekilmez sıkıntı verirler, düşüncesi yerleşti kafamıza. İhtiyar bir insanın dayanılmaz huysuzluklarıyla hemhal olarak yetiştirildi gençlik.

Her insan kendini karşısındakinin yerine koymadığı müddetçe yaşlının gence, gencin yaşlıya duyduğu sevgi zayıflar. Tahammülsüzlüğün başlıca sebebi budur. Unutmayalım ki, onlar bizim gençlik halimizi yaşamayacaklar fakat biz onların halini yaşayacağız!.. Bugünün yarını da var...

Bazı şeylerin telafisi mümkün değildir. Evlad olarak üzerimize düşeni yaparsak içimizde bir ukde kalmaz, ömür boyu keşke şöyle yapsaydım, böyle yapsaydım üzüntüsü ile yaşamayız.

Sosyal problemlerin sebebi

Psikolojisi üzerine isim yapmış **Dr. Benjamin Spock** günümüz sosyal problemlerini eski değerleri kaybetmeye bağlamakta. Yaşlılara değer vermeyip, onların tecrübelerinden istifade etmemeye bağlamaktatır. Geçmiş geniş aile yapısından övgüyle bahseden bir yazısında diyor ki.

“19'uncu yüzyılda ve 20'inci yüzyılın başlarında Amerika'da ve Avrupa'da aile yapısı klasikti. Ana-babaların, büyükanne-büyükbabaların yaşlarına, tecrübelerine itaat ve hürmet uyum getiriyordu. Baba çekirdek ailenin reisi olarak tanınır ve bu görevini vakarla yürütürdü. Çocuklar büyüklerine saygı gösterirlerdi.

Bugün ise, herşeye rağmen hâlâ yürüyebilen çok az sayıdaki aile bile gerginlik ve sıkıntı ile içice. Sadece ana veya sadece baba ile devam eden aile hayatında, geçimsizlikler çok yaygın. Yaşlılar değil hürmet beklemek, artık gençlerden sadece müsamaha görmeyi ümit edebiliyorlar. Artık birçok ailede baba, sofraya ya da sohbete reislik eden tesirli bir rol üstlenmiş değil, evin dışındaki işiyle meşgul.

Televizyon komedilerinde büyükbaba, baba, ekseriya, sersemce hareketler yapan bir maskara hüviyetinde canlandırılıyor. Anneler, güvenilir, saygıdeğer eğitici kimliklerini gitgide kaybediyor. Bazı ailelerde çocuklar büyüklerden daha fazla söz sahibi.

Eskiden yemek saatleri, büyükbaba, büyükanne ve bütün aileyi bir araya toplayan mühim bir âdet idi; bugün önemsiz, sıradan vakitler haline geldi. Hatta bazı evlerde masa etrafında aile fertlerinin toplandığı yemek saatleri mevcut bile değil. Bu da, aile fertleri arasında birlik beraberliği ve huzuru yok etmekte, sosyal problemler üretmektedir. "

HAKLI MI MUTLU MU OLMAK İSTERSİNİZ!

“Haklı olmak mı istiyorsun, yoksa, mutlu olmak mı?" Evet, ailede, cemiyette herkesin devamlı sorması gereken en önemli sorulardan biri de bu. " **Haklı mı olmak mutlu mu olmak!”**

Hayatta, çoğu zaman ikisi de mümkün değildir. Haklı olmak ve iddialarımızı savunmak hem muazzam miktarda zihinsel enerji tüketir hem de hayatımızdaki insanlarla aramıza mesafe koyar. Haklı çıkma ihtiyacı, ya da başkasının hatalı olduğunu ispatlama arzusu, çevremizdeki insanları sürekli savunmada olmaya yönelteceği gibi bizi de baskı altında tutar.

Buna rağmen çoğumuz evimizde, çevremizde hep kendi doğrularımızı, başkalarının yanlışlarını kabul ettirmeye çalışarak zaman ve enerji tüketiriz. Birçok insan farkında olarak ya da olmayarak başkalarına hatalı olduklarını ispatlarsa, onların bunu minnettarlıkla karşılayacağını ya da en azından bir şeyler öğreneceklerini sanır. Bu çok yanlış bir düşüncedir!

Hatayı kabul etmemek büyük hatadır

Bir düşünün: Bugüne dek hiç haksız olduğunuz söylendiğinde, siz bunu söyleyen kişiye içten "**Sen haklısın; bana haksız olduğumu gösterdiğin için çok teşekkür ederim"** dediniz mi? Ya da; tanıdığınız bir kimse hatasını düzelttiğiniz veya, haklı çıktığınız için size teşekkür etti mi? Bırakın teşekkürü, bunu samimi olarak kaç kişi kabul etti ?

Elbette etmemiştir. İşin gerçeği şudur: Hepimiz evde olsun, dışarıda olsun öne sürdüğümüz iddialara başkalarının saygı göstermesini ve bunların anlaşılmasını isteriz. İnsanların en büyük arzularından biri, kendisini başkalarının dikkatle dinlemesidir. Ve dinlemeyi bilenler herkes tarafından en çok saygı ve sevgiyi görürler.

Karşılarındaki insanı ikide bir düzeltme alışkanlığı olanlar ise pek sevilmezler ve herkes onlardan kaçmaya bakar. Bütün bunlar, haklı çıkmak, hiçbir zaman uygun değildir, anlamına gelmez; insanın gerçekten haklı çıkmasını istediği durumlar da vardır.

Hiç taviz vermek istemeyebileceğiniz ilkeler olabilir. Burada düşündüklerinizi açıkça söylemek önemlidir. Ama çoğu zaman insanın egosu öne çıkar ve kavgasız geçebilecek bir konuşmanın niteliğini bozar. Bu, ille de haklı çıkma isteğinden ve ihtiyacından kaynaklanır.

Daha sevimli olmanın en güzel yolu, haklı çıkmanın zevkini ve süksesini başkalarına bırakmaktadır. Düzeltme huyunu bırakın. Bu huydan vazgeçmek ne kadar zor gelse de emin olun çabanıza değecektir. Birisi size " **Bence en önemli şey.."** diye başladığında, hemen onun sözünü kesip " **Hayır daha önemlisi şudur.."** veya, buna benzer yüzlerce sesli sözlü teklif düzeltme yapmak yerine, bırakın karşınızdaki insanın yorumu öyle kalsın.

Böylece evimizdeki, çevrenizdeki insanlar size karşı daha az savurgan, daha çok sevgi dolu olacak, nedenini tam olarak anlamasalar bile, size karşı tahminlerinizin ötesinde bir beğeni duyacaktır. Siz de, onların mutluluğuna tanık olup buna katılmanın bir ego çatışmasından çok daha tatmin edici olduğunu keşfedeceksiniz.

"Ben haksızım sen haklısın" diyebilmeliyiz

En temel ilkelerinizden ve yüreğinizde biçimlenen fikirlerden taviz vermeniz şart değildir, ama bugünden başlayın ve bırakın çoğu zaman da "Başkaları haklı oluversin!" Siz gerçekten haklı iseniz, söylemeseniz de bir gün haklılığınız zaten ortaya çıkacaktır. Çünkü gerçekler gizli kalmaz!

Zaten dinimiz de, münakaşayı terkedip, haklı olduğu halde karşısındakine, **ben haksızım sen haklısın** diyene cennet vadediyor. Bu konu ile ilgili olarak Peygamber efendimiz şöyle buyuruyor:

"Sizden öncekiler sırf bunun yüzünden helak oldu. Bırakın münakaşayı! Münakaşanın faydası yoktur. Mümin münakaşa etmez. Münakaşa eden iki kişi ziyandadır. Münakaşa edene kıyamette şefaat etmem. Haklı olduğu hâlde münakaşayı bırakana, Cennetin kenar, orta ve yüksek yerinde üç köşk verileceğine kefilim. Putlara tapmaktan sonra Rabbimin ilk yasak ettiği şey münakaşadır."

Kişi haklı da olsa, münakaşa etmeyip karşısındakine, "**sen haklısın**" derse rahat eder. Düşman değil dost kazanır. Çünkü, münakaşa, dostların arasını açar, kin ateşini körükler. Münakaşa, karşıdaki insanı cahil yerine koymak demektir. Sen bilmezsin, ben

bilirim demektir. Cahillikle suçlanan herkes az veya çok üzülür, kırılır. Bu da dostluğu zedeler.

Ben haklıyım, sen haksızsın demek, kendisinin akıl, fazilet ve ilimde üstünlüğünü isbata çalışmaktır. Bu ise, karşıdakini cehalet ve ahmaklıkla itham etmek demektir. Kendini karşısındakinden üstün görmek ise, kibirdir.

Münakaşanın savunulacak hiçbir yönü yoktur, her yönden zararlıdır. Münakaşa güzel ahlâkın zıttıdır. Müslüman güzel ahlâklı olur. Hadis-i şerifte, **“Mallarınızla herkesi memnun edemezsiniz. Güler yüz ve tatlı dil ve güzel ahlâkla memnun etmeye çalışınız**!” buyuruldu

Güzel ahlaklı kimse, herkese karşı, güler yüzlü, tatlı dilli olur. Hiç kimse ile münakaşa etmez. Bilir ki, münakaşa etmek, dostluğu giderir. Düşmanların çoğalmasına sebeb olur. Fitne çıkarmaz, dost ile de, düşman ile de tatlı konuşur, herkesle iyi geçinir. **Hafız-ı Şirazi’**nin, **dostlara doğru söylemeli, düşmanları güler yüzle ve tatlı dil ile idare etmelidir**, sözüne uyar. Af dileyeni affeder. Kimsenin sözüne karşı gelmez. Münakaşa etmez. Herkese yumuşak söyler, sert konuşmaz.

Haklı olduğu hâlde münakaşayı terketmek, haksız olduğu hâlde, münakaşayı terketmekten daha zordur. Bu bakımdan haklı olduğu hâlde münakaşayı terketmek daha çok sevaptır.

Münakaşanın zararları

Hakkı açıklamak niyetiyle de olsa, başkalarını mağlup etmek için yapılan tartışmalar zararlıdır. Bir kimsede tartışmada galip gelme sevgisi, hakkı karşısındakinin ağzından duymaktan daha sevimli gelirse, her kötülüğün içine girmiş demektir. Tartışmayı kazanma arzusu, diğer kötülüklere sebebiyet verir. Hadis-i şerifte**, “Hitabeti kuvvetli ve münakaşacı olan, faydalı amelden mahrum kalır”** buyurulmuştur.

Tartışmanın pek çok zararı vardır. Bunların bazıları şunlardır:

Tartışma hasede yol açar: Hadis-i şerifte**, “Hased, ateşin odunu yediği gibi, hasenatı yer**” buyuruldu. Hakkı küçük görmeye sebep olur. Başka bir hadis-i şerifte, **“Hakkı küçük görmek kibirdendir.”** buyuruldu. Tartışma, kin tutmaya yol açar. Kendi fikrinin kabul edilmediğini gören tartışmacı, karşısındakine gizli-açık kin besler, bazan ömür boyu onu affetmez.

Gıybete sebep olur. Hâlbuki Allahü teâlâ gıybet etmeyi, ölü eti yemeye benzetmiştir.

Övünmeye sebep olur: Allahü teâlâ kendimizi övmekten bizi menederek, “**Elbette Allahü teâlâ, kendini beğenip övünen hiç kimseyi sevmez**” buyurmaktadır. (Lokman18)

Nifaka, riyaya inada yol açar. Hadis-i şerifte, “**Allahın en sevmediği kimse, hakkı kabul etmekte inat edendir.”** buyuruldu. İnat, karşımızdakini aşağı görmeye, ondan nefret etmeye, ona düşmanlık beslemeye yol açar.

Münakaşa, dostların azalmasına, hasımların çoğalmasına sebep olur. Hasan-ı Basri hazretleri, “**Bin kişinin dostluğuna, bir kişinin düşmanlığını satın alma!”** buyurdu.

Kötülerle münakaşa etme, üzerler.

İyilerle münakaşa etme, küserler.

Bütün bu bildirilenler, söylemesi kolay yapması zor şeylerdir. Zor ama mümkün; karşılığında Cennet sözü var! Hem de Peygamber efendimizden: **“Kimse ile münakaşa etmeyen, haklı olsa bile, dili ile kimseyi incitmiyen Müslümanın, Cennete gireceğini size söz veriyorum.**”

BOŞANMALARIN SEBEBİ

Dünyanın ve içindeki canlıların varlıklarını sürdürebilmesi, ayakta kalabilmesi Allahü teâlânın belirlediği tabiat kanunlarına bağlıdır. Mesela, havadaki oksijen oranı, % 21, karbondioksid oranı ise 0,03 ‘dür. Havadaki oksijen oranı %21’den az veya çok olursa hiçbir canlı nefes alamaz ve yaşayamaz. Hiçbir insan, hayvan ve bitki hayatta kalamaz. Yine korbondioksid oranı yükselirse canlılar zehirlenip ölür.

Bunun gibi, dünyanın bir de sosyal kanunları vardır. Bu kanunlara uymak insanın rahat ve huzur içinde yaşamasını sağlar. Bunlara uyulmazsa, toplumların dengesi bozulur; dünya sıkıntı ve ızdırap yeri olur. Çekilmez hale gelir.

Bütün toplumlar aile üzerine kurulmuştur. Aileler toplumun temel taşlarıdır. Aile olmazsa veya ailede taşlar yerine oturmamışsa o toplumda huzur olmaz. Bu sosyal bir kanundur. Allahü teâlâ toplumu bu denge üzerine yaratmıştır. Aile yoksa veya aile fertleri görevlerini yerine getirmiyorsa, evde babanın otoritesi yoksa, aile fertleri babaya saygıda kusur ediyorsa o toplumda huzur ve sükün olmaz.

Ayı'nın iyiliği

Bugün bütün dünyada, insanın bindiği dalı kesmesi gibi, toplumun huzur kaynağı olan ailenin yıkılması için bazı güç odakları tarafından büyük bir çaba sarfediliyor. İşin garibi bu faaliyetler de hürriyet, özgürlük adına akıllarınca ailede babanın dışında diğer fertlere iyilik olsun diye yapılıyor. Bu iyilik, ayının yaptığı iyiliğe benziyor:

Adamın biri ayıyı ölümden kurtarır. Ayı adamın yaptığı iyiliğe karşılık olarak bir petek bal getirir. Adam afiyetle balı yer. Bir müddet sonra da uyur. Yüzündeki tatlı bulaşığına sinekler konmaya başlar. Ayı, sineklerin adamı rahatsız etmesine üzülür. Sinekleri öldürmeye karar verir. Eline aldığı büyük bir kaya parçasını adamın yüzündeki sineklerin üzerine bırakır. Böylece adamı sineklerden kurtarır. Fakat adamın yüzünü de yamyassı yapar.

İşte bugün özgürlük adı altında ailede kadına yapılmak istenen budur. Allahü teâlâ insanı zaten hür olarak yaratmış fakat, hür demek her istediğini yapmak demek değildir. Yani boşıboşluk değildir. Hür insan kendine çizilen sınırlar dahilinde istediğini yapan kimse demektir. Bu sınırı da, onu yaratan çizer, yaratılanın (insanın) çizdiği sınır ile yapılan iyilik ayının yaptığı iyilikten farklı olmaz.

Bugün Batı'da zaten aile mefhumu neredeyse kalmadı. Aile ortadan kalkınca da, alkol, uyuşturucu, fuhuş, her türlü cinsi sapıklık da diz boyu. Bunun neticesi olarak ta boşanma oranları her yıl hızla artmaktadır.

Ülkemiz bu konuda da maalesef hızla Batı'ya ulaşma yarışında. Gazetelerde yayınlanan bir araştırma sonucu bu konuda alınan mesafeyi göstermesi bakımından çok ibret vericidir: Devlet İstatistik Enstitüsü verilerine göre, Türkiye'de boşananların sayısı yüzde 40 oranında artış var. Boşanmaların birinci sebebi de karşılıklı "**aldatma**" yani zina. Boşananların çoğu da eğitim seviyesi yüksek olanlar.

Ekonomik özgürlük

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri Ana Bilim Dalı Başkanı **Prof. Dr. Işık** Sayıl, yaptığı açıklamada, boşanma oranlarındaki artışı, **"insanların evlilik kurumuna verdiği değerin azalması**"na bağlıyor. Kadınların **"ekonomik özgürlük**" kazanmasının ve "**eğitim seviyesindeki artış**"ın etkili olduğunu söylüyor.

Prof. Dr. Işık Sayıl, **"toplumda eşler anlaşamıyorsa ayrılmalıdır'** gibi yanlış bir anlayışın olduğunu belirterek**, "ayrılık çözüm değil, daha büyük sıkıntıların kaynağıdır**" diyor. Çünkü ayrılık demek, huzur kaynağı ailenin dağılması, sahipsiz kalması, çocukların sokağa düşmesi demektir.

Aileye sağlanan maddi desteğin, aileyi rahatlatacağı, böylece aile yuvasını sağlamlaştıracağı; yine kadının eğitim seviyesinin yükseltilmesi, eğitimli kadına dayalı huzurlu sağlam bir aile ortamı sağlaması beklenirken, tam tersine, bu iki unsurun aileyi yıkmakta baş rol oynaması hayli düşündürücü değil mi? Sizce bu işte bir terslik yok mu, ne dersiniz?

EŞİT OLMAK MI HUZURLU OLMAK MI İSTERSİNİZ?

Batı, aileyi yıkım faaliyetinde en çok, ailenin temelini teşkil eden kadını istismar etmektedir. Onlar da çok iyi biliyorlar ki, ailenin temel taşı olan kadın yerinden sökülürse yıkım kendiliğinden gerçekleşmiş olacak.

Son 60-70 yıldır, kadının iyiliği için, kadını kurtarmak için yapılan her faaliyet kadını daha da zor durumda bırakmış olup,onu ayrıca büyük bir çıkmaza sürüklemektedir. Kadını

özgürleştirmek, kocasına bağımlılıktan kurtarmak adına yapılan çalışmalar, onun özgürlüğünü daha da kısıtlıyor; koca bağımlığından kurtulan kadınlar başka yerlere daha çok bağımlı olmak zorunda bırakılıyor. Yağmurdan kaçayım derken doluya tutuluyor kadın. Dimyad'a pirince giderken evdeki bulgurdan da mahrum kalıyor. Geriye dönüşü olmadığı için de, şunun bunun oyuncağı olarak perişan bir halde hayatını tamamlıyor. Kurda kuşa yem oluyor. Bu da, zaten nazik ve hassas yapılı olan kadını yıpratıyor. Depresyona ve çeşitli hastalıklara sebep oluyor.

Kadınlar bunalımda!

Nitekim son zamanlarda yaptıkları ilmi çalışmalarda uzmanlar; kadınların son yüzyılda kazandıkları özgürlüklerin sağlıklarına zararlı olduğu, bu özgürlüklerin yol açtığı stresin sonucu olarak sigara, alkol ve uyuşturucu gibi kötü alışkanlıkların etkisi ile ömürlerinin kısaldığı yorumunda bulunuyorlar. Bir müddet sonra erkeğin ortalama ömür açısından kadını geçeceği tahmininde bulunuyorlar. Bilim adamları, genç kadınlar arasında alkol, uyuşturucu, fuhuş ve sigara tüketimi ile stresin arttığını ve bunun sonucu olarak ömürlerinin kısalmasının kaçınılmaz olacağını savunuyorlar.

Bu konu ile ilgili raporu hazırlayan **Continuous Mortality Investigation Bureau** adlı özel araştırma şirketinin direktörü **Tony Leonardo,** kadın ömründe kısalma trendinin bu şekilde sürmesi halinde kadın ve erkeğin ortalama ömürlerinin bir noktada eşitleneceğini ve sonra erkeğin ortalama ömür konusunda kadını geçeceğini söylüyor.

Bu tehlikeli gelişmeyi gören bazı Batılı devletler şimdiden tedbir almaya başlamış. (A.A)'nın " **Hollanda'da geleneksel aileye dönüş"** Başlıklı haberinin özeti şöyle:

"Hollanda'da, ailelerde erkek ve kadının rol dağılımında, geleneksel yapıya dönüş başladı. Merkez İstatistik Bürosu'nun verilerine göre, çalışan kadınlar arasında tam gün yerine yarım gün çalışma tercih ediliyor, kadınlar giderek evine ve çocuklarına daha çok zaman ayırıyor. Karı- koca tam gün çalışanların sayısında 1980 ve 1990'lı yıllarda görülen artış tersine döndü. Erkeğin tam gün çalıştığı ailelerde çalışan kadın sayısı azaldı. Son 10 yılda tam gün çalışan kadınların yaklaşık yüzde 44'ü yarım gün çalışmaya başladı. Hollanda'da halen 18 yaşın altında çocuğu olan ailelerin yüzde 30'unda geleneksel yapı hakim görülüyor. Erkek çalışırken kadın evinde çocuklarına bakıyor."

Cumhuriyetin ilk yıllarından itibaren bütün hayatı sahnede, Türk Sanat Müziği'ni icra etmekle geçen **Müzeyyen Senar**, HABERTÜRK'te Gülgûn Feyman'a huzurlu aile özlemini şöyle dile getiriyor: **"Üç evlilik yaptım üçünde de başarılı olamadım. Ne sahne ne başka bir şey isterdim. Bir erkekle ömür boyu aile hayatı yaşamak isterdim."** (10.5.2005)

Matematiksel eşitlik

Ailede görev ve sorumlulukların yeniden yorumlanması ile kadın erkek eşitliği adı altında evde baba otoritesi yıkılmak istenmektedir. Halbuki sosyal hayatta matematiksel olarak eşitlik yoktur.

Her iş yerinde, eşit olmamalarına, farklı konumda olmalarına rağmen çalışanlar iş yeri sahibini veya müdürünü memnun etmek için elinden gelen gayreti gösterir. Bunun gibi aile fertlerinin de ailenin reisi olan babayı kendilerinden üstün görüp onu memnun etmek için gayret etmeleri eşitsizlik değildir. Aslında babaya iyilik, aile fertlerinin kendilerine iyilik etmeleri demektir. Çünkü, babanın zarar görmesi, ailenin bütün fertlerine müteselsilen intikal eder. Babanın iyi, rahat ve huzurlu olması fertleri etkiler. Aileyi yıkmak için o kadar yoğun propaganda yapılıyor ki, bu gerçekler kimsenin aklına gelmiyor. Aile fertleri, -özellikle evin kadını- şuursuzca bindikleri dalı kestiklerinin farkında değiller. Eşit olmak uğruna huzurlarını yok ediyorlar.

BİR İHTİYARIN KIZINA NASİHATI

Sevgili kızım, dünyadaki bütün insanlar mesûd olmak ister. Fakat, mesûd olan, pek azdır. Neden bu böyledir? Çünkü, saadetin neden ibâret olduğu bilinmiyor. Asıl iş, saadetin ne olduğunu bilimektedir.

Saadet, yalnız dünya saadetinden ibâret değildir. Aksine, asıl saadet âhıret saadetini elde etmektir. Âhıret saadeti nasıl elde edilir? Âhıret saadeti için Allahü teâlânın emirlerine yâni Kur'an-ı kerime ve Peygamberimizin sözlerine itaat etmek lâzımdır.

Allahü teâlânın emirleri arasında: Öldükten sonra tekrar dirilimek, yâni âhırete inanmak da vardır. Cenâb-ı Hak âhıretin nihâyetsiz olduğunu, ebedî olduğunu bize bildiriyor. Dünya hayatı ise, sayılı günlerden ibârettir.

O hâlde, saadet iki başlı demektir. Biri âhıret saadeti, öteki dünya saadeti. Bu iki saadetten hangisi önemlidir? Bunu akıl ve izân sahibi insanlar kolaylıkla anlıyabilir. Aklımız ve izânımız âhıret hayatının, dünya hayatı ile mukayese edilemiyecek kadar önemli olduğunu bize gösterir.

İnsan olmanın ilk şartı

Buna rağmen, insanların dünya için gösterdikleri gayret ve çalışmaların onda birini bile âhıret için göstermedikleri meydandadır. Bunun âkıbetinin ne kadar acı ve ne kadar korkunç olduğuna acaba inanmıyor muyuz? İnanmıyorsak, kurtuluş ümidi yoktur. Allahü teâlâya inanmıyanların yeri ebedî olarak Cehennemde yanmaktır. Eğer inanıyorsak, Allahü teâlânın emirlerini yapmamak bir gaflet ve bir dalâlettir. Bu uykudan uyanamıyanlara yazıklar olsun.

Dünya saadeti için söz söyleyenler, kitap yazanlar ve bunu dikkatle okuyanlar, dinleyenler çoktur. Âhıret saadetine gelince: Buna dâir Hakkın kitabı (Kur'an-ı kerim) ve Peygamberimizin sözleri (hadis-i şerif) ve din âlimlerinin binlerce kitapları vardır.

Fakat, bugün artık bunları okuyan, bunları söyleyen, söyleyenleri ve yazanları dinleyen az insan kalmıştır. Çok önemli olan âhıret saadeti âdetâ unutulmuş, sanki böyle birşey yokmuş gibi bir gaflet içinde bulunmaktayız. Bu ise, felaketin en tehlikelisi ve âkıbetlerin en korkuncudur.

İşte kızım, benim yazılarımın asıl maksadı, seni bu korkunç felaketten kurtarmaktır. Yâni seni Cehennem denen büyük ateşten korumaktır. Sen idrâkin ve anlayışın nisbetinde, bu yazılarımdan hisse alacaksın. Cenâb-ı Hak seni hakîkati iyice anlayacaklardan ve bu anlayışa göre hareket edenlerden eylesin! Âmîn.

Sevgili kızım, din âlimlerinin yazdıkları kitaplar var iken, ayrıca benim nasihat vermemin lüzûmsuz olduğunu belki düşünebilirsin. Fakat böyle düşünmek doğru değildir. Çünkü, çocuğunun saadetini isteyen bir baba, yalnız dünyanın kısa saadetini değil, âhıretin sonsuz saadetini de, çocuğuna bildirmekle vazîfelidir. Babaya bu vazîfeyi veren cenâb-ı Haktır.

Bir çocuk ne kadar kayıtsız olursa olsun, babasının kendisi için yazdıklarını merâk ederek hiç değilse, bir kere okur. Bu yazılardan ders alacak anlayış ve uyanıklığı da gösterirse, kendisini kurtarmış olur.

Dünya hayatımızdaki en zor imtihan

Sevgili kızım, bir genç kız için iffet, namuskârlık çok önemlidir. Allahü teâlâ, insan neslini devam ettirmek için, erkek ve kadınları birbirlerine karşı câzib kılmıştır. Aynı zamanda, bu kuvvetli duygu karşısında, insanları dünyada çetin bir imtihana tâbi tutmuştur.

Dünyadaki kısa ömrümüz içinde, en zor imtihan iffet imtihanıdır. Bu imtihanda kazanan bir insan, dünya ve âhıretin kahramânıdır. İnsanların kemâli (yâni kusursuz olması) veya insanın düşüklüğü, daha ziyâde iffet işinde belli olur. Allahü teâlâ, Kur'an-ı kerimin birçok yerinde, iffetini muhâfaza edenlere, büyük mükâfâtlar vaat etmiş ve müjdeler vermiştir. İffetini muhâfaza etmeyenlere de, Cehennem azâbını göstermiştir.

İnsan günahlarının belki de yüzde doksanı, iffet mevzû'u içindedir. İffetsiz insan, Allahü teâlânın indinde günahkâr olduğu gibi, insan topluluğu içinde de, günahkâr ve şerefsizdir. Erkeklik ve dişilik duyguları insanlarda da, hayvânda da vardır. Hayvânlarda

utanma hissi olmadığı için, onlar, bu duygularını gizlemezler. İnsanlar ise, (hayâ) şeref ve haysiyyet duygularına sahip oldukları için, erkeklik ve dişilik hislerine karşı çeşidli ve meşru yolları ararlar.

Bir insanın ve bir âilenin şerefi ve îtibarı, bu duygu karşısındaki tutumu ile ölçülür. Zengin ve çok güzel bir kadın, eğer iffetsiz ise, toplumda değeri yoktur. İtibarı kırıktır. Cemiyet nazârında, o bir kötü kadındır. Fakir ve afîf bir kadın ise, her yerde, her zaman îtibarlıdır. Hurmete lâyıktır.

Bu söylediklerimiz, normal ve temiz bir cemiyetin iffet ölçüleridir. İffet kâidelerini ayaklar altına almış azgın bir hayvân sürüsü gibi, yalnız hayvânî hisleri peşinde koşan insan toplulukları, bu sözlerle alay ederler. Onlar için konuşulacak sözümüz yoktur. Yalnız onlara "Allahü teâlâ islâh etsin" diyebiliriz.

Dünyadaki pek çok rezâletler, cinâyetler, kavgalar, kıskançlıklar, hülâsa bütün fenalıklar, iffetsizlik yüzünden meydana gelmektedir.

İnsanların pek çoğu, iffetsizliğin fenalıklarını bildikleri hâlde, kendilerini bu fena yollara sapmaktan alıkoyamazlar. Bu kuvvetli duygu karşısında, insanları zapt edecek, onları selâmet yoluna çıkaracak çâreler nelerdir?

Bu, terbiye ve ahlâk mes'elesidir. Din, ahlâk demektir demiştik. Bu mühim mevzû'da da yine din terbiyesi birinci plânda rol oynamaktadır. Allahü teâlâdan korkmasını öğrenmiş, hakîkaten Allahü teâlâdan korkan bir insan iffetsiz olamaz.

Herkesten, her yerde sana zarar gelebilir

Kızım! Belki babanın ömrü, seni korumaya kifâyet etmeyecektir. Annen, belki seni her yerde, her zaman tâkîb edemiyecektir. Bu takdîrde, sen sahipsiz, tehlikeler karşısında âciz bir mahlûk olarak, ahlâksızların elinde bir oyuncak mı olacaksın? Allahü teâlâ, seni bu âkıbetten muhâfaza etsin! Âmîn. Seni evvelâ Allahü teâlânın büyüklüğüne ve Onun himâyesine emânet ederim. Ondan sonra da, yine Allahü teâlânın sana verdiği aklını kullanarak, bu tehlikelere düşmemeye çalışmanı sana tavsiye ederim.

Kızım, öyle bir zamanda, öyle bir mekânda yaşıyacaksın ki, herkesten, her yerde sana zarar gelebilir. Bu zarar, senin parana, puluna değil, iffet, şeref ve haysiyetinedir. Paraya olan zarar telâfî edilebilir. Mânevi zarâr, yerine konamaz.

Böyle bir zarara uğramamak için Allahın emrettiği gibi yaşamalısın. Bunun için çocuklarımıza Allahü teâlânın korkusunu öğretmeye çalışmak bizim için en başta gelen vazîfe olmalıdır.

Allahü teâlâdan korkmak için, Allahü teâlâyı iyi bilimek lâzımdır. Allahü teâlâyı bilimek için, onun büyüklüğünü ve sıfatlarını öğrenmek mecbûriyetindeyiz. Allahü teâlâyı hiç düşünmeyen bir topluluk için, Allahü teâlânın korkusuna sahip olmak kolay değildir. Allahü teâlâdan korkmak da, bir bilgi, bir çalışma ve bir gayret işidir. Durup dururken, Allahü teâlânın korkusu meydana gelmez. Bu korkuyu, Allahü teâlâ dilediği kuluna kolaylıkla da verir. Allahü teâlâdan korkmak, bir insan için iyi alâmettir.

Bilhâssa büyük şehirlerde iffet işi tehlikeli bir istikâmettedir. Bir genç kızın, kendi başına yalnız kendi aklı ve idrâki ile iffetini muhâfaza etmesi, cidden güçtür. O genç kız, (eğer biraz da güzelse), hâtıra ve hayâle gelmeyen tehlikelerle çevrilimiş demektir.

Bu tehlike, mektepte, yollarda, otobüste, komşularda, hattâ evinin içinde yakasını bırakmaz. Hele o kızcağız kadınlık duygusuna karşı koymasını bilimeyecek derecede zayıf ahlâklı ise, o zaman tehlike iki misli artmış demektir.

İşte bunun içindir ki, genç kızın beş dakikasını bile kontrolsüz, korumasız bırakmak aslâ uygun değildir. Ev içinde anne kontrolu, ev dışında baba kontrolu onları, koruyucu melek gibi tâkîb etmelidir.

Şerefli yaşamak cidden çok zordur

Sevgili kızım, cemiyet içinde öyle haşarât (öyle ahlâksızlar) vardır ki, bunların içinde genç kadın ve genç kız için şerefi ile yaşamak cidden güç olur. Bunun güçlüğü, yalnız başkalarından değil, bizzat kendi varlığından gelmektedir. Eğer sen de, kadınlık duygusunun te'sîri altında kalır ve kendine hâkim olamazsan, iffetsizliğin ve ahlâksızlığın çukuruna düşersin. Bu çukura düşenlerden kurtulabilen azdır.

Sen kadınlık duyguna karşı haysiyetli ve meşru yolları aramalısın! Sen de, herkes gibi, evlenebilirsin. Ahlâkın güzel olduktan sonra evlenmemek için, hiçbir sebep yok demektir. Evlenmeden evvel, birçok kızların yaptığı gibi, flört yapmaya aslâ heves etme! Bu tecrübe mutlak tehlikelidir. Esasen flört yapılan insanla evlenmek, çok zaman saadeti getirmez.

İffeti muhâfaza için, ikinci bir çâre, genç erkek ve genç kızı zamanında evlendirmektir. Üçüncü çâre, iffeti zedeliyecek her yerden uzaklaşmak yoludur. Meselâ kız ve erkek toplulukları, onlarla berâber gezintiler, danslar, plâja gitmek, ahlâksız ve zayıf insanlarla arkadaşlık etmek vesâire gibi genç kız veya kadını baştan çıkarma yollarının her çeşidinden uzak durmak, tehlikeden uzaklaşmak demektir.

Gençliğin hakkı veya eğlence ismi altındaki bu gibi davranışlar, genç kızı veya kadını elde etmek için birer tuzaktır. Bunun tuzak olduğuna inanmayan bir genç kız, tuzağın içine düştükten sonra, aklı başına gelir. Fakat iş işten geçmiştir.

Yukarıda saydığımız eğlence veya tuzağın zâhirî güzelliğine ve câzibesine kapılan kızlar, erkeklerin elinde yavaş yavaş veya çabucak birer oyuncak hâline gelir. En kendine güvenen bir kız bile, onların karşısında sonuna kadar mukâvemet edemez. Yakışıklı bir erkeğin aldatıcı tebessümü karşısında, mağlup olabilir. Artık o kız, tuzağa düşmüş demektir. Hele bunu kız kendisi de istemiş ise, artık tehlikenin içine girmiştir. O tuzaktan kurtulan pek azdır veya yoktur.

Hâlbuki, o tuzak dediğimiz eğlence yerlerine gitmemek daha kolay bir iştir. (Göz görmeyince, gönül tahammül eder) diye bir atasözü vardır. Oraya gitmeyen bir genç kız, oranın câzibesinden ve tehlikesinden kurtulmuş olur. Giderse, kurtulmak da kolay değildir. Bunu nasihat olsun diye söylemiyoruz. Tecrübelere güvenerek söylüyoruz.

İffet, bir genç kızın veya kadının, değeri milyonlar eden, bir mücevheridir. Bu mücevheri ele geçirmek için, Allahü teâlâdan korkmayan her erkek bütün şeytanlığını kullanır. Ele geçirdikten sonra, maksadına erişmiştir. Artık o, mücevherlikten çıkmış, âdî bir taş olmuştur. Sokağa atılıverir. Bu alışverişte, erkek, bir nâmus hırsızıdır. Kadın ise, mücevherini çaldırmış, bir zavallıdır.

İffet ve şerefini koru!

Sevgili kızım, genç kız, fazla göze çarpmıyacak tarzda temiz ve ciddî bir kıyâfette görünmelidir. Kendini beğendirmek için, fazla süslenmek, ahlâk hakkında şüphe uyandırır.

Erkeklere kendini beğendirmek için, kızın bazı uzvlarını, göğsünü veya bacaklarını teşhîr etmesi, düşük bir ahlâkın belirtisidir.

Kendisinin ve âilesinin şeref ve haysiyetini düşünen bir kızın, ciddî giyinmesi şarttır. Bir kız mümkün mertebe beden hatlarını belirsiz bir hâlde gösterecek tarzda giyinmesi, onun bir ciddî ev kızı olduğuna delîl sayılır.

Yapmacıksız olarak mütevâzi, iddiâsız ve terbiyeli bir tavr, genç kıza en yakışan bir davranıştır. Bir genç kızın etrâfındaki insanları hiçe sayan saygısız ve küstah davranışları terbiyesizlik alâmetidir. İyi ahlâklı ve normal bir kız, bir erkeğe dikkatle ve alâka ile bakmaz. Mecbûriyet yoksa ve mümkün ise, bakmamak en sâlim bir harekettir. Bunu da, sun'î olarak değil, tabî'î olarak yapmalıdır.

Bir kızın genç bir erkeğin yüzüne pervâsızca bakması, küstah ve mütecâviz erkeklere, bu tip kızlara musallat olmak için, cesaret verir. Kızın, bir erkeğe ümit verecek tarzda davranışı, o kıza felaket getirebilir. İnsanların, yüzlerindeki değişiklik kadar huy ve ahlâkları da değişiktir. Güzel ve iyi yüzlü insan, mutlaka iyi ahlâklı insan demek değildir.

Alâka toplamak ister gibi, değişik bir edâ ve hoppa bir tavır ile yürümek iyi bir intibâ bırakmaz. Böyleleri, alay mevzû'u ve gülünç olur. Bir kızın giyinişi, yürüyüşü ve hareket tarzları, onun dînî inanışı, ahlâkı ve karakteri hakkında, bir fikir verebilir. (Emekli tümgeneral Hayri Aytepe- Tam İlmihal Seadet-i Ebediyye)

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
EVLİLİK VE AİLE HAYATI

Evlenmenin önemi ve kıymeti

Evlilik çok önemlidir. Çünkü, neslin devamı buna bağlıdır. İnsanların ruhen ve bedenen rahat ve huzur içinde yaşamalarında evliliğin, ailenin büyük rolü vardır. Ayrıca evlilik nefsi, bedeni bir ihtiyaçtır. Peygamber efendimiz;

"**İslamiyette ruhbanlık yoktur"**

"**Nikah yapmak benim sünnetimdir. Sünnetimi yapmıyan kimse, benden değildir"**

"Bedeni ve maddi güç mevcut iken İslamda evlenmemek şeklinde bir uygulama yoktur." buyurmuştur.

Peygamber efendimiz nikah yapmağı, yani evlenmeyi teşvik buyururdu. Aileye, evliliğe çok önem verirdi. Bunun için evlenme olgunluğuna erişen, nafakasını temin edebilen kimsenin evlenmesi şarttır.

Bir defasında Resulullah efendimiz gençlere şöyle hitap etti: **" Ey gençler, sizlerden kimin evlenmeye gücü yetiyorsa evlensin. Çünkü evlilik gözü harama bakmaktan sakındırır, haya ve iffeti korur. Evlenme imkanı olmayanlarınız ise oruç tutsun. Oruç şehveti keser."**

"Şerli olanlarınız bekârlarınızdır"

Evlenme vakti gelmesi için önce, dini öğrenmek, nefsi, dine uyar hale getirmek, gönül sahibi olmak, rüştü, aklı olgunlaşmak lazımdır. Ondan sonra, sünneti yerine getirmek niyeti ile evlenir. Zulmetmek korkusu varsa, bunun evlenmesi tahrîmen mekrûh olur. Peygamber efendimizin Eshabının bekar kalmasını istemezdi**:"Şerli olanlarınız bekarlarınızdır" " Allahü teâlâ, harama düşmekten korkarak evlenene mutlaka yardım eder, "** buyururdu.

Açık gezen, mahrem yerlerini erkeklere teşhîr eden kadınların arasına çalışmak zorunda kalarak, nefslerine aldanmakdan, harâm işlemekten korkanların afîf, temiz müslimân kız bulup evlenmesi farz olur. Böyle sıkışık durumda olmayan genclerin, ilim ve ahlâk edinmek için çalışması, ancak hayz ve nifâs bilgilerini öğrendikten sonra evlenmesi uygun olur

Buhârâ'da **Ahmed bin Hafs** isminde bir genç evlenmişti. Birinci gecesi, kız buna, "Hayz ilmini öğrendin mi?" dedi. Hayır deyince, kız "Allahü teâlâ, Kendinizi ve emrinizde olanları ateşden koruyun! buyurdu. Câhil olan nasıl koruyabilir?" dedi. Bu söz gence hoş geldi. Hanımını Allaha emânet ederek, Mervde onbeş sene ilim tahsîl edip imâm-ı Muhammedden de ders aldı. Altı senede de bunları ezberledi. Âlim olarak, zevcesinin yanına döndü. Hocası, buna Ebû Hafs-i kebîr "rahmetullahi teâlâ aleyh" ismini koydu.

Evlenmek istiyen, birkaç defa istihâre etmeli. Hak teâlâya sığınmalı. Nefsin ve kötü kimselerin araya katılmasından koruması için, yalvarmalıdır.

Evlenmek isteyen genç, edebi, hayası, ahlakı olan, dinini, imanını, İslamın şartlarını öğrenmiş, dine uyan, İslamiyetin emrettiği gibi örtünen bir kıza talip olmalıdır. İffet sahibi, dinini kayıran bir kız aramalıdır. Malı çok, güzelliği çok olanı aramamalıdır. Mal için, güzellik için, iffeti ve salahı elden kaçırmamalıdır. Hadîs-i şerîfte, **"Kadın, yâ malı için veyâ güzelliği için, yâhud dîni için alınır. Siz dîni olanı alınız! Malı için alan, malına kavuşamaz. Yalnız güzelliği için alan, bundan mahrûm kalır"**, buyuruldu.

Peygamber efendimiz şartlar oluştuğunda gençlerin hemen evlendirilmesini, geciktirilmemesini emir buyururlardı:

"Dini yaşayışı ve ahlakı iyi biri kızınıza talip olduğunda ona verin. Vermez geri çevirirseniz, o zaman yer yüzünde fitne ve fesat yayılır"

"Acele etmek, şeytandandır. Beş şey bundan müstesnâdır: Kızını evlendirmek, borcunu ödemek, cenâze hizmetlerini çabuk yapmak, misafiri doyurmak, günah yapınca hemen tevbe etmek"

Bir defasında da Hazret-i Ali'ye şöyle buyurdu:

“Yâ Ali! Üç şeyi geciktirme! Namazı evvel vaktinde kıl! Hazırlanmış cenâze namazını hemen kıl! Dul veya kızı, küfvü, dengi isteyince, hemen ver!” Yâni, namazını kılan ve günah işlemiyen ve nafakasını helâlden kazanan birini bulunca, hemen ona ver buyuruldu.

“Kızımı kime vereyim?”

Hazret-i Hasan’a birisi sordu:

- Kızımı çok isteyen var kime vereyim?

Hazret-i Hasan şöyle çevap verdi:

- Sen kızını, dindar güzel ahlaklı birine ver. Böyle bir genç kızını severse ona değer verir, onu hoş tutar. Sevmezse, ona zulmetmez.

Evlenme hususunda Kur’an-ı kerimde mealen şöyle buyurulmaktadır:

“ Aranızdaki bekârları, kölelerinizden ve cariyelerinizden elverişli olanları evlendirin. Eğer bunlar fakir iseler, Allah kendi lütfu ile onları zenginleştirir. Allah, (lütfu) geniş olan ve (her şeyi) bilendir. “(Nur: 32)

“Kaynaşmanız için size kendi (cinsi)nizden eşler yaratıp aranızda sevgi ve merhamet peydâ etmesi de O'nun (varlığının) delillerindendir. Doğrusu bunda, iyi düşünen bir kavim için ibretler vardır.” (Rum: 21)

EVLENMENIN FAYDALARI

Evlenmenin faydalarından bazıları şunlardır:

1- Neslin devamı için evlilik şarttır. Bunun için evlilikten maksadın biri de çocuk sahibi olmaktır. Ana baba çocukları sebebi ile hem nesli devam eder hem de dünyada ve ahırette birçok nimetlere kavuşur. Hadis-i şerifte buyuruldu ki: “**Öldükten sonra sevabı kesilmiyen iyi işlerden biri de, salih evlat yetiştirmektir. Ana-babası öldükten sonra böyle evladın ettiği duâlar, ana-babasına ulaşır.”**

Çocuk, ana-babasından önce küçükken ölür, ebeveyni de bu acıya katlanırsa, çocuk onlara ahırette şefaatçı olur. Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki:

“Çocuğa Cennete gir, denir. "Ana-babamı almadan girmem" der. Sonra ana-babası ile Cennete girer.”

2- Evlenmeyen kimse, gözünü haramlardan koruyamaz. Evlilik, şeytanın kötülük yapmasına mani olur ve dinini korumaya yardım eder. Hadis-i şerifte buyuruldu ki:

“Evlenen, dininin yarısını korumuştur. Artık diğer yarısını korumak için de Allaha karşı gelmekten sakının!”

“Şükreden kalbe, zikreden dile ve ahıret hususunda size yardımcı olacak saliha bir hanıma sahip olmaya çalışın!” hadis-i şerifinde hanımın, zikir ve şükürle beraber buyurulması, saliha hanımların bir nimet olduğunu göstermektedir. Kadın dinini korumakta yardımcıdır.

Saliha kadının özellikleri

Hz. Ömer buyurdu ki: “İmandan sonra, iyi bir hanımdan daha büyük nimet yoktur.”

Ahmed bin Harb hazretleri saliha kadının özelliklerini şöyle bildirir:

- Beş vakit namazını kılar.
- Kocasına itaat eder.
- Her işinde Cenab-ı Hakkın rızasını gözetir.
- Gıybet ve dedikodudan uzak durur.
- Kanaat sahibidir.
- Belalara karşı sabır ve metanet sahibidir.

3- Kadınların huysuzluklarına ve onların ihtiyaçlarını temin için sabretmek, üstün ibâdetlerdendir. Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki: “**Günahlardan bir günah vardır ki, ailesinden çektiği sıkıntıdan başka birşey ona keffaret olmaz**.”

4- Evlilik bedenin fizyolojik bir ihtiyacıdır. Evlenmeyen kimseler genelikle psikolojik yönden rahatsızlanır; ruhi yönden dengesi bozulur. Huzuru olmaz. Bu da ibadetlerine, işine yansır. İnsanın bedenen ve ruhen rahat olmasında evlenmenin büyük rolü vardır.

Bunun için dikkatlice bakınca evlenmemiş kimselerin çoğunun ruhî yönden dengelerinin bozuk olduğu görülür.

Evliler daha sağlıklı

ABD'de yapılan bir araştırma, evlilerin bekarlara göre daha sağlıklı olduklarını ortaya koydu. ABD Ulusal Sağlık İstatistikleri Merkezi tarafından 127545 kişinin katılımıyla gerçekleştirilen bir araştırmanın sonuçlarına göre, evlilerin daha sağlıklı olduğu belirtilirken, bunun evli çiftlerin birbirlerini sosyal ve psikolojik açıdan desteklemelerinden ve daha sağlıklı bir yaşam tarzı için cesaretlendirmelerinden kaynaklandığı ifade edildi.

Araştırma, evlilerin daha az baş ağrısı ve daha az psikolojik baskı yaşadığını da ortaya koyarken, yine evlilerin bekarlara nazaran fiziksel açıdan daha aktif olduklarını gösterdi.

Evlilik yaşı önemli

Şartlar müsait olduğunda evliliği geciktirmemelidir. Evlilik yaşı erkeklerde 18-25’tir. Yirmi beşten sonra seçicilik ve kararsızlık başlar. Bunun için gençler, genç yaşta iken evlendirilmelidir. Yaş ilerledikçe gençlerde evlenmekten korku fobisi gelişir. Yaş ilerledikçe bu korku daha da artar. Müzmin hale gelir.

Bir doktor arkadaşım vardı. Buna, üniversiteyi bitirdin, yaşın da yirmi beş oldu. Gel seni evlendirelim, dedim. Önüme on maddelik evleneceği kızda aradığı özellikleri koydu. Kendisine, böyle şartlar ancak mal siparişlerinde gerçekleşebilir. Gel sen bu şartlardan vazgeç. Olması mümkün şartlar iste dedim. O da buna yanaşmadı.

Onbeş sene sonra aynı arkadaşla tekrar karşılaştık. Bir bakanlıkta genel müdür olmuş. İlk sorum, evlendin mi oldu. Hayır dedi. Yardımcı olmuyorsun ki, evleneyem dedi. Eski şartların hâlâ geçerli mi, diye sordum. Evet, dedi. Hatta ilavesi var dedi. İlavesini sordum. Ben ihtisas yaptım, bunun için ihtisas yapmış kapalı bir hanım istiyorum, dedi. Ben de anlaşıldı senin evlenmeye niyetin yok dedim.

Olacak ya, ertesi gün bir arkadaşım aradı, komşumuz bir doktor hanım var, evlenmek istiyor yardımcı olabilir misin? dedi. Baktım bizim doktorun şartlarına uyuyor. Doktoru aradım, görüşelim dedi. Neticede görüştüler. Fakat bir hafta geçti bizim doktordan ses seda yok. Kendisini aradım, ne oldu kızcağıza niçin cevap vermiyorsun, diye sordum.

Abi, dedi. Bu kadar da tesadüfe pes doğrusu. Doktor hanımda aradığım bütün şartlar mevcut. O zaman niçin duruyorsun, dedim. Fakat abi ben korkuyorum, cesaretim yok. Onun için kusura bakmayın, bu iş kalsın dedi.

Çünkü yaşı kırkı bulmuştu, korku müzmin hale gelmişti. Hani meşhur bir söz var, **otuzuna kadar evlenemeyen, artık evlenemez, kırkına kadar zengin olmayan, artık zengin olamaz.**

Bunun için genç yaşta işi bitirmek lazım. Gençlerin kaynaşması, birbirlerine alışması bu yaşlarda daha kolay olur. Zaten eşlerin her hali ile uyuşması mümkün değildir. Yumurta ikizleri iki kardeş bile farklı karakterde oluyor. Aynı karakterde, huyda olmuyor. Eşlerin birinin diğerinin fokokopisi gibi aynen benzemesi mükün olmayacağını göre, işin ortasını bulmak lazımdır.

Bu da zamanla hal olur. Bunun için evliliğin ilk ayları, ilk yılları biraz sıkıntılı geçebilir. Zamanla eşler birbirini tanır. Nerede nasıl davranırsa tepki alacaklarını eşler öğrenir, buna göre davranarak evlilik huzurlu bir şekilde devam eder.

Nimet varsa külfet de olur

Her nimet bir külfet mukabilidir. Evlilik te büyük bir nimet olduğuna göre, bunun da bazı külfetleri olacak. Dikensiz gül arayan gülden mahrum kalır. Sadece evlilikte değil, zaten hayat başlıbaşına dikenli bir yoldur. Hayat sıkıntılı diye yaşamaktan vaz geçecek değiliz ya.

Nikahlanmak istiyen, birkaç defa istihare etmeli. Hak teâlâya sığınmalı. Nefsin ve kötü kimselerin araya katılmasından koruması için, yalvarmalıdır.

Hz. Abdullah İbn Mes'ud: "**Ömrümden on gün kalsa bile, Cenab-ı Hakk'ın huzuruna bekar çıkmamak için yeniden evlenmek isterdim**", demiştir.

Beşir İbn Haris evlenmemişti. Öldükten sonra dostlarından biri onu rüyada gördü ve "Rabbin sana nasıl muamele etti?" diye sordu. **"Rabbim beni Cennetine soktu. Fakat, evli olanlar derecesine yükselemedim",** dedi.

Hz. Ebu Bekir : "**Her şehvet kalbi karartır, ancak, ailesi ile olan beraberlik kalbi safileştirir"**, buyurmuştur.

AMERİKALI BAYAN LAURA'NIN EVLİLİĞİ KURTARMA REÇETESİ

Aktüel dergisinde Eda Göklü'nün çok entresan bir yazısı yayınlanmıştı. Bu yazıda Amerakalı reklamcı bir kadının evlilik tecrübeleri anlatılıyordu. Özeti şuydu:

"**Laura Doyle'**un da en büyük isteği evliliğinin iyi yürümesiydi. Ama kocasının daha romantik, anlayışlı, açıkçası tam da "kendi istediği gibi" olmasını beklerken o tam tersi bir tavır takınınca, yalnız ve mutsuz bir kadın oldu giderek. Kocasına yeniden aşık olması gerçekleşmesi mümkün olmayan bir hayaldi artık.

O da radikal bir kararla, hayatında ilk kez, kontrolü tamamen erkeğinin ellerine bıraktı. Aslında pes etmişti; ne onun dediklerine karşı geliyordu, ne de kararlarını eleştiriyordu. Akşam programlarını bile ona bırakmıştı onca yıl sonra.

Ve beklenmeyen bir şey oldu: Hep hayalini kurduğu erkek karşısındaydı... Kocası da, evliliği de değişmişti. Yıllar boyunca kadınların erkeklerle eşit olmak için savaşmaları, bunun için direnmeleri boşunaydı sanki.

37 yaşındaki reklam yazarı **Doyle**, kendisinden on yaş büyük Internet tasarımcısı eşi **John Doyle** ile yıllar sonra yeniden mutlu olabilmelerini "**kocasına teslim olmanın**" sağladığını söylüyor. Hem de cinsellikten duygusallığa uzanan çok geniş anlamda bir teslimiyet onun sözünü ettiği**: "Bütün gayeniz kocanızı memnun etmek olsun, kendiniz için bir beklentiniz olmasın!**" diyor esas olarak kadınlara. Yazının tamamını okuduktan sonra, "Bizim eski aile yapısına kurallarına, ne kadar benziyor. Sanki tıpkısının aynısı" demekten insan kendini alamıyor.

Bu karara nasıl vardı?

Bu karara nasıl vardı? Hikâye bundan altı yıl önce, Laura ve John Doyle'un evliliklerinin dördüncü yılında başlıyor. Birşeylerin yolunda gitmediğini fark eden ve son çare olarak grup terapileri ile Amerikalılar'ın buluşu, tipik **"evliliği kurtarma"** seminerleri arasında koşturup duran Laura, buradan da bir netice alamayınca, en sonunda asıl yöntemin büyükannesininki olduğuna karar verir. Mutlu bir evliliğe giden yolun, kocasının söylediği herşeye "evet" demekte gizli olduğunu keşfeder.

Bu büyük "buluş" tan itibaren, ilişkilerindeki herşey tam tersine dönüyor. Terapistlerin sürekli yinelediği "**meseleleri konuşup tartışarak çözümleme**"nin büyük bir yalan, ilişkide sözü geçer bir birey olarak ayakta kalmaya çalışmasının baştan kaybedilmiş bir savaş olduğunu görüyor çünkü.

Yaşayarak bulduğu bu yeni metod, önce onun evliliğini kurtarıyor. Sonra da başka mutsuz kadınlara tutku ve aşk dolu evliliğin ipuçlarını vermeye soyunuyor Laura. Hem de feminist çevrelerin bir nevi "**kölelik**" olarak yorumladığı yöntemini, kitabı, ülkenin dört bir yanında yoğun ilgiyle karşılanan seminerleri ve internetteki sitesiyle de destekleyerek...

Kendi imkanları ile bastırıp elden ele dağıttığı, "**Kocasına Teslim Olan Eş: Erkeğinizle Yakınlık, Tutku ve Barış Sağlamaya Giden Pratik Yol"** (The Surrendered Wife: A Practical Guide to Finding Intimacy, Passion and Peace with Your Man) adlı kitabı, binlerce Amerikalı kadının ardından İngiliz kadınların da el kitapçığı olma yolunda.

Amerika'da birçok çiftin evliliğine sihirli bir değnek gibi dokunan kitabın elde ettiği başarı artık küçümsenemeyecek durumda.

Laura, kitabı kaleme aldığı günden bu yana, kocalarıyla istedikleri diyaloğu kuramayan binlerce Amerikalı kadına seminerler düzenleyerek yuvalarını kurtardı.

“Teslim olmak şart”

Bu seminerler ne işe yarıyor diye sorarsanız, cevap **Laura Doyle'**un izinden gidip evliliğinde mutluluğu yakalayan "**kocasına teslim olmuş**" kadınlardan geliyor: "**Bu seminerler sonrasında farkına vardım ki aslında evliliğimdeki en büyük mesele, benmişim"** diye anlatıyor **Carole Fitzgerald**. Evliliğinin bir batağa saplandığını görünce, bir arkadaşının tavsiyesi üzerine Laura Doyle'un seminerine katılmış ve hayatı değişmiş. "Olaylara başka bir açıdan bakmayı öğrendim. Kocamı olduğu gibi kabullenip ona her anlamda güvenmem gerektiğini kavradım" diyor bayan **Fitzgerald** ve ekliyor: "Bir zamanlar aşık olduğum bir adamı değiştirmeye çalışmam çok saçmaydı aslında."

“Eğer kendinizi kocanızdan daha üstün görüyor; kocanız söylediğiniz her şeyi yaptığı takdirde meselelerin biteceğine inanıyor, ya da o küçük bir erkek çocuğuymuşçasına anne tavrı takınıyorsanız Laura Doyle'a göre sizin de eğitilmeniz gerekiyor. Çünkü bu seminerler sizin yeniden beraber gülebilmenizi; para konusunda tartışmaların son bulmasını; dahası yeniden kocanızla büyük bir aşk yaşamanızı sağlayacak! Laura Doyle öyle diyor.

"Kadın - erkek eşitliği" kavramını hiçe sayan bu anti-feminist eylemin önlenemez çıkışı tepki alıyor almasına ama birçok farklı kesimde de yakın ilgili topluyor.

Yine de Laura iddiaları reddediyor. Kendini hâlâ bir feminist olarak tanımladığını söylüyor üstelik ve açıklıyor: "Çünkü teslim olmak demek, erkeğin kölesi olmak anlamına gelmiyor. Feministlikte gaye kadının, menfaati, huzuru ise bunlar fazlasıyla sağlanıyor. " İleriye sürdüğü ve dünyaya pazarlamaya hazırlandığı bu "kurtarıcı çözüm"ün, tamamen deneme yanılma yöntemi sonucu ulaştığı bir gerçek olduğunda ısrarlı.

"Hayatım boyunca John'a ne yapması gerektiğini söyledim. Ama ben üsteledikçe, o kendisini geri çekti ve isteklerimin tam tersini yapmaya başladı." Onu çıldırtan da bu tepkisel tavır olmuş zaten. Şimdi ise çok mutlu; çünkü elbisesinden yemeğine kadar her şeyi artık John seçiyor. Ve sorumluluk duygusundan feragat ettiği gibi onu suçlamaktan da vazgeçerek iç huzuruna kavuşmuş Laura Doyle. Şimdi sıra diğer mutsuz eşlerde...

Laura Doyle'un kuralı "**sen nasıl istersen..."** Birçok kadın için telaffuz etmesi zor bir cümle. Ama tabii ki insanın kendini kocasına teslim etmesinin de kuralları var; en başta tüm alışkanlıklarınızdan ve tavırlarınızdan vazgeçmeniz gerekiyor. "**Tek bir tarafın teslimiyeti ürkütücü gelebilir belki ama ödülün mutlu ve tutkulu bir evlilik olduğu düşünülürse hiç de korkmaya gerek yok**" diye anlatıyor Doyle.

Referans olarak “**Rutgers Ulusal Evlilik Projesi**” tarafından kısa süre önce açıklanan bir araştırma sonucunu gösteriyor: Bu araştırmaya göre Amerika'daki evliliklerin yüzde 50'si boşanmayla sonuçlanıyor. Geriye kalan yüzde 50'nin yarısını ise mutsuz olmalarına rağmen evliliği yürütmeye çalışanlar oluşturuyor.

O yüzden mutluluk hayalleriyle evlenen insanların bir arada kalabilmeleri ve bu beraberlikten huzur duyabilmeleri için birilerinin fedakarlık yapması şart. Bahsi geçen fedakarlıklar ise, Laura'ya göre aslında basit şeyler: **Dırdır etmeyin, kocanızın ne giyeceğinden nasıl konuşacağına kadar hiçbir şeyine müdahale etmeyin, onun her an peşinde koşturup duran annesi değil, arzuladığı kadını olun**. Tabii tüm bunları bir sabah uyanıp yapmak kolay değil.

Öncelikle yapılması gereken bugüne kadar kadınların nasıl davranması gerektiği konusunda söylenen herşeyi unutmak. Tüm bu "yapılması gerekenler listesi" ne kadar garip gelse de, anlaşılması kolay ama uygulaması bir o kadar zor maddeler içeriyor. İşte mutlu evliliğin kapısını açacak "altın kurallar..."

“Hatalarını düzeltmeye kalkmayın!”

Eğer gönüllü bir teslimiyetçiyseniz kesinlikle kocanızın hatalarını "düzeltmemeyi" öğrenmelisiniz. Her isteğine evet demelisiniz. Çünkü, her zaman 'evet' diyebilecek arzulu bir kadındır onun hayalini kurduğu."

Diğer kurallara gelince: Kocanızın hayatına müdahale etmeyin; fiziksel, finansal ve duygusal denetimi tamamen ona bırakın; düşüncelerine saygı gösterin; kendinizi ifade ederken ona baskı uygulamayın; ve size gösterdiği ilgiyi takdir edin, aldığı hediyeleri coşkuyla karşılayın...

Her kararı kocanıza bırakmak ise tüm yaşam pratiklerini içinde barındıran bir kural aslında. Kendisini güçlü hissetmesi için para kontrolünün de tamamen kocaya devredilmesi gerekiyor ki herşeye hakim olduğunu hissedebilsin erkeğiniz.

Ama önemli bir noktayı da es geçmemek lazım. Laura'nın sözünü ettiği "teslim olunası erkekler"in tacizkâr, sapık ya da dengesiz olmaması gerekiyor. Size ya da çocuğunuza fiziksel şiddet uygulayan, uyuşturucu bağımlısı, güvenliğinizi tehdit eden ya da sadece güven hissi uyandırmayan erkeklerden uzak durmanızı tavsiye ediyor Laura. "Bu tarz erkeklere 'teslim olmak' bir yana, ondan derhal ayrılın" diye uyarıyor. Karar bu noktada size kalmış. **"Boşanma oranlarının böylesine arttığı bir dönemde Laura sayesinde evliliğimi kurtardım"** diyenlerin sayısı hiç de az değil. Tek yapmaları gereken ise, kocalarına sonsuz bir güvenle kendilerini bırakmak...”

EŞ SEÇİMİNDE ARANILACAK ÖZELLİKLER

Evliliğin huzur içinde geçmesinde eşlerin inancının, yaşayışının örf ve adetinin önemi büyüktür. Bunun için eş seçiminde çok titiz davranmalı, kılı kırk yarmalıdır. Aksi takdirde, ileride ayrılıklara; çocukların ve ailenin perişanlığına sebep olur. Ayrılık olmasa bile bütün hayat sıkıntı, üzüntü içinde geçer. Evlilikte aranacak belli başlı özellikler şunlardır:

1- Eşler düzgün bir inanca, yani Ehli sünnet inancına sahip olmalıdır.

2- Eşler dindar olmalı, inandığı gibi yaşamalı. Beş vakit namazını kılmalı, haramlardan kaçmalı, farzları eksiksiz yerine getirmeli. Kadın dinimizin emrettği gibi örtülü olmalı. Resulullah efendimiz: **"Bir kimse, bir kadını malı, güzelliği için almış olsa, hem malından, hem de güzelliğinden mahrum kalır", “Dünya nimetlerinin en hayırlısı saliha bir kadındır”** buyurmuştur.

Evlenirken fakirlikten korkmamalı. Çünkü Allahü teâlâ, **“Eğer fakir iseler, Allah onları,** (evlenmeleri sayesinde) **fazlı ile zengin yapar”** buyuruyor. (Nur: 32)

3- Kadın ev hanımı olmalı. Ev hanımı olmayan kadının, kocasına, çocuklarına karşı yapması gereken görevini tam yapması mümkün değilidir. Bu da ailedeki huzuru bozar. Ayrıca günümüzde kadının haram işlemeden çalışması da çok zordur.

Dinimize göre kadının cihadı evinde kocasına ve çocuklarına hizmet etmesidir. Bir kadın Resulullah efendimizin yanına gelerek sordu: “Ben kadınları temsilen geldim. Allah cihadı erkeklere farz kılmıştır. Savaştan sağ çıkarlarsa gazi, ölürlerse şehid oluyorlar. Biz kadınlar da onlara yardımcı oluyoruz. Bize bu konuda mükafat, bir bedel var mı?

Resulullah efendimiz şöyle cevap verdi: “**Karşılaştığın her kadına söyle: Kocaya itaat etmek, hakkını yerine getirmek onun yaptıklarının hepsine bedeldir. Ancak içinizde bunu yapanlar pek azdır. “**

4- Kadın, ev işlerini çevirecek kadar; yemek yapmasını, ev işlerini, dikiş işlerini bilmeli. Peygamber efendimiz kadının bunları bilmesini tavsiye buyurmaktadır: “**Allahü teâlânın farz kıldığını yapmaktan ve kocasına itaattan sonra kadınlar için, yün eğirmekten, iplik bükmekten üstün iş yoktur. Bir saat yün eğirmek, iplik bükmek veya dokumak, kadınlar için bir yıl ibâdet etmekten daha sevabdır. Dokudukları her iplik için amel defterlerine bir şehid sevabı yazılır**.”

“ Koca kendi evinde sürünün çobanı gibidir. Ev halkının hepsinden sorumludur. Kadın da kocasının evinde çobandır ve evdekilerin yaptıklarından sorumludur. “

5- Kadın, aile, çocuk eğitimi ve ev ekonomisinde kültürlü, eğitimli olmalı. Fakat edindiği bu kültür, örf adetimize aykırı olmamalıdır. Bu da ancak kendi gayreti ile kültürlü bir aileden, anne babadan ve çevreden öğrenilir. Kadın öğreniminde, mecburi eğitimden fazlasını aldığında evde genelde sen ben davası başlıyor, bu da ailenin huzurunu bozuyor. Dinimizde, kadın erkek herkese ilim öğrenmek farz. Fakat bu, bildiğimiz fizik kimya, edebiyat, tarih ilmi değil; bilinmesi zaruri olan, iman, ibadet bilgileridir. İmam-ı Gazali hazretleri Kimya-ı seadette böyle bildiriyor.

Görücü usulü

6- Eşler birbirini seçmede, ana, baba, hala, teyze, kardeş, eş-dost gibi yakınlarından mutlaka istifade etmeli. Bunların tecrübelerinden faydanılmalı. Gençlerin kendi başlarına birbirlerini sağlıklı bir şekilde tanımalarına imkan yoktur. Çünkü, gençler akıl ve tecrübe ile değil hisleri ile hareket ederler. Hisler ise insanı çoğu zaman yanıltır. Ayrıca gençler birbirlerine karşı daima maskeli olurlar. Gerçek yüzlerini saklarlar.

"Görücü usülü" bilerek kasten yanlış anlatılıyor. Gençlerin biribirlerini görmeden, konuşmadan anlaşmadan ana - baba zoru ile evlendikleri zannediliyor. Halbuki bu böyle değildir. Gençlerin, görüşmeleri, konuşmaları, anlaşmaları yanında anne babanın da grüşünün alınması, bu önemli kararda onların da rölü, katkısı olmasıdır. Tecrübelerinden istifade edilmesidir. Bu hayati konuda, anne babanın, yakın akrabaların öncülük etmesidir. Tabii ki nihai kararı gençler verecektir.

Görücü usulü, sünnete uygun bir kız isteme usülüdür. Bazı kimselerin ısrarla buna karşı çıkmalarının sebebi de budur. Buna karşı çıkan, Resulullah efendimizin sünnetine karşı çıkmış olur.

Hadis-i şerifte buyuruldu ki:

"Sizden biriniz bir kadınla evlenmek istediği zaman ona bakmasında bir günah yoktur. Çünkü evleneceğinden dolayı ona bakıyor."

Ulu sözü dinlemeyen...

Aile büyüklerinin tavsiyelerini dikkate almadan yapılan evllikilerin çoğu, hayatın gerçekleri ile karşı karşıya gelince hüsran ile sonuçlanmaktadır. Ya evlilik bitmekte ya da, sıkıntılı olarak devam etmektedir. Bununla ilgili yaşanmış yüzlerce olaydan kısa bir anekdot sunmak istiyorum. Anne babasını hiçe sayan genç bir kızın itirafı bu:

"Lisede okurken birbirimizi sevip beğendik, ikimiz de üniversiteyi kazanamayınca aile büyüklerimizin rıza göstermemesine rağmen evlendik. Hayatın böyle toz pembe olarak devam edeceğini zannediyorduk. Fakat ne yazık ki, üç yıl birbirimize olan yoğunlaştırılmış sevgimiz, aşkımız üç haftada bitti. Düne kadar en büyük beklentimiz birbirimizdik, fakat şimdi herkesin envai çeşit beklentileri çıktı ortaya. İtiraf etmek gerekirse birbirimizden soğumaya başladık.

Eskiden birbirimize günde 3-4 şiir yazarken şimdi aramızda tek kelimelik bile sevgi sözü dolaşmıyor. Aynı otelde kalan iki yabancı gibiyiz. Bütün bunlar hakkında ailem beni uyarmıştı ama kimseyi dinlemedim; daha doğrusu aşkın gözü kör etti ikimizi de**... "Ulu sözü dinlemeyen ulur"** diyen çok yerinde söylemiş" E. B (Genç Beyin)

Gübrelikte biten gülleri koklamayın

7- Eşler, güzel ahlak sahibi, iyi huylu olmalıdır. Birbirlerine, büyüklere, yaşlılara saygılı; küçüklere merhametli olmalıdır. İyi huylu bir kadın, padişahın başındaki tac gibidir. Kötü kadın ise, ihtiyar kimsenin sırtındaki yük gibidir.

"Ey Rabbimiz! Dünyada da, ahirette de hasene (iyilik) ver" (Bekara-201) mealindeki ayette geçen haseneden maksad, **Hz. Ali'**ye göre, dünyada saliha, iyi huylu kadındır. Kötü huylu kadının verdiği sıkıntı Cehennem azabına benzetilmiştir.

Kötü huy ve iffetsizlik ile adı çıkıp, kendini ve kocasını dillere düşürecek kadından kaçınmalıdır. "**Gübrelikte biten gülleri koklamayınız!"** hadis-i şerifi, sütü bozuk, ahlaksızlarla evlenmeyi yasak etmektedir.

Şu üç sıfat kadının iyi olduğuna alamettir: Güzel huylu olmak, Allahü teâlâdan korkar olmak, kanaatkar olup, Cenab-ı Hakkın verdiğine razı olmak.

8- Eşler, birbirlerinin dengi olmalıdır. Evlenecek erkeğin eşinin, kendisinden yaş, boy, mal, soy ve tahsilde aşağı olması şart değil ise de iyi olur. Erkek, edebde, huyda ve takvada kadından üstün olmalıdır.

Başlangıçta denklik meselesinin önemi pek farkedilmez. Fakat daha sonra ailede büyük sıkıntılara sebep olmaktadır denklik meselesi. Bununla ilgili bir anektot anlatayım:

“Ev hapishane gibi geliyor bana!”

Sağlık memuru bir arkadaşım vardı. Bir gün ziyaretime geldi. Baktım yanında bir bayan var. Hoş beşten sonra, kendisini kenara çekip “Kimdir bu kız” diye sordum. Şöyle cevap verdi: “ Doktor hanım bizim sağlık ocağında çalışıyor. Yakında yengen olacak.”

Kendisine, “Bu konuyu müsait bir zamanda gel bir konuşalım, bana göre uygun bir evlilik olmaz” dedim. Daha sonra geldiğinde kendisine şunları söyledim: “ Aranızda o kadar dengesizlikler var ki, hangisinden başlayacağımı bilemiyorum. Birincisi bu kız tesettürlü değil, sen namazında abdestinde dindar bir gençsin. İkincisi, tahsil farkınız var. O doktor, sen sağlık memuru. Sen muhafazakar bir ailedensin. Hanımının anne babana bakması, ev işlerini yapması gerekir. Dikiş nakış gibi işleri en azından kendi işini görecek kadar bilmesi lazım. Üniversite okumuş bir genç kız bunları öğrenmeye vakit bulamaz...”

Bana şöyle cevap verdi.” Bunların hepsini konuştuk. Kapanmayı, işten ayrılmayı, evinin hanımı olmayı... Kısaca senin endişe ettiğin herşeyi kabul etti, hatta notere gidip bunları tasdik ettirelim, diye kararlılık gösterdi. Bunun için evlilikte kararlıyız.”

Ben son olarak, “ Siz bilirsiniz, bazı şeyler kağıda yazmakla, notere tasdik ettirmekle hallolmuş olmaz. Bu eşya alışverişine de benzemez, beğenmedim deyip eşya gibi geri getiremezsiniz, iyi düşünün” dedim.

Bu arkadaş, amiri olan doktor hanım ile evlendi. Zaman zaman soruyordum, işler nasıl gidiyor diye, iyi gidiyor diyordu. Beş altı sene görüşemedik. Tekrar görüştüğümüzde, evlilik nasıl gidiyor diye sorduğumda, “ Haklı çıktın, ayrıldık” dedi. Sonra devam etti: Dediklerin aynen çıktı. Evde bir düğmeyi bile dikmedi. Götür terzi diksin dedi. Ben anlaşmamız böyle değildi deyince, evdeki hesap pazara uymadı, yapabileceğimi zannetmiştim, fakat elimde değil yapamıyorum, ev hanımı olamıyorum. Çünkü 25 sene ben dışarıda yaşamışım, şimdi dört duvar arası beni sıkıyor, hapishaneden farklı gelmiyor, dedi. İki sene evde zor durdu. Sonunda ben delireceğim; ya da ayrılalım veya tekrar işe başlayayım” diye direndi.. Çocukları aldı gitti. Şimdi mahkemedeyiz. İki tane de çocuğumuz var.

Böylece yanlış bir karar, hem erkeği hem kadını hem de çocukları perişan etti.

Çalışan kadının eve adapte olması, evinin hanımı olması çok zor. Birçok kadın bütün iyi niyetine rağmen bunda başarılı olamıyor. Bu şekilde eve çekilen kadında üç durum hasıl oluyor. Ya, dayanamayıp tekrar işe, sokağa dönüyor. Veya ruhi dengesi bozuluyor. Ya da, evlilik yürümüyor ayrılıyorlar.

9- Erkeğin, evinin geçimini sağlayacak bir mesleği, geliri olmalıdır.

10- Kadın çok güzel olmamalı. Güzelliği vasat olmalı. Çok güzel olursa başkalarının gözü bu kadında olur. Kadın ve çevresi bundan rahatsızlık duyar. Ayrıca kadın güzelliğinden dolayı kibire, gurura kapılır. Kaprisli olur. Hadis-i şerifte, **“Bir kadınla güzelliği için evlenme, güzelliği onu helake sürükleyebilir**.” buyuruldu. Güzellik çok kadının başına bela olmuştur.

Evlilikte asâletin önemi

Araştırmadan, incelemeden sokakta ayak üstü verilen evlilik kararı, kısa zaman sonra yine sokakta bitmeye mahkûmdur.

Evlilikte aranılacak özelliklerin başında, dindar olup olmadığı, dînimizin emirlerine uyup uymadığı gelir. Bundan sonra da diğer özellikler gelir. Bu özelliklerin biri de kadının soyudur. Güzel ahlâk, neseb yolu ile devam eder. Bu sebeple iyi bir âileden kız almalıdır. Güzel ahlâk sahibi kadın, her türlü şartlarda kocasına sâdık kalır. Dînine bağlı olur.

Dînine bağlı kimse ise, bütün iyi huyları kendinde toplamış kimse demektir. Nitekim hadîs-i şerîfte, “**Kadını güzelliği için alma! Güzelliği onu helâke sürükleyebilir. Malı için de alma, malı onu azdırabilir. Dindar olanla evlen!”** buyuruldu.

İyi soydan gelmenin, hayvanlarda bile önemi büyüktür. Yük beygiri ile yarış atının arasındaki fark, ırk asâleti bakımındandır. Hâl böyle olunca, kurulacak yuvaya asil olmayan kadın huzur getiremez. Çocuklarına İslâm terbiyesi veremez. Çocuklarına ne biliyorsa onu öğretecektir. Bir kabın içinde ne varsa dışına o sızar. Asil olmayan kadın, yılışık gülüşleriyle nâmûsuna zarar verir, kocasını sinir hastası eder ve yuvaya geçimsizlik getirir.

Asâlet olmayınca, verilen terbiyenin de fazla te'sîri olmaz. Bakırı ne kadar silip parlatsanız, üç gün sonra gene kararmaya başlar. Sun'î parlaklık kısa bir zaman devam edebilir. Altın hiçbir zaman pas tutmaz. Size sadece tozunu almak düşer.

Dört dörtlük eşler ancak filmlerde olur

Dış görünüşe aldanıp da yanlış karar vermekten sakınmalıdır. Çünkü evlilik hayatına başladıktan sonra, geri dönmek zordur ve kötü huylu kimsenin, bundan sonra düzeltilmesi de kolay değildir.

Evlenmek, yuva kurmak, insanın hayatını değiştiren, ömrün dönüm noktasını meydana getiren bir olaydır. Yanlış bir tercih, insanın dünyasını karartır. Hattâ insanın âhıretine de te'sîr ederek, sonsuz azâba sebep olabilir.

Aradığımız ana vasıflar ile birlikte diğer vasıfların çoğu karşı tarafta var ise, karar vermek için yeterli sayılabilir. Lüzûmundan fazla ince eleyip sık dokuyan, kendine bir türlü aday beğenemiyen, kolay kolay evlenemez.

Müstakbel eşler birbirinde aradıkları vasıfları bulurlarsa, bu, sonraki devreler için iyi bir başlangıç teşkil eder. Bulunması zarûrî lâzım olan vasıflar, özellikler yoksa, "Ben seviyorum" diyen gençlerin, bu yolda şuursuzca hareketlerle anne ve babalarını üzmeleri çok yanlıştır. Ana-babalar da, aranılan vasıflar var ise, sebepsiz yere, meselâ maddî menfaatler yüzünden gençlerin evlenmesine mâni olmamalıdır.

Dört dörtlük bir eş bulmak zor, hattâ imkânsızdır. Unutmamalı ki, kusûrsuz dost arayan dostsuz kalır; noksansız eş arayan da eşsiz kalır. Dört dörtlük eşler ancak filmlerde olur.

Eşlerin birbirlerini tanımalarının birçok yolu vardır. Bugün çok kimse flört yolunu tercih etmektedir. Flört; kız ve erkeğin arkadaşlık kurmasıdır. Gerçekte evlenecek gençlerin böyle bir arkadaşlığa aslâ ihtiyaçları yoktur. Dînen de câiz olmayan bu arkadaşlığın, üstelik birçok mahzûrları da vardır.

Flörtte bir tuzak vardır. Bu arkadaşlıkta, çok defa kız, erkek tarafından kandırıldıktan sonra terkedilir. Bu arkadaşlık, gençlerde gâfilce tecrübelere yol açar. Bu tecrübelerin çoğu, kötü bir mâcerayla sonuçlanır. Ateşe atılanın yanacağını bilmesi başka, tecrübe için kendini ateşe atması başkadır.

Flört, akıl-mantık hislerini altüst eder. Bu işin en mühim özelliği de, sık sık arkadaş değiştirmektir. Kızı kandırıp terkeden erkek hâin, kandırılan kız da maskara durumuna düşer.

Bu işte çok defa, iffet elden gider. Nâmûslu Müslüman bir kız için bundan büyük felâket olamaz. Flörtle meydana gelen tahrîk, gençleri huzursuz, rahatsız ve saldırgan hâle getirir.

Flört, birçok genci serseri, müsrif ve perişan hâle sokar. Gençler arasında aşağılık kompleksi, kıskançlık, kin, nefret, karamsarlık, düşmanlık, anarşi ve çeşitli rûhî bunalımlar doğurur. Hattâ intihârlara sebep olur.

Flört, zamanla tenhâda buluşmaya sevkeder. Sonunda, birçok gencin başı belâya girer. Önce kızı zorlar, arzûsuna kavuşunca da kızı ayıplar, düşük karakterli diye ona hakâret eder. Genelde bu hissî eğlencelerden sonra hep soğukluk olur. Genç erkek, kokladığı çiçekten hemen bıkar, sonra başka renkte bir çiçek arar. Artık gördüğü bu sahne onu avutmaz. Çünkü ondaki esrar, onu çeken câzibe, bağ ve düğümler çözülmüştür. O artık başka bir câzibe, daha esrarlı bir düğüm ister, başka eğlenceleri kovalar. Bu durum evlendikten sonra da devam eder.

Görücü usulü ile evlendiler, 50 yılı devirdiler

Büyük Amasya Oteli'nde 50 yılı aşkındır mutlu ve huzurlu bir evlilik süren çiftler ile bir araya gelerek öğle yemeği yiyen Vali **Celaleddin Lekesiz**, yaşlı çiftlerin hatıralarını dinleyerek, çiftlerden mutlu ve uzun süreli evliliklerin sırlarını öğrendi.

50 yıldır evli olan Mahmut Neziha Öksüz, 53 yıllık evli Mehmet Sati Yılmaz, 61 yıllık evli Kemal Nermin Petriç, 51 yıllık evli Selehattin Nurşen Uyarer, 57 yıllık evli Muammer Solmaz Kiper ve 54 yıllık evli Kemal Süheyla Ahıska çiftleri ile uzun süre

evliliklerini konuşan Vali Lekesiz, yaşlı çiftlere çok daha uzun bir ömür ile beraberlik diledi.

Uzun ve mutlu bir evliliğin sırrının görücü usulü ile evlilikte yattığını ifade eden çiftlerden, 61 yıllık evli Kemal Petriç, "**Her zaman için görücü usulü evlilik çok isabetlidir, çünkü anne- babanın. aile büyüklerin tecrübesi vardır. Herkes kendi kendine evlenirse çabuk ayrılık oluyor"** diye konuşurken, genç çiftlere büyüklerin sözlerinden çıkmamaları konusunda uyarılarda bulunan Nermin Petriç**, "Çocukları olunca büyüklerinden nasihat alsınlar. Biz bunlara dikkat ettik. Görücü usulü ile evlendik ve çok mutluyuz"** dedi.

Eşinin annesinin beğendiğini söyleyen 57 yıllık evli **Muammer Solmaz** ise görücü usulü ile evlendiklerini söylerken, 57 sene birbirlerine kötü söz söylemeden yaşadıklarını ifade eden Solmaz Kiper, "**Görücü usulü evlendik, çok güzel oldu çok mutlu yaşadık**" diye konuştu. (İ HA, 03.04.2007)

Sevgi kör eder

Bekârken çok kimseyle görüşen, çok kimseyle eğlenen erkek ve kızda, evlendikten sonra da çok kimseyle görüşme arzûsu devam eder. Bir kişiye bağlı kalmak, zamanla onu sıkmaya başlar, onu değişiklik arayışına iter. Bunun sonucu olarak, her gün gazetelerde boy boy resimlerini gördüğümüz cinâyetler meydana gelir. Bugün yüzlerce âile bu yüzden perişan olmaktadır. Bir kısmı hapishanede, bir kısmı da kendini mezarda bulmaktadır. Bir anlık gaflet, değişiklik arzûsu, kişilerin hem dünyasını, hem de âhıretini karartmaktadır.

Çok gence belki bunlar ma'nâsız gelir. Çünkü birisine gönlünü kaptıran gence verilecek nasîhat, deli saçması kabûl edilir. Onun için Peygamber efendimiz, "**Sevgi insanı sağır ve kör eder**" buyurmuştur. Sağıra ne anlatsanız duymaz. Görmeyen bir kimseye en bâriz olayları gösterseniz görmez. Bu bakımdan ileri görüşlü, tecrübeli sâlih ana-babanın tavsiyelerine de mutlaka uymalıdır! Ana-baba, oğlunun veya kızının evleneceği kişiye, evlâtlarının gözü ile bakmaz. Acı tecrübelerin verdiği firâsetle bakar. Ana-baba sadece görünüşe değil, perdenin arkasına da bakar. Perde gerçeği görmeye mâni olur. İnsanı yanıltır.

BAŞKALAŞMIŞ KADINLAR

Çalışan, iş hayatına alışmış kadının kocasına ve çocuklarına sağladığı destek sınırlı kalmakta ve aile içindeki rolünü tam yerine getirememektedir. Bunun için de genelde ailede uyumsuzluk olmakta ve istenilen huzur sağlanamamaktadır. TV sunucusu ve artisti Selin Dilmen, "**Başkalaşmış kadınlar"** başlıklı yazısında bu konuyu şöyle dile getirmektedir:

"Adettir, kadınlar bir araya geldikleri zaman erkeklerden bahsederler. Ya da en yalnız, en gizli düşüncelerinde erkekler olur.

Konuşmalarda hep erkeklerin olumsuz yanları dökülür ortaya. Gözlerinin dışarıda olduğundan, futbola ya da eğlenceye düşkünlüklerinden hatta sorumsuzluklarından dem vurulur.

Kadınlar, eğer kendi erkekleri hakkında bu gerçekleri itiraf edebilecek kadar samimi değillerse de en azından başka hemcinslerinin başına gelen tatsızlıkları konu ederler.

Ben iki defa evlendim.

Bu tip sohbetleri fazla olmasa da yaptım. Ve bir daha evlenmemeye kesin olarak karar verdim. Bunun bir sebebi var.

İlkin erkekler hakikaten kadınlardan farklı yaratılmışlar. Değişmeleri ve kadınların olmalarını istediği gibi olmaları mümkün değil.

Bir süre önce düşünmeye başladım. Erkeklerin bu olumsuz yanları bir tesadüf mü diye. Kendi evliliklerimi saymayalım ve bütün hatanın bende olduğunu farzedelim. İyi de, otuz bir yaşındayım ve bugüne kadar % 100 mutlu giden bir tek evliliğe bile rastlamadım.

Bir yerde bir hata var

Daha doğrusu mutlu bir evlilik hayatına yaklaşmanın bir tek yolu var. Kadının kadınlığını, erkeğin erkekliğini bilmesi.

Kadının kadınlığını bilmesi ne demek?

Erkekten sonra ve onun omurga kemiğinden, ona eşlik etmek için yaratıldığını bilmesi demek. "**Yani önce erkek sonra ben"** cümlesini inanarak kabul etmek. Bu bağlamda erkekten gelecek her türlü sıkıntı verici tepkiye olumlu bir ifadeyle boyun eğmek.

Bunun karşılığında ufak tefek kaprisler yapmak ve bununla avunmak... Böyle yapabiliyorsanız; hayatınızı fazla sorgulamıyorsanız, kısacası haddinizi biliyorsanız bir ömür boyu eşinizle evli kalabilirsiniz. Ve bu, benim gözümde ciddi bir başarı elde etmiş olmak demek.

Bana ve benim gibi kadınlara gelince...

Bizler başkalaşmış kadınlarız. Kadın olma özelliklerinden pek çok şeyi yitirmişiz. Haddimizi aşalı ve sorgulamaya başlayalı çok olmuş. Geri dönmek imkansız.

"Bizlerden iyi eş olmaz!"

Bizler, ilk bakışta hoş görünen ama sonrasında erkeği kızdıran ve sıkan tipleriz.

Aldığımız eğitimle, üzerimize giydiğimiz pantolonla, iş hayatında boğuşarak ve para kazanmaya başlayarak belki de **erkekleşmeye başlamışız**.

Giderek hayattan daha az beklentimiz kalmış. Anneliğimiz bile babalık ruhunda. **Kısacası bizlerden iyi eş olmaz. "** (27.10.99 Türkiye)

İnsan hayatında "**yaşam tarzı**" alışkanlıklarının önemi çok büyüktür. Örneğin on beş sene okul okumuş sonra bir işe girmiş üç beş sene de böyle iş hayatı olmuş bir kadın kendi isteği ile de olsa, çocukları ile evi ile ilgilenmek için evine çekildiğinde, bir müddet sonra ruhi dengesi bozuluyor. Çocuklarını himaye edeceği yerde kendisi himayeye muhtaç hale geliyor. Psikiyatristlere abone olmak zorunda kalıyor. Yaşanan tecrübeler bunu açıkca gösteriyor.

Bunun için evlenecek erkek, "**Huzurlu bir aile**" için sadece kendisi, çocukları ve evi ile ilgilenecek "**ev hanımı**" istiyorsa baştan tercihini buna göre yapmak zorundadır. Çünkü sosyal yaşantının zorla değişimi mümkün değildir. Zorlamalar er geç ters tepki gösterir "**Depresyona**" sebep olur.

ÜNİVERSİTELİ EŞLERİN EVLİLİĞİ

Üniversite mezunu bayanın ruh hali

Üniversiteli eşlerin evlilikleri üzerine Genç Beyin dergisi bir araştırma yazısı yayınladı. Eşlere faydalı olacağı düşüncesiyle araştırmayı buraya aldım:

Evlilik son derece ciddî ve şuurla başlatılıp yürütülmesi gereken bir müessesedir. Günümüzde yüksek tahsillilerin sayısı arttıkça "**diploma evliliği**" yapanların sayısında da artış gözlenmekte; fakat ne yazık ki diplomalar, yüksek lisanslar, doktoralar vesaireler genellikle evliliğin mutlu şekilde devamına yetmemektedir. Yüksek tahsilin, kariyerin ailenin kalitesini artırması beklenirken; diplomalar enâniyet (benlik) yarışına yol açmakta, o da sinir harbi başlatmakta, sonunda incir çekirdeğini bile doldurmayacak konular yüzünden çıkan tartışmalar büyük meydan muharebelerine dönüşmekte ve mahkeme yolu görünmektedir. Gerekçe bildiğiniz gibi: **"Şiddetli geçimsizlik..."**

Peki, yuvayı yapan dişi kuş yüksek tahsilli olunca neden problem yaşanır? Bilgi ve kariyer arttıkça ailede anlayışın, fedâkârlığın, hoşgörünün, sabrın ve problem çözme becerisinin de artması beklenmez mi? Kariyerle uyum neden ters orantılıdır? Neden üniversite okumuş hanım, anne veya anne adayı bu zengin ve engin birikimini aileyi cennete çevirip kendisine, eşine ve çocuklarına iki cihan saadeti yaşatmak için kullanmaz? Evliliği koruyup kurtaramayacak kadar verimsiz ve etkisiz bir diploma neye yarar?

Yüksek tahsilli bir hanımın kuracağı yuvanın aslında çok daha sağlam, zemin etüdü iyi yapılmış, malzemeden çalınmamış, kaliteli, güzel, mutlu, huzurlu olması beklenir.

Çünkü tahsil onda, eğitim onda, bilgi ve beceri onda, problem çözme kabiliyeti onda, geniş düşünmek onda, akademik yaklaşım onda...

"Mecburen, mecburiyetten" yürüyen evlilikler

Fakat gelin görün ki, bizim köyün çobanı **Haydar Amca'**nın, elleri orakla yonca otu dermekten nasır tutmuş kızı **Gülsüm Hanım** mutlu bir evlilik sürdürüyor; **Boğaziçi Üniversitesi** Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlik (PDR) bölümünü birincilikle **bitirmiş Esin Hanım**'in aile hayatı sanki Cehennem! Evlilik işkence halini almış, her saat kimsenin üstün gelmediği ve gelemeyeceği bir tartışma var. Yüksek tahsilli hanım, tansiyonu ve şekeri yükseltmekten başka işe yaramıyor! Esin Hanım elâleme psikolojik danışmanlık ve rehberlik yapmada çok marifetli ama eşine bu danışmanlık hizmetini veremiyor bir türlü... Olmuyor, yürümüyor, gitmiyor işte!

Evvelâ şunu belirtelim: Diploma veya kariyer evliliği yapanların evlilikleri genellikle ya yürümüyor ya da "**mecburen, mecburiyetten**" yürütülmeye çalışılıyor. İmajı ve klası zarar görmesin diye yıllardır aynı evde bekâr gibi yaşayan, evi pansiyon olarak kullanan öyle evliler var ki... Bu satırları okurken "**Tam da fılânkesler tarif edilmiş**!" diyenlerin seslerini duyar gibiyim. Peki, ne olacak yüksek tahsilli hanımların hali? Nasıl kurtulacak kariyer evlilikleri?

Bu soruların cevaplarına geçmeden, yüksek tahsilli hanımla geçinme sanatının inceliklerini sıralamadan önce bir gazetede yayınlanan röportajdan alıntı yapmak istiyorum.

Metin Bey, her yıl 10-12 Nobel Ödülü almış bilim adamı çıkaran ABD'deki meşhur bir üniversitede doktora öğrencisiyken tanışmış meslektaşı ve eşi Figen Hanım'la... 2 yıl 4 aylık flörtten sonra İzmir'de evlenmişler. Evlilikleri "**mecburen"** yürüyor, her tartışmada boşanmaya karar veriyorlar ama çevrenin baskısıyla buna cesaret edemiyorlar bir türlü... Metin Bey anlatıyor:

"Figen benim 10-15 katım kadar uyanık, onuruna ve kişiliğine düşkün; bense onun 20-30 katı kadar uyanık, onuruma ve kişiliğime düşkün biriyim. Çok basit birşey, meselâ diş macununun bitmiş olması bile birkaç dakika içinde kariyer yarışı ve dalaşına dönebiliyor. Figen sinirlenince dev bir ateş topunu andırıyor; kızgınken ağzından çıkanları teybe kaydedip Nobel Jürisi'ne dinletsem, duyduklarıma sabretttiğim için Nobel Barış Ödülü'nü bana verirler. Zannedersiniz ki, dünyada gelmiş ve gelecek bütün gururlar Figen'de toplanmış; Everest o kibir tepesinin yanında kaldırım taşı kalır!"

Metin Bey roman yazarlığını deneseydi, eseri bestseller olurdu! Çünkü eşi Figen Hanım'ı öylesine orijinal tasvirlerle anlatmış ki...

Özgürlüğe uzanan eller

Neyse... Dönelim asıl meseleye... Önce yazımıza konu olan türden yüksek tahsilli bir hanımın psikolojisini tahlil edelim:

Kendisine ve kariyerine güvenen, icabında eşine bağlı kalmadan geçinebilecek durumda olan, her halükârda derhal toparlanıp kendi çarkını çevirebileceğine inanan, "ene" sine (benlik) toz kondurmayan, muhatabından kayıtsız şartsız saygı bekleyen, özgürlüğüne uzanacak elleri derhal kırmaya hazır bir kişilik...

Böyle bir hanımla diploma evliliği yapmış beyin aklından geçenleri okumaya çalışalım: "Kendi elimle kendimi tehlikeye attım! Bu acayip bayanla evlenirken kör müydüm, neydim? Dünyada bütün hanımların nesli mi tükendi de bunu seçtim? Evlilik mi yapıyoruz, kışlada emir kulu muyuz? Bunun psikiyatrik vak'a olduğunu tahmin etmiştim zaten! Onca yıl flört ettik; nasıl da anlayamadım Hanya'yı, Konya'yı? Senin neyine, gidip, gurur ve kibir âbidesi biriyle evlenmek? Memlekette ana-babamın bana münasip gördüğü kızları hangi kafayla reddettim? Günümüzün bayanlarında gizli (5-10 yıl sonra ortaya çıkan) psikiyatrik ve psikolojik hastalıklar bulunduğunu duyardım da kulak asmazdım! Sinirlenince bir erkekten beter oluyor, böyle kadın nerde görülmüş?"

Her gün binayı 7.4 şiddetinde sarsan tartışmaları, kavga döğüşleri, bağırıp çağırmaları dinlemekten bıkmış apartman sakinlerinin aklından geçenlere de göz atalım isterseniz: "Tartışacaksanız sessiz olun be kardeşim! 24 saat yaptığınız canlı yayından

bıktık, usandık! Birbirinizi dinlemeyi öğrenin önce... İkiniz de konuşuyorsunuz habire, hiç susmuyorsunuz ki! Aman kardeşim, böyle yüksek tahsilli olmaktan alçak tahsilli kalmayı tercih ederim! Tartışmak, kavga etmek, birbirlerine bağırıp çağırmak için bahane arıyorlar sanki... Biraz da tartışmamayı deneyin be kardeşim!"

Akraba ve taallukatın aklından geçenler de özetle şöyle: "Bunlarda aile mahremiyeti denen şey hiç mi yok Allah aşkına? Biraz da kol kırılsın yen içinde kalsın yahu; Allah Allah! Herkes herşeyi bütün incelikleriyle biliyor, anında öğreniyor; böyle aile mi olur? Bunların ki sadece gurur ve kibir yarışı, başka birşey değil! Alacaktı ilkokul, ortaokul mezunu hanım hanımcık birini; rahat edecekti! Diploma evliliği yapıp dibe vurmak daha mı iyi?"

Üniversiteli bayanla geçinme sanatının incelikleri

Şimdi gelelim yüksek tahsilli hanımla geçinme sanatının inceliklerine...

1) İstisnalar hariç, yüksek tahsil günümüz insanına sadece bilgi veriyor; eğitim ve hayat tecrübesi kazandırmıyor maalesef... Yani böyle biriyle evlenen bey, çok ağır bir yükün altına girdiğini ve bunun kendisinin seçimi olduğunu iyi farketmeli; ona göre donanımlı, hazırlıklı, dikkatli, sabırlı ve tahammüllü olmalı... Hayatta herşeyin bir bedeli vardır; kariyer yapmış hanımın bedeli usandıracak derecede nazdır, beklentilerdir, doyumsuzluktur, kıskançlıktır, ilgidir, hassasiyet beklemektir, emrine amade olmaktır. İki kere iki dörttür ve bu da böyledir.

2)Yüksek tahsilli hanımın sahip bulunduğu akademik birikimin bir şekilde deşarj edilmesi sağlanmalı, ona çeşitli meşru ve mantıklı imkânlar sunulmalı, fırsatlar verilmelidir. Koskoca Boğaziçi'nden üstelik dereceyle mezun olup da eve kapanıp kalmak zordur, belki de imkânsızdır. Bey büyük bir ustalıkla onu kalben, aklen, fikren, ruhen, vicdanen rahatlatacak adımlar atmalı; eşinin duygu ve düşünce dünyasına girmeyi başarmalıdır. Bu nasıl olur? Elbette onun yetenek, bilgi, birikim ve becerilerini somut verimliliğe dönüştürmek yönünde projeler geliştirmekle... Yüksek tahsilli evli hanımlarda görünen depresif problemler, akademik birikimin şarj ve deşarj devridaiminin yapılamamasından kaynaklanmaktadır. Kendisine böyle bir zemin bulan hanım rahatlamakta, uyumlu hale gelmektedir. En azından çoluk çocuğa karışıp evde geçen saatlerin kendisine yetmediğinden şikâyet edene kadar... Yüksek tahsilli bir hanımla evliliği göze alan kişi, bütün bu fedâkârlıkları düşünüp uygulamak durumundadır.

3) Hem akademik kariyerin, eğitimin, başarının kendisi için önem arzettiğini söyleyen; hem de bu özelliklere sahip bir hanım bulunca da ondan kendi krallığının hizmetçisi olmayı bekleyen kişi tamamen haksızdır. Çünkü ilmin tevazuu artırdığı dönemlerde yaşamıyoruz maalesef, günümüzde bilgi enâniyeti (benlik, kibir, gurur) körüklemektedir. Erkek yaratılış itibariyle, yani fıtrî olarak hanımından itaat bekler. Yüksek tahsilli bir hanıma talimatlar vermek, onu (aslında meşruiyete de aykırı şekilde) verilen bütün emirleri yerine getiren olarak görmek neredeyse imkânsızdır. İşte bu noktada problemler çıkmaktadır. Beyin yapması gereken, paylaşmayı ve saygıyı artırmaktır.

4) Yüksek tahsilli kadın kariyerine, diplomasına, eğitimine, birikimine, dolayısıyla ailesine ve çevresine güvenerek kendisini daha bağımsız, özgür, minnetsiz hisseder. İcabında kocasının desteği olmadan da ayakta kalabilecektir. Eşini köylü bir hanım kadar evinin tek direği, maddî ve manevî desteği halinde görmez. Hatta birçoğu evlilik safhasındayken bile "**Yürümezse yürümez!"** mantığını aklından geçirmekte, bir nevi boşanmaya tâ en baştan kendisini hazırlamaktadır. Bu sebeple yüksek tahsilliler arasında boşanma daha yaygındır. Böyle biriyle evlenmiş kişinin aklından asla çıkmaması ve dikkatli davranması gereken esaslardan biridir bu...

5) Erkek, yüksek tahsilli hanımla geçinebilmek için onu diğerlerinden hayli fazla dinlemeyi öğrenmelidir. Konuşulanlar mantıksız, desteksiz, mesnetsiz, hayalî de olsa dinlemek ve dinlemek... Çünkü onun buna daha fazla ihtiyacı vardır. Dinleyin, sabırla dinleyin, yine kendi bildiğinizi okusanız bile dinleyin! Aksi halde fazladan sarfedeceğiniz her kelime size 100 kelime olarak geri dönecektir. "Dinleyebilme" işini kavrarsanız, evliliğinizin 15 yılını atlattıktan sonra taşların yerine oturacağından ve artık size de konuşma hakkı tanınacağından emin olabilirsiniz!

6) Yüksek tahsilli hanım tebrik ve takdir edilmeye bayılır, tenkit edilmeye ise asla ve kat'â tahammül gösteremez. Bunu aklınıza kazımalısınız. Tebrik ve takdir cimrisi bir toplum olduğumuz kesin, hiç değilse onu eleştirmekten kaçının!

7) Yüksek tahsilli hanımla evlenen kişi, aile nüfusunu artırma faaliyetini geciktirmemelidir. Çünkü çocuk(lar) anneyi fazlasıyla meşgul eder; üstelik bu, zevk alınan bir meşguliyettir. Dikkat!

8) Yüksek tahsilli hanımın psikolojisiyle ilgili şu ayrıntıları da ciddiye alın:

*Sosyal faaliyetlere beraber katılma isteği.

* Arkadaş çevresiyle yakından görüşme arzusu.

* Yoğun alışveriş alışkanlığı.

*Topluluk içinde şahsına değer verilme beklentisi.

* Kendisiyle neredeyse herşeyin istişare edilmesi.

* Özel günlerin unutulmaması.

* Birlikte gezip dolaşma, seyahat etme zevki.

* İş yerinden gün içinde birkaç defa özel olarak aranıp sorulmak.

9) Küçümseyici, alaycı, aşağılayıcı, basitleştirici konuşma ve imalar herkesi sinirlendirir ama yüksek tahsilli hanımı kelimenin tam anlamıyla çileden çıkarır. Bey bu tür hal ve hareketlerden mümkün mertebe uzak durmalıdır.

10) Beyin özellikle annesine, yakın akrabalarına aşırı bağlılığı ve ilgisi yüksek tahsilli hanımda "kaale alınmamak" hissi uyandırır hemen... Zamanla bu his hastalık derecesinde bir kıskançlığa dönüşür, tartışmaların odak noktasını teşkil eder. Yüksek tahsilli hanımla geçinme sanatının bir sırrı da, her halükârda ona odaklanmayı ihmal etmemektir. Dikkatlerin kendisinden uzaklaştığını farkeden böyle bir hanım, bunu telâfi için akıl almaz yöntemler deneyebilir. Dikkat!

11) Yüksek tahsilli hanımla tartışırken gözardı edilmemesi gereken hususlar: *Onur kırıcı çok küçük bir söz veya fiiliniz ondan hiç beklemediğiniz sözler (en yumuşak ifadesiyle) duymanıza yol açabilir.

* Madem diploma evliliği yaptınız, o halde tartışırken geri adım atan siz olmalısınız ki ortam yatışsın. Aksi halde düello sabahlara kadar sürebilir.

* Onun psikologu, psikiyatristi, pedagogu, sosyologu siz olmalısınız. Yani eşinizin yüksek tahsili yüksekliğinde, belki daha fazla bir sabır sergilemelisiniz.

* Hiç beklemediği anda ona söyleyeceğiniz gönül alıcı bir söz en vahim gidişatı bile tersine çevirebilir.

* Karşılıklı oturup konuşarak ve maalesef onun sizden fazla konuşmasına, aklındakileri bir bir dökmesine tahammül ederek problemleri tek tek masaya yatırın. Unutmayın ki, bazen küçücük bir olumlu adımınız kangren halini alan problemleri bile çözmeye yetebilir.

12) Son söz: Yüksek tahsilli bir hanımınızın olmasını şuurlu davranmayı becerebilirseniz, kendinizin ve çocuklarınızın menfaatine çevirebilirsiniz. Çünkü Allah size eğitimli, kariyerli, bilgili, becerikli, uyanık, leb demeden leblebiyi anlayan bir hanım nasip etti. Aslında bu, sizin için önemli bir nimettir. Hayat arkadaşlığı için kimi seçtiğinizi devamlı hatırınızda tutarak, eşinizi diğer milyonlarca hanımdan ayıran niteliklerin farkında olarak hassasiyetle adım atmanız halinde sizin eviniz de cennete dönebilir! Herşey aile reisi olarak size kalmış...

Bu hanım yüksek tahsilli ve siz böyle biriyle evlenmeyi seçtiniz, kısmet buymuş... O halde iradenize daha fazla hakim olmalı, en son söylenecek sözü en başta söylememeli, milimetrik ayarla evliliğinizin 15 yılını kazasız belâsız atlatmaya bakmalısınız; kalan diğer yıllarda inşallah herşey rayına oturacaktır.. Yüksel tahsilli hanımınızın mutluluğunuzu yükselteceğine, iki cihan saadetine kavuşacağınıza, cennete varan huzurlu beraberlikler yaşayacağınıza inancımız tamdır. Allah yardımcınız olsun, ağzınızın tadını bozmasın, nefis ve şeytana fırsat vermesin...

Not: Damdan düşenin halini damdan düşen anlar. Bu yazı, yüksek tahsilli hanımla evlenmiş 35 civarında beyin itiraf ve uyarıları, temenni ve tavsiyeleri doğrultusunda hazırlanmıştır.

Bir tartışma örneği

- Yüksek tahsilli, hatta bölüm birincisi olabilirsin! Fakat burası ev, Boğaziçi Üniversitesi değil!

- Aldığım eğitimin sağladığı akademik bakış açısını her yerde kullanırım, bunu sadece üniversiteyle sınırlayamazsın! İnsan ya eğitimlidir, ya değildir! Her zaman ve mekana özel bir kişilik sergileyemem!

- Desene,-bir eşle değil; rektörle karşı karşıyayım!

- Olayı çarpıtma! Karşında eğitimin çilesini çekmiş bir bayan var, rastgele konuşamazsın benimle! Bunu iki yıl önce, daha yeni tanıştığımızda görüşmüştük değil mi? İtiraz etmemiştin o zaman!

- İşin bu kadar despotça bir manzara arzedeceğini bilemezdim! Yani şimdi nasıl geçineceğiz seninle? Hep böyle tartışacak mıyız? Ne olacak halimiz?

- Tartışmayacağız ama evli bulunduğumuz insanın kalitesinin gerektirdiği bedele de katlanacağız!

Üniversiteli erkekle geçinme sanatı

Şimdi de kariyer sahibi bir erkekle evli kadının sıkıntısız, huzurlu bir aile için dikkat edeceği hususlara değinmek istiyoruz.

Tecrübeler göstermiştir ki, kendisini iyi yetiştirip geliştirmiş olması şartıyla, ilkokul mezunu hanımla yüksek tahsilli bey de mutlu beraberlik yaşayabiliyor. Yüksek tahsilli beyin evlilikteki psikolojisini tahlil ettiğimizde karşımıza ilginç özellikler çıkıyor. İşte "**yüksek tahsilli beyle geçinme sanatı**"nın önemli ve hassas incelikleri:

Yüksek tahsilli bey için "**haddini bilmek**" önemli bir özelliktir. Bunun için ukalâlık sınırlarını zorlayıcı üslûp ve konuşma alışkanlığı ciddî problem demektir. Hanımların iyi geçim için diline daha fazla sahip olması, en son söylenecek sözü en başta söylememesi, bilgiçlik taslamaktan kaçınması, konuşurken gereksiz ayrıntılara girmemesi gerekir.

Her insan gibi yüksek tahsilli bey de, iltifat, övgü ister. Fakat yapılacak övgü, tebrik ve takdir ifadesi olu orta olursa tepki çeker; ters etkiye yol açar. Bu motivasyonun yerini ve zamanını, dozunu ve üslûbunu iyi ayarlayamayan bir hanım, beyefendiye ne kadar şatafatlı methiyeler dizse de etkili olamaz; bilakis hatları koparabilir.

Erkeğin meslekî faaliyetlerine fazla zaman ayırması eşini sevmediğinden kaynaklanmaz. Hele sanatkâr ruhlu yanı varsa, bu beyin tek istediği kendisinin serbest bırakılması; meslekî özeline girilmemesi, akıl verilmemesidir. Geçimsizlik istenmiyorsa, böyle bir beye gerekli anlayış, hoşgörü, sabır ve tahammül gösterilmelidir.

"Fazla naz âşık usandırır" sözü sanki yüksek tahsilli beyler için söylenmiştir. Sıradan insan nazın altında işve arar, fakat yüksek tahsilli bey bunu zaman kaybı ve gereksiz meşguliyet olarak görür. Böyle bir beyle evlenen hanım, nazın ve mızıltının dozunu iyi ayarlamalı; aşırı beklentiler içine girmemelidir.

Hanımlar yaratılış itibariyle gezip tozmaya, seyahate, tatile, çıkıp dolaşmaya fazla meraklıdırlar. Yüksek tahsilli beyler ise genellikle seyahati sevmez ve bu konuda ısrar istemezler. Yılda bir defalık tatil plânı bile onların gözünde ciddî derttir. Mecburen seyahat gerekse bile kaldıkları yerde hemen sıkılırlar, bir an evvel kendilerini evlerine atmak isterler. Kazara yaptıkları tatilde bile işlerini düşünürler. Bu anlayışla karşılanmalıdır.

Evlenip çoluk çocuğa karışsa bile yüksek tahsilli bey yalnız kalmak ister, kalabalıktan hiç hoşlanmaz. Elâlemin başkalarıyla paylaştıklarını genelde kendisiyle paylaşır, eşiyle bile değil! Bu özellik birçok hanımı deli etse de değişen bir şey olmaz. En iyisi, problemsiz evlilik için yüksek tahsilli beyi yalnız bırakmaktır.

Yüksek tahsilli beyin belki de en karakteristik özelliği, eşi veya başkası tarafından dedektif gibi takip edilmekten nefret duymasıdır. Bir çok boşanmanın esasını bu davranış teşkil eder. Daha çok yüksek tahsilli hanımlar beylerini yakın markaja alıp sıkı denetim ve kontrol altında bulundururlar. Halbuki yüksek tahsilli bey kendisini sokaktaki insan gibi çeşitli hatalar yapmayacak kadar eğitimli, donanımlı ve özdenetimli kabul eder. Dolayısıyla güven eksikliği imasına bile tahammül edemez.

Şu tür cümlelerden hoşlanır:

* Benim fikrim bu ama sen daha iyisini bilirsin!
* Seninle ve başarılarınla iftihar ediyoruz!
* Bu akşam özel olarak istediğin bir yemek varsa onu yapayım!
* Sen ailemizin direğisin! Allah seni başımızdan eksik etmesin!
* Kendini hiç üzme, köşe taşı yerde durmaz; sen köşe taşısın, elbet bir gün istediğin yere geleceğine inanıyorum!

Şu davranışlardan hoşlanmaz: Dayatma, aşırı ısrar, küçümsemek, mesleğinin aşağılanması, tenkit edilmek, kendisine fikir danışılmadan iş yapılması...Tabii bütün bu tespitler sadece kariyer sahibi erkekler için değil, bütün erkekler için geçerli aslında.

Kadıköy'de evlenip Karaköy'de ayrılanlar

Günümüzde Kadıköy'de evlenip Karaköy'de boşananlar çok...Çünkü pazarda domates seçerken bile hassasiyet gösteren gençler eş seçiminde aynı hassasiyeti göstermiyor genellikle... 4 yıl flört ettiği kişiyle evlenip 4 ay geçinemeden soluğu mahkemede alarak "**şiddetli geçimsizlik**" ten boşananların sayıları her gün artıyor. Bunun için evlilik muhabbetine akıl da katılmalıdır. Ana-babanın tavsiyelerine, çevredeki aklı başında kimselerin sözlerine de kulak verilmelidir.

Yuvayı yapan dişi kuştur. Evlilikte hanımefendiler "**yuva yıkıcı"** değil, "**yuva yapıcı**" özelliklerini unutmamalılar. Anahtar kelime "**fedâkârlık**". Anahtar cümleyse şu**: "Küçük şeylerle mutlu olmasını öğren ve silgini büyük tut!**" Aranan kişi ol ki, aradığını bulasın. Tek başınayken mutlu olabilen kişinin mutluluğu evlendiğinde paylaştıkça artar.

Deneme yanılma yolu ile huzurlu bir evliliğin prensiplerini tespit eden Laura Doyle'un mutlu evlilik reçetesinde "**kadının eşine boyun eğmesi**" tavsiyesinde bulunuyor. Sitesinde mutlu evlilik reçetesini açıklayan Doyle, kadınlara diyor ki: "Çalışma hayatında patronluk taslayabilirsiniz. Fakat evin kapısından içeri girdiğinizde kadınlığınızı hatırlayın ve erkeksi tavırlardan vazgeçin!"

Doyle'a göre kadın olmak, "konuşmadan önce iki kere düşünmek; erkeği;şoförlüğü, giyimi, yemek tarzı ve zevki konusunda tenkit etmemek; onu olduğu gibi kabul etmek. Otoyolda yanlış yola saptığı veya palyaço gibi giyindiği zaman bile karışmamak..."

Doyle, "Yolda kaybedeceğiniz 20 dakika, mutlu bir 20 yıllık evliliğin yanında hiçtir" diyor. Mutsuz çiftlere telefonda danışmanlık hizmeti veren, ülkenin dört bir yanında seminerler düzenleyen Doyle'un bu tavsiyelerini normal olarak feministler müthiş öfkeyle karşılıyor, Doyle'u evlilik konusunda geri kafalılıkla suçluyorlar.

Vitrin evlilikleri

"Sevda masalı" "**Biz evleniyoruz**" türünden programlar sadece reyting amaçlı... Bir kere bu konuda kimse kimseyi aldatmasın. Bu programların en faydalı tarafı, aklı başında evlilere eşlerinin kıymetini bilmeyi veya farketmeyi öğretmesi... Seyredenler genellikle şu itirafta bulunuyorlar: "Çok şükür son derece mantıklı ve doğal yollarla yapmışız eş seçimimizi! Böyle maskaralıklara düşmemişiz!" Bu tür evliliklere "vitrin evliliği" demek lâzım. Vitrinde sergilenen şeyler ne kadar kalıcıysa, böyle evlilikler de o kadar kalıcı olur.

Şöyle bir problem de var: Günümüz gençlerinin önemli bir kısmının depresif, intihar düşünen, halinden şikâyetçi, problemli, mutsuz, huzursuz, bunalımlı, psikolojik bakımdan dengesiz olmalarının sorumlusu biraz da bu tür programlar... Çünkü özendirici oluyor; ekranda seyrettiğini gerçek hayatta denemeye kalkan bir genç, hiç beklemediği tepkilerle karşılaşınca depresyona giriyor, saldırgan tutumlar sergiliyor. Dikkat ederseniz söz konusu programlarda genellikle tartışmalar, atışmalar, kapışmalar, kıskançlıklar, agresif özellikler konu ediliyor ve reyting yapıyor.

İnsan, kalbine karşılık bir kalbin bulunmasını fıtraten ister. Evlilik insanı hamlıktan çıkarıp pişiren, mayalayıp şekillendiren, derli toplu hale getiren bir kurumdur. Evlendiği halde dağıtan, kendini iyice salıverenlerin mutlaka başka problemleri vardır**. Bekârlık sultanlıksa, evlilik imparatorluktur.** Evlilik bir holdingin veya imparatorluğun ilk adımıdır. ABD'de 1955'te boşanma oranı %15'ti, 2003'te %55... ABD yönetimi üniversiteleri, aile kurumunu ve evliliği yaygınlaştırmak için devamlı yönlendiriyor. Çünkü evlilik dışı

faaliyetler tarihte birçok süper gücü bitirmiş, tarih sahnesinden silmiştir. (Aydın Abalı, Genç Beyin)

Kariyer sahibi kadınların işi zor

İngiltere'de, Bristol, Edinburg, Aberdeen ve Glasgow üniversitelerinden bilim adamlarının 30 yıl boyunca yaptığı araştırmanın sonuçlarına göre, zeki kadınlar yalnız kariyer için değil, evlilik için de mücadele etmek zorunda... Çünkü erkekler, eş olarak kendilerinden daha az zeki, kariyer sahibi olmayan kadınları tercih ediyor. Araştırmaya göre, kariyer sahibi kadınlar evliliklerini sürdürmek için de özel çaba harcıyor.
900 kadın ve erkeğin 10 yaşında IQ'larını ölçen ve 40'lı yaşlarına kadar yaşamlarının nasıl geliştiğini izleyen bilim adamları, zeki birer öğrenci olan kız çocuklarının evlilik hayatlarında başarılı olamadıklarını ortaya koydu. (*Milliyet, 4.1.2005)*

"Kariyerim olmadan asla!"

Daily Mail gazetesinin haberine göre; günümüz kadını artık cinsellikten uzaklaşıyor. Yapılan araştırmalar gösteriyor ki; modern kadının artık buna ayıracak zamanı yok. Günümüz kadını, 50'li yılların kadınlarına oranla, daha çok **kariyerini** ve **iş yaşamını** düşündüğü için, evdeki eşine daha az zaman ayırıyor. Uzmanlar; 50'li yıllarda 30 yaşlarında evli bir kadının, kocası ile haftada ortalama iki kez beraber olduğunu söylüyor. Günümüzde ise haftada bir, hatta on günde bire düştü. Çünkü o dönemde kadının önceliği; eşini mutlu etmek, yemek pişirmek, evi temizlemek ve çocuklarla ilgilenmekti.

Bir kadın magazin dergisi olan **Prima**'nın araştırmasına göreyse; günümüzde, çalışan modern kadın yorucu geçen iş günü sonrası akşam cinselliğe vakit ayıracak hali kalmıyor. Modern, kendi ayakları üzerinde duran kadınlar kendilerinde **'eş görevlerini'** yerine getirmek zorunluluğu hissetmiyor. Prima dergisinin editörlerinden **Maire Fahey**, "40 ve 50'li yıllarda kadınlar kendilerini adeta **eşlerinin** ve **ailelerinin mutluluklarına** adamışlardı. Günümüzde ise, kadınların tek derdi; **kariyerleri**. İş hayatları, kariyer hırsları, özel ilişkilerinin önüne geçiyor" diyor. Bu da boşanmaların artmasına, ailenin çökmesine sebip oluyor.

Boşanma sayısı tavan yaptı

Pek çok araştırma gösteriyor ki; 50'li yıllarda mutlu aile tabloları vardı. 60'lı yıllarda cinsel devrim yaşandı ve kürtajın yasallaştı. 70'li yıllarda feminizm fikri giderek taraftar sayısını artırdı ve kadınlar erkeklerle eşit haklara sahip olabilmek ve ekonomik özgürlük için mücadele ettiler. O yıllarda kadınlarda evlilik yaşı ortalama 20 idi. 80'li yıllarda kariyere odaklı kadınların sayısı giderek arttı ve 90'lı yıllarda boşanma sayısı tavana vurdu. Son on yılda kadınların evlenme yaşı ortalama 27'ye çıktı. Cambridge Üniversitesi Sosyal Psikoloji uzmanlarından **Dr. Terri Apter**, "50'li ve 60'lı yıllarda yaşayan kadınlar hayatlarını dolduracak çok fazla şey bulamıyorlardı, fakat günümüz kadınlarının yapacak çok işi var. Boş vakitlerin giderek azalması, iş hayatı kadınların cinsel hayatlarını ve aile düzenini olumsuz yönde etkiliyor" diyor. (SABAH, 30.08.2004)

ANNEDEN GELİNLİK KIZINA MEKTUP!

Genelde, kız çocuğu annesini örnek alır. Bunun için anne, her hâli ile kızına örnek olmalıdır. İşte bütün genç kızlarımıza, asırlar önce yaşamış, hâli vakti yerinde, soylu bir âileye mensup Ümâme Hanımın, gelinlik çağındaki kızına yazdığı örnek mektubu sunmak istiyoruz. Bilhassa zamanımızda her genç kızın çok ihtiyacı olan bir nasihat bu:

Sevgili Kızım!

Bir kız, annesi ve babası zengin, asil diye evlenmeye ihtiyaç olmasaydı, senin ve benim hiçbir zaman evlenmeye ihtiyacımız olmazdı. Fakat, durum böyle değildir.

Yavrum!

Şimdi sana kırk yıllık evliliğimin tecrübelerine dayanarak bazı nasihatlerde bulunacağım. Bu tavsiyelerimi iyice öğrenip gerektiği şekilde hareket edersen, hayatın boyunca rahat edersin. Kocanla aranız hiçbir zaman bozulmaz. Bu dünyada mutlu bir ömür geçirdiğin gibi âhirette de ebedî saâdete ulaşırsın.

1- Kanaatkâr ol! Ya'nî, kocan tarafından getirilen yiyecek ve giyecek herşeyi memnuniyetle razı ol, kabûl et. Çünkü, kanaat, kalbi huzura kavuşturur.

2- Söylenenleri dâima iyi dinle ve her zaman kocanın meşru emirlerine itâat üzere bulun. Kocana itiraz etme. Onunla kaynaşmaya gayret göster. Bu şekilde hareketlerin aynı zamanda, Cenâb-ı Hakkın rızâsına da muvâfık olur.

3- Kocanın görmesi muhtemel her yere, itina ve ihtimam göster. Gözüne çirkin bir şeyin ilişmesinden sakın. Dış görünüş içe, kalbe de tesir eder. Evin her zaman temiz ve güzel kokulu olsun.

4- Eşinin yemek saati ile uyku saatine dikkat etmelisin. Yemeğini âdeti nasılsa ona göre hazırlamalısın. Vaktinde uyuması için işlerini zamanında bitir. Çünkü açlık insanı huysuz eder. Uykusuzluk ise, öfkelenmeye sebep olur.

5- Evinin mallarını ve eşyâsını iyi koru. Mal ve eşyâyı koruman senin iyi iş bildiğini gösterir. Yaptığın işleri, iyilikleri başına kakma! Başa kakarsan, iyilik fayda yerine zarar getirir.

6- Eşinin yakınlarına güzel muamelede bulun. Güzel muamelede bulun ki, o da senin yakınlarına iyi davransın. Gülü seven dikenine de katlanmalıdır. Zaten dünyada ni'metler ve mihnetler beraber bulunur. Kocanın evde, çocuklarına, yakınlarına karşı otoritesini sarsacak, onu küçük düşürecek söz ve hareketlerde sakın bulunma!

7- Kocanın sırlarını hiç kimseye söyleme. Eğer sırlarını etrafa yayacak olursan, sana darılır. Vefâsızlık etmeyeceğinden bile emin olmaz. Sevgide azalma olur.

8- Eşine hürmette, emirlerini yerine getirmede kusur etmemelisin. Sözlerinin aksini söyleyerek, ona karşı gelmemelisin. Eğer karşı gelir, isyân edersen, kızıp öfkelenmesine, hattâ düşmanca hareket etmesine sebep olursun. Eşinin, üzüntülü ve kederli zamanlarında sen de öyle görün! Onun üzüntüsünü onunla paylaş. O neşeli ise sen de neşeli görünmeye çalış.

9- Kocana ne kadar hürmet ve tâzimde bulunursan, kendini ona o kadar çok sevdirirsin. Rızâsına ne derece uygun hareket edersen, o nisbette sevgisini kazanırsın.

10- Kocandan, almakta zorlanacağı, gücünün yetmiyeceği şeyleri isteme! Bu hem senin, hem de onun helâkına sebep olur. Nitekim sevgili Peygamberimiz buyuruyor ki:

“Bir zaman gelir ki, adamın helâkı, hanımının, ana- babasının ve çocuğunun elinden olur. Onu fakirlikle ayıplarlar, gücünün yetmediği tekliflerde, isteklerde bulunurlar. Böylece o kimse, bu istekleri temin için dininin gideceği yollara sapar ve helâk olur.”

11- Kadının güzel huylusu, sâliha olanı, eşine Cennet ni'metidir. Kötüsü, şerlisi de Cehennem azâbından sayılır. Sen kocana Cennet ni'meti ol! Azâb çektirme!

Bunları yapabilmen ancak, onun isteklerini kendi isteklerine, onun rızâsını kendi arzûlarına tercih etmenle mümkün olabilir. Hep kendi istek ve arzularını ön plâna çıkartırsan, bu nasihatları tutabilmen mümkün olmaz.

BİR BABANIN KIZINA NASİHATI

Kırk yıllık bir evlilikten; geçirdiğim acı tatlı hatıralardan ve tecrübelerden sonra kızıma ve dolayısıyla bütün Müslüman kızlara önemli mesajlar, nasihatlar sunmak istiyorum. Huzurlu bir evlilik için gençlerin bu mesajlara kulak vermesini arzu ediyorum. Çünkü bunlar dile kolay kırk yılın birikimi. Yetmişine merdiven dayamış, kimseden bir beklentisi olmayan düşüncelerini içinden geldiği gibi ifade eden yaşlı bir Müslümanın samimi tespitleri kabul edin bunları:

1- Kızım, nefsine, benliğine ağır gelse de önce şunu kabul et! Erkek, bedenen, aklen, ruhen kadından üstündür. Cenab-ı Hak, kadını erkeğin himayesine vermiştir. Çünkü, ayet-i kerimede, “**Erkekler kadınlar üzerine hakimdirler; kadınların yöneticisi ve koruyucusudurlar**.” (Nisa:34) buyurulmaktadır. Bunu kabullenmenin sana bir zararı olmaz. Aksine çok faydası olur. Kabullenmediğin takdirde, netice değişmeyeceği gibi hem dünyada hem de ahırette bunun sıkıntısını çekersin!

2- Bildiğin şey doğru bile olsa, bunu kocana kabul ettirmek için uğraşma, bu hususta onunla cedelleşme! Söylemende fayda görüyorsan bir kere söyle kenara çekil. İster kabul etsin isterse kabul etmesin!

3- Her cemiyette, her şirkette, her devlette son sözü bir kişi söyler. **Bunun mutlaka doğru olması gerekmez**. Ama mutlaka birinin son sözü söylemesi gerekir. Böyle olmazsa cemiyette huzur olmaz, anarşi çıkar. Bunun gibi cemiyetin en küçük birimi olan ailede de son sözü birinin söylemesi lazımdır. Bunun da evin erkeği olduğunu Kur'an-ı kerim bildiriyor. Bunun için sen fikrini söyle fakat son sözü kocana bırak!

4- Toplumda insanlar arasında mutlak eşitlik yoktur. Allahü teâlâ öyle yaratmıştır. Toplumu yönlendirenlerin, idarecilerin, iş yeri sahiplerinin önceliği, geçiş üstünlüğü vardır. Bunların böyle olmasında, toplumun menfaati vardır. Bunlara yapılan ayrıcalık, iyilik bunları yapanlara döner. Çünkü, bir başbakanın hasta olması, işleri düzgün yürütememesi fert fert herkese yansır. Bunun için, başbakanın yanında devamlı doktor bulunuyor benim yanımda niçin bulunmuyor, bu eşitliğe aykırı denilemez. Çünkü onun sağlıklı olması milletin sağlıklı olması demektir. Yine bir işverenin, sağlığının yerinde olmaması bütün çalışanlara yansır. İşler kötüye gider, Sonunda fabrika kapanır. Bunda, patrondan ziyade çalışana zarar olur.

Bunun gibi, ailede sen dahil herkesin ailenin reisi baba üzerine titremesi lazımdır. Çünkü onun iyiliği aile fertlerinin iyiliğidir. O iyi, sağlıklı olursa herkes iyi ve sağlıklı olur. Çünkü o iyi olursa, aile fertlerinin iyiliği için çalışır, hasta olurlarsa onları tedavi ettirir.

5- Kocanın kıymetini bil! Hikmet ehli bir zat, " Sarhoş bile olsa evde bir erkeğin bulunması kadın için büyük nimettir" der. Bunu dul kalıp, evin idaresi omuzlarına yüklenmiş kadınlar çok iyi bilir. Bunun için evde, **"Ben, sen**" var değil, sadece "**O**" var prensibini kendine düstur edin. O varsa "Biz" varız o yoksa biz yokuz, diye düşün. Kendini buna inandır. Birden fazla, "Ben" olan yerde huzur olmaz. Huzurun adresi "**kendini yok** " farzetmekten geçer. Bunu unutma!

6- Erkeğin işi gerçekten zordur. Bunun için ona yardımcı ol. Engel olma! Çünkü, o, evin geçimini sağlamakla yükümlü olduğu gibi, senin ve çocukların her yaptığından mesuldür. Dünyada ve ahırette bunun hesabını verecektir. Kadının ise, böyle ağır yükü yoktur. Sadece kendi yaptıklarından mesuldür. Ayrıca erkeğin, iyilikleri yayma, kötülüklere mani olma vazifesi vardır. Bu vazife ona farzdır. Bu kadar zor işi yapabilirse ancak cihad sevabı alır erkek. Kadının cihad sevabı alması, Cennete girmesi erkeğe göre çok daha kolaydır. Nitekim Peygamber efendimiz şöyle buyuruyor: **"Kadının cihadı kocası ile iyi geçinmektir." "Mümin bir kadın kocasına itaati sebebiyle, yetmiş sıddîkın ameli kadar sevaba kavuşur." "Bir kadın beş vakit namazını kılar. Ramazan ayında oruç tutar. Namusunu korur ve kocasına itaat ederse, dilediği kapıdan Cennete girer**."

İşte sevgili kızım, kısa ve öz olarak, huzurlu bir evliliğin yolunu gösterdim sana. İster bu yolda gider; dünyada huzurlu bir ömür sürersin ve ahırette de Cennet nimetlerine kavuşursun. İstersen gitmez; dünyanı ve ahıretini kendine zindan edersin!. Tercih senin!

(Evlilikle ilgili ve diğer dini, tarihi, sosyal konulardaki önemli bilgiler için **www.mehmetoruc.com** sitesinden istifade edilebilir)

KIZ İSTEME, SÖZ, NİŞAN VE DÜĞÜN

Önce evliliğin mesuliyeti idrak edilmelidir

Evlenmek isteyen bir erkeğin, evliliğin, nikâhın önemini, nasıl yapılacağını, alacağı kızı seçerken nelere dikkat etmek lâzım olduğunu ve hanımına, çocuklarına ve akrabâsına karşı vazîfelerini, önceden öğrenmesi lâzımdır.

Erkek, hanımana karşı iyi huylu, güler yüzlü olmalı. Onun yanlış hareketlerine, akla uymayan sözlerine ve işlerine sabretmelidir. Onunla tatlı konuşmalı. Onun seviyesine ve aklına uymalıdır. Onunla şakalaşmalı, oynamalıdır. Yemede, giyinmede, gücü yettiği kadar eli açık olmalıdır. Dinde, müslümanlıkta, kadınların bilmesi farz olan şeyleri, elbette

öğretmeli, İslamiyete uyan, doğru din adamlarının yazmış olduğu ilmihâl kitabı alıp, okutmalıdır.

Hanımının giyinmesinde, evden dışarı çıkmasında, çok sıkı davranmamalı ve başı boş da bırakmamalıdır. Kendini ve hanımını şüpheye, iftirâya düşürecek hâllerden sakınmaya çok önem vermelidir. Hanımını, yabancı erkeklerin bulunduğu yerlere göndermemeli, yabancıları görmesine mani olmalıdır. Ev işleri ile vakit geçirmesi, kadının zevkı olmalıdır. Ona sert davranmamalıdır. Şaka olarak da, kızgın olunca da, hiçbir zaman boşamak, ayrılmak lâfını ağza almamalı, bir defa daha evlenmek lâfı etmemelidir.

Talip olan uygun ise nazlanmamalı

Ölçülerini vermeye çalıştığımız titiz bir araştırmadan, soruşturmadan sonra seçilen gelin namzetine aile büyükleri vasıtasıyla talib olunmalıdır. Kız istemeye gitme esnasında, haram olmayan mahalli adetlere uymak iyi olur. Kız tarafı da kendi araştırmalarını yapar. İstenilen şartlara haiz bir genç ise teklife olumlu cevap vermelidir. Fazla naz yapmamalıdır: Hadis-i şerifte,

“ Dindar, güzel ahlaklı bir genç, kızınızı istediğinde kızınızı ona verin. Şayet böyle yapmazsanız, geri çevirirseniz o zaman fitne ve fesat yayılır”

Karşılıklı mutabakat sağlandıktan sonra söz kesilir. Sözden sonra da nişan yapılır. Gerek söz kesmede gerek nişanda dine aykırı olmayan bilhassa kadınlar arasında yapılan örf adetlere, eğlencelere mani olmamalıdır. Genç kızın veya ailesinin arzuları, özlemleri olabilir. Bunlara ne lüzumu var dememelidir.

Söz kesme, nişan merasimlerindeki adetleri sıradan şeyler olarak görmemelidir. Bunlar, yılların verdiği tecrübelere dayanmaktadır. Sık sık tekrarladığımız gibi dinimize aykırı, haram olmayan her merasim, vakit ve imkanlar müsait ise yerine getirilmelidir. İmkanlar müsait ise dedik; maddi imkanlar bu merasimlere, alış verişlere müsait değilse her iki tarafında sıkıntıya girmesi, bu yüzden birbirlerini üzmesi uygun değildir. Evlilik hazırlıklarında tarafları maddi sıkıntıya sokacak her hareketten kacınmak gerekir.

Bazı kimseler söz kestikten hemen sonra hatta söz kesme esnasında dini nikah yaptırıyorlar. Düğünün ne zaman olacağı bile belli olmadığı böyle bir durumda nikah yaptırmak çok sakıncalıdır. İleride telafisi mümkün olmayan üzüntülere sebep olmaktadır.

Dini nikah genelde, düğüne 1 veya 2 ay kala, belediye nikah dairesindeki işlemler tamamlandıktan sonra yapılır. Önceden dini nikah yapılınca, gençler nasıl olsa nikahımız var diye, ileri safhada yakınlık kuruyorlar. Daha sonra aileler arasındaki veya gençler arasındaki anlaşamamazlık gibi sebeblerle evlilik gerçekleşmediği zamanlarda aileler, bilhassa kız tarafı büyük sıkıntı yaşamaktadır. Ayrıca dini nikah yapınca kız onun hanımı hükmünde olur. Dolayısıyla onun yaptğı her işten mesuldür. İşlediği günahlar nikahlısına da yazılıdır.

Nişanlılık devresinin uzun tutulması da pek çok yönden sakıncalıdır. Nişandan sonra 3-4 ay içinde düğünün yapılması idealdir. Hayırlı işi geciktirmemelidir. Çünkü hayırlı işin manisi fazla olur. Dedikodu, fitne araya girer. Hayırlı iş kalır.

Başlık Parası

Bazı bölgelerde kızı vermek için başlık parası istenmektedir. Kızın babasının veya akrabasının nikaha veya kızı vermeye razı olmaları için damaddan istedikleri para veya mal rüşvet olur. Rüşvet ise haramdır. Hadis-i şerifte buyuruldu ki: “**Rüşvet alan da, veren de Cehennemdedir.”**

Erkek de, kız da evladdır. İnsan evladının mesud olması için elinden gelen yardımı yapmalı, damaddan para almak yerine, gücünün yettiği nisbette damada yardım etmelidir! Kız evladın kıymeti büyüktür. Hadis-i şerifte, “**Kimin kız çocukları olur, onların sıkıntılarına katlanır, iyi yetiştirir ve dengi ile evlendirirse, bu kız çocukları onun için Cehenneme perde olur.”**

Başlık parası yüzünden evlenemiyenler, kötü yola düşenler görülmektedir. Evliliği zorlaştırmak günahtır. Başlık parası denilen kötü adetin birçok yöreden kalktığını işitiyoruz. Halen bazı bölgelerde devam eden bu adetin kaldırılmasına çalışmak gerekir.

Hazreti Fatıma'nın çeyizi

Binlerce genç, düğünde istenen takı, çeyiz ve ev eşyası yüzünden evlenememektedir. Gençler evlenemedikleri için haram işlemekle karşı karşıya kalmaktadırlar. Bu hususta bize en güzel örnek Resulullah efendimizin uygulamaları olmalıdır:

Hz. Ali'nin vermiş olduğu mehrin bir kısmı ile Hz. Fatıma validemiz için alınan çeyiz ve ev eşyası on sekiz parçadan ibarettir.

Resul-i Ekrem, 400 dirhemlik mehirden Hz. Ebu Bekir'e 63 dirhem vererek, çeyiz satın almak üzere, onu çarşıya gönderdi. Bunların taşınmasına yardım etmek üzere Hz. Selman ile Hz. Bilal'i yardımcı verdi. Alınan on sekiz parça eşya şunlardır:

3 adet minder, 1 adet seccade, 1 adet içi hurma lifiyle doldurulmuş yüz yastığı, 2 adet el değirmeni, 1 adet su tulumu, 1 adet su testisi, 1 adet meşin su bardağı, 1 adet elek, 1 adet havlu, 1 adet koç postu, 1 adet alaca kilim, 1 adet sedir [divan], 2 adet Yemen işi alaca elbise, 1 adet kadife yorgan.

Hz. Ebu Bekir bunları getirdiğinde, cihanın Fahr-i Ebedisi Hz. Muhammed yaşlı gözlerle şöyle dua etti: **"Ya Rabbi, senin sevmediğin israftan çekinen kimselere bu eşyayı hayırlı kıl."**

İşte Hz. Fatıma, bir ev için en zaruri ihtiyaçlardan bulunan bu kadarcık bir ev eşyası ile gelin oldu.

Zamanımızda yapılan düğünlerde o derece lüks ve israfa kaçılmaktadır ki, bir yuvayı kurmak pahasına oğlan ve kızın babaları çökmektedirler. Birçok aile de istenilen eşyalarının fazlalığı yüzünden çocuklarını evlendirememektedir. Müslümanların bu konuda çok anlayışlı olması lazımdır. Eşya yüzünden ayrılan pek çok kimse vardır. Hali vakti müsait kız babaları gerekirse bütün masrafları üzerine almalıdır. İmanlı, temiz gençlere sahip çıkılmalıdır. Tabii ki yaptıklarını da daha sonra başa kakmamalıdır.

Çoğu zaman yapılan eşya ile bir tuhafiye ve konfeksiyon mağazası açmak mümkün olabilir. Bunların hepsini giymeğe bir ömür kafi gelmez. İnsan daraldığı zaman satayım dese, kıymeti üzerinden müşteri bulması mümkün değildir. Bunların çoğu sandıklarda çürür ve bozulur gider.

Bizlere ibret olması için Hz. Âişe validemizin ev eyasını da bildirelim:

1 adet sedir, 1 adet hasır, 1 adet yatak, 1 adet yastık, 2 adet çanak (un ve hurma koymak için), 1 adet su kabı, 1 adet su tası.

Nikah ve Düğün

Önce iman bilgileri öğretilmeli

Dini nikâhın geçerli olabilmesi için gençlerin zaruri iman ve ibadet bilgilerini bilmeleri gerekir. Anası babası Müslüman oldukları için Müslüman sayılan çocuklar, bâliga oldukları zaman, îmânı ve islâmı bilmezlerse, anlatamazlarsa, mürted olurlar. Belli dîni olmadığı için, milletsiz kâfir olur.

Böyle gençlere bâlig olunca, îmânı ve islâmı anlatmalı, ona da söyletmelidir. Yanî Allahü teâlânın sıfatlarını ve îmânın altı şartını (Âmentüyü) öğretmelidir. Müslüman ana babanın çocuğu âkıl bâlig olduğu zaman, yalnız (Lâ ilâhe illallah Muhammedün resûlullah) demekle Müslüman olmaz. Îmânı ve islâmı bilmesi, anlatması da lâzımdır. Îmânı anlatmak demek, inanılacak altı şeyi anlamak ve sorunca söylemek demekdir. İslâmı bilmek demek, Allahü teâlânın emirlerinin ve yasaklarının hepsini kabûl etmektir. Ben Müslümanım demekle, Müslüman olmaz. Evlenecek kadın veya erkek, alacağı kimseye îmânı, islâmı sormalı, söyletmeli veya islâm nikâhı yapan kimse, evlenecek kıza ve erkeğe, Âmentüyü ve manâlarını ve islâmı söyletmeli. Bundan sonra nikâhlarını kıymalıdır.

Îmânı, islâmı bilmiyenin islâm nikâhı kıyılamaz, yanî nikâh sahîh olmaz. Çocuklarına îmânı, islâmı öğretmiyen analar babalar, çocuklarını Müslüman olmaktan mahrûm etmiş, kâfir olmalarına sebeb olmuş olurlar. Çocukları ile birlikte, kendileri de Cehennemde bunun cezâsını, azâbını çekerler. Nemâzları, orucları ve hacca gitmeleri, kendilerini bu azâbdan kurtaramaz. Çünki, başkasının ve hele kendi yavrularının kâfir olmasına sebeb olan kimse de, kâfir olur.

Büyük âlim seyyid **Abdülhakîm-i Arvâsî** hazretleri "Evlâdın vâlideyni (Anne ve babası) üzerinde üç hakkı vardır: Müslüman ismi koymak, âkıl oldukta kitâbet, ilim ve islâmiyeti öğretmek, bâlig oldukta, dîni ve ahlâkı güzel bir Müslüman ile evlendirmektir" buyururdu.

Çocuklarını böyle evlendiren ana-baba ve akrabâsı, hattâ ahbâbı ve hattâ komşuları böyle evlendirince çok sevâb kazanırlar. Gençler, böyle bir saadet yuvası kurmak için, islâm bilgilerini ve islâmın güzel ahlâkını öğrenmek için çalışırlar.

Bunun için eskiden, nikahtan önce gençlere tövbe istigfar ettirilir, sonra bilinmesi gereken zaruri iman bilgileri anlatırılıdı. Bu zaruri bilgilerden **bazıları kitabın sonuna** konulmuştur. " **Namaz Kitabı** " ve " **İslam Ahlakı**" kitapları okunup bu zaruri dini bilgiler daha geniş şekilde öğrenilmeli, bunları bilenler ise bilgilerini tazelemelidir.

Nikâh öncesi tevbe istigfar

Eskiden nikahtan önce şöyle tövbe istigfar yapılır, düğünden sonra da her Cuma akşamı tekrarlanırdı.

Yâ Rabbî! Hîn-i bülûğumdan bu âna gelinceye kadar, islâm düşmanlarına ve bid'at ehline aldanarak, edindiğim yanlış, bozuk i'tikâdlarıma ve bid'at, fısk olan söylediklerime, dinlediklerime, gördüklerime ve işlediklerime nâdim oldum, pişmân oldum, bir dahâ böyle yanlış inanmamağa ve yapmamağa azm, cezm ve kasd eyledim. Peygamberlerin evveli Âdem aleyhisselâm ve âhiri bizim sevgili Peygamberimiz Muhammed aleyhisselâmdır. Bu iki Peygambere ve ikisi arasında gelmiş geçmiş Peygamberlerin cümlesine îmân etdim. Hepsi hakdır, sâdıkdır. Bildirdikleri doğrudur. **Âmentü billah ve bi-mâ câe min indillah, alâ murâdillah, ve âmentü bi-Resûlillah ve bi-mâ câe min indi Resûlillah alâ murâd-i Resûlillah, âmentü billâhi ve Melâiketihi ve Kütübihi ve Rüsülihi velyevmil-âhiri ve bilkaderi hayrihi ve şerrihi minallâhi teâlâ vel-ba'sü ba'delmevti hakkun eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abdühu ve resûlüh.**

Nikâh nasıl yapılır

Nikâhta bulunanlara, şeker, meyve veya şerbet gibi tatlı verilmesi, düğünde ise, etli ve tatlı yemek vermek ve düğün ziyâfetine çağırılınca, yemeğe gitmek düğünü tanıdıklara duyurmak sünnettir.

Nikâhta imâm bulunması, belli şeyler okuması şart değildir. Bu, imâm nikâhı değil,İslâm nikâhıdır. Evlenecek bir müslümân, önce belediyede evlenme memûrluğuna başvurup, gerekli kanûnî işlemleri tamamlamalı, evlilik cüzdanını almalıdır. Bundan sonra, düğünden önce, islâm nikâhı da yapılır. Allahü teâlânın emri yerine getirilmiş olur. Kanûna uygun evlenmiyen, suç işlemiş olur. İslâm nikâhı yapmıyan, günâh işlemiş olur. Müslüman, suç ve günah işlememelidir. Suç işliyerek cezâya çarpılmak da günâhdır.

Dinimize göre nikâh şöyle yapılır:

İki veya daha çok Müslüman erkek toplanır. Daha önceden alınan eşyalar ve takılar mehri muaccel (peşin mehir) kabul edilerek anlaşma yapılır. Toplantıda mehri müeccel için kadının vekîli altın sayısını söyler, bir sayıda uyuşulur.

Nikah kıyacak kimse: önce erkeğin adını, meselâ Ahmed oğlu Salih yazar. Sonra kızın adını mesela, Ömer kızı Ayşe yazar. Sonra kadının vekîlini ve iki erkek şâhidin adını yazar. Sonra, uyuştukları mehr-i müecceli yazar. Sonra, istigfâr okur. E'ûzü Besmele okur. **(Elhamdü lillahillezî zevvecel ervâha bil eşbâh ve ehallennikâha ve harremessifâh. Vessalâtü vesselâmü alâ resûlinâ Muhammedinillezî beyyene-l-harame ve-l-mubâh ve alâ Âlihi ve Eshâbi-hillezîne hüm ehlüssalâhi velfelâh**) der. E'ûzü Besmele çekip, Nûr sûresinin otuzikinci âyetini okur. (Sadakallahül'azîm) deyip, kâle Resûlullah, **(En-**

nikâhü sünnetî femen ragibe an sünnetî feleyse minnî) sadaka Resûlullah. **(Bismillâhi ve alâ sünnet-i resûlillah).**

Sonra, kızın vekiline dönüp Allahü teâlânın emr-i şerifi ile ve Peygamberimiz Hazret-i Muhammeden-il Mustafâ efendimizin sünnet-i seniyyesi ile ve amelde mezhebimizin imamı, imam-ı a'zam Ebû Hanîfe hazretlerinin ictihâdı ile ve hazır olan Müslümanların şehâdetleri ile, vekîli olduğun Ömer kızı Ayşe'yi,...... lira mehr-i müeccel ve aralarında mâlûm olan mehr-i muaccel ile, tâlibi olan Ahmet oğlu Salih'e tezvîce, [helâllığa vermeye] vekâletin hasebi ile, verdin mi der. Verdim, dedikten sonra damada dönüp, yine (Bismillâhi ve alâ)dan başlayıp okur. Sen dahî, Ömer kızı Ayşe'yi,...... lira mehr-i müeccel ve aranızda mâlûm olan mehr-i muaccel ile, aldın mı? der. Damat, bu mehir ile aldım, der. Her ikisine üçer kere sorar ve cevap alır. Sonra, ben dahî akt-i nikâh ettim der. Taraflara bir defa sorup cevap almak farz, üç defa tekrarlamak sünnettir.

Nikah Duası

Sonra, şu duâyı okur:**"Allahümmec'al hâzel akte meymûnen mubâreken vec'al beyne-hümâ ülfeten ve mehabbeten ve karara ve lâ tec'al beyne-hümâ nefreten ve fitneten ve firârâ. Allahümme ellif beynehümâ kemâ ellefte beyne Âdeme ve Havvâ. Ve kemâ ellefte beyne Muhammedin ve Hadîce-tel-kübrâ ve Âişe-te ümm-il mü'minîne. Ve beyne Alîyyin ve Fâtıma-tez-zehrâ. Allahümme a'ti le-hümâ evlâden sâlihan ve ömren tavîlen ve rızkan vâsi'an. Rabbenâ heb lenâ min ezvâcinâ ve zürriyyâtinâ kurrete a'yünin vec'alnâ lil müttekîne imâma. Rabbenâ âtinâ fiddünyâ haseneten ve fil âhıreti haseneten ve kınâ azâbennâr. Sübhâne Rabbike Rabbil izzeti ammâ yasifûn ve selâmün alel mürselin vel hamdülillahi rabbil âlemin".** (Bu duayı arapça aslından okumak istiyenler, yayınevimizin neşrettiği, "**365 Gün Dua - Mehmet Oruç** " kitabına bakabilir.

Sonra Fâtiha der. Bu duâyı Peygamber efendimiz ve bütün Âlimler, Velîler okudular. Bunu okuyunca, karı-koca arasında, ölünceye kadar muhabbet mevcut olur. Rahat ve huzur içinde yaşarlardı. Evlerinden bereket eksik olmazdı.

Tecdidi nikah

Zaman zaman nikahı tazelemek iyi olur. Bilmeyerek insan küfre düşürücü bir davranışta bulunabilir. Böyle bir durumda iman gittiği için nikah da gider. Tevbe istigfarla, kelime-i şehadet getirmekle iman geri gelir. Fakat nikah, tazelenmedikçe geri gelmez.

Bunun için tecdid-i imandan sonra, iki şahid yanında tecdid-i nikah yapmak iyi olur. Kolaylık olmak için, nikahı yenilemeye hanımdan, "İstediğin zaman nikahımı tazelemek üzere seni vekil tayin ettim" şeklinde vekalet almalı, iki şahid yanında, "**Öteden beri, nikahım altında bulunan hanımımı, onun tarafından vekil olarak ve tarafımdan asil olarak kendime nikah ettim**" demelidir. Camilerde Cuma akşamları yapılan meşhur tecdid-i iman ve tecdid-i nikahı cemaat ile okumak bu hükme dayanmaktadır.

Camide, imam efendi, yukarıdaki ifadeyi cemaat ile birlikte söylerse, cemaat birbirlerine şahid olmuş, hanımından vekalet alanların nikahları tazelenmiş olur.

Cemaat ile birlikte, "**Allahümme innî ürîdü en üceddidel îmâne vennikâha tecdîden bi-kavli lâ ilâhe illallah Muhammedün resûlullah**." duâsını okuyanlar, "**İmanınızı La ilahe illallah sözü ile yenileyin**!" hadis-i şerifindeki emre uymuş olurlar.

Mehir

Mehir, erkeğin evlenirken kıza vermesi gereken altın, mal veya bir menfaattir. Mehrin altın olması şart değildir. Herhangi bir mal (ev, apartman, bağ, araba, fabrika) veya bir menfaat de olabilir.

Mehir iki kısımdır. Mehr-i muaccel ve mehr-i müeccel. Her iki mehir, nikâhta bildirilmedi ise, Mehr-i misil verilmesi gerekir. Kadının baba tarafından akrabasına verilen kadar verir.

Mehr-i muaccel: Acele verilmesi gereken mehir demektir. Nikâh yapılınca, verilmesi vacip olur. Zifaftan veya halvetten önce verilir. Mehr-i muacceli geciktirmek câiz değildir. Hanım ayrılmaya sebep olan birşey yaparsa, mesela mürted olursa, hurmet-i musâhare'ye

sebep olursa, mehr-i muaccel verilmez. Erkek boşarsa, ölürse veya ayrılığa sebep olan bir iş yaparsa tamamı verilir. Zifaf, halvet olmamış ise yarısını verir.

Mehr-i müeccel: Hemen verilmesi gerekmeyip daha sonra verilmesi gereken mehir demektir. Zifaf, halvet olmuşsa veya ikisinden biri ölmüşse, mehr-i müeccelin verilmesi vacip olur. Hanımının istediği zamanda verilir. Eğer istemedi ise, ikisinden biri ölünce, verilmesi vaciptir. Hanım ölünce, kocası, hanımının vârislerine verir. Kocası ölünce, mirasından hanımına verilir. Mehrin başlık parası ile alakası yoktur. Başlık parası almak haramdır.

Din câhili olan bir kimse, 'İslâm dîninde, bir erkeğin evlenebilmesi için, kıza mehr parası vermesi lâzımdır. Kadın, pazar eşyâsı gibi, satılık mal olmaktadır" derse, islâmiyete iftirâ etmiş olur. İslâmiyette mehr parası, evlenmek için değildir. Evliliğin düzenli, mes'ûd olarak devam etmesi, kadının hak ve hürriyetlerinin korunması, din câhili huysuz erkeğin elinde oyuncak olmaması içindir.

Mehr parasını vermek ve çocukların nafaka paralarını her ay ödemek korkusundan erkek, hanımını boşayamaz. Bu korkunun olmadığı yerlerde, mahkemeler boşanma davâları ile dolup taşmaktadır. Bunun için, evlenecek kızın, islâmın güzel ahlâkını ve kadına verdiği kıymeti bilen ve bunlara önem veren erkekden az mikdârda, böyle olmıyandan ise, fazla miktada mehr istemesi eftaldir.

Düğün ve sonrası

Düğün, nişan merasimlerinde esas olan haram işlememektir. Müslüman her işinde dine uyar, haramlardan uzak durur. Haram işlememek şartıyla mahalli adetlere uygun her türlü merasim yapılabilir. Kadınlar kendi aralarında def çalıp oynayabilir. Düğünde içki vermek, çalgı çalmak, kadın- erkek karışık eğlenmek haramdır. Düğün yemekleri, merasimlerin kadın erkek ayrı ayrı yerlerde yapıldığı salonlarda verilmelidir. Gelin yabancı erkeklere görülmemelidir.

Osmanlılar zamanında, düğün yemeği perşembe günü ve gecesinde verilir o gece yani cuma gecesi zifafa girilirdi.Yatsı namazından sonra hoca efendi ile beraber, mahallenin ileri gelenleri, damadın yakınları damadı evine götürür, evde Kur'an-ı kerim okunup dua edildikten sonra evden ayrılırlardı.

Düğünde, az veya çok ziyafet vermek sünnettir. Resul-i ekrem aleyhisselam evlendiği zaman, ziyafet vermiş. Eshab-ı kiramdan olan Abdurrahman İbn Avf'a evlenince, "**Bir koyun kesmek sureti ile de olsa ziyafet ver"** buyurmuştur.

Düğünde, zenginleri de, fakirleri de davet etmelidir. Resulullah aleyhisselam: **"O düğün ziyafeti ne kötü bir ziyafettir ki, zenginler davet edilir de, fakirler mahrum bırakılır"** buyurmuştur.

Günah işlenmeyen düğünlere icabet etmek vacip ise de, yemek yemek mecburiyeti yoktur. Diğer davetler sünnettir. Düğünde içki, çalgı gibi dinen yasak olunan şeyler yapılıyorsa, icabet edilmez. Eğer, uygun olmayan şeylere müdahale etmeye gücü varsa nasihat ederek müdahale edilmelidir. Harama, kötülüğe mani olmalıdır. Harama razı olan onu işlemiş gibi günaha girer. Nişanda, düğünde en çok yapılan çalgılı, müzikli eğlence haramdır. Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki:

"Muhakkak ki, cenab-ı Hak beni alemlere rahmet olarak gönderdi. Bana, kaval, düdük, ney gibi çalgı aletlerini, içkiyi ve putları yok etmemi emretti"

"Ümmetimden öyleleri çıkacak ki, onlar zinayı, ipeği, içkiyi ve çalgı aletlerini helâl sanacaklar."

Kadınların düğünde, evde kendi aralarında eğlenmeleri, def çalıp oynamaları caizdir. Erkeklerin oynamaları, eğlenmeleri uygun değildir.Gelinin gelinliği zineti olduğundan dini açıdan eskiden yabancı erkeklere gösterilmez, dışarı gelinlikle çıkartılmazdı..

Düğün esnasında ve düğünden sonra, kadın erkek karışık oturmamalıdır. Kadınların, akraba da olsa, nikah düşen erkeklerle zaruret olmadan konuşması, bir odada yalnız kalmaları caiz değildir, haramdır.

Peygamber efendimiz, yabancı kadınlardan uzak durun, onlardan sakının buyurunca, orada bulunanlardan biri, kocanın akrabaları da buna dahil midir diye sordu. Peygamber efendimiz, " **Akraba ölüm gibidir, hatta daha tehlikelidir**" buyurdu. Yani,

Kadın erkek ayrı oturmaya dikkat edilmezse, günaha, zinaya düşmemek çok zordur. Başka bir hadis-i şerifte de, “**Benden sonra erkeklerin başına gelecek en büyük fitne kadınlardandır”** buyurdu.

Diğer bir hadis-i şerifte de, **“Sakın kadınlarla tenha bir yerde bulunmayın. Allaha yemin ederim ki, bir erkekle bir kadın yalnız olduklarında üçüncüsü şeytan olur.“** buyuruldu

Namaz kılıp dua edilmelidir

İlk gece zifafta (gerdekte), kız erkek Allah rızası için iki rekat namaz kılıp namazdan sonra, evliliğin haklarında hayırlı olması için cenab-ı Hakka niyaz etmelidir. Bu gece yapılan dua makbüldür. Bu gecede erkek elini kızın alnına koyup, euzü besmele ve salat ve selamdan sonra şöyle dua eder: **“Ya Rabbi, buna hayırlı ve güzel huy ver. Kötü huylardan uzak eyle. Onu ve ailesini benim için bereketli kıl. Beni ve ailemi de, onun için bereketli kıl. Hayır işlerde bizi beraber eyle, şer işlerden uzak eyle!”**

Sonra, **“Allahümme bârik lî fî ehlî ve bârik lî ehlî fiyye, Allahümmerzuknî minhâ verzukhâ minnî. Allahümmecma’beynenâ mâ cema’te fî hayrin ve ferrik beynenâ izâ ferrakte fî hayrin”** düâsını okur.

Cim’a edeceği zaman da: **“Allahümme bismike estahleltü fercehâ ve bi emânetike ehaztühâ. Allahümme femâ kadayte şey’en min rahmihâ fec’alhü bârren takıyyen, vez’alhü müslimen seviyyâ ve lâ tec’alhü müfsiden şerîken liş-şeytanî”** der.

Cima’ ederken şeytandan Allahü teâlâya sığınarak, **“Bismillâhi Allahümme cennibnâ-ş-şeytâne ve cennibi-ş-şeytâne mâ razaktenâ”,** yani şeytanı bizden ve bize verdiğin çocuktan uzak eyle, diye dua eder.

Cimadan önce oturup sohbet etmeli fazla olmamak şartıyla ufak tefek şeyler yiyerek varsa heyecan yatıştırılmalıdır. Yatağa girmede acele etmemelidir. Cimada, yani cinsi münasebet esnasında üstleri kapalı olmalıdır. Üstleri açık olarak yapılan cimadan hasıl olacak çocuk hayasız olur. Çok yaygın olan, mutlaka ilk gece netice alınma düşüncesi çok yanlıştır. Hayatına yabancı erkek girmemiş Müslüman bir genç kız, o yaşa kadar ilk gecenin korku ve heyecanı ile yaşar. Bu gecede yapılacak güzel bir hareket bir ömür boyu unutulmaz. Yine bu gecede yapılan yanlış bir hareket bir ömür boyu üzülerek hatırlanır.

Bunun için işi aceleye getirmemeli, psikolojik açıdan kız rahat değil ise ertesi güne tehir etmek çok isabetli bir hareket olur. Erkek tek taraflı olarak egoistce hareket etmemelidir. Dinimizde yeri olmayan, bazı yerlerde yapılan çarşaf kontrolü çok çirkin bir adettir. Buna müsaade etmemelidir. Doktorlar, az da olsa bazı kızlık zarı türlerinde ilk temasta kan gelmeyebileceğini veya çok az geleceğini bildirmektedirler. Bunun için sui zan edip, saliha kızın günahını almamalıdır.

Sohbetin uzatılması birleşmenin geciktirilmesi, ortamın hazır hale getirilmesi tavsiye edilmiştir. Hadis-i şeriflerde şöyle buyurulmuştur: **"Sizden biriniz hayvanların yaptığı gibi, konuşmadan, oynaşmadan, öpmeden ailesi ile birleşmesin."**

“ Kişinin oynaşmadan hemen hanımı ile beraber olması, onun da rahatlamasını beklememesi acizlik alametidir.”

Bu konuda uzman doktorlar şu tavsiyede bulunmaktadırlar:

"Tam bir şehvetle meydana gelecek çocuk gürbüz olur. Aynı zamanda kadının da nefsi tatmin edilmiş olur. Kadının nefsi tatmin edilmeyince, zamanla sıkıntı hasıl olur. Bunun için acele etmemeli, kadının da rahatlaması, tatmin olması beklenmelidir. Kadının tatmin olması erkeğe göre daha geç olur.

Bu da ancak cimanın, münasebetin uzatılması ile sağlanabilir. Erkek boşalma olacağını hissettiğinde zihnini başka şeylerle meşgul eder, konuyu dağıtırsa mesela ertesi gün yapacağı işleri, alacağını vereceğini düşünürse konuyu dağıtmış ve boşalmayı geciktirmiş olur. Boşalınca da hemen bırakmamalıdır, kadınının da boşalmasını beklemelidir. Böylece kadının da rahatlamasına imkan vermiş olur. Bu çok önemlidir. Birçok yuvanın yıkılmasının, aile huzurunun bozulmasının altında bu husus yatar.

Ömründe hiç orgazm, tatmin olmamış milyonlarca kadın vardır. Bunun için bu husus ihmal edilmemelidir. Cimada, belli bir pozisyon şartı yok ise de, tavsiye edilen, eftal olan bilinen klasik pozisyondur. " (Bu konuda geniş bilgi için, **www.dinibilgiler.org** ve **mehmetoruc.com** sitesi "**evlilik rehberi**" dosyasına müracaat edilebilir.)

Hazreti Ali : "İtidal üzere olan cima'da, gözlere nur, bedene kuvvet sağlanır", demiştir Fazla cinsi münasebet hem bedene, hem de göze zafiyet getirir..

Her şehvetin neticesi, kalbi kararttığı ve bunalttığı halde, meşru olarak yapılan cima, cinsi münasebet, kalbde ferahlık, ruh ve bedende sükunet ve rahatlık temin eder. Cimadan asıl maksad, nesil üretme gayesidir ve bundaki zevk de, böyle bir maksada binaen lütf-i İlahi olarak verilmiştir. Âdabına riayet ederek cimada bulunan eşler, bununla ibadet sevabı da kazanır.

Peygamber Efendimize soruldu:

- Ya Resulallah, hanımımızla beraber olmaya da sevap verilir mi?

- Evet. Kişi zina yapacak olsaydı, günaha girecekti. Bu beraberlikle zina günahından kurtulduğu için sevap verilir.

Nikahlı olarak yapılan beraberliğe "cima" denir; nikahsız olana "zina" denir. Kadının meşru mazeretsiz olarak kocasının teklifini kabul etmemesi büyük günahtır.

Cimada şunlara dikkat etmek iyi olur:

1- Cimaya Euzü-Besmele'yle başlamalıdır. Niyeti kendini ve hanımını zinadan korumak ve hayırlı evlat yetiştirmek olmalıdır!

2- Cima başlamadan önce, kadınla kafi miktarda oynaşmak ve kadında kuvvetli bir arzu belirdikten sonra başlamak gerekir. Böyle bir başlangıç olmadan cimada bulunmanın, kadın için cefa olacağı hadis-i şerifte belirtilmiştir.

3- Cima anında acele etmemeli, kadının tatmin olmasını da beklemelidir!

4- Cima bitince hemen çekilmemeli, biraz daha birlikte kalmalı; kadının zevkinin ifası için bir miktar daha beklemelidir.

Cimanın pazartesi ve cum'a geceleri olması iyidir. Diğer geceler de caizdir.

Cimada şunları yapmamak iyi olur:

1- Cima esnasında ayaklar kıble istikametinde olmamalıdır.

2- Yorgan ve benzeri bir örtü olmadan, açık olarak çırılçıplak cima etmemelidir.

3- Tam cima halindeyken konuşmak, gülmek, sesi yükseltmek uygun değildir. Bu halin çocuk için konuşma aksaklığına sebep olacağı söylenmiştir.

4- Eşinin ve kendinin avret uzvuna bakmamalıdır. İhtiyaç halinde karı koca birbirine tepeden tırnağa bakabilir. Haram değildir.

5- Kameri ayların ilk, orta ve son gecelerinde cima etmemek iyi olur.İhtiyaç olursa, şehvetlenip haram işlemek mesela yabancı kadına şehvetle bakma tehlikesi varsa cima etmek her zaman lazım olur. Eşler arasında geçen cinsi ilişkilerle ilgili mahrem sırların başkalarına ifşa edilip yayılması haramdır.

Bazı adab kitablarında, cima vakitleriyle ilgili zamanlardan ve bu vakitlerin doğacak çocuklar üzerindeki te'sirlerinden bahsedilmiştir. Bunlar dini bakımdan uyulması gereken bağlayıcı hükümlerden değildir. Fakat bahsedilen vakitlerin gözetilmesi zararlı olmaz, faydalı olur.

Cima için tavsiye edilmeyen vakitler şunlardır:

1- Hafta içinde pazar gecesi ve çarşamba gecesi.

2- Kameri aylarının birinci, onbeşinci ve sonuncu geceleri.

3- Ramazan bayramı ve Kurban bayramı geceleri,

4- Berat gecesi;

5- Yola çıkılacak gece;

6- Gündüz öğleden sonra.

Bunlar da bir tavsiyedir. Şehvetlenip haram işlemek mesela yabancı kadına şehvetle bakma tehlikesi varsa mekruh olmaz. Bilakis beraber olmak lazım olur. Güne, zamana bakılmaz. Cima için münasib görülmeyen haller:

1- Zevcenin rızası yoksa.

3- Abdesti sıkışıksa.
4- Fazla tok, hasta ve yorgun ise.
5- Çok soğuk ve çok sıcaksa.

Kendini haramdan korumaya, halal ile yetinmeye niyet etmeli, cima ederken şeytandan Allahü teâlâ'ya sığınıp**, "Bismillahi Allahümme cennibna-ş-şeytane ve cennibi-ş-şeytane ma razaktena"** demelidir. Bu durumda hamile kalırsa, şeytan ona zarar vermez.

Kadına hayz halinde iken yaklaşmak yani cima etmek haramdır. Kadının meşru bir özrü yok iken hayzını bahane ederek, yalan söyleyerek kocasından uzak durması da haramdır, büyük günahtır. Hadis-i şerifte, **" Kişi karısını yatağına çağırdığı zaman kadın gelmekten kaçınır, kocası da bu sebeple kırgın ve kızgın olarak gecelerse melekler sabaha kadar o kadına lanet eder"** buyuruldu.

Kadının, hayz başladığını kocasına bildirmesi lâzımdır. Kocası sorunca bildirmezse, büyük günah olur. Temiz iken, hayz başladı demesi de, büyük günahtır. Peygamberimiz, "**Hayzın başladığını ve bittiğini kocasından saklayan kadın mel'ûndur"** buyurdu.

Hayz hâlinde de, temiz iken de kadına dübüründen yaklaşmak haramdır. Büyük günahtır. Helal olduğuna inanan, dinden çıkar, kafir olur. Dübüre olmamak kaydıyla kadına, arkadan kadınlık uzvuna yaklaşmak caizdir.

Homoseksüellik denilen oğlan kirletmek bundan daha büyük günahtır. Buna "Livâta" denir. Enbiyâ sûresinde, livâtaya "**Habîs iştir**" buyuruluyor.

Bir hadis-i şerifte de şöyle buyurulmuştur:

"Bir kimse, karısıyla dübüründen (arkasından) yaklaşırsa, Allahü teâlâ ve melekleri ona lanet ederler ve Allah'ın rahmetine ulaşamaz." Kadın buna rıza gösterirse o da bu günaha ortak olur. Haram olan işlerde kocanın emrine uyulmaz.

Lezbiyencilik, yani kadının, kadın kadına münasebeti de asla caiz değildir. Böyle yapan kadınlar, zina yapmış olurlar. Oral yol da, bazı yönlerden kerih görülmüştür. Lezbiyenliğe, kadınların sık sık sarılıp öpüşmesi, aynı yatakta yatması gibi şeyler sebep olabilir. Bunun için hadis-i şerifte iki kadının aynı yorgan altında yatması yasaklanmıştır: **" .. Bir kadın da diğer bir kadınla tenleri temas edecek şekilde bir yorgan altında yatamaz"** buyuruldu.

Çocuk olmaması için tedbir almakta bir mahzur yoktur. Hatta bugün **fazla çocuk için** tedbir almak ihtiyaç haline gelmiştir. Çünkü, zamanımızda islam terbiyesinde çocuk yetiştirmek zorlaşmıştır, hatta imkansız hale gelmiştir. Evliliğin ilk aylarında (3-5 ay) eşlerin birbirlerini tanıması, kaynaşması için tedbir almak uygun olabilir ise de daha fazla geciktirmek uygun olmaz. Çünkü, çocuk eşleri birbirine bağlar, aile bağını kuvvetlendirir. Aileleri birbirine yaklaştırır. Evin bereketi ve neşe kaynağı olur.

Resulullah Efendimizin Hazret-i Ali'ye tavsiyeleri:

Resulullah Efendimiz, Hazret-i Fâtımayı, hazret-i Alîye tezvîc ettiklerinde şu tavsiyelerde bulundular:

Yâ Alî! Gelini kendi evine götürdüğün zaman, çorabını ayağından çıkar. Ayağını yıka. O suyu evin bütün köşelerine saç. Böyle yapınca, Allahü teâlâ senin evinden yetmiş türlü fakîrliği dışarı çıkarır. Yetmiş türlü bereket evine dâhil eder. Yetmiş rahmet sana nâzil kılar. O gelin ile ve onun bereketi evin köşelerine erişir. O gelin, delilikten ve diğer hastalıklardan emîn olur.

Yâ Alî! Gelini ilk hafta, yoğurt yemekten, ayran içmekten, sirke ve ekşi yemekten men et! Turşu ve yoğurt ve ayran, rahmde evlâd olmasına mâni olur. Sirke yiyen kadının hayzı zahmetli olur ve temizliği uzar. Ekşi elma yemek, hayz kanını keser. Onun ardından başka hastalık zuhûr eder.

Yâ Alî, ayın evvelinde, ortasında ve sonunda, ikindi namazından sonra ehline yakın olma. Ehline yakınlık ettiğin vakit çok konuşma, avret yerine bakma. Sohbet esnâsında gözünü yumma.

Yâ Alî! Kendi ehline bir başka kadının şehveti ile yakın olma ki, eğer bir evlâd olur ise muhannes olur. Kadınlara benzemeye çalışır.

Yâ Alî! ikiniz de ayakda iken yaklaşma, eğer çocuk olur ise, döşeğe bevl eder.

Yâ Alî! Ehlinle bayram geceleri, meyve ağacı altında, Ezân ile ikâmet arasında, Berât gecesinde yaklaşma. Sefere çıkacağın gece ve üç günlük seferden geldiğin gecesi ehline yakınlık etme; bir çocuk olursa müsrif ve zâlim olur.

Yâ Alî! Pazartesi gecesi ehline yakınlık edersen, aranızda bir çocuk olursa, hâfız-ı Kur'ân, Salı gecesi olursa, mü'min ve iyi huylu olur. Perşembe gecesi olursa, hikmeti ve ilmi çok âlim olur ilmi ile âmil olur. Perşembe günü öğleden evvel olursa, aslâ şeytân ona ölene kadar yaklaşamaz. Dünyâda ve âhıretde selâmette olur. Eğer Cuma gecesi olursa Kâri-i Kur'ân olur. Veyâ hatib olur. Cuma günü olursa, âlim olur, dindârlığı ile ma'rûf ve meşhûr olur. Eğer Cuma gecesi yatsı namazından bir saat sonra ehline yakınlık edersen doğacak çocuk velîler cümlesinden olur.

Yâ Alî! Ehline gecenin evvel saatinde yakınlık etme ki, eğer bir çocuk olursa kötü huylu olur. Dünyâyı âhıret üzerine tercîh eder. Yâ Alî! Benim bu nasihatlerime uy ki, Allahü teâlânın izni ile sana fâide versin. (Menâkıb-ı Çihâr Yâr-i Güzîn)

GUSÜL ABDESTİ

Cünüb olan her kadının ve erkeğin ve hayzdan ve nifâstan kurtulan kadınların, namaz vaktinin sonuna o namazı kılacak kadar zaman kalınca, gusül abdesti alması farzdır.

Farzları yapanlara çok sevap vardır. Yapmayanlara da, büyük günah vardır. Resûlullah buyuruyor ki: "**Gusül abdesti almaya kalkan bir kimseye, üzerindeki kıl adedince (yâni pek çok demektir) sevap verilir. O kadar günahı affolur. Cennetteki derecesi yükselir. Guslü için ona verilecek sevap, dünyada bulunan herşeyden daha hayırlı olur. Allahü teâlâ, Meleklere, bu kuluma bakınız! Gece, üşenmeden kalkıp, benim emrimi düşünerek, cenâbetten guslediyor. şâhit olunuz ki, bu kulumun günahlarını af ve magfiret eyledim buyurur".**

Hadis-i şerifte, "**Kirlenince, çabuk gusül abdesti alın! Çünkü kiramen kâtibîn melekleri, cünüb gezen kimseden incinir**" buyuruldu. Hadis-i şerifte, "**Resim, köpek ve cünüb kimse bulunan eve rahmet melekleri girmez**" buyuruldu. Namaz kılan ve kılmıyan herkes, bir an önce gusletmelidir. Bir namaz vaktini cünüb geçirirse, çok acı azâb görecektir. Bunun için öğle ezanından sonra cünüb olan, öğle namazını kılmamış ise, ikindi vaktine kadar; kılmış ise, akşam namazına kadar mutlaka gusletmelidir.

Guslün farzı

Guslün farzı üçtür:

1 - Ağzın hepsini iyice yıkamak. Ağız dolusu su içmekle olur ise de, yutmak mekruhdur diyen de olmuştur.

2 - Burnu yıkamak. Burundaki kuru kir altını ve ağızdaki, çiğnenmiş ekmek altını yıkamazsa gusül sahih olmaz. Hanbelî mezhebinde, mazmaza ve istinşâk, abdest alırken de, gusülde de farzdır.

3 - Bedenin her yerini yıkamaktır. Bedenin, ıslatılmasında haraç olmıyan yerlerini yıkamak farzdır.

Kadınlar, örülü saçın diblerini ıslatınca, örgüyü yıkamak lâzım değildir. Saç dibleri ıslanmazsa, örgüyü açmak lâzım olur. Örülmemiş saçların her tarafını da yıkamak farzdır. Cünüb iken, kasıkları traş etmek, saç tırnak kesmek mekruhdur. Tırnaktaki oje gibi su geçirmiyen şeylerin altını yıkamak lâzımdır. Gusülde kıbleye dönülmez ve duâ okunmaz. Yalnız besmele çekilir ve kelime-i şehâdet söylenir. Havuzda, nehirde, denizde, yağmur altında ıslanan, ağzını ve burnunu da yıkasa, abdest ve gusül almış olur.

Sünnet üzere gusül

Sünnet üzere gusül abdesti almak için, önce, temiz olsalar dahî, iki eli ve avret yerini yıkamalıdır. Sonra bedeninde necâset varsa yıkamalı, sonra, tam bir abdest almalı, yüzünü yıkarken, gusle niyet etmeli, ayakları altında su toplanmıyorsa, ayakları da yıkamalıdır. Sonra bütün bedene üç defa su dökmelidir. Önce üç defa başa, sonra sağ omuza, sonra sol omuza dökmeli, her döküşte, o taraf tamam ıslanmalıdır. Birinci

dökmede oğmalıdır. Gusülde, bir uzva dökülen suyu, başka uzvlara akıtmak câiz olup, orası da temizlenir. Çünkü, gusülde bütün beden, bir uzuv sayılır. Gusül tamam olunca, tekrar abdest almak mekruhdur. Guslederken namaz abdesti bozulursa, bir daha almak lâzım olur. Şâfi'îyi ve Mâlikîyi taklîd edenler buna dikkat etmelidir. Çünkü, bunlarda el ayası ile ön edep yerine dokununca namaz abdesti bozulur. Abdest bozulmadan, başka yerde almak veya namaz kılıp sonra almak câizdir.

Abdestte ve gusülde, lüzûmundan fazla su kullanmak isrâftır. 3.5 kilo su ile gusledilebilir. Resûlullah yaklaşık 875 gr.su ile abdest alır, 4.2 kg. civarında su ile gusledi. Kirden temizlenmek için ihtiyaç miktarı su kullanmak israf olmaz.

Diş çukuru ıslanmazsa gusül tamam olmaz. Bunun için, diş kaplatınca ve doldurunca, gusül abdesti sahih olmaz. İnsan cenâbetlikten kurtulmaz. Kaplama ve dolgu dişi bulunanların Maliki mezhebini taklid etmeleri lazımdır. (Taklidin nasıl yapılacağı**, "İslam Ahlakı**" kitabında yazılıdır)

Cünüb olmak

Cünüb olmak üç türlüdür: Erkeklik organının sünnet derisi altındaki kısmı ferce dahil olunca veya erkekte koyu beyaz ve kadında akıcı sarı menî, yerinden şehvetle kopup çıkınca veya ihtilâm ile yâni rü'yâda şehvetlenip uyandığı zaman, menî akmış olduğunu görünce, erkek ve kadın cünüb olur. Vedî ve mezi çıkınca cünüb olmaz. Mezi, şehvetlenme esnasında gelen 1-2 damlalık yapışkan şeffaf sıvıdır. Vedi, idrardan sonra ıkınma ile gelen koyu bulanık sıvıdır.

Cünüb olup, idrar yapmadan gusleden kimseden, sonra menînin geri kalan kısmı, şehvetsiz aksa, tekrar gusül lâzım olur. Bunun için, gusülden önce, idrâr çıkararak, idrâr yolunda kalmış olan menî parçasını çıkarmak, sonra gusletmek lâzımdır.

Kadın cünüb iken hayz görürse, isterse hemen gusleder. İsterse, hayz bitinceye kadar bekleyip, sonra ikisi için bir gusleder.

Hayz (âdet) bilgileri

Her Müslüman erkek ve kadının ilmihal bilgilerini öğrenmesi farzdır. Bu bilgiler içinde, Hayz ve Nifas bilgileri de çok önemlidir. Abdest, namaz, Kur'an-ı kerim, hac, balig olmak, evlenmek gibi işler için kadın hallerini bilmek şarttır. Bunları bilmiyen, harama düşer, ibadeti sahih olmaz. Herkesin bilmesi lazım olanlar, Hanefi mezhebine göre kısaca şöyle:

Hayz müddeti en az 3 gün, en fazla 10 gündür. 10 günden sonra gelen kana İstihaza kanı denir. Bu hastalık kanıdır.

Beyazdan başka her renk Hayz kanıdır. Kan görüldüğü andan, kesilene kadar olan günlerin sayısına adet zamanı denir. Âdet zamanı en çok 10, en az 3 gündür. Diğer üç mezhebde en çoğu 15 gündür. Hayz kanı devamlı akmayabilir. Hergün az miktar kan görülmesi hayz halinin devam ettiğini gösterir.

İki adet arasında en az 15 gün temizlik hali olur. Kan, en az 15 günlük temizlikten sonra gelip 3 günden önce kesildiğinde, namaz vaktinin sonu yaklaşıncaya kadar bekler. Sonra gusletmeden yalnızca abdest alıp, o namazı kılar ve önce kılmadıklarını kaza eder. O namazı kıldıktan sonra kan yine gelirse, namaz kılmaz. Yine kesilirse vaktin sonuna doğru abdest alıp, o namazı kılar ve kılmadıklarını kaza eder. 3 gün tamam oluncaya kadar böyle yapar.

Adetin değişmesi

Üç gün kan gelip, normal adet süresinden önce kesildiğinde, namaz vakti sonuna kadar bekler, kan görmezse gusledip, o namazı kılar.

Âdet zamanı belli olan kadın, bir defa başka sayıda hayz kanı görse, adeti değişmiş olur. Temiz gün sayısı da böyledir. Mesela, adeti 5 gün, temizlik hali 20 gün olan bir kadın, hayz halini 7 gün görse adeti değişmiş 7 gün olmuş olur.

Âdeti 7 gün olan kadının kanı, 8 gün devam eder sonra kesilirse, adeti 8 güne çıkmış olur. Fakat 11. gün tekrar gelirse, 7 günden sonrası istihaza kanı olur. 7 günden sonraki namazlarını kaza eder. Normal adeti 7 gün iken 5 günde kan kesilirse, gusledip namazını kılar. Fakat 7 gün dolmadan cima edemez.

Âdetin başlayış ve bitiş vaktini bilmek çok önemlidir. Mesela, adeti 5 gün olan kadının hayzı, 10 günü 3 dakika aşmış olsa, adet zamanı olan 5 günden sonra gelenler, istihaza kanı olur. 10 gün geçmeden ya'ni 10 günden birkaç dakika önce kesilmiş olursa, hepsi hayz olur. Bunun için her kadının, kendi hayz ve temizlik gün sayısını ezberlemesi gerekir. Aylık olarak kanın geliş ve kesilişini ayın günlerini topluca gösteren takvim yaprağına işaretlemelidir. (Maliki mezhebinde hayzın süresi en fazla 15 gündür. Bunun için, Malikiyi taklid edenler, 10 günden sonra kan devam ederse, o günler namaz kılmazlar daha sonra bu kılmadıkları namazları kaza ederler.)

Ramazanda, sahurdan sonra, hayzdan veya nifastan kesilen, o gün yiyip içmez. Fakat, o günü kaza eder. Hayz veya nifas gündüz başlarsa, o gün yiyip içer. Hayz olmayıp istihaza kanı gelen kadın, idrarını tutamayan veya bir yerinden devamlı kan akan kimse gibi özürlü olur. Kan aksa da, namazını kılar, orucunu tutar. Özürlü olduğu için, her namaz için, o namazın vakti girince abdest alması lazımdır. Fakat Maliki'yi taklid ederse, abdesti bozulmuş olmaz.

NOT: Çok kısa bir özetini verdiğimiz bu ince ve hassas bilgileri geniş olarak öğrenmkek lazımdır. Bu önemli bilgiler, **Tam İlmihal Seadet-i Ebediyye** ve **İslam Ahlakı** kitaplarında geniş olarak yazılıdır.

Nifâs

Nifâs, lohusa demektir. Elleri, ayakları, başı belli olan düşükte gelen kan da nifâstır. Nifâs zamanının azı yoktur. Kan kesildiği zaman, gusledip namaza başlar. Fakat, âdeti kadar gün geçmeden, cimâ' edemez. En çok zamanı kırk gündür. Kırk gün tamam olunca, kan kesilmese de, gusledip, namaza başlar. Kırk günden sonra gelen kan, istihâza olur.

Birinci çocuğunda, yirmibeş günde temizlenen kadının âdeti, yirmibeş gün olur. Bu kadının ikinci çocuğunda kan, kırkbeş gün gelse nifâsı yirmibeş gün sayılıp, yirmi günü istihâza olur. Yirmi günlük namazlarını kaza eder.

O hâlde nifâs gününü de ezberlemek lâzımdır. İkinci çocukta kan, kırk günden önce, meselâ otuzbeş günde kesilirse, bunun hepsi nifâs olur ve âdeti yirmibeş günden, otuzbeş güne değişmiş olur.

Hayzlı veya nifaslı kadına yasak olanlar

1- Namaz kılamaz. Hadis-i şerifte de buyuruldu ki: “**Kadın hayzlı iken namaz kılamaz, hayzı bitip özrü devam ederken kılar.”** (E. Davüd)

2- Oruç tutamaz. Hz. Âişe validemizin naklettiği hadis-i şerifte, hayzlı iken tutulamayan orucu kaza etmek gerektiği, kılınmayan namazları kaza etmek gerekmediği bildirilmiştir. (Buhari)

3- Kur'an-ı kerim okuyamaz. Hadis-i şerifte, **“Hayzlı, cünüp olan, Kur'andan birşey okuyamaz”** buyuruldu. (Tirmizi)

4- Mushafa el süremez. Çünkü Kur'an-ı kerimde, “Ona (Kur'an-ı kerime) temiz olanlardan başkası dokunamaz” buyuruluyor. (Vakıa 79) Peygamber efendimiz de, **“Kur'ana ancak temiz olan dokunabilir”** buyurdu. (Nesai)

5- Camiye, giremez. Hadis-i şerifte, “**Cünüp ile hayzlıya mescide girmek helal olmaz”** buyuruldu. (İbni Mace)

6- Ka'beyi tavaf edemez. Çünkü tavafta abdestli olmak lazımdır. Hadis-i şerifte, **“Beytullahı tavaf etmek, namaz kılmak gibidir”** buyuruldu. (Tirmizi)

7- Cima yapamaz yani hanımı ile ilişki kuramaz. (Bekara 222)

Hayzlı kadının, tesbih çekmesinde, salevat-ı şerife, kelime-i tevhid, istiğfar ve dualar ile, Rabbena atina gibi dua ayetlerini ezberden okumasında mahzur yoktur. Fatiha'yı dua niyetiyle okuyabilir. Hayzlı saç ve tırnak kesebilir. Cünüp olan saç ve tırnak kesemez. Cünüp kadın, göğsünü yıkadıktan sonra ağlıyan çocuğunu emzirebilir. Mümkünse her zaman abdestli emzirmeye çalışmalıdır!

Hayz ve nifasla ilgili sual ve cevaplar

Sual : Bir kadın, temiz yatıp uyanınca kürsüfünde kan görse, hayz o anda mı olur?

CEVAP: Hayz gece başlasa bile, uyanıp gördüğü andan itibaren hayzlı olur.

Sual : Hayzlı yatıp, uyanınca temiz olduğunu gören, yatarken mi hayzı bitmiş sayılır?
CEVAP: Evet

Sual : Hayzlı La ilahe illa ente sübhaneke inni küntü minezzalimin âyetini okuyabilir mi?
CEVAP: Bu âyeti tesbih niyeti ile okur.

Sual : Hayzlı iken, İhlas, Felak ve Nas suresi okunabilir mi?
CEVAP:Okunamaz.

Sual : Cünüp bulunan eve rahmet melekleri girmez. Hayzlı bulunan eve de girmez mi?
CEVAP: Hayzlı bulunan eve girer. Hayzı bitince yıkanmazsa, o zaman girmez.

Sual: Hayzlı kadın, okunan mukabeleyi dinleyebilir mi?
CEVAP: Evlerde okunanı dinleyebilir. Camidekini dinleyemez. Çünkü camiye giremez.

Sual : Çocuk doğmadan önce gelen kan nifas mı istihaza mıdır?
CEVAP
Çocuk doğmadan veya gövdesi görünmeden gelen kan istihazadır. Namaz vaktinin sonu ise, istihazalı yani özürlü olarak hemen namazı kılmalıdır.

Sual : Keffaret orucu tutan 60 gün dolmadan, çocuğu doğsa eksik kalan kısmını nifa bittikten sonra tutabilir mı ?

CEVAP

Keffaret tutarken araya hayz girerse, kalanı hayzdan sonra tutulur. Fakat araya nifas girerse, yeni baştan tutmak gerekir.

Menopoz nedir?

Kadınlarda 45 yaştan sonra adet kesilmesi başlar. Bu hal, az da olsa kırkbeşten önce de görülmektedir. Bu süre 55 yaşa kadar uzayabilir. 55 yaştan sonra gelen kan hayz kanı sayılmaz, özür kanı sayılır. Adetten tamamen kesilen kadın menopoza girmiş demektir. Hormon ve yumurta oluşumunun önce azalıp sonra tamamen durması sonunda kadın adetten kesilir ve çocuk yapamayacak hale gelir. Menopoz dönemi başlar. Bu dönemde kadın, sadece çocuk yapabilme gücünü kaybeder, Cinsi yönden kadınlık görevini yerine getirebilir, menopoz hali buna mani değildir.

Adetten kesilip, menopoza giren kadın, yaşlılık psikozuna girer, bundan dolayı ruhi dengesizlikler, sinirlilik, sıkıntı halleri görülür. Erkek, bu hale düşmekle değerinden bir şey kaybetmediği intibaını verir, eskisinden daha çok ilgi ve sevgi gösterirse, bu sıkıntılı hal daha hafif ve çabuk atlatılmış olur. Bu dönemde kadının morale, sevgiye çok ihtiyacı olur.

Bu sıkıntılı hali çabuk geçirmenin en etkin yolu, kadının boş kalmaması birşeylerle meşgul olmasıdır. İbadet etmek, namaz kılmak, Kur'an-ı kerim okumak, başkalarına yardımcı olmak gibi haller onu bu durumdan çabuk kurtarır. Can sıkıcı şeylerden uzak durması lazımdır.

Boşanma

Dinimize göre boşanma özetle şöyle olmaktadır:

Boşamak için kullanılan kelimeleri erkeğin hanımına karşı söylemesi ile, veya yazılarak hanımını bildirmesi ile veya birisi ile haber göndermesi ile talak yani boşama hasıl olur. Kadın nikahta, ne zaman istersen kendimi senden boşamak üzere nikahladım, diyerek şart koşmuş ise, kadın da boşanma hakkına sahip olur.

Boşamak için kullanılan sözler iki çeşittir: Açık sözler ve kinayeli yani başka manaları da olan sözler.

"Sen benden boş ol", "**Seni boşadım**", gibi sözler açık sözdür. Bu sözler, şaka olarak da söylenince ric'i talakla boşamış olur.

Evlilikte üç bağ vardır. Yani, boşama sözü üç defa tekrarlanırsa, **"seni boşadım, boşadım, boşadım"** derse, veya "**seni üç defa boşadım**" veya "**Üçten dokuza boş ol!"**derse üç bağı birden koparmış, geri dönüşü olmayacak şekilde boşamış olur.

Bu sözlerden herhangi biri **bir defa** söylendiğinde, ric'i talakla boşamış olur. Daha sonra pişman olmuş ise, tekrar alabilmesi için iddet zamanı içinde, (Önceki nikaha döndüm) demesi veya bu niyetle kadının elinden tutması yetişir. Nikah tazelenmiş olur. Geride kalan iki bağla evliliğe devam edilir. İddet süresinde tazelenmemiş ise yeniden nikah gerekir.

"Babanın evine git!", "**Defol git**", "**Cehenneme git**", "**Senin kocan değilim artık",** gibi, başka manalarda da kullanılan sözler kinâyeli, kapalı sözlerdir. Bu sözler, **boşamak niyeti** ile söyleyince bain talakla boşamış olur. Bu tür boşamada, üç veya daha fazla niyet edilmemiş ise, iddet müddeti kadar ayrı kaldıktan sonra yeniden nikah yapılarak evliliğe devam edilebilir. (Korkutmak veya başka niyet ile söylenirse nikaha zarar vermez.)

Bu şekilde (üçten az) boşamada, iddet müddeti geçip yeniden nikah yapılmadıkça bir araya gelinemez. Üçten fazla ise geriye dönüşü olmaz.

Hanımına, anam, kızım, kardeşim demekle boşama olmaz. Fakat şimdiden sonra kardeşim ol derse, boşama (Talakı bain) olur.

Kinayeli sözle boşamada, bain talak iddetinde, hanımının odasına giremez. Kadın süslenemez. İddet sonunda yeniden nikah gerekir.

Boşamada, sayı bildirilmezse bir boşama olur. Üç veya fazla sayı söylerse, üç talak ile boşamış olur. "Bedenimdeki kıllar adedince" veya "Denizdeki balıklar adedince" yahut "Gökdeki yıldızlar kadar" veya "üçten dokuza" deyince, yine üç boşama olur.

Hanımını başka başka üç zamanda birer kere boşarsa veya "**Üç kere boşadım**" derse, geri dönüşü olmayacak şekilde nikah bozulmuş olur. Başka mezhepleri taklid yolu ile evliliğe kurtarmak mümkün olmazsa tekrar alabilmesi için hulle gerekir. Kadın başka biri ile evlenip zifafa girip sonra ayrılmış ise veya dul kalmış ise iddet müddetinden sonra eski kocası ile tekrar evlenebilir.

Mubah ettiği halde, Allahü teâlânın sevmediği bir şey boşanmaktır.

Bir ailenin yıkılmasına sebep olmak büyük vebal getirir. Zaruri bir durum olmadığı müddetçe boşanmaya tevessül etmemelidir.

Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki:

" Evlenin, boşanmayın. Zira talaktan, boşanmadan Arş-ı Ala titrer. "

" Üç şeyin şakası da, ciddisi de sahihdir. Nikah, talak, talaktan dönmek."

"Allahü teâlânın hiç sevmediği helal şey talaktır."

(Not:Tam İlmihal Seadet-i Ebediyye kitabında bu konuda geniş bilgi vardır. Detaylı bilgi için bu kitaba müracaat edilmesini tavsiye ederiz.)

Nafaka

Nafaka, insanın yaşayabilmesi için lâzım olan şey demektir. Bu da, yiyecek, giyecek ve evdir. Kadın zengin olsa bile, bunun nafakasını vermek, koca üzerine farzdır. Nafaka, nikâhdan sonra hemen farz olur. Her ikisi de fakir iseler, fakir nafakası verir. Zengin iseler, zengin nafakası vermesi lâzımdır. İkisinden biri zengin olup, öteki fakir ise, orta hâl nafakası verir. Talâk verilen [boşanan] kadının iddet zamanı bitince, nafaka kesilir. Nafaka hakkında ilmihal kitaplarında geniş bilgi vardır.

İddet müddeti

İddet, talâktan veya fesihden veya kocası öldükten sonra, vaty veya halvet olunmuş kadının yeniden evlenmesi haram olan zamandır. İlk temizlik başından, üçüncü hayzın sonuna kadar olan zamandır. Hayz görmüyorsa, talâk için üç ay, ölüm için dört ay on gündür. Hâmile kadının iddeti, çocuğu olunca tamam olur. Her çeşit iddette bulunan kadını nikâhlamaya tâlib olunmaz.

EVLİLİĞİN MESULİYETİ

Önce helâl kazanç

Aile reisinin sorumlulukları vardır. Bunlardan bazıları şunlardır:

1- Aile efradının yiyeceğini helal kazanç ile temin etmek.

Bir ailenin sorumluluğunu almak çok mesuliyetli bir iştir. Herşeyden önce bunların nafakalarının helal yoldan temin edilmesi gerekir. Çünkü, yarın kıyamet günü haram rızıkla beslenen çoluk çocuğu, ayaklanarak: "Ya Rab! Hakkımızı bunlardan al, bize sarfettikleri nafakaları nereden kazandıklarını biz bilmiyorduk", diyeceklerdir. Bir hadis-i şerifte: **"Hepiniz çobansınız. Her çoban sürüsünden mesul olacaktır**" buyuruluyor. Nasıl ki, bir çoban bütün sürünün muhafızı olması dolayısiyle o sürüden mes'ul tutuluyorsa, bir aile reisi de, aile efradının nafakaları, dini terbiyeleri hususunda sorumludur. Bunun içindir ki **Hazreti Ali** : "Tuba, (Cennet'te bir ağaç) dünyada çoluk-çocuğu olmayan kimseler içindir" demiştir.

Ayet-i kerimelerde mealen şöyle buyuruluyor: "**Evet kişinin kaçacağı gün; kardeşinden, anasından, babasından, karısından ve oğullarından, o gün bunlardan herkesin bir derdi, belası vardır"** (Abese 34-37)

Bu sınıf insanların birbirinden kaçmaları: Ana ve baba oğullarından, **"Ne için bize itaat etmedin?**" Kadın, kocasından, "**Niçin hakkımı ifa etmedin?"** Çocuklar, babalarından, **"Niye bize dinimizi öğretmedin, irşadda bulunmadın?"** diye istemelerinden ötürüdür.

Hakları korumak

2- Hanımının haklarına riayet etmek. Erkeklerin, kadınların haklarına riayet etmemeleri, ahiret günü için bir mes'uliyettir. Ailesini, çocuklarını yüz üstü bırakıp kaçan kimse, büyük günah işlemiş olur. Cenab-ı Hak onun ne namazını, ne de orucunu ailesine dönmedikçe kabul etmez.

3- Ailesinin hakları yanında Hak teâlânın da haklarını yerine getirmek.

Hanım ve evlad, insanların dünyada sevdiklerinin başında gelir. Onlara normalin üzerinde gösterilen sevgi ve muhabbetin, insanı ibadetten geri bırakacağı tabiidir. Böyle olunca da kişi Cenab-ı Hakk'ı, tefekkürden ve Ona ibadetten uzaklaşabilir. Ömrünü, zayi edebilir. Bunun için evlilik, insanı bunlardan uzaklaştırmamalıdır. Bunlar daha iyi daha çok ibadette vesile olmalıdır.

Peygamber efendimiz şöyle buyurmuştur:

"Ümmetimin başına, bir zaman gelecek ki, insanın helaki karısının, çocuklarının, anası ve babasının elinden olacak. Çünkü, bunlar onu fakirlikle ayıplarlar. Gücü yetmiyecek şeyleri teklif ederler. Teklif edilen şeyleri helal yoldan elde edemeyince, meşru olmayan kazanç yollarına tevessül eder. Bu yüzden helak olur."

Hanımının güzel huylu olmasını isteyen, önce kendisi güzel huylu olmalıdır! Kur'ân-ı kerîmde, insana gelen musîbetlerin, günâhları sebebiyle geldiği bildirilmektedir. O hâlde, dinimizin emîr ve yasaklarına riâyet eden, hanımı ile iyi geçinir.

Fudayl bin İyâd hazretleri buyuruyor ki: “Dine uygun olmıyan bir iş yaptığımı, hanımımın huysuzluğundan anlardım. Hemen o işime tevbe ettiğim zaman, hanımımın huysuzluğu da giderdi. Böylece tevbemin kabûl edildiğini de anlardım.”

Hadîs-i şerîflerde buyuruldu ki:

“Bir mümin, hanımına kızmasın! Kötü huyu varsa, iyi huyu da olur.”

“Kadın, zayıf yaratılmıştır. Zayıflığını susarak yenin! Evdeki kusûrlarını görmemeye çalışın!”

“Müslümanların îmân yönünden en üstünü, ahlâkı en güzel olanı, hanımına, en iyi, en lütufkâr davranandır.”

“Müslümanların en iyisi, en faydalısı, hanımına en iyi, en faydalı olandır. Sizin aranızda hanımına karşı en iyi, en hayırlı, en faydalı olan benim.”

“Kadınlarınıza eziyet etmeyin! Onlar, Allahın sizlere emânetidir. Onlara yumuşak olun, iyilik edin!”

“Hanımına güler yüzle bakan erkeğin defterine bir köle âzâd etmiş sevâbı yazılır.”

“Hanımının ve çocuklarının haklarını îfâ etmiyenin namazları, orucları kabûl olmaz.”

“Haksız olarak hanımını dövenin, Kıyâmette hasmı ben olurum. Hanımını döven, Allah ve Resûlüne âsî olur.”

İyi davranmalı

İyi davranmak, sadece hanımı üzmemek değildir. Onun verdiği sıkıntılara da katlanmak demektir. Hadîs-i şerîfte buyuruldu ki: “**Hanımının kötü huylarına katlanan erkek, belâlara sabreden Hz. Eyyüb gibi mükâfâtlara kavuşur. Kocasının kötü huyuna sabreden kadın da, Hz. Âsiye gibi sevâba kavuşur.”**

İyi Müslüman olmak için hanım ile iyi geçinmek şarttır. Kur'ân-ı kerîmde de, “**Onlarla iyi, güzel geçinin!”** buyuruluyor. (Nisâ 19)

Birden fazla evliliğin zorlukları

İslam dininde tek kadınla evlilik asıldır. Dinimizde, birden fazla kadınla evlilik caiz ise de, zaruretlerin ortaya çıkardığı istisnai bir durumdur. Bu, bir izin olmakla beraber, asla bir emir mahiyetinde değildir.

İslamiyetten önce, evlenmede bir sayı tahdidi yoktu. Herkes istediği kadar kadın alabilmekte ve onların üzerinde her türlü tahakküm yapılmakta idi. İslam dini geldiği zaman insanların davranışlarına, toplum hayatına ve insanoğlunun her türlü ilişkilerine ve davranışlarına ulvi bir ahenk getirdi. Bu cümleden olarak erkeklerin hususi hallerini ve fıtri kabiliyetlerini gözönüne alarak, bir erkeğin nihayet dörde kadar evlenebileceği hükmünü koydu. Bundan fazlasını yasakladı.

Kur'an-ı kerimde bu hususta mealen şöyle buyurulmaktadır:

"Eğer yetim kızlar hakkında adaleti yerine getiremiyeceğinizden korkarsanız sizin için helal olan diğer kadınlardan ikişer, üçer, dörder olmak üzere nikah edin. Şayet bu suretle de adalet yapamıyacağınızdan endişe ederseniz o zaman bir hanım ile yetinin" (Nisa 3)

Görülüyor ki, İslam dini bu izni, yetim kızların malını, mehir ve benzeri hususlarla ilgili haklarını korumak gibi ahlaki ve sosyal zaruretleri dikkate alarak vermiş bulunmaktadır.

Lohusalık, hamilelik, yaşlılık sebebiyle nesilden kesilmek gibi arızalar; kadını, kocasının tabii ve fıtri ihtiyaçlarını temin edemez hale getiriyordu. Bu gibi haller karşısında fuhşun yayılmasını önleyebilmek, nüfusun meşru bir şekilde artmasını temin etmek ve kadınları mahrumiyetten korumak için, bu izin verilmiş bulunuyordu.

Yüzbinlerce erkeğin hayatına mal olan büyük savaşların dul bıraktığı kadınları ve yetim kalan çocuklarını düşünmek zarureti doğuyordu. Bunların maddi ve manevi ihtiyaçlarını dikkate alan İslam dini, birden fazla evliliğe müsaade etti. Bunun da şartları vardır. Bu şartları taşımayan erkeğin, birden fazla evlenmesi günâhdır.

İslâmiyette dört kadına kadar evlenmek mubâhdır. Devlet mubâh olan birşeyi emir veya yasak ederse, buna uymak lazım olur. İslâmiyyetten önce, bir erkek dilediği kadar kadınla evlenirdi. İslâmiyet bu sayıyı dörde indirmiştir. Yaradılışta, kadınlar, erkeklerden çok olduğu gibi, harblerde, kazâlarda erkeklerin ölmesi, kadınların ölümünden dahâ çoktur, yatnî erkek adedi, kadından azdır. İslâmiyyetin dörde kadar izin vermesi, kızların kocasız kalmaması, metres hayâtına, umûmî evlere düşmemesi ve şereflerini, nâmûslarını, saâdetlerini temînat altına almak gâyesi iledir.

Avrupa’da erkekler, birçok metres hayâtı yaşıyor. Komşu, ahbâb kızlarını, talebelerini, işçileri igfâl ediyorlar. Pek çok kadınla gizli evlilik bağı kuruyorlar. Bir yandan kadınlar, kızlar fuhşa, felâkete sürükleniyor, istikbâlleri mahvoluyor, bir yandan da, babası belirsiz milyonlarca çocuk, ya çöplüklere bırakılıyor. Yâhud, anasız, babasız, terbiyesiz yetişerek cemıyyete yük ve belâ oluyorlar. İslâmiyette zenginler dörde kadar evlenip,

çocuklar, analı, babalı, terbiyeli yetişir. Evler, âile yuvaları çoğalır. Cemıyyet hayâtı kuvvetli ve düzenli olur. Çok evlenmek isteyenler de, zengin olmak için çalışır. İş hayâtı genişler. Ticâret, teknik ilerler.

Çok evliliğin ortaya çıkardığı mesuliyet ve yükümlülükler vardır. Bunların başında hanımlar arasında her bakımdan adaleti tatbik etmek zarureti gelmektedir.

Bugünkü şartlarda, bu ortamda bu adaleti, huzuru sağlayabilmek hemen hemen mümkün değildir. Bugün ikinci evlilik hoş karşılanmadığı için, gizlilik içinde yapılıyor, ikinci hanım devamlı aşağılık hissi duyuyor ve devamlı üzüntü içinde bulunuyor. Ruh dengesi bozuluyor. Birinci hanımın, haberi olduğunda bu defa bunun ruh dengesi bozuluyor. Erkek ikisi arasında dengeyi, huzuru sağlamak için uğraşırken onun da dengesi bozuluyor.

Bu ve bunun gibi sebepler ile hanımları arasında adalet göstermeyecek bir erkeğin, birden fazla kadınla evlenmesinin caiz olmayacağı açıktır. Hatta alacağı kadının nafakasını temin etmeyecek ve haklarını gözetmeyecek ise, onun bir kadınla bile evlenmesi uygun görülmemiştir.

Sözü özetlemek gerekirse, tek kadınla evlilik asıldır ve adaleti, huzuru sağlamak için daha elverişlidir.

ANNE BABALAR GENÇLERE ACIYIN, YUVALARINI YIKMAYIN!

Evliliğimizin ilk haftasıydı. Ellerini öpüp hayır dualarını almak için, **Muhammed Bâkır** amca ile hanımı **Maide** teyzeyi ziyarete gitmiştik. Rahmetli Muhammed Bâkır efendi, Seyyid Fehim hazretlerinin torunudur. Yaşı o zaman seksenin üzerinde idi. Hanımı Maide teyzenin yaşı da ona yakındı.

Hal hatır sorduktan sonra, bizim hanım Maide teyze ile, ben de Muhammed Bâkır amca ile sohbete daldık. Benim bir kulağım Muhammed Bâkır amcada, diğeri de Maide teyzede; ne nasihat edecek ne diyecek diye merak ediyorum.

Maide teyze yakınlarından kimler var, diye bizim hanıma sordu. O da, annem, abim ve kız kardeşlerim var diye cevap verince, daha başka kimlerin var diye diğer bütün akrabalarını da saydırdı. Sonra kendisi doğu şivesi ile söze başladı: “Bak kızım dedi, şimdi senin ne anan var, ne abin var ne kardeşlerin ne de diğer akrabaların, bunların hepsini öldü kabul et. Sonra, sadece bu var, diye beni işaret etti. Eğer bunu böyle kabul edersen, rahat edersin. Sıkıştığın zaman akrabalarına sığınırsan, onları bir kurtarıcı gibi görürsen, bu hayat bitmez, dünyayı kendine zindan edersin.”

“Gençler dışarıdan destek aramayın!”

Muhammed Bâkır amca da konuyu dönüp dolaştırıp evlilik üzerine getirdi. Dedi ki, “Bak oğlum, bu kızcağız Cenab-ı Hakkın sana bir emanetidir. Emanetin muhafazası gerekir. Kendisine zarar verecek her şeyden bunu korumakla mükellefsin. Kendi anne babandan da koruyacaksın. Çünkü evlilikte en çok zarar erkek ve kızın yakınlarından gelir. Sizin artık işiniz aşınız onlardan ayrı. Kendi işinizi kendiniz görmeyi öğrenin. Sıkıştığınız zaman anne babanızdan yardım istemeyin. Kendi tecrübelerinizle, imkanlarınızla ayakta kalmayı öğrenin. Sizin halinizi sizden başka kimse bilmez. Birbirinize destek olun dışarıdan destek aramayın.”

O zamanlar bu nasihatlarin önemini bugünkü kadar anlayamamıştım. Kızların anne babalarına sığınmaları, erkeklerin anne babalarının tesiri ile kıza zulmetmeleri ve ailelerin de gereksiz müdahalesi ile yıkılan nice yuvalara şahid olunca çok daha iyi anladım bu nasihatların önemini. Gençler arasında hiçbir ciddi problem olmamasına rağmen, kız tarafının damadı avuçlarının içine alma gayretleri, erkek tarafının da kızı anne babasından koparmak için yaptıkları akıl almaz mücadele yeni kurulan yuvaları çatır çatır yıkmaktadır.

Gençlerden aldığım bu husustaki şikayetler dudakları uçuklatacak cinsten.Yediği yemekten, giydiği elbisesine, günlük harcamasından haftalık gezisine kadar karışan kız yakınları. Düğünde hediye gelen altınların nasıl değerlendirileceğinden tutun da, kız tarafına hangi aralıkla nasıl gidileceğinden ne tür hediyeler alınacağına, nerede

çalışacağına dair müdahaleler. Damadın tayini başka bir ile çıktığında kızlarını göndermeyen aileler... İnsan, “Madem kızın bu kadar kıymetli idiyse ve dizinin dibinden de ayırmayacaktın niçin evlendirdin?” demeden duramıyor.

Kuş yuvadan uçtu artık, kabul edin!

Aileler kuşun yuvadan uctuğunu bir türlü kabullenemiyorlar. Artık onların yeni bir yuvası var. Bu yuva kendileri ve çocukları içindir. Bunun dışındakiler anne baba da olsa misafirdirler. Bir misafirin müdahalesi ne kadar olursa onların da müdahalesi ancak o kadar olmalıdır.

İki ayrı ruh iki ayrı bedenin uyum sağlaması kolay değil. Gençler bunun mücadelesini verirken bir de anne babaları ile mücadele vermeğe kalkınca işler iyice karışıyor. Ya ruh dengeleri bozuluyor ömür boyu bunun sıkıntısını çekiyorlar ya da, evlilik sona eriyor.

Her iki tarafta uzaktan akrabam olan iki genç evlenmişlerdi. Her iki taraftan da o kadar müdahale oldu ki, gençler gizlice Avustralya’ya kaçmak zorunda kaldılar. Evliliği ancak böyle kurtarabildiler. Şimdi anne babalar çocuklarının ve torunlarının hasreti ile kavruluyor, hergün gözyaşı döküyorlar. Kendilerine de çocuklarına da kimsenin yapamayacağı kötülüğü yaptılar. Hani derler ya, insanın kendine yaptığı kötülüğü cümle alem toplansa yapamaz.

Anne babalar, lüftfen çocukları rahat bırakın. İyilik yapalım derken, onların yuvalarını yıkmayın. Cenab-ı Hakkın, “**Allah, evlerinizi, sizin için bir huzur ve sükûn yeri yaptı.”** buyurduğu evleri zindana çevirmeyin.

Aileler gençlere iyilik değil kötülük yapıyor!

İzmirli bir gencin evliliği, üç sene önce bir sene dolmadan bitmiş. Bitiş sebebini şöyle anlattı: Evimiz kayınpederlerin evine yakındı. Sabah ben işe giderken hanım da hazırlanıyor benimle beraber evden çıkıyor annesine gidiyordu. Akşam çoğu zaman annesinden alıp getiriyordum. İş dönüşü evde olduğu zaman da annesi bizim evde oluyordu. Başbaşa rahat bir şekilde kaldığımız nadirattandı. Bir müddet böyle devam etti. Bir gün hanıma, bu böyle olmaz, biz artık evlendik, ayrı bir evimiz var. Herkes evinde başbaşa, yalnız kalmak ister. Ayrı bir evimiz olduğunu kabullen, emanetçi gibi olma. Annene söyle, devamlı burada olmasın. Sen de, hergün annenlere gitme. Hafta sonunda beraber gideriz. Hasretini giderirsin, dedim. Önce razı olmadı. Ben annemsiz duramam, dediyse de ben ısrar edince mecburen razı oldu.

Bu defa da, telefonla görüşmeye başladılar. Herkese gelen telefon parasının 3-4 katı fatura gelmeye başladı. Kendisini defalarca ikaz ettim. Hatta, kayınvalideye de durumu söyledim. Telefon etmesini çok mu görüyorsun, tabii ki arayacak diye kızından taraf oldu. Bir müddet daha sabrettim. Değişen bir şey yok. Sonunda bu konu tartışmaya dönüştü.Tartışmadan annesinin haberi oldu hemen. Nasihat edecekleri yerde, kızlarını alıp götürdüler. Gidiş o gidiş, bir daha da bir araya gelemedik. Evliliğimiz fındık kabuğunu doldurmayan bir sebepten bitti.”

Konyalı **Hacı Veyiszade** efendi damatları, seyit veya alim olmadıkları halde geldiklerinde yaşlı haliyle ayağa kalkardı, onlara hürmet gösterirdi. Sebebini sorduklarında,” **Benim için damatlarım muhterem kimselerdir. Çünkü, kızlarımın dinlerini, namuslarını koruyorlar, nafakalarını veriyorlar”** derdi.

Ev çok yakın olmamalı

Evlilikte ilk aylar çok önemlidir. Kadın evine alışmalı, evini kabullenmelidir. Bunun için, evin ana babanın biraz uzağında olmasında büyük fayda vardır. Birçok kız annesi, aynı mahallede hatta aynı apartmanın karşı dairesinde olmasını istiyor. Aslında bu, kızına

iyilik değil kötülüktür. Kız tarafına yakın olunca, herhangi bir şeyden dolayı kızının üzgün olduğunu gören anne baba eyvah, damat kızı dövmüş, üzmüş gibi yanlış düşüncelere kapılıp araya girerler sıkıntıya sebep olurlar. Erkek tarafına yakın olunca da sıkıntı olur. Örneğin insanlık hali kız hasta olabilir. Bunun için yemek hazırlayamaz, ütüsünü yapamaz. Bu hali gören erkeğin ana babası eyvah oğlumuz aç susuz kalıyor, elbisesi bile ütülenmemiş diyerek kıza sıkıntı verirler.

Kayserili Osman amca anlatmıştı: Damadı ziyaretine gelince, damat tatlı gel, demiş. Damat da sonraki gelişinde tatlı getir anlamış baklava ile gelmiş. Osman amca yine, damat tatlı gel, demiş. Bir daha ki gelişinde, bir değil iki kilo baklava getirmiş. Osman amca yine, oğlum tatlı gel deyince artık sormak zorunda kalmış. Osman amca demiş ki, oğlum tatlı gelden maksadım, sık gelme seyrek gel. Seyrek gelince kıymetin artar, aramız tatlı olur, demek istedim, demiş.

Evliliğin ilk aylarında aileler çocukları kendi yanlarına çekme gayreti yerine, herkes kendini karşı tarafın yerine koysa problem kendiliğinden çözülecek daha doğrusu problem olmayacak. Daha da ilerisi, kız tarafı erkek tarafını tutar, onun avukatlığını yapar, erkek tarafı da kız tarafını düşünür onları memnun etmeye çalışırsa, aileler arasında memnun etme yarışı başlar, her iki aile de rahat eder.

Aslında erkeği ailesinden koparmak kız tarafına fayda değil zarar getirir. Oğullarının kendilerini terk ettiğini gören anne baba, maddi manevi desteklerini çekerler. Her fırsatta, evliliğinin devamı için değil yıkılması için çalışırlar. Bunun için böyle bir hareket hem dinen hem de örfen uygun olmaz. Netice de o yaşa kadar, büyütmüş okutmuş ilerisi için büyük hayaller içinde olan ailenin hayalleri yıkılır. Onların beddualarının alınmasına sebep olur. Beddua ve kin üzerinde olan yeni aile fazla ayakta kalamaz.

“Benim rızamı almak istersen”

Erkek tarafının da kızı ailesinden tamamen koparmak istemesi çok yanlış olur. Belli ölçülerde irtibat mutlaka devam etmelidir. Yeni yuvanın mesafe olarak erkek tarafına daha yakın olması da hem dinimizin hem de örfümüzün gereğidir.

Çok mahzurlu, dinen uygun olmayan bir hal değilse, kız tarafı her zaman tartışmalarda kızının değil damadının yanında yer almalıdır. Asırlardır Müslümanlar böyle hareket etmişlerdir. Bunu da Resulullah efendimizin uygulamalarından öğrenmişlerdir.

Resulullah efendimizin mübarek kızları Rukiye validemiz, üzerine cariye aldığı için kocası hazret-i Osmanı babasına şikayet etti: Resulullah efendimiz, **“Ey benim kızım! Eğer Allahü teâlânın rızâsını ve benim rızâmı istersen, bir ân durma, var evine ki, Osman’ın ayaklarına yüzünü sürüp, özür dile. Yoksa ne Hakkın huzurunda, ne de benim huzurumda yerin kalır**.” deyip ve bir ân durdurmayıp, Hazreti Osman’ın huzuruna gönderdi.(Dört Büyük Halife)

Ufak bir tartışmada, hemen kızana arka çıkan anne babalar Peygamber efendimizin bu nasihatlarınden ders almalıdırlar.

İslamiyet aşırılıklardan men eder!

Anne babalar çocuklarına neden bu kadar aşırı ilgi gösteriyorlar?

Bunun pek çok sebebi olmakla beraber esas sebep sevgide aşırıya kaçmak, sınırı aşmaktır. Birçok konuda olduğu gibi burada da orta yolu bırakıp uç noktalara kaymaktır. Dinimizde her şeyin olduğu gibi sevginin yeri, sınırı bildirilmiştir. Örneğin, anne baba sevgisi ayrı, hanım sevgisi ayrı, çocuk sevgisi ayrı... Bunların sınırları ve dereceleri bellidir. Bunların da üstünde bir de Peygamber ve Allah sevgisi var.

Dinimizin bildirdiği bu sınırlar aşılırsa, bir başkasının hakkına tecavüz olacağından zulüm başlar. Bu da hem dünyada hem de ahırette sıkıntı demektir. Haksızlığın ve zulmün olduğu yerde huzur kalmaz, huzursuzluk olur.

Bunun için anne baba ve çocuklar hak ve hukuklarının sınırlarını çok iyi bilip bunları aşmamalıdır. Anne babanın kendi çocukları da olsa onların hakkını gasb etmeye hakları yoktur. Çocukları üzernide her türlü tasarrufta bulunma salahiyetine sahip değildirler. Ancak dinimizin müsaade ettiği kadar müdahale edebilirler.

Sevgide aşırılıktan bahsettik. Örneğin birçok anne baba konuşma esnasında şöyle derler: **“Biz çocuklarımız için varız, onlar için yaşıyoruz...”** Bu aklı başında bir Müslümana yakışan söz değildir. Bir insan sadece çocuklar için nasıl yaşar? Müslüman öncelikle dini için ahıreti için yaşar. Nihayetinde, çocuklar anne babaya cenab-ı Hakkın birer emanetidir. Emanet muhafaza edilir; onun için yaşanmaz. Çok kız babası, kızlarına o kadar düşkünler ki, istemeye gelecekler, kız gidecek diye ödleri kopuyor. Bütün bunlar ölçüyü aşmanın, aşırılığa kaçmanın alametleridir. Bu durum inanç zafiyetinin, inanç boşluğunun bir ifadesidir. Bu boşluğu başka şekilde doldurma gayretleridir.

Dinimize göre, bir kız evlenme çağına gelince, uygun biri talip olduğunda hemen evlendirilir. İslam büyükleri buna çok dikkat etmişler. Bunu, geciktirilmesi caiz olmayan şeyler sınıfına sokmuşlardır. Cenab-ı Hak anne babaya verdiği emanetçilik vazifesi bu çağda sona erer. Bu vazife bittiği halde, erkeğin şusu busu yok diye kızlarını evlendirmeyen mesul olmuş olur. Çünkü evlenmek gençlerin hakkıdır. Dinimizin önemli bir emridir. Ayrıca normal hayatın vazgeçilmez bir parçasıdır. Çünkü dünya hayatı bunun üzerine bina edilmiştir. Evlenmeyen gencin ruhi ve bedeni dengesi bozulur. Dikkat edilirse, genelde evlenmeyen kimselerin ruhsal yönden rahatsız olduğu görülür.

Başkalarının hakkına tecavüz edilmemeli

Evlendirdikten sonra da, emanetçilik vazifesi bitmiş olacağı için emanetçilik vazifesine hâlâ devam etmek istenirse, başkasının hakkına tecavüz edilmiş olur ki, bu da büyük bir zulüm olur. Evlendirip onların yeni bir yuva kurmalarından sonra eskisi gibi yakından değil artık uzaktan ilgilenmesi gerekir. Çünkü birinci derece ilgilenme sona ermiştir. Kızdan artık babası değil kocası mesuldür. Erkek ise hem kendinden hem de hanımından sorumludur. Babanın evlenen oğlu ve kızı üzerinde mesuliyeti kalmamıştır artık.

Hak ve hukukta, sevgide sınır çok önemlidir. Sınır korunmaz, hanım, çocuk maksat haline gelirse o zaman durum çok tehlikeli boyuta varır. Bunun tehlikesi nedir, maksat çocuk olunca ne olur? Bunun cevabını dört asır önce **İmam-ı Rabbanî** hazretleri kısa ve öz olarak şöyle ifade etmiş: **“Kişinin maksadı neyse mabudu o olur.”**

İnsanoğlunun başına gelen bütün sıkıntıların sebebi orta yolu bırakıp aşırılığa kaçmasıdır.

Doğru yol “Orta yol” dur!

İnsanoğlunun başına gelen bütün sıkıntılar, belalar, cenab-ı Hakkın bildirdiği orta yolu bırakıp kendi kısa akıllarına göre açtıkları yollara sapmalarının neticesidir.

Aşırılıklar insanı hep orta yoldan, doğru yoldan uzaklaştıran birer tuzaktır. Konumuzla ilgili bir örnek verecek olursak; Batı’da aşırıya kaçıp çocuklar onsekiz yaşına gelince, kız olsun erkek olsun anne babası emanetçiliği bırakıp, ne halin varsa gör, diyerek sokağa bırakıyor. Aile bağları büyük ölçüde bu yaşta bitiyor. Aileler ile çocukları arasında yeteri kadar sağlam bağ olmadığı için de bugün Batı’da aile yok olmak üzeredir. Ailenin yok edildiği toplumların da ayakta kalması mümkün değildir. Tarihte bunun örnekleri çok görülmüştür. Bizde de, pek çok anne baba diğer bir aşırı uçta yer alıyor. Yani çocuklara karşı olması gerekenden fazla bir sevgi ve bağlılık ile aile yapısı bozuluyor. Genç evliler, hayatiyetlerini normal bir şekilde devam ettiremiyorlar.

Her aşırılıkta olduğu gibi sevgide de aşırı gidilirse nerede duracağı belli olmaz. Farkında olmadan insanı Allahtan başka şeylere tapma noktasına getirir. Çünkü, insanın maksadı neyse taptığı o odur. Eğer bir insan Allahı unutup, hep para için çalışırsa, o, artık paraya tapıyor, demektir. Yine sadece çocukları için yaşıyorsa, bunlara olan sevgisi herşeyin üzerine çıkmışsa ona tapıyor demektir.

Sevginin de bir sınırı var!

Eğer kişinin gayesi, maksadı cenab-ı Hak ise, herşey ona kavuşmada bir vasıta ise onun mabudu Allahtır. Artık onun her şeyi, her işi ahiret olur; evi, arabası, parası, çoluk çocuğu ahireti kazanmada birer vasıta olur. Dinimizin emrettiği de budur.

Kur’an-ı kerimin bir çok ayetinde bu konuda bizler uyarılmaktayız. Mal ve çocukların birer imtihan olduğu, bunların insanı Allahtan alıkoymaması gerektiği mealen şöyle bildirilmektedir: **“Ey iman edenler! Mallarınız ve çocuklarınız sizi Allahı anmaktan alıkoymasın. Kim bunu yaparsa işte onlar ziyana uğrayanlardır.”** (Münafikun, 9) **“Doğrusu mallarınız ve çocuklarınız bir imtihandır. Büyük ecir ise Allah katındadır.”** (Tekabun,15)

Bunun için de sevgide aşırıya kaçmamak, dengeyi korumak ve doğru yol olan orta yolda olmak gerekiyor. Hadis-i şerifte **“İşlerin hayırlısı vasat (orta) olanıdır.”** buyuruldu. Çünkü iyilik, doğruluk demek, tam orta yol demektir. Ortanın sağında, solunda olmak, iyilikten, doğruluktan ayrılmak olur. Hûd sûresinde mealen **“Emrolunduğun doğru yolda bulun!”** buyurulmuştur.

İslamiyete uyan kurtulur

Orta yol, hak yol, doğru yol birdir. Bu da Ehli sünnet yoludur. Bozuk yollar ise, çoktur. Hattâ sonsuzdur. Allahü teâlâ, dinleri, nefsin arzularını ve aşırılıklarını önlemek için göndermiştir. Emir ve yasaklar taşkınlıkları önlemek içindir. Nefsin taşkınlıkları, insanı sefâlete, âile fâcialarına, felaketlere sürükler. Allahü teâlâ nefsin arzularına uymağı sınırlayan, hem de nefsi temizleyip aşırı, taşkın olmaktan kurtaran emirler ve yasaklar gönderdi. Peygamberleri ile gönderdiği bu emir ve yasakların toplamına (İslâmiyet) denir.

İslâmiyete uymak, nefsin bu aşırı arzuları frenlediği, tahdîd ettiği için, insana acı, zor gelir. Bunun için insan, islâmiyete uymak istemez. Nefse uymak ister. Saadete kavuşmak istemez. Felakete sürüklenmek ister. Allahü teâlâ, dünya arzularını, lezzetlerini yasak etmedi. Bunları, azgın, taşkın, zararlı olarak kullanmağı yasak etti. İnsan dine uymazsa, sahibinin, yaratanının gadabına, azâbına düçâr olur. Dine uyan kul, mesûd, rahat olur. Yaratanı onu sever.

Dünya ziraat yeridir. Tarlayı ekmeyip, tohumları yiyerek nefsin arzuları doğrultusunda zevk ve safâ süren, mahsûl almaktan mahrum kalacağı gibi, dünya hayatını, geçici zevkleri, nefsin arzularını taşkın ve şaşkın olarak yapmakla geçiren de, ahıretteki ebedî nîmetlerden, sonsuz zevklerden mahrum olur.

İSLAMİYET VE KADIN

İslam dini, kadını en yüksek dereceye çıkarmıştır. İslamiyetin kadına verdiği kıymeti hiçbir din, hiçbir düşünce vermemiştir. İslam kadınına; erkek akrabasından, fitre verecek kadar zengin olanlardan, en yakın bulunanına, bakmağa mecburdur. Yakın akrabası yoksa veya fakir iseler, (beytülmal) yani devlet, her türlü ihtiyaçlarını vermeğe memurdur.

İslam kızı, İslam kadını, geçim derdinden, düşüncesinden muaftır. O, çalışarak, didinerek, para kazanmaya mecbur değildir. Her şey onun ayağına gelecektir. Din-i İslam ona bu kıymeti vermiştir. Fakat, kadının, İslamiyeti, dinini, imanını, farzları, ibadetleri, haramları öğrenmesi farzdır. Babasının veya kocasının ona bu ilimleri öğretmesi lazımdır.

Öğretmezlerse büyük günaha girerler. Kadının, gidip dışarıdan öğrenmesi lazım olur. Kadın, erkekten izinsiz hiçbir yere gidemez iken, bu ilimleri öğrenmek için gidebilir. İslamiyetin ilme ne kadar kıymet ve ehemmiyet verdiği burdan da anlaşılmaktadır.

İslamiyyette, kadın harbe de gitmez. Dünyada rahat ve mes'ud olduğu gibi, onun Cennet'e gitmesi de çok kolaydır. Üç şeyi yapan, yani, kocasına hiyanet etmeyen, beş vakit namaz kılan ve yabancı erkeklere görünmeyen kadın, Cennet'e gidecektir.

Peygamber Efendimizin hicretin onuncu yılında, son hacları esnasındaki son nasihatlarından biri: **“Kadınlarınıza eziyet etmeyiniz! Onlar, Allahü teâlâ'nın sizlere emanetidir. Onlara yumuşak olunuz, iyilik ediniz!”** olmuştur. İslamiyette evlenmek, bir kızı mes'ud etmek, ibadettir ve bütün nafile ibadetlerden daha sevabdır.

Kadının örtünmesi

Mükellef olan, yani akıl ve balig olan insanın namaz kılarken açması veya her zaman başkasına göstermesi ve başkasının bakması haram olan yerlerine “**Avret**

mahalli" denir. Erkeğin ve kadının avret mahallini örtmesi, hicretin üçüncü senesinde gelen **(Ahzab)** ve beşinci senesinde gelen **(Nur)** surelerinde emir olundu.

Hür olan kadınların ellerinden ve yüzlerinden başka her yerleri, bilekleri, sarkan saçları ve ayaklarının altı, namaz için avretdir.

Erkeğin veya kadının avret uzvlarından herhangi birinin dörtde biri, bir rükün açık kalırsa, namaz bozulur. Azı açılırsa bozulmaz. Namazı mekruh olur. Avret yerini örtmek, namazda da, namaz dışında da farzdır. Yalnız kılarken de, örtmek farzdır. Temiz elbisesi bulunan kimsenin karanlıkda, yalnız iken de çıplak kılması caiz değildir.

Kadınların, namaz dışında, yalnız iken, diz ve göbek arasını örtmesi farz olup, sırtını ve karnını örtmesi vacib, başka yerlerini örtmesi edebdir. Evde yalnız iken, başı açık dolaşabilir. Görünmesi caiz olan onsekiz erkek yanında, ince baş örtüsü örtmeleri evladır. İyi olur. Yalnız iken avret yeri, ancak özr ile açılabilir. Mesela helada açılır. Yalnız olarak gusl abdesti alırken açmak mekruh olur veya caizdir veya küçük yerde caiz olur da denildi. Namaz dışında, necasetli elbise ile de örtünmek lazım olur.

Kadınların bakması caiz olan yerlerine, mesela yabancı kadınların yüzlerine, avuçlarına ve avret yerlerinin resmlerine ve konuşan çocukların avret yerlerine, lüzumsuz olarak şehvetsiz bakmak mekruhdur. Konuşmağa başlamamış olan küçük çocukların avret mahalli, yalnız sev'eteyndir.

Erkek çocukların, on yaşına kadar, kızların ise, gösterişli oluncaya kadar galiz avretlerine, bundan sonra, bütün avret yerlerine bakmak caiz değildir. Oğlanların yüzüne şehvet ile bakmak da haram olup, şehvetsiz bakmak, güzel olsalar da caizdir.

"Üç şey, göze cila verir: Yeşilliğe, akar suya ve güzel yüze bakmak" ve "**Üç şey gözü kuvvetlendirir. Sürme çekmek, yeşilliğe ve güzel yüze bakmak"** hadis-i şerifleri, bakması halal olan kimselere bakmanın faydasini bildirmekdedir. Yoksa, yabancı kadınlara, kızlara bakmak, gözü zaifletir ve kalbi karartır.

Hadis-i şerifte, "**Yabancı bir kızı görüp de, Allahü teâlânın azabından korkarak, başını ondan çeviren kimseye Allahü teâlâ ibadetlerin tadını duyurur"** buyuruldu. İlk görmesi affolunur.

Bir hadis-i şerifte de, **"Allah için yapılan cihadda düşmanı gözleyen veya Allah korkusundan ağlayan veya haramlara bakmayan gözler, kıyametde Cehennem ateşini görmiyeceklerdir"** buyuruldu.

Yedi veya on yaşında olan gösterişli kızlar ve onbeş yaşını dolduran veya baliga olan bütün kızlar, kadın hükmündedir. Böyle kızların başları, saçları, kolları, bacakları açık olarak, yabancı erkeklere görünmeleri ve erkeklere teganni etmeleri, onlarla yumuşak, cilveli konuşmaları haram olur. Kadınların, yabancı erkeklerle, alış veriş gibi, ihtiyac olduğu zaman, fitneye sebeb olmıyacak şekilde, sert konuşması caizdir.

Erkekler arasında yüzünü açmaları da böyledir. Kadınların, başı, saçı, kolları, bacakları açık sokağa çıkmaları ve yabancı erkeklere, lüzumsuz yere, seslerini duyurmaları, erkeklere şarkı söylemeleri, plak ile, film ile de duyurmaları, Kur'an-ı kerim, mevlid, ezan okuyarak duyurmaları büyük günahdır.

İnce ve dar olmamalı

Kadınların, kızların ince, dar veya kürklü örtü ile ve küpe, gerdanlık gibi zinet eşyası açık olarak ve erkekler gibi giyinerek ve saçlarını erkekler gibi tıraş ederek sokağa çıkmaları haramdır.

Bunun için, geniş bile olsa, pantalon ile örtünmeleri de caiz değildir. Pantalon, erkek elbisesidir. Hadis-i şeriflerde, **"Örtülü olan çıplaklara ve erkek gibi giyinen kadınlara ve kadın gibi giyinen, süslenen erkeklere la'net edildi".**

Hele dar pantalon, erkeklere de caiz değildir. Çünkü, kaba yerleri dışardan belli olmakdadır. Bundan başka, kadınların pantalon giymeleri eskiden de, şimdi de islam adeti değildir. Dinsizlerden, islam tesettürünü bilmeyenlerden gelmekdedir. Haramlar yayılsa, yerleşseler de, islam adeti olamazlar. Kafirlere benzeyenin, onlardan olacağı, hadis-i şerifde bildirilmişdir. Şalvar, çok geniş olduğu için, adet olan yerlerde, kadınlar için de, iyi bir örtü olur.

Bir elbise âdet olmıyan yerlerde fitneye sebeb olursa, kullanması caiz olmaz. Geniş manto ile örtünmek adet olan yerlerde, kadının çarşafla sokağa çıkması da böyledir. Ayrıca, islam örtüsü ile alay edilmesine sebeb olarak, günah da olur. Namazda ve namaz dışında, avret yerini başkalarının yan taraflardan görmemeleri için, örtmek farz olup, kendinden örtmesi farz değildir.

İnsanların, birbirine görünmesi ve bakması, dört türlüdür: Erkeğin kadına, kadının erkeğe, erkeğin erkeğe, kadının kadına bakmasıdır. Erkeğin kadına bakması da dörde ayrılır: Erkeğin yabancı kadına, kendi hanımına ve bakması caiz olan onsekiz akrabasına, bakmasıdır.

Erkeklerin yabancı kadının yüzünden ve avuçlarının içinden ve dışından başka yerine bakmaları dört mezhebde de haramdır. Kızların yüzlerine şehvet ile bakmaları da haramdır.

Erkeklerin, erkeğin göbeği ile dizi arasına bakmaları haramdır. Bunun dışına, şehvetsiz bakmaları caizdir. Hanımına tepeden tırnağa kadar, şehvet ile dahi bakması ve bunların ona bakmaları caizdir.

Erkek, nikahla alması ebedi, sonsuz haram olan onsekiz kadının başına, yüzüne, gerdanına, kollarına, dizden aşağı bacağına, şehvetden emin ise, bakabilir. Göğüslerine, koltuk ve yanlarına (böğürlerine), uyluk ve dizlerine ve sırtına bakamaz. Kadınların buralarına da (Galiz) ya'ni (Kaba avret) yerleri denir. Her kadının, buralarını namazda, yabancı erkeklerin yanında, şekli belli olmamak üzere geniş olarak örtmeleri lazımdır.

Bazıları, Müslüman hanımlarını aldatmak için, "İslamiyyetin başlangıcında kadınlar örtünmezdi. Peygamber zamanında, Müslüman kadınları, başları, kolları açık gezerlerdi. Sonradan, kıskanç din adamları, kadınların örtünmelerini emrettiler. Kadınlar, sonradan kapandı. Umacı gibi oldu" diyorlar. Evet, kadınlar açık gezerdi. Fakat, hicretin üçüncü senesinde **(Ahzab)** ve beşinci senesinde **(Nur)** sureleri gelerek, Allahü teâlâ örtünmelerini emir eyledi.

Hurmet-i müsahere

Herhangi kadın ile zina etmek veya herhangi bir yerine şehvet ile dokunmak, unutarak veya yanılarak bile tutsa, Hanefide ve Hanbelide **(Hurmet-i musahere)**ye sebeb olur. Yani, o kadının neseb ile ve süt ile olan anası ve kızları ile o erkeğin evlenmesi, kızın da, oğlanın oğlu ve babası ile evlenmesi ebedi haram olur. Bir baba ile kızı arasında hurmet-i musahere hasıl olursa, bu kızın, anası ile babasının evli kalması ebedi haram olur. Damad ile kayın validesi arasında hurmet-i musahere hasıl olursa damad, bu kadının kızı ile yani hanımı ile evli kalamaz.

Kızlar, kendilerinden emin olsalar da, yabancı erkeklere dokunmaları caiz değildir. Şehvet ile dokunurlarsa, **hurmet-i müsahere** hasıl olur. Kızın ve ihtiyarların şehveti, kalbinin meyletmesi demektir. Şehvete sebeb olmayacak derecede ihtiyar kadınla müsafeha etmek (tokalaşmak) ve elini öpmek, kendinden emin olana caiz ise de, yapmamak daha iyidir.

Baldız ve yenge

Baldız ve yenge de yabancı kadındır. Bunların da saçına, başına, koluna, bacağına bakmak haramdır. Bunlar gibi yabancı akraba evine gidince veya onlar gelince, kadın erkek birlikde oturmak, gülüp neş'elenmek caiz değildir. Beraber oturmak adet olan ve haram olduğuna ehemmiyyet verilmiyen yerlerde, fitne çıkarmamak ve akraba arasında düşmanlıklara yol açmamak için, kadınlar erkek akraba yanında ve sofrada örtülü olarak, kısa zaman oturur. Ciddi konuşulur. Bu görüşmenin kısa sürmesine ve seyrek olmasına ve bilhassa bir yerde yalnız bulunmamalarına çok dikkat etmelidir. Dinini bilen ve uyan, bilgili ve halis Müslümanlar, böyle birlikde hiç oturmamalıdır. Cahillerle münakaşa etmemeli, dinimiz böyle emr ediyor diye ısrar etmemeli, dünya işlerini ileri sürerek, tatlı söyleyip, akrabayı darıltmayarak, haramdan kaçınmağa çalışmalıdır.

Kadınların birbirlerine avret yeri, erkeğin erkeğe avret yeri gibidir. Şehvetten emin olan kadının yabancı erkeğe bakması, erkeğin erkeğe bakması gibidir. Şehvet ile bakması haram olur.

Gayr-ı müslim ve mürted kadınların [ve mürted amca ve dayının], Müslüman kadınlarına bakması, ya'ni Müslüman kadınların bunlara görünmeleri, yabancı erkeklere görünmeleri gibi, üç mezhebde de haramdır. Bunlar Müslüman kadınlarının bedenine bakamazlar. Hanbeli mezhebinde caizdir. Zaruret olunca Hanbeli mezhebi taklid edilir.

Kadınların bakılması haram olan yerlerinin aynadaki veya sudaki görüntülerine şehvetsiz bakmak haram değildir. Çünkü, kendileri değil, aksleri, benzerleri görülmekdedir.

Aksleri, resmleri, kendileri değildir. Bunları görmek, kendilerini görmek olmaz. Resimlerine, sinemadaki ve televizyondaki görüntülerine bakmak, aynadaki hayallerine bakmak gibidir. Hepsine şehvetsiz bakmak caiz olup, şehvet ile bakmak veya şehvete sebeb olacak görüntülerine bakmak, böyle sesleri dinlemek haramdır. Bunlara şehvet ile bakan elbette vardır. Şehvete, harama sebeb olan resimleri yapmak, basmak, resm etmek haram olur. Kadınların avret yerlerine cam, herhangi gözlük ve su arkasından şehvetsiz de bakmak ve su içindeki kadına bakmak caiz değildir, haramdır.

Vücuda yapışık olmıyan, dar olmayan elbise ile örtülü kadına şehvetsiz bakmak caizdir. Kaba avret yerleri dar elbise ile örtülmüş kadına, şehvetsiz de bakmak haramdır. Yabancı kadının iç çamaşırlarına şehvetle bakmak haramdır. Sıkı, dar örtülmüş, kaba olmıyan avret yerlerine şehvetle bakmak haramdır.

Kadının sokağa çıkması

Kadınların açık ve süslü olarak sokağa çıkmaları haram olduğu gibi, mahrem olmıyan erkeğin bulunduğu yerlere böyle girmeleri de haramdır. Avret yeri açık olarak cami içine girmek, daha büyük günahdır. Avret mahalli açık olan kimselerin bulunduğu yere veya haram işlenen her yere (Fısk meclisi) denir.

Müslümanların, zaruret olmadıkça, fısk meclislerinde, yani fasıkların toplandığı yerlere hanımını göndermeleri caiz değildir.

Îmanı olan hanımların, sokağa çıkarken baş, saç, kol, bacak gibi kaba olmıyan avret yerlerini de örtmeleri bildirildi. Îmanın gitmemesi için, haramdan çok korkmalıdır.

Yalnız keyflerini, zevklerini düşünenler, zevklerine kavuşmak için, başkalarının zarara, felakete düşmelerinden çekinmiyenler diyorlar ki: "Umacı gibi örtünmüş kadını görmek, insana sıkıntı veriyor. Süslü, açık, güzel kadına, kıza bakmak ise, insana ferahlık, neşe veriyor. Güzel bir çiçeğe bakmak, koklamak gibi tatlı oluyor."

Halbuki, çiçeğe bakmak, onu koklamak ruha tatlı gelmekdedir. Ruhun Allahü teâlânın varlığını, büyüklüğünü anlamasına, Onun emrlerine uymasına sebeb olmakdadır. Kokulu, tuvaletli, açık kıza bakmak ise, nefse hoş gelmekdedir. Kulak, renkden zevk almaz. Göz de sesden zevk almaz. Çünkü, anlamazlar. Nefs, Allahü teâlânın düşmanıdır. Zevklerine kavuşmak için her kötülüğü yapmakdan çekinmez. İnsan haklarını, kanunları çiğner. Onun zevklerinin sonu yokdur. Kıza bakmakla doymaz.

Onunla buluşmak, her zevkini yapmak ister. Bunun içindir ki, bütün kanunlar, nefslerin taşkınlıklarını önlemekdedir. Nefsin taşkın zevkleri, insanı sefalete, hastalıklara, aile faci'alarına, felaketlere sürüklemekdedir. Allahü teâlâ, bu faci'alara mani' olmak için, kızların açılmalarını, yabancı erkeklere yaklaşmalarını, içkiyi, kumarı yasak etmişdir. Nefslerinin esiri olanlar, bu yasakları beğenmiyorlar. Bunun için, Ehl-i sünnet alimlerinin ilmihal kitablarını kötülüyor, gençlerin bu kitabları okuyarak se'adete kavuşmalarına mani' oluyorlar.

Örtünün şekli

Kadınların vücut hatlarının (kaba avret yerlerinin şekli ve rengi) belli olmayacak herhangi bir elbise ile örtünmesi farzdır. İslam dini, kapanmayı emretmiş, fakat belli bir örtü şekli bildirmemiştir.

Kapanması gereken yerleri örtmek ve yukarıda bildirilen vücut hatlarını belli etmemek şartı ile kadınlar, bulunduğu şehrin adetine uygun giyinir. Çünkü elbise gibi

mubahlarda, şehrin adetine uymamak tahrimen mekruhtur. Zaruret olmadıkça, haramlarda hiçbir yerin adetine uyulmaz.

Peygamber efendimiz, ayaklarına kadar uzun gömlek, yani entari giymiştir. Şalvar ve pantalon giymemiştir. Bunları giymek adette bid'attir. Âdette bid'at olan şeyi yapmak günah değildir. Taksiye, uçağa binmek de adette bid'attir. Bunları yapmak günah değil dinin emridir. Bunun için adet olan yerlerde, kadınların çarşaf ve erkeklerin bol pantalon veya şalvar giymeleri caizdir, günah olmaz. Elbisenin şekli ibadet değil, adettir. Çünkü Peygamber efendimiz, papaz ayakkabısı, Rum elbisesi giymiştir. Peygamber efendimizin böyle adet olarak yaptığı şeylere **Sünnet-i zevaid** denir. Bunları terketmek günah olmaz.

"Bir kavme benziyen onlardandır" hadis-i şerifi, ibadetlerde benzemenin tehlikesini bildirmektedir. Mesela papaz zünnarı ve haç takmak böyledir. Dikiş makinası, daktilo, elbise gibi şeyler ise adettir. Âdetlerde kafirlere benzemek günah olmaz. Peygamber efendimiz, her zaman belli bir elbise giymezdi. Bazan Rum, bazan Arab elbisesi giyerdi. Kolları dar Rum cübbesi de giymiştir.

Herkesin çarşaf giydiği bir yerde, birkaç kadının manto giymesi fitneye sebep olacağından uygun olmadığı gibi, manto giyilmesi adet olan yerlerde de çarşaf giyilmesi uygun olmaz. Çünkü bir yerde adet olan şeyler giyilmezse, gösteriş ve şöhret olur, fitneye sebep olur. Hadis-i şerifte "**Fitneyi uyandırana la'net olsun"** buyuruldu. (Hadika)

Peygamber efendimizin ve Eshab-ı kiramın mübarek hanımları, çarşafla örtünmemiştir. Hiçbir kitapta çarşaf giydikleri bildirilmemiştir. Milhafe, ferace, fistan, entari giydikleri birçok kitapta bildirilmiştir. **İmam-ı Rabbani** hazretleri de, böyle değişik elbise giydiklerini **313.** mektubunda bildiriyor.

Örtünmenin faydaları

İslam kadınlarının örtünmesi, bunların namuslarını korumak için olduğu gibi, bu örtüler, kadınla erkeği birbirinden ayıran manevi sınırlar demektir. Bu örtülerin sayesinde, bir erkek, kendi evindeki kadınlardan birine karşı bile, sokakda resmi ve saygılı davranır. Bu örtüler, erkekle kadın arasına konulan haya perdeleridir. Örtünen kadının bir erkek hayalinde daha güzel canlandırılması, kadının şerefini azaltmaz, yükseltir.

Hayvani hislere aldanmamak için, nefsi terbiye etmek lazımdır. Fakat, bu işi, yalnız nefse hakim olmağa bırakarak, tesettürden vazgeçmek, hiç doğru olamaz. Çünkü, tahsil ve terbiye gören insanlar arasında nefslerine hakim olamıyanların çok bulunduğu, gazetelerde bile sık sık görülmekdedir. "Nefse hakim olmak" söylemesi kolay, yapması güç olan bir şeydir. Nefse hakim olmak ve bunun mikdarı herkes için değişir. İnsan bunu kendi bile anlayamaz. Hele iffet ve namus dersini dinden değil de, yalnız aklından alan kimseye göre, namusun kıymeti, namuslu tanınmak düşüncesinden ileri gitmez.

Namusun kıymeti ne kadar bilinirse bilinsin ve akıl ve düşünce ne kadar yerinde olursa olsun, insanın yaratılışında bulunan ve herkesi aldatabilen nefs karşısında, akıl başarısız kalabilir. Bunun için, daha başlangıçta, nefsi kımıldatmamak ve onu tahrik eden yolları kapamak lazımdır. Kadının örtünmesi, bu yolları en kestirme ve en kolay olarak kapayan bir çaredir.

Kadınlara hak tanınmasını, onlara serbestlik verilmesini, kadınlardan daha çok isteyen erkeklere dikkat edilirse, bunlar, sokaklara taşan ve salonlarda kaynaşan kokulu, yumuşak kadın dalgaları arasına dalmağı ve başkalarının kadınlarından kolaylıkla zevk almağı arayan kimselerdir. Bu zavallılar, başka erkeklerin de, kendi kadınlarına, kızlarına ve kız kardeşlerine böyle serbestçe saldıracaklarını düşünmezler. Yahud o zevklerle, lezzetlerle kendilerinden geçerek, bu can sıkıcı zararı unuturlar veyahud zevklerine, şehvetlerine karşı, onları feda etmekden de çekinmezler. Sosyete hayatında kazancı çok ve zararı az olanlar, yakınları arasında yüzüne bakılabilecek genç kadın bulunmayan erkeklerdir. İşte erkeklerin, kadınlara serbestlik verilmesini isteme sebeblerinin başında, böyle aldatıcı ve egoist sebebler bulunmakdadır

Bugün Avrupada, nikahlı, nikahsız kadından ucuz bir şey yoktur. Müslümanlıktan uzaklaşan sosyete kadınları da, bu hale sürüklenmektedirler.

EVLENMENİN DİNİMİZDEKİ YERİ

Kudbüddin-i İzniki hazretleri "**Mızraklı İlmihal**" kitabında buyuruyor ki:

Ve dahî, evlenmekte çok fayda vardır. Evvelkisi, dînini korumuş olur. Ve huyu güzel olur. Ve kazancında bereket olur. Ve hem de, sünnet ile amel etmiş olur. Nitekim, Peygamberimiz buyurur: "**Nikâhlanınız, çok evladınız olsun. Zîrâ ben kıyâmette ümmetimin çokluğu ile sâir ümmetlere iftihâr ederim.**"

Ve dahî kadının ve erkeğin birbirlerine karşı olan haklarına riâyet etmeleri lâzımdır.

Ve dahî, bir kimse evleneceği zaman, araştırarak, sâliha yâni dînine kavî bir hanım bulup almalıdır.

Ve dahî, bir kızı, malından ve güzelliğinden dolayı almaya. Zîrâ, sonra zelîl olur. Peygamberimiz buyurdu ki: "**Bir kimse, malından veya güzelliğinden ötürü bir hâtun alsa, onun malından ve güzellğinden mahrum olur.**"

Ve bir kimse, dîninden, ahlâkından ötürü bir hâtun alsa, Hak teâlâ, onun malını ve güzelliğini ziyâde eyler.

Kadın, kocasından, dört mertebe aşağı olmak gereklidir. Yaşı ve boyu ve hısımı ve akrabâsı. Dört şeyde, kadın erkekten ziyâde olmak gerek. Biri, güzel ola ve biri edebli ola ve biri, huyu iyi ola ve biri, haramdan ve şüpheli şeylerden sakınıcı ola ve saçı, başı, kolları, bacakları açık olarak yabancı erkeklere görünmiye.

Genç kızları, yaşlı kimselere vermeyeler. Fesata sebep olur.

İyi tahkikat gerekir

Ve dahî, nikâh için söz kesilmeden evvel, dünür olacak âileler hakkında ve evlenecek olan gençler hakkında iyice tahkîkat yapılmak, hem sünnettir ve hem de aralarındaki geçimin devamına sebep olur. Bunda üç fayda olduğu beyan olunmaktadır: Biri, ikisinin arasında, tâ ölünceye dek, muhabbet kesilmez. İkincisi, rızklarında bereket olur. Üçüncüsü, sünnet ile amel etmiş olur.

Sünnete uygun nikâhdan sonra, erkek tarafı kadın tarafına güzel ve kıymetli şeyler göndere, muhabbete sebebdir.

Ve dahî, kocası karşısında, kadının her türlü süs ve düzgün giyinmesi câiz ve çok sevaptır.

Gerdek [zifâf] gecesi, ziyâfet etmek sünnettir. Akşam namazından sonra yimeli, yatsıyı kılınca, dâmâdı kız evine götürüp, duâdan sonra hemen dağılmalıdır.

İlk gece, güvey, gelinin ayağını yıkamak ve o suyu, evin dört bucağına saçmak, sünnettir. İki rekât nâfile namaz kılıp duâ eyleye. O gece, her ne duâ ederse, makbûl olur. Güveyi görenler, kendisine bunu hâtırlatırlar. Ve **(Bârekellahü lek ve bârekellahü aleyhâ ve ceme'a beynekümâ bilhayri)** diyeler. Yâni, Allahü teâlâ, sana mübârek eylesin ve zevcene mübârek olsun ve ikinizin arasını, hayrla cem' eylesin!

Bazılarının yaptıkları gibi, (Bir hoşça geçinin, oğullu uşaklı olasınız) demek, câhiller hitâbıdır, faydası yoktur. O vakte mahsûs duâları okumak sünnettir.

Lüzumlu dini bilgiler öğretilmeli

Lüzûmlu olan dini bilgileri bilip ve hanımına dahî öğrete. Zîrâ, âhırette suâl olunur. Bilemedim demek özr olmaz. Farzları ve haramları ve Ehl-i sünnet îtikatını öğrenmek ve hanımına, çocuklarına öğretmek farzdır. Sünnetleri öğrenmek ve öğretmek sünnettir.

Hanımını islâmiyetin cevâz vermediği yere götürmeye ve göndermeye! Sokağa açık çıkarmaya. Zîrâ Peygamberimiz, "**Bir kadın güzel kokular ile, namaz kılmak için mescide gelse, o kadının namazı kabûl olmaz, tâ ki evine varıp, cünüblükten gusleder gibi, gusletmeyince"** buyurdu. Onlara, güzel râyıha ile, câmiye ve mescide gitmek câiz olmayınca, başka yerlere gidip halka görünmek günahı, ne mertebe olmak gerek? Ona göre, kıyâs oluna! Ve çekilecek azâb düşünüle!

Ve dahî, Peygamberimiz bir hadis-i şerifinde buyurmuştur**: "Cennet ehlinin çoğu, fukara ve Cehennem ehlinin çoğu kadınlardır."** Bunun üzerine, Hz. Âişe suâl eylediler ki: "Avretlerin çoğu Cehennemde olmaya sebep nedir?" Resûl-i ekrem buyurdu ki, "**Bunlar belâya sabr eylemezler ve on iyilik gördükleri kimseden, bir kötülük gördükte, o on**

iyiliği -hemen- unutup, bir kötülüğü dâimâ söyler. Ve dünya zînetlerini, çok ziyâde severler ve âhırete çalışmazlar ve gıybeti çok ederler."

Erkeklerden ve kadınlardan her kim bu sıfatları kendinde toplasa, ehl-i Cehennemdir.

"Erkeğin hakkı çoktur!"

Ve dahî, Hz. Aliden rivayet olunur ki, birgün, Resûl-i ekremin huzuruna bir kadın gelip, "Yâ Resûlallah! Ben evlenmek isterim, ne buyurursunuz" dedi. Resulullah buyurdu ki, **"Erkeğin hakkı, kadının üzerinde çoktur. Hakkından gelebilir misin?"** O kadın, "Yâ Resûlallah! Erin hakkı nedir." dedi. Buyurdu ki, "**Sen onu incitir isen, Allaha âsî olursun ve namazın kabûl olmaz."** O kadın, sordu, daha var mı? Resûlullah buyurdu ki**, "Hangi kadın, kocasından izinsiz, evinden dışarıya çıksa, her adım başına günah yazılır."** Kadın sordu, daha var mı? Resûl-i ekrem buyurdu ki**, "Kocasına kötü söz söylerse, kıyâmette dilini ensesinden çıkarırlar**." O kadın sordu, daha var mı? Resûl-i ekrem buyurdu: **"Hangi kadın ki, malı ola da, kocasının hâcetini bitirmeye, âhırette o kadının yüzü kara ola**." Ve o kadın sordu, daha var mı? Resûl-i ekrem buyurdu: **"Hangi kadın, kocasının malından uğrularsa ve bir başkasına verirse ve eri ile helâllaşmazsa, Allahü azîm-üş-şân, o kadının zekât ve sadakasını kabûl eylemez**." Kadın sordu, daha var mı? Resûl-i ekrem buyurdu: **"Hangi kadın, kocasına sövse veya karşı gelse, tamu içinde, dilinden asalar ve hangi avret çengi ve çalgı dinlemeye varsa ve bir akça verse, küçük yaşından beri kazanmış olduğu sevap mahv ola ve üzerindeki libasları da davâcı olup, bizi mübârek günlerde giymedi ve helâline karşı giymedi, haram yerlere gitti, dedikte, Hak teâlâ buyurur, böyle olan avretleri, bin yıl yaksam gerektir."** (Sinemanın, radyo ve televizyonun kötü taraflarını buradan da anlamalıdır.) O kadın , bu cevapları işitince, "Yâ Resûlallah! Bu zamana kadar evlenmedim. Bundan sonra da evlenmem" dedi.

Evlenmenin sevabı

Kadının bu sözü üzerine, Resûl-i ekrem buyurdu ki, "**Yâ hâtun! evlenmenin sevabını dahî haber vereyim de dinle! Hangi kadın ki, kocası, ona, Allah senden râzı olsun dese, altmış yıl ibâdet etmekten yeğdir. Ve erkeğine, bir içim su verse, bir yıl oruç tutmaktan eftaldir. Kocasının döşeğinden kalktığı zaman gusleylese, bir kurban kesmişcesine sevap bula. Ve helâline hîle etmezse, onun için, göklerde melekler tesbîh ederler. Ve helâli ile oynasa, altmış kul âzâd etmekten hayrlıdır. Kocasının rızkını muhâfaza etse ve helâlinin akrabâsına merhamet eylese ve beş vakit namazını kılıp, orucunu tutsa, bin kere Kâbeye varmaktan eftaldir."**

Fâtıma-i Zehrâ, bir kadın kocasını incitse, hâli nice olur, dedikte, "**Bir kadın, erkeğine âsî olsa, Allahın lâneti onun üzerinde kalır, tâ ki kocası ile helâllaşmayınca, kurtulamaz ve erinin döşeğinden kaçsa, cemî' sevabı gider ve erine karşı, büyüklense, Hak teâlâ, ona hışm eyler ve sen benim kâhyam mısın, dese ve senden ne gördüm dese, Allahü teâlâ, ona nîmetini haram eyler. Kocasının kanını dili ile yalasa, henüz erkeğinin hakkını yerine getirmiş olmaz. Ve erinin izni ile açık saçık sokağa çıksa, kocasının defter-i amâline, bin günah yazılır, izin verdiği için**" buyurdu. İznsiz çıkıp giden kadının hâli nice olur, bundan kıyâs eyle!

Resûl-i ekrem buyurur: "**Yâ Fâtıma! Allahü teâlâ, bir kimsenin, bir kimseye secde etmesini emir buyursa idi, ben de, kadının kocasına secde etmesini buyurur idim."**

Resulullahın Hazreti Aişe'ye vasiyeti

Hz. Âişe, "Yâ Resûlallah! Bana vasıyet eyle!" deyince, Resûl-i ekrem buyurdu ki, "**Yâ Âişe! Ben sana vasıyet ederim, sen de ümmetimin hâtunlarına vasıyet eyle! Yarın kıyâmet gününde: Önce îmandan. İkincisi, abdestten ve namazdan. Üçüncüsü, kocası hakkında, suâl olunur. Hangi erkek ki, hanımının yavuzluğuna sabr eylese, Hak teâlâ, ona Eyyûb Peygamber sevabını vere. Bir kadın dahî erkeğinin yavuzluğuna sabr eylese, Âişe-i Sıddîka mertebesini bula."**

Ve dahî, “**Bir erkek, hanımını dövse, kıyâmette, ben onun davâcısı olurum**” buyurdu.

Kişi, üç yerde, hatûnunu açık avucu veya düğümsüz bez ile dövmek câizdir. Namazı ve guslü terk ettiğinden ve döşeğine gelmediğinden ve izinsiz dışarıya çıktığından ötürü. Sopa ile, yumruk ile, tekme ile, düğümlü bez ile dövmek ve başına, gövdesine vurmak hiç bir zaman câiz değildir. Sâir kabahatlerde, hiç dövülmez. Birkaç tenbîh etmek gerektir. Eğer islâh olmazsa bırakmak gerek, tâ ki, azâbda olmamak için.

Sâliha olan hanım üstüne tekrar evlenmemelidir. Nafakalarında adalet yapamıyacak olanın ikinci zevce alması câiz değildir. Adalet yapacağını bilenin alması câiz ise de, almaması eftaldir.

Câiz olan yerlere giderken baş örtüsü örtmesi ve bedenini iyi örtmesi lâzımdır. Kadının koku sürünerek, zînetlerini göstererek sokağa çıkması haramdır. Sâliha kadın, dünya nîmetlerinin en kıymetlisidir. Müslümana şefkat göstermek, üzmemek, nâfile ibâdetlerden daha sevaptır.

Nisâ sûresinin onsekizinci âyetinde meâlen, “**Zevcelerinize iyi, yumuşak davranınız!”** buyuruldu. Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki:

“Yâ Ebâ Bekr! Zevcesine gülerek, yumuşak söyleyene, köle âzâd etmek sevabı verilir”

“Fâsık erkekle evlenen kadına, Allah merhamet etmiyecektir.

“Şefaatime kavuşmak istiyen, kızını fâsıka vermesin!”

“İnsanların en iyisi, insanlara iyilik edendir. İnsanların en kötüsü, insanlara zarar veren [onları inciten]dir”

“Bir müslümanı haksız olarak incitmek, Kâbeyi yetmiş kere yıkmaktan daha günahtır.”

Nafakanın temini

Müslüman erkeğin, sahih nikâh ile evlenmiş olduğu hanımının nafakasını temîn etmesi farzdır. (Nafaka), yiyecek ve giyecek ve barınacak ev demektir. Hanımını, kendi mülkü olan veya kira ile tuttuğu evde oturtması lâzımdır. Kadın, evde erkeğin akrabâsından hiçbirinin bulunmamasını istiyebilir. Erkek de, kadının yakınlarından hiçbirinin bulunmamasını istiyebilir. İkisi de bu hakka mâliktir.

Evin, sâlih müslüman komşular arasında olması lâzımdır. Haftada bir kere anasına babasına gitmesine mani olamaz. Onların haftada, bir kere kızlarına gelmeleri de, iyi olur. İkisinden biri hasta olursa ve bakacak kimseleri olmazsa, erkek râzı olmasa bile, kadının gidip hizmet etmesi lâzımdır. Diğer mahrem akrabâsının senede bir gelmelerine veya kadının onlara gitmesine mani olamaz. Bunlardan başkalarına ve günah olan yere gitmelerine izin verirse, ikisi de günaha girer.

Evinde veya dışarda, başkaları için ücret ile veya hayır için iş yapmasına ve mektebe, vaaza gitmesine mani olur. Kadının evde ev işleri ile meşgûl olması, boş kalmaması lâzımdır. Erkek hanımını, mahrem akrabâsından başkasına, haramdan sakınan müslümanların evine kendi götürebilirse de, kadın erkek ayrı oturmalıdır. Enişte ve kayın birâder mahrem akrabâ değildir, yabancıdırlarr. Kadının bu ikisine de açık görünmesi, yüzünden başka yerleri örtülü olsa bile, yalnız bir odada kalması, birlikte sefere gitmeleri haramdır.

Dâmâda kayın valdesinin anadan ve babadan olan anaları da mahremdirler. Mahrem olmıyan akrabâsı eve gelince, kocasının veya akrabâ kadınların yanında, yüzünden başka her yeri örtülü olarak hoş geldiniz der. Kahve, çay gibi şeyler getirir. Fakat, yanlarına oturmaz.

Geleneklere göre hareket edilmez

Müslümanların, âdetlere, geleneklere değil, islâmiyete, ilmihâl kitaplarına uymaları lâzımdır. Her müslüman, hanımına ilmihâl öğretmeli, kendi bilmiyorsa, sâliha hanım hocaya göndermelidir. İslâmiyete uyan, haramlardan sakınan hanım bulamazsa, Ehl-i sünnet âlimlerinin yazdığı doğru ilmihâl kitabını hanımı ile birlikte okuyup, ikisi de, dînini,

îmanını, haramları, farzları iyi öğrenmelidir. Mezhepsiz olan din adamlarının, sapıkların yazdıkları bozuk tefsîr ve din kitaplarını eve sokmamalı, bunları okumamalıdır.

Dîni, ahlâkı bozucu yayınlar yapan radyoları, televizyonları da eve sokmamalıdır. Bunlar kötü arkadaştan daha fenadırlar. Zevcenin ve çocukların dinlerini, ahlâklarını bozarlar. Hanımı ve kızları, ev işleri ile uğraşmalı, tarlada, fabrikada, bankada, ticârethânelerde ve memurluklarda çalıştırılmamalıdır. Kadının ve kızlarının para kazanması, babasının, kocasının sanatına, ticâretine yardım etmesi lâzım değildir. Bunları yapmak ve ev ihtiyaçlarını çarşıdan, pazardan alıp getirmek erkeğin vazîfesidir. Kadın bunları yapmaya zorlanırsa, dîni, ahlâkı ve sağlığı bozulur. Her ikisinin dünyaları da, âhıretleri de harap olur. Sonra, dizlerini döğerlerse de, faydası olmaz.

Günahtan, belâdan kurtulamazlar. İslâmiyete uyan, dünyada da, âhırette de, rahata kavuşur. Kötü arkadaşların, münâfıkların güler yüzlerine, tatlı dillerine aldanmamalı, ilmihâl kitaplarına uymalıdır. Kızlarını, çocuklarını da haramlardan korumalıdır. Oğullarını müslüman öğretmenlerin bulunduğu okullara göndermelidir.

Kadının mağazalarda, dükkânlarda, fabrikalarda, memurlukta, erkekler arasında çalışmasına ihtiyacı yoktur. Kocası, yoksa veya hasta ise, kadının her ihtiyacını mahrem akrabâsı temîn etmeye mecbûrdur. Allahü teâlâ, islâm kadınının her ihtiyacını ayağına göndermektedir. Geçim sıkıntısını erkeklere yüklemektedir. Çalışıp kazanmaya hiç ihtiyacı olmadığı hâlde, mirastan erkeğin aldığının yarısını da kadına vermektedir.

Kadının vazîfesi, ev içindeki işleri yapmaktır. Bu işlerin birincisi, çocuklarını terbiye etmesidir. Çocuğun ilk mürşidi anasıdır. Anasından din ve ahlâk ilimlerini öğrenen çocuk, dinsiz öğretmenlere, kötü arkadaşlara ve islâm düşmanı yayınların yalanlarına aldanmaz. Anası, babası gibi, hâlis bir müslüman olur. (**İslam Ahlakı**, Miftahül Cenne bölümü)

KADIN ÇALIŞMAYA MECBUR MU?

Kadının vazifesi

Kadının vazîfesi ikidir: Kendini kocasına teslim etmesi ve evden izinsiz ve örtüsüz sokağa çıkmamasıdır. İslâmiyette, karı koca arasında, hayat mücadelesi, yani para kazanmak, müşterek değildir. Erkek kadını tarlada, fabrikada, vel-hâsıl hiçbir yerde çalışmaya zorlayamaz. Kadın isterse ve erkeği izin verirse, yabancı erkekler arasına karışmadan, kadın işi olan yerlerde çalışabilir. Fakat, kazandığı kadının olur. Erkek, ondan zorla birşey alamaz. Kadının kendi ihtiyaçlarını kendisinin alması için de, onu zorlıyamaz.

İslâmiyetin kadına böyle hak tanıması ve onu erkeklerin elinde esîr, oyuncak olmaktan koruması, Allahü teâlânın kadına çok kıymet verdiğini göstermektedir.

Şimdi, hayat müşterektir diyenleri işitiyoruz. Bu sözleri doğrudur. Fakat, bu sözün mânası, onların anladıkları gibi değildir. Yâni, kadın da gitsin, para kazansın demek değildir. Bunun mânası, erkek gitsin, çalışsın, kazansın. Lüzûmlu şeyleri, dışardan alıp getirsin. Kadın da, hergün zevkinde gezmeyip, boş vakit geçirmeyip, ev içindeki kadınlık vazîfelerini yapsın demektir. Erkeğin vazîfesi, dışardaki işleri, kadının vazîfesi içerdeki işleri yapmaktır.

Kadın da, erkek de, para kazanmak için haram işlememelidir ve hiçbir namazı kaçırmamalıdır. Ezelde ayrılmış olan rızık değişmez. Aynı rızık, helâlden istiyene helâl yoldan gelir. Haram işliyerek istiyene de, haram yoldan gelir. Câhillerin, “Bu zamanda kızım okumazsa aç kalır. Oğlum fâiz almazsa, işi bozulur” demeleri doğru değildir. Haram işliyerek kazanmamalı demek, boş oturmalı, çalışmamalı demek değildir. Helâl yoldan çalışıp kazanmalı demektir. Haram yoldan kazanan, hem büyük günahları işlemiş olur, hem de kazandıklarının hayrını görmez. Kazandıkları başkasına gider ve günah işlemekte kullanılır, insanı felakete sürükler. **(Seadet-i Ebediyye)**

Kadın ev işlerinde ücret isteyebilir mi?

Kadın ev işlerini yapmağa mecbur değlidir. Yaptığı ev işlerinden ücret istemesi de caiz olmaz. Çünkü o hizmetler kadına diyaneten vaciptir. Yani kadın ev işi yapmadığı için mesul olursa da mahkemeye müracaat edilerek ev işi yapmaya zorlanamaz, mecbur

tutulamaz. Kocası ona hazır yiyecek getirmeye mecburdur. Ev işi yaparsa, bu ona diyaneten vacib olduğu için ücret alamaz.

Resulü ekrem efendimiz, **Hazret-i Ali** ile **Hazret-i Fatıma** arasında geçinme işlerini taksim buyurup, harici işleri Hazret-i Aliye ve dahili işleri Hazret-i Fatımaya ait kılmışlardı ki Hazret-i Fatıma bütün kadınların seyyidesidir. Şu kadar ki, kadın eğer zengin bir evin kızı ise, kendisinin hizmetçisi var ise, o zaman kocası buna hizmetçi tutar ve ev işi yapmak zorunda değildir. (İbni Abidin. 7/299; Nimeti İslam, s: 674)

Kadının vazifelerinden biri de erkeğin dışarı işlerini yürüttüğü gibi, kendisinin de ev işleri görmesidir. Yani yemek pişirir, çamaşır yıkar, el değirmeninde un yapar, ekmek pişirir ve benzeri ev işlerini yapar. (Şir'atül İslam Şerhi, 457.)

Resulullah Hazreti Fatıma'ya hizmetçi vermedi

Hazret-i Ali anlatıyor: "Fâtıma radıyallahu anhâ değirmen çevirirdi; elinde yaralar meydana gelirdi. Kırba ile su taşırdı. Bu da boynunda yaralar açtı. Evi süpürüyordu. Üstü başı toz-toprak oldu. (Bu sıralarda) Resûlüllaha bir kısım köleler getirilmişti.. Fâtıma'ya: "Babana kadar gidip bir hizmetçi istesen!" dedim. Gitti.

Aleyhisselâtu vesselâmın yanında bazılarının konuşmakta olduklarını gördü ve geri döndü. Ertesi gün Resulullah Fâtıma'ya gelerek: "**Kızım ihtiyacın ne idi?"** diye sordu. Fâtıma sükût edip cevap vermedi. Ben araya girip: "Ben anlatayım Ey Allahın Resülü!" dedim ve açıkladım: "Fatıma'nın değirmen kullanmaktan elleri yara oldu, kırba ile su taşımaktan da omuzları incindi. Ben kendisine, size uğramasını, sizden bir hizmetçi istemesini ve böylece biraz rahata kavuşmasını söyledim. "

Bu açıklamam üzerine Resulullah: "**Ey Fatıma, Allah'tan kork, Allah'a olan farzlarını eda et, evinin işlerini yap. Yatağına girince otuzüç kere sübhanallah, otuzüç kere elhamdülillah, otuzüç kere Allahuekber de. Böylece hepsi yüz yapar. Bu senin için hizmetçiden daha hayırlıdır..**" buyurdular. Fatıma (radıyallahu anha): "Allah'dan ve Allah'ın Resulünden razıyım" dedi. Resulullah ona hizmetçi vermedi." (Buhari, Tirmizi)

Ev işleri yapan kadın cihad ve şehid sevabı alır

Resulullah efendimiz, ev işlerini Hz. Fatımaya, dış işlerini Hz. Aliye vermiş, bu hususta şöyle buyurmuştur:

"Hanımının evde oturması için, işlerini gören, ihtiyaçlarını karşılayan, onu yabancı erkeklerin görmesinden koruyan, ümmet-i Muhammedin düşmana esir düşenlerini satın almış, azad etmiş gibi sevaba kavuşur."

"Ya Fatıma, ne mutlu o kadına ki, kocası ondan razı olur. Allahü teâlânın farz kıldığını yapmaktan ve kocasına itaattan sonra kadınlar için, yün eğirmekten, iplik bükmekten üstün iş yoktur. Bir saat yün eğirmek, iplik bükmek veya dokumak, kadınlar için bir yıl ibâdet etmekten daha sevabdır. Dokudukları her iplik için amel defterlerine bir şehid sevabı yazılır."

Peygamber efendimiz, kendi kızına ve diğer kadınlara şehid sevabı kazanmak için ev işleri ile meşgul olmalarını emretmektedir. Başka bir hadis-i şerifte de, "**Kadının cihadı, kocası ile iyi geçinmektir"** buyuruldu. (Şira)

Netice olarak, kadın diyaneten mecbur olduğu, kanunen mecbur olmadığı ev işlerini yapmazsa erkek de, dinin kendisine verdiği yetkileri kullanır; nafakadan başka, yiyecek giyecek vermez, sokağa çıkarmaz böylece evde restleşme olursa, Cenab-ı Hakkın, **"Evleri huzur ve sükûn yeri yaptık"** buyurduğu aile Cehennem hayatına döner. Bunda erkek de kadın da eziyet çeker. Bunun için, Peygamber efendimizin emir buyurduğu gibi, kadın ev işlerini seve seve yapması erkeğin de, gece güzdün çalışarak çoluk çocuğunun nafakalarını temin etmesi lazımdır. Karşılıklı sevgi ve saygı ölçülerinde bu işler yapılırsa evler huzur yuvası haline gelir. Dünyadaki bu huzur ortamı ahırette de yine beraber sonsuz olarak Cennet nimetleri içinde devam eder

Hifa Hatun

Medine'de güzelliği dillere destan olan bir kadın vardı. Adı Hifa olan bu hatun, Resulullah efendimizden cennete götürecek ibadetin ne olduğunu sordu**. "Önce evlenmek gerekir. Evlenen dinin yarısını korur**" cevabını alınca, Hifa Hatun, "Kendime denk olan hiç kimse göremedim. Ancak siz, kimi uygun görürseniz, ona razıyım" dedi.

Resulullah efendimiz, "**Yarın mescide ilk önce gelen zat ile evlendireyim**" buyurdu. Hifa hatun da razı oldu. Sabah oldu. Mescide gelen zat, hem fakirdi, hem de fiziki yönden de güzel değildi. Siyaha yakın, zayıf biri olan Süheyb idi. Hifa ise, güzel olduğu kadar da zengin ve her bakımdan mükemmel idi. Allahü tealanın takdirine razı oldu. Nikahları kıyıldı.

Süheyb'in düğün yemeği verecek parası olmadığı gibi, gelini götürecek bir yeri de yoktu. Hifa hatun, ona mal ve ev verdi. Hifa, Süheyb için bir nimet, Süheyb de Hifa için bir mihnet demekti. Gerdek gecesi**, "Cennette öyle yüksek dereceler var ki buraya ancak sabreden ve şükredenler girer**" hadis-i şerifindeki müjdeye kavuşmak için ikisi de, (Nimete şükür ve mihnete sabır için geceyi ibadetle geçirmeye) karar verdi.

Cebrail aleyhisselam gelip durumu Resulullah efendimize bildirdi. Peygamber efendimiz, Cebrail aleyhisselamın bildirdiklerini anlatınca, Hz. Süheyb, sevincinden başını secdeye koyup, "**Ya Rabbi eğer beni affetmişsen, yeni bir günaha girmeden, canımı al**" diye dua etti. O anda vefat etti. Peygamber efendimiz, "Şu anda Hifa hatun da vefat etti" buyurdu. İkisinin kabrini yanyana kazdılar. Biri nimete şükretmişti, diğeri de mihnete sabretmişti.

ERKEĞİN HANIMINA KARŞI OTUZ VAZİFESİ

Erkeğin kadına karşı olan vazîfelerini "**Mürşid-ül-müteehhilîn" , "Mürşid-ün Nisa**" kitplarında uzun yazmakdadır. "**Ma'rifetnâme**" kitâbında olanı aynen aşağıda bildiriyoruz:

Ey azîz! Erkeğin hanımı ile görüşmesinde, otuz şeyi yapması lâzımdır:

1 — Ona karşı her zaman, güzel huylu olmalıdır. Allahü teâlâ iyi huylu olanları sever. Huysuzları sevmez. Bir insanı incitmek harâmdır. İşkence yapanın evlenmesi harâmdır.

2 — Ona karşı her zaman, yumuşak davranmalıdır.

Peygamberimiz "sallallahü aleyhi ve sellem" buyurdu ki, "**Müslimânların en iyisi, en faydalısı, hanımına karşı iyi ve faydalı olandır".**

3 — Eve gelince hanıma selâm vermeli ve nasılsın? diye hâtırını sormalıdır.

4 — Onu neş'eli görünce saçlarını tutup, okşamalı, gülerek, bûs etmeli ve sarılmalıdır.

5 — Üzüntülü görünce, onu çok sevdiğini, acıdığını söyleyip hâlini sormalı, tatlı şeyler söylemelidir.

6 — Yapamayacağı şeyleri bile söz vererek gönlünü almalıdır. Çünkü o, evinde kapalı, başkalarından ümmîdsiz ve yalnız kendisine alışmış olan dostu, dert ortağı, kendini neş'elendiricisi, çocuklarını yetiştiricisi ve ihtiyâclarını gidericisidir.

7 — Çocukları terbiyede, ona yardım etmelidir. Çünkü, bebek, anasına, gece gündüz ağlayıp, hiç râhat vermez. Onu insâfsızca üzen bir alacaklıdır. O hâlde, ona imdâd edene, Allahü teâlâ yardım eder.

8 — Hanımına, memlekette âdet olan elbisenin, çamaşırın en kıymetlisini giydirmelidir. Ev içinde, her istediği, güzel şeyleri giydirmelidir. Sokağa çıkarken, bunları da örtmeli, yabancıya göstermemelidir.

9 — İyi şeyler yedirmelidir. Zengin ise, halâl olan herşeyi almalıdır. Ona geniş, kullanışlı, sağlıklı ve islâm hanımına yakışan elbise ve nefîs yemek temîn etmeği, kendine borc bilmelidir. Hanımının nafakasını sıkmamalı, isrâf da etmemelidir. Hiç olmazsa haftada bir kerre tatlı yedirmelidir Âilenin nafakasına verilen paranın sevâbı, sadaka sevâbından dahâ çoktur. Peygamberimiz buyurdu ki:"**Gazâ için sarf edilen, köle âzâd etmek için, fakîre sadaka vermek için ve evindekilerin nafakası için sarf edilen altınların en üstünü ve sevâbı çok olanı, evin nafakasına verilen altının sevâbıdır**." Nafaka temininden âciz olanın evlenmesi harâmdır. Yemeği yalnız yememelidir. Çoluk çocukla yimek sevaptır. En mühim şey, nafakayı halâlden kazanıp, halâlden yedirmektir.

Ona iyi davranmalı

10 — Hanımını döğmemelidir. Bazı kimseler, Nisâ sûresi otuzüçüncü âyetinde, kadınların döğülmesi emir olunuyor diyorlar. Hâlbuki, bu âyet-i kerîmede meâlen, **“Erkekler, kadınlar üzerine hâkimdirler. Çünkü, Allahü teâlâ, bazı kullarını bazısından üstün yaratmıştır. Hem de, erkekler, kendi mallarını, onlar için harc ederler. Kadınların iyileri, Allahü teâlâya itâat eder ve zevclerinin haklarını gözetirler. Zevcleri hâzır olmadıkları zaman, onların nâmûslarını ve mallarını, Allahın yardımı ile korurlar. Hıyânet etmesinden korkduğunuz kadınlara, zevc haklarını öğretin ve tatlı sözlerle nasîhat edin! Onları yatağınızdan ayırın. Yine uslanmaz iseler, hafîf döğün! Uslanırlarsa, onları üzecek şey yapmayın!”** buyuruluyor.

Görülüyor ki, mala ve nâmûsa hıyânet etmeyen kadınları döğmek değil, onları hiçbir sûretle üzmek câiz değildir. Hâin olanları da, yumruksuz açık el ile veyâ düğümsüz açık mendil ile hafîf vurarak islâh etmeğe izin verilmiştir. Nâmûsa ve mala hiyânet edenlere, her hükûmet, her kanûn, ağır cezâ yapmaktadır. İslâmiyet, kadınlara, çok kıymet verdiği, çok acıdığı için, hâin olanlarını kanûn pençesine düşürmeden önce, hafîf vurmakla islâh edilmelerinin de tecribe olunmasını emir etmektedir.

Bir hadîs-i şerîfde buyuruldu ki, “**Bir erkek, hanımını döğerse, kıyâmette ben onun da’vâcısı olurum”**. Dünyâ işlerindeki kusûru için, döğmek şöyle dursun, acı, sert bile söylememelidir.

Kadınların kalbleri ince, nâzik ve aklları noksân olduğundan, birbirlerine hased edenleri çoktur. Bu bakımdan, bilhâssa yeni evliler, uyanık olmalı, ana, kız kardeş ve başka kadınların, hanımsini çekişdirmelerine aldanmamalı, böyle şeyler söylenmesine fırsat vermemelidir. Böyle sözlere uyarak hanımsini incitmekden çok çekinmelidir.

Anası ve kız kardeşleri için hanımının söylediklerine karşı da uyanık olmalı. Anaya eziyet olunmasına hiçbir sûretle göz yummamalıdır. Anasına, kendisi, hanımı ve çocukları, herhâlükârda saygı göstermelidir. Ana babaya, kayın vâlide ve kayın pedere hurmet, hizmet edilmesi birinci vazîfe olmalıdır. Büyüklerin rızâsını, düâsını almağa çalışmalı, hayır düâlarını, büyük kazanc bilmelidir.

11 — Allahü teâlânın emirlerini yapmak husûsunda olan kusûru için, bir günden çok dargın durmamalıdır.

12 — Hanımının huysuzluklarını yumuşak karşılamalıdır. Çünkü, kadınlar iğri kaburga kemiğinden yaratılmıştır. Akılları ve dinleri erkeklerden azdır. Erkeğe emânet olunmuşlardır. Gülerek, tatlılıkla geçinmek için alınmışlardır.

Sabırlı olmalı

13 — Hanımının ahlâkında bir değişiklik görürse, kabâhati kendinde bulup, ben iyi olsaydım, o da böyle olmazdı, diye düşünmelidir. Evliyâdan birinin hanımı, huysuz idi. Buna hep sabreder, soranlara derdi ki, eğer onu boşarsam, ona sabredemiyen biri alır da, ikisinin birden felâkete düşmelerinden korkarım.

Bir kimse âilesinin huysuzluğuna sabrederse, altı şey, ziyândan kurtulur: Çocuk dayakdan, tabak bardak, kırılmakdan, ahırdakiler döğülmekden, kedi sövülmekden, müsâfir gücendirilmekden, elbise yırtılmakdan kurtulur.

14 — Hanımı kızınca, susmalıdır. Böylece kadın, pişmân olup, özür dilemeğe başlar. Çünkü o, za’îfdir. Susunca mağlûb olur.

15 — Hanımının iyiliği çoğalıp, her işi seve seve yapınca, ona düâ etmeli ve Allahü teâlâya şükretmelidir. Çünkü, uygun bir kadın büyük ni’metdir.

16 — Hanımı ile öyle olmalıdır ki, kocam beni herkesten çok seviyor, bilsin.

17 — Bakkal, kasab, çarşı, pazar işlerini aslâ ona bırakmamalı, evin idâresinde onun fikrini sormalı, dışardaki, büyük işleri söyliyerek, onu üzmemelidir.

18 — Hanımının câhilce hareketleri için dâimâ uyanık bulunmalıdır. Çünkü, Âdem babamız “aleyhissalâtü vesselâm”, ehli, Havvâ anamızın da’veti üzerine, yanlış iş işledi. Evde hâkim, âmir erkek olmalıdır. Kadın değil.

19 — Hanımının, günâh olmıyan kusûrlarını görmemezlikden gelmelidir. Günâh iş ve sözden vazgeçmesini ve nemâza, oruca ve gusül abdesti almağa devâm etmesini tatlı ve yumuşak sözlerle nasîhat etmelidir. Kıymetli elbise ve zînet eşyâsı alacağını va’d ederek

ibâdetleri yapdırmalı, günâhlarını önlemelidir.

20 — Hanımının ayıblarını, sırlarını, herkesten gizlemelidir.

21 — Hanımına latîfe, şaka söylemeli ve kadın gibi olup, oyunlar yapmalıdır. Nitekim, Allahü teâlânın sevgilisi, hanımlarına karşı, insanların en zarîfi idi. Hattâ bir kere Âişe validemiz ile yarış etti. Âişe vâldemiz geçti. Bir daha yarış ettiklerinde, Resulullah geçti. Müslümânın hanımı ile oynaması, boş ve günâh değildir, sevaptır.

22 — Hanımını cadde üstünde, parklara, oyun yerlerine, spor sâhalarına, mekteblere karşı olan evlerde oturtmamalı, yabancı erkekleri görmesine, onlarla konuşmasına sebeb olmamalıdır. Sâlih müslümân komşular arasında oturtmalıdır. Sâlih komşular, bunların birbirlerine zulüm, işkence yapmalarına mâni' olurlar. Nasîhat ederler. Yardımlarına koşarlar. Böyle mahalleye, böyle şehre hicret etmek vâciptir. Müslümanlar, âilesini, iyi havalarda, çayırlara, su kenârlarına, harâm bulunmıyan, kalabalık olmayan yerlere götürerek gezdirmeli, hava aldırmalıdır.

23 — Hanımını, islâmiyetin yasak ettiği şekilde tahsîle, vazîfeye, fitneye sebep olan yerlere göndermemelidir.

Kadının, yanında kocası veya ebedî mahremlerinden biri olmadan yüzdört kilometre uzağa gitmesi harâmdır. Kadınlar çok olsa da harâmdır.

24 — Hanımına Kur'ân-ı kerîm okumasını, farzlardan, harâmlardan, ona lâzım olanları öğretmelidir. Allahü teâlânın emirlerini ve yasaklarını bilmeyen fâsık, kötü kimse ve hanımına ve çocuklarına öğretmiyen, Cehennemde azâb çekecektir.

25 — Hanımından izinsiz çocuk olmaması için tedbir almamalı ve cimada, o râhatlanmayınca ferâgat etmemelidir.

26 — Hanım, yalnız evde kocasına karşı süslenip, başka kimselere süslenmemelidir. Hanımı ve kızları açık gezen erkekler, onlarla birlikte Cehenneme gidecek, çok acı azâb çekeceklerdir.

27 — Hanımından iznsiz sefere, hattâ nâfile hacca gitmemelidir.

28 — Hanımı namaz kılıyor ve kendisine itâ'at ediyorsa ve yabancı erkeklere açık saçık görünmiyorsa, ondan başka evlenmemelidir. Zîrâ, hanımleri arasında adâlet ve eşitlik yapmayanlar Cehenneme gideceklerdir. Peygamberimiz "sallallahü aleyhi ve sellem" buyurdu ki: "**İki hanımı olup da, ikisine eşit bakmayan kimse, kıyâmet günü, mahşer meydânına yarı iğrilmiş olarak gelecektir".**

29 — Hanıma, gamını, kederini, düşmanlarını, borclarını söylememelidir.

30 — Ona, yanında ve olmadığı zamanlarda, hep hayr düâ etmeli, fenâ düâ etmemelidir. Çünkü, gece gündüz onun için çalışmaktadır. Onun aşçısı, terzisi ve malının bekcisi ve yoldaşı ve mûnisi ve yârı ve nigârıdır.

İmam-ı Gazali hazretleri buyuruyor ki: Erkeğin vazîfelerinden birisi de hanımını boşamamasıdır. Allahü teâlâ, bütün mubâhlar (ya'nî izn verdiği şeyler) içinde yalnız, talâk vermeği (ya'nî boşamağı) sevmez. Zarûret olmadıkca, birini incitmek câiz değildir.

Kızını fasığa vermemeli

Dînini bilen ve seven erkekler, her hareketinde islâmiyyete uyarak, hem kendilerine, hem de âile ve akrabâlarına ve bütün mahlûklara hayrlı ve faydali olur. Bunun için, kızını seven ve onun dünyâda ve âhırette mesûd olmasını isteyen, onu açık sokağa çıkarmamalı, dîni ve ahlâkı bozan televizyonları, radyoları dinlemesine ve böyle olan sinemalara ve topluluklara gitmesine mâni' olmalıdır.

Müslümân olan kimse, kızını müslüman ve sâlih kimselere vermelidir. Mal ve apartman ve mevkı' sâhibi değil, din ve ahlâk sâhibi dâmâd aramalıdır. Kızını kâfire veren kimsenin kendisi de, kızı da kâfir olur.

Peygamberimiz buyurdu ki:

"Bir kimse, kızını fâsıka (kötü kimseye) verirse, Allahü teâlânın emânetine hıyânet etmiş olur. Emânete hıyânet edenlerin gideceği yer, Cehennemdir".

"Kızını fâsıka veren kimse, mel'ûndur".

"Şefâ'atime kavuşmak istiyen, kızını fâsıka vermesin!"

"Yâ Alî! Üç şeyi gecikdirme! Nemâzı evvel vaktinde kıl! Hâzırlanmış cenâzenin nemâzını hemen kıl! Dul veyâ kızı küfvü, dengi isteyince, hemen evlendir!" Yanî

nemâzını kılan ve günâh işlemiyen ve nafakasını halâlden kazanan birini bulunca, hemen ona ver, buyurdu.

EŞLERİN BİRBİRİ ÜZERİNDEKİ HAKLARI

Erkeğin hanımı üzerindeki hakları

Erkeğin hanımı üzerinde hakkı çoktur. Kadın kocası ile iyi geçinmelidir! Hadîs-i şerîfte buyuruldu ki: "**Kadının cihâdı, kocası ile iyi geçinmektir.**"

Bir kadın, kocasını güzel karşılar, güzel sözler söyliyerek hoşnutluğunu kazanmaya çalışırdı. Peyamber aleyhisselâm, kadının bu hareketinden dolayı kocasına buyurdu ki:

"Hanımına selâm söyle, yarı şehid sevâbına kavuştuğunu haber ver!"

Kadınların Cennete girmeleri erkeklere göre daha kolaydır.

Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki:

"Kadın, beş vakit namazı kılar, orucunu tutar, kendini yabancılardan korur ve kocasına muti olursa, Cennete girer."

" Kocası razı olduğu halde ölen kadın Cennete girer."

Kadına zînet eşyâsı mubâhtır. Zînet almak için kocasını müşkül duruma düşürmemeli, yabancılara zînetlerini göstermemelidir! Böyle olunca zînetleri Cennete girmelerine ma'nî olmaz.Hadis-i şerifte, "**Cennette kadınların az olduğunu gördüm. Sebebini sordum. "Onları altın ve zînet eşyâsı meşgûl etti." dediler**." buyuruldu.

Kocasına, elinden geldiği kadar güler yüzlü davranıp, sevgi göstermeli, dili ile de onu incitmemelidir. Resulullah,"**Kıyâmette Allahü teâlâ, kocasına dili ile eziyet eden kadının dilini 70 arşın uzun yapıp, boynuna dolar. Kocasına kötü gözle bakan kadını da başı kesik ve bedeni parçalanmış hâle çevirir.**" buyurdu.

Kadın, "Senden ne gördüm" diyerek küfrân-ı ni'mette bulunmamalıdır! Peygamberimiz, "**Eğer kocalarına karşı küfrân-ı ni'mette bulunmasalar, namaz kılanlar hemen cennete girerdi." "Cehennem halkının ekseriyetini kadınların teşkil ettiğini gördüm. Sebebi de, çok la'net ederler ve kocalarına karşı küfrân-ı ni'mette bulunurlar.**" buyurdu.

Kocasına bir iyilik yapmışsa, başına kakmamalıdır. Yeme ve giyme gibi husûslarda kocasını üzmemeli, yapamayacağı şeyi ondan istememelidir! Kocasının şerefini korumalı, her işte onun rızâsını kazanıp gönlünü hoş etmeye çalışmalıdır! Hadis-i şerifte,

"Kocanın hanımı üzerindeki hakkı, benim sizin üzerinizdeki hakkım gibidir. O hâlde kocasının hakkını gözetmeyen, Allahın hakkını gözetmemiş olur." buyuruldu.

Kadın, kocasını üzmemelidir. Birgün Hz. Fâtıma, ağlayarak babasının huzûruna geldi. Resûlullah buyurdu ki:

- Yâ Fâtıma, niçin ağlıyorsun?

- Kasıtsız söylediğim bir sözden Ali bana kızdı. Özür diledim. Fakat onu üzdüğüm için ağlıyorum.

- Kızım, bilmez misin, Allahü teâlânın rızâsı kocanın rızâsına bağlıdır. Ne mutlu o kadına ki dâima kocasının rızâsını arar, kocası ondan râzı olur. Kadınlar için en üstün ibâdet, kocasına itâ'attir. Erkek, hanımından râzı olunca, o kadın istediği kapıdan Cennete girmeye hak kazanır. Kocasını üzen kadın, onu râzı edinceye kadar, Allahü teâlânın la'netinde olur. (R. Nâsıhîn)

Kadın bakımlı olmalı

Kadının evinde kocasına karşı süslenmesi sevaptır. Resulullah efendimiz bunu teşvik etmiştir. " **İsrailoğullarının kadınları evlerinde süslenmedikleri için onların erkekleri zinaya düşmüştür**" buyurdu.

Bu konuda kadınlara çok iş düşmektedir. Bilhassa çalışmayan ev hanımları bakımlı olmalı, ev giyinişine, süsüne makyajına dikkat etmeli. Kendini salıvermemelidir. Çünkü erkekler iş yerinde süslü, makyajlı, bakımlı, cilveli kadınlarla akşama kadar beraberdirler. Akşam eve geldiğinde, karşısında pespaye bir kadın görürlerse gözleri dışarıda olur.

Bunun için kadın bütün marifetini göstermeli, sabah erkenden kalkıp beyinin kahvaltısını hazırlamalı, kapıya kadar uğurlamalı. Akşam süslenmiş, bakımlı bir halde güler yüzle kapıda karşılamalı. Günün yorgunluğunu, stresini üzerinden almalıdır.

Erkeklerin dışarıda yabancı kadınlarla gayri meşru bir şekilde görüşmesinde evin hanımının büyük rolü vardır. Sabah kocası işe giderken yatakta, akşam döndüğünde komşuda olan kadın başka suçlu aramasın. Evden yakın, sıcak bir ilgi görmeyen erkek zamanla kendini dışarıda bulur. Bu hareketlerinde erkekler masum değillerse de, onların da büyük vebali varsa da bunda kendi hanımının da payı vardır. Bu şekilde yanlış yola sapan erkeklerin hanımları incelendiğinde, evin hanımının gereği gibi kadınlık görevini yapmadığı görülmektedir. Yukarıdaki hadis-i şerifte buna işaret vardır.

Maalesef birçok kadın, evde giyimine, kuşamına süsüne dikkat etmiyor. Evde rastgele pespaye bir şekilde giyiniyor. Sokağa çıkarken ise en yeni, en güzel elbisesini giyiyor. Halbuki bunun tersi olması lazımdır. Zaten Müslüman bir kadının dışarı çıkarken süslenmesi caiz değildir. Müslüman kadın sokağa çıkarken, dikkati çekmeyen sade bir kıyafet giymelidir. Koku sürünmemelidir. Kokuyu evine saklamalıdır. Kadının, kocasına karşı temiz ve zinetli olması, süslenmesi vacibtir. (Hindiye)

Habertürk; son yıllarda Avrupa'da Rus kadınlarla evliliğin çok revaçta olduğunu bildirdikten sonra bunun sebebini şöyle özetliyordu: Rus kadınları daima nazik ve sevgi doludur. Güzelliklerine ve bakımlarına evlendikten sonra da itina gösterirler, zayıf olduklarını kabul ederler, erkekle eşitlik iddasında bulunmazlar, feminizm dalgasına maruz kalmamışlar. (14.3.2005)

Erkeğin ve kadının hayırlısı

Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki:

"Müminlerin imanca en olgunu, ahlak itibariyle en güzel olanıdır. Sizin hayırlınız, kadınları için hayırlı olanlarınızdır"

"Sizin hayırlınız, aile fertlerine hayırlı olanınızdır. Ben ehlime, aileme hayırlı olmada sizin en hayırlınızım"

Güzel ahlaklı ve aile fertlerine karşı iyi niyetli olan kimse hayırlı bir erkektir.

Bir erkek, alacağı kadının hayırlı olmasını isterse onda şu hususları aramalıdır:

Cenab-ı Hakka ibadetini bırakmayan, kocasına itaatte ve hürmette kusur etmeyen, onun kazancını saçıp savurmayan, dünyaya getirdiği çocuğunu İslami terbiye üzerine yetiştiren, iffet ve haya sahibi bir hanım olmalıdır.

Zamanımızda bir çok kimseler, alacağı kadının serveti veya maaşı olup olmadığını araştırmaktadır. Hadis-i şerifte ise:

"Kadın, ya malı için veya güzelliği için, yahut dini için alınır. Siz dini olanı alınız! Malı için alan, malına kavuşamaz. Yalnız güzelliği için alan, güzelliğinden mahrum kalır." buyurulmaktadır.

Din ile güzellik birlikte olması çok iyi olur. Büyük velilerden Ebu Süleyman Darani hazretleri şöyle demektedir: "Dünya n'metlerinin en kıymetlisi, saliha olan kadındır. Îmanı olan ve İslamiyete uyan kimseye salih denir. Saliha kadın, kocasını haram işlemekten korur. İyilik ve ibadet yapmasına yardımcı olur. Saliha olmıyan kadın, zararlı olur."

Resulullah efendimize:

- Ey Allahın Resulü, kadının hayırlı olanı hangisidir? diye soruldu. Resul-i Ekrem efendimiz buyurdular ki:

- Kocası yüzüne baksa onu memnun eden, bir şey emretse itaat eden, nefsinde, malında, hoşlanmıyacağı bir işle, kocasına karşı gelmiyendir.

Asık suratlı, geçimsiz ve her zaman tartışmaya yol açan bir kadın, hayır getirmez. Hz. Lokman oğluna şöyle öğüt vermiştir:

"Oğlum! Kötü, huysuz kadından sakın. O seni vaktinden evvel kocatır."

İnsanın en çok takdir edilecek yönü, göze hoş görünen cihetleri değil, gönlün seveceği taraflarıdır. Bu sebeple bir kadında en fazla takdir edilecek meziyet iffet, haya ve güzel huydur.

Abdullah bin Hâzır hazretlerine kadınların kocalarına karşı nasıl davranmaları sorulduğunda; erkeğin kadını üzerinde olan haklarını uzun uzun anlattıktan sonra şu

hadîs-i şerîfi okudular. Peygamber efendimiz buyurdular ki: "**Allahü teâlâ, kocasına teşekkür etmeyen** (ona nankörlük eden) **ve onunla yetinmeyen, iktifâ etmeyen kadına nazar etmez."**

Müslüman kadın gayri müslim ile evlenebilir mi?

Hiçbir din, tarih boyunca bu kadar saldırıya, iftiraya uğramadı. Dün olduğu gibi, bugün de içeride, dışarıda yıkım faaliyetleri bütün hızıyla devam ediyor. Alman eski Başbakanı Kohl'ün oğlu ile iş adamı Kemal Sözen'in kızının evlenme merasimi de, dini nikaha, İslamiyete saldırıya vesile yapıldı. Her kafadan bir ses geldi. Diyanet'in, **"Müslüman bir kadının, ister Ehl-i Kitap'tan (Yahudi-Hıristiyan) olsun ister olmasın, Müslüman olmayan bir erkekle evlenmesi haram. Erkek, Müslümanlığı kabul etmedikçe de yapılacak nikah sahih (geçerli) değil."** fetvasına; İstanbul Müftüsünün **"Dinimiz, Müslüman bir kadının, gayrimüslimle evlenmesini yasaklıyor. Dolayısıyla dinin menettiği şeyin nikahı olmaz."** demecine rağmen her aklına gelen birşeyler söyledi.

Bununla ilgili o zaman TV'lerde rastgele kimselerle açık oturumlar düzenledi. Mesela, Din Görevlileri Sendikası Başkanı, "İslam, hayatın gerisinde değil. Hayatta olabilen realitelere karşı çıkan bir din de değil. Bu nikah da AB sürecinde ne ilk ne de son nikah. Dinen bir engel gibi görülüyorsa bu realitenin karşısında yeni bir yorum gerekebilir." demişti.

Ölçüye bakın! İslamiyet, bu nikaha evet derse hayatın ilerisinde, demezse gerisinde olacak. Yine Diyanet Vakfı Kadın Kolları Başkanı, "Eğer Yahudi ve Hıristiyan erkek İslamı din olarak kabul ediyor, öğretilerine saygılı oluyorsa fetva ile ilgili görüş yeniden gözden geçirilebilir. Müslüman bir kadının inanç özgürlüğü ve çocuklarının velayet hakları, erkek tarafından saygıyla karşılanırsa evliliğin bir sakıncası olmaz." dedi.

Halbuki din zamana göre, insanların yorumuna göre değiştirilemez. İnsanların anlayışına, yorumuna göre dinde değişiklik yapılsaydı bugüne kadar din diye bir şey kalmazdı. İnsan sayısı kadar din(!)çıkardı ortaya. Burada esas kabahat konuyu ortaya atanlarda. Evlenirdi, evlenemezdi diye kasıtlı olarak tartışma çıkartanlarda.

Sanki İslamiyet yeni geldi veya Türk halkı yeni Müslüman oldu, bunun için olur mu olmaz mı bilemiyorlar! Beyler, İslamiyet geleli 15 asır oldu, Türkler 10 asırdır Müslüman. Bu kadar zamandır, bu mesele bilinmiyor muydu, kimse evlenmedi mi, nasıl evlenileceğine açık oturumlarda mı karar verilecek? Dedik ya maksat o değil, maksat üzüm yemek değil bağcıyı dövmek, bu vesile ile dine hücum etmek, kötülemek.

Fazla bir dini bilgisi olmayan, sıradan bir Müslüman bile, İslam dininde, bir Müslüman erkeğin, kitap ehli dediğimiz, Hıristiyan ve Yahudi kadın ile evlenebileceğini; fakat dinsiz, ateist kadınla evlenemeyeceğini bilir.

Yine, Müslüman bir kadının, sadece Müslüman erkekle evlenebileceği, kitap ehli de olsa başka din mensubu ile evlenemeyeceğini, evlendiği takdirde dinden çıkmış olacağını da bilir. Din bir inanç meselesidir. Kabul edersin veya etmezsin o ayrı. Ama kabul etmişsen, dinin kuralına uymak zorundasın. Uyamasan bile bu kuralı, inkâr etmeyeceksin, işine geldiği gibi değiştirmeye kalkışmayacaksın. Bunun akla, mantığa uygunluğunu tartışmayacaksın. Dine inanmanın gereğidir bu.

“SEVEREK EVLENMİŞLERDİ”

Günümüzde flört, yani evlilik öncesi, gençlerin tanıma tanışma bahanesi ile belli süre beraberliği yaygınlaştı. Dinimizde yeri olmamasına rağmen Müslümanlar arasında bile görülebiliyor artık.

Bununla ilgili bir gazetede manşetten verilen bir haberin özeti şöyleydi:

“Henüz 2,5 ay olmuştu düğün olalı. Evliliğin uyum içinde yürümesi için, bir senelik flört devresinden sonra, birbirlerini severek evlenmişlerdi. Fakat birkaç gün sonra dayağa dönüşmüştü bu sevgi...

Genç kadın hiç sesini çıkarmıyordu, belki düzelir diye. Bir keresinde, kızını, morarmış gözleri, çizik içindeki kolları, berelenmiş vücuduyla karşısında görünce, annesi dayanamamış, karakola şikâyet etmişti damadını.

Bir hafta önce, yine yediği feci bir dayak sonrasında, baba evine sığınmıştı genç kadın.

Üç gün sonra damat, kayın pederinin kapısını çalıp, eşini dışarı çağırdı. Bir süre konuştular kapı önünde. Eşi geri dönmeyi kabul etmedi. İyice yılmıştı; bir de karnındaki bebeğine bir şey olacak diye korkuyordu.

“Hayır” cevabını alan erkek, genç kadını kolundan tuttuğu gibi sürükleye sürükleye arabaya götürüp bindirdi. Yolda tartışmaya, kavgaya devam ettiler.

Birkaç kilometre gittikten sonra, yediği yumruklardan korunmaya çalışan genç kadın, can havli ile kapıyı açtı. Kocası, yavaşlattı arabayı. Arabanın yavaşlamasından yararlanan kadın, kendini attı arabadan, kaçacaktı aklı sıra.

Bu sırada karşı yönden gelen bir araç, olanca hızıyla çarptı genç kadına. Olay yerinde can verdi. Bebeği de... Yaşama “Merhaba” diyemeden, anne sevgisi tadamadan...”

Aile, temeli olmayan sun’î bir sevgi üzerine kurulursa, olacağı bu... Haberi manşetten veren; her fırsatta, klâsik usulü yani ailelerin de devreye girip araştırılarak yapılan evlilikleri kötüleyen ve flört ederek, belli bir deneme süresinden sonra evlenmeyi savunan bir gazete... Şimdi de yıllarca savunduğu fikri yalanlayan haberi manşetten veriyor... Gelinlik fotoğrafının altına da, **“Severek evlenmişlerdi”** yazmış. Bu nasıl sevgiyse...

Dış görünüşe bakan aldanır

Ananevî evlilik usulünün aleyhinde olanlar, ya bu evliliğin ne olduğunu bilmiyorlar veya art niyetliler. Zannediyorlar ki, bu usulde gençler birbirlerini görmeyecek, tanımayacak ve söz hakları da olmayacak... Hâlbuki evlenecek gençlerin birbirlerini iyice görmesini, hatta makul ölçülerde konuşmalarını tavsiye buyurmuş Peygamber efendimiz. Burada önemli olan, ailelerin tamamen devre dışı bırakılmaması... Tabiî ki nihaî kararı verecek olan gençlerdir.

Evlenmek, yuva kurmak, insan hayatını değiştiren, ömrün dönüm noktasını teşkil eden bir olay... Yanlış bir tercih, yukarıdaki haberde olduğu gibi, dünyasını karartır insanın. Onun için, dış görünüşe bakıp karar vermek, yanıltır çoğu zaman insanı.

“Gençler önceden görüşür ve flört ederse, birbirini yakından tanıma imkânları olur. Eğer huyları, anlayışları farklı ise, evlenmeden önce daha işin başındayken, işi bitirmiş olurlar.” iddiası da çok yanlış.

Tecrübeler hiç de böyle olmadığını gösteriyor. En çok boşanma, flörtsüz evliliğin yapılmadığı Batı ülkelerinde olmaktadır bugün.

İki taraf da, tanışma devresinde, birbirlerine hoş görünmek için beraber bulundukları zamanlarda, gayet toleranslı davranıp, kötü huylarını birbirlerine hissettirmemeye çalışır, birbirlerini yanıltırlar. Ancak evlendikten sonra anlaşılır gerçek durum. Fakat iş işten geçmiş olur o zaman. Bunun için, evlenecek kimselerin birbirlerinin gerçek hâllerini, evlenmeden önce öğrenmelidirler. Bu da ancak; tecrübeli kimselerin araştırmasıyla, o kimselerin evveliyatını iyi bilen, güvenilir kimselere sormakla olur.

Ayrıca, bekârken çok kimseyle görüşen, çok kimseyle eğlenen erkek ve kızda, evlendikten sonra da çok kimseyle görüşme arzusu devam eder. Bir kişiye bağlı kalmak, zamanla onu sıkmaya başlar; değişiklik arayışına girer. Bunun sonucunda da, her gün gazetelerde boy boy resimlerini gördüğümüz cinayetler meydana gelir. Yüzlerce aile perişan olmaktadır bu yüzden. Bir anlık gaflet, değişiklik arzusu, kişilerin hem dünya, hem de ahiretlerini karartır...

Bunlar belki manasız gelir çok gence. Çünkü gönlünü kaptırana verilecek nasihat, ona deli saçması gibi gelir. Onun için Peygamber efendimiz, “Sevgi, insanı sağır ve kör eder.” buyurmuştur.

Sağıra ne anlatsanız duymaz. Görmeyen bir kimse, ne yapsanız görmez. Bu bakımdan ileri görüşlü, tecrübeli ana babanın, akrabanın tavsiyelerine kulak vermeli! Ana baba, oğlunun veya kızının evleneceği kişiye, evlâtlarının gözü ile bakmaz. Acı tecrübelerin verdiği dersle bakar. Ana baba sadece görünüşe değil, perdenin arkasına da bakar. Çünkü gerçeği görmeye mâni olur perde...

Aslında, evlenecek gençlerin flört denilen bir arkadaşlığa asla ihtiyaçları yoktur. Hatta flörtün birçok sakıncası da vardır:

Flörtte bir tuzak vardır. Flörtte çok defa kız, erkek tarafından kandırıldıktan sonra terkedilir.

Flört, gençlerde gafilce tecrübelere yol açar. Bu tecrübelerin çoğu, kötü şekilde sonuçlanır. Tecrübe için insan, cebine barut koyup kendini tehlikeye atmaz. Ateşle barut bir arada durmaz. Yılan acaba nasıl sokar diye yılanla oynanmaz.

Flört ederek evlenenler mutsuz!

"Journal of Marriage and the Family" dergisinde yayımlanan habere göre, ABD'deki Pennsylvania Üniversitesi'nde yapılan bir araştırmada, 1964 ile 1997 yılları arasında evlenen 1400 kişiye evliliklerindeki deneyimleri soruldu.
Bilim adamı **Claire Kamp-Dush**, evlenmeden önce aynı evi paylaşan çiftlerin, diğer çiftlere göre daha mutsuz olduklarını söylediklerini ve boşanma oranlarının daha yüksek olduğunu belirtti. Kamp-Dush, çiftlerin birlikte yaşamaya karar verirken, muhtemel bir ayrılığın daha kolay olacağı düşüncesiyle yeterince ince eleyip sık dokumadığını belirterek, evlilik kararında da genelde birlikteyken harcanan emek ve çocukların etkili olduğunu söyledi.

Aşkın ömrü en çok otuz ay

Genç erkek, kokladığı çiçekten hemen usanır, sonra başka bir renk, başka bir çiçek arar. Artık bu sahne onu avutmaz, ondaki esrar, onu çeken cazibe, bağ ve düğümler çözülmüştür. O artık başka bir cazibe, daha esrarlı bir düğüm ister, başka eğlenceleri kovalar. Bu bakımdan flört hususunda kız veya kadın, çok dikkatli ve hassas olmalıdır.

ABD'nin **Rutgers Üniversitesinde** 30 yıldır aşkın kimyası üzerine araştırmalar yapan Dr. Helen Fisher'a göre aşk 3 evrede gelişiyor

Helen Fisher'e göre aşk bir içgüdü. Yaş ya da cinsiyet farkı olmaksızın herkes için bir ihtiyaç. Ancak 3 evrede gelişen aşk, en geç 30 ay içinde ömrünü tamamlıyor. 30 aydan sonra ise duruma göre birliktelik ya bitiyor ya da aşk yerini daha derin bir sevgi ve karşılıklı anlayışa bırakıyor. İşte Fisher'in aşkın üç evresiyle ilgili teorisi:
1- Şehvet evresi (Temel iç güdü seks):
* İlk evrede seks dürtüsü ağır basıyor. İnsan çoğalma iç güdüsüyle hareket ediyor ve kiminle beraber olduğunu pek umursamıyor. Beğendiği herhangi biriyle birlikte olabiliyor. Karşı cinsin fiziksel özelliklerini çok da incelemiyor. Ancak aşkın etkisi biraz hafifledikten sonra partnerinin kaşına gözüne, vücuduna daha fazla dikkat ediyor.
2- Cazibe evresi (Aşkın gözü kördür):
İkinci evrede tüm dünya tek bir kişinin çevresinde dönüyor. Bu süreçte beyin yüksek miktarda dopamin hormonu salgılayarak sürekli heyecanlı olmanızı sağlıyor. Bu sadece beraber olma arzusuna neden oluyor
* Bu aşamada genç kızlar defterlerine defalarca aynı kişinin ismini yazıyor, aşıklar en yakın arkadaşlarından bile uzaklaşıp sadece sevdikleri kişiyle zaman geçirmek istiyor.
* İkinci evre en fazla 30 ay sürüyor. Fiziksel olarak daha fazlasına dayanılması mümkün değil. Bundan sonra daha sakin ve derin bir ilişki başlıyor.

3- Bağlılık evresi (Aşk öldü, yaşasın sevgi!)

* İkinci evrede hatalar ve eksikler görülmez. Her yaptığı mükemmeldir. Bu nedenle doğru insanla birlikte olup olmadığınızı ancak üçüncü evrede anlarsınız.

* Doğru insanla birlikteyseniz üçüncü evre çocuklarınızı yetiştireceğiniz dönemdir. Bu da tahmininizin aksine 60 yıl değil sadece çocuklar ergenlik çağına gelene kadar sürüyor.

* Üçüncü evreyi uzatıp mutluluğunuzu sürdürmenin yolu ise ilk dönemin romantik anlarını hatırlamakta saklı.
Helen Fisher, ilk evrede insanların çoğalma iç güdüsüyle hareket ettiğini ve karşı cinsin tipini çok da derinlemesine incelemediğini söylüyor. (Vatan, 19.07.2004)

ZİNA GÜNAHI

Flörtün bir sonraki devresi zinadır. Evliliğin bir gayesi de zinaya, fuhuşa mani olmaktır. Çünkü zina etmek büyük günâhtır. Nitekim Kur'an-ı kerimde mealen, "**Zinaya yaklaşmayın! Çünkü o, çirkin, aşağı bir iş, kötü bir yoldur"** buyuruldu. (İsra 32)

Zinaya yaklaşmayın demek, zinaya götürecek sebeplerden, hareket ve işlerden sakının, yabancı kadınları düşünmeyin, onlarla konuşmayın, onların seslerini dinlemeyin, onlara bakmayın, demektir. Açık saçık giyinmek, kötü işlere yol açabilir. Kur'an-ı kerimde mealen buyuruldu ki:

"Fuhşun açığına da, gizlisine de yaklaşmayın." (Günahların zina gibi büyüğü olsun, bakmak gibi küçüğü olsun hiç birine yaklaşmayın!) (En'am 151)

Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki:

"Sizin için en çok korktuğum şey zinadır."

"Zina etmeyin, kadınlarınızın cazibesi, sevgisi gider, soğukluk başlar."

"Zina fakirliğe yol açar."

Zina eden, dünyada üç zarara uğrar: Rızkı noksanlaşır, ömrü kısalır, yüzünde nur kalmaz. Âhırette de üç zarara uğrar:

1- İlahi gazaba uğrar. Hadis-i şerifte buyuruldu ki:

"Zina edenin yüzü Cehennemde ateşle yanar."

2- Hesabı çetin olur. Allahü teâlâ Musa aleyhisselama, "**Zina edene giydirilecek olan ateşten gömlek, bir dağa atılsa, dağ yanıp kül olur**" diye vahyetti.

3- Cehenneme atılır. Zina edip tevbe etmeden ölen, ahirette büyük azablara düçar olur. Hatta Cehennemdekiler bile bunlardan rahatsız olur. Hadis-i şerifte buyuruldu ki:

"Zina edenlerin kokusu, bütün Cehennem halkına eza verir."

Zararın neresinden dönülürse kârdır. "Allah artık beni affetmez" diyerek günahlara devam etmemelidir! Günahım çok diye tevbeden kaçmamalıdır. En büyük günahların da tevbesi olur. Kur'an-ı kerimde mealen buyuruluyor ki:

"Ey günahı çok olan kullarım, Allahın rahmetinden ümidinizi kesmeyin! Allah günahların hepsini affeder. O, sonsuz magfiret ve nihayetsiz merhamet sahibidir." (Zümer 53)

Göz Zinası

Yabancı kadınlara şehvetle bakmak göz zinası kabul edilmiştir. Yabancı kadınlara bakmak gözü zayıflatır, kalbi karartır. Kur'ân-ı kerimde mealen buyuruldu ki:

"Ey Resulüm, mü'minlere söyle, harama bakmasınlar ve avret yerlerini haramdan korusunlar! Müslüman kadınlar da zinetlerini göstermesinler, başörtülerini yakalarına kadar örtsünler!" (Nur 31)

Peygamber efendimiz de "**göz zinası**" hakkında buyuruyor ki:

"Azab-ı ilahiden korkarak, başını yabancı kadından çevirene, Allahü teâlâ ibadetin tadını duyurur."

"Harama bakmıyan gözler, Cehennem ateşi görmez."

"Kadına, şehvetle bakanın, gözlerine erimiş kurşun dökülüp, Cehenneme atılır."

"Komşu kadına, arkadaş hanımına şehvet ile bakmak, yabancı kadına bakmaktan on kat daha günahtır. Evli kadınlara bakmak, kızlara bakmaktan bin kat daha günahtır. Zina günahları da böyledir."

"Avret yerini açana, başkasının avret yerine bakana Allah lanet etsin!"

"Kadının yüzünden ve iki eli ayasından başka bütün bedeni avrettir."

Sadece bakmanın cezası budur. Dokunmanın veya zinanın zararı ve cezası daha büyüktür. Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki:

"Yemin ederim ki, birinin başına demir çivi sokulması, yabancı bir kadına dokunmasından daha hafiftir."

"Allah indinde zinadan büyük günah yoktur."

Erkekler, iffetsiz olursa, karıları, kızları da kötü yola düşebilir. Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki:

"Siz iffetli olursanız, kadınlarınız da iffetli olur."

"Ey gençler, namusunuzu koruyun, zina etmeyin! İyi bilin ki, namusunu koruyana Cennet vardır."

"Onun bunun karısını, kızını ayartan bizden değildir."

"Zina eden, aynı şeye maruz kalır."

Kadınlar zaruret olmadıkça namahrem erkeklerle konuşamaz. Hadis-i şerifte buyuruldu ki:

"Ey kadınlar, ancak mahreminiz olan erkeklerle konuşun, mahreminiz olmıyanlarla konuşmayın!"

Erkeğin erkek için ve kadının kadın için avret yeri, diz ile göbek arasıdır. Bir kadın, başka bir kadının, göbek ile diz arasına bakamaz. Zaruretsiz bakarsa, haram işlemiş olur. Kadının yabancı erkek için avret yeri, el ve yüzünden başka, bütün bedenidir. Başkasının avret yerine, lüzum yokken, şehvetsiz de bakmak haramdır. Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki:

"Erkek erkeğin, kadın kadının avret yerine bakamaz, helal değildir."

"Erkeğin kadına, kadının da erkeğe (şehvetle) bakması haramdır."

Hz. Ümm-i Seleme validemiz anlatıyor:

Resulullahın yanında iken, iki gözü de görmiyen İbn-i Ümm-i Mektum hazretleri, izin isteyip içeri girdi. Resulullah bize, "İçeri girin" buyurdu. "O a'ma değil mi, bizi görmez" dedim. "**O sizi görmüyorsa, siz onu görüyorsunuz**" buyurdu.

Lezbiyenlik

Erkeklerin eşcinselliğine livata, homoseksüellik; kadınlarınkine lezbiyenlik denir.

Kalb, göze tabidir. Gözler haramdan sakınmazsa, kalbi korumak güç olur. Kalb, harama dalarsa, günahlardan sakınmak güç olur. O halde, imanı olanların, haram işlememesi, harama bakmaması lazımdır. Erkeklerin eşcinsel olması, haram olduğu gibi, kadınların da eşcinsel olması haramdır. Kadının da herhangi bir kadına şehvet ile dokunması ve bakması haramdır. Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki:

"Kadının kadına yaklaşması [lezbiyenlik, safizm] zinadır."

"Erkeğin erkeğe, kadının kadına yaklaşması zinadır."

"Erkek erkekle, kadın kadınla (zaruretsiz) aynı yatakta yatamaz."

"Erkek erkekle, kadın kadınla yetinirse, ümmetim helak olur."

"Erkek erkekle, kadın kadınla (uygunsuz iş için) beraber olamaz."

"Ahır zamanda eşcinsel üç kısım olur: Bir kısmı konuşmak ve yüze bakmakla, diğeri, tokalaşmak ve kucaklaşmakla yetinir. Bir kısmı da bu işi bilfiil yapar. Allahın laneti bunların üzerine olsun! Eğer ki tevbe ederlerse, tevbe edenin tevbesini Allahü teâlâ kabul eder."

Kadınların, kadınlara şehvet ile bakması ve dokunması, kocasından başkasına, erkek ve kadın, kim olursa olsun, yabancıya süslenmeleri caiz değildir. Hadis-i şerifte buyuruldu ki:

"Bir kadın, koku sürünüp dışarı çıkar ve kokusunu duyurmak için bir toplumun yanından geçerse, ona da, bakana da, zina günahı yazılır."

Erkekle kadın, başka cinsten oldukları için, bir araya gelmeleri nisbeten güçtür. Kadının kadına yaklaşması ise daha kolaydır. Bunun için kadının kadına bakması ve dokunması, erkeğin kadına ve kadının erkeğe bakmasından daha kötü olabilir.

Kadınların, Kur'an-ı kerim, mevlid, ilahi okuyarak seslerini erkeklere duyurmaları haramdır. Hoparlör, radyo ve TV ile duyurmaları ise mekruh olur. (Tergibüssalat, Hadika)

Sapık ilişkiler

Cenab-ı Hak, insanın doğumundan ölümüne kadar bütün safhalarda, nasıl yaşayacağını, neleri yapacağını neleri yapmayacağını insanlara bildirmiş. Bunlara uyan dünya ve ahırette rahat eder. Etmeyen, dünyasını da ahıretini de zindan eder.

Hayatın bir gerçeği olan cinsi beraberliğin de nasıl olması lazım geldiğini bildirmiş. Bunun meşru yolunu göstermiş. Meşru olmayan yolları ve zararlarını bildirmiş. Meşru olmayan yola, cinsi sapıklığa kayan kendine de toplumu da zarar verir.

Aile hayatını yok eden, sapık bir ilişki olan livatayı (Homoseksüellik), günümüzde kendini bilmez inançsız küçük bir azınlık meşrulaştırmaya çalışıyor. Avrupa'da bilhassa İngiltere'de çok yaygın olan bu cinsi sapıklıklığa, birçok Batı ülkesinde resmen müsaade edildi. Geçenlerde, ABD yüksek mahkemesi de, aldığı bir kararla homoseksüelliği suç olmaktan çıkardı.

Halklarda ve devletlerde böyle değişiklikler olurken, Kilise de bu cinsi sapıklık kervanına katıldı. Amerikan **Anglikan Kilisesi** tarihinde ilk kez homoseksüel olduğunu açıklayan bir papazı New Hampshire Piskoposluğu'na atadı. 2.1 milyon üyeli Amerikan Episkopal Kilisesi, son yıllarda homoseksüellere karşı giderek daha hoşgörülü bir yaklaşım sergiliyor. Anglikan Hıristiyanlığı Büyük Britanya'nın resmi dinidir. İngiliz göçmenlerin yerleştiği ABD, Kanada, Avustralya ve diğer ülkelerde bu Protestan mezhebi Episkopal Kilisesi adını taşıyor.

Yeri gelmişken bu iğreç işe dinimizin bakışını da bildireyim:

Lût aleyhisselâmın kavminden önce hiçbir kavmin işlemediği bu çirkin ve iğrenç fiil hakkında Kur'ân-ı kerîmin Enbiyâ sûresi 74. âyetinde meâlen; **"Habîs iştir."** buyurulmuştur. Peygamber Efendimiz de, **"Lût kavminin işini (livata) yapan mel'ûndur." "Benden sonra ümmetim hakkında en çok korktuğum şey, Lût kavminin yaptığını yapmalarıdır." "Erkek erkek ile livâta yaparken arş titrer, sallanır. Melekler de bu iğrenç işe muttalî olup, «Ya Rabbî emretsen de yeryüzü o ikisini cezalandırsa, gökyüzü onların üzerine taş yağdırsa.» derler. Allahü teâlâ; «Ben halîmim, acele etmem. Benden bir şey kaçmaz.» buyurur."** buyurarak livâtanın kötü ve iğrenç iş olduğunu bildirmiştir.

Büyük İslâm âlimlerinden **İmâm Mücâhid**; "Lûtî olan (livâta yapan) kimse, tövbe edip, bu pis fiilden vazgeçmedikçe, gökte ve yerde olan bütün sularla yıkansa, yine temizliği noksan olur." buyurdu.

Mâlik bin Dinar hazretleri de; "Geçmiş ümmetlerden hiç birinde erkeğin erkeğe yaklaştığı işitilmedi. Ancak bu çirkin fiil, Lût kavmi arasında zuhûr etti. Onlara şeytan gelip bu fiili öğretti. İnsan tabiatına aykırı olan bu çirkin fiili yaptıkları için Allahü teâlânın gazâbına uğradılar" buyurarak livâtanın kötülüğünü bildirmiştir.

Allahü teâlâ insan neslinin çoğalması için erkeklere değil kadınlara yaklaşmak gerektiğini, nikahla olan evlilikten nesebi sahih kız ve erkek evlatların olacağını bildirmiş ve şehveti de bunun için vermiştir. Fakat şehvetin veriliş gayesinden ve hikmetinden gâfil olan insanlar cehâlet ve azgınlıkları sebebiyle livâtâ denen çirkin işe yönelmişlerdir.

Her dinde haram ve büyük günah olduğu bildirilen ve insan tabiatına ters olan livâta bugün sür'atle yayılan korkunç Aids hastalığına sebep olmaktadır. Livâta eden insanda it uru ve aids hastalığı ortaya çıkmaktadır. 1985 yılında virüsü teşhis edilen bu hastalığın domuz eti yiyenlerde de görüldüğü tesbit edilmiştir.

Ekseriyetle pop şarkıcısı, balet, modacı, dansçı, sinema artisti gibi sanat dünyâsından ve entelektüel kesimden kimselerin yakalandığı, tedâvisi ve ilâcı henüz bulunamamış olan aids hastalığından pek çok kimse hayâtını kaybetmiştir. Dünyânın en meşhur grafiti artisti Keith Haring, Arjantinli dansçı Jorge Donn, Oscar ödülü sâhibi film yönetmeni Tony Richardson, savaş sonrası yıllarının en tanınmış Fransız filozofu Michel Foucault, Episkopal Kilisesinin homoseksüel olduğunu açıklamaya cesâret eden papazı Robert Williams, ünlü sinema artisti Rock Hudson, Amerikalı modacı Patrick Kelly, Tatar asıllı ünlü balet Nurayev, Aids hastalığından hayâtını kaybeden dünyâca meşhur kimselerden bâzılarıdır.

Son yıllarda bizde de bu hastalık hızla yayılmaktadır. Çünkü, birçok şehrimizin, lanete uğramış Pompei şehrinden neredeyse farkı kalmadı. Aile hayatını yok eden her türlü sapık ilişki meşru hale getirildi.

GÜÇLÜ TOPLUMLARIN ÇÖKÜŞ SEBEBİ

Aileyi dolayısıyla toplumları yıkan sebeplerin başında, insanın doğal yapısına aykırı olan cinsi sapıklıklardır. Gazetelerde yayınlanan, toplumların bugünkü insanlık dışı perişan halinin gerçek sebebini yansıtan iki haber dikkatimi çekmişti.

Bunlardan biri, ABD eski başkanı **Nixon**`ın Beyaz Sarayda'ki ses kayıtlarının açıklanmasıydı. Güçlü toplumların çöküş sebebini şöyle açıklıyordu Nixon. **"Yunanlılara ne olduğunu biliyorsunuz. eşcinsellik onları mahvetti. Elbette Aristo bir eşcinseldi ve hepimiz biliyoruz ki Socrates de öyleydi. Romalılara ne olduğunu biliyor musunuz? Son altı Roma İmparatoru eşcinseldi. Papazlara ne olduğunu biliyor musunuz? Papazlar, rahibelerle yatıyorlardı. Bu yıllarca devam etti, yüzyıllarca... Fakat papazlar ve Katolik kilisesi üç-dört yüzyıl önce eşcinseldiler. Şimdi eşcinsenliğin yaygın olduğu İngiltere'nin haline bir bakın, Fransa`ya bakın."**

Nixon, konuşmasının devamında, "**Güçlü, refah seviyesi yüksek toplumlar için en büyük tehlike, cinsi sapıklıklar ve bunların kaçınılmaz sonucu olan uyuşturuculardır**." diyor.

Papanın sözleri

İkinci haber, **Papanın** Nixon'u doğrulayan açıklaması daha doğrusu özür dilemesi haberiydi. Yıllardır, herkes tarafından bilinen, buna rağmen papalığın ısrarla yalanladığı; Papazlarla rahibeler arasındaki sapık ilişkileri, çocuklara yakınlık duymalarını Papa nihayet doğruluyor, iki rahibi görevden alıyor kilise adına halktan özür diliyordu.

Bu suçlardan Katolik dünyası bir milyar dolar tazminat ödemiş. Aslında bu tespitler; toplumların çökmesine, yıkılmasına sebep olan sapık ilişkiler ilk defa Nixon tarafından dile getirilmemiştir. Aklı başında herkes tarafından, bütün tıp otoriteleri tarafından yıllardır dile getirilmekte, bunların önüne geçilmesi için tedbir alınması istenmektedir.

Bütün bunlara rağmen, Batı, tam aksine, homoseksüelliği, hatta erkek erkeğe evlenmeyi, lezbiyenciliği yani kadın kadına beraberliği yasal hale getirmeyi bir özgürlük(!) olarak algılamakta ve tatbik etmektedir. Bazı ülkeler (Belçika, Hollanda gibi) uyuşturucuya bile belli bir ölçüde izin vermektedirler.

Zararları bilinmesine rağmen, bilinmeyen gizli bir güç insanlığı yok etmek için ne gerekiyorsa yapmaktadır. Bu gizli güç, dünya siyasetini ellerinde tutan Yahudi ağırlıklı çok küçük bir azınlıktır. Bunlar, halkın refah seviyesini yükseltip, özgürlük adı altında her türlü sapıklığı, uyuşturucuyu yaygınlıştırıp, halkı uyuşturarak kendilerinin rahat çalışmalarını sağlamaktır.Yani insanlığa tahakküm etmektir.

Eşyanın tabiatına aykırı

Halbuki bu yapılanlar, eşyanın tabiatına aykırı şeylerdir. İnsana bir eşya kadar bile değer vermemektir. Batılıların makine ve cihaz imalatında en çok üzerinde durdukları şey, kullanma kılavuzudur. Israrla makinanın kullanma kılavuzuna uygun kullanılmasını isterler. Buna uygun olmayan davranışlardan dolayı meydana gelen arızaları bunu garanti kapsamında saymazlar. Bu cihazları imal eden insan da binlerce, milyonlarca cihazdan meydana gelmiş bir cihazlar manzümesidir. Cihaz imal edenin, bundan verimli netice alınabilmesi için nasıl ki, kullanma kılavuzunu bildirmişse, insanı yaratan cenab-ı Hak da; insandan en iyi bir şekilde istifade edilebilmesi için, insanın dünya ve ahıret huzuru için yapılması ve yapılmaması gereken şeyleri bildirmiştir.

Bu da cenab-ı Hakkın, Peygamberler vasıtasıyla gönderdiği dinlerdir. Tabii ki bozulmamış dinler. Bozulmuş Hıristiyanlık değil. Örneğin, gerçek İncil'de, papazların, rahibelerin evlenmesi yasak değildi, hatta çok evlilik bile caizdi. Oniki havariden biri olan ve Hıristiyanlarca ilk papa kabul edilen, Aziz Petrus evliydi. Daha sonra, Hıristiyanlık

dînine, (Pavlus gibi hainler tarafından) papazların evlenmemesi, evlenmiş olan kimselerin kat'iyyen boşanmaması, günah çıkarmak mecbûriyeti gibi, mantık dışı kâideler konuldu.

Dünyada yaşamak âdetâ günah sayıldı. İnsanın yaratılışına aykırı olan bu evlenme yasağı, Hıristiyanlarda, fuhuşu, sapık ilişkileri doğurdu. Toplumların huzurunu sağlamada gerçek, bozulmamış dinden istifade edilmezse, hatta dinin bildirdiği yukarıda zikrettiğimiz kötü huylar teşvik edilirse, böyle toplumlar teknolojik gelişmeler ve refah seviyesi ne kadar ileri olursa olsun huzur bulamazlar.

Huzur sağlamak için yaptıkları işler, huzursuzluğun kaynağı olduğundan çırpındıkça bataklığa batarlar. Bunların hali, susayan kimsenin tuzlu deniz suyunu içmesine benzer. Susuzluklarını gidermek için içilen deniz suyu, susuzluğu daha da artırmakta. Nihayet insanı çatlatmaktadır. Bunun için, huzur bulmak istiyenin, tamamıyla insan fıtratına uygun olan, İslamiyetin emir ve yasaklarına uyması şarttır.

“POMPEİ SİZE NEYİ HATIRLATIR?”

Sorsalar, **“Pompei** size neyi hatırlatır?” diye, çoğumuz, “İtalya’da Napoli şehri yakınlarında antik bir şehirdir.” deriz. Bu tarif yanlış değil, fakat eksik... Aslında, **Pompei,** Allahü teâlânın gazabına uğramış bir şehirdir. Hafızamıza da böyle yerleşmesi lâzım. Batı kaynaklarında da bu yönü ile meşhurdur.

Tarih boyunca; azgınlıklarından dolayı gazaba uğramış şehir, millet aslında sadece bundan ibaret değil. Azgınlıklar zirveye ulaşınca, böyle musibetler çok gelmiş milletlerin başına... **“Allahü teâlâ imhal eder; fakat ihmal etmez.”** Yani yapılan azgınlıkların cezasını vermeyi geciktirir; fakat cezalarını vermeyi ihmal etmez.

Yapılan kazılardan anlaşıldığına göre; zenginliğin, ihtiyaçsızlığın akıl almaz boyutlara yükseldiği Pompei şehri; görünce, insanların utancından yüzünü kapatacağı, gözlerini yumacağı bir eğlence pazarı hâline gelmişti. Fuhuş, ahlâksızlık, hayvanları bile utandıracak durumdaydı. İnsanlardaki utanma duygusu tamamen dumura uğramıştı.

Düşünülemeyen, tasavvur edilemeyen ahlâksızlıkların yapıldığı bu şehir, önce şiddetli bir deprem geçirdi. Bu ikaza rağmen, eğlence adı altında yapılan türlü ahlâksızlıklarda bir azalma görülmedi. Nihayet Vezüv yanardağı, 79 yılı Ağustosunun 24’ünde büyük bir gürültüyle patladı.

Kurtulmak mümkün değildi

Kimsenin farkında olmadığı bir sırada havadan kızgın taşlar, kaya parçaları ve kızgın lâv yağmaya başladı. Bunlardan hemen hemen kurtulmak mümkün olmuyordu. Halkın çoğu o anda ne hâldeyse, o şekilde ölmüştü. Bulunan iskeletlerin durumlarından, halkın çoğunun sokak ortasında erkek erkeğe ilişki (homoseksüel- Livata) halinde iken lâv yığınlarının altında kalıp öldükleri anlaşılmaktadır.

Facia şöyle gelişti: Önce gök gürültüsüne benzer bir uğultu işitildi. Çok geçmeden toprak müthiş bir sarsıntıyla sallanmaya başladı. Arkasından şiddetli bir patlama sesi ile şehrin üzerine kızgın lâv akmaya başladı. Bu durumda ilk akla gelen, hızla kaçıp buradan uzaklaşmaktı... Ama ne mümkün, sanki onları arkalarından takip eden, 15 metre yüksekliğindeki kızgın çamur selleri, insanları yakalayıp yutuyordu.

Püsküren lâvlar kısa zamanda 15 km’lik bir alanı kapladı. Kızgın çamur selinden az da olsa kurtulanlar, bu defa da etrafa yayılan zehirli gazların etkisiyle ölüyordu. Halk; kaçarken, yükte hafif pahada kıymetli eşyalarını yanlarına almayı da ihmal etmiyorlardı. Fakat birkaç adım gidince, o taparcasına değer verdikleri mücevherlerle lâv altında kül oluyorlardı.

Yoğun bir kara bulut

Ağustosun 24’ünde püsküren lâvlar 25’inde de devam etti. Denizin üzerini yoğun bir kara bulut tabakası kapladı. Ancak üçüncü gün gelen kuvvetli bir rüzgâr ile ortalık aydınlandı. Bütün alan bembeyaz örtüyle örtülmüş, koca bir şehir yeryüzünden silinmiş, metrelerce lâv yığınları arasında yok olup gitmişti. 1711 yılında tesadüfen fark edilen bu antik şehrin ancak dörtte üçü, 1955 yılında ortaya çıkartılabilmiştir. Pompei antik şehrini gezenler, asırlar önceki durumu olduğu gibi görebilmektedirler.

Zamanımızın insanları da hızlı bir şekilde Pompei halkının yolunda ilerlemektedir. Her gün yeni yeni rezaletler ortaya çıkmakta; erkek erkeğe beraberliğe, aleniyet ve

resmiyet kazandırılmakta. Utanmadan, sıkılmadan bazı sanatçı bozuntuları “**benim cinsel**” tercihim diyebilmektedir.

Bütün bu olanlar, insanın maneviyattan uzaklaşıp, kendi başına bırakıldığında neler yapabileceğini açık şekilde göstermektedir. Çünkü insan, bedeninin yapısı bakımından hayvanlara, ruhu tarafından meleklere benzemektedir. Ruh tarafı zayıflar ve beden tarafı kuvvetlenirse, hayvanlara yaklaşır. Hayvanlar gibi sadece yerler içerler ve çiftleşirler... Allahü teâlâ, Kur’an-ı kerimde, “**Hatta onlar, hayvanlardan daha aşağıdırlar**.” (Furkan-44) buyurarak, böyle kimseleri haber vermektedir.

AVRET MAHALLİ VE KADINLARIN ÖRTÜNMESİ

İslâm Ahlâkı kitabında (Hakikat Kitabevi yayını) dinimize göre, kadınların nerelerini, nasıl örtmesi lazım olduğu kaynakları ile beraber geniş olarak bildirilmektedir. Burada özet olarak şöyle bildiriliyor:

Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki:

“Erkek erkeğin ve kadın kadının avret yerlerine bakmasın!”

Görülüyor ki, erkeklerin kadınlara ve kadınların erkeklerin avret yerlerine bakmaları harâm olduğu gibi, erkeklerin erkeğin avret yerine ve kadınların kadının avret yerine bakmaları da harâmdır. Erkeğin erkek için ve kadın için avret mahalli, diz ile göbek arasıdır. Kadının kadın için avret mahalli de böyledir. Kadının yabancı erkek için avret mahalli ise, ellerinden ve yüzünden başka bütün bedenidir. Bunun için, kadınlara avret denir. Müslüman olsun, kâfir olsun, yabancı kadının yüzlerine şehvet ile bakmak, avret yerine ise, şehvetsiz de bakmak harâmdır.

“Yabancı kadının evinde gecelemeyiniz!”

“Yabancı kadın ile bir odada yalnız kalmayınız! Kadın kocasının birâderi veya bunun oğlu ile yalnız kalırsa, ölüme kadar sürüklenir.” Yanî fitnelere sebeb olur. Bundan pek çok sakınmalıdır.

“Kadının bedeni avretdir.” Yâni örtülmesi lâzımdır. “**Kadın sokağa çıkınca şeytân hep ona bakar**.” Yanî, erkekleri aldatmak, onları günâha sokmak için onu tuzak yapar.

Resûlullah efendimiz hazret-i Alîye dedi ki: **“Yâ Alî! Bir kadını görürsen, yüzünü ondan ayır. Ona tekrâr bakma! Ansızın görmek, günâh olmaz ise de, tekrâr bakmak günâh olur.” “Yâ Alî! Uyluğunu açma ve ölü veyâ diri, hiç kimsenin uyluk yerine bakma!”.** Bundan anlaşılıyor ki, ölünün avret yerine bakmak, dirininkine bakmak gibidir.

“Avret yerinizi açmayınız! (Yâni, yalnız iken de açmayınız.) **Çünkü, yanınızdan hiç ayrılmayan kimseler vardır. Onlardan utanınız ve onlara saygılı olunuz!”** Bunlar, Hafaza denilen meleklerdir ki, insanı cinnin zararından korurlar ve insandan yalnız halâda ve cimâ’da ayrılırlar.

Eşyanın tabiatına aykırı

Ümm-i Seleme “radıyallahü anhâ” diyor ki: Meymûne ile birlikte Resûlullahın yanında idik. İbn-i Ümm-i Mektûm izin isteyip içeri girdi. Resûlullah bunu görünce bize, eşyanın tabiatına aykırı buyurdu. “O a’mâ değil midir? Bizi görmez” dedim. “**Siz de mi körsünüz? Onu görmez misiniz?”** buyurdu. Yâni, o kör ise de, siz kör değilsiniz ya, buyurdu.

İslâmiyyeti içerden yıkmağa çalışanların, (Peygamber zamanında kadınlar örtünmezlerdi. Şimdi gördüğümüz kadınların umacı gibi örtünmeleri, o zemân yoktu. Hazret-i Âişe başı açık gezerdi. Şimdiki örtünmeği sonradan yobazlar, fıkhcılar uydurdu) gibi sözleri çirkin iftirâdır. Evet, önceleri, örtünmek emir edilmemişti. Fakat, hicretin üçüncü ve beşinci senelerinde kadınların örtünmeleri emir olundu.

“Bir erkek, yabancı bir kadın ile halvet ederse, üçüncüleri şeytân olur.” Yabancı bir veya çok kadınla (Halvet) etmek, yâni kapalı bir yerde yalnız kalmak harâmdır. Başka bir erkek daha varsa veya zîrahm mahremi bir kadın da varsa halvet olmaz.

“**Kadınlar görüştükleri kadınların güzelliklerini, iyiliklerini, zevclerine anlatmasınlar. Kocaları, o kadınları görmüş gibi olurlar.”**

Ümm-i Seleme “radıyallahü anhâ” diyor ki, Resûlullah “sallallahü aleyhi ve sellem”

yanımda idi. Kardeşim Abdüllah bin ebî Ümeyye'nin kölesi de odada idi. Bu köle muhannes idi. Resûlullah, bu muhannesi görünce ve sesini işitince, **"Bunun gibileri evinize almayınız!"** buyurdu. (Muhannes), ahlâkını, hareketlerini, sözlerini ve şeklini kadınlara benzeten kimse demektir. Böyle yapanlar mel'ûndur. Bunlar için, hadîs-i şerîfde, **"Kendilerini kadınlara benzeten erkeklere ve erkeklere benzeten kadınlara, Allah la'net eylesin!"** buyuruldu.

"Bir kızın güzelliğini gören kimse, gözünü ondan hemen ayırırsa, Allahü teâlâ, ona yeni bir ibâdet sevâbı ihsân eder ki, bu ibâdetin lezzetini hemen duyar."

"Avret yerlerini açana ve başkasının avret mahalline bakana, Allah la'net eylesin!".

"Kendini bir kavme benzeten, onlardan olur!". Ahlâkını, işlerini veya elbisesini islâm düşmanlarına benzeten, onlardan olur. Modaya, kâfirlerin kötü âdetlerine uyanlar, harâmlara güzel san'at ismini takanlar ve harâm işliyenlere san'atkâr, ilerici diyenler, bu hadîs-i şerîfden ibret almalıdırlar.

İslâm dîni, Müslüman kadının, altı görünecek kadar ince örtü ile örtünmesini harâm etmişdir. Hadîs-i şerîfde, "**Örtülü çıplak ve başları deve hörgücü gibi yükseltilmiş kadınlar, Cennete girmiyecek. Kokusunu bile duymıyacaklardır. Hâlbuki, Cennetin kokusu, çok uzaklardan duyulacaktır"** buyuruldu.

Vücud hatlarını belli eden elbise

Bu hadîs-i şerîf, kadınların ince, şeffâf veyâ cilde yapışık dar elbise, çorap, baş örtüsü ile örtünmelerini ve saçlarını, başlarının üstünde küme yapmalarını yasak etmektedir. Böyle örtünmek, çıplak gezmek gibidir. Müslüman hanımları, kızları, ince, dar şeylerle örtünmemeli, saçlarını deve hörgücü gibi başlarının üstünde toplamamalı, saçlarını topuz yapmamalıdır. Bunların Cehenneme götüren günâh olduklarını bilmelidir.

Örtünmenin farz olduğu, örtü, elbise şekllerinin ise, (Sünnet-i zevâid) olduğu, fıkıh kitâblarında yazılıdır. Sünnet-i zevâid, ibâdet olmıyan, âdet olan sünnetler demektir. Bunun için, örtülerden, âdet hâlini almış olanı kullanmak lâzımdır. İbâdet olmıyan şeylerde âdete uymamak, mekrûh olur. Fitneye sebeb olursa, harâm olur. (Hindiyye)de diyor ki, "Kalın ve geniş kumaş ile örtülü kadına bakmak câizdir. İnce, dar örtülmüş kadına bakmak câiz değildir. Örtülü kadının da yüzüne şehvet ile bakmak harâmdır. Şehvetsiz olarak lüzûmsuz bakmak mekrûhdur. Müslüman olmıyan kadınlara da bakmak böyledir. Bunların yalnız saçlarına bakmak câiz olur, denildi."

Örtü nasıl olmalı

Kalın, geniş ve topuk kemiklerine kadar uzun ve kolları bileklerini örten, koyu renkli manto ile örtünmek, iki parça çarşafla örtünmekden dahâ iyidir. Saçlarının hepsini, kalın baş örtüsü ile örtmelidir. Bu örtünün ortasının ön kısmı, alına yapışmalı ve kaşlara yakın inmeli, iki kenârı, iki kaşın kenârından, çeneye indirilerek, çene üstünde, iğne ile bitişdirilip, göğse sarkmalı, ortasının arka kısmı, sırtı örtmelidir. Koyu renkli, kalın çorap da giymelidir. Kadının sarkan saçının dörtte biri, bir rükn kadar açık olursa, namazı sahîh olmaz. Dahâ azı açık olursa mekrûh olur. Burada kadının ihtiyâr veyâ genç olmasını hiçbir kitap ayırmamıştır. İhtiyâr kadının selâmına cevâb vermek ve onunla müsâfeha ve halvet câiz olur demişler ise de, ihtiyâr kadının saçını açması, bunun saçına bakmak câiz olur diyen olmamışdır. Müslüman olmıyan kadının saçına bakmak câiz olur diyen oldu. İhtiyâr kadının mescide ve kabir ziyâretine gitmesi câiz diyenler de, saçı, başı örtülü olmak şartını bildirmişlerdir.

Ahzâb sûresi ellidokuzuncu âyetinde, Müslüman kadınlar (cilbâb) ile örtünsünler diyor. Bu âyet, ayrı iki parça olan çarşafla örtünmeği emir etmekdedir) demek doğru değildir. Bu âyet, çarşaf giymeği emir etseydi, Resûlullahın "sallallahü teâlâ aleyhi ve sellem" ve Eshâb-ı kirâmın hanımları çarşaf giyerlerdi. Hâlbuki hiçbirinin çarşaf giydiği, hiçbir kitâbda bildirilmedi. Geniş manto ile kalın baş örtüsü yâhud iki parçadan yapılmış çarşaf, bu âyet-i kerîmedeki hicâb emrini yerine getirmekde berâberdirler. Kadınların, bulundukları yerin âdetine uygun şekIde örtünerek, fitneye sebeb olmamaları lâzımdır.

Örtünmeyi hafife alan dinden çıkar

Erkeklerin ve kadınların namazda ve her yerde örtmesi lâzım olan yerlerine **(Avret mahalli)** denir. Avret mahallini açmak ve başkasının avret mahalline bakmak harâmdır. İslâmiyette avret mahalli yoktur diyen, kâfir olur. Avret mahallini örtmeği dînimiz emir etmektedir. Avret mahalli açık olan bir erkeğin veya kadının bulunduğu yere ve çalgı, kumar ve alkollü içki ve kadın sesi bulunan bir yere **(Fısk meclisi)** denir. Fısk meclisine gitmek harâmdır. Kalbin temiz olması da lâzımdır. Kalbin temiz olması, güzel ahlâklı olmasıdır. Kalb, islâmiyete uyarak temizlenir. İslâmiyete uymayanın kalbi temiz olamaz. Dört mezhebde de avret olan bir yerini açmağa ve başkalarının böyle avret mahalline bakmağa halâl diyen, önem vermiyen, yâni azâbından korkmıyan kâfir olur. Kadınların avret yerini açmaları ve erkekler yanında şarkı söylemeleri ve mevlid okumaları böyledir.

RESULULLAHIN KADINLARLA SÖZLEŞMESİ

Peygamber efendimiz Mekke'nin fethinden sonra erkeklerle sözleşti, dine uymada nelere dikkat edeceklerini bildirdi. Erkekler bildirilen bu hususlara uyacaklarına dair Resulullaha söz verdiler. Bu sözleşmeden sonra Peygamber efendimiz kadınlarla sözleşmeğe başladı. Kadınlarla yalnız söz ile olup, mübarek eli, kadınların ellerine dokunmadı. Kötü huylar, kadınlarda, erkeklerden daha çok olduğundan, daha çabuk tesir altında kaldıklarından kadınlarla sözleşirken, erkeklerden daha fazla şart, araya kondu. Allahü teâlânın emirlerini yapmış olmak için, bunlardan kaçınmak lazım geldiği bildirildi.

Bu sözleşmede bulunan kadınlara Resulullah efendimiz hayır dua etti ve aflarını diledi. Bu sözleşmeyi her kim okuyup kabul edip bunlara uyarsa bu sözleşmeye dahil sayılır ve bu duaya kavuşur. **Tam İlmihal Seadet-i Ebediyye** kitabında bu sözleşmenin şartları şöyle bildirilmektedir:

“Küçük şirkten korununuz!”

1- Bu şartlardan birincisi: Allahü teâlâdan başka, hiçbir şeye ibadet etmemektir. Çok kimse bunu farkında olmadan yapıyor. Mesela bir kimse, başkaları görmek için ibadet eder veya Allahü teâlâ için eder fakat, başkasının görmesi de hoşuna giderse veya ibadetinde başkasından bir karşılık, mesela, bir (Âferin!) sözü beklerse, o kimse, şirkten, küfürden kurtulmuş olmaz.

Peygamber efendimiz, “**Küçük şirkten korununuz!”** buyurunca, “Küçük şirk nedir?” diye sordular. Resulullah efendimiz, “**Riyadır”** buyurdu. Riya, başkasına göstermek için gösteriş için ibadet etmektir.

Kafirlerin dini günlerinde, bayramlarında, ibadet olarak yaptıklarını yapmak da şirktir, küfrdür. İbadet olarak değil de adet olarak yaptıklarını Müslümanların yapması küfr olmaz. Böyle şeyler faydalı ise yapılır. Mesela, Hıristiyanlar gibi noel günlerinde bayram yapmak, bu geceye değer vermek küfrdür.

Müslüman olmak için, kafirlikten kaçınmak lazımdır. Mü'min olmak için, küfrden, imansızlıktan sıyrılmak şarttır. Bir de hastalıktan kurtulmak için, papazlardan imdat beklemek de şirktir ki, bu durum Müslümanlar arasında yayılmıştır. Nisa suresi, 59. ayetinde mealen, “**Onlara, kafirlere inanmayınız dediğim halde, onlar kafirlerin sözleri ile hareket ediyorlar. Şeytan onları aldatıyor.”** buyuruldu.

Maalesef kadınların çoğu, bilmiyerek, bu belaya, bu hataya düşüyor. Ne oldukları bilinmiyen bir takım isimlerden medet bekleyip, bunlarla hastalıktan kurtulmak istiyorlar. Kafirlerin, kafirlik alametlerini yapıyorlar. Bu şirklerden, küfrden kurtulabilen ve kafirlik alametlerinden birini yapmıyan kadın, çok azdır. Dinimizde hiçbir eksiklik yoktur. Hasta olunduğunda yapılacak işleri, tedavi şekillerini de bildirmiştir dinimiz. Şifa için de olsa Müslüman, papaza gitmez. Ruhi yönden rahatsız olanlar, genellikle, moralle, psikolojik olarak iyileştiklerini zannetmektedirler. Aslında, iyileşmemişlerdir. Zaten mümkün de değildir. Bunlar manevi yönden şifa veremezler. Ancak, gayrı müslim de olsa, mesleğinde

mütehassıs, güvenilir bir doktora gitmekte, onun verdiği ilaçları kullanmakta mahzur yoktur. Bu ikisini karıştırmamalıdır.

21 Martta kutlanan **Nevruz**, ateşperestlerden kalma bir adettir. Dinlerinin gereği kutladıkları bir gündür. Bugün İran, Azerbaycan gibi bazı ülkelerde de kutlanmaktadır. Bunlara da o bölgelerde eskiden yaşamış ateşperestlerden gelmektedir. Dinimiz İslamiyet, daha önceki cahiliye adetlerinin hepsini kaldırmıştır. Kısacası bunun dinimizle hiçbir ilgisi yoktur. Ateşe tapınanların her sene 21 Martta kutladıkları **Nevruz** günlerine ve Hıristiyanların **paskalya**larına, **noel** günlerine hürmet etmek ve o zamanlarda, onların adetlerini, onlar gibi yapmak, küfre sebep olur.

Mayısın altısında kutlanan **Hıdırellez**'in de dinimizle bir ilgisi yoktur. Böyle günlerin dinimizle ilgisi olup olmadığı şöyle anlaşılır. Dinimizdeki, mübarek günler, geceler hep hicri aylara göredir. Dinimizde hicri ayların dışında, miladi takvime göre kutlanan hiçbir kıymetli gün yoktur.

İkinci şart

2- Resulullah efendimizin kadınlardan söz aldığı ikinci şart: Hırsızlık etmemeleridir.

Bugün hırsızlık deyince, yankesicilik, cepçilik, ev soymak hatıra geliyor. Hırsızlık da çeşit çeşittir. Hırsızlık, büyük günahlardan biridir. Çok kadınlar, bu günaha yakalanmıştır. Hırsızlığın inceliklerinden kurtulabilen kadın pek azdır. Bunun için, hırsızlıktan kaçınmak, ikinci şart oldu.

Kadınların hemen hemen hepsinin düştüğü bu hırsızlık kocalarının malını, kocalarının izni olmadan harcamalarıdır. Bununla, büyük günaha girmiş oluyorlar. Bu hal, hemen hemen bütün kadınlarda var gibidir. Ancak, Allahü teâlânın koruduğu az kimse bundan kurtulmaktadır. Keşke, bunun hırsızlık olduğunu, günah olduğunu bilselerdi. Bunu, helal bilenler çoktur. Helal bilenlerin kafir olmaları korkusu çoktur.

Mesela, mutfak için kocası para bırakıyor, gidip bununla başka birşey alıyor. Komşusu birşey istiyor, istediğini alıp ona hediye ediyor. Yine kocasından habersiz sağa sola hayır hasenat yapması da başkasının malını gasbetmek olur. Bunlar hep başkasının malını ondan izinsiz alma hükmüne girer.

Allahü teâlâ, kadınları şirkten men' ettikten sonra, ikinci olarak, hırsızlıktan men' buyurdu. Çünkü, bunu helal sanarak, çoğu kafir olur. Bundan dolayı, bu günah, kadınlar için, başka günahlardan daha büyük oldu. Başkalarının mallarını da, habersiz kullanmak kendilerine hafif gelir. Çekinmeden başkalarının mallarına hıyanet ve hırsızlık etmiş olurlar.

Bu durum erkek için de geçerlidir. Hanımına ait bir şeyi, kocası ondan izinsiz kullanamaz, başkasına veremez. Dinimize göre, karı koca birbirlerinin mallarına müdahale edemez. Herkesin malı kendinindir.

Bir mü'minin, kendine sadık ve emin olan, istismar etmiyen, israf da etmeyen, malı haram işlerde kullanmayacak bir hanımı olduğunda iş kolay. Müslüman erkek, hanımını bu büyük günahtan kurtarmak için, malını istediği şekilde sarf etmesine, harcamasına önceden izin verebilir. Bu takdirde onun adına rahat bir şekilde hareket edebilir.

Bugün birçok kadın bilhassa birşeyi kaybolunca veya kızına talip çıktığında damat adayının iyi mi kötü mü olduğunu, geçimlerinin nasıl olacağını öğrenmek için hemen cinci hocalara koşup soruyorlar.Bu çok tehlikelidir. Gelecekten haber vermek küfürdür, dinden çıkmaktır. Birinin gelecekten haber vereceğine inanmak da küfürdür.

Kaybolan şeyi bulmak için

Kaybolan, çalınan birşeyi bulmak için, hergün yirmibeş kere, **“Ya cami'annasi liyevmin la raybe fihi innallahe la yuhlifül mi'ad icma' beyni ve beyne...**” duasını okumalıdır. (Bu duanın orijinal yazılışı **365 Gün Dua** kitabında vardır.) Buluncaya kadar okumalıdır. Duanın sonuna da kaybolan şeyin ismini söylemelidir. Muradı olan kimse, yatacağı zaman abdest almalı, temiz bir örtü üzerinde oturup, üç def'a salevat okumalı, sonra herbirine Besmele çekerek on Fatiha ve sonra onbir İhlas okumalı, sonra üç salevat

okumalı, sonra sağ yanı üzere, yüzü kıbleye karşı olarak ve sağ elini sağ yanağı altına koyarak yatıp uyumalıdır. Niyet ettiği şeyin nasıl olacağını, biiznillah rü'yada görür.

Ayrıca birşeyi kaybolan, çalınan kimse, hergün iki rek'at namaz kılıp, selamdan sonra, "**Allahümme ya Hadi ve ya Raddeddalleti, erdid aleyye dalleti biizzetike ve sultanike feinneha min fadlike ve ataike.**" duasını okumalıdır.

Zinanın üç zararı

3- Resulullah efendimizin kadınlardan istediği üçüncü şart: Zina etmemeleridir. Bu şartı, yalnız kadınlardan istemek, bu günahın hasıl olması, çok def'a onların razı olmalarına bağlı olduğu içindir ve kendilerini gösterdikleri içindir. Bu günahın ilk sebebi onlardır. Bu işte, onların rızaları mu'teberdir. Bunun için, bu amelden, kadınların daha kuvvetli men'edilmeleri icabetti. Bundan dolayı, Allahü teâlâ, Kur'an-ı kerimde, bu günahta kadını erkekten evvel söyledi. Bu günah insana, dünyada ve ahırette zarar verir ve bütün dinlerde yasak ve çirkin olmuştur. Peygamber efendimiz buyurdu ki:

"Zinanın dünyada üç fenalığı vardır: Biri, güzelliği ve parlaklığı giderir. İkincisi, fakirliğe sebep olur. Üçüncüsü, ömrün kısalmasına sebep olur. Âhıretteki üç zararına gelince, Allahü teâlânın gadabına sebep olur. İkincisi, sualin, hesabın fena geçmesine sebep olur. Üçüncüsü, Cehennem ateşinde azap çekmeğe sebep olur."

Bir hadis-i şerifte, "**Yabancı kadınlara bakmak, gözlerin zinasıdır. Onları tutmak, ellerin zinasıdır. Onlara gitmek, ayakların zinasıdır.**" buyuruldu.

Nur suresindeki ayet-i kerimede mealen, "**Mü'minlere söyle, yabancı kadınlara bakmasınlar ve zina etmesinler! Ve mü'min kadınlara söyle! Onlar da, yabancı erkeklere bakmasınlar ve zina etmesinler!**" buyruldu.

Kalb, his organlarına tabidir. Mesela, kalb, göze tabi'dir. Gözler haramdan sakınmazsa, kalbi korumak güç olur. Kalb, harama dalarsa, zinadan sakınmak güç olur. O halde, imanı olanların, Allahü teâlâdan korkanların, harama bakmaması lazımdır. Ancak bu suretle, kendini korumak, dünya ve ahırette zarardan kurtulmak mümkün olur.

Allahü teâlâ, Kur'an-ı kerimde kadınların, kızların, yabancı erkeklerle yumuşak sesle, nezaketle konuşmalarını, böylece kötü adamların kalblerine kötü düşünce getirmelerini men'etmekte, buna sebep olmıyacak şekilde sert ve ciddi söylemelerini istemektedir. Kadınların, yabancı erkeklere süslenmelerini yasak etmektedir. Bileziklerinin sesini duyurmamak için, yavaş, sessiz yürümelerini, takılarını yabancı erkeklere göstermemelerini emretmektedir. Yani fıska, günaha sebep olan herşey de günahtır. O halde günaha, harama sebep olan şeylerden kaçmak lazımdır.

4- Kadınlardan istenilen dördüncü şart: Çocuklarını öldürmemektir. Eskiden, kadınlar, fakirlikten korkarak, kızlarını öldürürlerdi. Bu çirkin hareket, haksız yere cana kıymak olduğu gibi, evlat hakkını da tanımamaktadır ve her ikisi de büyük günahtır. İbni Âbidin isimli kıymetli fıkıh kitabında buyuruluyor ki: "Özürsüz, çocuk düşürmek, haramdır. Ananın veya süt emen diğer çocuğun ölümüne sebep olan bir özür varsa, uzuvları teşekkül etmeden düşürmek caiz olur." Uzuvlar yüzyirmi gün sonra teşekkül eder, denildi. Canlı çocuğu (özürlü de olsa) almak da, aldırmak da haramdır. Çocuk olmaması için önceden tedbir almak caizdir. Fakirlikten dolayı iyi bakamamak, besliyememek korkusu, çocuk düşürmek için özür olmaz. Din düşmanlarının yasaklamasından dolayı, din bilgisi verememek, islâm terbiyesi ile yetiştirememek korkusu özr olur. Çocuğun rahat doğması için, Abdüllah ibni Abbâs buyurdu ki, bir tas, tabak içine "**Bismillâhillezî lâ ilâhe illâ huv El-Halîm-ül Kerim. Sübhâne Rabbil' Arş-il'azîm Elhamdülillahi Rabbil' âlemîn**" ve sonra (Nâzi'ât) sûresinin son âyetini ve Ke-ennehüm'den îtibaren (Ahkaf) sûresinin son âyetini islâm harfleri ile yazıp, eritip anasına içirmelidir. (Bu duanın ve ayetlerin islam harfleri ile yazılışı, yayın evimizin neşrettiği **365 Gün Dua** kitabında yazılıdır)

İftira etmemek

5- Kadınlardan istenilen beşinci şart: Bühtan ve iftira etmemektir. Bu günah, kadınlarda çok olduğundan onlara şart edildi. İftira büyük günahtır ve çok fenadır. Bunda yalan söylemek de vardır ki, yalan, her dinde haramdır. İftirada bir mü'mini incitmek de vardır ki, bu da, başkaca haramdır. Bunlardan başka, iftira etmek, yeryüzünde fesat çıkarmaya, ortalığı karıştırmaya sebep olur ki, bu da haramdır.

6- Peygamber efendimizin kadınlardan istediği, altıncı şart: Resulullahın her emrine itaat etmektir. Bu şart, bütün farzları, sünnetleri yapmak ve bütün yasaklardan kaçınmak demektir ve islamın beş şartını bildirmektedir.

İslamın beş şartından biri, namazdır. Beş vakit namazı üşenmeden, seve seve kılmalıdır. Bugün çok yaygın olan musikiden, müzik dinlemekten de kaçınmalıdır. Nefsin istediği faydasız iştir ve haramdır. Bir hadis-i şerifde, "**Musiki, zinaya yol açar:"** buyuruldu. Müslümanları gıybet etmek, yani kötülemek niyeti ile çekiştirmek, iki Müslüman arasında söz taşımak, musikiden daha büyük haramdır. Bunlardan kaçınmak lazımdır. Müslümanla alay etmek, kalbini kırmak da haram olup, sakınmak lazımdır.

Dinimizde bilinmesi zaruri olan şeyleri her Müslümanın bilmesi lazımdır. Bilmemek özür olmaz. İnsan yaptığı şeyi niçin yaptığını bilmesi lazım. Yapılan işler için "Bilmediğim için yaptım." demek insanı vebalden kurtarmaz. Kafirlerin bayramlarında, Müslümanların cahilleri ve hele kadınlar, kafirlerin yaptıklarını yapıyor ve bu günleri, Müslüman bayramı zan ediyor ve kafirler gibi, birbirlerine hediye gönderiyorlar. Dükkanlarını, eşyalarını, sofralarını kafirlerin yaptığı gibi, süslüyorlar. Noel, Yortu, Nevruz günlerini ve gecelerini, başka gecelerden ve günlerden ayırdediyorlar. Bunlardan mutlaka kaçınmak gerekir. Bu husus Kur'an-ı kerimde sure-i Yusüf'de mealen**, "Biz, Allahü teâlânın varlığına, birliğine, herşeyi yaratan O olduğuna inandık, Müslüman olduk diyenlerin çoğu, başkalarına ibadet ve itaat ederek ve daha birçok hareketleri ve sözleri ile müşrik oluyorlar."** buyuruldu.

Kadınlar, türbe ziyaretlerinde de büyük yanlışlar yapmaktadırlar. Türbeler için kurban adıyorlar. Götürüp mezar başında kesiyorlar. Bunlar, Allah rızası için değil, mezarda yatan kimse için kesilirse o zaman tehlikeli olur. Dinimize göre, kurban sadece cenab-ı Hak için kesilir, hasıl olan sevap türbedeki şahsa gönderilir. Türbedeki şahıstan şefa'at etmesi istenir. Şunu iyi bilmek lazımdır. Mesela hasta için gidilmiş ise, hastayı iyileştiren oradaki zat değildir. Hastaya şifa veren Allahü teâlâdır. Oradaki zat sadece aracıdır, şefa'atçidir. Kabirlere çaput bağlamak, mum yakmak da dinimizde yoktur. Bunlar sonradan sokulmuş hurafelerdir.

Temel atılırken, yeni araba alınca, hastalık gelince, hasta iyi olunca Allah rızası için hayvan kesilebilir. Bunlar hurafe değildir. Fakat adak olacağı için etlerinin yalnız fakirlere verilmesi lazımdır.

Dinimiz yapılacak her şeyi bildirmiştir. En mahrem meseleden, en açık meseleye kadar her şey bildirilmiştir. Çünkü İslamiyet kişinin hem dünya, hem de ahıret için yapacağı şeyleri bildirmek için gelmiştir.

Kişi yapacağı ibadeti komşusuna, şuna buna soracağına, açıp kıymetli kitaplardan bilmediğini öğrenmelidir. Kulaktan dolma bilgiler genellikle yanlış oluyor. Kişiden kişiye nakledilirken insanlar kendi durumlarına göre ilave ve çıkarmalar yapılıyor. İnsanın başı ağrıyor da, bunun için önce iyi bir doktor arıyor. Rastgele gitmiyor. Hiç dini konularda rastgele sözlere göre hareket edilir mi?

"Müslüman sihir yapamaz!"

Kadınlar arasında çok yaygın olan tehlikeli birşey de, sihir, büyü yaptırmaktır. Kadınlarımızın bundan uzak durmasını dinimiz emretmektedir.

Sihir, yani büyü yapmamalıdır ve sihir yaptırmamalıdır, haramdır ve küfre en yakın olan, en fena haramdır. Sihre ait ufak birşey yapmamağa çok dikkat etmelidir. Hadis-i şerifte buyuruldu ki, "**Müslüman sihir yapamaz. Allah saklasın imanı gittikten sonra, sihri tesir eder."** Sanki sihir yapınca, imanı gider.

Yine kadınlar arasında çok yaygın olan tehlikeli bir inanış da uğursuzluğa inanmalarıdır. Dinimizde uğursuzluk yoktur. Başka bir hadis-şerifte de buyuruldu ki:

"Tetayyur eden ve tetayyur olunan ve kahinlik yapan ve kahine giden ve sihir, büyü yapan ve yaptıran ve bunlara inanan, bizden değildir. Kur'an-ı kerime inanmamıştır." Tetayyur, uğursuzluğa inanmaktır. Kahinlik, cinden bir arkadaş edinip, olmuş ve olacak şeyleri ona sorup, ondan öğrenmek ve bunları başkalarına bildirmektir.

Cinle tanışan falcılar ve yıldıznameye bakıp, sorulan herşeye cevap verenler böyledir. Bunlara ve büyücülere gidip, söylediklerine, yaptıklarına inanmak, ba'zan doğru

çıksa bile, Allahtan başkasının herşeyi bildiğine ve her dilediğini yapacağına inanmak olup, küfr olur.

Sihir yaparken küfre sebep olan kelime veya iş olursa, küfrdür. Böyle kelime veya iş bulunmazsa, büyük günahtır. Sihir insanları hasta yapar. Sevgi veya muhabbetsizlik yapar. Yani cesede ve ruha te'sir eder.

Sihir, kadınlara ve çocuklara daha çok tesir eder. Sihrin te'siri kat'i değildir. İlacın tesiri gibi olup, Allahü teâlâ, isterse te'sirini yaratır. İstemezse, hiç te'sir ettirmez. Açlık çekerek, sıkıntılı işler yaparak, nefsini ezen, haram işlemekten zevk alamaz hale getiren kafirlerin yaptığı sihir te'sir etmektedir. Böyle papazların sihir çözmeleri de te'sirli olmaktadır. Şimdiki papazlar, dünya zevklerine düşkün ve nefsleri azgın olduğundan, sihir yapamaz ve bozamazlar.

Bir sahir, yani büyücü, sihir ile istediğini elbette yapar, sihir muhakkak te'sir eder diyen ve inanan kafir olur. Sihir, Allahü teâlâ takdir etmiş ise, te'sir edebilir, demelidir.

Sihirden, büyüden kurtulmak için çeşitli ayetler, dualar vardır. Bunlarla büyüden kurtulmak mümkündür. Büyü yapılmış olan kimse, (**Âyat-ı hırz**)ı sabah ve ikindi namazlarından sonra, yedi gün birer kere okur ve boynuna asarsa, şifa bulur. "Ayat-ı hırz" hakkında **İslam Ahlakı** kitabının vücüd emaneti bahsinde geniş bilgi vardır. Bir miktar suya, (Âyet-el-kürsi) ve (İhlas) ve (Mu'avvizeteyn) okumalı. Büyülenmiş kimse bundan üç yudum içmeli, kalan ile gusl abdesti almalıdır.

Sihir ve cadı, yani büyü afetlerinden kurtulmak için, üç kere Salevat-ı şerife okumalı, sonra yedi Fatiha, yedi Âyet-el-kürsi, yedi Kafirun suresi, yedi İhlas-ı şerif, yedi Felak ve yedi Nas sureleri okuyup kendi üzerine veya hasta üzerine üflemelidir. Bunları tekrar okuyup, büyülenmiş olanın odasına, yatağına, evin her yerine, üflemelidir.Buna karşılık ücret almamalıdır. Allah rızası için yapılmalıdır. Sihirden, büyüden, korunmak, yapılmış sihirden kurtulmak için en etkili şey ayat-ı hırzdır. Kur'an-ı kerimdeki şifa ayetleri, sihir büyü için faydalı ayetler toplanmış, buna **ayat-ı hırz** ismi verilmiştir.

Nazar değmesi haktır. Yani, göz değmesi doğrudur. Bazı kimseler, birşeye bakıp, beğendiği zaman, gözlerinden çıkan şua' zararlı olup canlı ve cansız, herşeyin bozulmasına sebep oluyor. Bunun misalleri çoktur. Fen, belki birgün, bu şua'ları ve te'sirlerini anlıyabilecektir. Nazarı değen kimse, hatta herkes, beğendiği birşeyi görünce **(Maşaallah)** demeli, ondan sonra o şeyi söylemelidir. Önce Maşaallah deyince, nazar değmez. Nazar değen veya korkan çocuk için, çöp yakıp etrafında döndürerek tütsülemek veya ergimiş mumu başı üzerinde suya dökmek ve kurşun dökmek caizdir.

Nazar değen kimseye şifa için (**Âyet-el-kürsi**), (**Fatiha**), (**Mu'avvizeteyn**) **ve (Nun suresi**)nin sonunu okumak muhakkak iyi gelir. (Ayatı hırz ve okunacak diğer dualar, arapça asılları ile beraber yayınevimizin neşrettiği **365 Gün Dua**- **Mehmet Oruç** kitabında mevcuttur)

EVLİLİĞİN TEMELİ TAKVA ÜZERE OLURSA

Menkıbe 1

Kırk gün bekledi

Merv şehri kâdısının bir kızı vardı. Ülkedeki, ileri gelen zengin, makam ve mevkı sâhibi kimseler bu kızı isteyince hiç birine vermedi. Bu zâtın Mübârek adlı, bağına-bahçesine bakan bir kölesi vardı. Aradan iki ay geçmiş meyveler olgunlaşmış bolluk bereket gelmişti.

Efendisi, bundan üzüm isteyince, toplayıp getirdi. Getirdiği üzüm çok güzel olmasına rağmen henüz olmamıştı, başka üzüm istedi. O da ekşi çıktı. Efendisi; "Bahçede o kadar üzüm var, niçin böyle üzüm getiriyorsun?" demekten kendini alamadı.

Mübârek; "Efendim! Ekşisini tatlısını bilmiyorum!" diye cevap verdi. Bağ sâhibi; "Sübhanallah iki aydır bağdasın, daha hangisinin ekşi, hangisinin tatlı olduğunu bilmiyorsun." diye çıkıştı. Mübârek onları yemekle değil korumakla vazîfeli olduğunu

biliyordu. Efendisi; "Niçin onlardan yemedin?" deyince; "Siz benden bağınızdaki meyvelerin muhâfazasını istediniz. Yeyiniz demeyince alıp yemem uygun olur mu, emrinize karşı gelebilir miyim?" cevâbını verdi.

Efendisi böyle bir hâdiseyle ilk defâ karşılaşmıştı. Mübârek'in bu hâline hayran kaldı. Güvenebileceği birini bulmuştu. Gerçekten onu ve hâlini çok sevmişti. Kölesine dönerek; "Sana bir şey soracağım." diye söze başladı. Sonra; "Benim bir kızım var, malı makamı yüksek pekçok kimse onu ister. Hangisine vereceğimi ne yapacağımı bilemiyorum. Bu hususda bir fikrin olur mu? Sen ne dersin?" diye sordu. Mübârek, bu söze karşı şöyle dedi:

"Efendim!.. İnsanlar, dâmâd için; câhiliyye devrinde soya sopa; yahûdîler ve hıristiyanlar güzelliğe, Resûlullah sallallahü aleyhi ve sellem zamânında dindârlığa, Allahü teâlâdan korkup, haramlardan sakınmaya bakarlardı. Zamânımızda ise, mala ve makama bakılıyor. Artık bunlardan dilediğini seç."

Bunun üzerine efendisi: "Ben dindarlığı ve takvâyı seçiyorum ve kızımı seninle evlendirmek istiyorum. Çünkü sende haramlardan kaçma, dînine bağlılık, iyi hal, emânet ve güvenilirlik gördüm ve bunları sende buldum." dedi.

O ise kendisinin köle olduğunu, parayla satıldığını, böyle olunca evlenmelerinin garib karşılanacağını, hem kızın buna râzı olmayacağını bir bir anlattı. Akıl da öyle diyordu. Ancak kâdı kararlı idi. "Kalk eve gidelim." dedi. Eve varınca hanımına; "Bu sâlih, dindâr, takvâ sâhibi bir köledir. Kızımızı onunla evlendirmek istiyorum, senin fikrin ne?" deyince, hanımı; "Sen bilirsin, fakat bir de kıza soralım." cevabını verdi. Anne durumu kıza açıp babasının niyetini söyleyince, kızı da bu hususta her şeyi anne ve babasına bıraktığını bildirdi.

Kadın kızın râzı olduğunu babasına anlatınca nikahları kıyıldı, düğün yapıldı. Fakat Mübârek, kızın yanına gitmiyordu. Bu hâl kırk gün sürdü. Bir vesîle ile anne durumdan haberdâr olunca dayanamadı; "Kızımızı kölene verdin, aradan bunca zaman geçtiği halde dönüp yüzüne bile bakmadı, bu yaptığı nedir? Bu nasıl iş?" diye şikâyet ve sitemde bulundu. Bunun üzerine kâdı; "Ey Mübârek! Kızıma nâz mı ediyorsun? Niçin yanına gitmiyorsun?" demekten kendini alamadı.

Buna karşılık dâmâd: "Ey efendim! Bu nasıl söz? Sizin kerîmenize nâz etmek ne haddime. Lâkin kâdısınız. Ola ki kızınız şüpheli bir şey yemiştir. Şüpheden uzak olmak için bu zamâna kadar bekledim ve ona helâl yemek yedirdim. Belki Allahü teâlâ bize sâlih bir evlâd verir. Bundan başka bir düşüncem yoktur." dedi.

Kırk gün geçtikten sonra ehline yaklaştı. Haram ve helâle bu derece dikkat ettiği için Allahü teâlâ ona **Abdullah** isminde bir çocuk verdi. İşte bu Abdullah, Tebe-i tâbiînin büyüklerinden, evliyanın meşhurlarından **Abdullah bin Mübârek**'tir.

Menkıbe 2

Böyle babadan böyle evlad olur

Tâbiînden, İslâm âleminde Eshâb-ı kirâmdan sonra yetişen evliyânın ve âlimlerin en büyüklerinden **İmâm-ı A'zam Ebû Hanîfe** hazretleri'nin babası Sâbit hazretleri, daha bekar iken temiz ahlâklı, takvâ ve verâ sâhibiydi. Zühdü, salahı ve ilmi pekçoktu. Yüzünde bir nur vardı.

Bir gün bir dere kenarında abdest alıyordu. Suda bir elma gördü. Elmayı alıp, abdestten sonra elinde olmayarak dişledi. Fakat tükrüğünde kan gördü. Kendi kendine; "Şimdiye kadar bana böyle bir hal olmamıştı. Buna sebep ısırdığım elma olmalı." dedi ve buna pişman oldu.

Elma sâhibini bulup helallaşmak için dere boyunca gitti. Nihâyet ısırdığı elmanın ağacını buldu. Ağacın sâhibini aradı. Onun cömerd ve ihsân sâhibi biri olduğunu öğrendi. Oradakiler; "Çok cömert ve ihsân sâhibidir. Elma ağacındaki bütün elmaları alsan, alma demez. Bir tane elmadan ne çıkar." dediler.

Sâbit aramalardan sonra, bahçenin sâhibini buldu ve; "Ya elmanın parasını al, yahut helâl et." dedi. Bahçe sâhibi onun haramlardan ve şüphelilerden sakınma husûsundaki gayretini görüp, hareketinin doğru olup olmadığını kontrol etmek istedi. Sâbit'e; "Helâl

etmem için ne vereceksin?" diye sordu. Sâbit; "Altın istersen altın, gümüş istersen gümüş." dedi.

Bahçe sâhibi; "Ben altın, gümüş istemem. Kıyâmet gününde senden dâvâcı olmamamı istiyorsan, bir teklifim var. Onu kabûl edersen hakkımı helâl ederim." dedi. Sâbit; "Teklifin nedir?" diye sordu. Bahçe sâhibi; "Benim bir kızım var; gözleri görmez, kulakları duymaz, dili söylemez, ayakları yürümez. Bunu sana nikâh etmek istiyorum. Kabûl edersen elmayı sana helâl ederim. Yoksa, yarın kıyâmet günü Allahü teâlânın huzûrunda seni mahcûb ederim." dedi.

Sâbit kendi kendine; "Ey dîninde sâbit olan Sâbit! Kıyâmette tehlike ve sıkıntılara mâruz kalmaktansa buna dünyâda katlanmak daha iyidir." deyip kabûl etti.

Bahçe sâhibi, teklifinin kabûl edildiğini görünce, böyle bir kimseye kızını vereceği için çok sevindi. Nikâhı yapıldı. Gece olunca Sâbit üzüntü ile nikâhlısının bulunduğu odaya girdi. Orada, gâyet süslü, güzel, sağlam, görür, işitir, konuşur, yürür bir hanımla karşılaştı. Hanım efendi kalkıp Sâbit'i karşıladı. Saygı dolu ifâdelerle konuştu.

Sâbit kendi kendine; "Yâ Rabbî! Bu ne iştir. Hayal mi yoksa rüyâ mı?" dedi. Hanımın kendi nikâhlısı olduğundan şüphelenip odadan geri çıkmak istedi. Hanımı; "Niye çıkıyorsun ey Allahü teâlânın sevgili kulu? Senin helâlin benim!" dedi. Sâbit ona; "Baban seni bana kötüledi. Kördür, sağırdır, dilsizdir, kötürümdür." diye târif etti. Sen ise ne güzel yürüyorsun ve ne iyi konuşuyorsun. Niçin böyle söyledi. Şaştım doğrusu. Muhakkak bunda bir hikmet vardır." dedi.

Nikâhlısı kız; "Bu bir sırdır, izin ver açıklayayım. Babamın sözünde yalan yoktur. Dînini kayıran ve seven bir insandır. Seneler oluyor bu evden dışarı çıkmış değilim. Şimdiye kadar hiçbir yabancı, yüzümü görmedi. Ben de bir yabancı yüz görmedim. Bu sebeple gözlerim harama kördür. Kulağım bir yabancı sözü duymamış ve günâh işlememiştir. Bunun için günâha karşı sağırdır. Ayaklarım günah yerlerine gitmez, bunun için kötürümüm. Dilimden hiç kötü söz, günâha sebeb olan bir kelime çıkmadı. Onun için dilsizim. Babamın sözlerindeki hikmet budur." dedi.

Bu sözleri duyan Sâbit bin Zûtâ Allahü teâlâya şükretti ve; "Yâ Rabbî! Sen her şeye gücü yetensin." dedi. Haramlardan ve şüphelilerden sakınma ve iffet esasları üzerine kurulan bu evlilikten; ilim, irfân ve takvâ sâhibi olacak olan Nûmân isminde bir çocuk dünyâya geldi. Büyüdü Hanefi mezhebinin kurucusu **imam-ı azam** oldu. Hanefî mezhebi, Osmanlı devleti zamanında her yere yayıldı. Devletin resmî mezhebi gibi oldu. Bugün, dünya yüzünde bulunan Ehl-i islâmın yarıdan fazlası ve Ehl-i sünnetin pekçoğu, Hanefî mezhebine göre ibâdet etmektedir.

Menkıbe 3

Hanım takva ehli olunca

Büyük velîlerden **Şâh Şücâ Kirmânî** hazretleri'nin bir kızı vardı. Kirman vâlileri ona tâlibdi. Şâh onlardan üç gün mühlet istedi. Bu üç gün içinde mescidleri dolaştı. Güzel namaz kılan bir genç gördü. Namazı bitirinceye kadar onu seyretti. Sonra yanına gidip: "Ey genç, evli misin?" diye sordu. Genç; "Hayır." deyince, ona; "Kur'ân-ı kerîm okuyan, takvâ sâhibi ve güzel bir kızla evlenmek ister misin?" dedi. Genç; "Bana kim kız verir ki, dünyâda üç dirhemden başka hiç bir şeyim yok." dedi. "Ben veririm, bu üç gümüşün biri ile ekmek, biri ile katık, biri ile güzel koku satın al." dedi.

Şâh Şücâ kızını o genç ile evlendirdi. Kızı, o fakir gencin evine girdiğinde, bir kuru ekmek parçası gördü. "Bu nedir?" diye sorunca, genç; "Senin nasibindir. Yarın sabah yemek için ayırmıştım." dedi.

Şâh'ın kızı babasının evine doğru gitmeye başlayınca, genç; "Ah! Ben Şâh'ın kızının, benim yanımda durmayacağını bilmiştim." dedi. Kız bunu işitince; "Ben senin fakirliğin sebebiyle gitmiyorum, îmânının zayıflığı için gidiyorum. Sen akşamdan, sabahın ekmeğini hazırlıyorsun. Ben ise babama şaşıyorum, bunca senedir yanındayım, bana seni haramlardan kaçan, dünyâyı hiç düşünmeyen birine vereceğim derdi. Bugün öyle birine verdi ki, Rabbine îtimâd etmiyor, rahat içinde bulunmuyor. Bu evde ya ben kalırım, ya bu

ekmek. Sen karar ver." dedi. Genç ekmeği bir fakire verdi. Şâh'ın kızı geri döndü ve onunla mesûd olarak yaşadı.

Menkıbe 4

"Osmân'ın ayaklarına yüzünü sürüp, özür dile!"

Habîb-i Ekrem Efendimizin kerîmeleri Rukayye validemiz, Hz.Osman'ın kendisi üzerine cariye aldığında kırılmıştı. Bunu Hazreti Osman'ın yüzüne vurmayıp, hemen zerâfet ile izin isteyip, babamın seadethânelerine gitmek istiyorum, dedi. Hazreti Osmân izin verdi. Amâ içine te'sîr edip, kalbine ateş düştü. Kendi kendine dedi ki:

- Habîbullah Efendimize varıp, benden şikâyet ederse, benim hâlim nice olur. Ne dünyada ve ne âhırette yerim kalır, deyip, derhâl abdest alıp, mubârek yüzünü ve sakalını kara toprağa sürüp, feryâd ve figân ile Hak teâlânın dergâh-ı âlisine tedarrû ve niyâz etti.

Hazreti Rukayye de Sultân-ı kâinâtın seadethânelerine vardıkta, Server-i Enbiyâ, Rukayye validemizin yüzünde sıkıntı eseri görüp, sual buyurdular ki,

-Ey benim ciğerparem. Nedir hâlin, niçin sıkıntıdasın.

Hazreti Rukayye elinde olmayarak ağlayıp, üzüldüğü hususu arz etti.

Hazreti Habîbullah;

-Ey benim kızım! Eğer Allahü tebâreke ve teâlânın rızâsını ve benim rızâmı istersen, bir ân durma, var evine ki, Osmân'ın ayaklarına yüzünü sürüp, özür dile. Yoksa ne Hakkın huzurunda, ne de benim huzurumda yerin kalır, deyip ve bir ân durdurmayıp, Hazreti Osman'ın huzuruna gönderdi.

Rukayye da emr-i şerîfine uyup, acele ile geri evine geldi. Kapıya el vurdu. Baktı ki, kapı kapanmış. Kapıya vurdu. Hazreti Osmân içeriden seslendi ki, kimdir. Hazreti Rukayye dedi ki, bu zayıf hanımındır.

Hazreti Osmân acele ile kapıyı açtı. Özür dilemek istedi. Hazreti Rukayye râzı olmayıp, mubârek ayaklarına kapanmak istedi. Hazreti Osmân mâni' olmak istedi. Hazreti Rukayye râzı olmadı. "**Elbette babam hazretlerinin emrini yerine getirmeyince içeri girmem**" deyip, mubârek yüzünü Hazreti Osman'ın ayaklarına sürüp ve özür diledi.

Ondan sonra Hazreti Osmân secde-i şükür edip, dedi ki,

- Ey Resûlullah'ın kerimesi! Mâdem ki baban sana böyle nasihat etti. Ben de Allahü teâlânın aşkına ve babanın hurmetine haremimde olan câriyeyi âzâd ettim, dedi. (Cihanı Yari Güzin)

****

İbretli bir hikaye

Gül veren elde gül kokusu kalır

Zaman zaman bu konuya takıldığımı biliyorsunuz. Çünkü aynı insanı seven iki kişinin (gelin ve kaynananın) geçimsizliği bana çok garip geliyor. Ayrıca bu yüzden hayatın zehir olduğunu izlemekten acı duyuyorum.

Bu konuda hepinizle eski bir Çin hikâyesini paylaşmak istiyorum.

Li-Li, gelin olup Çin geleneklerine uygun biçimde kaynanasının evine taşınmıştı. Fakat kısa bir süre sonra, kaynanasıyla arasında geçimsizlik başladı. Çünkü kişilikleri tamamen farklıydı ve birinin ak dediğine diğeri kara diyordu.

Genç gelin ayrı bir eve taşınmak için nabız yoklayınca ortalık ayağa kalktı. Hiçbir gelin kaynanasından ayrı ev açamazdı. Çin gelenekleri buna asla izin vermiyordu. Li-Li mecburen vazgeçti. Kendini bastırıp kaynanasıyla oturmayı sürdürdü.

Fakat hayat gitgide çekilmez oluyordu. Hele de eşinin hali perişandı. Annesiyle karısı arasında tükeniyordu. Hayat üçü için de cehennem azabına dönmüştü. Genç gelin çaresizlik içinde kıvranırken, aklına çılgın bir fikir geldi. Kaynanasını zehirleyecekti. Fakat bunu kimseye fark ettirmeden yapmalıydı.

Doğruca babasının eski bir arkadaşı olan ihtiyar bir aktara koştu ve planını anlattı.

Peki diyen yaşlı baharatçı, ona bitkilerden bir şurup hazırladı:
Bu dedi, Etkisi üç ay içinde görülecek bir zehirdir. Üç ay boyunca her gün azar azar kaynananın yemeğine karıştıracaksın.
Parmağını havaya kaldırarak devam etti yaşlı Çinli aktar: Kaynanan öldüğünde kimsenin senden kuşkulanmaması için, üç ay boyunca kaynanana çok iyi davranmalı, bir dediğini iki etmemelisin. Kadıncağız üç ay sonra nasılsa ölecek, bari gözü arkada kalmasın?
Tamam diyen Li-Li, sevinç içinde eve döndü ve yaşlı baharatçının dediklerini aynen uygulamaya koydu.
Kaynanasına her gün çok güzel yemekler pişiriyor, o güne değin hiç olmadığı kadar da iyi davranıyordu. O kadar iyi davranıyordu ki, kaynanası gelinine yaptıklarından dolayı pişman olmaya başlamıştı. Gelinine haksızlık ettiğini düşünüyordu. Birkaç gün içinde o da değişip iyileşmeye karar verdi. Artık o da gelinine çok iyi davranıyordu?
Böylece aileye dirlik ve düzen gelmişti. Herkes çok mutluydu. Özellikle Li-Li'nin eşi, bu değişimden son derece memnundu. Annesiyle karısı arasında öğütülmekten kurtulmuştu.
Fakat zehir etkisini gösterip kaynana ölünce ne olacaktı?.. Genç gelin yaptıklarından pişman bir vaziyette aktar dükkânının yolunu tuttu. Babasının dostu olan yaşlı aktarı tekrar buldu. Kaynanası için bir panzehir yapmasını rica etti.
-Artık ölmesini istemiyorum, lütfen verdiğiniz zehiri etkisizleştirecek bir panzehir hazırlayın.
Li-Li konuşurken ağlıyordu. Yaşlı baharatçı, karşısında ağlayarak konuşan genç gelini gülümseyerek dinledikten sonra, sordu:
-Neden artık kayın validenin ölmesini istemiyorsun? Oysa buraya ilk geldiğinde çok kararlı görünüyordun.
-İstemiyorum, çünkü dedi Li-Li gözyaşlarını silerek, O çok değişti, artık eskisi gibi aksi değil, benim ak dediğime kara demiyor, evin içinde gülümseyerek dolaşıyor, bana kızım diye hitap ediyor. Anlayacağınız ey babamın dostu, evde her şey yolunda.
İhtiyar baharatçının gülümsemesi tüm yüzüne yayıldı: Demek işler yolunda, birbirinizle artık zıtlaşmıyorsunuz
-Asla dedi genç gelin: Zıtlaşmak şöyle dursun çok seviyoruz birbirimizi, biraz görmesek özlüyoruz.
-Ve artık onun ölmesini istemiyorsun.
-Asla! Kaynanamı o kadar seviyorum ki, ölürse dayanamam. Bu benim başıma gelebilecek en büyük felaket olur.
Yaşlı aktar uzun sakalını çekiştirerekten tane tane konuşmaya başladı: Ey benim eski ve iyi dostumun kızı Li-Li, merak etme, sana zehir diye verdiğim şey iştah açıcı etkisi olan bir şuruptu. Ondan yemeğine katarak, sadece kaynananın iştahını artırabilirdin.
Derin bir nefes aldıktan sonra devam etti: Gerçek zehir senin beyninde idi. Adı peşin hüküm ve nefretti. Zaten nefret, peşin hükmün çocuğudur. Bir beyne yerleştiler mi, beyindeki tüm iyi şeyleri öldürürler. Kaynanana iyi davranınca beynindeki zehirlerden kurtuldun. Kaynanan da, senin iyi davranışların sayesinde kendi beynindeki zehirlerden kurtuldu. Sana iyi davranmaya başladı. Peşin hükümle birlikte nefret dağıldı gitti, yerlerine sevgi geldi. Sonuçta olmanız gerektiği gibi ana-kız oldunuz. Eski bir Çin atasözü şöyle der: Gül veren elden gül kokusu kalır. (Yavuz Bahadıroğlu, Vakit)

Bazı yabancı meşhurların evlilik üzerine sözleri

Aile, hükümdarların bile giremediği bir kaledir.
(Emerson)

Aile hayatının güzelliği gibi hiçbir şey yoktur.
(Oscar Wilde)

İnsan ömrünün en önemli olayı iyi bir eş seçimidir.
(Drusus)

Evlenen insan üzülebilir. Evlenmeyen ise muhakkak üzülecektir.
(Hint Atasözü)

Akıllıca bir evlilik yapmak istiyorsan, kendi denginle evlen.
(Ovidius)

Herşeyde olduğu gibi, evlilikte de iç rahatlığı zenginlikten üstündür.
(Moliére)

Evlilikte başarı, yalnız aranan kişiyi bulmakta değil, aynı zamanda aranan kişi olmaktır.
(Foster Wood)

Benim düşünebildiğim en mutlu evlilik, sağır bir erkekle kör bir kadının evlenmesidir.
(Calvin Coleridge)

Evliliği sürdüren vücut değil ruhtur.
(Publilius Cyrus)

Ne pahasına olursa olsun, evlenin. Karınız iyi çıkarsa mutlu olursunuz, yok fena çıkarsa o zaman da filozof olursunuz.
(Socrates)

Evlenme kafese benzer, içindekiler çıkmak içn, dışındakiler girmek için uğraşırlar.
(Lard Mary Montagu)

Evlilik hayatında ara sıra kavga faydalıdır, çünkü insanlar ancak, böyle birbirlerini anlarlar.
(Goethe)

Kadın evlenince irâdesini, erkek de bencilliğini bırakmalıdır.
(Honore de Balzac)

Kadın kocasını daha az sevmeli, fakat daha çok anlamalı; erkek, karısını daha çok sevmeli, fakat anlamaya çalışmamalıdır.
(Oscar Wilde)

Bir erkek, karısının vücudunu sıcak değil, gönlünü hoş tutmak için kürk manto satın alır.
(Seymour Hicks)

Kocaların düştükleri biricik hatâ, evli olduklarını unutmalarıdır.
(Lady Effingham)

Evlenirken kör olanın, evlendikten sonra gözleri açılır.
(Jackie Gleanson)

İyi bir kadınla evlenmek fırtınada sakin bir liman, kötü bir kadınla evlenmek ise sakin bir limanda fırtınadır.
(J. Petit Senney)

Evlendikten sonra karınızın sizinle nasıl konuşacağını öğrenmek isterseniz, şimdi erkek kardeşiyle nasıl konuştuğuna bakın.
(G. J. Nathau)

Kadınlar pek iyi bilirler ki, ne kadar boyun eğmiş görünürlerse, erkeklerini o kadar iyi idâre ederler.
(Michelet)

Bir kömürcünün nikâhlı karısı, bir prensin metresinden daha yüksektir ve saygıya daha lâyıktır.
(J. J. Rousseau)

Birçok kadınlar, "filâncanın karısı" diye anılmak için evlenirler.
(Mabel Rass)

Kızın iyi bir evlilik yaparsa bir oğul kazanırsın, yoksa kızını kaybedersin.
(George Bernard Shaw)

Evlenme – boşanma işi sırf kadınların elinde olsaydı, bir tek nikâh sağlam kalmazdı.
(Dostoyevski)

KADINLARA AİT ÖZEL DİNİ BİLGİLER

SORU: Cünüp iken saç, tırnak kesmek caiz midir?
CEVAP: Mekruhtur. Hayzlı iken mekruh değildir.
***
SORU: Kadın doktoruna kadın hastalığından muayene olan kadının gusletmesi gerekir mi?
CEVAP: Lezzet duymuşsa gusleder, duymamış ise gerekmez. Oruçlu ise, bu esnada içeriye ilaç vs. gireceği için orucu bozulur.
***
SORU: Cünüb iken yemek içmek caiz midir?
CEVAP: Elleri ve ağzı yıkadıktan sonra yemek caizdir. Fakat yemeyip, biran önce güsledip ondan sonra yiyip içmek daha iyi olur.
***
SORU: Oje, kına, saç boyası gibi midir, gusle mani midir?
CEVAP: Kına, saç boyası gusle mani olmaz. Çünkü altına su geçirir. Fakat yağlı boya, oje, zamk gibi şeyler altına su geçirmediği için gusle manidir. Kınalı ve ojeli elleri yabancı erkeklerin görmezi de caiz değildir.
***
SORU: Âdetli iken diş dolgusu yaptırılır mı?
CEVAP: Âdetli veya abdestli olunsa da fark etmez. Dolgudan sonra, gusülde, abdestte ve namazda Maliki veya Şafii mezhebini taklit gerekir.(Taklidin nasıl yapılacağı, **Seadet-i Ebediyye** kitabında ve **www. Dinibilgiler.org** sitesinde yazılıdır)
***
SORU: Cünüp kimse neleri yapabilir neleri yapamaz?
CEVAP: Cünüp, Besmele çeker, dua okur, la ilahe illallah diyerek zikir çeker, salevat okur. Hatta Fatiha, Rabbena âtina gibi âyetleri dua niyetiyle okuyabilir. Sadece Mushafı tutamaz ve Kur'an okuyamaz. Camiye giremez. Tırnak kesmesi, tıraş olması mekruh olur. Hayzlının tırnak kesmesi mekruh olmaz.
***
SORU: Düğünde, kadınların def çalmaları, çalgı çalarak eğlenmeleri günah mıdır?
CEVAP: Düğünde kadınların kendi aralarında def çalıp oynaması caizdir. Düğünü duyurmak için davul çalmak da caizdir. Diğer müzik aletlerini çalmak, dinlemek caiz değildir. Haram işlemeden eğlenmek günah değildir.
***

SORU: İki bayram arası nikah olmaz deniyor bu doğru mu?

CEVAP: İki bayram arası nikah olur. Aişe validemizin nikahı iki bayram arasında kıyıldı.

***

SORU: Bir kız dinimizde anne ve babasından izinsiz evlenebilir mi?

CEVAP: Ana babanın rızasını almak iyi olur. Hanefi mezhebinde ana babanın rızası şart değildir. Diğer mezheplerde şarttır.

***

SORU: Dinimizde müt'a nikahı var mı? Üniversiteli gençlerin aralarında kıydıkları nikah müt'a nikahı mıdır?

CEVAP: Müt'a nikahı dört mezhepte de haramdır. Müt'a nikahı, şahitsiz olarak bir kadına belli para verip, belli zaman beraber yaşamak için sözleşmek demektir. Eski bir Arap adeti olan müt'a nikahını peygamberimiz yasaklamıştır. Müt'a nikahının haram olduğunda bütün âlimlerin sözbirliği vardır. Gençlerin aralarında ve iki şahir huzurunda gizlice kıydıkları nikah müt'a nikahı değil ise de, pek çok yönden mahzurludur. İleride telafisi mümkün olmayan problemlere sebep olmaktadır.

***

SORU: Çocuğu olmayan karı-kocanın, tüp bebek usulü ile, çocuk sahibi olmaları caiz midir?

CEVAP: Tüp bebek nikahlı karı kocadan olursa caizdir. Avrupa'daki gibi kiralık anne veya sperm bankasından alınan materyel kullanılırsa caiz olmaz, haram olur. Çocuk veledi zina olur. Karı-kocadan alınan materyaller, tüpte ilkâh vâki olduktan sonra, rahme konuyor. Buna tüp bebek deniyor. Bu caizdir. Ancak, haram işlemeden yapılmalıdır.

Allahü teâlâdan çocuk talep etmeyi teşvik buyuran hadis-i şerifler çoktur. Çocuğu olmayan karı-kocanın, Silsile-i aliyyeyi [Büyük islam âlimlerini] vasıta yaparak, dua etmeleri ve meşru sebeplere sarılmaları gerekir.

***

SORU: Kadının zinetlerinin zekatını kocası mı verir?

CEVAP: Kocası hanımından vekalet alarak verebilirse de, kocası vermek zorunda değildir. Kadın kendi parasının ve takılarının zekatını **altın olarak** vermek zorundadır.

SORU: Lohusalık döneminde 40 gün dışarı çıkılmaz mı?

CEVAP: Dini yönü yoktur. Tıbbi yönü vardır. Lohusa kadın, ruhi ve bedeni yönden çok hassaslaşmıştır. Mikrop kapması ve cinnilerin musallat olması daha kolaydır. Bunun için zaruret yoksa dışarı çıkmaması tavsiye edilmiştir.

***

SORU: Doğum yapan bir kadının bütün günahları af olurmuş. Doğru mu?

CEVAP: Doğum yapan müslüman kadının günahları affolur. Doğum esnasında ölürse şehid olur.

***

SORU: Kız görmeye gidince, babanın da bakması caiz mi?

CEVAP: Evet.

***

SORU: Gelinlik İslam âdeti mi?

CEVAP: İslam âdetidir, kapalı yerde giydirmelidir. Yabancılara göstermemek gerekir

***

SORU: Baba, oğlunu evlendirmeye mecbur mudur?

CEVAP: Baba, oğlunu evlendirmeye mecbur değildir. Erkek çocuk, akıl-bâliğ olduktan sonra, babasının mesuliyetinden çıkar. Fakir oğlunu evlendirmek ise babaya vaciptir. Hadis-i şerifte buyuruldu ki: "**Çocuğa güzel isim vermek, dinini öğretmek ve vakti gelince evlendirmek, evladın babası üzerindeki haklarındandır.**"

***

SORU: Evdeki işleri kimin yapması lazım?

CEVAP: Hanım ev işlerini hukuken yapmaya mecbur değildir. Ancak, erkek de bazı şeyleri almaya, yapmaya mecbur değildir. Kadın ev işini yapınca erkek de fazlası ile ihsanda bulunur. Ev işi yapması kadının menfaatinedir. Restleşme olursa, herkes kendi hakkını kullanmaya kalkarsa kadın zararlı çıkar.

***

SORU: Kadın, babasından kalan mirası erkek kardeşi ile eşit olarak paylaştığında erkek kardeşinin hakkı geçer mi?

CEVAP: Dinen hak geçer. Kardeşi ile helallaşması lazımdır.

***

SORU: Doğumun kolay olması için bir dua var mı?

CEVAP: Bir tas, tabak içine **(Bismillâhillezi lâ ilâhe illâ huv El-Halim-ül Kerim. Sübhâne Rabbil' Arş-il'azim Elhamdülillahi Rabbil' âlemin**) ve sonra (**Nâzi'ât**) suresinin son âyetini ve Ke-ennehüm'den itibaren (**Ahkaf**) suresinin son âyetini islam harfleri ile yazıp, eritip anasına içirmelidir. Kağıda yazılıp suya sokmakla da olur. (**365 Gün Dua** kitabında, arapça asılları ile bunlar yazılıdır)

***

SORU: Kadın istemiyorsa, kocasının korunması caiz mi?

CEVAP: Hayır.

****

SORU: Gusl ettikten sonra kadından kocasının menisi çıksa gusül gerekir mi?

CEVAP: Gerekmez.

***

SORU: Kadınının veya erkeğin kısırlaştırılması caiz mi?

CEVAP: Caiz değil, haramdır.

***

SORU: Bir kadın, hocasının şeyhinin elini öpebilir mi?

CEVAP: Peygamber efendimiz, yabancı kadınlara el öptürmemiştir. Kadınlar, kızlar şeyh denilen kimselerin ve hiçbir yabancı erkeğin elini öpemezler.

***

SORU: Birkaç kadın, bir araya gelerek kabir ziyareti için sefere çıkabilir mi?

CVEAP: Birden fazla da olsa, kadının seferilik mesafesi olan üç günlük yola (104 km.) gitmeleri haram, birgünlük yola gitmeleri mekruhtur. Caiz olmayan bir işi yapan sevap işleyelim derken günah işlemiş olur.

SORU: Kadın doğum hekiminin, kürtaj yapmasının dinimizdeki yeri nedir?

CEVAP: Dinimize göre, özürsüz çocuk aldırmak haramdır, yasaktır. Ancak, ananın veya süt emen diğer çocuğun ölümüne sebep olan bir özür varsa, uzuvları teşekkül etmeden çocuk aldırmak caiz olur. Kütüb-i sittedeki, "**İnsan, anne karnında nutfe olarak 40, kan pıhtısı olarak 40, et parçası olarak da 40 gün kalır. Bundan sonra ruh verilir"** mealindeki hadis-i şerifini de esas alan âlimler, bir özürden dolayı, 1 aydan 4 aya kadar kürtaja izin vermişlerdir. Dört ayı geçmiş ise, sakat doğacağı tespit edilmiş bile olsa aldırılamaz. (Redd-ül Muhtar)

Dinimizde fakirlikten dolayı iyi bakamamak, besleyememek korkusu, kürtaj için özür olmaz. Din bilgilerinin öğrenilmesinin yasaklanması sebebiyle o ülkelerde yaşayan Müslümanların çocuklarına din bilgisi öğretememek, İslam terbiyesi ile yetiştirememek korkusu kürtaj için özür olur. (Fakirlikten korkarak, rahmindeki çocuğu öldürmek, haksız yere cana kıymak, yani cinayet olduğu gibi, evlat hakkını da tanımamaktır, büyük günahtır.

Meşru bir özür varsa doktor açısından da mahzuru olmaz.

***

SORU: Kadının peruk takarak sokağa çıkması uygun mu?

CEVAP: Erkekler arasında başını açmak zarureti olduğu zaman, kadının başını ve kendi saçlarını peruk takarak örtmesi caiz ve lazım olur. Zaruret ile ihtiyacı karıştırmamak lazımdır. Bakacak kimsesi olmayan kadının açlıktan ölme tehlikesi zarurettir. Üniversitede okumak zaruret değildir.

***

SORU: Kadının saçını kısaltması caiz mi?

CEVAP: Kadının saçını kazıması veya kesmesi caiz değildir. Erkeğe benzeterek kazıması, tıraş etmesi haram olur. Saçını örtmesi güç veya fitneye sebep olduğu zaman, erkeklere benzetmemek şartı ile kulak yumuşağına kadar kesmesi caizdir.

Bir hastalıktan dolayı kısaltması elbette caizdir. Hatta kazıması bile caiz olur.

***

SORU: Kadınlar kesilen saçlarını, tırnaklarını ne yapmalıdır?

CEVAP: Kesilen saçlar, bir yere gömülmelidir. Buna imkan olmazsa, bir poşet içine koyup yanına ağırlık yapsın diye taş da koyarak denize atmalıdır.

***

SORU: Makyaj yapmak caiz midir?

CEVAP: Kadının kocasından başkasına güzel görünmesi caiz değil. Kocası için yapabilir. Başkası için, başka kadınlar için caiz olmaz. Bu şekilde sokağa çıkamaz.

***

SORU: Kadın, takı denen süslerini yabancı erkeklere gösterebilir mi?

CEVAP: Kadın, takı denen süslerini yabancı erkeklere gösteremez. İster yüzük ister küpe, ister bilezik, isterse kolye olsun.

***

SORU: Kadının mastürbasyon yapması caiz midir?

CEVAP: Bu konuda erkek kadın aynı hükümdedir. Sırf zevk için olursa haram; rahatlamak, sıkıntıdan kurtulmak için olursa caiz; zina tehlikesi varsa vacib olur.

***

SORU: Kadının ehliyet alması, araba kullanması caiz midir?

CEVAP: Kadınların ehliyet alması ve araba kullanması caiz değildir. Peygamber efendimz ata binen ve silah kullanan kadınlara lanet etmiştir.

***

SORU: Kızların mecburi eğitimden sonra okumaları uygun mudur?

CEVP: Bu da bir önceki soru gibidir. Haram işlemeden okumak mümkün ise caiz olur. Haram işlemeden okumanın mümkün olmadığını herkes biliyor. Kadının öğrenmesi farz olan bilgiler, zaruri din bilgileridir. Fizik, kimya, matematik bilgileri değildir.

SORU: Kadın kocasının gayri meşru emirlerini getirmezse günaha girer mi?

CEVAP: Böyle emirleri yaparsa günaha girer. Kimden gelirse gelsin Allahü teâlânın emirlerine aykırı işler yapılmaz.

***

SORU: Kadın adetli iken nikah kıyılabilir mi?

CEVAP: Kıyılır. Bu halde iken cima yapılamaz.

***

SORU: Müslüman erkek, Hıristiyan veya Yahudi kadın ile evlenebilir mi?

CEVAP: Tahrimen mekruhtur. İleride çocukların yetişmesinde ve başka yönlerden sıkıntılar olmaktadır

***

SORU: Kadının spiral taktırması caiz midir? Başka tetbirler de alınabilir mi?

CEVAP: Caizdir. Gusle mani de değildir. Sağlığa zarar vermeyecek meşru her tedbir alınabilir.

***

SORU: Bir aylık düşükten gelen kan nifas kanı mıdır?

CEVAP: Organları teşekkül etmemiş düşükten sonra gelen kan nifas kanı sayılmaz, özür kanı sayılır. Özürlü olarak namazını kılar. Çocuğun organları yaklaşık 4 ayda teşekkül eder.

***

SORU: Kadın adetli iken kocası, cimanın, ilişkinin dışında istifade edebilir mi?

CEVAP: Edebilir

***

SORU: Kadın, erkeğin erkeklik uzvunu görünce gusül gerekir mi?

CEVAP: Gerekmez.

***

SORU: Düğünde sokakta, erkeklerin önünde oynayan evli kadının nikahı gider mi?

CEVAP: Doğrudan nikah gitmez. Bu şekilde erkeklerin önünde oynamak, ister düğünde ister başka yerde olsun haramdır, büyük günahtır. Buna önem vermezse, hafife alırsa imanı gider, imanı gittiği için de nikahı gider.

***

SORU: Kadın hastalığından dolayı fitil kullanan kadının orucu bozulur mu gusül abdesti alması gerekir mi?

CEVAP: Orucu bozulur. Gusül abdesti alması gerekmez.

***

SORU: Kadınların dışarıda çizme, deri mont ve deri manto giymesi uygun mudur?

CEVAP: Uygun değildir.

***

SORU: Kadının kaşların birleştiği kısmı alması câiz olur mu?

CEVAP: Câiz olur. Kaşlarının dışındaki yüzdeki kıllar da alınabilir. Kaşlar inceltilmez.

***

SORU: Kadının kadınlara mevlid okuması mahzurlu mudur?

CEVAP: Sesini erkekler duyarsa günah olur. Duymayacak şekilde olursa câiz olur.

***

SORU: Kadınların misvak kullanmasında mahzur var mıdır?

CEVAP: Yoktur. Sakız çiğnemeleri misvak yerine geçer.

***

SORU: Kadınların çenealtı avret midir?

CEVAP: Avrettir.

***

SORU: Kadınların kol saati takmaları da zînete girer mi?

CEVAP: Girer. Yabancı erkeklere göstermemeleri gerekir.

***

SORU: Kadınların nişan yüzüğü de zinete girer mi?

CEVAP: Girer.

***

SORU: Kadın sırf kocasına karşı süslenmek niyetiyle estetik ameliyat olması, meselâ burnunu veya kulağını biraz küçültmesi, karnını küçültmesi câiz midir?

CEVAP: Değildir. Estetik sadece, nefrete mucib olan, anormal hallerde, görünüşlerde caiz olur

***

SORU: Nisâiye hastası bir kadını, muayene ettirmek için gayr-i müslim bir kadın doktoru mu, yoksa sâlih erkek bir doktoru mu tercih etmelidir?

CEVAP: Kadın doktoru tercih edilmelidir.

***

SORU: Düğünde kadın ve erkeğin akrabaları çeşitli hediyeler getiriyorlar. Tencere, dikiş makinası gibi. Bu hediyeler, erkeğin mi, hanımın mı, yoksa müşterek olarak ikisinin mi?

CEVAP: Kadına mahsus olan eşya zevcenin olur. Müşterek eşya erkeğin olur. Sünnet çocuğuna gelen hediyeler de böyledir.

***

SORU: Bir kadın yatağa yatınca, ara sıra başı açıkken, ba'zı duâları ve sûreleri okursa mekrûh olur mu?

CEVAP: Günâh olmaz. Başı örtmek namazın şartıdır, okumanın değil. Fakat mekrûh olur.

***

SORU: Dinimize göre Mecûsi, dinsiz bir kadınla evlenen erkek dinden çıkıp mürted olur mu?

CEVAP: Olur.

***

SORU: Özürlü kadın, Fatiha-i şerifi, duâ niyyetiyle okuduktan sonra sevabını ölülere hediye edebilir mi?

CEVAP: Edebilir.

***

SORU: Kadın da, şehvetle beraber titreme meydana geliyor ve sarı-beyaz bir akıntı da oluyorsa gusl gerektirir mi?

CEVAP: Gusl lâzım olur.

***

SORU: Kadın sokağa çıktığında kıyafeti nasıl olmalıdır?

CEVAP: Sade olmalı. Dikkati çeken canlı, parlak renklerden kaçınmalı. Mantosu bol, uzun ve yırtmaçsız olmalıdır. Sokağa çıkarken parfüm sürmemelidir. Makyaj yapılmamalıdır.

***

SORU: Kadın kadına otururken askılı elbise giymek uygun mudur?

CEVAP: Uygun değildir

***

SORU: Kadınlar, kadın plajlarında, kadınlara ait kapalı yüzme havuzlarında mayolu, sütyenli olarak durabilirler mi?

CEVAP: Caiz değildir. Kadının, başka kadına karşı diz ile göbek arasını örtmesi farzdır.

***

SORU: Kadın kadına mevlidlerde, kadınlar başı açık oturabilir mi?

CEVAP: Kur'anı kerim okunurken, mevlid dinlenirken başı örtmek gerekir. Bu örtü de, saçı gösterecek kadar ince olmamalıdır.

***

SORU: Kadın evde pantalon giyebilir mi?

CEVP: Pantalon erkek kıyafeti olduğu için dışarıda giyemediği gibi evin içinde de giyemez.

***

SORU: Kadının camiye cemaate gitmesi uygun mudur?

CEVAP: Camide kadınlara ait ayrı bir bölüm de olsa kadının cemaate gitmesi uygun değildir. Peygamberimiz, kadının en makbul namazanın evinin tenha bir köşesinde kıldığı namaz olduğunu bildirmiştir.

SORU: Kadınlar, necaset ve ev temizliğinde nelere dikkat etmelidir?

CEVAP: Necaseti temizlemede, necaset bulunduğu yerden çıkarılıp, kendisi ve eseri giderilince, o yer temiz olur. Yıkamakda belli bir aded yoktur. Bir kere yıkamakla da çıkarsa kâfîdir. Necâset giderilip de, eseri, yanî renk ve koku kalırsa, zararı olmaz. Sıcak veya sabunlu su lâzım gelmez.

Necaset bulaşan kumaş ve beden, üç kere yıkanınca temiz olur.

Görülmiyen necâsetler, meselâ ispirto ve idrâr bulaşan eşya, leğende, çamaşır makinesinde, ayrı sular ile, temizlendiği zan edilinceye kadar yıkanır. Bir kere yıkamakla temizlenirse, kâfî olur. Yıkarken, makinedeki su ve diğer eşyâ, necs olmazlar. Vesvese, şübhe edenlerin üç kere yıkaması ve hepsinde sıkması lâzımdır. Herkesin, kendi kuvveti kadar sıkması kâfîdir. Büyük olduğu için sıkılmıyan eşya, meselâ halı gibi necâseti emen şeyler, her üç yıkayışta temiz olur. Yanî, her yıkayışta asılır su damlaması kesilinceye kadar beklenir. Desti, çanak ve bakır gibi necâseti emmiyen şeyleri ve denizde, derede, muslukta yıkanınca temizlenmiş olur. Halk arasında söylenen kapları kırklama yani kırk defa yıkama şartı yoktur.

Temizlikte vesveseye kaçmamak lazımdır. Vesvese ile hareket haramdır. Temizlikte vesvese, israfa ve zaman kaybına, hatta ibadetlerin kazaya kalmasına sebep olur. Necaset görülmedikçe, bilinmedikçe bütün eşyalar temiz kabul edilir.

Temizlikte, dinin emrini yerine getirmek esas olmalıdır. Dinimiz nasıl emretmişse onunla yetinmelidir. Vesveseye, gösterişe, riyaya kaçmamalıdır.

SORU: Evlenmek için uygun şartlarda bir erkek bulmayan kadın ne yapmalıdır? Mutlaka evlenmesi gerekir mi?

CEVAP: Esas olan şartlara uygun evliliktir; evleneyim de nasıl olursa olsun demek değildir. Aynı durum erkek için de geçerlidir. Dini yaşayışı olmayan kadın ile bile bile evlenen erkek onun günahlarına ortak olur. Bunun için namzetlerin, Ehli sünnet itikatına sahip olması, namazlarını kılıp haramlardan kaçınması gerekir.

SORU: Çocuğu olmayanın evladlık alması uygun mudur?

CEVAP: Dinimize göre, alınan evladlık gerçek evlad gibi olmaz. Mirasacı olamaz. Alınan evladlık erkek ise, büyüyünce kadına; kız ise erkeğe yabancı olur. Bir arada kalamazlar. Kadın süt yolu ile anne veya mahrem akraba olursa caiz olur. Bu bile ileride pekçok sıkıntıları sebep olabilir.

Evladlık alınan çocuğu kendi öz evlâdı olarak ilân etmek harâmdır. Ahzâb sûresinin dördüncü âyeti ile yasak edilmiştir

SORU: Kadının kürsüf kullanması gerekir mi?

CEVAP: Bâkire kızların yalnız hayz zamanında, evli ve dul olanların ise, her zaman kürsüf kullanmaları müstehaptır. Kürsüf, aralığa konulursa, iç tarafı ıslanınca, namaz abdesti bozulur. Pamuğun hepsi girmişse, yaş olarak çıkınca, bozar. Hazır pedlerde böyledir.

SORU: Hayz dışında, akıntısı olanlar Maliki mezhebini taklid ederek namazlarını kılabilirler mi? Yine yolculukta bilhassa bayanların namaz kılmaları zor oluyor. Böyle sıkıntılı durumlarda namazları cem ederek, birleştirerek kılabilirler mi?

CEVAP: Kılabilirler. Bunun şartları, **Seâdet i Ebediyye** kitabında ve www.dinibilgiler.org sitesinde geniş olarak yazılıdır.

SORU: Yapılmış büyüyü çözdürmek caizdir?

CEVAP: Muteber kitaplarda bildirildiği şekilde çözdürmek caizdir. Piyasada bu işleri yapanlar genelde fasık kimselerdir. Okuyan kimsenin, itikadı düzgün, namazında abdestinde biri olması ve yaptığından para almaması lazımdır. Ancak, büyüyü büyü ile çözdürmek caiz değildir, necaseti idrar ile yıkamak gibidir. Çok tehlikelidir. Bu konuda, "**İslam Ahlakı**" kitabında ve **" 365 Gün Dua**" kitabında geniş bilgi vardır.

SORU: Kadınlar, haftada bir, ayda bir toplanıp "Altın günü" tertipliyorlar. Bunun manzuru var mıdır?

CEVAP: Birçok yönden mahzuru vardır.

SORU: Hamile iken kadınların saç kestirmesinin mahzûru var mıdır?

CEVAP: Saç kestirmenin hamilelik ile bir alâkası yoktur.

SORU: Kadın, kocasına ismi ile hitap edebilir mi?

CEVAP: Kadının kocasına ismi ile hitap etmesi caiz değildir, tahrimen mekruhtur. Ahmed Bey, Ali Bey, Hüseyin Efendi gibi saygı ifade eden kelimeler ile hitap etmesi gerekir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

AİLEDE ÇOCUĞUN ÖNEMİ

Çocuk, ana - baba elinde bir emânettir

Ailenin var olma sebeplerinin başında neslin devamı çocuk gelir. Neslin sağlıklı bir şekilde devamı için ailede çocuğun önemi büyüktür. Ailede, çocuk, ana - baba elinde bir emânettir. Çocukların temiz kalpleri, kıymetli bir cevher gibidir. Mum gibi, her şekli alabilir. Küçükken, hiçbir şekle girmemiştir. Temiz bir toprak gibidir. Temiz toprağa hangi tohum ekilirse, onun meyvesi hâsıl olur. Çocuklara îmân, Kur'ân ve Allahü teâlânın emirleri ve zamânın ilimleri öğretilir ve yapmaya alıştırılırsa, din ve dünyâ saâdetine ererler. Bu saâdette anaları, babaları ve öğretmenleri de ortak olur. Eğer bunlar öğretilmez ve alıştırılmazsa âilelerine, cemiyete, kısaca insanlığa zararlı hâle gelirler.

Peygamber efendimiz sallallahü aleyhi ve sellem; "**Bütün çocuklar Müslümanlığa uygun ve elverişli olarak dünyâya gelir. Bunları, sonra anaları, babaları Hıristiyan, Yahûdî ve dinsiz yapar.**" sözüyle Müslümanlığın yerleştirilmesinde ve yok edilmesinde en mühim işin, gençlikte olduğunu bildiriyor.

Bunun için her Müslümanın birinci vazifesi, evlâdına İslâmiyeti ve Kur'an-ı kerîmi öğretmektir. Evlâd, büyük nîmettir. Nîmetin kıymeti bilinmezse, elden gider. Bunun için (Pedagoji), yâni çocuk terbiyesi, İslâm dîninde çok kıymetli bir ilimdir.

Çocuk hayra da şerre de alıştırmaya elverişlidir. İyi şeyler öğretilirse, o şekilde yetişir ve büyür. Hem dünyâda hem de âhırette mes'ud ve bahtiyar olur. Ona iyi şeyleri, hayr işleri öğreten ana-babası, hocaları ve onu terbiye edenler, onun vesîlesi ile çok büyük ni'metlere ve mükâfatlara kavuşurlar.

Eğer çocuk, kötülüğe ve şer olan şeylere alıştırılırsa, hem dünyâda hem de âhırette helâka uğrar bedbaht olur. Onun yüzünden ana-babası, hocaları ve onu kötü terbiye edenler de azap görürler ve cezalandırılırlar. Allahü teâlâ, Tahrim sûresinde meâlen buyuruyor ki: "**Kendinizi, evlerinizde ve emirlerinizde' olanları ateşten koruyunuz.**"

Ana-baba evlâdını, dünyâdaki ateşten ve sıkıntılardan muhafaza ettiği gibi aynı şekilde âhıretteki Cehennem ateşinden de korumalıdır. Çocuğu âhıretteki sıkıntılardan ve Cehennem azabından korumak, dünyâdaki sıkıntılardan ve dünyâ ateşinden korumaktan çok daha mühimdir.

Ana-babanın, evlâdını bütün bu sıkıntılardan ve musîbetlerden koruması, onu güzel terbiye etmek, ona güzel ahlâkı öğretmek, kötü arkadaşlardan muhafaza etmek sûretiyle olur. Şayet çocuğun bakımı ve emzirilmesi için bir kadın bulup, ona baktırma lüzumu hâsıl olursa, helâl yiyen, dindar ve sâliha bir kadın arayıp bulmalıdır. Çünkü haramdan hâsıl olan sütte bereket yoktur. Böyle haram yiyen bir kadından süt emen çocuğun tabiatı haram şeylere meyleder.

Çocukta, iyiyi kötüden ayırma hassaları ortaya çıkmaya başladığı zaman, çocuğu kontrol altında tutmak lazımdır. Çocukta ilk ortaya çıkan, haya duygusudur. Çocuk bu andan itibâren ba'zı şeylerden haya eder. Bu sebeble utanılacak şeyleri terk eder. Bunlar çocukta akıl nurunun parlamasıyla ortaya çıkan hâllerdir. Allahü teâlânın, çocuğa, lütfü, ihsanı ve hediyesidir. Ahlâka ve kalbin safâsına delâlet eden buluğ çağında, bu durum daha da olgunlaşır.

Çok yememeğe alıştırmalı

Bu çağda, çocuğa, terbiyesi hususunda yardımcı olmalıdır. Bunu asla ihmal etmemelidir. Çocuğu ilk önce tesiri altına alan ve onu meşgûl eden husus, yemeğe

düşkünlüktür. Bu bakımdan yemek yeme âdabını öğretmelidir. Yemeği çabuk çabuk yememesini, lokmayı iyice çiğnemeden yutmamasını, lokmaları, peşipeşine almamasını öğretmelidir. Çocuğa, az yameği yemekte başkasını kendisine tercih etmeyi, hangi yiyecek olursa olsun onunla kanâat etmeyi sevdirmelidir.

Zamanı gelince, çocuğu hocaya göndererek; Kur'ân-ı kerîmi, Resûlullah efendimizin mübârek hayâtını, onun anlıyabileceği ve ona lâzım olan din bilgilerini, Resûlullah efendimizin Ehl-i beytini, Eshâb-ı kirâmın, dört mezheb imâmının, diğer din ve tasavvuf büyüklerinin, sâlih kimselerin hayâtını, onların İslâmiyeti ne kadar güzel yaşadıklarını, bu sebeble huzurlu ve mutlu olduklarını anlatmalıdır.

Çocuklar, ahlâksız ve kadın kız aşkı anlatan şiirleri dinlemekten, bu tür filimleri izlemekten uzak tutulmalıdır. Bunlarla meşgul olması ve bu işlerle uğraşanlar ile arkadaşlık yapması, çocuğun kalbinde fitne ve fesad meydana getirir.

Çocuk, güzel ahlâk sahibi olduğu, güzel ve iyi işler yaptığı zaman hediyeler almak sûretiyle onu sevindirmeli, bundan dolayı onu insanlar arasında medhetmelidir. Şayet bazan hoşa gitmeyen şeyler yaparsa, onu görmemezlikten gelmeli, onun haya perdesini yırtmamalıdır. Yoksa, nasıl olsa bu kötü işim ortaya çıktı diye, ondan sonra o kötü işi yapmaktan çekinmez hâle gelir.

Eğer o işi ikinci defa yaparsa, gizlice onu cezalandırmalı, onu korkacağı birşey ile tehdid etmeli, dolaylı yoldan, yaptığı işin kötü birşey olduğunu ona anlatmalıdır. Annesi de yaptığı kötü bir işi babasına söyliyeceğini, babasının da onu cezalandıracağını söylemek sûretiyle çocuğu korkutmalı, o kötü işten onu alıkoymaya çalışmalıdır.

Ana-baba, çocuğun arkadaşları ve akranlarına karşı onunla övünmemelidir. Çocuğu tevâzuya ve arkadaşlarına ikrâma alıştırmalıdır. Yükseklik ve üstünlüğün vermekle olacağını, aç gözlü ve tama' sahibi olmanın, aşağı ve bayağı bir iş olduğunu öğretmelidir. Yine çocuğun yanında paraya, mala mülke düşkün olmak kötülemelidir. Zehirli yılan ve akrebden daha çok, onlara düşkün olmaktan sakındırmalıdır.

Oturma kalkma adabı öğretilmeli

Çocuğa, insanlar yanında nasıl oturulacağını anlatmalı, çok konuşmaktan, daha küçük yaşta alışmaması için doğru ve yalan yere yemin etmekten, başkasına la'net etmekten, başkasına dil uzatmaktan, böyle yapanlarla beraber bulunmaktan onu menetmelidir.

Çocuk okuldan, hocadan ders alıp, edeb ve terbiye öğrenip döndükten sonra, bunların yorgunluğunu giderecek, onu dinlendirecek münâsip ve güzel bir şekilde eğlenmesi gerekir. Eğer çocuk mektepten ve hocadan geldikten sonra, onun dinlenmesi için, münâsip bir şekilde oynamasına ve eğlenmesine fırsat verilmez de, tekrar ders ile meşgûl olmaya mecbur bırakılırsa, bu durum çocuğun zekâsını köreltir.

Çocuğa; anaya-babaya, hocalarına, terbiye ve yetişmesinde emeği geçenlere, tanıdık olsun, yabancı olsun, kendinden yaşça büyük olanlara itâatkâr olmasını, onların yanında, onlara hürmetinden dolayı oyununu bırakmasını öğretmelidir.

Iyi ile kötüyü birbirinden ayırabilecek yaşa gelince, abdest ve namazı terk etmesine asla müsamaha etmemeli, Ramazân-ı şerîfin ba'zı günlerinde oruç tutmaya alıştırmalı. Yedi yaşına gelince, namaz kılmasını emretmeli, on yaşına gelince namaz kılması sağlanmalıdır.

Çocuğa, dînin emir ve yasaklarından, bilmesi îcâbeden herşeyi, otuziki farzı, îmânın ve İslâmın şartını öğretmeli, hırsızlık yapmaktan, haram yemekten, yalan söylemekten, gıybet etmekten, hıyânet etmekten, çirkin ve fena sözleri konuşmaktan onu sakındırmalıdır.

Maksat anlatılmalı

Çocuğa, yiyeceklerin ilaç gibi olduğunu, yemekten maksadın insanın onlar vasıtasıyla Allahü teâlâya ibâdet ve tâatta bulunmak için kuvvet kazanmak olduğunu, dünyânın hakîki bir hayat ve devamlı kalınacak bir yer olmadığını, fâni ve geçici olduğunu, ölüm ile insanın, dünyâ lezzet ve ni'metlerinden istese de istemese de ayrılacağını, ölümün her an gelebileceğini, Cennete girebilmek için, bu dünyâda Allahü teâlânın emirlerine uyup, yasaklarından sakınması gerektiğini, Allahü teâlânın, sevdiği kulları için

Cennette türlü türlü ni'metler hazırladığını anlatmalıdır. Yine çocuğa Cehennem azabının çok şiddetli olduğunu, Cehenneme dinde câhil olanların, haram yemekten sakınmayan ve farzları terk edenlerin gideceğinden de bahsetmelidir.

Eğer çocuk iyi yetiştirilmiş, edeb ve terbiyesine i'tinâ gösterilmiş ve ehemmiyet verilmiş ise, bulûğa ermesinden önce yapılan bu telkinler ve nasîhatların, buluğ çağına erdiği zaman tesirleri ve faydası görülür. Çocuk dâima iyiye doğru gider, iyi ve güzel işlerle meşgûl olur, kötü işlerden sakınır. Şayet çocuk, iyi yetişmemiş, terbiyesi üzerinde durulmamış ise, buluğ çağına erişince oyun ve eğlenceye, kötülüklere dalar. Yemeğe, giyinmeğe ve övünmeye düşkün olur. Hakkı kabul etmek ona ağır gelir.

Haram yemek, çocuğun kötü olmasında mühim bir unsurdur. Çünkü, ana-baba haram yemekten sakınmadığı için, onlardan dünyâya gelen çocuk, tabiatı ve mayası îcâbı her türlü kötülüğe meyleder. Şimdi çok sayıda kötü ve fâsık kimse bulunmaktadır. Ana-babalarının haram yemelerinin, çocuklarının kötü olmasında tesîri büyüktür.

Çocuğun baba üzerindeki hakkı: "Resûlullah efendimiz buyurdu ki: "**Çocuğun baba üzerinde üç hakkı vardır: 1-Doğduğu zaman çocuğuna güzel bir isim koyması, 2-Aklı erdiği zaman Kur'ân-ı kerîmi öğretmesi, 3-Evlenecek yaşa gelince onu evlendirmesidir."**

Sâlihlerden birisi, oğluna bir şeyi yapması için hiç emretmezdi. Şayet bir ihtiyaç olursa, oğluna değilde başkasına emrederdi. O zâta bunun sebebi soruldu. O da şöyle buyurdu: "Oğluma birşey emredersem belki emrimi tutmaz da bana karşı gelebilir. Bu yüzden Cehennem ateşine müstehak olur. Hâlbuki ben oğlumun Cehennem ateşinde yanmasını istemiyorum. Onun için ona emretmiyorum."

Resûlullah efendimiz hadîs-i şerîflerde buyurdu ki:

"Kişide dört şeyin bulunması saadetine vesîledir, 1- Zevcenin sâliha olması, 2-Kardeşlerinin sâlih olması, 3-Çocuklarının itâatkâr olması, 4-Rızkının, içerisinde bulunduğu memlekette bulunması."

"Hiçbir baba, çocuğuna güzel edebten daha üstün birşey vermemiştir."

"Çocuklarınızla ilgilenin. Onlara güzel edeb (terbiye) veriniz."

İSLÂM TÂLİM VE TERBİYE SİSTEMİ

İnsanlığın dünyâ ve âhiret saâdetini kazanması için Peygamberimiz Muhammed aleyhisselâm vâsıtasıyla gönderilen son gerçek ilâhî din olan İslamiyetin de tâlim ve terbiye sistemi vardır. Bu sistem, koyduğu temel inançları, getirdiği tefekkür biçimi, geliştirdiği ahlâkî ve güzel sanat ürünleri, verdiği ilim zihniyeti ve eserleri, müfredatı, teşkilâtı ve usûlleri îtibârıyla tamâmen orijinaldir.

Çünkü, bu sistem, doğrudan doğruya yüce ve mukaddes kitabımız Kur'ân-ı kerîm'den, sevgili Peygamberimizin hayat ve tecrübelerinden, O'nun izinden giden yüce Sahâbî kadrosunun ve hakîkî din âlimleri olan Ehl-i sünnet büyüklerinin tespit ve tatbikatından kaynaklanmış bulunmaktadır.

İslâm terbiye sistemi, hazret-i Muhammed'in yirmi iki yıldan fazla süren peygamberlik hayâtı boyunca başarılan verimli uygulamalarıyla gelişmiştir. Peygamberimizin sallallahü aleyhi ve sellem ferdî, sosyal ve hususî hayâtı, arkadaşları ve yakınları tarafından, bütün ayrıntılarıyla tâkip edilmiş ve nakil olunmuştur. Kur'ân-ı kerîm ve hadîs-i şerîfler ve siyer kitapları, İslâm eğitiminin ana kaynaklarıdır. İslâm fakihleri (dînî hükümleri ana kaynaklardan anlayıp çıkaran büyük âlimler) o kaynaklara göre, bu dînin hükümlerine inanmış ve bağlanmış mükellef bir insanın, bütün faaliyetlerini, işleyişlerini gereği gibi değerlendirmek için ölçüler çıkarmışlardır.

Bu ölçüleri bir araya toplayan hükümlere de "**ef'al-i mükellefîn**" demişlerdir. Onların ortaya koydukları sekiz ölçü şunlardır: **Farz, vâcip, sünnet, müstehab, mübah, haram, mekruh ve müfsit.**

İslâmiyet, gerek ferdi ve gerekse cemiyeti, yukarıda sayılan ölçüler içinde murâkabe eder. Dolayısıyle İslâm terbiye sistemi de bu ölçülere uyularak teşekkül eder.

Meşikten mezera

İslâmda terbiye süresi, sevgili Peygamberimizin de buyurdukları gibi **beşikten mezara kadar** süren bir faaliyetler manzümesidir. İslâm terbiye sisteminde maksat, müminleri, İslâmın koyduğu normlara intibak ettirmek, fert ve cemiyet olarak insanın Allahü teâlâdan gayrısına kul olmasını önlemek, bu dünyâda refah, huzur ve güven içinde, kardeşçe yaşamaya dâvet etmek bütün insanlara ebedî saâdetin sırlarını vermektir.

İslâmda tâlim ve terbiye işi, bütün müminleri ilgilendiren bir meseledir. Bununla birlikte, bu işi husûsî bir vazife edinmiş bir öğretmenler ve mürebbiler (eğitimciler) zümresinin bulunması da ayrıca emredilmiştir. Bu sebepten, İslâmiyette âlimlerin ve muallimlerin husûsî bir itibarı vardır.

Çocuğun dînî terbiyesi ve eğitimi, öncelikle babanın ve annenin vazifesidir. Âile terbiyesinin ihmal edilmesi, terkedilmesi hem çocuk, hem de cemiyet hayâtı için büyük bir zarar, tedâvisi hemen hemen hiç mümkün olmayan sosyal bir yaradır.

Devlet hayâtında, bu sosyal fâcianın önüne geçmek, ana-babaya yardımcı olmak için, müesseseler, okullar kurulmakta ve geleceğin teminatı olan gençler, yetiştirilmeye çalışılmaktadır. Gençlere, eğitim ve öğretiminin verilmediği toplumların yaşadığı ülkelerde anarşi, kargaşa, terör ve devlet yıkıcılığı baş göstermekte, fertlerin huzûru bozulmakta, iktisâdî hayat felce uğramaktadır.

“Böyle babalardan uzağım!”

Peygamberimiz sallallahü aleyhi ve sellem de buyuruyor ki: “**Hepiniz bir sürünün çobanı gibisiniz. Çoban sürüsünü koruduğu gibi, siz de evlerinizde ve emirleriniz altında olanları Cehennemden korumalısınız! Onlara Müslümanlığı öğretmelisiniz! Öğretmez iseniz mes’ûl olacaksınız**”.

Bir kere de buyurdu ki: “**Çok Müslüman evlâdı, babaları yüzünden Veyl ismindeki Cehenneme gideceklerdir. Çünkü, bunların babaları, yalnız para kazanmak ve keyf sürmek hırsına düşüp ve yalnız dünyâ işleri arkasında koşup, evlâdlarına Müslümanlığı ve Kur’ân-ı kerîmi öğretmediler. Ben böyle babalardan uzağım. Onlar da, benden uzaktır. Çocuklarına dinlerini öğretmiyenler, Cehenneme gideceklerdir.”**

Yine buyurdu ki: **“Çocuklarına Kur’ân-ı kerîm öğretenlere veya Kur’ân-ı kerîm hocasına gönderenlere, öğretilen Kur’ân’ın her harfi için, on kere Kâbe-i muazzama ziyâreti sevâbı verilir ve kıyâmet günü, başına devlet tâcı konur. Bütün insanlar görüp imrenir**.”

Yine buyurdu ki: “**Çocuklarınıza namaz kılmasını öğretiniz. Yedi yaşına gelince, namazı emrediniz. On yaşına gelince kılmazlar ise, zorla kıldırınız.”**

Yine buyurdu ki: “**Bir insanın evlâdı ibâdet edince, kazandığı sevap kadar, babasına da verilir. Bir kimse, çocuğuna fısk, günah öğretirse, bu çocuk ne kadar günah işlerse babasına da, o kadar günah yazılır.”**

Terbiye, sistemli olarak çocuğu etkileme ve iyi alışkanlıklar vermekle mümkündür. Etkileme ve iyi alışkanlıkların verilmesine ne kadar erken başlanırsa sonuç o kadar mükemmel olur.

Ferdin fıtratında, doğuştan getirdiklerine tabiat, sonradan kazandıklarına kültür diyecek olursak terbiyeyi daha vecîz bir ifâdeyle; “**Terakkî eden, ilerleyen insanlık kültürünü yeni nesillere aktarma ve doğuştan getirdiği kapasitelerini geliştirme, inkişâf ettirme faaliyetidir.**” diyebiliriz.

Terbiye, konuşmakla değil icrâatla, yâni fiiliyâtla olmalıdır. Diğer taraftan yetenek ve eğilimleri geliştirirken, yâni çocuğa şahıs terbiyesi verilirken, aynı zamanda çocuğun sosyal eğilimlerini de geliştirmek gerekir ki terbiye sosyal bir yönde kazanılmış olsun.

Böylece çocuk bencil olmaktan kurtulur. Kazandığı niteliklerle cemiyete faydalı bir fert olur. Sosyal olarak yetiştirilmeyen çocukların nitelikleri ne olursa olsun, kendilerini cemiyete ve cemiyet kurallarına uyduramazlar. Her zaman her yerde şahsî çıkarlarına bakarlar. Hattâ bâzan o kadar ileri giderler ki, menfaatleri için her şeyi yapabilirler. Topluma karşı gelirler. Örf, âdet, kânun tanımazlar.

Demek ki, **terbiyenin gâyesi**, iyi bir insan yetiştirmek ve bu insanı cemiyete faydalı hâle getirmektir.

İnsanı insan yapan dört özellik

Bilindiği gibi insanı insan yapan dört özellik vardır:

1-Zekâ ve fikir, 2-Ruh, 3-İrâde, 4-Konuşma.

Bu özelliklerin de sosyal yönde ayrıca geliştirilmesi ve terbiyesi gerekir. Çocuk terbiyesinin esâsını, insandaki bu dört unsurun terbiyesi teşkil eder.

1. Zekâ ve fikir terbiyesi: Çocuğun müşâhede kâbiliyetinin geliştirilmesi, zekâ ve fikir terbiyesinin esâsını teşkil eder. Meselâ çocuklar genellikle ilk gördükleri eşyâyı tedkik etme, yoklama, kurcalama veya dâimâ sorular sorarak öğrenme heveslisidir. Onun için çocuklara hep iyi ve güzel şeyler gösterilmeli ve soruları doğru cevaplandırılmalıdır. Böyle çocuğun düşünme ve karar verme kâbiliyeti gelişmiş olur ve yeni yeni bilgi ve görgü sâhibi olmaya başlar.

2. Rûh terbiyesi: Bâzı çocuklar rûhen çok hassastırlar. Her şeyden alınıp kırılırlar. Hayâta çabuk küserler. Böyle çocuklara çok dikkatli bir şekilde (acı da olsa) gerçekleri görmesini ve tahammül edebilmesini, fedâkârlığı, merhâmetli, şefkatli olmayı öğretmek lâzımdır.

Rûhen hassas olmayan, katı rûhlu çocuklar ise daha fazla alâka, sevgi, şefkat göstererek, duygulanacak, ibret dersi alınacak hâdiseler anlatarak, örnekler vererek, rûhen hassaslaştırılmalı, olgunlaştırılmalıdır.

3. İrâde terbiyesi: İrâde terbiyesinden gâye, irâdesi güçlü şahsiyet yetiştirmektir. Kendi kendine (nefsine) mücâhede, yâni şahsî arzu ve ihtiyâçlara gem vurabilmesini veya yok edebilmesini öğretmek, nefsine hâkim bir şahsiyet yetiştirmek, irâde terbiyesinin esâsını teşkil eder. Tabiî olarak çocukların bir kısmında irâde zayıf, bir kısmında kuvvetli olur. Zayıf irâdeli çocukları lüzûmundan fazla itaate zorlamak doğru değildir. Böyle çocukları biraz serbest bırakmalı ve kendine olan güvenini arttırmaya çalışmalıdır.

İrâdesi kuvvetli çocuklarda ise terbiye biraz sert olmalıdır. Fakat sert bir terbiye ile berâber sevgi, şefkat ve anlayış gösterilmesi de şarttır.

İrâde, terbiye edilirken çocuğun inat dönemlerinden istifâde edilmelidir. Çocuklar 3-4 yaş arası ve bülüğ çağında inatçı olurlar. Bu dönemler irâde terbiyesi için müsâit zamanlardır.

4. Konuşma terbiyesi: Normal olarak çocuklar 1.5 yaşından sonra az çok konuşmaya başlarlar. İki yaşını bitirdiği halde konuşmayan çocuklarda zekâca bir gerilik düşünülürse de, tek başına konuşamama zekâ geriliğinin kat'î delîli sayılamaz. Konuşma öğrenimine yardım edilen çocuk, daha çabuk konuştuğu gibi, yardım edilmeyen çocuktan daha fazla kelime bilir.

Çocuklar konuşmaya başladıkları andan îtibâren öğretilen her kelime doğru olmalı ve çocuk tarafından doğru telaffuz edilmeli, normal dille söylenmeli, ayrıca kelimeleri yerinde ve zamânında kullanması da öğretilmelidir

Büyüklerine karşı saygıyı, hitâb etmesini ve edebini gözetmesini belletmelidir.

Çocuk terbiyesinde, en başta anne ve baba olmak üzere, bütün âile efrâdının, mürebbiyenin, öğretmeninin rolü inkâr edilemez. Ancak annenin yerini hiçbir kimse tutamaz. Fakat anne sevgi ve şefkati dolayısıyle, çocuğun yalnız iyi taraflarını değil, noksan ve kötü taraflarını da görmesini bilmelidir. Öyle yetiştirmeli ki kendine olan güven duygusunun tek başına hareket etme ve karar verme yeteneğinin gelişmesine yardımı olsun.

Anne ve baba, çocuk için tam bir örnek olmalıdır. Çocuğun yanında büyükler çok titiz davranmalı, konuşma ve hareketlerine son derece dikkat etmelidir. Hele konuşmaları ile hareketleri aslâ çelişmemelidir. Çocuk büyüdükçe evdeki büyüklerin birbirlerine saygı ve sevgi ile davrandıklarını görerek kendisi de aynı şeyi yapacak, söylemesi istenen nezâket sözlerini ise, ancak âilesinden duya duya öğrenecektir.

Görüş birliği olmalı

Diğer taraftan anne baba tam bir fikir ve görüş birliğinde olmalıdır. Yâni anne ve babadan biri sert davrandığı zaman diğeri şefkat göstermemeli, biri tarafından verilen

cezâ, diğeri tarafından affolunmamalıdır. Bilinmelidir ki, yerinde ve haklı olarak verilen cezâ, çocuğun sevgisini hiçbir zaman azaltmaz.

Bilakis ciddî ve yerinde cezâ veren anne baba, körü körüne sevgi gösteren, her şeye göz yuman anne ve babadan daha çok sevilir, sayılır. Demek ki çocuk terbiyesinde sevgi, şefkat ve bağlılık mühim olmakla berâber, ciddiyet ve geçici sertlik de çok önemli birer faktördür.

Çocuğa iyi bir terbiye verebilmek için, anne baba ve diğer âile fertlerinin bütün terbiye prensiplerini tam uygulamasıyla berâber, âile hayâtının düzenli olmasının yanında anne babanın da iyi geçimli olması şarttır. Anne baba geçimsizliği, hele ayrılığı kadar çocuk rûhunda fırtınalar koparan bir hâdise yok gibidir.

Unutulmamalıdır ki, çocuklar anne babayı ideâl birer insan olarak görürler. Onlar gibi olmak ve onlar gibi hareket etmek isterler. Huy ve alışkanlıklarını çabuk kaparlar. Onun için çocuk dünyâya geldikten sonra, anne ve baba bütün yönleriyle, olduklarından daha iyi olmak mecbûriyetindedirler.

Kardeşi olmayan çocukların terbiyesi daha zor ve hattâ bir problem olabilir. Halbuki birkaç çocuğun terbiyesi daha kolaydır. Her çocuk kendiliğinden itaat etmesini ve uysallığı öğrenir. Kardeşlerinin de istekleri olabileceğini ve onların da anne baba sevgisine en az kendisi kadar ihtiyâcı olduğunu anlar. Daha doğrusu her şeyini kardeşleriyle paylaşmasını bilir. Böylece karşılıklı sevgi ve hürmeti erkenden öğrenen çocuklar, cemiyete kendini hazırlayarak yetişir. Ancak anne ve babanın her çocuğa aynı sevgi ve bağlılığı göstermesi şarttır.

Terbiye için servet gerekmez

İyi bir terbiye verebilmek ve cemiyete faydalı bir fert yetiştirmek için para ve servete ihtiyaç yoktur. Hattâ zenginlik ve lüks hayat, ekseriyâ çocuğun fenâ yetişmesine sebeb olabilir. Çünkü acı da olsa, varlık içindeki bâzı anne babaların kendi zevk ve eğlencesini düşünerek, çocuklarını ihmâl ettikleri bir gerçektir. Hâlbuki anne babanın bu ihmalleri çocuk rûhunda fırtınalar koparabilir ve bu fırtınaların, çocuğu nereye sürükleyeceği belli olmaz. Diğer taraftan, zenginlik ve hudutsuz imkânlar, çocuğu kötü yollara saptırabilir.

Müşâhede ve tecrübelere göre, yokluk içerisinde büyümesine rağmen iyi terbiye alan çocuk, daha fazla insan sevgisiyle yetişmekte ve cemiyete daha faydalı olmaktadır. Fakat bu, “Âilelerin çocuklarının daha iyi yetişmesi için fakirlik şarttır.” mânâsına alınmamalıdır; ama âile varlıklı olsa bile, bu varlık çocukta şuurlaştırılmamalı ve çocuk âile servetine güvenmeden yetiştirilmelidir.

Batılı araştırmacılar çocuk terbiyesinde din, cezâ ve mükâfât, oyun ve oyuncaklar, okul gibi faktörlerin önemli olduğunu bildirirler.

Çocuk terbiyesi eğitimciler kadar dinlerin de belli başlı mevzularındandır. Hayâtı, dünyâ ve âhiret olmak üzere iki büyük safhada, ikincisini birincisinin devâmı olarak takdim eden İslâm dîni; insan ömrünü de doğum öncesinden başlayarak çocukluk, erginlik, yetişkinlik, olgunluk ve yaşlılık olarak safha safha, fakat bir zincirin halkaları şeklinde bütün olarak ele alır. Bu arada çocuk terbiyesinin esaslarını, modern pedagogların uzun araştırmalar sonucu elde ettikleri umdeleri de içine almış bir halde, mükemmel bir sistem şeklinde tesbit etmiştir. Çocuk terbiyesiyle ilgili hükümler incelendiğinde, Batılı yazarların saydığı faktörlerin asırlardır İslâm dîninde var olduğu görülür.

Çocuk terbiyesinin esasları

İslâm dîninde çocuk terbiyesinin esasları şunlardır:

1. Din: Pedagoji, yâni çocuk terbiyesi İslâm dîninde çok kıymetli bir ilimdir. İslâm dîninde çocuk terbiyesinden maksat, çocuğun Allahü teâlânın râzı olduğu, kulların beğendiği, devletine, vatanına, milletine, âilesine, cemiyete ve insanlığa faydalı bir insan olarak yetişmesidir. Bunların tahakkuku için çocuk, çeşitli güzel vasıflarla donatılmalıdır. İslâm âlimlerinin büyüklerinden olan **İmâm-ı Gazâlî** hazretleri çocuk terbiyesi hakkında eserlerinde şunları yazmaktadır:

“Evlâd, ana, baba elinde bir emânettir. Büyük bir nîmettir. Nîmetin kıymeti bilinmezse elden gider. Çocukların temiz kalpleri, kıymetli bir cevher gibidir. Mum gibi her şekli alabilir.

Küçükken hiçbir şekle girmemiştir. Temiz bir toprak gibidir. Temiz toprağa hangi tohum ekilirse, onun meyvesi hâsıl olur.”

Çocuklara îmân, Kur’ân-ı kerîm ve Allahü teâlânın emirleri öğretilir ve yapmaya alıştırılırsa, din ve dünyâ saâdetine ererler. Bu saâdete anaları, babaları ve hocaları da ortak olur. Eğer bunlar öğretilmez ve alıştırılmaz ise, bedbaht olurlar. Yapacakları her fenâlığın günâhı baba ve hocalarına da verilir. Allahü teâlâ Kur’ân-ı kerîmde meâlen; “Kendinizi ve evlerinizde ve emirlerinizde olanları ateşten koruyunuz.” buyuruyor. Bir babanın, evlâdını Cehennem ateşinden koruması, dünyâ ateşinden korumasından daha mühimdir. Cehennem ateşinden korumak da îmânı, farzları ve haramları öğretmekle, ibâdete alıştırmakla ve dinsiz, ahlâksız arkadaşlardan korumakla olur. Bütün densizliklerin ve fenâlıkların başı, fenâ arkadaştır.

Ana baba, evvelâ evlâdının hakîkî istikbâlini, sonsuz saâdete kavuşmasını düşünmelidir. Dînin esaslarını ona öğretmelidir. Bunu öğrenip yaptığı zaman, dünyâ saâdeti kendiliğinden gelecektir. Zîrâ dînimiz insanlara dünyâ ve âhirette rahat ve mesut olmanın yollarını göstermektedir.

Terbiyede dini telkin önemli

İslâm dîninin ahlâkî esasları, insânî ve sosyal yönleri, çocuk terbiyesi için bulunmaz bir hazîne niteliğindedir. Ancak dînî telkinler, şuurlu, bilgili, müşfik ve mâhir, ehliyetli ve yetkili kimseler tarafından yapıldığında çok iyi netîceler alınmaktadır.

Çocukta kökleşmesi ve kafasına iyice yerleştirilmesi gereken ilk ve temel şey; her şeyin üstünde, her şeye muktedir, bütün iyilik ve güzelliklerle berâber her şeyin yaratıcısı bir Allah’a ibâdet etmeyi, hürmet etmeyi, sevmeyi en büyük vazîfe bilmektir. Ayrıca Allahü teâlânın ancak iyi, çalışkan ve dürüst kullarını sevdiğini, onun için karşılık beklemeden dâimâ iyilik yapması, yarattığı her şeyi, özellikle insanları sevmesi, usanmadan çalışması telkin edilmelidir. Eğer çocuk bu inançlara sâhib olursa, dürüst, vicdanlı, iyi ahlâklı, cemiyete yararlı bir kimse olmanın yolunu tutmuş demektir.

2. Cezâ ve mükâfât: Çocuk terbiyesinde cezâ ve mükâfât önemli bir faktör sayılırsa da, iyi ve ideâl anne baba için başvurulması gereken bir terbiye vâsıtası olmaması îcâb eder. Çünkü çocuk anne babayı örnek tutarak büyüdüğünden, onları taklid etmekle zâten terbiyeli büyüyor demektir. Bu usûl daha ziyâde kötü yetişen ve problemleri olan çocuklarda uygulanır. Mamafih, küçük süt çocuklarında arzu edilen veya edilmeyen bir hareketinden sonra derhal yapılırsa faydalıdır. Çünkü çocuk cezâ ve mükâfâtın ne demek olduğunu öğrenir. İyi alışkanlıkları mükâfâtla kökleştirilir. Kötü alışkanlıkları cezâ ile giderilebilir.

Bugünkü pedagojik esaslara göre dayak, bir terbiye sayılmamaktadır. Oyun ve okul çağlarındaki çocuklara, yerinde ve zamânında aşırı olmamak şartıyla, tatbik edilirse tesirli bir cezâ ve terbiye vâsıtasıdır.

Küçük süt çocuklarında cezâ, anne babanın sert mimikleri ve onunla ilgilenmemesidir. Yâni süt çocuklarına daha ağır cezâ verilmemeli, bilhassa dayak atılmamalıdır.

Büyük çocuklara cezâ, yaşına uygun olmalı ve çok dikkatle tatbik edilmelidir. Cezâ kalp kırıcı olmamalı, kimsenin önünde yapılmamalı, cezâdan sonra ilgilenmemeli, bilhassa sevilip öpülmemeli, araya şefâatçı girmemeli, sözde kalmamalı, yâni derhal uygulanmalıdır.

Molla Gürani’nin eğitim metodu

Sultan İkinci Murad’ın oğlu **Fâtih Sultan Mehmed Han** şehzâdeliğinde Manisa’da vâliydi. Babası bu şehzâdenin yetişmesi için birçok âlim gönderdi. Fakat şehzâde Mehmed yaratılış îcâbı zekî ve celâlli olduğundan, dersten kaçınır ve hiçbir muallim onu zabtedemezdi. Doğru dürüst eğitilemiyordu. Hattâ Kur’ân-ı kerîmi bile hatmetmemişti.

Sultan İkinci Murad heybetli ve hiddetli bir muallim olan **Molla Gürânî’**yi bu vazîfeye tâyin etti ve emrini dinlemediğinde dövmesi için de bir sopa verdi. Hocaya; oğlu emrini dinlemediği zaman hem kendisini hem de şehzâdeyi sopa ile korkutmasını ve kovalamasını, hattâ dövmesini emretti. Molla Gürânî bir gün şehzâdeye bağırınca o da hocayı babasına şikâyet etti. Babası “**Olamaz öyle şey!”** diye hocaya geldi. Ancak, Molla Güranî, Şehzâde’den önce babasına çıkıştı. Sonunda Sultan Murâd; “**Oğlum görüyorsun**

ya, senin yüzünden ben de azarlandım. Okumaktan başka çare yok!” dedi. Şehzâde bu hâl karşısında okumaktan başka yol bulamadı. Kısa zamanda Kur’ân-ı kerîmi hatmetti ve nice ilimler öğrendi.

Mükâfât da bir terbiye vâsıtası olabilir. Fakat daha çok dikkat isteyen bir husustur. Her şeyden önce çocuk iyice bilmeli ve inanmalıdır ki dürüst, mert, çalışkan, fedâkâr ve nâmuslu olmak, daha doğrusu iyi ahlâklı olmak, üstünlük değil, insanların en tabiî hâlidir. Ayrıca yine bilmelidir ki, çalışmak, sorumlu olduğu bir işi yapmak, sınıf geçmek de, en tabiî bir vazifedir.

Mükâfât ancak üstün bir başarıdan sonra verilmelidir. Yoksa her iyi, güzel hareketten, basit başarılardan sonra mükâfâta alışmış ve karşılık bekleyen çocukta sorumluluk hissi belirmez veya gelişmez, ayrıca menfâatçı kimse olur.

3. Oyun ve oyuncaklar: Çocuğun dikkatini ruh ve zekâ gelişmesini, çevreyle ilgisini artırması bakımından faydalıdır. Oyuncaklar çocuğun çağına ve cinsiyetine göre değişir. Küçük süt çocukları parlak ve ses çıkaran oyuncaklardan hoşlanır. Oyuncağın tehlikesiz olması şarttır.

Meraklarından dolayı çocuklar oyuncakların nasıl çalıştığını anlamak, içini görmek isterler. Çocuğun bu tutumu, rûh gelişimini artırması bakımından iyidir. Mâni olunmamalı ve oyuncağını bozdu, kırdı diye cezâlandırılmamalıdır. Fakat sık sık oyuncağını bozan ve kıran çocuğa hemen yenisi alınmamalı ve oyuncağın kıymeti öğretilmelidir.

Oyunlar, çocuğun yalnız adale ve iskelet gelişmesini değil, ruh gelişimini de sağlar. Çevikliği, âni karar vermeyi öğrettiği gibi, irâdeyi kuvvetlendirir. Oyun kuralları ve incelikleri, zekâyı artırır.

Yüzme, atıcılık vs. çocuklar için mükemmel bir spor ve oyundur. Öğrenilmesi küçük yaşta daha kolaydır.

4. Okul: Çocuk, ancak altı yaşını tam olarak bitirdikten sonra okula gitmelidir. Daha önce göndermek iyi netîce vermemektedir. Okulda, öğretmenin otoritesi, topluluğa alışma, müşterek öğrenim ve oyunlar, çocuk terbiyesinde mühim birer faktördür. Ancak, okul ile âile, daha doğrusu öğretmenle, anne baba hem fikir olmalı, birbirleri aleyhinde hiçbir şey söylenmemelidir. Hele okulda verilen bir cezâdan dolayı okul ve öğretmen aleyhine atıp tutmamalı, bilakis çocuğun bunu gelip anlatması hoş karşılanmamalıdır. Okula yeni başlayan çocuklarda birçok problemler olabilir. Bu problemlerin çözümü için, okul ve âilenin birlikte çalışması lâzımdır. Birçok âilelerde görüldüğü gibi, çocuğun okula başlamasıyla âdetâ rahatladıkları, sorumluluklarının çoğunu okula ve öğretmene yükleyerek ferahlık duydukları, öğretim ve terbiye vazîfelerinin de sona erdiğini zannetmek hatâlı ve çocuğun geleceği için kötü bir tutum olur.

Altı yaşını dolduran çocuk, harfleri, rakamları, kelimeleri anlayabilecek, okula gidebilecek bir durumdadır. Ayrıca o güne kadar bilmediği çalışma ve sorumluluk duygusu, başarıya ulaşma ve yarışma çabası da belirmiştir. Cemiyet geleneklerine ve kânunlara uymasını bilir veya uymak için gayret sarf eder. Kiminin yetiştiği çevre îcâbı görgü ve terbiyesi az, kiminin zekâsı türlü sebeplerle gelişmemiş, kimisi bütün gün anne babadan uzak kalabilecek serbestliğe ulaşmamış olabilir. Böyle çocuklar, okul düzenine ve ortamına uyamazlar, uysalar bile öğrenimde başarısızlığa uğrarlar.

İntibaksızlığın sebebi araştırılmalı

Çocuğun okul düzenine uyamayışının muhakkak bir sebebi vardır. Bu sebepler fizyolojik, sosyolojik veya psikolojiktir. Yâni çocuk okuldan önce veya okul sıralarında geçirdiği hastalık ve sakatlıklar, rûhî rahatsızlıklar, sosyal çatışmalar yüzünden bu duruma gelmiştir. Okula karşı gösterilen tepkinin ve başarısızlığın sebebi ne olursa olsun, çocuk bütün şahsiyeti ile bunun tesiri altında kalır.

Bütün bunlardan anlaşılıyor ki, anne babadan sonra okula ve öğretmene çok sorumluluklar düşmektedir. Çünkü öğretmenlik, yalnız okuyup yazmayı öğretmek, bilgi vermek değildir. Öğretmenin her çocukla ayrı ayrı uğraşması, gelişme mekanizmalarını incelemesi, yetiştiği çevreyi, evdeki hayâtını, sıkıntılarını, korku ve endişelerini bilmesi, hâşin ve dengesiz çocuklara özel ilgi göstermesi gerekir. Fakat bütün bu sorumlulukları öğretmene yüklemek insafsızlıktır. Bu problem âile-öğretmen iş birliği ile berâber çözülmelidir.

ZAMAN SİZE UYMAZSA...

Çocuklarının hallerinden şikayetçi olan bazı kimseler **Hz. Ali'**ye gelip sorarlar:" Çocuklarımızı babalarımızdan gördüğümüz şekilde yetiştirmeye çalışıyoruz. Fakat istediğimiz neticeyi alamıyoruz. Ne yapalım?" **Hz. Ali** bunlara şöyle cevap verir: "**Eskide ısrarlı olmayın! Zamanın şartlarına göre eğitin çocuklarınızı. Dünya işlerinde zaman size uymazsa, siz zamana uyun!...**"

Kısa ve öz olan bu sözde eğitimle ilgili çok güzel mesajlar var bizlere... Bunun için bizim zamanımızda şöyleydi böyleydi diyerek çocuklarımızı kendimizden, dolayısıyla değerlerimizden uzaklaştırmamalıyız.

Anne-baba olmanın kolay olmadığını hiçbir zaman unutmayalım. Saksıdaki bir çiçek bile ilgi ister, bakım ister; kendiliğinden yetişmez.

Saygı görmeyen bir çocuktan saygı beklemeyin. Sevgi görmeyen bir çocuktan sevgi de beklemeyin. Çocuğunuza içten bir sarılma, sevgiyi tüm kelimelerden daha iyi anlatır. Sevgi yoluyla çözüm aramamak, yeni çatışmaların kaynağıdır.

Çocuklardaki merakı engellemeyin. Merak, bilginin kaynağıdır. Girişimciliği engellemeyin. Girişimcilik, canlılığın kaynağıdır. Bireyselciliği engellemeyin. Bireysellik, bilgeliğin kaynağıdır.

Çocuklara karşı verilen olumsuz tepki, olumsuz etkiyi oluşturur. Olaylara kayıtsız kalmak, hakettiği övgüyü bulamayan çocukların çevrelerine verdikleri bir tepkidir.

Çocuklarınızı yakından izleyin. Her gün yeni şeyler keşfettiğinizi göreceksiniz. "Hayır" kelimesini kullanmanız gerekiyorsa, bunu çocuğunuzu küçük düşürmeyecek şekilde yapın.

Çocuklarınıza söylediğiniz her söz, sizi üzecek ya da sevindirecek bir biçimde, onlar tarafından tekrar size geri dönecektir.

Kurallarınız varsa, nedenleriniz de olmalıdır. Bu nedenleri bilmek hem sizin hem de çocuğunuzun hakkıdır. Çocuğunuza soru sorarsanız, cevabı beklemeyi unutmayın.

Çocuğunuzun arkadaşlarını, kendi arkadaşlarınız gibi sıcak karşılamalısınız.

Çocuğunuzun yanında, eşinizle münakaşa kavga etmeyin.

Çocuğunuzun sorularına karşı göstereceğiniz ilgisizlik, onun başka sorular sorma isteğini kıracaktır ve bilgi dağarcığı yetersiz olacaktır. Eğer sinirli ve iyi değilseniz, "kötü bir gününüzde" olduğunuzu çocuğunuza söylemelisiniz.

Sizin gibi, çocukların da hayal kurmaya ihtiyacı vardır. Çocuğunuz, hayallerinden birini sizinle paylaşmak istiyorsa, size ne kadar değer verdiğini anlayın ve onu tüm kalbinizle dinleyin.

Hata yaptığınızı çocuğunuza itiraf edemiyorsanız, güvenilirliğinizi zamanla kaybedersiniz. Çocuğunuzdan, hissetmediği şeyleri söylemesini beklemeyin.

Anne-babanın yerine getirmesi gereken en önemli ve en güç sorumluluk, çocuklarına, duygularına nasıl yön verebileceklerini öğretmektir.

Çocuklar, karar vermeyi karar vererek öğrenirler. Onları bu konuda özendirin.

Çocuğunuza yapamayacağınız sözü vermeyin; verdiğiniz sözleri de mutlaka tutun.

Konuşan bir çocuğun sözlerini tamamlamaya çalışmayın.

Bir çocuğun hayatındaki tüm riskleri kaldırırsanız, o çocuğun hayatındaki tüm canlılığı da kaldırmış olursunuz.

Yetişkin çocuklara, dini yönden baskıcı olmayın, onlardan çok fazla şey istemeyin; sadece namaz kılmasında ısrarcı olun. Namazını muntazam kılarsa, diğerleri kendiliğinden hallolur.

Çocuklarımız niçin bizim gibi değil?

Herkes aynı şeyden şikayetçi, deniyor ki: Çocuklarımız bize niçin benzemiyor, niçin bizim gibi yaşamıyor. Aile itibarımızı, şerefimizi on paralık ediyorlar; namaz yok niyaz yok; manevi değerlerimize ilgisizlik, ilgisi olsa da bizim gibi değil; pejmurde bir hayat sürüyorlar.

Hatta hali vakti yerinde olanlar, bu şikayetlerini daha ileri safhaya götürüyor; sebebini öğrenmek için psikiyatri doktorlarına gidiyor. Şikayetlerini anlatıp: "Psikolojisi mi bozuk? Tedavi mi gerekir" diye soruyorlar.

Kendilerine, "**Çocuğunun senin gibi olması için ne yaptın?"** diye sorulduğunda, yıllardır Batı'dan aldığı telkinlerle hemen şunu söylüyorlar:" **Ben o konuda çocuklarımı serbest bıraktım. Nasıl olsa bize uyar, bize benzer diye düşündüm. Baskı ters tepebilir inancı ile yönlendirmeye girmedim. Sadece, yazın bir ara Kur'an-ı kerim kursuna göndermiştim. Onun dışında kendi haline bıraktım."**

Okul durumunu sorduğunuzda ise, görevini fazlasıyla yerine getirmiş bir kimse rahatlığı ile hemen cevap veriyor: "Yıllardır yığınla para verip düzenli olarak hazırlık kurslarına gönderdim. İlkokuldan itibaren okula gitmesinde, eve döndüğünde derslerine çalışmasında ısrarlı takipçi oldum. Ayrıca yazları yabancı dil kursuna gitti. İngilizcesini geliştirmesi için yurt dışına gönderdim. Geçmişte ben çok sıkıntı çektim, çocuğum sıkıntı çekmesin diye her istediğini, en pahalısından aldım; istediği hiçbir şeye olmaz, demedim. Fakat, okumasından da memnun değilim..."

Ailenin şikayetçi olduğu çocuklara sorduğunuzda onların cevabı da şöyle oluyor genelde:

"Okuyup, toplumda belli bir yerim olması için, çok çalışmam gerektiğine inanıyorum. Ama ancak bu kadar oluyor. İnanç meselesine gelince, elbet kendime göre inancım var ama çevreye uyumlu olmak benim hedefim. İnşaallah yaşlanınca, hatta emekli olunca ibadete başlarım. Şu an buna vaktim yok. Ayrıca, okulda gerici damgası yemek istemiyorum."

Aslında, sıkıntının sebebi ve çaresi bu baba ile çocuğun itiraflarında var. Bütün mesele babanın şu iki cümlesinde düğümleniyor: Birincisi, **"Çocuğumu manevi değerlerimize yönlendirmedim"** ikincisi, "**Her türlü ihtiyacını karşıladım**" cümlesi.

Ne verdin ki ne istiyorsun?

Her gencin okuması, çağın şartlarına göre kendini yetiştirmesi önemlidir. Fakat, bundan daha önemlisi ise, öz değerlerimize, kültürümüze uygun yetiştirilmesidir. Aslında bu, daha çok emek, daha çok para gerektirir. Her nedense buna emek verilmiyor, gereken yatırım yapılmıyor.

En zor olan şey için hiç yatırım yapmıyoruz ancak, her insanın kendi gayreti ile elde edebileceği bilgiler için, varımızı yoğumuzu seferber ediyoruz. Bir meyve ağacı bile kendiliğinden yetişmez, bakım ister. Biz, bir meyve ağacına gösterdiğimiz itinayı kendi çocuklarımıza göstermiyoruz. Sonra da kalkıp, çocuğumuzdan şikayetçi oluyoruz. Adama, ne verdin ki ne istiyorsun, ektin mi ki biçesin demezler mi?

Her ihtiyacı temin edilen çocuğun, hem okulunda, hem ailesinde eğitim ve öğretim güçleşir. Çocuk şımarık yetişir ; bu da, inancında, yaşayışında gevşeklik meydana getirir.

İnsan ihtiyaçsız olursa azar. Sıkıntı çekmeyen varlığın, rahatın kıymetini bilmez. Yine sıkıntı çekmeyen, çaresiz kalmayan, Yaratanını hatırlayamaz. Ona sığınmada, bildirdiği emir ve yasakları yerine getirmede, isteksiz ve şuursuz olur. Hedefi sadece, yemek içmek, gezmek olur. Bu düşünce de bir gencin hem dünyasını hem de ahıretini perişan eder.

Anne- baba daha küçük yaşlarda çocuklarının yemelerinde, içmelerinde, yatmalarında, soğuk havalarda ne giymeleri gerektiği konusunda onları adım adım takip eder. Üstelik, bu konularda ısrarcıdır. Çocuğunu **"ilerde öğrenir yaparsın**" diye bu davranışında serbest bırakmaz. Her gün ısrarla okula gönderir, derslerine çalışması için baskı yaparlar. Peki, her konuda ısrarla takip edip de küçük bir çocuğun ahlaki ve dini eğitimini kendi haline bırakan veya **"Büyüyünce kendi seçimini kendi yapar."** mantığıyla hareket eden anne ve babanın, sonra da dönüp, **"Çocuğum bizim gibi niçin değil?"** demeğe hakkı var mı?

Zamanımız ilgi, sevgi devri

İnsanın alışkanlıklarından vazgeçmesi kolay değildir. Hele bu alışkanlık, asırlardır devam ede gelen, bir alışkanlık, bir davranış şekli ise, durum daha da zorlaşır.

Aile içi eğitimden, çocuklarımıza karşı davranış şeklimizden bahsediyorum. Asırlardır süre gelen bu davranış şeklimiz; otoriter, mesafeli bir metot idi. Bu zamana kadar iyi neticeler de alındı bu metoddan.

Ancak, zamanımızda herşey çok hızlı değiştiğinden istenilen netice tam olarak alınamıyor artık. Zorlamalar, katı prensipler geri tepiyor. Baskı altında belli bir kalıba sokulan gençler, delikanlılık çağına girince, tam tersine bir kalıpla çıkıyor karşımıza.

O zamana kadar zorlamalar ile namazını kılan, kılık kıyafetine dikkat eden gençler bir çırpıda bu değerlerden sıyrılıyorlar çoğu zaman. Bu da gösteriyor ki, artık metodumuzu değiştirmemiz, kendimizi yenilememiz gerekiyor.

Eskiden çocukları **cemiyet; okul, sokak** terbiye ediyordu. Bunun için aileye, babaya fazla bir iş kalmıyordu. Babanın çocuğuna faydalı olması daha zor olduğu için, baba çocuğu ile arasına mesafe koyarak, daha etkili olan cemiyet eğitimine havale ediyordu.

Cemiyet eğitim özelliğini kaybetti

Şimdi cemiyetin, sokağın, okulun bu faydalı eğitim özelliği kalmadı. Aksine çevresi çocuğa zararlı oluyor. Televizyon ve internetin faydaları yanında verdiği zararları kelimelerle ifade etmek mümkün değil. Böyle bir ortamda, çocukla ilgilenmeyip, araya mesafe koymak, onu her türlü vahşi hayvanın bulunduğu ormanda yalnız bırakmak gibidir.

Bunun için çocuğumuzun dünyasını ve ahiretini düşünüyorsak, küçük yaştan itibaren ilgilenmek, sevgi ve şefkatle yaklaşıp manevi değerlerimizi ürkütmeden vermek zorundayız. Bunu yaparken ölçüyü iyi muhafaza etmek zorundayız. Aşırı denetim, çocuğu pasifleştirir, aşırı hoşgörü çocuğu şımartır ve olgunlaşmasını engeller. Peygamber Efendimizin buyurduğu gibi, **"Çocuklarınızla çocuklaşınız"** metodu içerisinde onlara yaklaşmalıyız.

Eğitim zor iştir. Zaman ister, sabır ister, emek ister. Altı ay ömrü olan çiçek bile bakım ister, kendiliğinden yetişmez. Mesela, dinimiz, namaz kılmadan önce, namazı sevdirmemiz, alıştırmamız için çocuğa üç senelik bir zaman dilimi belirliyor. Yedi yaşından başlayarak, 10 yaşına kadar namazı alıştırmamızı emrediyor. Bunun gibi, bütün manevi değerlerimizi verebilmemiz için çocuğa zaman ayırmamız şart. Bunu da, yavaş yavaş alıştıra alıştıra zorlamadan, nefret ettirmeden yapmamız gerekiyor.

Çocukların dinimize uygun giyim tarzına alışmaları da küçük yaşlarda başlar. Kız çocuklarımıza daha küçüktür diye dekolte kıyafet giydirirsek, buna alışır büyüyünce normal kıyafete geçmesi zor olur. Çocuk gördüklerine imrense bile, ona uygun şekilde anlatarak ileride yapamayacağı işlerden şimdiden uzak tutmak gerekir.

"Hoş gör, boş ver, ileride düzelir" anlayışıyla çocuğun olumsuz davranışları düzeltilmezse, ileride hoş görülmeyecek şeyleri hoşgörü ile karşılar. Aşırı gevşek tutumla yetişen çocuk; bencil, sabırsız ve anlayışsız olur.

Hoş görü gösterilecek; fakat bu zamanında, yerinde olacak. Ana babanın yanlışı: neyin doğru, neyin yanlış olduğunu bildiği halde, kimi zaman yanlış yapılmasına hoşgörü göstermesidir.

Aşırı sevgi zararlı

Sevgi, yanlışları görmemezlikten gelmeye sebep olmamalıdır. Aşırı sevgi, çocuğu sevgiye boğar, çocukta bağımlılık ve güvensizlik oluşturur. Karşılaştığı her meselede çözüm kapısı olarak ana babaya dayanır, onlara güvenir; fakat kendine güvenmez.

Çok çalışmasını, çok ibadet etmesini değil; düzenli, istikrarlı olmasını istemeli ve bu yolda telkinlerde bulunmalıdır. Programlı olması ve zamanı iyi kullanması hususunda ona yardım etmelidir. Bunları yaparken aksama olduğu zaman da onu sevgisizlikle cezalandırmamalıdır.

Aile içinde kutuplaşmalara; anne ile kızın bir yanda, baba ile oğulun bir yanda; bazen anne ile baba bir yanda, çocuklar bir yanda biçiminde ortaya çıkan gruplaşmalara fırsat vermemelidir..

Çocuk hakkında bütün kararları "çocuğumu en iyi ben tanırım" anlayışıyla almak, ondan sadece bu kararlara uymasını beklemek, mutsuz, kendi yetenek ve ilgisine uygun bir meslekte çalışmayan, bu nedenle de kendisiyle barışık olmayan bir insan oluşturur.

“Sen benim dediklerimi yap, yaptıklarımı yapma” anlayışı yanlıştır. Çünkü, çocuklar, söylediklerimize değil, yaptıklarımıza bakarlar. Söylediklerimizle yaptıklarımız birbiriyle uyumlu olmalı. Çocuğumuzu dinlediğimizi, onu adam yerine koyduğumuzu hissettirmeliyiz.

Çocuğunuza “**Sana güveniyorum, elinden geleni yapacağına inanıyorum**” mesajı vermelidir. Asla, “**Bu kafayla gidersen**....”, “**Ben demedim mi....”** diye başlayan sözler söylememelidir. Böyle sözler, bizden uzaklaşmaya, nefrete sebep olur.

“GENÇLİK CİNNETTEN BİR ŞUBE “

Gençlik cinnette olduğu için evlilik müessesesi gün geçtikçe çökmekte, bu çöküşün daha hızlı olması için medya da elinden geleni yapmaktadır. Batı’da gerçek manada aile zaten kalmadı. Gençler normal evlenme yerine "Beraberliği” tercih etmekteler. Bizde de bu akım hayli mesafe aldı; çünkü bazı çevreler devamlı bunu körüklemektedirler.

Halbuki, toplumun yapısını ilgilendiren yapılanmalarda, değişikliklerde çok dikkatli olunmalıdır. Çoğu zaman yapılan yanlışlığın telafisi mümkün olmamaktadır. Bunun için, “cinsiyet konusunda” yayın yapan kuruluşlar, mutlaka, ama mutlaka, “kadın ve erkek psikolojisini”, “cinsiyet motivinin mahiyetini ve gücünü” çok iyi bilmek durumundadırlar.

Bütün canlılar, üremek zorundadırlar. Üreme de türlere göre değişmektedir. İnsanlarda üremenin, yüce kitabımız Kur’an-ı kerimde buyurulduğu üzere “nikahlı çiftler arasında” cereyan etmesi gerekmektedir..

Kur’an-ı kerimde bildirildiği üzere, kadın ile erkek arasında “bir sevgi, gönül bağı” vardır. Nitekim, ayet-i kerimde, **“Sizi bir tek candan (Hz. Adem’den) yaratan, ondan da gönlü buna ısınsın diye eşini (Hz. Havva’yı) yaratan O’dur.”** buyurulmuştur. (Araf/189.)

Böylece beşeriyet, iki cinsi birbirine kaynaştıran sevgi gücü ile o günlerden, bugünlere üreyerek gelebilmiştir. Bunun için halk arasındaki, “ Nikahta keramet vardır” sözü meşhur olmuştur. Bazıları beşeriyeti, bu konuda “başı boşluğa” teşvik etmişler; her türlü sosyal ve vicdanî sansürü ortadan kaldırmak istemişlerdir. Bu konuda, İslâmın gösterdiği gerçekçi ve mutedil yolu terk etmişlerdir.

Sosyalleştirme dayatması

Bunun için de çocuk, ergen ve genç psikolojisinden habersiz kişiler, cinsel eğitim ve sosyalleştirme adı altında çok yanlış davranışlar içine düşmüşlerdir. Meselâ, çocuklar ısrarla bir arada tutularak “sosyalleştirilmeye” çalışılmıştır.

Halbuki, bu konuda psikologların ve pedagogların tespitleri tamamı ile farklı. İlim adamlarına göre, 0-6 yaşları, insan hayatında “ilk çocukluk” dönemidir ve bu yaştaki çocuklar kız-erkek ayırımı yapmadan birlikte oynamaktan, birlikte hareket etmekten hoşlanırlar. Fakat, “ikinci çocukluk” dönemi adı verilen 6-12 yaş çocukları ve ergenlik çağı için durum, tamamı ile tersinedir.” (Rıza Kardaş – Eğitim Psikolojisi)

Yani, bu yaşlarda, kızlı-erkekli karma gruplar meydana getirmekten hoşlanmazlar; onlar, “**kendi cinsleri**” ile birlikte çocuk grupları oluşturmaya çalışırlar. Hatta, onlara göre, bu yaşta bulunan çocuk grupları, karşı cinsin meydana getirdiği gruplara **“öfke**” ile bakarlar. Beraberlikte ısrar psikolojik bozukluklara sebep olur. Bu konuda bütün psikolog ve pedagoglar aynı görüştedir. Bu hususu, E.B. Hurlock da, “Psikometri”nin kurucusu Moreno da teyid ederler.

Bu yaş dönemleri içinde bulunan çocukları ve ergenleri “**sosyalleştireceğim**” ve “**karşı cinse intibak ettireceğim**” diye ortaya çıkan, onların psikolojik özelliklerine ters düşen zorlamalara giden kişi ve müesseseler, başarılı olmak şöyle dursun, çok ters tepkilerle karşılaşmaktadırlar.

Ateş ve barut

Toplumun “**delikanlılık çağı**” dediği, bu dönemde gençler önemli psikolojik ve fizyolojik değişimlere uğrarlar, yepyeni meseleler karşısında kaldıklarını görürler. Hele, “**delikanlıların**” bu durumunu, istismar ve tahrik eden çevreler ve uyarıcılar fazla ise, buhranın boyutları gittikçe büyür; iş, birçokları için “**cinnet”** mertebesine varabilir.

Amerika ve Avrupa cemiyetlerinde, kısmen de bizde görüldüğü üzere, çeşitli suçlar işleyen ve korkunç sapık davranışlar gösteren “gençlik akımları” oluşur. Genişleyen, büyüyen ve kalabalıklaşan bütün “**sanayi toplumlarında**” görüldüğü üzere, aile ve

cemiyet zayıfladığından, başıboş kalan genç nesiller, akla, hayale gelmeyecek; şeytana tapma, sapık ilişkiler, uyuşturucu kullanma gibi her türlü çılgınlıklara başvurabilmekteler.

Sevgili Peygamberimizin buyurdukları gibi, başıboş bırakılan gençlik gerçekten de şimdi**, "Gençlik cinnetten bir şube..."** dir. Hele bu gençlik, sahipsiz, himayesiz ve kontrolsüzse... Üstelik bir de kışkırtıcı film ve yayınlarla karşı karşıya ise...

Ecdadımızın "**ateş ve barut**" misâli ile tehlikeli bulduğu, genç kız ve erkek ilişkilerinin, Amerika ve Avrupa cemiyetlerinde gençleri ne hale getirdiğini, çok iyi tahlil etmek gerekir. Başıboş ve kontrolsüz bir cemiyette, "**serbest beraberliklerin**" insanı hayvanlaştırdığı bir gerçektir. İnsanlıkla, medeniyetle hiç alakaları kalmamıştır. Yeme içme ve çiftleşmeden başka bir düşünceleri yoktur.

Böyle bir toplum, teknolojide ne durumda olursa olsun, yok olmaya mahkumdur. Çünkü toplumları ayakta tutan teknoloji değil, medeniyettir; ruhu besleyen manevi ve ahlâki değerlerdir.

BARDAK BOŞ KALMAZ!

Görünüşte basit gibi de görünse bazı olaylar iz bırakıyor hafızada... Fizik öğretmenimiz birgün derse girdiğinde çantasından çıkardığı su bardağını masanın üzerine koymuştu. Biz bardağı ne yapacak diye merakla beklerken, defteri imzaladıktan sonra boş bardağı gösterip sordu:

- Çocuklar bu gördüğünüz bardak dolu mu, boş mu?

Biz hep bir ağızdan bağırdık:

- Boş öğretmenim!

- Bilemediniz çocuklar, hiçbir şey boş kalmaz. Şu anda bardak hava ile dolu. Su koyduğunuz zaman da hava çıkar su ile dolar!...

Bu fizik kuralı sadece madde için değil; insanın ruhî yapısı için de geçerlidir. Öyle veya böyle bir şeye inanmak zorundadır insan, boş kalamaz. Ateistler bile inançsız değildir aslında, kendilerine göre bir inançları vardır.

Çekilen sıkıntıların sebebi

Bugün çekilen sıkıntıların sebebi, insanın sadece madde olarak görülmesi ve mana tarafının ihmal edilmesidir... Allahü teâlâ, insanı madde ve mana olarak dengelemiş. Bu denge bozulunca, felâketler birbirini izliyor...

Bugün, her türlü imkâna, lükse rağmen gençlik bunalımda. Gençlerin ölüme giderken söyledikleri sözler, bunu ortaya koyuyor fakat bunu anlayacak insan nerede? Hâlâ çare başka yerde aranıyor. İlâç yerine zehir veriliyor...

Sen, çocuğa Allaha inanmanın lüzümunu öğretmezsen, aksine bunu gericilik, yobazlık olarak empoze edersen, o da gider şeytana tapar; nasıl olsa böyle bir duruma karışan, ayıplayan da yok...

İnanma ihtiyacı, insanın yaratılışında mevcut. Bunu yok etmek veya bunun yerine başka şeyi koymak mümkün değil... Her türlü maddî imkânlarla donatılmış, lüks içinde yüzen, fakat maneviyattan uzak tutulmuş kolejli gençler, "**Hepinizi seviyoruz, ama buraya ait değiliz**" diyerek, onbeşinci kattan merdiven boşluğuna kendilerini bıraktılar ve beton zeminde feci şekilde can verdiler. Neye böyle yaptılar, çünkü onlara buraya, bu dünyaya ait oldukları öğretilmedi.

Onların sadece maddelerine hitap edildi... Her türlü ihtiyacı karşılandığında insanın mutlu olacağı zannedildi. Maneviyat aksesuar olarak görüldü...

Fakat bütün maddî imkânlara, lüks dairelere rağmen onlar, huzuru terk edilmiş metruk hâldeki tarihi binada buldular!... Burada içki, fuhuş ve uyuşturucu eşliğinde ayinler düzenleyerek kedi, köpek kurban ettiler. İnanç boşluklarını böylece doldurmaya çalıştılar kendilerince. Huzuru yanlış yerde aradıklarından da, susuz olanın deniz suyu içerek daha da susadığı gibi daha çok huzursuz oldular. Neticede bu huzursuzluk onları intihara sürükledi. Biz gerçek huzurun yerini öğretemediğimiz için, birileri gerçek huzurun intiharda olduğunu empoze etmişti onlara. Hem de nereden? Ta okyanus ötesindeki **ABD'**den...

Bugün dünyada yaklaşık 10 milyondan fazla kişi şeytana tapıyor... Türkiye'de de yayılmaya başladı bu sapık inanç. Sen bardağı doldurmazsan, birileri gelip dolduracak, bardak boş kalmaz çünkü...Ama su ile ama hava ile ama zehir ile...

İntihar zayıf inancın eseri

Bu arada yeri gelmişken biraz da çocuklara kadar inen intihar üzerinde duralım. İntiharın ne olduğunu da anlatamadık toplumumuza. Anlatamadığımız bir yana filmlerde, intiharı sıkıntılardan bir kurtuluş yolu olarak gösterdik.

İntihar genelde inanç boşluğunu veya zafiyetini gösterir. Müslüman intiharı düşünmez bile. Çünkü intihar, bir çare, bir kurtuluş değil, aksine tarifi imkânsız azaplara kendini atmak demektir. İntihar etmek, küfre yakın çok büyük günah olduğu için, ölürken dayanılmaz acılara maruz kalır. Bu acı azap sonsuz olarak devam eder. Bunu bilen intiharı nasıl düşünsün?

Bizde intihar olayları, maneviyatın zaafa uğradığı dönemde yani Batı ile içli dışlı olduğumuz Tanzimat'tan sonra görülmeye başladı. **İntihar** kelimesi, Tanzimat'tan önce yazılan lügatlarda bile yoktu.

Dinsizliğin ve inanç zayıflığının intihar üzerindeki etkisi büyüktür. Avrupa'da, hayat standardı yüksek olan yerlerde, intihar oranı daha yüksektir. Avrupa'daki intihar oranı Türkiye'dekinden **15-20** kat daha fazladır. Meselâ **Fransa'**da 100 bin kişiden **44'**ü intihar etmektedir. İntiharda Türkiye en alt sıralardadır. Türkiye'de de batıdan doğuya gittikçe inanç kuvvetlendiği için intihar oranı düşmektedir.

Bütün bunlar gösteriyor ki, huzursuzlukların, intiharların panzehiri sağlam bir inançtır... Gerisi havanda su döğmektir.

FARKIMIZ ÇOCUKLARA NAKLEDİLMELİ

Ayakta kalmak, hayatı idame ettirebilmek için farkı muhafaza etmek şarttır. Peki fark nedir? Fark, orijinalliktir, diğerlerinden ayıran özelliklerdir. Bir cemiyeti, cemaati, inancı, hatta devleti bu farklılıklar ayakta tutar. Bunun için çocuklarımıza, Müslüman olduğumuz, diğer milletlerden farkımız anlatılmalı, hafızalarına nakşedilmelidir.

Farkı çocuklarına nakletmeyen, orijinalliğini muhafaza edemeyen toplumlar dağılır; tarihe karışır. Bunun geçmişte sayısız örnekleri vardır. Osmanlıyı altı asır sapa sağlam ayakta tutan, dünya imparatorluğu haline getiren orijinalliği idi; diğer devletlerden farkı idi. Bu orijinallik Batı hayranı enteller tarafından bozulunca, asli unsurlar bir bir yok olup, devlette sarsıntı başladı. Sözde aydınların körü körüne, her şeyi ile Batılaşma gayreti, devletin sonunu hazırladı.

Fark muhafaza edilmezse

Son yıllarda, Müslümanların başına gelenler de, farkı muhafaza edememekten dolayıdır. Mesala Bosnalılar Müslüman bir toplum olmalarına rağmen, yaşayış olarak Sırplardan farkları kalmamıştı. **Çocuklarına Müslüman ismi koymak** bile ayaplanır hale gelmişti. Kız alıp veriliyordu. Düğünlerinde ve diğer örf adetlerinde arada hiçbir fark kalmamıştı. Onları kendilerinden farklı görmüyorlardı. Arada fark kalmayınca da bildiğimiz feci olaylar meydana geldi. İkiyüz elli bin kişi, çocuk, yaşlı, kız, erkek demeden katledildi.

Fark muhafaza edilmediğinde, sadece cemiyetler, devletler yok olmaz. İnançlar, dinler için de bu kural geçerli. Mesela bugün Peygamber efendimizden bu yana devam ede gelen "**Ehli sünnet vel cemaat**" itikadına sahip insan sayısı çok azaldı. Eskiden bütün İslam ülkeleri bu itikada sahipti. Bu itikadın aslına, orijinaline sahip çıkılmadığı ve yaşanmadığı için bu ülkelerin çoğunda kalmadı.

Bırakın ehli sünnet itikadına mensup Müslümanı bulmayı, Ehli sünnet'in ne olduğunu bilen bile yok. İslam ülkelerinin Batı'dan farkı kalmadı. Hadis-i şerifte, **"Kendini bir kavme benzeten onlardan olur**" buyuruldu. Bu hadis-i şerif, âhlâkını, ibadetlerini, yaşayışlarını islâm düşmanlarına benzeten, onların kötü âdetlerine uyanları, haramlara "güzel sanat" ismini takanları haber vermektedir.

Bir fikrin, bir inancın ayakta kalabilmesi "**farkın"** devamlı gündemde tutulması ve bu farkın yaşanması ile mümkündür. Bunun için de; aynı inancı taşıyan kimselerin her vesile ile beraber olmaları, birbirlerinden kopmamaları gerekir. Aralarındaki ufak tefek meseleler ayrılığa sebep olmamalıdır. Sürüden ayrılanı kurt kapar. Sevgiyi, muhabbeti gideren, dedi-kodu, gıybet gibi aşağılıklara tenezzül edilmemelidir.

Yine aynı inancı taşıyan kimselerin, zaruri beraberliklerin dışında, farklı, bozuk inançta ve yaşayıştaki kimselerden uzak kalmaları, bunlarla sosyal aktiviteye girmemeleri

gerekir. Çünkü, kötülükler, kötü huylar, bozuk inançlar bulaşıcı hastalıklardan daha hızlı yayılır.

"Bir millet kendini bozmadıkça..."

Bunlara dikkat etmeyen, belli bir ideali, şuurlu bir inancı olmayan sıradan bir kimse, durumuna düşer. İdeali olmayan; davasını, inancını yaşayamaz ve yaşatamaz. Kendisinden sonraki nesillere intikal ettiremez.

Yaşanmayan davanın, "Orijinalliği" "farkı" zamanla yok olur. Farkı kaybeden farkında olmadan kendini de kaybeder. **İnandığı gibi yaşamayan, daha sonra yaşadığı gibi inanmaya başlar.** Ondan sonra da, bize ne oldu, biz eskiden şöyleydik, böyledik, demenin faydası olmaz. İnsan kendini değiştirmedikçe, cenab-ı Hak verdiği nimetleri geri almaz. Allahü teâlâ, Kur'an-ı kerimde, **"Bir millet, kendini bozmadıkça, Allah onlara verdiğini değiştirmez."** buyurmaktadır.

İnsanın kendini bozulmaktan muhafaza etmesi kolay değildir. Azgın sele kapılmış kimsenin kendini koruyabilmesinden daha zordur. İnsan önce kendisini, sonra çoluk çocuğunu sonra da çevresini kurtarmanın gayreti içinde olmalıdır. Bir Müslümanın imanını kurtarmak yüz kafiri Müslüman yapmaktan daha kıymetlidir.

Bu da ancak, "**farkı**" "**Orijinalliği**" çocuklarımıza intikal ettirip bunu muhafaza etmekle mümkündür.

Gençleri fuhuşa alıştırma tüzağı: "SEVGİLİLER GÜNÜ"

Batı kaynaklı, Anneler Günü, Babalar Günü... gibi, " **Günler**" o kadar çoğaldı ki, saymaya kalksak eksiksiz kalır tam sayamayız. Bu günlerin aslını, çıkış sebebi araştırdığımızda hepsinin "**Hıristiyan kaynaklı**" olduğunu görüyoruz. Hangisinin kapağını kaldırırsanız kaldırın mutlaka, Hıristiyanlık propagandası vardır. Ayrıca Batı'da günah mevhumu olmadığı, olsa bile Pazar günü papaza gidip üç beş dolar vererek insanlar kendisini temize çıkarttığı için bu günlerde, Hıristiyanlığın propagandası yanında, sevgili, aşk gibi kavramlar altında zina, fuhuş, gibi her türlü ahlaksızlığın önü açılmakta ve bunlar meşrulaştırılmaktadır.

Böyle milletler, böyle bir inanç sahibi kimseler için bunlar normaldir. Her din mensubu her fırsatta, bir şekilde kendi dininin propagandasını yapmak, dinini yaymak ister. Her ahlaksız da ahlaksızlığını yaymak, kendine taraftar bulmak ister. Beni garibime giden, Müslümanların bunlara sahip çıkması, üstelikte dört elle sarılması. Bu, Müslümanların kültürlerinden, dinlerinden ne kadar uzak olduğunu veya uzak bırakıldığını gösterir. Müslümanlar, yabancı, kültürlere, inançlara verdiği desteğin, dörtte birini kendi kültürlerine, dinlerine verseler kısa zamanda kendi öz değerlerimiz hakim olur. Çünkü halkımızın bu değerlere yabancı değil, aşina olduğu bir kültür.

St. Valentinus efsanesi

Şimdi gelelim, son yıllarda iyice yaygınlaşan "**Sevgililer Günü**" (Saint Valentine's Day) efsanesine. Değerlerinde olduğu gibi, bunun kaynağında da, Hıristiyan motifi var.

Sevgililer gününde ismi geçen Valentine, bir Hıristiyan azizidir. III. Yüzyılda, Roma tahtında İmparator II. Claudius oturuyordu. "Zalim" adıyla tanımlanan Claudius aşırı savaş ve askerlik tutkunuydu, her yetişmiş erkeğin muhakkak asker olmasını istiyor ve kimseye göz açtırmıyordu.

Öylesine ileri gitmişti ki, askerliğe engel oluyor düşüncesiyle evlenmeyi dahi yasaklamıştı. Gençler şaşkındı, kimse korkudan evlenemiyordu. İmparator tüm Romalılar'ın 12 tanrıya tapmalarını aksi şekilde davrananların ve özellikle de Hıristiyanlar'la ilişkiye girenlerin ölümle cezalandırılacaklarını emretti.

Bu emre uymayanların arasında **Valentinus'**da vardı, gezerek dini nasihatlar veriyor ve İmparatorun hatalı olduğunu anlatıyordu. Sonunda yakalandı ve hapse atıldı. Valentinus'un hapiste olduğu günlerde yaşananlar efsaneye dönüşerek günümüze kadar ulaştı.

Şimdi gelelim bu efsane vesilesi ile yapılan Hıristiyanlık propagandasına. Hapishaneyi korumakla görevli gardiyanın kızkardeşi Julia'nın gözleri doğuştan görmemektedir, gardiyan Valentinus'un anlattığı Hz.İsa ile ilgili öykülerin arasında körlerin gözlerinin açıldığını öğrenince, kardeşini gizlice Valentinus'un yanına getirir, ondan yardım ister. Valentinus onu önce Hıristiyan yapar. Sonunda, Valentinus, "Tanrı bizim için en iyi olanı yapar, yeter ki buna inanalım." der. **Julia, yere diz çöker ve,"İ**nanmak istiyorum, yardım et." der. Beraberce duaya başlarlar.

Birden hücrenin içersi altın renkli bir ışıkla aydınlanır ve Julia haykırır; "Valentinus, görüyorum, görüyorum."

Valentinus duaya devam etmesini söyler. Ertesi gün Valentinus ölür. Ölmeden önce de Julia'ya son bir not yazar, Tanrı'ya hep yakın olmasını öğütler. Mektup, ertesi gün Julia'ya ulaşır, o günün tarihi 14 Şubat 270'dir. Valentinus, sonradan Papa I. Julius tarafından, "Porta Valentini" adı verilen bir kemer kapısının altına gömülür. Şimdi orada Roma'da Praxedes Kilisesi vardır.

Julia, mezarın yanına pembe çiçekler açan bir badem ağacı diker. Günümüzde sevginin ve dostluğun simgesinin badem ağacı olması buradan kaynaklanır.

Ayrıca, 15 Şubat tarihi Roma tanrıçalarından **Februata Juno** adına yapılan kutsama töreninin günüdür; birbirleriyle ilk kez cinsel ilişkiye girecek gençlerin adlarının yazıldığı parşömenler, o gün tanrıçaya sunulurdu. Kuşların çiftleşme döneminin başlangıcı kabul edilen Şubat ayı döneminde, gençler de onları örnek alarak eşleşirlerdi. Yine Roma'da 15 Şubat'ta kutlanan gençlerin aşk festivalinin özgün adı Lupercalia'dır, geleneksel olarak hediyeler verilirdi. Bu iki tören 14. Şubat'ta birleştirildi.

Günümüzdeki yorumuyla "**St Valentine**" yani **Sevgililer Günü**, Roma'daki gibi sevenlerin birbirlerine sevgilerini Valentinus'un son mesajında olduğu gibi küçük kartlar ve hediyelerle sunmaları şeklinde kutlanmaktadır. İşte Sevgililer Günün aslı astarı bu. Bu günün özeti; Hıristiyanlık propagandası ve fuhuş...

Hıristiyanların kısır döngüsü

Aslında Hıristiyan din adamları bu konuda bir kısır döngüye yakalanmış durumdalar. Dinden uzaklaşan, gençleri dine çekebilmek için, onların hoşuna gideceği, içki, flört, zina, fuhuş gibi zararlı eylemleri meşrulaştırarak, onların dine ilgisini çekmek istiyor. Bu tür ahlaksızlıklara alışan gençlik ise iyice dinden uzaklaşıyor. O hale geldi ki, Papalık homoseksüelliğe bile cevaz verdi, pek çok papaz resmen homoseksüel. Bu durum, Hıristiyanların Hz. İsa'ya indirilen ilahi dinden ne kadar uzak olduklarının da göstergesi.

Dinden uzaklaşmasınlar diye insanlık dışı her türlü kötülüklere göz yumunca da, Avrupa'da aile hayatı bitti. Evlilik dışı Gayri meşru ilişkiler, meşru hale geldi. Mesela, Fransa'da yapılan son araştırmaya göre, doğan her 2 çocuktan 1'inin evlilik dışı ilişkilerin sonucu dünyaya geldiği ortaya çıktı. **Le Monde** gazetesinin, **Fransa Ulusal İstatistik ve Araştırma Kurumu** verilerine dayanarak verdiği haberine göre, Fransa'daki evliliklerin sayısında son 4 yılda yüzde 6'lık bir azalma meydana geldi. Son 35 yıl baz alındığında ise bu oran yüzde 40'u buluyor. Son 40 yıl içinde dünyaya gelen evlilik dışı çocukların oranı da yüzde 6'dan yüzde 47'ye yükseldi. Evlenme yaşı da son 10 yıl içinde ortalama 3 yaş artarak, erkeklerde 30'a, kadınlarda ise 25'e çıktı. (17.2.2005 Milliyet)

Sen Sevgilil Günü, öpüşme yarışması, bilmem ne yarışması yapar, ahlak, haya ne varsa yok edersen olacağı bu.

Taklid haztalığı

İşin üzücü tarafı şu ki, millet olarak biz de hızlı bir şekilde, Batı'nın bu tür maneviyatı, ahlakı ayaklar altına olan günlerine, organizasyonlarına atepte olmak için yarışıyoruz. İstemeyeni de medya baskısı, toplum baskısı ile mecbur ediliyor. Bankalararası Kart Merkezleri'in açıklamasına göre, sevgililer gününde, geçen yıla oranda kredi kartı ile altın satışları %302 artmış. Biliyorsunuz, kredi kartı ile altın alışverişleri nakite göre daha pahalıdır. Buna rağmen, erkekler borç harç hediye almaya mecbur kalmışlar. İnsanımız dinini günlerimiz olan bayram günlerinde bile hediye almaya bu kadar mecbur hissetmiyor.

Tanzimattan beri Batı özentisi hastalığına yakalandık. Bu özenti her yıl ilerleyerek, taklid etme şeklinden de çıkarak, dinleri de dahil artık tamamen onun gibi olma şeklini aldı. Nitekim, bir zamanlar Adalet Bakanı Mahmut Esat Bozkurt, **"Türkiye'yi İslâmiyet'ten ayırıp, çağdaşlaştırmak için nasıl Hıristiyan yapmamız lazım"** tartışmasını başlatmıştı. Batı hayranı Mithat Paşa da, aynı şeyi söylememiş miydi?

Bu günleri Resulullah efendimiz zaten haber vermişti. Bir hadis-i şerifinde, "**Yemin ederim ki bir zaman gelir siz, Hıristiyan ve Yahudilere öylesine tâbi olursunuz ki, âdetlerinin peşinde, karış karış, onların ardı sıra yürürsünüz, arşın arşın, saat saat, adım adım onları takip edersiniz hatta öyle olur ki, eğer onlar keler, (kertenkele) deliğine girerlerse, siz oranın tehlikeli olduğunu, zehrli olduğunu düşünmeyerek siz de dâhil olursunuz.**" (İmam-ı Süyuti)

Cenab-ı hak, aklımızı, idrakimizi artırır da, inşaallah bizler bu hadis-i şerifte bildirilen kimselerden olmayız!

BAŞARIDA TECRÜBENİN YERİ

Çocuğunun yaşı ne olursa olsun, babanın gözünde, o hâlâ çocuktur ve her zaman himayeye, nasihate ihtiyacı vardır.

Bir tatil dönüşü komşumuz Ahmet amca anlattı, epeyce güldük.

Ahmet amcanın yaşı ellinin üzerinde, babasının ise seksen... Babası, her zaman olduğu gibi, bu dönüşünde de, **"Havanın sıcak olduğuna bakma, kazağını yanına al! Terli iken rüzgâra tutulursan üşütürsün. Sakın çok soğuk ve buzlu şeyler içme, hasta olursun..."** gibi nasihatlerini ihmal etmemiş.

Babanın gözünde çocuk

Ahmet amca, tebessüm ederek, hafif sesle cevap vermiş:

- Babacığım, biliyorsun torun sahibi oldum, on beş yaşındaki çocuğa nasihat eder gibi konuşuyorsun!

Babası birden ciddileşir:

- Yaşın ne olursa olsun, sen hâlâ benim gözümde on beş yaşındasın. Şunu unutma! Yaşlıların bulanık suda gördüğünü, gençler aynada bile göremezler. Bizlerin sizlere anlatabilecekleri bir şeyler her zaman vardır. Bizim anlattıklarımız daima sizin faydanızadır.

Belki bu kadarı biraz fazla, ama yaşlıların tecrübelerine her zaman ihtiyacımızın olduğunu unutmamalıyız. Zamanımızda genç yaşlı çatışması had safhada... Eskiden kuşaklar arası değişim bu kadar hızlı olmadığı için, çatışma da fazla olmuyordu. Şimdi öyle mi? Bilhassa teknolojik gelişmeler arayı çok açtı. Fakat teknoloji her şey demek değildir. Hayat tecrübesi çok farklı. Okuyarak elde edilemiyor, ancak yaşamakla elde edilebiliyor.

Yaşlılarımızı, **"Bunlar çağ dışı kimseler, hiçbir işe yaramazlar!"** deyip bir kenara itmemiz çok yanlıştır. Teknolojinin dışında, onlardan öğrenebileceğimiz çok şey vardır. Yaşlılarımız da yerli yersiz her şeye müdahale etmeseler, işin orta yolu bulunmuş olacak. Şu kıssa, anlayana çok şey anlatmaktadır:

İbretli bir hikaye

Ülkenin başına yeni geçen genç hükümdar, birgün yokluktan, fakirlikten, perişan olmuş isyankâr gençleri karşısında bulur. Onlara der ki:

- Bağırıp çağırmakla bir yere varamazsınız. Sıkıntılarınızın nasıl çözüleceğini de anlatmalısınız.

Gençler hep bir ağızdan seslenirler:

- Sıkıntıların sebebi, bugüne kadar ülkeyi yöneten yaşlılardır. Eğer onları ortadan kaldırırsak, ülke huzura kavuşur...

Genç hükümdar, çaresiz, isteklerini kabul etmiş. Gençler hemen işe koyulmuşlar... Köşe bucak her yerde, hükümdardan daha yaşlı kimsenin kalmaması için önlerine geleni öldürmüşler.

Fakat gençlerden biri babasına kıyamamış. Onu alıp uzak bir yere götürerek saklamış. Ülkede yaşlı kalmadığına kanaat getiren gençler, hükümdarın huzuruna çıkmışlar. Genç hükümdar sormuş:

- Benden yaşlı olan herkesi yok ettiniz mi?

- Evet hükümdarımız.

Hükümdar gerçekten yaşlı kalıp kalmadığını öğrenmek istemiş:

- Şimdi sahile gideceksiniz, kumdan yüz metre ip büküp getireceksiniz!

Heyecanlı gençler sahile koşmuşlar. Fakat kumu bir türlü büküp ip hâline getirememişler. İçlerinden, babasını saklayan, bir fırsatını bulup, gizlice babasına sormuş ipin nasıl yapılacağını. Yaşlı adam çıkış yolunu göstermiş:

- Hükümdarınıza, **"Sen, içimizde en yaşlı olanısın, en tecrübeli insansın. Bu ipin nasıl yapılacağını önce sen bize göster!"** deyin.

Sonra gelip, babasının bu fikrini kendi fikri gibi arkadaşlarına bildirmiş. Onlar da hemen hükümdarın huzuruna çıkmışlar:

- Hükümdarımız, emriniz başımızın üstüne... Ancak; içimizde en yaşlı olan sensin. Sen bu ipin bir metresinin nasıl yapılacağını bize göster, gerisini biz bükeriz.

Hükümdar sinsi sinsi gülmüş:

- İçinizde bir yaşlı var. Nerede sakladınız onu, hemen getirin!

Durum anlaşılır... Gençler, bir felâket neticesinde de olsa, tecrübenin önemini öğrenirler. Bu yaşlıyı da hükümdara danışman yapıp, memleket meselelerini hep beraber kısa zamanda hâl yoluna sokarlar.

Böylece gençler, başarısızlığı yaşlılarda aramanın yanlışlığını; tecrübenin, meseleleri çözmedeki ve başarıyı elde etmedeki önemini; ani, keskin karar vermenin zararını ve köprüleri tamamen atmanın ne gibi felâketlere sebep olacağını öğrenmiş olurlar...

"ETİ DE BENİM, KEMİĞİ DE..."

Ziyaretine gittiğim arkadaşın öfkeli sesi, dükkânının dış kapısından bile duyuluyordu:

- Senin adam olacağın yok. Tamircinin yanına vereyim de gör gününü...

İçeri girdiğimde, bu sözleri, ortaokul ikinci sınıfa giden oğluna söylediğini gördüm. Kendisine sordum:

- Hayrola, ne bu şiddet bu celâl Ali Bey?

- Hiç sorma, bunların yedikleri önünde, yemedikleri arkalarında; buna rağmen doğru dürüst okula bile gitmiyorlar. Öğretmeni aradı, dün okula gitmemiş. Onun için kızdım. Böyle devam ederse tamircinin yanına vereceğim. Para nasıl kazanılıyormuş öğrensin.

- Ali bey, sen hangi zamanda olduğumuzu unuttun her hâlde. Sorarım sana, gözün arkada kalmadan, **"Eti senin, kemiği benim"** deyip çırak olarak verebileceğin bir yer kaldı mı? **"Eti de, kemiği de benim"** devri başladı artık. Sen 30 yıl öncesine takılıp kalmışsın.

- Neden kalmasın? Sen çok kötümsersin!

- Sen kendinden pay biç. Yanında çalışan çocuklarla gereği gibi ilgilenebiliyor musun? Tabiî ki ilgilenemiyorsun. Sen neysen başkaları da öyle...

"Evet ne yapacağız?"

Bunun üzerine arkadaş, içtenlikle sordu:

- Peki o zaman ne yapacağız?

Evet, ne yapacağız? İşte bütün mesele bu sorunun cevabını bulabilmekte ve eksiksiz tatbik edebilmekte... Eskiden, çocukların düşmanı bir iken; bugün, ben diyeyim yüz, siz deyiniz bin. Düşman çoğalınca, insan hangisiyle başa çıkacağını bilemiyor.

Bugün yapılacak ilk iş, kendi çocukluk zamanımızı bir tarafa bırakıp, bugünkü şartlara göre tedbir almak olmalı. Eskiye takılıp kalırsak, netice almamız mümkün olmaz. Dere tersine akıtılamaz. "**Biz çocukken şöyleydik, böyleydik..."** demek zamanı geçti artık.

15-20 yaşımızda gördük çoğumuz telefonu. Bugün çocuk internetle açıyor gözünü. Böyle bir çocuğu kendi şartlarımıza göre yetiştirmeye, çocukluğumuzdaki davranışları ondan da aynen beklemeye kalkmak çok yanlış olur.

Eskiden çocuğu sokak, yani çevre yetiştirirdi. Şimdi ise çocuğu bozan çevre... Bunun için ne yapıp yapıp, çocuğu sokaktan kurtarmak zorundayız. Çünkü sokak, çocuğu canavarlaştırıyor. Bunun canlı misallerini her gün okuyoruz gazetelerde.

Sokak o kadar acımasız ki, yetiştirdikleri çocuklar, savunmasız bir kadına tecavüz edip, sonra da delik deşik edip öldürebiliyorlar. Şeytana tapıp, masum hayvanları boğazlayıp kanını içebiliyorlar. Kullandıkları içkinin, uyuşturucunun etkisi ile utanma duyguları yıkıldığı için, en iğrenç işleri çekinmeden yapabiliyorlar. Bunları yapanlar 15-16 yaşlarındaki çocuklar.

Sokak canavarları

Eskiden, evde kendisine çok kötü muamele yapılmış olsa bile, çocuk, evi terk etmeyi düşünmezdi. Çünkü sokakta ona kucağını açacak kimse yoktu. Şimdi sokak canavarları ağızlarını açmış bekliyorlarlar çocukları yutmak için. Şimdi çocukları bu tehlikelerden kurtarmak için, ailelerin şu üç şeye çok dikkat etmeleri gerekiyor:

1- Çocukları, manevî değerlerden uzak bırakmayın! İnanma ihtiyacı, insanın yaratılışında vardır. Biz daha küçük yaşlarda bunu sağlamazsak, çocuk, öyle veya böyle

bir yerden dolduracak bu boşluğu. Maddiyatın bunu doldurması mümkün değildir. İşte satanist çocukların durumu ortada. Her türlü imkâna rağmen tatmin olamıyorlar; şeytana tapmak suretiyle bu boşluğu doldurmaya çalışıyorlar.

2- Hoş görülü olun! Mecelle'de geçen **"Ehveni şerreyn ihtiyar olunur."** yani, "İki kötüden, az kötü olanı tercih edilir." kaidesi gereği, az zararlı işlerine tolerans gösterin. Örneğin, oğlunuz saçını mı uzattı; "Sen kız mısın? Konu komşuya beni rezil edeceksin!" gibi sözlerle hemen tepki göstermeyin. Bu davranışı onun dünyasına ve ahiretine bir zarar vermez. Aksi takdirde zararlı şeylere yönelebilir.

3- Yakın ilgi ve sevgiden mahrum bırakmayın! Sevgiden ilgiden mahrum çocuk, aşağılık kompleksine düşer. Kendisini dışlayan aileden, toplumdan intikam almak ister.

Netice olarak; gençleri başıboş bırakmak, bu zamanda çok risklidir. Bunun için gençleri; sıkmadan, onlara devamlı kontrol altında oldukları hissini vermeden, uzaktan takip altında tutmalıyız. Özellikle arkadaş grubuna dikkat etmeliyiz. Yanlışlarını güzellikle, ikna ederek; gerekirse sevdiği kimseleri de devreye sokarak düzeltmeliyiz. Şiddet ve yoğun baskı zamanı değil... Devir sevgi, şefkat devri...

Çocuğun; ailesine ve topluma faydalı hâlde yetişmesi için, beden ve ruh sağlığının yerinde olması lâzımdır. Maalesef ruh sağlığını çok ihmal ediyoruz. Bugün beden sağlığı ve öğrenimine verdiğimiz önemin dörtte birini çocuğun ruh sağlığına versek, mesele halledilmiş olacak.

ÇOCUK EĞİTİMİNDE ALTIN KURALLAR

Çocuğun kişiliğinin oluşumu, kendisine saygısının gelişmesi büyük ölçüde ana-babasının kişilik yapısına bağlıdır. Ana-babasının davranışlarını kendine model alan çocuk istenen ve istenmeyen davranışların çoğunu onlardan öğrenir.

Çocukların üzerinde önemle durulmalı, davranışların aşırılığa kaçmaması için özen gösterilmelidir. Saldırgan öfke patlamaları, korku ve endişeleri yatıştırılmalıdır. Bu da çocuğun doğuştan istek ve eğitimlerini tanımak, hoşlanmadığı durumları göz önünde tutmakla olur. Çocuğun tabii yetenekleri desteklenmeli, tedirginlik kaynakları giderilmelidir. Böyle bir çocuk yetiştirme, hem beden hem de ruh için iyidir. Erken eğitimle, alışkanlıklar ve davranışlar kişiliğe yerleşir.

Çocuğun yetişmesinde önemli etkisi olan bu altın kurallar şunlar:

1- Çocuğunuzu utandırmayın; utandırılan çocuk kendine güvensiz, toplum içinde de tepkisiz bir kişi olur. Büyüdüğünde maksadını anlatamaz. Ömür boyu bunun ezikliğini hisseder.

2- Çocuğunuzun sizden övgü ve tasdik beklediğini unutmayın. Çocuğunuzun bu ihtiyacını giderin. Her fırsatta, yaptığı faydalı şeylerle ilgili takdirlerinizi esirgemeyin.

3- Çocuğunuza; size, akrabalarına, arkadaşlarına ve çevresine yardım etme fırsatı verin. Kendisine ihtiyaç duyulduğunu bilmek, onu mutlu edecektir. Ona güven verecektir.

4- Çocuğunuzun sorduğu sorulara ilgi gösterin ve doğru bilgi verin. Ona gerçek dışı bilgi vermeyin. Yanlış bilgi en kısa zamanda çocuk tarafından sezilir ve çocuğunuzla aranızdaki güven zedelenir. Verdiğiniz doğru bilgilere de şüphe ile bakmaya başlar.

5- Çocuklarınızı dinleyin ki, o da dinlemeyi öğrensin.

6- Çocuklarınızın kişiliğine saygı duyun ki, o da size saygı duysun.

7- Çocuğunuza tabii ve samimi bir hava içinde davranın. Unutmayın çocuğunuz bütün hal ve hareketlerinizi taklit eder.

8- Çocuğunuzun kendi duygu ve düşüncelerini ifade etmesine yardımcı olun. Çocuk, dışarıda duygu ve düşüncelerini rahatlıkla anlatabilme cesaretini evde kazanır.

9- Olumlu düşünmeye çalışın ki, bu haliniz çocuğunuza da yansısın. Olumlu düşünme alışkanlığının insan hayatında çok önemli bir yeri vardır.

10- Hata yaptığınızda çocuğunuzdan özür dileyin ki, o da özür dilemeyi, özür dilemenin utanılacak bir hareket olmadığını öğrensin.

11- Çocuğunuzu yerli yersiz tenkit etmeyin. Tenkitten kimse hoşlanmaz. Tenkit edilen çocuk huzursuz olur. Yalana meyleder. Önemli yanlışlarını izah ederek düzeltmeye çalışın. Düzeltmede aceleci ve ısrarcı olmayın.

12- Çocuğunuza neyi niçin yapmaması gerektiğini, sebeplerini göstererek açıklayın. Bu davranışınız çocuğunuzun aklını kullanan bir insan olmasını sağlar.

13- Bir başkasına kızdığınızda hırsınızı çocuktan almayın. Çocuğunuzla olan irtibatınız bozulur. Çocuğunuzun size güveni sarsılır. Sinirli huzursuz bir çocuk olur.

14- Çocuğunuza karşı olan davranış ve sözlerinizde tutarlı olun. Bunu yaparsanız çocuğunuzun kişilik gelişimine çok yardım etmiş olursunuz.

15- Babanızdan gördüğünüz eğitim metodu üzerinde ısrarcı olmayın. Zaman ve şartlar çok farklı. Aradaki anlayış farkını unutmayın.

16- Ya hep ya hiç prensibi ile hareket etmeyin. “Zaman, ne kadar kurtarılabilirse kârdır.” zamanıdır. Daha zararlı işlerle meşgul olacaksa, az zarara razı olun! (Eğitimci Zeki Yılmaz’ın tavsiyeleri)

ÇOCUĞUNUZA 'HAYIR' DEYİN

Uzmanlara göre, her istekleri aileleri tarafından karşılanan hiç 'hayır' denmeyen çocuklar özgüvensiz ve mutsuz oluyor.

Ünlü haber dergisi **Newsweek** çocuklarına **"hayır**" diyemeyen aileleri kapak yaptı. İstediği her şey satın alınan çocuklar çalışmanın gerekliliğini ve başarının değerini öğrenemiyor. İleride en küçük zorlukta depresyona girebiliyor. Uzmanlar çocuğun iyiliği için "Hayır" demeyi öğrenmek gerektiğini vurguluyor.

Çocuğunuzun her isteğine '**evet'** demeyin. Uzmanlara göre mutlu, kendine güvenli bir çocuk yetiştirmek için zaman zaman hayır demeyi de öğrenmek gerekiyor. Hayır demek, bazen insana dünyanın en zor işi gibi gelir. Özellikle de hayır denecek kişi insanın kendi çocuğuysa. Amerika'nın saygın haber dergilerinden Newsweek, bu haftaki sayısında çocuklarına hayır diyemeyen ailelere yer ayırdı.

Özellikle son yıllarda ailelerle çocukları arasında büyük bir sorun haline gelen konuyu "**How to Say No to Your Kids**" (Çocuklarınıza nasıl hayır diyeceksiniz) manşetiyle kapağına taşıyan dergi, her şeye evet diyen ailelerin nasıl ortaya çıktığını, bu durumun çocuk üzerindeki beklenmedik psikolojik etkilerini araştırdı.

Dergiye göre asla hayır diyemeyen çocuk merkezli aile tipi, daha çok 90'lı yıllarda görülmeye başlandı. Aileler çocuklarını özel okullarda okutup, dans derslerine götürmeye, onların "ama arkadaşımda var!" dediği şeyleri satın almaya ve istedikleri her şeyi yapmaya başladı.

Bu davranış biçimi ailelerin mutlu ve başarılı çocuklar yetiştirme isteğinden kaynaklansa da, tam tersi bir durumu ortaya çıkardı. Uzmanlar kesin bir tavırla hayır diyemeyen ailelerin, çocuğun kendini daha çok güvende hissetmesine değil, aksine çocuğun sınırları bilmemesine yol açtığı için, kendini güvensiz hissetmesine sebep olduğunu söylüyor. Çocuklar bir şeye sahip olabilmek için çalışılması gerektiğini, başarının değerini bu yüzden anlayamıyor. Hayatta da istedikleri her şeye istedikleri anda sahip olabileceklerini sanıyorlar.

Depresyon tehlikesi

Fakat gerçek hayatta olaylar, ailelerinde yaşadıkları tarzda gelişmiyor. Bu da çocukların kendilerine olan güvenlerini kaybetmesine sebep oluyor. Çocuk başarılı olmak, takdir edilmek ve bir şeye sahip olmak için çalışması gerektiğini anlayamıyor. Daha da kötüsü hayatta karşılaştığı aksilikler karşısında güçlü bir şekilde ayakta kalamıyor. Ve hep birilerinin desteğine, onayına ihtiyaç duyuyor.

Çocuk her istediği olduğu için, istedikleri arasında hangisinin daha önemli ve öncelikli olduğunu anlayamıyor. Sadece istiyor, istedikleri de ailesi tarafından yerine getiriliyor. Bu da doyumsuz çocukların ortaya çıkmasına sebep oluyor. Bu çocuklar için depresyon, ilerleyen yaşlarda sürekli nükseden bir hastalık halini alıyor. Çocuklar daha bencil, daha ben merkezci oluyor. Paylaşmak, ortak bir iş yapmak gibi şeylerin değerini ise bir türlü anlayamıyor.

Küçük yaşta marka bağımlılığı

Peki buna ne sebep oluyor? Aileler buna neden olan şeylerden birinin, çocukların sürekli karşısına çıkan reklamlar olduğunu düşünüyor. Araştırmalara göre çocuklar bir sene içinde 40 binden fazla reklam izliyor. Bu da onların bu reklamlardan etkilenmesine, reklamlarda gördükleri şeyleri istemesine sebep oluyor. Ayrıca sürekli izledikleri müzik programları ve bu programlara konuk olan şarkıcılar da onların daha çok şey istemesine neden oluyor.

Örneğin televizyona çıkan yıldızların giydiği kıyafetlerden almak istiyorlar. Çocuklar böylece, daha küçük yaşlardan itibaren çeşitli markalarla tanışmış oluyor. Uzmanlar ABD'de her yıl ailelerin, çocukların lüks tüketimi için 53.8 milyar dolar harcadığını belirtiyor. Yine ABD'de 12-19 yaş arasındakiler, sadece kendileri için her yıl yaklaşık 175 milyar dolar harcıyor. Bu açıdan bakıldığında, ailelerin hayır diyememesi sayesinde çocuk ve gençler, inanılmaz büyük bir piyasa oluşturuyor.

Psikologlar ailelerin kendilerinin de çocuklara hayır demeleri gerektiğini bildiğini söylüyorlar. Fakat özellikle son yıllarda, iş yerinde geçirilen saatler daha değerli hale geldiği ve çocuklarıyla geçirdikleri saatler giderek azaldığı için, aileler bu zamanı çocuklarına hayır dedikten sonra yaşadıkları tartışmalarla geçirmek istemiyorlar. Ancak uzmanlar ailelere, çocuğun hayatta bazı limitlerin olduğunu anlayabilmesi için, kısacası çocukların iyiliği için hayır demeyi öğrenmelerini tavsiye ediyor.

GENÇLER NASIL SATANİST OLDULAR?

Bir sabah işe gelince, Kadıköy'den bir bey aradı: " Sizinle bir konuyu görüşmek istiyorum" dedi. " Buyurun!" deyince, " Telefonla zor olur, mümkünse, sizi ziyaret edip, yüz yüze görüşmek istiyorum" dedi. " Öğleden sonra bekliyorum" diyerek telefonu kapattım.

Öğleden sonra geldi. Giyiminden, tavırlarından hali vakti hayli yerinde biri olduğu anlaşılıyordu. Kısa bir hal hatır sormasından sonra hemen konuya girdi:

"Yıllar sonra bir oğlumuz oldu. Doğumundan itibaren üzerinde titremeye başladım. Maddi durumum da iyi olduğu için, oğlumdan hiç bir şeyi esirgemedim. İlkokul çağına gelince de en iyi okullarda okutmaya başladım.

Lise son sınıftan itibaren son model arabayla okula gelip giderdi, kredi kartından istediği kadar harcama yapabiliyordu. Cep telefonu ile sınırsız konuşabiliyordu. Üniversiteden sonra, mesleğini ve dilini geliştirmek için, ABD'ye gönderdim.

Hanımla bizim sevincimize artık diyecek yoktu. Komşular bizim durumumuza imreniyorlardı. Nasıl imrenmesinler, bu imkanlar kaç kişiye nasip oluyordu memleketimizde.

"Başımdan kaynar sular döküldü"

Geçen ay tatil için geldi. İşte olanlar bundan sonra başladı. İkinci gün yemek yerken," **Size önemli bir şeyden bahsetmek istiyorum. Ben Müslümanlıktan çıkıp Yehova Şahidi oldum. Size de tavsiye ederim, bununla ilgili kitaplar getirdim,"** demesin mi?

İkimizin de başından kaynar sular döküldü. Ağzımdaki lokmayı yutamadım. Dona kaldık. Yarım saat kendimize gelemedik. Ne yaptıysak, ne anlattıysak boşuna. Size bunu sormaya geldim, nedir bu Yehova Şahitliği?"

Mesele anlaşılmıştı. Fakat olan olmuş, atı alan Üsküdar'ı çoktan geçmiş...

Kendisine" Önce şunu söyleyeyim size, oğlunuz zaten Müslüman değilmiş. Çünkü, islamiyeti bilen bir Müslümanın, din değiştirmesi, hele Hıristiyanlığın bile red ettiği bir inancı din olarak kabul etmesi mümkün değil. Bunun tarihte örneği yok."

Sonra sordum, "Bütün bu imkanların yanında, çocuğunuza mensubu olduğunuz dini hiç anlattınız mı? Bununla ilgili hiç kitap okuttunuz mu?"

“Hayır, hatta lise son sınıftayken, bazı dini kitaplar getirmişti, derslerin aksamasın bunları, üniversiteyi bitirip bir mesleğin olunca okursun, tavsiyesinde bulunmuştum.”

Diyanetin yayınladığı, “ Yehova Şahidliği” kitabını alıp okumasını, ikna edebilirse oğluna da okutmasını tavsiye ettim. Başka ne yapılabilir ki. Olan olmuş...

Ataköy’den arayan bir bayan da feryat ediyor, “ Liseye giden iki kızım var. Ne yapacağımı bilemiyorum. Ya satanist olurlarsa, diye uykularım kaçıyor. Bunları nasıl koruyabiliriz?”

Bu iki feryadın da, çıkış sebebi ve kurtuluş çaresi aynı olduğu için beraber ele aldım. Aslında, çare belli, ilaç belli... Mesele bunları idrak edip kullanabilmekte... Bir ağaç, hatta, saksıdaki bir çiçek bile kendiliğinden yetişmez; gübre ister, su ister, ilaç ister...

İnsanın yetişmesi kolay mı? Çekilen sıkıntıların sebebi, insanın sadece madde olarak görülmesi ve mana tarafının ihmal edilmesidir. Denge bozulunca, felâketler birbirini izliyor...

Bugün, her türlü imkâna, lükse rağmen gençlik bunalımda. Bunun en ibretli örneği, günün konusu olan, satanist inancına sahip gençlerin işledikleri cinayetler, intiharlardır...

Bu olayların birçok sebebi varsa da, şu iki konuda toplamak mümkün: Birincisi**, manevi boşluk.** İkincisi, **ihtiyaçsızlık.**

İnanma ihtiyacı, insanın yaratılışında mevcut. Bunu yok etmek veya bunun yerine başka bir şeyi koymak mümkün değil... Her türlü maddi imkânlarla donatılmış olmak, lüks içinde yüzmek bu boşluğu doldurmaz. Bilakis boşluğa iter.

Eğer, çocuğa yaşı müsait olunca, Allah’a inanmanın lüzumu öğretilmezse, aksine bu, derslerini aksatacak, kafasını karıştıracak bir şeymiş gibi empoze edilirse; o da gider, ateist olur, şeytana tapar, Yehova Şahidi olur veya başka din arayışına girer.

Manevi boşluk

Manevi boşluğu doldurmak için, önce içki, fuhuş, uyuşturucu hepsini denemeye kalkar. Sonra da, şeytana tapma, ölüye tecavüz, kedi kanı içme gibi hayvanların bile yapmayacağı, her türlü caniliği, vahşeti göze alır. Aslında bunlara hayvan demek bile, hayvanlara hakaret olur; Kur’an-ı kerimde böyleleri için **“ Hayvandan daha aşağıdırlar”** buyurulmaktadır.

İhtiyaçsızlık da, azgınlığa, sapkınlığa sebep olur. Çünkü, her ihtiyaç, başka bir ihtiyacı doğurur. Bunun sonu gelmez. Çocuğa her ihtiyacını almak, ona iyilik değil, en büyük kötülük olur. Kur'an-ı kerimde**,“Gerçek şu ki, insan, ihtiyaçsız olunca, elbette azar!**” buyuruluyor.

Zararın neresinden dönülürse kârdır. Çocuklarımıza karşı davranışlarımızı gözden geçirelim. Benim çocuğuma bir şey olmaz demeyelim. Ne ekilirse o biçilir; çavdar ekip buğday biçen görülmemiş!..

ORTA ÖĞRETİMDE, “CİNSEL EĞİTİM” DERSİ

Bundan böyle, pilot bölge seçilen İstanbul’da 6. 7. ve 8. sınıf öğrencilerine “**cinsel eğitim**” dersi verilecek. Artık eğitimde, bütün problemler halledildi sanki. Üniversitelerimiz gelişmiş ülkeler seviyesinde eğitim veriyor! Her sene yüzlerce öğrencimiz, uluslararası ilmi yarışmalarda dereceye giriyor! Üniversitelerimizin mezun ettiği öğrenciler Batı’da kapışılıyor! İlim adamlarımız her sene Nobel ödülü alıyor!..

Nerede o günler diyorsunuz değil mi? Bu seviyeye gelebilecek durumda mıyız, gelebilsek bile kim bilir kaç yılda gelebileceğiz? Hesaplarını yapmamız gerekirken, bu cinsel eğitim de nereden çıktı diye ister istemez insanın aklına takılıyor. Eğitim kalitemiz ortada... Üniversite seviyesi lise seviyesine, lise seviyesi ortaokul seviyesine inmiş durumda... Belli olmaz belki de, bu dersi gören çocuklar birden gelişmiş ülkelerdeki eğitim seviyesine çıkacak!

Herkes vazgeçerken

Geçmişte birçok ülkede uygulandıktan sonra elde edilen netice ortada iken bunda ısrarın sebebini anlamak mümkün değil. Rusya 1920’li yıllardan itibaren verdiği bu eğitimden 31 sene sonra vazgeçmek zorunda kaldı.

Bu dersin verildiği Batı ülkeleri hatalarını anladılar fakat geri dönemiyorlar. Cinsel özgürlüğün öncülüğünü yapan, bu konuda kanun çıkartan İsveç'in durumu ortada. İsveç, bütün kötülüklerin, fuhuşun sebebini cinsel yasaklarda gördü ve derhal bu eğitime ve cinsel serbestliğe geçti. Neticesini mi merak ediyorsunuz; uygulamanın yapıldığı sene sonunda, kız- erkek karışık yatılı okullardaki bir-iki hamilelik oranı on kat arttı. Akla hayale gelmedik cinsel sapıklık türleri ortaya çıktı. Bugün bu bataklıktan nasıl kurtulurum, planlarını yapmakta.

Herşeye rağmen bozulmayan, çökertilemeyen aile kavramımız var. Osmanlı geleneği aileyi koruyor. Bu tür faaliyetler aileyi sarsar. Milletimizin çekirdeği durumundaki aile parçalanırsa, toplumda çöküş başlar. Haklı olarak bu cinsel eğitim meselesi birçok kesimde tepki ile karşılandı:

Bundan büyük kötülük olabilir mi?

Mesela, "**Eyvah, korktuğum başıma geldi**" sözleri ile yazısına başlayan Gülay Göktürk, endişelerini özetle şöyle dile getirmektedir:

" Okullarda cinsel eğitim talebi bana hep çağdaş kamuoyunun en tehlikeli yanılgılarından biri olarak görünmüştür. Cinsel kültür bugün dünyada çekilen acıların baş kaynağıdır. Yüzyıllardır milyarlarca insanı inim inim inleten, bedenlerini tutsak edip ruhlarında derin yaralar açan; sapkınlığın binbir çeşidine, kanlı katliamlara, acı intiharlara sürükleyen şey bu cinsel kültürdür.

Ve biz kalkmış, ruhlarımızı ve bedenlerimizi esir almış olan bu cinsel kültürü genç kuşaklara aktarmaktan söz ediyoruz. Elimizden gelse bizim unutmamız, hafızalarımızdan silmemiz gereken bilgileri, bizden sonraki kuşağın beynine kopyalamaya çalışıyoruz. Tıpkı eskiden veremlilerin şimdi AIDS'lilerin büyük bir haset, hınç ve intikam duygusuyla hastalıklarını sağlam insanlara bulaştırmaya çalışmaları gibi...

Bundan büyük kötülük olabilir mi? Bildiklerimizin tümü bilinmemesi gerekenler yığınından ibaretken, bir yanlış cevaplar kümesi iken; kime ne öğretebiliriz ki? Çağdaş eğitimcilerimiz ve velilerimiz, "çocuk bütün bunları geleneksel yollardan yalan yanlış öğreneceğine, yetkili ağızlardan ve bilimsel yollardan öğrensin" diyorlar.

Bense onların bütün bunları, karşılarına güç ve otoritenin simgesi gibi dikilen, "iyinin, güzelin ve doğrunun" temsilcisi olarak gördükleri bir öğretmenden; bir "yetkili ağızdan" öğreneceklerine, sokaktaki arkadaşlarından öğrenmelerini yeğliyorum.

Kulaktan dolma, yalan yanlış diye küçümsenen informel bilgilerin, "yetkili ağızdan" formel eğitim içinde "bilimsel doğru" olarak aktarılan bilgilerden daha kolay sorgulanabileceğini umduğumdan tabii... "

İSTİKBAL GENÇLERDEDİR

Şair ne demiş: **Sahipsiz olan memleketin batması haktır/ Sen sahip olursan bu vatan batmayacaktır.**

Vatana sahip çıkmak önce gençlere sahip çıkmakla başlar. Bu da, vatanını, milletini, devletini seven gençler yetiştirmekle olur. Eğer gençlere sahip çıkılmaz, örf - adetlerimize, ananelerimize, milli kültürümüze uygun yetiştirilmezse, boşluk meydana gelir. Meydana gelen bu boşluğu da birileri doldurur... Hiçbir kap boş kalmaz.

Nasreddin Hoca'nın yaptığı gibi, testiyi kırmadan önce, tedbiri almak gerekir. Testi kırıldıktan sonra, ah, vah etmek testiyi geri getirmez. Bugün bazı gençlerimiz, yanlış yollara sapmışsa, şunun bunun maşası olmuşsa, kabahat sadece onların değil; fert fert hepimizin bunda payı vardır.

Gençlerimize sahip çıkmanın en verimli devresi de fırtınaların estiği üniversite çağıdır. Bu dönemi kazasız belasız atlatan genç, hayata atılmış, artık yolunu çizmiş olur. Çeşitli zararlı akımlardan etkilenmesi mümkün olmaz. Aksi takdirde, her türlü olumsuzluklar beklenir.

" Anne - baba katili evlad

Mesela, son yıllarda, **" anne - baba katili evlad**" haberleri çoğalmaya başladı. Babasını öldüren cani, annesini bıçaklayan sarhoş... gibi haberler eksik olmuyor. Isparta'da işlenen bir vahşet haberi vardı ki, okurken insanın tüylerini diken diken ediyor.

Üç kız kardeş, annelerinin yardımı ile babalarını öldürüp cesedini parçaladıktan sonra yakıp küllerini çöpe atmışlar.

Akıllara durgunluk veren bir vahşet... Cinnet getirdi, şuuru yerinde değildi desek, dört kişi birden nasıl cinnet getirir? İnsan ne söyleyeceğini ne yazacağını bilemiyor.

Eskiden bırakın böyle vahşetleri, sıradan bir cinayet bile çok nadir olur, aylarca gazetelere konu olur, tefrikası yapılırdı. Bir toplum bu hale nasıl geldi, ister istemez insanı düşündürüyor. İlk akla gelen de, maneviyat eksikliği, iman zaafiyeti oluyor.

Halbuki, ana-baba zâlim de olsa, bırakın onlara karşı gelmeyi, onlarla sert konuşmayı **“Öf”** bile dememeyi emrediyor dinimiz. Ana- babanın da kabahati, yanlışlıkları olabilir. Bunlar, onlara zulüm yapılmasına, hele hele eziyet edilmesine, öldürülmesine hiçbir şekilde mazeret teşkil etmez.

Her işte olduğu gibi burada da ölçüyü bildiriyor Peygamberimiz: “Anam-babam çok şefkatsiz, onlara nasıl itaat edeyim?” diyen bir kimseye, Resulullah efendimiz:

“Anan seni dokuz ay karnında taşıdı. İki yıl emzirdi. Seni büyütünceye kadar koynunda besledi ve sakladı, kucağında gezdirdi. Baban da seni büyütünceye kadar birçok zahmete katlandı. Giyimini, yemeni- içmeni temin etti. Sana dinini, imanını öğretti. Seni islâm terbiyesi ile büyüttü. Şimdi nasıl olur da, şefkatsiz olurlar? Bundan daha büyük ve kıymetli şefkat olur mu?” buyuruyor.

Yine Peygamberimiz, “ya Resulallah, yaşlı anama elimle yedirip içiririm. Abdestini aldırır, sırtımda taşırım. Hakkını ödemiş olur muyum?” diye soran kişiye de şu cevabı verir:

“Hayır yüzde birini bile ödemiş olamazsın. O sana, yaşaman için hizmet ediyordu, sen ise, ölümünü bekliyerek hizmet ediyorsun. Ancak Allahü teâlâ, bu az iyiliğine karşılık çok sevab ihsan eder.”

Bir kimse de, “Ya Resulallah, ana-baba, evladına zulmetse de rızalarını almayan Cehenneme girer mi?” diye sorunca, Efendimiz, cevaben 3 defa **“Evet zulmetseler de rızalarını almayan Cehenneme girer**” buyurdu.

Resulullah efendimizin bu sözlerinden anlaşılıyor ki, ana-baba kötü bile olsa, yine onlarla iyi geçinmek ve onlara iyilik etmek zorundayız. Kitabımız Kur'an-ı kerimde, ana-babaya şükredilmedikçe, Allahü teâlâya şükredilmiş olamayacağı bildirildi.

İşin başka bir yönü de, kişi, ana-babasına nasıl muamele ederse, çocukları da ona öyle muamele ederler. "Eden bulur" "Ne ekersen onu biçersin" gibi güzel ata sözlerimiz vardır.

“Ben cezamı çekiyorum!”

Birisi bir yerde babasını dövüyordu. Etraftan yetişenler:

- Bu ne hal, utanmıyor musun, insan hiç babasını döver mi, diye oğluna bağırdılar. Babayı oğlunun elinden kurtarmak istediler. Fakat babası, onlara dönüp o perişan haliyle dedi ki:

- Bırakın! Ben de burada babamı döverdim. Şimdi de aynı yerde evladım beni dövüyor. Onun suçu yok. Ben kendi yaptığımın cezasını çekiyorum.

Anasına-babasına asi olan, evladından hayır görmez. İşleri hakkında istişare etmeyen ihtiyacını elde edemez. Ailesini idare etmeyen hayatın tadını bulamaz.

Ananın-babanın kalbini kırmamalıdır. Çünkü evladın saadet ve felaketi, onların kalblerinden doğan sözdedir. Ana-baba hasta ise, ihtiyar ise, onlara yardım edip saadetin onlardan alınacak hayır duada olduğu bilinmelidir. Eğer onları incitip, beddualarını alırsak, dünya ve ahiretimiz harap olur. Atılan ok tekrar geri gelmez. Onlar hayatta iken, kıymetini bilmeliyiz.

Beddualarını almak çok tehlikelidir. Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki: **“Ana-babanın çocuğuna ve mazlumun zâlime olan bedduaları, reddolmaz.”**

Bütün bunlara rağmen, bir baba ne kadar kötü olursa olsun nasıl öldürülebilir, cesedi nasıl yakılabilir akıl alacak gibi değil!..

“DAHA BAŞKA NE BEKLERSIN!”

Anne-baba hakkı üzerine yazdığım yazılar üzerine, bazı genç okuyucularım arayarak, “ Hep anne-baba hakkından bahsediyorsunuz, evladın anne-baba üzerinde hiç hakkı yok mu? “ diyerek sitem etmişlerdi.

Olmaz olur mu tabii ki var, diye cevap vermiştim. Babanın evladı üzerinde hakkı olduğu gibi, evladın da baba üzerinde hakkı vardır. Bu hakka dikkat etmeyen babalardan evlatları ahirette davacı olacaklardır.

Bir defasında, yanında oğlu olduğu halde, Hazret-i Ömer'e birisi gelerek,

- Ya Ömer! Bu oğlum bana karşı geliyor, diyerek oğlunu şikayet etti. Bunun üzerine Hazret-i Ömer, o kimsenin oğluna:

- Babana nasıl karşı geliyorsun? Allah'tan korkmuyor musun? Babanın, evladı üzerindeki haklarını bilmiyor musun? dedi. Bu sırada genç sordu:

- Ey mü'minlerin emiri, babanın evladı üzerindeki haklarını biliyorum. Peki, evladın, baba üzerinde hiç hakkı yok mudur? Hazret-i Ömer cevap verdi:

- Olmaz olur mu hiç! Elbette vardır. Bu haklardan biri, babanın temiz ve asil bir hanımla evlenmiş olmasıdır. Evladın, babası üzerindeki haklarından biri de kendisine iyi bir isim koymasıdır. Ve nihayet, evladına dinini öğretmesi, İslam terbiyesi üzere yetiştirmesidir.

Hz. Ömer'in cevabı

Hazret-i Ömer'den bu sözleri dinleyen genç dedi ki:

- Vallahi babam bu söylediklerinin hiçbirini yapmadı.

Gencin bu sözleri üzerine Hazret-i Ömer celallendi. Gencin babasına dönerek,

- Oğlum bana karşı geliyor, diye bana şikayete geliyorsun. Halbuki o sana karşı gelmezden önce sen ona karşı gelmişsin. Önce onun şikayet için bana gelmesi lazımdı. Haydi git, diyerek azarladı.

Bir gün Ebu Hafs hazretlerine bir adam gelerek, "Oğlum beni dövdü, incitti." dedi. Bunun üzerine Ebu Hafs, **"Ona terbiye verip, ilim, irfan öğrettin mi?"** diye sordu. Adam, "Hayır" dedi. Ebu Hafs adama şunları söyledi:

- Allaha şükret ki kafanı kırmamış. Dinden, imandan, haberi olmayandan daha başka ne beklersin?

Peygamber efendimiz çocuklarla ilgilenir, hal hatırını sorar onları sevindirirdi. Bir küçük çocuk, Resûl aleyhisselâmın elini tutup, bir iş için götürseydi, birlikte gider, müşkülünü hâllederdi. Peygamber efendimiz çocuklarını, torunlarını ve diğer çocukları kucağına alır ve severdi.

Bir gün birisi, Peygamber efendimizi, torunu Hz. Hasan'ı severken görünce dedi ki:

- Benim on oğlum var, şimdiye kadar onlardan hiçbirini öpmedim!

Resûl aleyhisselâm, onun yüzüne baktı ve şöyle buyurdu:

- Men, lâ yerham, lâ yurham! (Ya'nî "acımayana acınmaz!")

" Böyle nasıl söylüyorsun?

Kendi bedeninden bir parça olan evlâdı sevmek, bir kimse için bulunmaz bir saadettir. Cennet kokularını andıran saçlarını kokladığı, onların cıvıltılarını dinleyerek geçirdiği dakikalar; insana edebi tasvirlere sığmayacak kadar, büyük bir haz verir.

Bir defasında da, Resûlullah efendimizin huzuruna bir Bedevi gelerek sordu:" Siz çocuklarınızı öper misiniz? " Peygamber efendimiz;" **Evet,** " buyurdu. Bedevi , "Biz, çocukları öpmeyiz." Bunun üzerine Resûl-i ekrem efendimiz buyurdu ki:

" Böyle nasıl söylüyorsun? Allah senin kalbinden merhameti kaldırmış. Onları sevmek, okşamak ve acımak; Allahü teâlânın kalblere koymuş olduğu bir merhamet duygusunun eseridir. Kim bu duygudan mahrûm değilse, evlâdına karşı kayıtsız kalamaz. "

Resûl-i ekrem efendimiz, bir gün kızı Hz. Fâtıma'nın oğullarından biri yanında olduğu hâlde, evden dışarı çıktı. Resûlullah şöyle buyurdu:" **Ey çocuklar, siz, Allahın yarattığı güzel kokularındansınız."**

Anne- baba olarak biz vazifemizi tam yapalım ki, çocuklarımızdan saygı bekleyelim!..

MUTSUZ ÇOCUKLARIN ÇOĞALMASININ SEBEBİ

Derginin birinde Batı'nın aile yapısını çok güzel ifade eden iki fotoğraf gördüm. İlk fotoğrafta, kucağında kedi bir kadın; diğerinde ise kucağında köpek olan bir kadın. Altında da, **" Batı'da çekirdek aile "** yazısı. Aileyi nihayet bu hale getirdiler. En iyimser bir yaklaşımla bu fotoğrafa bir de çocuk ilave edebiliriz o kadar. Aile fotoğrafından "**Baba**" çoktan çıkmış durumda. Batı hızla babadan uzaklaşıyor, babasız bir toplum haline geliyor. Yapılan araştırmalar da bunu doğruluyor. Bununla ilgili, Amerikan Değerleri Enstitüsü tarafından yayımlanan *"Fatherless America, Babasız Amerika"* adlı eser de, kitabın yazarı David Blankenhorn çarpıcı tespitlerde bulunuyor:

"Batı giderek babasız bir cemiyet haline geliyor. Bir nesil önce Amerikalı çocuğun babalı bir evde büyümeyi ümit etmesi normaldi. Bugün Amerikan çocuklarının yüzde 40'ı babalarından ayrı yaşıyorlar. Otuz sene önce bu oran yüzde 20 idi. Bugün pek çok çocuk resmî kâğıtlardaki 'baba adı' hanesine ne yazacağını bile bilmiyor. Bu ülkede çocukların yarıdan fazlası, 18 yaşına ulaşmadan önce, çocukluk devrelerinin önemli bir kısmını babalarından ayrı geçiriyorlar. Bu ülkede, babaları tarafından terkedilmiş çocuk sayısı şimdiye kadar hiç böylesine kabarık olmadı. Şimdiye kadar, bir babaya sahip olmanın ne mânâya geldiğini öğrenmeden büyüyen çocuk sayısı böyle çok değildi. Babasızlık bu neslin en kötü nüfus bilgisidir. Toplumda 'mutlu çocuk'un azalmasının en önemli sebebidir."

İlim adamları bugün Batı'daki sosyal problemlerin kaynağını çocukların sıcak aile ortamından uzak yetişmelerinde aramaktadırlar. Başka bir ifade ile bu problemlerin çoğunun bir tek sebebe dayandığı görüşünde: Batı'da babalık kurumunun çöküşü.

1960'ların başında Amerikan ailelerinin hemen hemen yüzde 75'i ana, baba ve çocuklardan müteşekkildi, "çekirdek aile" dediğimiz yapıdaydı. Bugün o çekirdek de kırlmış, dağıtılmış. Artık "tek ebeveynli aile"ler vardır. Bugünkü istatistiklere göre bu oran üçte bire düşmüştür. Onların da yüzde 9O'ı anne ve çocuklardan meydana gelmektedir, baba ortada yoktur. Bugün 100 kadından 30'u babasız dünyaya gelmektedir. Yine ülkedeki 15-19 yaş arası genç kız nüfusunun yüzde 10'u evlenmeden doğum yapmaktadır ve çocukları "babasız"dır.

Araştırmacı yazar Blankenhorn'a göre, boşanmalar, evlilik dışı çocuk doğumları, çocukların yoksulluk çekerek büyümesi, zorba gençlik, güvensiz çevre, ev içi şiddet olaylarının esas sebebi çocuklarda ebeveynin otoritesinin zayıflaması... Yani, çocuklann hayatından babanın uzaklaşmasıdır.

İşin daha kötüsü yazara göre şifa bulunması gereken asıl hastalık, sadece "**baba**"yı kaybetmek değil, "**babalık fikri**"ni kaybetmek. Toplumun karşı karşıya bulunduğu en büyük kayıp, evlerden babaların kaybı değil, zihinlerden, gönüllerden babaya olan inancın, ihtiyacın kaybıdır. Başka bir ifade ile "**Babasız da olunur. Baba zaten fazlalıktır**." fikri.

Bütün bu olumsuzlukların sebebi, gençlerin aile hayatından soğutulup serbestlik, özgürlük adı altında sokağa dökülmesidir.

Din İşleri Yüksek Kurulu üyesi Doç. Dr. Halil Altuntaş, aileyi yıkıcı programlar, yayınlar sebebiyle, üniversite gençliğinin, yüzde 33'ünün evliliğe sıcak bakmadığını söyleyerek "bu olumsuz yönelişin sebepleri üzerinde ciddiyetle durmak gerektiğini" ifade etti. Olumsuz sebepler ile ilgili olarak da şunları söyledi: "**Evliliğe soğuk bakmak nikahsız birlikteliğe yönelişin bir göstergesidir. Bu durum, toplumdaki dini ve ahlaki değerlerin, eğitimli genç nesil üzerindeki etki alanının daralma sürecine girdiğini gösteriyor. Bazı gazeteler ve televizyon programları bu yönelişi teşvik diyor. Magazin dünyasının öne çıkartılan simalarının, evliliğin bağlayıcı ve özgürlükleri kısıtlayıcı olduğu yönündeki beyanları gençleri evlilikten uzaklaştırıyor. 'Ayrıldık ama iki medeni insan gibi arkadaşlığımız sürüyor' sloganı da eksik edilmiyor. Bu tür mesajlar, heyecanları ve hevesleri henüz oturmamış gençlerin aile kurumuna bakışları üzerinde şüphesiz büyük tahribat yapmaktadır."**

“TELEVİZYON, MÜKEMMEL BİR SUÇ OKULUDUR!”

Kitap okumak, yayınları takip etmek, insanın bilmedikleri lüzumlu bilgileri öğrenmesi ve insanlık için yeni gelişmeleri takip ederek kendini yenilemesi, ne kadar faydalı ise, buna mani olan şeyler de o kadar zararlıdır.

Bugün insanı, okumaktan alıkoyan, insanı bir çeşit uyuşturan, körelten, kabiliyetlerini dumura uğratan şeylerin başında televizyon gelmektedir.

Bu cihazın âlet olarak bir suçu yok tabii. Uygun yerlerde uygun şekilde kullanıldığı takdirde, zamanımızın en faydalı cihazıdır TV. Fakat, maalesef bugün istenildiği gibi kullanılmamaktadır. Ölçü kaçırılmaktadır. Hayatta kalabilmemiz için günlük yediğimiz gıdalar bile lüzümundan fazla alınınca, zararlı olmakta; zehirlenmelere, ölümlere sebep olmaktadır.

“Ailenizi mi çok seviyorsunuz, TV’yi mi?”

TV hakkında yapılan istatistikler ortadadır. TV’nin insanları etkileme gücü üzerinde psikologların yaptığı araştırmaların sonuçları bu acı gerçeği ortaya koymaktadır. “**Ailenizi mi çok seviyorsunuz, TV’yi mi?”** sorusuna, çocuklardan **% 44’ü, “TV’yi”** diye cevap vermiştir. Avrupalı ilim adamları TV’ye, “Aptal kutusu”, “Suç okulu” gibi isimler vermişlerdir. Yapılan bir araştırmaya göre, normal TV seyretme oranında Batı’nın çok üstünde olduğumuz tespit edilmiştir.

Evlerimizde silah zoruyla, “**Eller yukarı**” denilerek teslim alınmamıza lüzum kalmamış, bunu “TV, silahsız, tehditsiz rahatça yapmakta ve yegane sermayemiz olan zamanı hoyratça bitirmektedir. Bu durumu da ilim adamları “**Yavaş intihar**”a benzetmektedirler.

Fransız Çocuk Psikiyatri Profesörü Marcel Rufo, “**Televizyon, mükemmel bir suç okuludur**” diyor. Prof. Rufo’nun tespitlerinde ve televizyonun olumsuz etkileri konusunda yapılan bir değerlendirmede şu görüşlere yer verilmiştir:

Televizyon, elektronik bir sakinleştirici olması sebebiyle, sürekli televizyon seyreden çocukları, uyuşturucu ve sakinleştirici bağımlılığına itmektedir. Rufo’nun araştırmasına göre, **günde 2-3 saat televizyon seyreden çocuklar, okulda başarı gösterememektedirler**. Araştırma sonuçlarına göre, ayrıca çocukların yüzde 47’sinde televizyon yayınlarının etkisiyle, “**kötü yeme**” alışkanlıklarının görüldüğü, bunun da sindirim ile ilgili hastalıklara yol açtığı belirlendi. Ayrıca televizyondaki vur-kır filmlerinin çocukları suça özendirdiği görülmektedir. Çocuk çeteleri kuranlar, arkadaşlarını televizyonda gördükleri gibi “asarak öldürme” oyunu oynarken, çocuğun gerçekten asılarak ölmesine sebep olmuşlardır. Televizyon, yalnız çocuklarda değil, büyüklerde de suç nisbetini artırmaktadır.

Televizyon seyretme süresi arttıkça, çocuğun başarısı ve sosyal ilişki kurabilme kabiliyetinin giderek azaldığı da gözlenmiştir. Çok fazla TV izleyen çocukların yemeden, içmeden kesilme, uyuma güçlüğü, kötü rüyalar görme, ders çalışmaya karşı ilgisizlik, hayal dünyasında yaşama, TV’deki tiplemeleri ve kahramanları taklit etme, içine kapanma, sosyal ilişkiler kurmada başarısızlık gibi problemlerle karşılaştıkları görülmüştür.

“Konuşma ve dil geriliği”

Çocuğun TV izlemeye ayırdığı zaman artıkça, oyun oynamaya ayrılan zaman da azalmaktadır. Halbuki bir çocuk için oyun en temel ihtiyaçtır. Oyuna ayrılan zamanın azalması hâlinde çocuk pasifleşmekte, olaylara katılma yerine seyirci kalmakta, karmaşık şeyleri öğrenme isteği azalmaktadır. TV’nin küçük çocuklarda, “**konuşma ve dil geriliği**” meydana getirdiği de tespit edilmiştir.

Nerdeyse konuşmayı unuttuk. Bugün artık sadece evlerde, “Bugün ne yemek pişirdin? Çocuklar nerede? Elektrik-su faturası geldi mi?” gibi kısa konuşmalar yapılıyor. Yemek yenildikten sonra, hanım hemen mutfağa girmekte, erkek vakit kaybetmeden televizyonun başına geçmektedir.

Halbuki doktorlar, aile fertlerinin konuşup dertleşmediğini, bu sebeple ailede bulunması gereken sıcak münasebetlerin doğmadığını, bunun da aile fertlerinde depresyonlara sebep olduğunu ifade etmektedirler.

Dağlara-taşlara, okul, öğretmen ve kitaptan önce TV'nin girmesi, insanımızı hazırlıksız yakalayıp, gafil avlamıştır. "**Zaman öğüten makina**" durumundaki TV, başta aile olmak üzere bütün millî-mânevî değerleri öğütmekte, bilhassa gençlerimizi "**Hareket eden ölü"** hâline getirmektedir.

ÇOCUKLAR VE İNTERNET

Teknolojik buluşlar, iki yüzü keskin kılıç gibidir. En çarpıcı örnek atom bombası, nükleer enerji. Faydalı şekilde kullanılmadığında binlerce, milyonlarca insanı, canlıyı yok etmektedir.

Teknolojinin önemli bir buluşu olan televizyona hazırlıksız yakalanmıştık. Batı'nın alt yapısı müsait idi "**Televizyon**" için. Okuma alışkanlıkları yeterli düzeydeydi ve en önemlisi de alışkanlık haline gelmişti. Bunun için Batı'nın bünyesine bizdeki kadar zarar vermedi. Dengeli olarak ve ihtiyaç miktarı kadar izleniyor, zaman boşa harcanmıyor...

Bizde ise, okuma alışkanlığı kazanılmadan televizyon girdiği için, zaten cılız olan kitap okuma alışkanlığı nerdeyse tamamen yok oldu. Dengeler alt üst oldu, televizyonkolik haline geldi halkımız. İhtiyaç olsun olmasın yatana kadar televizyon başından ayrılmıyor insanımız. Bu da, sosyal ilişkileri bitirdi.

Zamanımızın teknolojik harikası olan internet için de durum aynı. Yine hazırlıksız yakalandık. Fakat internet, günlük hayatımızın vazgeçilmez bir parçası haline geldi artık. Her alanda en iyi şekilde yararlanmamız gerekiyor bundan. Gerçek manada bir ticaret, bir eğitim internetsiz mümkün değil bugün. Ancak ne yazık ki, internet nedir, ne değildir, nasıl istifade edilir, faydası zararı nedir, öğrenmeden internet denizine açıldık. Yüzme bilen az bir kesim bundan istifade edebilmekte, geri kalanlar ise boğulmak üzere.

"Yeni Bağımlılık türü: İnternet Kafeler"

Cumhuriyet Üniversitesi'nin yaptığı bir araştırma, bu acı gerçeği gözler önüne serdi. "**Yeni Bağımlılık Türü: İnternet Kafeler**" konulu araştırmada, internet kafelere gidenlerin yüzde 43'ünün "chat" yaptığı, yüzde 26'sinin değişik bilgisayar oyunları oynadığı, yüzde 7'sinin film izlediği, yüzde 19'unun internet ortamında gezindiği ortaya çıktı.

Chat yapanların ise, yüzde 36'sı arkadaş bulmak, yüzde 14 flört, yüzde 34 sıradan konuları konuşmak, yüzde 6' da cinsellik amaçlıdır.

İnternet kafelerde, internete oyun oynamak amacıyla girenlerin yüzde 54.5'i şiddet içeren oyunları oynarken, yüzde 22'si zeka oyunlarını tercih etmekte. Sporla ilgili oyunları oynayanların oranı ise yüzde 19. Şiddet muhtevalı oyun oynayanlara, sıradan bir öldürme olayı "çekici" gelmemekte; parçalayarak, acı çektirerek öldürme oyunları tercih edilmekte.

İnternet kafelerdeki üçüncü etkinlik olan internet gezintisinde ise, en fazla dikkati çeken siteler, erotizm-pornografi siteleri. Gezgincilerin yüzde 24'ü oyun, yüzde 23'ü kültür-sanat, yüzde 20'si erotizm-pornografi sitelerini ziyaret ederken, eğitim amaçlı sitelere girenlerin oranı ise yüzde 4.

İnternette önemli bir yer işgal eden erotizm-pornografi siteleri, her türlü sapkınlığa, sömürü ve istismara açık; cinsel şiddet, taciz, ensest ilişkiler, çocuk pornosu, teşhircilik ve sapıklık gibi birçok olumsuz unsuru sergilemektedir.

Hemen hemen her gün internet kafeye gidenlerin yüzde 62'si günün 1-3 saatini, yüzde 22'si günün 4-5 saatini, yüzde 16'sı ise günün 5 saatinden fazlasını internet başında geçirmektedir.

Bilginin paylaşımı ve iletişimi konusunda, yeni ufuklar açan internet, yerinde kullanılmadığı durumlarda tehlikeli bir silaha dönüşmekte; bazıları için tutku düzeyini aşan internet, uyuşturucu bağımlılığı etkisini göstermektedir.

Son yıllarda hızla çoğalan internet kafelerde, mevzuat ve denetim eksikliğinden dolayı belli bir standart oluşturulamadığından, söz konusu işletmeler modern bir tesisten çok, olabildiğince sağlıksız şartların hüküm sürdüğü mekanlar olarak karşımıza çıkmaktadır.

Bilimsel araştırmalar yapılan, ödevlerin hazırlandığı mekanlar olması gereken internet kafeler bu görevleri yerine getirmekten çok uzaktır. Çünkü, internette eğitim için ayrılan alanın yalnızca yüzde 6.69'u kullanılmaktadır.

Bütün bunlardan anlaşılıyor ki, doğru dürüst bir internet kültürümüz oluşmamış; bunun için de istenilen fayda tam sağlanamamaktadır. Çeşitli kampanyalarla, etkinliklerle internet kültürü verilerek gençler faydalı alanlara yönlendirilmelidir.

İnternetin çocuklar üzerindeki etkisi

İnternet kültürümüz, bilgimiz yok diye de teknolojinin bu nimetini kötüleyemeyiz, göz ardı edemeyiz. Bunun zararını, faydasını öğrenip, faydalı hale getirmeliyiz. Bugün bilgisayar asrındayız, bunsuz yapamayacağımıza göre gerekli tedbirleri almak zorundayız.

Sadece biz değil, gelişmiş Batı'da da bilgisayar - internet alışkanlığı, eğitimcileri tedirgin etmeye başladı. Avrupa'da, sivil toplum örgütleri, gençleri adeta esir alan bilgisayar tutkusuna karşı kampanyalar düzenliyor. Almanya'da **düzenlenen "Benim bilgisayarım yok, ama bir sürü arkadaşım var!"** kampanyasındaki slogan dikkat çekici.

Evinde kendine ait bir bilgisayarı olup da bütün gününü ekran başında geçiren gençler kolay arkadaş edinemiyorlar. Zamanla asosyal ve problemli bireyler haline geliyorlar. Bilgisayar oyunu, internet gezintileri, çocukları, gençleri sosyal hayattan giderek koparıyor.

Bilgisayar- İnternet kültürüne yabancı olduğumuz için, birçok ekonomik, sosyal sıkıntılara sebep oluyor. Gazetelere kadar intikal ediyor bu olumsuzluklar. Bu olumsuzluklara bakıp, bilgisayarı kaldırmak yerine, olumsuzlukları ortadan kaldırmak gerekir; bunun için de gençlerimizi bilinçlendirmeliyiz. Böyle yapmazsak faturası ağır olur: İşte size bilinçsiz bir kullanıcının sebep olduğu olay. Zavallı bir anne feryad ediyor:

" Oğlumuz internetin faydalarını anlattığında her şey kulağa hoş geliyordu, taa ki internetin tutsağı haline gelene kadar! Telefonumuz, gelen yüklü telefon faturaları ve kendi imkanlarımızla ödenmesi mümkün olmayan borçlar nedeniyle kesildi. Bu arada bilgisayar bozuldu. Eğer tamir ettirmezsek oğlumuz bu alışkanlıktan kurtulur, diye düşünüp çok sevinmiştik, ama boşuna sevinmişiz. İnternet kafeler sabaha kadar açıkmış. Oralara gittiği ilk gün eve gece 2'de geldi. İnternetin başına oturduğunda zaman mefhumunu unutuyor, paralar da suyunu çekiyor, para dayanmıyor. Böylece bir yıl geçti. Biz çok üstüne gitmedik, ara ara uyardık, ama oğlumuz sarhoş gibiydi, etkilenmiyordu. Sonunda iflas ettik. Para bulamayınca bizden habersiz babasının iş arkadaşlarından para almaya başladı. Borçlarımızı ödeyebilmek için varımızı yoğumuzu satılığa çıkardık. Bize verdiği zararlar, yararlarını çoktan aştı. 22 - 23 yaş insan hayatının en üretken dönemidir. Bu olaydan sonra oğlumun okul hayatı söndü. İş hayatı yok, çalışmıyor. Gençlik en güzel çağını bu aletin başında geçiriyor. Bu imkan, nasıl faydalı hale getirilebilir, bunun için kurum ve kuruluşlar neler yapabilir? Yetkili kuruluşlar buna bir çare bulmak zorunda.."

Yan etkileri

Ölçü kaçırıldığında daha başka yan tesirleri de çıkıyor internetin. Bunları da sayın Aykut Işıklar'ın kaleminden özetliyeyim: İnternet iyi güzel de, gezgin olmayı tadında bırakmak gerekiyor. Açıkçası bağımlısı olmanın pek çok zararı var. Önce eşinizle aranızı bozabiliyor. Son zamanlarda pek çok bayan, eşinin kendisinden daha çok, internet ile ilgilenmesinden şikayetçi. İkinci plana itilmekten, unutulmaktan, ilgisizlikten yana dertliler. Kendisini, eşinin metresi olarak hissedenler bile var. 'Sanki internet eşi, ben de arada bir gördüğü metresiyim' diyenler...

Bazı arkadaşlarım da, ne cumartesimiz kaldı, ne pazarımız... Zaten yüzünü zor görürdük, şimdi hiç görmez olduk' diyor. Doğrusu düşünülmesi gereken toplumsal bir olay. Acaba toplum bilimcilerimiz internet ve aile yaşamı hakkında ciddi bir araştırma yapıyor mu? Ben sadece duyduklarımı iletmekle yetineceğim. İnternet yüzünden eşine daha az zaman ayıran beylerin olduğu kesin.

İnternet bağımlısı olmanın bir ikinci zararı da, tahmin edeceğiniz gibi gözlerin yorulması. Amerikalı uzmanlara göre internette haftada 10 saatten fazla dolaşmak zararlı. Zaten bu saati aşanlara 'internet bağımlısı' diye, çağdaş hastalık ismi bulmuşlar.

Amerika'daki 'Cinsel Bağımlılık ve Dürtü Dergisi'nde yer alan bir araştırma, çok önemli bir gerçeği vurguluyor. MSNBC sitesinde yapılan ankete cevap veren 9 bin 265 internet abonesi, **haftada 11 saat porno sitelerinde dolaştıklarını itiraf etmiş. Sonra**

hesap kitap yapmışlar. Amerika'da 60 milyon internet abonesinin 600'ünün porno bağımlısı olduğuna karar vermişler.

“Ben anne babamdan davacıyım!”

İyi evlad yetiştirmek dinimizde çok önemlidir. Peygamber efendimiz, hayırlı evlât bırakarak âhırete göçen anne ve babanın, öldükten sonra da amel defterinin kapanmayacağını bildirmiştir.

Hayırlı evlât yetiştiren bir baba, neslin devamına hizmet ettiği için, Allahın emrine uygun hareket etmiş olur. Hayırlı evlat, arkaya kalsa da, anne ve babasından evvel vefât etse de, ana-babası için mutlaka hayır ve rahmet vesîlesidir. Tabii ki bu fazîletleri elde etmek, yine evlâdın hayırlı yetiştirilmesine bağlıdır. Yoksa ahlâksız, dinden bihaber olarak yetiştirilen çocuklar, ana ve baba için büyük mesûliyetlere yol açacaktır. O çocuk ahırette:

"Yâ Rabbi, beni îmân ve islâmdan mahrûm eden, beni Sen’den gafil ve ahlâksız bir şekilde yetiştiren, Müslüman fıtratı üzere yarattığın halde, beni İslâmiyetten uzak bırakmış olan şu babam ile anamdır. Bunlardan dâvâcıyım." diyerek huzûru ilâhîde şikâyet edecektir.

Bir çocuk, dünyaya gelişte ve anasının kucağına tesliminde İslâm fıtratı üzerine yaratılmış bulunur. İslâmiyeti öğrenecek ve yaşayacak kabiliyette yaratıldığı hâlde, anne ve baba, o çocuğu kendi düşüncesine göre şekillendirir. Anne-baba Müslüman ise, çocuğunu Müslüman, Hıristiyan ise çocuğunu Hıristiyan, Yahudî ise Mûsevî, ateşperest ise, mecûsî olarak yetiştirmektedir.

Bundan dolayı dinimiz, anne ve babanın, çocuklarına dînî vazifeleri öğretmeleri hususuna çok önem vermiştir. Nitekim Peygamber efendimiz bir hadîs-i şerîfinde şöyle buyurmaktadır: **"Bir baba, çocuğuna güzel terbiyeden daha üstün bir ihsânda bulunamaz."**

İnsanlar, emirleri altında bulunan kimselerden Allaha karşı sorumludurlar. Anne ve baba da evlâdının yetişmesini, mes'ûliyetini yüklenmiş bulunmaktadır.

Bu öyle bir sorumluluk ki, Enbiyâyı Allah korkusu ile titretmiş; bu mesûliyet endişesidir ki, insanları evlât terbiyesine sevk etmiştir. Bu mes'ûliyetten haberdar olmayan anne ve babalar, evlâdını dünya ve âhırette perişan bir hâle düşürmüş demektir. Bu mesûliyetin korkusundan dolayı birçok âlim, evliyâ, evlenmekten veya fazla çocuk sahibi olmaktan çok korkmuşlardır. Birçok Allah dostu bu korku sebebi ile evlenmemiş; evlenenlerden İslâm terbiyesi ile yetiştirebileceği kadar evlât vermesi için cenâb-ı Hakka yalvarmışlardır.

Nasıl korkulmasın ki, Hadis-i şerîflerde, **“Çok Müslüman evlâdı, babaları yüzünden Veyl ismindeki Cehenneme gideceklerdir. Ben böyle babalardan uzağım. Onlar da, benden uzaktır.”** buyurulmuştur:

Kimse doğruyu kendisi bulamaz

Böyle baba olmamak için, “**doğruyu kendisi bulur**” mantığı ile, çocuğu kendi haline bırakmamalıyız. Çocuk eğitiminde yapılan hataları geriye dönüp tamir etmek mümkün değildir. Nasıl olsa, “**Kendisi okuma yazma öğrenir.”** diye düşünmeyip okula, kurslara gönderiyor isek, dinini öğrenmede Allah’a ve ahiret gününe imanı telkin etmekte ve öğretmekte de aynı yolu takip etmek ve öğretmek zorundayız.

Bugün okullarda yeterli dini eğitim verilemediği bir gerçektir. Çocuğun hayatının önemli bir kısmı okul duvarları arasında geçmektedir. Çocuğun kişiliği bu dönemde gelişip tamamlanmaktadır. Bu dönemde, diğer derslerinin yanında dinimizi, insanı insan yapan manevi değerlerimizi öğretmek zorundayız. Bunlar bu dönemde verilemezse bundan sonra verilmesi çok zordur, hatta imkansız gibidir. Çünkü artık kuş, yuvadan uçmuştur.

Yeterli dini eğitim alan genç nesillerimiz vicdan, doğruluk, yardımseverlik, düşkünün ve yetimin elinden tutma, her amelinde Allah rızasını gözetmek, kimseyi aldatmama, helal kazanç gibi toplumu ayakta tutan değerleri öğrenecekler ve hayatlarında bunları uygulayacaklardır. Böylece kendileri ve çevresi huzur bulacaktır.

Anayasamız ve Devlet olarak imzaladığımız “**İnsan Hakları Beyannamesi**” her çocuğa velisinin istediği tarz ve yoğunlukta dini eğitimi verme hürriyetini garanti altına

almıştır. Vakit geçirmeden gerekli tedbirleri almak, ebeveynin hem hakkı hem de vazifesidir.

Bu vazifesini yapmayan, ihmal eden sonra çok pişman olur fakat iş işten geçmiştir artık. Ömrü boyunca vicdanen huzursuz olur, kahrolur; ama ne fayda!.. Ne demişler: Son pişmanlık fayda vermez!

GENÇLER, SANATÇILARA ÖZENMEYIN!

Bazı şeyler vardır, anlatmakla öğrenilemez; ancak yaşamakla öğrenilir. Yaşamayan bilmez. Çocuğa ateşin yaktığını ne kadar anlatırsanız anlatın, onu tatmadıkça, acısını hissetmedikçe gerçek manada ateşin ne olduğunu anlayamaz.

Yaşamadıkça zararını tam olarak anlamanın mümkün olmadığı hususlardan biri de şöhret ve paradır. Bilhassa gençlerimizin bu iki arzuya kavuşmak için,"sanatçı" olmak için maddi manevi nelerini feda ediyorlar. Halbuki, "**Dışı seni içi beni yakar**" misali arzulardır bunlar. Bu arzuların zararlarını Sevgili Peygamberimiz bakınız kısa ve öz olarak nasıl ifade buyuruyorlar: **"Mal ve şöhret hırsının insana vereceği zarar, iki aç kurdun bir koyun sürüsüne saldırdığı zaman vereceği zarardan daha çoktur." "Bir vadi dolusu altını olan, bir vadi dolusu daha ister!"**

Akıllı insanlar, dinimizin bildirdiği nasihatlardan, başkalarının tecrübelerinden istifade etmesini bilirler. Küçük çocuklar ve ahmaklar ise kendileri tecrübe etmedikçe gördüklerine, başkalarının tecrübelerine inanmazlar. Daha doğrusu inanamazlar. Bizim hitap ettiğimiz kimseler akıllılar olduğuna göre, bunlara; bir sanatçımızın yaşadıklarını "**şöhret**" ve "**para**" nın insanı ne hale getirdiğini Sanatçı **Yeşim**'in (Salkım) kendi ağzından sunmak istiyorum:

Bir sanatçının itirafları

"Bu para denilen illet, insanı hakikaten yoldan çıkartır. Yani deli gibi para harcarsın, 55 metrelik yat yetmez 75 metre alırsın. Evin içinde 10 hizmetçi yetmez 20'ye çıkarırsın. Budur yoldan çıkmak. Sokaktaki aç insanı unutuyorsun**. Dinini unutmaya başlıyorsun.** Ben hayatımda domuz eti yemedim ama benim çevremdeki herkes, domuz eti yiyordu ve ben bunu gördükçe midem bulanıyordu. Para bende, öyleyse güç bende diyorsun. Yaratanını unutuyorsun. Ve O da bir gün sana öyle bir tokat atıyor, "**kendine gel**" diyor."

Biz, bütün sanatçılar için üç beş evlilik gayet rormal. En kıytırık sanatçıya bak yine üç evlilik. Neden biz de tek evli olamıyoruz ya da iki ? Hayır kardeşim bize dört, beş yani. Olamıyor, çünkü açız. Kapatamıyoruz bunu ve bir sanatçının bunu kapatması da mümkün değil. Benim hayatımdaki en büyük mutluluğum şarkı söylediğimde 20 bin kişinin bir ağızdan "Yeşim" diyerek bağırması. Ve sen eve gelip, tek başına bir adamla kalıyorsun ve diyorsun ki, "Acaba bu beni hayranlarım gibi böyle seviyor mu?" Böyle bir şüphe olabilir mi, bu hastalıklı bir duygu.

Zaten sanatçıların hepsi ruh hastası. Hepimize bak, çantasını aç içinde mutlaka Zanax'a, Prozac'a rastlarsın. Mutlaka terapiste gidiyoruz ama saklarız. Hepimiz zaman zaman çok agresifleşiriz, zaman zaman içimize çekiliriz. Yani saçmalıklar yaparız, hakaretler ederiz. Hiçbirimizin ruh sağlığımızın iyi olduğuna inanmıyorum. Bu gerçek. Artık bu gerçekleri ben kabul ettim.

Mutlu olan sanatçı yok

Boşanmanın arefesinde, çok aşırı dozda sakinleştirici aldım. Çünkü vücudum sakinleşmiyordu. İçtiğim ilacı bir deveye verseler, hakikaten uyur . Ben hiç uyumuyordum. Hiç yemek yemiyordum, üç paket sigara içiyordum. Çok aşırı dozda ilaç alıyordum.

Şimdi, o lüks hayatı değil, eski günlerimi özlüyorum. Biz bir apartman dairesinde, üç oda bir salon bir dairede oturuyorduk. Keşke o kadar paramız olmasaydı. Keşke tekneler, uçaklar hiçbiri olmasaydı. İşte insanlara bunu anlatamıyorum.

Manevi duygularını yitiriyorsun Maddi duygular ön plana geçiyor. Nerede olduğun değil, kiminle olduğun önemli. Sen bir çadırın içinde çok sevdiğin bir insanla yaşıyorsan, o çadır sana saray gibi gelir. Ama sen bir sarayın içinde tek başına yaşıyorsan o saray sana hapishane gibi geliyor. Yani maddiyat öne çıktıkça kibirleniyorsun. İnsanları hor görmeye başlıyorsun. Yani bu para denilen illet, insanı hakikaten yoldan çıkartıyor.

Peki, bu meslekte olup da mutlu olan yok mu ? Hayır, hiçbiri mutlu değil. Mutluyum diyen, kesinlikle yalan söylüyor, kendini aldatıyor. Mutlu olamıyoruz. Çünkü, biz neyiz biliyor musun? 20 bin, 30 bin insanın önüne çıkıyorsun ve şarkı söylüyorsun. Korkunç bir sevgi seli var. Deli gibi bir sevgi ve sen sevgi açı oluyorsun artık, sevgi manyağı oluyorsun. Ve böyle bir sevgi, albümlerinin satışı, insanların seni seyretmeleri ve hayatına kim girerse girsin, ondan hep almak istiyorsun. Doymak nedir bilmiyorsun!" (Kenanerçetingöz, Gecce.com)

"Paraya köle olana lanet olsun!"

Para ve şöhretin insanı ne hale getirdiğini bir sanatçı "şöhretzede"nin ağzından naklettikten sonra paranın yani dünyalıkların hiç mi faydası yok, bunlar hep zararlı mı? Biraz da bunun üzerinde durmak istiyorum.

Bunlar ilaç gibidir. Dozunda, yerinde zamanında kullanılırsa faydalıdır. Bu da ancak, parayı dinimize uygun bir şekilde kazanmak ve yine dine uygun bir şekilde harcamakla sağlanabilir. Böyle yapılınca malın, paranın dünyada da ahırette de faydası görülür.

Kontrolsüz kazanılan ve harcanan para Allahü teâlâyı unutturur. Bu şekilde elde edilen mal hakkında, Peygamber efendimiz, bir hadîs-i şerîfinde, **"Geçen ümmetlerin herbirine fitneler verildi. Benim ümmetimin fitnesi, mal, para toplamak olacaktır"** buyurdu. Başka bir hadîs-i şerîfte de, **"Altına ve gümüşe köle olana la'net olsun!"** buyuruldu.

Yine Peygamber efendimiz, "**Dünyaya düşkün olmak, günahların başıdır"** buyurdu. Yanî her türlü hatâya, günâha sebep olur. Ahıreti unutup, dünya peşinde koşan kimse, şüpheli şeylere, sonra mekrûhlara, sonra harâmlara, hattâ daha sonra küfre dalar. Geçmiş ümmetlerin, Peygamberlerine inanmamalarına sebep, dünyaya düşkün olmaları idi. Bu sebeple nice kimselerin ayağı kaymıştır.

Fakat, şan şöhret için olmayıp, âhıreti kazanmaya yardımcı olan mal, ne kadar çok olursa olsun zararlı değildir. İmâm-ı Gazâlî hazretleri, kendini ve âilesini ve çocuklarını kimseye muhtaç ettirmeyecek kadar çalışıp, helâlden kazananlara cihâd sevâbı verildiğini bildirmiştir..

Allahü teâlâ, bir kuluna fazla mal verirse, cimri olmamalıdır. Para, mal kazanma hırsı, aklını örtmemelidir. Kazandığını, din uğruna sarfetmelidir. Hayır hasenat yapmalıdır. Sıkıntıda olan Müslümanlara yardım etmelidir.

Peygamberimiz birgün, **"Yâ Ebâ Hüreyre! Mü'minlerin büyüğü, benden sonra o kimsedir ki, Allahü teâlâ ona mal verir, o da gizli ve âşikâre Hak yoluna harcar ve yaptığı iyilikleri kimsenin başına kakmaz"** buyurdu.

Kişi mal, mülk sahibi olmakta çok hırslı olur, tek gâyesi bu mala kavuşmak olursa, hem dünyada, hem de âhırette rezil olur, perişan olur. Olmadık işler gelir başına. Bunun misâlleri sayılamıyacak kadar çoktur.

Allahü teâlâ, insanları yaratırken, ecellerini, ömürlerini ve rızıklarını takdîr etmiştir. İnsanın rızkı değişmez, azalmaz ve çoğalmaz ve zamanından geri kalmaz. İnsan, rızkını aradığı gibi, rızık da, sâhibini arar. Çok fakîrler vardır ki, zenginlerden daha iyi, daha mes'ûd yaşar.

Aşırı mal hırsı sonunda insanı mala taptırır. "**Maksûdun, mâbûdundur**" sözü meşhurdur. İnsanın nihaî maksadı ne ise bu onun ilâhı odur. Bir kimsenin maksadı, mal, mülk kazanmak ise, bunun için her şeyi mubâh görüyorsa, bu kimsenin ilâhı mal, mülk olur. Yine bir kimsenin maksadı sadece belli bir makama, mevkiye gelmek ise, bunun için her şeyi mubâh görüyorsa, bunun da ilâhı o makam olur. Nefsine tapınmaya başlar. **"Nefslerinin arzûlarını ilâh edinenleri görmedin mi?"** âyet-i kerîmesi, bunun böyle olduğunu haber vermektedir. Allahü teâlâ, dünya lezzetlerini yasak etmedi. Bunların, azgınca, taşkınca, zararlı olarak kullanılmasını yasak etti.

Dinimiz, mal, mülk gibi dünyalık edinmeyi yasaklamıyor. Dünya malına tapınmayı, yani maksadın, gayenin mal, mülk edinmek olmasını yasaklıyor. Dünya malının, ahireti kazanmada vasıta yapılmasını emrediyor. Paranın kalbe sokulmasını yasaklıyor, sadece cepte kalmasını istiyor.

İslâm dininde, ilim, fen, teknik, sanat ve ticareti emreden, bunlar için çalışmayı teşvik eden nice emirler, ayet-i kerime ve hadis-i şerifler vardır. Çünkü medenî bir toplumun, bir milletin kurtuluşu ve saadeti fakirlik ile olamaz.

Bilâkis, hayır ve iyilik müesseseleri, imarethaneler, mektepler, aşevleri, hastaneler yapmak, acizlere, fakirlere ve kimsesizlere yardım etmek ve insanlara hizmet için çeşmeler, köprüler yapmak, fabrikalar kurmak, hep mal ve servet ile olur. Mal ve servet ise, çalışmak ve ticaret ile kazanılır.

Zararlı olan, yasak edilen dünya, Allahü teâlânın sevmediği, haram ettiği, zararlı şeyler demektir. Haramlardan sakınan, dünyaya aldanmamış olur. Allahü teâlâ, dünyada hiçbir zevki, hiçbir lezzeti yasak etmedi. Bunları, azgın, taşkın, zararlı olarak kullanmağı haram etti. Gösterdiği yolda, faydalı, edebli şekilde kullanılmasını emretti. Böyle yapan dünyada da ahırette de huzur içinde olur.

GENÇLERİN İNTİHAR EĞİLİMLERİ

Çukurova Üniversitesi tarafından yapılan ve gençlerimizin ruh halini yansıtan bir araştırma neticesi yayınlanlanmıştı gazetelerde. Herkesin tekrar tekrar okuyup ben ne yapabilirim diye kafa yorması gereken önemli bir araştırma bu. Çünkü, geleceğimizi emanet edeceğimiz gençlerle ilgiliydi. Güvenilir gençliği olmayan bir milletin geleceği de olmaz.

Şimdi gelelim yapılan araştırmaya: Üniversitenin liseli öğrenciler arasında yapılan araştırma sonuçlarına göre, yaş ortalaması 16.5 olan öğrencilerin yüzde 55.5'i mutsuz ve umutsuz. Geleceğe kaygılı ve karamsar bakıyorlar. Bu öğrencilerin yüzde 22.4'ü intihar etmeyi düşünüyor, yüzde 14.1'i ise nasıl intihar edebileceği hakkında plan yapıyor. Öğrencilerin yüzde 6,2'si intihar girişiminde bulunmuş.

Kızların, erkeklere oranla daha mutsuz ve karamsar olduğunun anlaşıldığı araştırmada, ayrıca yaş yükseldikçe mutsuzluk hissetme sıklığının da arttığı tespit edilmiş. İntihar düşüncesi, planı ve girişim sıklığı yine kızlarda daha yüksek oranda.

Araştırmada mutlu görünen % 45 de gerçekçi bir rakam değil aslında. Bunlar da huzursuz fakat, herhangi bir sebeple sıkıntısını yansıtamamış veya daha yansıtacak seviyeye gelmemişler. Huzursuz bir ortamda doğup büyüyen bir gencin huzurlu olması mümkün mü?

Peki, ruhi bunalımda olan sadece gençlik kesimi mi? Hayır, yediden yetmişe huzursuz, mutsuz bir toplum haline geldik. Zengini de fakiri de; genci de yaşlışı da korku ve endişe içinde. Hiçbir toplum kendiliğinden, tesadüfen bu hale düşmez. Türk milletinin toparlanıp bölgede önemli güç sahibi olmasından korkan dış mihrakların seneler öncesinden hazırladıkları planların neticesinde bu hale geldik biz.

Sadece ekonomik sıkıntıya bağlamak yanlış

Ruhi çöküntüyü sadece ekonomik sıkıntıya bağlamak yanlış olur. Ekonomik sıkıntıya ilk defa düşmüyoruz. Bundan çok daha ağır sıkıntılar geçirdik. Fakat hiçbir dönemde böyle bir çöküntü yaşamamıştık.

Bu çöküntünün esas sebebi ailenin çökertilmiş olmasıdır. Asırlardır Türk toplumunun temel taşı hep aile olmuş. Ailenin sağlamlığı ile toplumumuz her sıkıntıda ayakta kalabilmiş. Aile bireyleri arasındaki bağ kopartılınca toplumumuzda sarsıntı başladı.

Ailede karşılıklı sevgi saygı görmeyen, her akşam anne babasının, kadın erkek eşitliği propagandaları sebebi ile senin dediğin olacak benim dediğim olacak kavgalarını seyreden, geçmişten gelen milli, manevi bağlar kendisine ulaştırılmayan genç nasıl huzurlu olsun? Ruh dengesini nasıl korusun?

Eskiden aileler önemli bir eğitim yeriydi. Çocuk, dedesinden, babaannesinden işittiği kıssalarla, masallarla büyürdü. Masallarda, kıssalar da; kötü insan eninde sonunda cezasını görür; iyi insan da mutlaka mükafatını alırdı. Sabreden derviş birgün mutlaka muradına ererdi.

Bugün bunların yerini televizyon aldı. Televizyonlar sabrı, tahammülü değil, sabırsızlığı isyanı aşılıyor. Zor durumda kalındığında, nasıl intihar edileceğini gösteriyor. İhtihar çare olarak sunuluyor. Eskiden yetişkin insanlar bile intihar nedir bilmezken, bugün

onbeş yaşındaki çocuklar arasında bile revaç bulması, toplumumuzun ne hale geldiğininin önemli bir göstergesidir.

Hergün çeşitli kıssalarla, hikayelerle, masallarla insan olsun hayvan olsun can yakmanın, cana kıymanın, hele hele kendi canına kıymanın ne kadar büyük günah olduğunu dinleyen, bunun şuuru ile yetişen çocuğun intiharı düşünmesi, hatırına getirmesi mümkün mü? İntiharın tek panzehiri dindir, Allah korkusudur. Cenab-ı Hakkın **"Kendinizi öldürmeyin**!" (Nisa 29) emrini bilen, böyle bir şey yaptığında, ahiretteki durumunu haber veren **"Bir şeyle canına kıyana, cehennemde onunla azap edilir." "İple boğazını sıkarak intihar eden, boğazı sıkılarak azap görür. Herhangi bir bıçakla intihar eden, cehennemde bıçaklanarak azap görür."** hadis-i şerifini idrak eden kimse intiharı hiç aklından geçirirebilir mi?

Gençlerimizin ruh dengesi bozuk

Gençlerimizin çoğunun ruh dengesinin bozulmasının, intiharların, intihar teşebbüslerinin arkasındaki esas sebep ailedir; aile çökertildiği için topluma huzur verme görevini yapamaz duruma gelmiştir.

Ailenin zayıfladığı, zedelendiği, vazifelerini yapamadığı zamanlarda gayri meşru münasebetler artmakta, beden ve ruh sağlığı bozuk nesiller toplumu işgal etmektedir. Nesiller, nerede ne zaman infilak edeceği belli olmayan birer serseri mayına dönüşürler.

Benliğinden, milli ve ahlaki faziletlerinden, örf ve an'anelerinden uzaklaşarak, ruhsuz, köksüz ve inançsız yetişen nesiller, aşağılık kompleksi içinde sapık fikir ve yabancı ideolojilerin esiri olmaya mahkumdurlar. İntiharların, şeytana tapmaların sebebi budur.

Köklü, sağlam, milli ve manevi değerlerle donatılan ailelere dayanan milletler, her türlü felaketlere karşı göğüs gererler. Sağlam temellere dayanmayan aileler ve topluluklar, en küçük bir zorlama karşısında ruhi bunalımlara düşerler. Birlik beraberliği sağlayamazlar.

Türk milletinin tarihi boyunca her sahada kazandığı zafer ve başarılarda, Türk ailesinin çok büyük payı vardır. Bunun için Türk aile yapısı, her türlü kötülük ve tuzaklardan korunmalı, milli ve manevi yapısı kuvvetlendirilerek, onun sağlıklı bir şekilde devamı sağlanmalıdır.

Son yıllarda bu yapılmadığı gibi, aksine manevi bağ kopartılmaya, yok edilmeğe çalışılmaktadır. Böyle bir aile yapısına sahip toplumdan intihar ve karamsarlıktan başka ne beklenir?

Eğitim, yani insanları bazı şeylere alıştırmak, onları kontrol altında tutmak ancak Allah korkusu ile sağlanabilir. Allah korkusu içine işlemiş bir kimse, O'nun bildirdiği kuralların dışına çıkamaz. İnsanları zapturapt altına almada en sağlam yol budur.

Asırlardır, ecdadımız toplumdaki birlik beraberliği, huzuru bu yolla sağladı. Bu yolda boşluk olmaz. Çünkü, Allah korkusu olmayan bir kimse, insanların olmadığı bir zamanda, kanundan kaçabilir. Ama Allahın her an kendisini gördüğünü, yaptığı her hareketin hesabını vereceğini bilen kimse kaçamak yapamaz. Biz şimdi, eskiden olduğu gibi manevi ağırlıklı eğitim veremediğimiz gibi Batı tarzı eğitim de veremedik, **"İki cami arasında kalmış beynamaz**" gibi olduk.

Hal böyle olunca da, onbeş yirmi yaşındaki gençlerde 70'li yaşların yorgunluğu ve bezginliği görülmektedir. Gençlerin, manevi desteğe, yakın ilgiye ihtiyaçları var. Aileler bu konuda ya çok katı davranıyorlar ya da hiç ilgilenmiyorlar. Ortasını bulan çok az. Katı olanlar hâlâ kendi zamanlarında kaldıkları için her şeyi yasaklamakla bir çare bulabileceklerini zannediyorlar. Maddi durumu iyi olanlar, gençlere manevi destek verecekleri yerde sınırsız maddi destek veriyorlar. Biz yapamadık bari onlar her istediklerini yapsınlar düşüncesiyle yangına körük ile giderek yeni huzursuzluklara davetiye çıkartıyorlar. Halbuki, yüce kitabımız Kur'ân-ı kerimde**, "İnsan, ihtiyaçsız olunca, elbette azar!"** (Alak/6-7) buyurulmaktadır. Hadis-i şerifte de, **"İşlerin hayırlısı vasat olanıdır."** buyuruldu.

Sıkıntılardan, bunalımlardan kurtulmanın yolu, "**orta yol**"dan geçer. Bu da madde ve mananın her ikisinin de ihmal edilmediği "**denge**" yoludur. Dinimizin emrettiği yol da budur zaten.

GENÇLERİN PROBLEM HALİNE GELİŞ SEBEBİ

Batı'da sosyal problemler her gün daha da artmakta; önüne geçilemez hale gelmektedir. Biz de, Batı'yı taklid ettiğimiz oranda bundan nasibimizi almaktayız. Batılı ilim adamları, bu sıkıntıların, problemlerin sebepleri üzerinde geceli gündüzlü çalışmaktadırlar. Bununla ilgili makeleler, kitaplar yazmaktadırlar. Bunlardan biri olan Dr. Benjamin Spock, "**Çocuklarımız İçin Daha İyi Bir dünya**" kitabında, günümüz sosyal problemlerinin sebeplerini şöyle izah ediyor:

"1- Semavi dinlere göre insan şerefli bir varlık olarak yaratılmıştır. Fakat son iki asırdır okullarda okutulan (Özellikle biyoloji, antropoloji, psikolojideki) maneviyattan uzak pozitivist, maddeci, inkarcı bilgiler Allah'a olan inancı temelinden sarstı. İnsanlık için münasip görülen daha aşağı mevkiin yavaş yavaş kabulü derin ve eziyet verici sonuçlar doğurdu, manevi inancımız boşaltıldı; fakat öyle yavaş boşaltıldı ki, çoğumuz nasıl, ne zaman olup bittiğini farkedemedik.

2- Biyoloji, antropoloji ve psikoloji insan varlığını anlamak için değerli ilimlerdir, fakat her biri insanlığı daha ziyade mekanik bir bakışla ve sınırlı olarak tanır. Onlar 'bir bütün olarak insan'ı, özellikle de bizi hayvanlardan ayırt eden, adına 'ruh' dediğimiz manevî halleri, idealizmi hesaba katmazlar. Bu ihmal birçok insanı müstehzi, aşağı bir sonuca götürür. Derler ki, yüksek idealler, gayeler için uğraşmayı bırakalım, bulunduğumuz bu alt tabakada, hayvanî tabiatımızla başbaşa zevkimize bakalım.

3- Değer ölçülerini reddetmemizin üçüncü sebebi, geçmişe şuursuzca başkaldırı ve düşüncesizce herşeye isyan. İnsanlarımızın önemli bir bölümü, inançlara, ideallere sahip çıkmadıkça toplum dikiş yerlerinden ayrılmaya devam edecek, dikiş tutmayacak. Eğer çocuklarımıza manevî değerleri kazandırmazsak, onlar televizyon programları, CD'ler ve diğer ticari reklam furyasının tazyiki altında maddeciliğin ortasına düşeceklerdir."

Onbeş yıllık inceleme

Bu manevi değerlerden uzak eğitim Batı'da aileyi de temelinden sarstı. California'lı psikiyatrist Judith VVallerstein, ana-babası boşanmış 131 çocuk üzerinde onbeş yıl müddetle inceleme yapmış. "**Üzerinde o boşanma hadisesinin tesiri kalmayan, uyumlu, normal bir yetişkin haline gelen bir tek çocuk görmedik.**" diyor. Hepsi bunalımlı, okulda başarısız, içine kapanık, saldırgan... Psikiyatrist Wallerstein devam ediyor: **" Boşanma ve kadının erkekle eşit olma arzusunu elde etmesi ile her şeyin hallolacağı sanıldı. Gelin nokta bunun ne kadar yanlış olduğunu ortaya koydu"**

Batı'da bugün evliliklerin yarısından çoğu boşanma ile neticeleniyor. 30-40 sene önce böyle değildi. İnsanoğlunun fıtratında bir değişiklik olmadığına göre demek ki aynı şartlar bugün de olsa karı-kocalar daha iyi geçinebilecek. Peki bu geçimsizliğe sebep ne? Wallerstein bunu şöyle izah ediyor: "O zamanlar ailede roller net bir şekilde paylaşılmış, benimsenmişti. Erkek ekmeği getiren, kadın onu pişirendi.

Çocukların ruh dengeliri bozuluyor

Halbuki bugün böyle değildir. Bugün roller karışmıştır. Sahnedeki rol karışıklığı oyunun düzensizliğine ve bozulmasına yol açmaktadır. Bugün aile hayatındaki sarsıntı sahnedeki iki esas oyuncu arasındaki çekişmeden, rol kavgasından kaynaklanmaktadır.Rol değişikliği isteyen kadın olduğuna göre bu işte en çok kadının karlı çıkması beklenirken tam tersi oldu. Ekmek getirme sorumluluğunu paylaşacak birini buldukları için erkekler, bu rol değişikliğinden kârlı çıktı. Yani kadınlar zararda. En büyük zarar gören ise, aile sıcaklığından eğitiminden uzak kalarak ruhi dengeleri bozulan çocuklar. "

Batılı uzmanların ortak görüşü: Sağlıklarını koruyamadığımız çocuklardan, birgün, toplum olarak kendimizi korumak zorunda kalacağız. Aynı manevi hastalık

bizde de hızlı bir şekilde yayılmaktadır. Çocuklarımıza dinimiz İslamiyeti, sıcak aile hayatını yaşatmaksak aynı neticeler ile karşı karşıya gelmemiz kaçınılmaz olacaktır. Bir milletin aile yapısı çökmeden millet yıkılmaz.

AKILLARI BOZULMASIN DİYE DİYE...

Almanya'dan arayan yaşlı bir teyze ağlamaktan konuşamıyordu. Kendine gelmesi için telefonda bekledim. Biraz rahatladıktan sonra anlatmaya başladı. Evladım yirmi senedir, Almanya'dayız. Karı-koca gece gündüz çalışarak çocuklarımızın iyi bir öğrenim görmesini sağladık. Oğlum 27, kızım 25 yaşında okullarını bitirdiler. İşe başladılar. Keyfimize diyecek yoktu artık. Yirmi sene çok sıkıntı çekmiştik fakat sonunda çocuklarımızın geleceğini sağlama almıştık. Mutluyduk.

Fakat bu mutluluğumuz uzun sürmedi, ancak bir sene sürdü. Bir haftadır gözümü kırpmadım, iki gözüm iki çeşme, durmadan ağlıyorum. Çünkü, geçen hafta işten dönen çocuklarım, "**Biz Hıristyan olduk"** haberiniz olsun dediler. Biz şiddetli tepki gösterince de evi terk ettiler. Şimdi misyonerlerin kaldığı bir evde kalıyorlar. Bu olay bizi yıktı. Ne olur bize yardımcı ol, çocuklarımı nasıl dinimize döndürebilirim?"

Bir kaç ay sonra Türkiye'ye geldiklerinde ziyaretime de geldiler. Uzun uzun konuştuk. Kendilerine sordum, **"Bu güne kadar çocuklarınıza, dinimizi hiç anlattınız mı ve dinimizi anlatan kitap okuttunuz mu?"** Şöyle cevap verdiler: " **Biz kafaları karışmasın diye, hiç dinden bahsetmedik, dersleri aksamasın bir an önce okullarını bitirip iyi bir işleri olsun düşündük!"**

Bu olay zannetmeyin ki tek, başka yok. Almanya'da yaşayan Türkler arasında buna benzer yüzlerle olay var. Şu cehalete bakın. Neymiş efendim, kafaları karışırmış. Şimdiye kadar İslamiyet kimin kafasını karıştırmış, İslamiyeti yaşadığı için kim okuyamamış. Aksine bu yaşlarda, Kur'an-ı kerimi ve din bilgilerini öğretmek çocuğun zihnini açar, hafızasını kuvvetlendirir. Üstelik bu çocukların babaları öğretmen. Eğitim psikolojisi okumuş bir kimse. Çocuğumuza bu yaşlarda, kendi kültürümüzü, dinimizi öğretmediğimiz zaman bir daha öğretemeyeceğimizi nasıl bilmez! Akılları karışmasın diye diye gençleri bu hale getirdik.

Kendilerine dedim; "**Çocuklarınız Müslüman iken Hıristiyan olmuş değiller. Zaten onlar Müslüman değillerdi. Çünkü, akıl baliğ olmuş bir genç, dinimizin bildirdiği zaruri temel iman, itikat bilgilerini bilmezlerse, bu şekilde inanmazlarsa Müslüman olamazlar, mürted olurlar."**

Müslüman din değiştirmez

Zaten İslamiyeti bilen kimse din değiştirmez. Bugüne kadar, Müslüman iken Hıristiyan olan görülmemiştir. Dinsiz iken Hıristiyan olan olmuştur fakat, Müslüman iken Hıristiyan olana İslam tarihinde hiç rastlanmamıştır.

Almanya'daki üçüncü kuşak gençlerimizin hali şöyle anlatılıyordu:

"Hem de Ramazan ayında özellikle hafta sonlarında erkek ve kızlardan oluşan beş bin Türk genci, Almanya'da Türklerin yoğun olarak yaşadığı bir şehir kulübünde kucak kucağa yarıçıplak vaziyette sabahlara kadar dans edip eğleniyorlar. İçkinin su gibi tüketildiği, çılgınca dans edilen diskotek sadece Türk gençlerinin devam ettiği bir yer... Bunu öğrenince "Başkalarının bizi asimile etmesine lüzum yok ki. Biz kendi kendimizi eritiyoruz. Hem de 'bira kültürü' içinde. Bazıları da, sahurda eğlencelerini keserek oruca niyet ediyorlar.

Bazıları bunda ne var, bak oruç tutan da var diyebilir. Kazın ayağı öyle değil. Bu zamanla anlaşılacak ama, artık iş işten geçmiş, atı alan Üsküdar'ı geçmiş olacak. Belki bu durumu, genelleştirmek yanlış olabilir. Ancak gözle görülemeyen virüs vücuda girdiğinde milyarlarca hatta trilyonlarca sağlam hücre ona karşı koyamıyor. Bir ay, bir sene veya on senede kocaman vücudu eritip tüketiyor. Tıpkı sepetteki çürük bir elmanın diğerlerini de çürüttüğü gibi."

Almanya böylede Türkiye sütten çıkmış ak kaşık mı?

Gelecek pek iyi görünmüyor!

Almanya'daki üçüncü kuşak gençliğin kültürümüzden, dinimizden, manevi değerlerimizden uzak bir şekilde yetiştiriliyor da Türkiye'deki gençlik sanki bundan farklı mı? Biraz da Türkiye'deki Türk gençlerinin durumlarından bahsedelim.

Türkiye'de de genel olarak milli kültürümüzden, dinimizden uzaklaşma varsa da, Almanya'daki yabancılaşmaya benzer bu uzaklaşma daha ziyade, sosyete tabir ettiğimiz, zengin semtlerde yaşayan gençlerde görülmektedir.

Ecdadımızın manevi kültürü verilmeyen gençler, bu boşluğu içkide, fuhuşta, uyuşturucuda arıyor. Bu felaketlerle tanışma yaşı istatistiklere göre, 14-15 yaşına indi. Zenginlik iki tarafı keskin bıçak gibidir. Dikkatli kullanılmazsa büyük zarar da verebilir. Faydalı bir şekilde kullanılması çok zor olduğu için de bugüne kadar zararı faydasından çok olmuştur zenginliğin.

Zenginlik kimin elindeyse ona göre şekil alır. İyinin elindeyse iyilik, kötünün elindeyse kötülük zuhur ediyor zenginlikten. Türkiye'de de Müslümanların manevi bağlarının gevşemesi, gençlerin manevi şuurdan yoksun olması refah seviyesinin yükselmesi ile doğru orantılı olmuştur.

Bir özel okulda din dersi öğretmeni olan bir arkadaş anlattı: Sene başında, öğrencilerin durumunu tespit etmek için, sekizinci sınıf talebelerine, imanın, islamın şartlarını sorduğumda, yirmi beş kişilik sınıfta sayabilen 2–3 kişiyi geçmedi. Bunlar da sadece madde madde sayabildi. Mesela, melek nedir, meleklere nasıl inanacağız diye sorduğumda bilen çıkmadı.

Sekizinci sınıfta okuyan öğrenci 13,14 yaşında demektir. Yani ya akil baliğ, ya da olmak üzere. Yazık değil mi bu çocuklara. Akil baliğ olduklarında, imanın şartlarını, zaruri olarak bilinmesi gereken kadar bilmeyince dinden çıkacak olan bu çocukların, vebalini, günahını, ana-baba nasıl çekecek, ahırette bunun hesabını nasıl verecek. Birinin küfre düşmesine sebep olan da küfre düşmüş olmayacak mı?

İnsanın yapısı aynı; ister Türkiye'de, İster Almanya'da ister Yunanistan'da olsun. Aynı sıkıntılar Yunanistan'da yaşayan Müslüman Türkler için de geçerli. Yunanistan'da akrabaları olan sık sık gidip gelen gazeteci **Ali İbrahimoğlu** anlattı: Eskiden Yunanistan'daki Müslüman bölgelerde, Medreseler, Kur'an-ı kerim kursları, gençlerle doluydu. Hakeza camiler de öyle idi. Ne zaman ki, ülke AB topluluğuna girdi, refah seviyesi yükseldi. Ardından rehavet, gevşeklik başladı. Geçenlerde gittim, sokaklar son model arabalarla, cepler para ile dolmuş. Camiler, Kur'an-ı kerim kursları boşalmış. Gençlerin maneviyatla ilgileri kalmamış. Bunların yerini içki, uyuşturucu, kumar ve fuhuş almış.

Maalesef, Batı Trakya'da özellikle Türk gençliğini avlamak için tuzaklar kurulmuş. Çeteler oluşmuş... Senelerce maddi sıkıntı çeken Türkler, ekonomik durumları biraz düzelince bu meşum yerlerin müşterisi olmaya başlamışlar. Bilhassa Türk gençleri büyük tehlike altında... Bu dramatik manzara, ne hikmetse seslendirilmek istenmiyor.

Konuyu bir Türk belediye yetkilisi açtı bize... Oğlunun da bu çetelerin eline düştüğünü feryat ederek anlattı... "**Keşke ekonomik durumumuz düzelmeseydi. Eski fakir halimizle kalsaydık da bu belaya düşmeseydik** " diyordu acılı baba... Tabii ki kendilerinin suçlu olduğunu itiraf ederek... "**Biraz cebimize para girince rehavete kapıldık. Çocuklarımızla da pek ilgilenmedik. Maalesef bıraktığımız boşluklar kötülükler ile dolduruldu. Evlatlarımızı bu bataklıktan kurtarmaya çalışıyoruz ama çok zor**..."

Netice olarak, eskiden çocuğu sokak, çevre yetiştirirdi. Evden bir alıyorsa, çevreden dokuz alırdı. Şimdi tersi oldu. Evde verilen iyi bir şeye karşılık çevre dokuz kötü şey veriyor. Çocuklar eksi dokuz ile yetişiyorlar. Çoğu evde de hiçbir şey verilmediğine göre çocuklar, eksi on ile hayata atılıyorlar. Aileler, akıllarını başlarına alıp bu açığı kapatmadıkları sürece istikbal pek iyi görünmüyor. Hele, her türlü ahlaksızlığın mubah görüldüğü AB kriterleri ortamında.

WALKMENLI GENÇLİK

Gençlerin ruhî halleri hiç dikkatinizi çekiyor mu bilmiyorum. Sanki gençler uyur gezer gibi. Refleksleri neredeyse dumura uğramış. Olumlu veya olumsuz tepki veremiyorlar. Hiçbir şeyi ciddiye almıyorlar. Kulaklarında Walkmen, yeme-içme, gezme, dolaşma, kadın ve müzik. Bütün dünyaları bu. 1980'den beri yani, 70'li ideolojik yılların sona ermesinden sonnra gençlerin durumu hiç de iç açıcı değil. Bunun için de istikbal pek iyi görünmüyor.

Gençleri bu hale getiren, bu denli tahribata uğratan sebepler çok. Acaba bu sebepler arasında en büyük pay hangisinin? Bunu, bakınız **M. Şahanov, "Medeniyetin Yanılgısı"** adlı kitabında nasıl anlatıyor:

"Günümüzde en tehlikeli şey, insanın ses vasıtasıyla tahribidir. Bir zamanlar **Hitle**r'e sormuşlar, "Doğuda fethettiğimiz topraklara nasıl bir eğitim tarzı uygulayalım?" diye **"Onlara sabahtan akşama kadar hafif müzik dinleteceğiz. Onlara düşünme, okuma fırsatını vermemek lazım. Çünkü manevî derinliği olmayan insanlar kendilerini hep mutlu hissederler**" demiş.

Bugün Hitler'in hayalleri gerçekleşmiş durumda. Günümüzde müzik kültürü bizi istila etmiş durumda. İnsanı insan yapan edebiyat ve sanat 30-40. sıralara gerilemiş durumda. İlk sıralara, insanın hissiyatına hitap eden ve taklide sürükleyen araçlar çıkmış bulunuyor.

Bilim adamları ispatlamıştır ki, insanlara, devamlı olarak tahrik edici müzik dinletildiği zaman beyinleri çalışamaz duruma geliyor. Yunus balıklarına tahrik edici müzik dinlettiler ve yüzlerce yunusun kendilerini karaya attığını gördüler.

Müzik ile beyin yıkama

Günümüzde insanı uyuşturan, beyin faaliyetlerini, tefekkürü zayıflatan birçok araç keşfedilmiştir. Bunların en önemlisi müziktir. Kazakistan'da 1986'da "**Aralık hadiseleri**" oldu. Gençler ayaklanmıştı. Olayları araştıran komitenin başkanı idim. Yanıma bir kız geldi ve başından geçen hadiseleri anlattı. Ölen gençleri de tanıyormuş. Bizi de sürekli takip ediyor ve dinliyorlarmış. Odadan çıktığımız zaman kızı yakalamışlar. KGB'de özel bir müzik odası varmış. Son sistem teknolojiyle donatılmış. Kızı müzik odasına sokmuşlar ve tavandan, tabandan, duvardan, hatta oturduğu masadan çeşitli müzikler dinletilmiş. Bir kaç saat bu odada tuttuktan sonra kızı akşam serbest bırakıyorlar.

Başka günler yine çağırıp aynı odaya sokuyorlar. Ve iki üç uygulamadan sonra otobüs durağına bırakıyorlar. Fakat kız biliyor ki evi yakında fakat adresi bir türlü hatırlayamıyor. Geri dönerek KGB'nin kapısını çalıyor ve "**Hafızama ne yaptınız**?" diye bağırmaya başlıyor. "**Bana adresimi söyleyin**" diye yalvarıyor.

Bugün de aynı şekilde ses vasıtasıyla insanların beyinleri tahrip ediliyor. Bu süreç dünya çapında yaşanıyor. Fakat insanlar bunu tam olarak kavrayabilmiş değil."

Yeri gelmişken, müziğin dini açıdan durumuna da bir bakalım: "**Dürr-ül-müntekâ**" kitabında müziğin bütün dinlerde büyük haram olduğu yazılıdır. İncîlin yasak ettiği müziği, sonradan papazların Hıristiyan dînine soktuklarını Büyük İslam âlimi **Zerkânî** bildirmektedir.

Müzik kilisenin eseri

Bozuk dinler, kalbleri ve rûhları besliyemediği için, müziğin, her çeşit çalgı sesinin nefislere hoş gelmesi, nefisleri beslemesi rûhânî tesîr sanıldı. Bugünkü batı müziği, kilise müziğinden doğdu. Bugün yeryüzünü kaplayan bozuk dinlerin hemen hepsinde, müzik, ibâdet hâlini almışdır. Müzik ile, her çeşit çalgı ile nefisler keyiflenmekte, şehvânî, hayvânî arzûlar kuvvetlenmektedir. Müzik insanları, alkolikler ve morfinmanlar gibi gaflet içinde, uyuşuk yaşatmaktadır. Müziğin harâm olduğunu bütün âlimler söz birliği ile bildirmişlerdir. Hadis-i şeriflerde, **"İlk tegannî eden şeytândır**" ve "**Müzik, kalbde nifâk hâsıl eder"** buyuruldu.

Günümüzde, dinimizin haram kıldığı şeylerin hikmetleri, hergün tek tek ortaya çıkmakta, ilim yolu ile ıspatlanmaktadır. Dünya ve ahıret huzuru ancak dinin emir ve yasaklarına uymakla sağlanabilir. Gayrısı seraptan su beklemek olur.

GENÇLER UYUŞTURUCU BATAĞINDA

Gençlerin uyuşturucu bataklığına düşme oranları her gün daha artmakta. Bu illet yüzünden gün geçmiyor ki birkaç gencimiz heba olmuş olmasın. Bütün bunlara rağmen bu konuda ciddi bir çalışma da yapılmıyor. Sadece sineklerle mücadele edildiği, bataklıklar kurutulmadığı hatta, çoğaltıldığı için de zayiat hergün artmaktadır. Bütün kötülüklerde olduğu gibi uyuşturucu pisliğinin kaynağı Batı'dır. Batı ile yakınlaşmamız arttıkça uyuşturucu illeti de ülkemizde yaygınlaşmaktadır.

Batı tehlikenin boyutlarını geç de olsa farketti fakat, çareyi yanlış adreste aradığı için bu bataklıktan kurtulamıyor, gün geçtikçe de bu bataklığa daha da batıyor:

Avrupa Birliği **Uyuşturucu İzleme Merkezi** (EMCDDA) tarafından yapılan bir araştırmada, AB ülkeleri vatandaşlarının yüzde 20'sinin hayatlarında en az bir kere esrar kullandığı belirlendi. Danimarka'da **15-16** yaş grubundaki gençlerin **yüzde 89'**u hayatlarında en az bir kere sarhoş oluyorlar. İrlanda ve Norveçli gençler, sürekli alkol tüketiminde AB ülkeleri içinde ilk sıralarda yer alıyor. AB'ye üye 15 ülke ve Norveç'te uyuşturucuyla mücadele konusunda yılda yaklaşık 2.5 yılda milyar euro harcanıyor.

Uyuşturucunun korkunç gücü

Geçiş yolu üzerinde bulunan ülkemize, Batı'ya sadece geçiş esnasında uyuşturucunun bıraktığı paranın 25 milyar dolar olduğu konuşuluyor. Sadece geçiş ücreti bu olursa malın kendisinin değeri ne kadar olur siz tahmin edin. Bu kadar büyük miktarda giden zehir girdiği yerde neler yapmaz.

İçkinin uyuşturucuya alt yapı oluşturduğunu bilmeyen yok. Fakat Batı'da su gibi içki içilmiyor. Su yerine bira kullanılıyor. Reklamlar serbest olduğu gibi ayrıca özendiriliyor. İçki içilmeyen yemek, resmi ve özel protokol yok. Ondan sonra da, bu gençler niçin böyle oldu deniliyor. Mesela, Almanya'da yapılan anketler, alkol zehirlenmesiyle hastaneye kaldırılan 16 yaşından küçük genç sayısının bir yılda 3 katına çıktığını gösteriyor. Bilim adamları, gençleri alkole teşvik edenlerin başında meşrubat üreten şirketlerin geldiğini belirtiyorlar. Gençlere hitap eden votkalı limonata gibi içecekler geçen yıl 100 milyon şişe satılmış.

Yukarıda bahsettiğimiz gibi, Batı bataklıkla değil, sineklerle mücadele ediyor. Çünkü, gençleri, içkiden, uyuşturucudan korumanın yolu, aileden, maneviyattan geçer. Sen, yıllardır aileyi yıkmak için elinden geleni yap, ailenin temeline dinamit koyma anlamına gelen her türlü sapık ilişkiyi serbest bırak, erkek erkeğe evlenmeye kanuni zemin hazırla; yine sen, 18 yaşını bulmuş gençleri kız erkek demeden evden uzaklaştır, ne haliniz varsa görün de, sonra da gençlerimiz uyuşturucu tacirlerinin eline nasıl düşüyor diye araştırma yap.

Evden atılan bu genç kızlar, gençler için hazırlanan "**randevu evi** " olarak kullanılan apartmanlarda sözde kiracı olarak kalmaktadırlar. Kümesten tavuk seçer gibi seçilen gençlerin ücreti 30 euro. Peki, bu kadar genç kızı burada çalışmaya nasıl razı edebiliyor bu kiracılar, diyeceksiniz? Bu ev sahipleri, aynı zamanda uyuşturucu madde kaçakçılarının ele başlarıdır. Beyaz zehire alıştırılmış gençler, paraları tükenince tutkularını, sürdürebilmek için, kendileri gibi uyuşturucu maddeye alıştırdıkları sevgililerini buralarda çalışmaya ikna ediyorlar. Bir de bakarsınız ki, çok iyi bir ailenin evden atılmış genç kızı, bu seks apartmanlarından birinde, kendisine 25-30 euro ödeyecek yabancı erkeği bekliyor. Çünkü, alıştığı uyuşturucu maddeye kavuşmanın tek çaresi budur!

Aileden, maneviyattan uzak, başıboş bırakılmış Batı gençliğinin hali bu. Peki ülkemizdeki gençlerin durumu nedir?

Uyuşturucudan ölen "örnek" gösterilirse

Liselerde -özellikle zengin muhitlerdeki liselerde- hızla yayılan uyuşturucu alışkanlığı, ortaöğretime kadar indi. Polis uyuşturucu tacirleri ile mücadele ediyor ama, sadece polisin mücadelesi ile iş bitmiyor. Bataklık kurutulmadığı için tam bir netice almak mümkün olmuyor.

Bu mücadelede, en büyük iş ailelere düşüyor. Sonra da, medyaya. Magazin basın sanatçıları devamlı haber yaparak genç nesilleri bunlara özendiriyor. Gençler bunların sadece sanatına değil günlük yaşayışına da ilgi duyuyor. Bunların çoğunun bu bataklıkla

ilgisi malum. “**çağdaş insan**” olabilmek için uyuşturucuya da yabancı olmamak lazım geldiği kanaatı yaygın.

Kültürel faaliyetlerde, yarışmalarda, ödüllendirmelerde sanatçıların bu yönüne de bakılması lazım. Fakat buna pek dikkat edildiği yok. Örneğin, ilk kadın tiyatro sanatçısı ve modern dünyanın örnek kadını olarak gösterilip, adına ödül törenleri düzenlenen **Afife Jale** uyuşturucu bağımlısı biri idi. Türk Tiyatrosu'nun ilk kadın oyuncusu Afife Jale, bağımlısı olduğu kokain yüzünden hayatını kaybetmişti.

Afife Jale'nin yanısıra birçok ünlü sanatçının uyuşturucu tedavisi görmesi veya uyuşturucudan dolayı hayatını kaybetmesi “**çağdaş**” dünyanın uyuşturucu batağına ne denli saplandığını açıkça ortaya koyuyor. Bu ve bunun gibi örnekler, topluma nasıl bir çarpık zihniyetin pompalandığını da gözler önüne seriyor.

Bu mücadelede, aile, basın ve polis üzerine düşeni eksiksiz olarak yapmadıkça gençlerimizin bu illetten kurtulması mümkün değildir.

Ailelerin herşeyden önce, çocuklarını manevi yönden yetiştirmeleri, haramı helalı öğretmeleri şarttır. Bunun vicdanlara yerleştirilmesi gerekir. Böyle yapılırsa ailesinden uzak kaldığı yerde de sahip olduğu Allah korkusu onları kötülüklerden korur. Ayrıca ihtiyaçsızlık da, insanları azgınlığa, yanlış yollara sürükler. Bunun için aileler çocuklara ihtiyaçtan fazla para vermemelidir. Çocuğum sıkıntıya düşmesin diye her istediğini vermekle çocuğa en büyük kötülük yapılmış olmaktadır.

Gençlerin sıkıntısına katlanmak gerekir

Anne- baba, çocuğun çevresini daima kontrol etmelidir. Kimlerle görüşüyor, nerelere gidiyor bilmelidir. Pek çok aile oğlunun arkadaşları eve geldiğinde, ev kirlenecek, dağılacak diye tepki gösteriyor. Ev kirlenmesin de nereye giderse gitsin diyor. Genç nereye gidecek? En yakın kahvehaneye gidecek. Burada, önce bira sonra diğer içkilere alışacak. Sonra da, bunun devamı olan uyuşturucuya sıra gelecek. Zaten uyuşturucu tacirleri buralarda kol geziyor.

Basın da, sanatçılar ile ilgili magazin haberlerinde uyuşturucu ile ilgisi olan sanatçıları gündemde tutmamalıdır. Sanatçılardaki manevi boşluk onları bu tür yanlış yollara sevk etmektedir. Nitekim Psikiyatrist **Dr. Sefa Saygılı**, “Bu insanlarda bir manevi doyumsuzluk var. Bu doyumsuzluğu maddiyatla tatmin etmeye çalışmaları, onları uyuşturucu gibi bağımlılık oluşturan maddeleri kullanmaya sevkediyor. Şöhret ve para sahibi üst gelire sahip bu insanları bir yerden sonra gece hayatı gibi eğlenceler de tatmin etmeyince, kendilerini uyuşturucunun pençesinde buluyorlar. Zaten içinde bulundukları ortam da buna müsait” diyor.

Yeşilay eski Genel Başkanı Selahattin Kaptanağası da, ”Sanatçılar maalesef bulundukları konumun ne kadar önemli olduğunun bilincinde değiller. Para ve şöhretle maddi tatmini yaşayan sanatçılar, manevi tatminlere yöneliyorlar. Maddi güçlerini kullanarak, manevi duygularını tatmin edeceklerini zannediyorlar. Bu da onları uyuşturucu gibi maddelere sevkediyor.” diyor. Basını da şöyle uyarıyor: “Medya, insanların bu konudaki eğitiminde öncü olmalıdır. Özellikle gençleri böyle bir yaşama özendiren programlardan kaçınmalıdır. Maalesef magazin programları gençleri adeta zehirlemektedir”

KÖRPE BEYİNLERİ KÖRELTEN SİHİRLİ KUTU; TV

Geçenlerde karşılaştığım bir öğretmen arkadaşın anlattıkları ile şoke oldum, aklım hafsalam almadı anlattıklarını. Beşinci sınıfa gelmiş pek çok öğrencinin okuma yazmayı tam sökemediğini hatta adını yazamayan öğrencinin bulunduğunu söyledi.

Ben, bu çocukları geri zekalı mı, değilse bunun sorumlusu siz öğrenmenler değil misiniz diye sorduğumda, hayır, biz sorumlu değiliz dedi. Biz, her türlü metodu, yolu deniyoruz fakat adeta beyinlerini kilitlemişler, biz açmak için zorluyoruz, onlar açmamak için.

Bunun sebebini sorduğumda arkadaş dedi ki, “Sebepler çok fakat bana göre esas sebep televizyon; ölçülü kullanılmadığından beyin faaliyetlerini dumura uğratıyor televizyon...”

Evet, gerçekleri acı da olsa kabul etmek zorundayız. Yapılan yerli yabancı bütün araştırmalar da zaten bunu gösteriyor. F. Özten'in ozgurvebilge sitesindeki araştırması bunu doğruluyor: Evimizin baş köşesinde oturan ve hayatımızı doğrudan doğruya yönlendirmeye devam eden televizyon, çocuklar başta olmak üzere, hepimizin okuma ve anlama kabiliyetini de ele geçiriyor. Uzmanlar bu yüzyılda, geçen yüzyıla oranla daha az kitap okunduğunu belirtiyorlar. Özellikle son 30 sene içinde kitap okuma oranlarında ciddî düşüşler olduğunu belirten uzmanlar, televizyon ve diğer görsel medya araçlarının hızla yayılmasını, buna sebep olarak gösteriyorlar. Çünkü, televizyon seyreden insanlar her konuda bilgilendiklerini düşünerek daha fazla performans isteyen kitap okuma, araştırma gibi faaliyetlere yönelmiyorlar.

NAEP'nin araştırması

ABD Ulusal Eğitimin Gelişimini Değerlendirme Dairesinin (NAEP) araştırmalarına göre, çeşitli yaş gruplarına ayrılmış öğrencilerin okuma kabiliyetlerinin gelişiminde sürekli bir düşüş olduğu gözlemlendi. Ayrıca Kitap Sanayi Çalışma Grubunun yaptığı anketlerde, düzenli kitap okuyan 16-21 yaşları arasındaki gençlerde önemli ölçüde düşüş tespit edilmiş. Düzenli kitap okuma alışkanlığı olmayanda ise tamamen bitmiş.

NAEP'in yaptığı araştırmalarda, günde ortalama 5-6 saat televizyon izleyen çocukların okuma yeteneğinin, günde 2 saat televizyon seyreden çocukların okuma yeteneğinden çok daha düşük olduğu ortaya çıktı. Seyretme miktarının başarıyı etkilediğini vurgulayan araştırmacılar, en güçlü olumsuz etkiye, televizyonun neden olduğunu belirtiyorlar.

Özellikle okul ve aile ile ilgili problemlerden kaçmak için televizyon seyreden çocukların okuma oranında ve okul başarısında düşme görülüyor. **Neuman** ve **Prowda**'nın Connecticut eyaletinde yaptığı araştırmalar, aşırı televizyon seyreden çocukların kitap okumayı sevmediklerini ve düşük kalitedeki materyallere meyilli olduklarını ortaya çıkardı. Neuman, televizyon seyretmek yerine kitap okumayı tercih eden çocukların yüksek kaliteli kitapları tercih ettiklerini, hayatında televizyon etkili olan çocukların ise düşük kaliteli, basit kitaplara yöneldiklerini belirtiyor.

Wall Street gazetesi köşe yazarlarından **Marie Winn**, televizyonun çocukların sadece okuma yeteneklerini değil, aynı zamanda yazma yeteneklerini de etkilediğini ileri sürüyor: "Doğru okuma kabiliyeti olmayan çocukların asla yazmayı öğrenmeyeceğini, şüphesiz bütün eğitimciler bilir. Yazı, kitapla yapılmış bir konuşmadır ve sadece kitapla konuşmayı, okuyarak öğrenebilirsiniz." Ayrıca Winn, televizyonun, çocuğun kelimeleri tanımasına, anlamlarını çözmesine, hecelemesine, kelime haznesinin ve düşünme kabiliyetinin gelişmesine engel olacağını belirtiyor.

Kitap okuyan bir çocuk, okuduklarını kafasının içinde resimlendirmektedir. Bunu yaparken hayal gücünü kullanır. Winn bunu şöyle ifade ediyor: "**Televizyon görüntüleri, sembollerin ifade ettiği anlamları çözmeyi bize bırakmıyor. Televizyon seyretme sırasında, zihin sembolleri deşifre edemez ve yararlanılabilir hale getiremez."**

İşte bütün bunlar, körpe beyinleri köreltmeye yetiyor. Çocukların niçin okuma yazma öğrenemediklerini ortaya koyuyor!..

TV'ler gençlerin maneviyatını tahrip ediyor

Televizyonun yaygınlaşmasıyla insanların beyin faaliyetlerinin yavaşladığından özellikle öğrencilerde beyin tembelliğine sebep olduğunu **ABD Ulusal Eğitim Gelişimini Değerlendirme Dairesinin** yaptığı eğitim istatistikleri doğrulamaktadır

Bu konu ile ilgili hazırlanan rapora göre, dördüncü ve sekizinci sınıfların % 16'sı, on ikinci sınıfların % 22'si temel yazma becerilerini öğrenememişler. Yine aynı rapora göre, dördüncü, sekizinci ve on ikinci sınıfların ancak % 40'ı yeterli okuma seviyesine ulaşabilmişler. Dördüncü sınıfların % 7'si, sekizinci sınıfların % 3'ü ve on ikinci sınıfların % 6'sı ancak okumada ileri seviyeye gelebilmişler.

Bunun sebebi de şöyle izah ediliyor: Televizyon görüntülerindeki aşırı hız ve hareketliliğin yanı sıra, programların sık sık reklamlarla kesilmesi, dikkat sürekliliğinin kaybolmasına, yoğunlaşma kapasitesinin bozulmasına neden oluyor. Gallup'un yaptığı ankette, katılımcıların çoğunluğu, televizyonu kapattıktan sonra rahatlama hissi

duyduklarını, fakat pasiflik ve konsantrasyon düşüklüğünün sürdüğünü belirtiyorlar. Televizyonun enerjilerini emdiğini ve kendilerini tükenmiş bir hale getirdiğini ifade ediyorlar. Tam tersi olarak, kitap okuduktan sonra bu tür zorlukların nadiren görüldüğü belirtiliyor.

Eğitim uzmanı **Karen River**, çocukların televizyondan uzak tutulmasının nedenlerini şöyle açıklıyor: "Sürekli televizyon seyretmenin, analitik düşünmeye ve okumayı gerektiren zihnî işlemlere zararı dokunduğu ispat edilmiştir. Okuma sürekli algılamayı ve satır satır takibi gerektirir. Fakat televizyon izleme, kısa, ardı ardına gelen ve hızlandırılmış sahnelere zihni alıştırır, bu da çocukta kolayca dikkat dağılmasına neden olur. Birçok mesaja gark olan çocuğun onlara anlam verecek vakti olamaz. Er geç, televizyon programlarının hızı ve art arda gelmesi çocuğun yazılı malzeme üzerindeki odaklanma kabiliyetini bozar.

Göz kasları, günlük kullanımla güçlenir ve gelişir. Okuma, karışık göz hareketi kullanımını gerektirir. Halbuki televizyon seyretme, gözü tek bir noktada tutarak, bu kasları etkiler. Çok televizyon seyretmeye alışmış çocukların, kitap okumanın gözlerini yorduklarını söylemeleri, göz kaslarının televizyon sebebiyle gelişememesinden kaynaklanıyor."

Beyin faaliyetleri yavaşlıyor

Kitap okuma, insana, uzun süre konu değiştirmeden dikkatini toplama eğitimi kazandırırken, televizyon bunun tam tersine, insanın dikkatini bir noktaya toplamasını engelliyor. Televizyon seyrederken, beyin faaliyetleri, uyanık bilincin belirtisi olan beta dalgalarını, düşük bilincin belirtisi olan alfa dalgalarına çeviriyor. Gözler açıkken normal olarak meydana gelmeyen belirli elektronik dürtüler, televizyon seyrederken meydana geliyor. Bu dürtüler gözü bir noktada uzun süre odaklıyor. Bu yan etkiler, özellikle yeni okumayı öğrenen çocuklarda zararlı oluyor. Çünkü bu zararlı etkiler, okumanın gerektirdiği özelliklerin tam tersini geliştiriyor. Böylece, uzun süreli televizyon seyretme, kitap okumayı zorlaştırıyor.

Okuma ve düşünce becerisinin yerleşmediği toplumlarda, televizyon çok daha fazla etkileme gücüne sahip oluyor. Özellikle gösteri çağının öncülüğünü yapan televizyon sayesinde, halk sadece gösterilenle yetinmeyi tercih edip, kitap okumadan iyice uzaklaşıyor. Örneğin Türkiye, kitap okuma oranında çoğu Afrika ülkesinin gerisinde kalmış durumda. Japonya'da toplumun % 14'ü, Amerika'da % 12'si, İngiltere ve Fransa'da % 11'i düzenli kitap okurken, Türkiye'de durum % 0,01 yani, on binde bir! Böyle bir toplumdan ne beklenebilir?

Televizyonun olumsuz etkileri, olayın sadece okuma alışkanlığını köreltmesi cephesine bir bakış idi. Toplumun nüvesi olan ailenin temeline dinamit koyan; utanma ve haya duygusunu yok eden yıkıcı programlar, manevi değerlerimizle alay eden; farkettirmeden sinsize seyircinin imanını çalan art niyetle hazırlanmış ölçüsüz dini tartışmalar... olayın diğer cephesi; hatta daha vahim yönü.

GÜNÜMÜZ GENÇ KIZLARI!

Gazetenin 3. sayfasında bir haber: "**12 yaşındaki kız internette tanıştığı adama kaçtı.**"
Sayfayı çevirin: Edirne'de sevişirken görüntülenen liseli kızın fotoğrafları... Ve günlerdir Mardin'den Sivas'a kadar Türkiye'nin dört bir yanından 12 - 13 yaşında küçük kızlara tecavüz haberleri...
Madalyonun bir yüzünde ağzı salyalı sübyancılar var.
Peki diğer yüzünde?..
Alttan alta inanılmaz bir "**ergen ihtilali**" yaşadığımızın farkında mısınız?
* * *

14 yaşında estetik ameliyatı

Son zamanlarda bir lise mezuniyet balosunda bulundunuz mu hiç? Gitseniz, gördüğünüz ağır makyajlı, cesur dekolteli, yüksek topuklu, cep telefonlu kızların 16 - 17 yaşında olduğuna inanabilir miydiniz acaba?

Levent'te bir estetik kliniğinde görevli bir uzmanla görüştüm. Dinlediklerime inanamadım:
"14 - 15 yaşında kızlar, ana babalarından habersiz gelip kaşlarını kaldırmak, fazla yağlarını aldırmak, selülit tedavisi yaptırmak istiyor"muş.
Geçenlerde bir kız elinde Angelina Jolie'nin fotoğrafıyla gelmiş ve "**Bununki gibi dudak istiyorum**" demiş.
18'lik bir lolita da göğüslerini büyütmesi için yalvarmış.
"En büyük istekleri" neymiş biliyor musunuz?
Zara'nın ya da Diesel'in 34 bedenine sığmak...
Bunun için yarışıyorlarmış:
"Çünkü televizyonda gördükleri mankenler 34 beden giyiyor. Onu giyebilmek için 44 kilo kalmaları lazım. Bunun için resmen aç geziyorlar. Gün boyu yedikleri, bir kase yoğurt, iki tabak salata, sigara, kahve ve kola... 500 kaloriyle yaşamaya çalışıyorlar. O yüzden vücutlarında demir, sodyum eksikliği var. Yanlış beslendikleri için vücutları hızla deforme oluyor, müdahale için de bize geliyorlar."
Uzman, bunun son 3 yılda gözlenen bir "patlama" olduğunu söylüyor:
"Ben de anneyim, 18'lik 'lipolu' (yağ aldırmış) kızları görünce dehşete kapılıyorum. Biriktirdiği 300 - 500 milyonla gelip **'Dudağımızı şişir'** diyenleri **'Bırakın dudağınızı da gidin kafanızı şişirin' diye geri yolluyorum."**
* * *
Genelde üst gelir grubundan hastaları bulunan bir jinekoloğun gözlemleri daha da çarpıcı:
"Genç nüfusta müthiş bir uyanma var" diyor. **17 - 18 yaşlarında lise öğrencilerinin kürtaj için başvurduğunu söylüyor** ve bazı gözlemlerini aktarıyor:
Batı'da ergenlik yaşı 16 - 17'den 11 - 12'ye geriledi. Amerika'da 10 yaşa kadar düştü. Genç kızlar annelerinden çok daha erken adet görüyor artık...
Bunun, iklimden beslenmeye kadar pek çok nedeni olabilir ama en önemli nedenlerinden biri "psiko - seksüel uyarımın artması"...

"Bu tablo bizim eserimiz!"

Yani, okulda, çevrede ve özellikle de medyada cinsel teşhirin yaygınlaşması... Baştan çıkarıcı klipler, uyarıcı filmler, cinsellik yüklü diziler, çıplaklığa çağıran reklamlar, beyinde ergenliği erken uyandırıyor, cinselliğin keşfini hızlandırıyor.
Özellikle varlıklı kesimden gençler, lise çağında, özentiyle büyük ve seksi görünme derdine düşüyor. Karşı cinsi de sadece bir seks nesnesi olarak görüyor.
Anneleri mi? Onlar da kızlarının ponponlu çorapları ve lastik ayakkabılarıyla genç görünme çabasında...
Küçükler büyük, büyükler küçük görünmek için yarışıyor adeta...
* * *
Kimseyi suçlamayalım; bu tablo bizim eserimiz:
İyi bir kalça sahibi olmanın, iyi bir kafa sahibi olmaktan daha fazla prim yaptığı bir ülkeden ne bekliyordunuz ki? Kafasını çalıştıranların kafasını koparırken, kalçasını çalıştıranları baş tacı eden bir toplumda nasıl çocuklara "**Göğsünü değil, kütüphaneni büyüt**" öğüdü verebiliriz ki?
Yasak çare değil...
Beyin faaliyetine itibar kazandırmaya ve öncelikler konusunda topyekün bir hesaplaşmaya ihtiyacımız var. (Can Dündar, Milliyet -17.7.2003)

"ALINSINDA NASIL ALINIRSA ALINSIN!"

Tarih boyunca bilgide, teknolojide yaşlılar hep öndeydi. Yaşılar bilgilerinin, tecrübelerinin tadını çıkartıyorlardı. Bunun için gençler, bir şeyler öğrenebilmek için yaşlılara eli mahkumdu. Ya şimdi? Tam tersi yaşlılar eli mahkum...

Bırakın gençleri, daha okula gitme yaşına bile gelmemiş çocuklar babalarına taş çıkartırcasına bilgisayar kullanıyor, internet kullanıyor. Babasının nasıl oynandığını bile

anlayamadığı bilgisayar oyunlarını zevkle oynayabiliyor küçücük çocuklar. Bütün bu gelişmeler, orta ve yaşlı kuşak ile gençler arasında akıl almaz bir uçurum meydana getirdi.

Anlayışlar, düşünceler, yaşayışlar değişti. Farklı iki dünyanın insanları haline geldiler. Birçok konuda ana-baba çocukları ile karşı karşıya geldi. Çocukların mutlaka alınmasını gerekli gördüğü şeyleri, ana-baba lüzumsuz boş şeyler olarak görmekte.

Gençler ve çocuklar, reklam bombardımanıyla edindikleri yeni tüketim alışkanlıkları ve hayat değerleri ile köyden şehire göç etmiş, en azından çocukluğu köyde geçmiş anne ve babaları zor durumda bırakıyor.

Bu kadar hızlı gelişmeler karşısında gençlerdeki bu değişime de hak vermemek mümkün değil... Dükkan, mağaza, eğlence yerlerinin isimleri bile değişti. Eskiden dükkanlara verilen "Helal Gıda", “Aile Çay Bahçesi” "Sabır Market", "Şeref Bakkal" ve "Zafer Ticaret" “Ali’nin Yeri” gibi isimlerin yerini Internet House, Class Internet, Bowling salonları...aldı.

Hızlı değişim

Değişim ve talebi farkeden girişimciler, milyon dolarlara varan masraflarla bowling salonları açıyor. Adım başında Mc Donalds'lar görüyorsunuz. Buralarda tonlarca hamburger tüketiliyor. Artık evde yemek sıkıcı gelmeye başladı gençlere. Her sektörden tanınmış bütün yabancı markalar mağaza açma yarışında. Mağaza tabelaları yenileniyor, dükkanın yerini "show room" alıyor. Sürücü ve bilgisayar kurslarının sayısında patlama yaşanıyor. Anneleri henüz almamış ama; kızları cep telefonu taşıyor; araba kullanıyor. Internet cafe'ler hızla çoğalıyor.

Çocuklar hamburger, pizza diye tutturunca evin mutfak alışkanlıkları da değişiyor. Bu talep, yerel market zincirleri veya özel alışveriş merkezi sayısını da artırıyor. Okulu kıran, kahvehaneye değil artık bowling salonu ya da cafe'lere gidiyor. Gençler ve çocuklar, reklamlarda gördükleri ürünleri satın almak, yükselen değerlere uygun yaşamak istiyorlar.

Bütün bu gelişmelerden en çok zarar gören, fakir ve orta kesim aileler. Gençler ailelerinin durumunu düşünmeden reklamların ve çevrenin etkisi ile babalarını zorlamakta. Eskiden genci yaşlısı haddini bilirdi. **“Bu bizi aşar, biz bunu alamayız**”, der yutkunur geçerdi. Şimdi gençlerde, “**alınsında nasıl alınırsa alınsın”** düşüncesi hakim; ailesinin durumu nedir, gücü yetiyor mu yetmiyor mu bunu düşünen yok.

Anlatacağım olay ve benzerleri artık sıradan hale geldi: Bugün kavgalarda gençler birbirlerine,” Senin gibi biri bana nasıl kafa tutabilir? Ulan düşünsene, bırak arabayı, senin daha cep telefonun bile yok. Haline bakmıyor, bana kafa tutuyorsun ha!.. diye hakaret ediyorlar.

Böyle bir hakarete uğrayan genç eve geldiğinde öfkesini annesinden; annesi de akşam eve gelen kocasından alıyor: “ Daha fazla dayanamayacağım. Yavrumuzu bir cep telefonundan bile mahrum bırakarak onu okulda rezil ediyorsun, çocuğumu ne hallere getirdin. Ailemizin ne haysiyeti ne şerefi kaldı!” Kadın hem ağlıyor, hem bağırıyor.

Zavallı adam ne yapacağını şaşırıyor. Karısına, **"Durumumu biliyorsun, ticaret kötüye gidiyor, borç gırtlakta, aleyhimde icra takipleri var. Çocuğun istediği marka cep telefonunu nasıl alayım?"** diyerek neredeyse yalvarıyor. Ama nerede o eski anlayış: “**Bıktım bu bahanelerden... Ya ne yapıp yapar, çocuğumuza en iyisinden bir cep telefonu alırsın, yahut aramızda her şey biter “** noktasına vardırıyor.

Ertesi gün babası oğluna en pahalı cep telefonunu alıyor ve okula onu bu âletle mücehhez olarak gönderiyor. Baba, aileyi kurtarıyor fakat, tefeciden bilmem kaç faizle aldığı para ile battıkça batıyor. İşte size çağ atlayan Türkiye’nin hali... Ne diyelim, Allah sonumuzu hayreylesin!

Çocuklarımız ailesini değil kendilerini düşünüyor!

Millet olarak geçmişte birçok badireler atlattık. Atlatılan bütün bu badireler ailede, toplumumuzun sosyal yapısında önemli bir sarsıntı, çöküş meydana getirmedi. Başka bir ifade ile bütün bu badireleri sosyal yapımızdaki sağlamlık sayesinde atlatabildik.

Tarihte, çok defa yok olma noktasındayken, milletimizdeki birlik beraberlik, tasada kederde tek vücud haline gelme refleksi, yok olmaktan kurtardı bizi. Çünkü, böyle bir durumda zengini, fakiri maddi manevi neleri varsa canı gönülden ortaya koyardı.

Düşüncede, yaşayışta uçurumlar yoktu. Zengin zenginliğini, fakir fakirliğini bilirdi. Zengin, fakiri devamlı kollar, sıkıntıya düşünce imdadına yetişirdi. Fakir de haline şükreder; bundan dolayı ne cenab-ı Hakka isyan eder, ne de onlar gibi yaşayamadığı için zenginlere düşman olurdu. Komşusunu bir gün göremeyen ertesi gün kapısını çalar, " **Komşu görünmüyorsun, nerelerdesin, başına bir iş mi geldi?"** diye sorardı.

Şimdi, alt kattaki komşusu vefat ediyor, bir hafta sonra kokusu etrafa yayılınca, belediyeye telefon edip, "**Alt kattan gelen kokudan rahatsız oluyorum, bir bakın!"** diyor. Eskiden, eldeki nimetler ne kadar çok paylaşılırsa nimetlerin o kadar artacağına inanılırdı.

Bunun için de nimetler paylaşılırdı. Zenginler halkın arasına çıktığı zaman mütevazi giyinirlerdi. Çocuklarını da böyle giyindirirlerdi. Çocuklar sokağa çıkarken, fakirlerin, orta hallilerin alıp yiyemeyeceği yiyecekler ellerine verilmezdi. Şimdi ilkokul çocuğunun bile elinde son model cep telefonu, en meşhur markadan elbise... Çocuğun buna ihtiyacı var mı yok mu? Orta halli ailelerin çocukları üzülür mü üzülmez mi, düşünen yok! Çocukların konuşmaları bile farklı artık: "Bizim pederin gelişmelere ayak uydurduğu yok, iki senedir aynı model araba ile dolaşıyoruz, sıkıcı olmaya başladı?" diyorlar.

Hele hele eskiden mal varlığı ile övünmek büyük ayıptı, terbiyesizlik kabul edilirdi. Şimdi ise tam tersi. Erkekler araba markalarını, tatillerini hangi sahillerde geçirdiklerini konuşuyorlar. Kadınlar bir araya geldiklerine sanki defileye gelmişcesine birbirleri ile yarış halindeler. Eğer elbisesi bilmem ne marka değilse, bütün gözler alaycı, aşağılayıcı bir ifade ile üzerinde oluyor. O da artık bir daha o semte uğramıyor. Neticede zenginler zenginlerle, fakirler fakirlerle görüşmek zorunda kalıyor. Sosyal dayanışma kaynaşma böylece yok oluyor. Sosyal dengeler tamamen değişti. Acayip bir toplum olduk. Bir şey alırken ihtiyaç mı değil mi ona bakılmıyor. Zengin zenginliğini gösterme, orta hallisi ayıp olmasın, bizi fakir zannetmesinler, düşüncesinde. Bunun birçok örneklerini yaşıyoruz günümüzde:

Eşyaya göre ev

Bir arkadaşın çocuğu liseyi bitirince işe girmişti. Lisede okuyan mahalle arkadaşları da staj için oraya geliyorlardı. Aileleri zengin olmamalarına rağmen gelenlerin hepsinin cep telefonu vardı. İhtiyaç olmadığı halde, aşağılık kompleksine düşmemesi için o da oğluna cep telefonu almak zorunda kaldı. Yine bir arkadaş kiralık ev arıyordu. Bana da,"Aklında olsun kiralık ev olursa bana bildir", dedi. Birkaç gün sonra, 80 m2'lik kiralık bir ev olduğunu öğrendim. Yeni evli iki genç olduklarından onlara uygun olacağını düşünerek kendisine haber verdim. "Ben, 120 m2'lik yerde oturuyorum, eşyalarım oraya sığmaz" dedi. Biliyorum, maddi durumu da pek iyi değil. Yeni evlendiği için bir sürü borcu var.

Anladım ki, kendine göre değil, eşyalarına göre ev arıyor. Kılık kıyafetimiz de bir curcuna... Geçenlerde büyük bir çeyiz fuarına gittim. Yüzlerce kimse girip çıkıyordu. Gelenlerin çoğu kadındı. Hanımlar dolaşırken, çıkışa yakın bir yerde oturup bekledim. Gördüm ki, kapalısı da açığı da ne yapacağını şaşırmış bir halde.

On parmağında on yüzük

Ölçüsüzlük had safhada. Açığına bakıyorsun, neresini açacağını şaşırmış; kimisinin bir omuzu açık diğeri kapalı, kimisi göbeğini açmış kimisi sırtını. Kapalısına bakıyorsunuz; kadın çarşaf giymiş, yüzü bile zor görünüyor fakat neredeyse on parmağında on yüzük, kolundaki bileziklerin şangırtısı on metreden işitiliyor.

Yine başını kapatmış, gerdanı açık, altın kolyesi parlıyor. Başı kapalı, kolları açık, daracık kot pantolonu ile her şeyi ortada. Herkes bir âlem... Kimsenin açılmasına kapanmasına karışmaya hakkımız yok fakat, açık olmanın da, kapalı olmanın da bir ölçüsü olması gerekmez mi?

Baş döndürücü gelişmeler oluyor ülkemizde... Bu hızlı değişimden dini yaşayış şekli de nasibini alıyor. İmam hatipli kız öğrenciler bile dans gösterileri sunabiliyor artık... Bedelli askerlikten dönen bir arkadaş anlattı: Bulunduğumuz kışlada, cami vardı. Camide, koğuşlarda çok rahat namazımızı kıldık. Kimse mani olmadı. Din görevlisi (imam) olan bir

arkadaşın hali dikkatimi çekti. Bir hafta geçmesine rağmen namaz kıldığına şahit olmadım. Belki bilmiyordur diye kendisine, caminin olduğunu, ayrıca, koğuşta da namaz kılabileceğini söyledim. Cevabı enteresandı**: "Kardeşim ben izinliyim, görevimin başına dönünce kılarım..."** Herkes bir alem, demekle haksız mıyım, ne dersiniz?

CELÂLEDDÎN-I DEVÂNÎ'NIN TAVSIYELERI

İslâm âlimlerinin ve velîlerin büyüklerinden **Celâleddîn-i Devânî** çocuk terbiyesine çok önem verilmesini sık sık anlatırdı. Çoçuk terbiyesi ile ilgili olarak buyurdular ki:

"Çocuk dünyâya gelince, yedinci günü ona isim koymalıdır. Düşünüp iyi bir isim koymalıdır. Çünkü rastgele bir isim konursa, ömür boyu ona sıkıntı verebilir. Bunun için çocuğa iyi isim koymaya dikkat etmek, çocuğun babası üzerindeki haklarındandır.

Süt emme zamânı bitince, terbiyesi ile meşgûl olmalı, kötü ahlâk ve huy edinmesine engel olmalıdır. Çünkü çocukların kâbiliyetleri kemâl üzeredir. Tabiatının meyli ise kötülükleredir. Çabuk bozulabilirler. Bunun için iyi ahlâklı olmasına dikkat etmeli ve bunda bir sıra gözetmelidir. Çocukta ilk görülen, göze çarpan duygu hayâdır. Hayânın çokluğu, fazîlete işârettir. Çocukta hayâ hasleti görünce, daha çok ihtimâm etmelidir.

İlk terbiye önemli

İlk terbiye, çocuğu kötü arkadaşlardan men etmek, alıkoymaktır. Çünkü, çocukların rûhu temiz bir ayna gibidir. Karşısında olanı hemen tutar, alır. Bundan sonra İslâmın şartlarını, dînin emirlerini ve sünnetin edeblerini öğretmeli ve bu öğretme işine devâm etmelidir. Öğrenmek istemezse müsâmaha etmemeli, devam etmelidir. Gerekirse, azarlamalıdır. Fakat yaşı ve kâbiliyeti de göz önünde bulundurmalıdır. Nitekim dînimizin hükmüne göre, yedi yaşında namazı öğretmeli, kıldırmalıdır. Eğer on yaşına gelir de kılmazsa, azarlamalı, zorla kıldırmalıdır

İyileri övmeli, kötüleri ayıplamalı ve böylece iyiliğe teşvik etmelidir. Kötülükten, çirkin işlerden men etmelidir. İyi bir iş yaparsa, onu övmeli, âferin demeli, kötü bir iş işlerse, ayıplayıp korkutmalıdır. Elden geldiği kadar açık sitem etmeli, yanlışlıkla yaptı, unutarak etti deyip, cür'etini arttırmamalıdır.

Gizli bir şey yapmışsa, yüzüne vurmamalı, hayâ perdesini yırtmamalıdır. Tekrar yaparsa, yalnız bir yerde, onu tembih etmeli, azarlamalıdır. Yaptığı o işin, çok çirkin olduğunu söylemeli, bir daha yapmaması için korkutmalıdır. Sık sık azarlamamalıdır. Yoksa azarlamak, ayıplamak âdet hâline gelir. "İnsanlar yasaklara karşı meyilli ve harîs olurlar." sözü gereğince, tekrar yapmaya koyulabilir. Bunun için iyi idâre etmelidir.

Çocuğun gözünde yemeyi, içmeyi, iyi elbise giymeyi önemsiz göstermeli, süslü elbiseler, renkli kumaşlar kadınların beğeneceği şeylerdir, erkekler böyle şeyleri sevmez demelidir. Hep yemeye, içmeye düşkün olmaması için uyarmalıdır.

Önce yemek yemenin edeplerini öğretmelidir. Yemek yemekten maksad, bedenin sıhhatini korumaktır, lezzet almak değildir demelidir. Yemek ve içmek ilâç gibidir, onunla açlık ve susuzluk giderilir demelidir. İlaç belli miktârda alındığı zaman faydalı olduğu gibi, yemek ve içmek de, açlığı ve susuzluğu giderecek kadar olursa faydalı olur demeli, çeşitli yemeklere alıştırmayıp, bir yemekle yetinmeye alıştırmalı, iştihâsını zabt ettirmeli, istediğini değil, bulduğunu yemeğe alıştırmalı, lezzet ve zevklere önem vermemesini öğretmelidir.

Kuru ekmeğe de alışmalı

Zaman zaman çocuğa kuru ekmek vermeli, zaman olur ki, ondan başka bir şey bulamadığı olur. Onun için öyle alıştırmalıdır. Bu edebler, zengin olmayanlar içindir. Zenginler yaparsa daha iyi olur. Eti normal yedirmelidir. Yemekten hemen sonra mümkünse su içirmemelidir.

Her ne kadar alkollü içkilerden sakınmak herkese lâzım ise de, çocuklara akıllarına göre anlatıp, men etmek husûsunda çok söylemeli, rûha da, bedene de çok zararlıdır demelidir. İnsanın, kızgınlığını, sinirini, hayâsızlığını artırır ve bu hâller onda meleke, alışkanlık hâline gelir demeli, böyle kimselerle düşüp kalkmaktan, arkadaşlık etmekten kesin olarak men etmelidir.

Çirkin sözleri, dînimize uymayan sesleri dinlemekten men etmelidir. Vazîfelerini bitirmeden ve sıkıntı çekmeden yemeğini vermemelidir.

Kapalı ve gizli işlerden onu men ederek, kabahate karşı cesâretini kırmalıdır. Gündüz ve gece çok uyutmamalı, yumuşak elbiselere alıştırmamalı, yaya yürütmeli, bineğe binmesini öğretmeli, oturma, kalkma ve konuşmanın edeplerini anlatmalı, kadınlar gibi süslenmemesini, vakti gelmeyince yüzük takmamasını söylemelidir.

Babasıyla ve dünyâ malı ile arkadaşlarına övünmekten men etmeli, yalan söylemekten sıkı men etmeli, doğru veya yalan yemin etmemesini tembih etmelidir. Çünkü yemin, herkes için kötü bir şeydir. Uygun olarak yapılırsa da mekrûhtur. Ancak din için faydalı olursa, câizdir. Büyüklerin yemin etmeye ihtiyâcı olsa da, çocukların hiç ihtiyâcı yoktur. Büyüklerin yanında susup oturmasını, sorulursa, kısa cevap vermesini öğretmeli, hep iyi konuşmayı âdet etmesini anlatmalıdır. Büyüklerin çocuklarına bu edebler daha çok lâzımdır.

İlim öğrenmeye çok teşvik etmelidir. Hoca dövse de, kayırmamalı, lüzumsuz yere çocuğu azarlamamalıdır. Dayağa ihtiyâc olursa, bir daha yapmaması için önce kuvvetli azarlamalıdır.

Çocuğu cömerdliğe alıştırmalı, mal ve mülkü gözünden düşürmelidir. Çünkü para ve mal sevgisinin zararı, zehirden çoktur. **İmâm-ı Gazâlî** hazretleri; **"Yâ Rabbî, beni ve çocuklarımı putlara tapmaktan uzak tut!**" meâlindeki İbrâhim sûresi: 35. âyetinin tefsîrinde buyuruyor ki: Putlardan murâd, altın ve gümüştür. Yâni İbrâhim aleyhisselâm; "**Beni ve çocuklarımı altına ve gümüşe tapmaktan, kalbimizi onlara bağlamaktan koru!"** diye duâ ediyor. Çünkü bütün kötülüklerin menşei; parayı, dünyâyı sevmektir.

Boş zamanlarında çocuklara oyun oynamak için izin vermelidir. Ama sıkıntılı ve zor oyunlar ve kötülüğe sebep olacak alışkanlıkları veren oyunlardan sakındırmalıdır. Bu edebler herkes için iyidir. Gençler için ise, daha iyidir. Anlama yaşına gelince, ona dünyâ malından esas maksadın, sıhhati korumak olduğunu anlatmalı, dünyâyı âhirete sermâye yapmayı tembih edip, öğütlemelidir.

Eğer ilim sâhibi olacaksa, ilim tahsîli için gerekli terbiye verilmelidir. San'at sâhibi olacaksa, dînî vecîbeleri öğrenip yaptıktan sonra, o sanatla meşgûl etmelidir. Burada en iyisi, çocuğun tabiatine, yâni kâbiliyetine bakmalı, durumunu incelemeli, neye istidâdı olduğunu sezmeli, kâbiliyetinin hangi ilim ve sanata daha yatkın olduğunu anlayıp, o tahsîl ve sanata vermelidir.

"Kişi ne için yaratılmışsa..."

Zîrâ Peygamber efendimiz; "**Kişi ne için yaratılmışsa, o işi ona kolaylaştırılır."** buyurdular. Herkesin her sanata kâbiliyeti olmaz. Belki herkesin bir sanata istidâdı olur. Bunun altında derin bir sır vardır. Böyle olmasının sırrı, cemiyetlerin ayakta durması ve insanların düzenli, tertipli ve herbirinin ayrı işler görerek, birbirinin eksik taraflarını gidermesidir.

Çünkü bir kimse bir sanata istidâtlı ise, küçük bir gayretle onu öğrenir. O işe istidâdı yoksa, ona boşuna emek verip, boşuna ömür tüketir. Eğer çocuğun bir sanata karşı kâbiliyeti yoksa, onu başka sanata vermelidir. Bunda da, çocuğun o işi yapamayacağını iyice anlamalıdır. Değilse ümitsizliğe, başarısızlığa kapılır. Bir sanatı öğrenince, geçimini ondan sağlamasını emretmelidir. Onun zevkini alıp daha iyi yapmaya çalışmalı ve o sanatın inceliklerini öğrenmeli, branşında ihtisâs yapmalıdır.

Çocuğa büyüklerin âdeti olan temiz, tayyib bir kazanç getirecek iş yaptırmalıdır. Baba veya anasından kendine ulaşana güvendirmemelidir. Çünkü babalarının malı, parası ile gururlanan, övünen zengin çocukları, sanat öğrenmekten mahrûm olmuşlar, durumları değişince de sıkıntıya düşmüşlerdir.

Çalışma, kazanma ve bir ev idâre etmeyi başardığında, onu evlendirmeli ve kazancını ayırıp, ona vermelidir."

EVLAD HAKKI

1- Anne-baba, çocuğu olduğu vakit müjdelenince onu bir nimet bilip, Allah'a hamd etmeli, Hadis-i şerifte: **"Evlad kokusu, Cennet kokusudur." "Evlad dünyada nur, ahirette sürurdur",** buyurulmuştur. Çocuğu beyaz elbiselere sarmalı. Çocuğun ağlamasından, anası ve babası üzülmemelidirler. Çünkü, ağlaması, anasına babasına

tesbih, tehlil, dua ve istigfar olur. Bir hadis-i şerifte: **"Mü'minin evladı dört ay ‘La ilahe illallah’, dört ay ‘Muhammedür Resulullah’, dört ay ‘Ya Allah! Beni, anne ve babamı mağfiret et’ der”** buyuruldu.

Erkek çocuk olunca sevinip de, kız olunca üzülmek yersizdir. Çünkü, bunların hangisinin daha hayırlı olacağını Allah'tan başka kimse bilemez. Aksine olarak, kız çocuğunda daha fazla memnuniyet göstermek lazımdır. Zira, Kur'an-ı kerim'de Allahü teâlâ, çocuktan bahsederken, kız çocuğunu öne alarak , mealen şöyle buyurmuştur: **"Allah, dilediğine kız, dilediğine erkek evlad verir."** Bu ayet-i kerime, kız çocuğunun erkek evladdan hayırlı olduğuna delalet eder.

Bir hadis-i şerifte şöyle buyurulmuştur: "**Bir kimsenin bir kız evladı olsa da, onu İslam adabı ile terbiye etse ve Allah'ın kendisine verdiği nimetlerle büyütse, Allahü teâlâ, o kişiyi Cehennem ateşinden korur."**

"Bir kimsenin üç kızı olup da, onları besler, merhamet eder, terbiye ederse, Cennet ona vacib olur."

Kızını ve kızkardeşini besleyenler hakkında da şöyle buyurulmuştur: **"Bir kimsenin bir kızı ve iki kızkardeşi olup, onlara ihsanda bulunursa, Cennet'te ben onunla beraber olurum."**

Resulullah aleyhisselam, bunu söylerken şehadet parmağı ile orta parmağını göstermiştir; yakın olacağından kinayedir. Diğer hadis-i şerifte: **"Birinin, üç kızı ile üç kızkardeşi olur da onların ezalarına sabrederse, Allahü teâlâ o kimseyi Cennet-i alaya (en yüksek makama) ulaştırır",** buyurunca, bir adam: "Ya Resulallah! İki kızı olsa da Cennet'e girer mi?" dedi. Resulullah aleyhisselam: **"Bir olsa da yine Cennet'e girer"** buyurdu.

Cafer-i Sadık hazretleri buyurdu ki:

“Kız evlad, ana baba için hayır hasenattır. Oğlan çocuğu ise, nimettir. Hasenat sahibi olanlar sevap kazanır. Nimet sahipleri ise hesaba çekilir.”

2- Çocuk dünyaya gelince, sağ kulağına ezan, sol kulağına kamet okumalıdır. Hz. Peygamber'in aleyhisselam torunu Hz. Hasan dünyaya geldiği zaman kulağına ezan okumuştur. Bir çocuk dünyaya geldiği zaman sağ kulağına ezan, sol kulağına kamet okunması, bu çocuğa bir çok fayda sağlar. Resulullah aleyhisselam bir çocukla karşılaşınca şu duayı okurdu: **"Ya Allah! Bunu hayırlı ve Allahtan korkanlardan eyle ve onu güzel bir surette yetiştir."**

Anneler, babalar çocuklarının yüzlerine bakınca Sure-i İbrahim'deki Hz. İbrahim'in aleyhisselam duası olan şu mealdeki duayı okumalıdırlar: **"Hamd olsun o Allaha ki, bana ihtiyarlık halimde İsmail'i, İshak'ı ihsan buyurdu. Şüphe yok ki, Rabbim her halükarda duayı işitiyor."**

3- Çocuğa güzel isim koymalıdır. Çünkü, kıyamette herkes ismi ile çağırılacaktır. Hadis-i şerifte: **"Allah indinde sevgili olan isimler, Abdullah, Abdurrahman'dır**" buyurulmuştur. Mehmed, Ahmed gibi medhi anlatan isimlerle çocuklara ikramda bulunulması; meşru olmayan (çirkin mana taşıyan) isimlerin değiştirilmesi hakkında hadisler rivayet edilmiştir. Uydurma, manasız isimlerden de sakınmalıdır. Cengiz, Temuçin, Atilla, Ateş, Alev, Özbay gibi

4- Çocuğu olanın bir hafta sonra, başındaki tüyleri tıraş ettirip altın veya gümüş para ile tartarak o parayı fukaraya tasadduk etmelidir. Çünkü, Hz. Hasan dünyaya gelince Resulullah aleyhisselam, kızı Fatıma'ya, saçını kestirip, tarttırarak tasadduk etmesini emir buyurdu.

Akikasını kesmelidir. İmam Muhammed'e göre, akika kurbanı kesmek vacibtir. İmam Şafii'ye göre ise, sünnettir. Diğer imamlara göre, müstehaptır. Kesilecek kurban, erkek için iki koyun, kız çocuk için bir koyun olmalıdır. Resulullah aleyhisselam, akikayı keserken şu mealdeki duayı okurdu:

"Ya Allah! Bu filan oğlu filanın akikasıdır. Kanı, kanına; eti, etine; kemiği, kemiğine; kılı, kılına; derisi, derisine mukabildir. Ya Rab! Bu akikayı oğlum için Cehennem'e feda kıl."

Akikayı yedinci veya ondördüncü günde yapmalı, çocuğun ismini de bu müddet içinde takmalıdır. Çocuk, Allah tarafından anaya, babaya her hususta temiz olarak verilmiş bir emanettir. Ebeveyn, çocuklarını terbiye hususunda dikkatli davranırsa, çocuklarını maddi manevi yüksek mertebelere çıkarmış olurlar.

Aksi takdirde, çocuklarını helake sürükleyecekleri gibi, kıyamet gününde kendileri sorumlu olacaklardır. Hadis-i şerifte rivayet edildiğine göre, çocuğun anası ve babasının üzerindeki haklarından biri de kendisine iyi ve güzel ad takmalarıdır. Çocuğuna dünyada iyi edep öğretmemek günahtır.

Çocuklar davacı olacak

Âile efradını, çocuklarını terbiye etmeyip, İslami hususlarda cahil bırakan ana ve babadan çocuklar Allah huzurunda davacı olacaklar ve şöyle diyeceklerdir: **"Bizi, anamız, babamız cahil bıraktı. Haram lokma yedirdi. Haram elbise giydirdi. Biz, bunları bilmiyorduk. Hakkımızı onlardan al."** İnsanın, evladına verdiği en büyük hediye, terbiyedir.

Doğan çocuk, bir süt anaya verilecekse bunun iyi, akıllı, sütü temiz, huyu güzel, itaatkar bir kadın olması uygun olur. Çünkü, kadının sütü çocuğun huyuna tesir eder. Bir hadis-i şerifte: **"Evlad, emdiği süte göre hallenir"** buyuruluyor. Nitekim, insanlarda yemeklere göre hal değişikliği olur. Yani haramdan haramzade olur. Nasıl ki, tohum iyi olursa, ekin de iyi olur. Hadis-i şerifte: **"Haramdan çekinin. Çünkü, haramın binası er geç harab olur"** buyurulmuştur.

Çocuğu ilk defa anası emzirmelidir. Sünnet olan budur. Sonra, süt anaya verilir. Çocuk konuşmaya başladı mı, evvela kelime-i tevhidi, yani **(La ilahe illallah, Muhammedün Resulullah**) cümlesini öğretmeli. Mü'minun suresinin yüz onaltıncı ayetini yedi defa, sonra Âyete'l-Kürsi'yi, Haşr suresinin on üç ayetini okutmalıdır. Çocuğa bunları okutmakta şu faydalar vardır: Çocukta haya alameti belirir; aklı, anlayışı, damarları bunların nuru ile aydınlanır ve iyi evlad olur.

Çocuğa küçük iken, öğretilmesi lazım gelen hususlar da şunlardır: Yemeğe besmele ile başlamasını, sağ eliyle ve önünden yemesini, lokmasını küçük yapmasını, çok çiğnemesini, elini elbisesine sürmemesini, çok yemenin zararlı olduğunu anlatmak, az yemenin faydasını medh etmek, gibi. Ana, baba çocuğuna eski elbise giydirmemeli, bazı aşk maceralarının hususi hallerini öğretmemeli, menkıbelerini medh ve hikaye etmemelidir. Çünkü, bunların menkıbeleri çocuğun yoldan çıkmasına, sefahete düşmesine sebep olur. Çocuklara zararlı kitapları okutmamalıdır, zararlı yayınları izletmemelidir.

Bu hususta seçilecek yol, Peygamber'in aleyhisselam sözlerini, alimlerin, iyi kimselerin hallerini hikaye etmektir ki, bunlar onun kalbine tesir eder, alim olmak veya iyi insanlardan olmak hevesi uyanır ve onlara karşı sevgi beslemeye başlar.

Babası ile korkutulmalı

Çocuk, yaramazlık yaptığında onu hemen azarlamamalı, bazı zamanlarda yaptığı kötülüğü görmezlikten gelmelidir. Çünkü her zaman azarlanacak olursa, buna alışır, yüzgöz olur; tehditlerin, azarlamaların tesiri kalmaz. Anası çocuğu, **"Kabahatlerini babana söylerim**" diye korkutmalıdır. Çocukların tembel olmaması için yumuşak yatak üzerine yatırılmaması daha uygun olur. Arkasını açmaktan, çabuk yürümekten, akran ve emsallerine karşı elbiseleri ile yediği yemekler ile böbürlenmekten, kibirlenmekten kat'iyyetle men etmelidir.

Başkasından bir şey alınca ona kızıp, bir daha almaması için şiddetle azarlanmalıdır. Kötü huyların fenalıklarından, para ve madde sevgisinin zararlarından bahsetmelidir. Kahvehanelerde oturmaktan, fena meclislere, [tiyatrolara, sinemalara, moda defilelerine, kokteyllere, balolara, plajlara, çıplak gösterilere] gitmekten men etmeli, insanların yanında gerinmekten, esnemekten, parmaklarını çıtlatmaktan, çok konuşmaktan, otururken arkasını başkalarına çevirmekten, ayak ayak üstüne koyup

oturmaktan, ellerini çenesinin altına koymaktan, bağdaş kurup oturmak gibi, edebe aykırı hareketlerden men etmelidir.

Bundan başka, yemin etmekten, herkesten evvel söze başlamaktan çekinilmesi lazım geldiğini öğretmelidir. Kur'an dinlemeğe teşvik etmeli, lüzumsuz şeylerle vakit geçirmenin doğru olmadığını, kötü şeylerden, fena kimselerden uzak kalmanın kendisi için selamet yolu olduğunu, sefih insanların meclisine gitmenin zararlı, kötü ahlakın sirayet edici olduğunu söylemelidir.

Dini terbiyesine ve nasihata medar olacak alimlerin meclisine göndermelidir. İnsanların feyz menbaı olan Kur'an-ı kerimi ve lüzumlu bütün ilimleri öğretmelidir. Her türlü atıcılık, binicilik, yüzücülük gibi faydalı şeyler anlatılıp öğretilmelidir. Resul-i Ekrem aleyhisselam bunların öğretilmesini emretmiştir.

“Şükür secdesi yap”

Çocuk olması için fazla ısrarcı olmak, sebepleri normalin üzerinde zorlamak uygun değildir. Sebeplere yapışıp “**Hayırlısını**” istemelidir. Biz, olmasının mı olmamasının mı hayırlı olacağını bilemeyiz. Çocuk olmasını çok isteyip de yıllar sonra, “keşke olmasaydı” bu sıkıntılar başıma gelmeseydi diyen çok kimse vardır. Bunun için çocuğu olmayının üzülmemesi; “**Benim için demek ki böylesi daha hayırlıymış**” demesi lazımdır.

Çocuk bir nimet olduğu gibi, sıkıntı, üzüntü kaynağı da olabilir. Günümüz şartlarında gerekli aile ve din eğitimi verilemediği için çocuğun istenilen şekilde yetişmesi çok zordur. İslam terbiyesi ile yetişmeyen çocuk ailesi ve toplum için zararlı olmaktadır.

Kur'an-ı kerimde, malın, evladın, fitne yani imtihan olduğu bildiriliyor. (Tegabün 15)

“Ya Rabbi, düşmanlarıma çok mal, çok evlad ver” hadis-i şerifi, mal ve evlad hayırlı olmadığı takdirde belâ olacağını bildirmektedir. (Berika)

Son devir İslam büyüklerinden **Abdülhakimi Arvasi** hazretleri, talebeleri ile sohbet ederken birine kaç çocuğu olduğunu sorar, iki deyince “**şükret**” buyurur. Başka bir talebesine sorar, o da, bir çocuğum var deyince, “**sen daha çok şükret**” buyurur. Başka birisi, çocuğum olmadı deyince, **“sen şükür secdesi yap; bu devirde çocuğu olmayan şükür secdesi yapmalıdır!”** buyurur.

İSLAMDA ÇOCUK HUKUKU

Çocuk, yedi yaşında akıllı olur. Oğlan 12, kız 9, yaşından sonra büluğa erer. Bu yaş herkesde değişiktir. Çocuk balig olduğunu söyleyince kabul edilir. İnsan, ibadetlerle büluğa erdikten sonra mükellef olur. Alışverişe ehil olur.

Çocuğun zekat, Sadaka-i fıtr vermesi ve kurban kesmesi lazım değildir.Toprağı varsa, uşr vermesi lâzımdır. Fâsid olmayan ibâdetlerinin sevâblarına kavuşur. Çocuğa ilim öğretenlere, iyilik yaptıranlara çok sevâb verilir.

Çocuk, büyüklere imâm olamaz. Bir kimse, bir çocuğa imâm olunca, cemaat sevâbı hâsıl olur. Çocuk velî olamaz. Yemîni kabûl edilir. Ezân okuması sahîh ise de, mekrûhdur. Farz-ı kifâyeyi yapması ile, büyüklerden sâkıt olmaz.

Bir çocuk, satın alınan malın mülk olacağını ve satınca mülkten çıkacağını anlarsa, buna (Mümeyyiz), yanî akıllı denir. Bu umumiyetle yedi yaşında olur. Mümeyyiz olmıyan çocukların bütün sözleşmeleri bâtıldır. Mümeyyiz olan çocuğun zararına olan işlerdeki sözleşmeleri, velîsi izin verse de, sahîh değildir. Birine borçlu olduğunu söylemesi, ödünc, sadaka hediyye vermesi böyledir. Faydalı olan işler için sözleşmeleri velîsi izin vermese de sahîh olur. Hediye, sadaka kabûl etmesi, ücret ile yaptığı işin ücretini alması böyledir.

Zararlı da, faydalı da olabilen sözleşmelerinin sahîh olması için, velîsinin izin vermesi lâzımdır. Kendi malı ile alış venrişi böyledir. Bunamış olan ihtiyârlar da, mümeyyiz çocuk gibidir. Alışverişlerini, velîleri isterse kabûl, isterse red eder.

Çocuk kendi malını kullanamaz, başkasına hizmet etmesi de, ancak velîsinin izni ile câiz olur. Bir sabî, bir kabı umumi havuzdan doldursa, sonra tekrar havuza dökse, kimsenin bu havuzdan su içmesi halâl olmaz. Havuzdan çocuğun dökdüğü su kadar su alıp velîsine vermek lâzımdır. Velî kendisine verilen suyu çocuk için kullanır. Çocuğun, umûmî çeşmeden alıp getirdiği su da böyledir.

Velî, çocuğun malını kimseye hediye edemez. Birine hediye etmek isterse, evvelâ bunun kıymeti kadar parayı ona hediye eder. O da, bu para ile çocuğun malını velîsinden satın alır. Bu para çocuğun olur. Velî, kendi parası ile, çocuğun kullanması için aldığı şeyleri dilediğine hediye edebilir. Çocuk malını anasına babasına verse, bunların mülkü olmaz.

Birşeyi yapması için çocuğa izin vermek câizdir. Çocuğun izinli olduğunu ve getirdiği şeyin hediye olduğunu söylemesi kabûl edilir. Sattığı şeyi, izinli olduğunu sorup anladıktan sonra, almak câiz olur. Çocuğun, başkasının malından getirdiği hediyeyi ve sadakayı almak da böyledir. Çocuğun izinli olduğunda şübhe edilirse, araştırmak lâzım olur.

Çocuğa gelen hediyeyi, çocuğa zarûrî lâzım değilse, yalnız fakîr olan anası babası yiyebilir. Başka fakîrlere de yidiremezler. Ana baba fakîr değil, fakat kendilerinde bulunmayan birşey ise, yiyebilirler ve kıymetini çocuğa öderler. Anaya babaya hediye etmek niyyeti ile getirilen şeyi, kıymetsiz olduğunu bildirmek için, çocuğa hediye diyerek verilirse, anaya babaya getirilmiş olur. Bunu, zengin iseler de yiyebilirler ve dilediklerine verebilirler.

Akllı çocuk, alış verişe ve zekât vermeğe vekîl yapılabilir. İzinli olsa dahî kefîl olamaz. Çocuğun selâmına cevâb vermek vâcib olur. Çocuğa selâm vermek câizdir. Besmele ile kestiği yenir. Çocuk çukura, suya düşüp ölürse, anası babası cezâlanmaz. Elinden düşürüp ölürse, keffâret lâzım olur ki, altmış gün oruc tutar.

Çocuğun anasından, babasından izinsiz herhangi bir sefere çıkması câiz değildir.. Bâlig olan çocuğun da, seferin tehlikeli olması veya kendisine muhtâc olmaları hâlinde, izinleri olmadan gitmesi câiz değildir. Ana baba olmazsa, ced ve cedde (Dene ve nine) onların yerine geçer.

Fakîr oğlunu evlendirmek babaya vâcibdir. Çocuğun malını ona harc etmeğe, babası veya babası yoksa dedesi velî olur. Anası olmaz. Anası, kendi yanında kalan çocuğun ihtiyâcını onun parası ile satın alabilir.

Bâliga olmamış, gösterişli kız da, kadın gibidir. Yanî mahremsiz sefere çıkamaz.

Âdil veya hâli belli olmıyan baba, mükellef olmıyan çocuğunun binâ ve her malını, piyasa fiyâtına kendine ve başkalarına satabilir, parasını çocuğa ve fakîr ise, kendine de nafaka yapar. Fâsık ve isrâf eden baba, satamaz. Çocuk bâlig olunca, müşterîden bunları geri alabilir. Fakîr baba, kayıp olan büyük oğlunun yalnız menkûl mallarını, kendi nafakası için satabilir. Binâsını, toprağını satamaz. Baba yoksa, vasî de yoksa, babanın babası satabilir. Vasî, çocuğun yalnız menkûl mallarını, yalnız başkalarına satabilir. Vasî, meyyit tarafından tayîn edilmiş ise, çocuğun malını yüzde elli kârla kendine de satabilir. Hâkim tarafından tayîn edilmiş ise, kendisi hiç satın alamaz. Ammâ, yetîm çocuklarının nafakaları için, menkûl mallarını satabilir. Miras malında menkûl mal varken, vasî, meyyitin borcu için, binâ ve toprak satamaz. Borçtan fazla malını da satamaz.

Küçük çocuğa verilen hediyeyi babası kabz eder. Babası yok ise, babanın vasî tayin ettiği kimse, o da yoksa, dedesi kabûl eder. Dedesi de yoksa, dedesinin vasıyyet ettiği kabûl eder. Bu dördünden biri varken, çocuğa bakan akrabâsı bile alamaz. Bu dördünden biri yoksa, çocuğa evinde bakan kabûl eder. Aklı başında çocuğun kendisi kabûl edebilir.

Sâlih olan oğlan ve kızlarına hediyeyi, eşit miktarda vermek efdaldir. Ölüm hastası olmayanın malının hepsini çocuklarından birine hediye etmek câiz olur ise de günâhdır. Çocuğun mülkü olur ise de babaya günâh olur. Reşîd ve sâlih veyâ ilim tahsîlinde olan çocuklarına daha çok vermek câizdir. Dindarlıkları eşit ise, eşit dağıtmalıdır. Çocukları fâsık olanın mîrâs bırakmayıp, sâlihlere, hayrâta vermesi efdaldir. Çünkü, günâha yardım etmemiş olur. Fâsık çocuğa nafakadan fazla yardım yapmamalıdır. Çocuğa gelen hediyeden ananın babanın yimesi câizdir.

Fakîr çocuğun nafakasını yalnız babası verir. Babası fakîr ise, babasına ödetmek üzere, zengin olan anası verir. Anası da fakîr ise, zengin olan dedesi verir. Çocuk zengin ise, kendi malından nafakalanır. Malı olmayan yetîmin anası, dayısı ve amca çocukları zengin olsalar, nafakasını anası verir. Babası kayıp, anası fakîr, amcası zengin olan çocuğun nafakasını amcası verir. Yakın asebe kayıp veyâ fakîr olunca, uzak olanı verir.

Anadan başkası, çocuğa verdiği nafakayı babasından isteyemez. Anası, çocuğunu emzirmeğe zorlanamaz. Para ile emzirecek başka kadın bulunamazsa, ananın emzirmesi vâcib olur. Anaya ücret verilmez. Boşanan anayı, iddetden sonra, para ile süt anası tutmak câiz olur. Ana ücret ile, yabancı kadın parasız emzirmek istese, çocuk yabancıya emzirtilir.

Erkek çocuğa, bâlig oluncaya kadar nafaka verilir. Kız çocuklara evleninciye kadar ve bâlig olan hasta oğula iyi oluncaya kadar babası bakar. Bunlar zengin ise, kendi malları ile nafakalanırlar. Veled-i zinâya babası nafaka vermek zorunda değildir.

Baba, baba ölmüş ise babanın vasîsi, bu da ölmüş ise, ölürken vasıyyet ettiği kimse, bu ikinci vasî de yoksa, babanın âdil olan babası, bu da yoksa, dedenin vasîsi veyâ vasîsinin vasîsi, birinci derece velîdirler. Çocuk yanlarında olmasa dahî, çocuğun menkûl mallarını her zaman, binâları ise zarûret olunca, herkese, hattâ kendilerine satmaları, kirâya vermeleri ve herkesden ve kendi mallarından çocuğun parası ile, çocuk için satın almaları ve çocuğun malı ile ticâret yapmaları ve ticâret yapması için ona izin vermeleri, ücret ile ve ücretsiz çalışmağa vermeleri câizdir.

Kardeş ve amca, çocuk kendi yanlarında olup baktıkları zaman, ancak çocuğun muhtâc olduğu şeyleri, ona alıp satabilirler. Vasî olmadıkları zaman, çocuğun malı ile çocuğun menfaati için, ticâret yapamazlar ve çocuğa ticâret yapması için izin veremezler. Çocuğa gelen hediyeleri, çocuk için alırlar.

Babanın, (Şu malımı küçük çocuğuma şu kadar liraya sattım) yâhud (Filân küçük çocuğumun malını şu kadar liraya kendim için satın aldım) demesi lâzımdır. Hem satması, hem alması için bir kimseyi vekîl edemez. (Oğlum ......nın malından bildiğini, dilediğin fiyât ile dilediğine satmak için) diyerek, birini vekîl eder.

(Mu'âmelât)da, meselâ alış verişde, îmân ve adâlet aranmaz. Çocuğun, kitâblı ve kitâbsız kâfirlerin sözüne inanılır. Yetîm oğlana ücretsiz olarak, yalnız annesi iş yaptırabilir. Velîsi, akıllı çocuğu, hocaya veya ustaya verip, buna öğret! Bu da sana hizmet etsin dese, bunlar çocuğa hafîf iş yapdırabilir. İlim ve edeb öğreten velîsi de, hocası gibidir. Fakat, yaptıracakları işin ve sokakdaki çeşmeden getireceği suyun, piyasaya göre ücretinin, öğretmek ücretinden fazla olmaması ve hizmet etmeği, velînin söylemiş olması lâzımdır.

Çocuğun kendisi ve malı için velîsi, yanî babası, baba yoksa babanın vasîsi, vasî yoksa dedesi, dedesi de yoksa, bunun vasîsi, bu da yoksa hâkim, ücret ile, hafîf işlerde çalıştırabilir. Ücret, yalnız çocuk için sarf edilir. Kadın, velî olamaz. Çocuğun anne ve babasının günah olmayan emirlerine itaati farzdır. Onlara hürmet etmesi de böyledir.

Akıllı olmuş bir çocuk, şeker, meyve gibi kendine yarar şey isterse, ona satmak câiz değildir. Çünkü, velîsi izin vermemiş demektir. Eğer tuz, pirinç gibi şey isterse, satmak sahîh olur. Çünkü, velîsinin izin verdiği anlaşılır. Bunun izin ile alış veriş etmesi câizdir. Çocuk akıllı olmamış ise, velîsinin izni olsa da, alış veriş etmesi sahîh olmaz. Velî, babasıdır. Baba olmaz ise, babanın vasî ettiğidir. Bu da olmaz ise, babanın babasıdır. Bu da yok ise bunun vasî ettiğidir. Bu da olmaz ise, kâdîdir veyâ kâdînin [ya'nî hâkimin] vasî ta'yîn etdiği kimsedir. Ana ve kardeş ve amca velî olmaz. Ancak, kâdî veyâ velîlerden biri bunları vasî yaparsa olabilirler.

Babasının dahâ önce yapdığı anlaşma ile alacağı malı, çocuğu gönderip aldırması câizdir.

Çocuk, birinin malını telef etse, çocuğun malından ödenir. Malı yoksa, malı oluncaya kadar beklenir. Velîsi ödemez. (Mecelle, Madde 916)

Çocuğun, Kur'ân-ı kerîmi, edebleri ve farzları, harâmları, Ehl-i sünnet i'tikâdını öğrenmesi için babası ikrâh eder, zorlar. Çocuğunu döğdüğü işlerde, yetîmi de döğebilir. Çocuk ve zevce sopa ile döğülmez. El ile, mendil ile vurulur. Ayakla, yumrukla vurulmaz. Kul hakkı olan suçlarda, çocuk tazîr olunur.

Karı kocanın ayrılması halinde, çocuğu yetiştirmek, başkası ile evli olmayan ananın hakkıdır. Anadan sonra, anne anneye, sonra baba anneye verilir. Bundan sonra kız kardeşe, sonra teyzeye verilir. Çocuk kimde olursa olsun, nafakasını babası verir. Kadın fakîr ise, çocukla birlikte yiyebilir. Babası yoksa, çocuğun malından sarf edilir. Malı da yoksa, kendilerinin teberru' etmeleri vâcib olur. Malı olmayan yetîm kıza, anası ücret ile, halası parasız bakmak isterse, halasına verilir. Küçük kızı, başkası ile evli anası ve anasının teyzesi ve halası isteseler, anasının teyzesine verilir. Oğlan yedi yaşına gelince, kız bâliga olunca, babasına zorla verilir. Babası yoksa, fâsık olmıyan asabeleri alabilir.

Ölü doğan çocuk, düşük ve insan uzvu, meselâ kolu kefenlenmez, bir beze sarılıp gömülür. (Tam İlmihal Seâdet-i Ebediyye)

ÇOCUK HUKUKU İLE İLGİLİ SORU CEVAPLAR

SORU: Annesi çocuğa gelen hediyeleri yiyebilir mi, kullanabilir mi?
CEVAP: Çocuğa gelen hediyeyi, çocuğa zarûrî lâzım değilse, yalnız fakîr olan anası babası yiyebilir. Başka fakîrlere de yediremezler. Ana baba fakîr değil, fekat kendilerinde bulunmayan birşey ise, yiyebilirler ve kıymetini çocuğa öderler. Anaya babaya hediyye etmek niyeti ile getirilen şeyi, kıymetsiz olduğunu bildirmek için, çocuğa hediyye diyerek verilirse, anaya babaya getirilmiş olur. Bunu, zengin iseler de yiyebilirler ve dilediklerine verebilirler.
Zengin ana baba, çocuğun malını harcayamazlar, akıl balğ olana kadar muhafaza ederler. Fakir iseler kullanabilirler.

SORU: Çocuk mubah olan yerden su alıp eve gelirse, anası babası zengin iseler bunu içebilirler mi?
CEVAP: Muhtaç olunca câizdir. Çocuk mubah olan yerden suyu kendiliğinden doldurursa onun mülkü olur. Mülkünü hediye etmek veya satmak için âkıl baliğ olmak lâzımdır. Eğer çocuğun anası, babası veya hocası gönderip mübah olan yerden su alıp getirmesini emir ederlerse, çocuk bunların vekili olur. Alıp getirdiği su bunların mülkü olur. Kendi mülkleri olan suyu içmiş olur.

SORU: Çocuk akıllı olmamışsa, velisinin izni olsa da alış-veriş etmesi sahih olmuyor. Beş yaşındaki çocuğun eline pusula ve para vererek bakkala gönderip bakkal paketlerin üzerine fiatını yazmamış olsa, çocuğun aldığı herşey sahih olur mu?
CEVAP: Sahih olmaz.

SORU: Bir çocuk doğduğu yerde ne kadar kalırsa vatan-ı aslisi orası olur?
CEVAP: Çocuğun doğduğu yer vatan-i aslisidir.

SORU: Misâfir gidilen evde, küçük çocuk şeker gibi şeyler ikrâm edince, yimekte mahzur var mıdır?
CEVAP: Yoktur. Çünkü, onlar vâsıtadır. Anne ve babasının gönderdiğini düşünerek yimek câizdir.

SORU: Çocuk canlı doğup hemen ölünce, miras durumu nasıl halledilir?
CEVAP: Böyle çocuk mirascı olur. Yani ölen akrabasına çocuk varis olur. Çocuk ölünce bıraktığı mal çocuğun varislerine taksim edilir.

SORU: Baliğ olmayan akıllı çocuğun parasını babası kullanabilir mi?
CEVAP: Muhtaç ise mahzuru yoktur.

SORU: Baliğ olmamış 10 yaşındaki bir çocuğun verdiği hediyeyi almak mahzurlu mudur?
CEVAP: Velisinin izni ile getirmiş ise almak câizdir.

SORU: Erkek çocuk için bir tane Akika hayvanı kesilse olur mu?
CEVAP: Fakir ise olur.

SORU: Akika'nın bedeli ilme,dine hizmet eden bir vakfa verilse olur mu?
CEVAP: Akika müstehabdır. ilim neşretmek farzdır. Farz, müstehaba tercih edilir.

SORU: Bir kimse, on yaşındaki kendi çocuğundan veya başkasının bu yaştaki çocuğundan ödünç alabilir veya ödünç verebilir mi?
CEVAP: Kendi çocuğundan almak câiz. Başka çocuğun velisinden istemelidir.

SORU: Bir kimsenin babası, oğlunun birine miras bırakmamak için tapu ilşeri ile uğraşırken vefat etse, bu çocuk miras alabilir mi?

CEVAP: Alabilir.

SORU: Âkil baliğ olan veya olmayan çocuğun ağzına sövmek veya def-i hacet lâfzı ile sövmek küfrü mucip midir?
CEVAP: Müslüman çocuğa sövmek büyüğe sövmek gibidir.

SORU: Anne-babanın çeşitli hataları yüzünden çocukları sakat, geri zekâlı vs. şeklinde doğuyorlar. Çocukların bunda suçu nedir?
CEVAP: Çocuğun suçu yoktur. Günahı sebep olanlara aittir.

SORU: Beş yaşındaki çocuğumun eline bir pusula verip, bakkala, (10 liralık peynir ver!) diye yazıp, çocuğun eline 10 lira veriyorum. Çocuğun alıp geldiği peynir paketin üzerine bakkal (On liralık peynir) diye yazsa böyle alışveriş câiz midir?
CEVAP: Câizdir.

SORU: Şefaatine kavuşmak niyetiyle ölmüş çocuk için, akika kesmek caiz midir?
CEVAP: Caizdir.

SORU: Resimli çocuk elbiselerini satmakta ve çocuklara giydirmekte mahzur olur mu?
CEVAP: Olur.

SORU: Üç-beş yaşındaki çocuklarım adına, devletin verdiği kredi ile ev yaptırmamda mahzur var mıdır?
CEVAP: Mahzur yoktur. Ev çocuğun olur. Anası, babası oturabilir. Kiraya verilirse ücreti çocuğun olur.

SORU: Mâşallah yazılı altını erkek çocuğun yastığına veya beşiğine dikmek, üstüne takmak gibi günah mıdır?
CEVAP: Değildir. Faydalıdır.

SORU: Bir kadın gayrı meşru olarak hâmile kalsa, çocuk doğmadan veya doğduktan sonra çocuğun babası ile evlense, çocuk veled-i zinâ olmaktan kurtulur mu?
CEVAP: Kurtulur.

SORU: Çocuğun velîsinin, çocuğun menkül mallarını satması, kiraya vermesi, onun malı ile ticâret yapması câizdir. Çocuğun yüz gram altını var. Bunları ödünç isteyen arkadaşlara verebilir miyim?
CEVAP: Evet.

SORU: Annesi çocuğunun altınları bilezik olarak takabilir mi?
CEVAP: Evet.

SORU: Bir kadın rahimdeki urdan dolayı ameliyat olurken , çocuk olmaması için rahmimi bağlatabilir mi? Kocası izin veriyor.
CEVAP: İbn-i Abidîn Beşinci cild 249. sahîfede diyor ki, (Kasâb hayvanlarını, semizletmek için kısırlaştırmak câizdir. Diğer hayvanları ve insanları kısırlaştırmak harâmdır.) Beğ izin verse de, rahmi bağlatmak câiz olmaz.

SORU: Ayı, tavşan gibi oyuncaklarla da bebek oyuncağı gibi çocuğun oynaması câiz midir?
CEVAP: Evet

SORU: Zengin çocuk, âkil bâlig olduktan sonra, bülüga ermeden önceki yılların zekâtını da vermesi lâzım mıdır?
CEVAP: Hayır.

SORU: Diş dolgusu yapılan bir çocuk âkıl-bâlig oluncaya kadar mezheb taklîd etmesi lâzım mıdır?
CEVAP: Hayır.

SORU: İstanbul'daki zevcini ve evini terk eden zevce, çocuğu ile beraber, Bursa'da kalmak da ve gayri islami hayat yaşamaktadır. Zevce mahkemeye müracaat ile kendisi için ve beş aylık çocuğu için nafaka istediği ile dava açmıştır. Bu davada zevc müdafeâ edilir mi? Çocuğun nafakasını vermek mecburiyetinde midir?
CEVAP: Zevc müdafeâ edilir, çocuğun nafakasını vermek mecburiyetinde değildir. Kendi boşarsa yalnız çocuk için nafaka verilir.

SORU: Çocuk hangi yaşta ve günde sünnet ettirilir?
CEVAP: Çocuk sünneti için gün tayini yoktur. Hergün olabilir. Çocuğun sünnet olma yaşı belli değildir. Yedi ile on iki arası en iyidir. Sünnet ederken, topluca yüksek sesle bayram tekbîri söylenir. Sünnet olmayanlarda çeşitli hastalıklar olur.

SORU: Çocuğun küçülen elbiselerini, anne babası küçük çocuğuna veya başkalarına verebilir mi?
CEVAP: Baba veya anne bu elbiseleri aldıklarında çocuğa, kullanmak üzere vermişlerse, hediye etmemişlerse verebilirler. Ona verirken hediye etmişlerse, baba verecekleri elbiseleri hanımına satar. Hanımı da istediği gibi kullanır, istediğine giydirir. Baba da aldığı parayı elbisesini aldığı çocuğuna kullanır. Anne baba fakir ise bedelsiz alıp kullanır.

SORU: Kitaplarda "Süt emen söz birliği ile iki buçuk yaşından sonra süt çocuğu olmaz" buyuruluyor. Süt gelmesine vesile olan çocuğun da o anda iki buçuk yaşından küçük olması mı gerekir?
CEVAP: Süt veren annenin çocuğu kaç yaşında olursa olsun süt emen ikibuçuk yaşından küçük oldu mu bu annenin bütün çocukları ile süt kardeştir.

SORU: Akıl baliğ olan çocuk, babasının kendisine aldığı şeylere sahib midir? Onu dilediği gibi kullanabilir mi? Yanî satabilir, hediye edebilir mi? Kendisine harçlık olarak verilen paradan hediye ve sadaka verebilir mi?
CEVAP: Hediyedir. Babasının kendisine aldığı, şeylere sahibdir. Babası geri dahi alamaz. Çocuk istediği gibi kullanabilir.

SORU: Cansız doğan çocuğun defni nasıl yapılır?
CEVAP: Canlı doğup doğduktan sonra hemen ölen çocuk yıkanır ve namazı kılınır ve vâris olur ve mîrâsı kalır ve ismi konur.
Cansız doğan çocuk, dört aylık değil ise, yıkanmaz ve namazı kılınmaz. Dört aylık olmuş ise, yıkanıp bir kefene sarılıp gömülür, namazı yine kılınmaz.

SORU: Beş aylık çocuğun kabri büyük insan kabri gibi mi olmalıdır?
CEVAP: Büyük insan gibidir. Mümindir, derin olması iyi olur.

==

BEŞİNCİ BÖLÜM

ZARÛRİ İMÂN VE İBÂDET BİLGİLERİ

Din nedir?

Din, insanları seâdet-i ebediyyeye, sonsuz seâdete, huzura götürmek için Allahü teâlâ tarafından gösterilen yol demektir.

Allahü teâlâ, Âdem aleyhisselâmdan beri, her bin senede, bir Peygamber vâsıtası ile insanlara bir din göndermiştir. Bu Peygamberlere "**Resûl"** denir.

Her asırda, en temiz bir insanı Peygamber yaparak, bunlar ile dinleri kuvvetlendirmiştir. Resûllere tâbi' olan, kendilerine yeni bir din gönderilmeyen bu Peygamberlere de, "**Nebî**" denir.

Bütün Peygamberler, hep aynı îmânı söylemiş, hepsi ümmetlerinden aynı şeylere îmân etmeği istemişlerdir. Fakat, kalb ile beden ile yapılması ve sakınılması lâzım olan şeyleri başka başka olduğundan, islâmlıkları, müslümanlıkları da ayrıdır.

Îmân nedir?

Îmân, Muhammed aleyhisselâmın, Peygamber olarak bildirdiği şeyleri, akla, tecrübeye ve felsefeye danışmaksızın, tasdîk ve i'tikâd etmektir, inanmaktır.

Akla uygun olduğu için tasdîk ederse, aklı tasdîk etmiş olur. Resûlü tasdîk etmiş olmaz. Veyâhud, Resûlü ve aklı birlikte tasdîk etmiş olur ki, o zaman Peygambere i'timâd tam olmaz. İ'timâd tam olmayınca, îmân olmaz. Çünkü, îmân parçalanamaz. Akıl, Resûlün "sallallahü teâlâ aleyhi ve sellem" bildirdiklerini uygun bulursa, bu aklın kâmil, selîm olduğu anlaşılır.

İnanılması lâzım şey için, tecrübî ilimlere danışıp, tecrübeye uygun ise, inanır, tecrübe ile isbât edemeyince, inanmaz veya şüpheye düşerse, o zaman, tecrübesine inanmış olup, Resûle inanmamış olur ki, böyle îmân, kâmil değil, zâten îmân olmaz. Çünkü, îmân parçalanamaz. Az ve çok olmaz.

Din bilgileri, felsefe ile ölçülmeğe kalkışılırsa, bu sefer felsefeciye inanılmış olup, Peygambere inanılmış olmaz.

Allahü teâlânın var olduğunu ve Muhammed aleyhisselâmın, Allahın Peygamberi olduğunu anlamakta, aklın, felsefî ve tecrübî ilimlerin yardımı büyüktür. Fakat, bunların yardımı ile Peygambere inanıldıktan sonra, Onun bildirdiği şeylerin herbiri için akla, felsefeye ve tecrübî ilimlere danışmak doğru olmaz.

Çünkü, akıl ile tecrübe ve felsefe yolu ile elde edilen birçok bilginin, zamanla değişmekte, yenileri bulununca, eskilerinin atılmakta olduğunu gösteren misâller, literatürlerde az değildir.

O hâlde îmân, **Resûl-i Ekrem efendimizin , Allahü teâlâ tarafından, Peygamber olarak, bütün insanlara getirdiği ve bildirdiği emirlerin hepsine i'timâd ve i'tikâd etmektir.** Bu emirlerin, bilgilerin herhangi birine inanmamak veya şüphe etmek küfür olur, ya'nî insanın dinden çıkmasına sebep olur.

İnanmamayı gösteren her söz ve her iş, ister şaka olarak, isterse gönülden olmıyarak olsun, küfür olur. Zorlanarak veya yanılarak olursa, küfür olmaz.

Îmânı ve farzları ve harâmları ya'nî dînin emir ve yasaklarını öğrenmek, bilmek şarttır. Îmân edip de ibâdet edene, dînin emir ve yasaklarını yerine getirene **"Müslüman"** denir. Farzları yapıp harâmlardan kaçınan, tam müslümandır. İnandığı hâlde, dînin emir ve yasaklarını yerine getirmiyen mü'min olsa da müslümanlığı tam değildir. Amelsiz îmân sahibinin, âhırete îmânla gitmesi güç olur.

Îmân, muma benzer; dînin emir ve yasakları, mumun ışığını koruyan fener gibidir. Mum ile birlikte fener de, "**İslâmiyyet"tir**. Fenersiz, muhafazasız mum çabuk söner. Îmânsız, islâm olamaz. İslâm olmayınca, îmân da yok olur.

Îmamın şartları

Her müslüman imanın şartlarını yani, "**Âmentü billâhi ve Melâiketihi ve Kütübihi ve Rüsülihi vel Yevmil-âhiri ve bil Kaderi hayrihi ve şerrihi minallahi teâlâ vel-ba'sü ba'delmevti hakkun, eşhedü en lâilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abdühü ve resûlühü**" diye Âmentünün esaslarını ezberlemesi ve manâsını ve islâm bilgilerinden kendisine lâzım olanları iyice öğrenmesi lâzımdır. İmanın altı şartı şunlardır:

1- Allahü teâlânın varlığına ve birliğine inanmak.

2- Meleklerine inanmak.

3- Allahü teâlânın indirdiği kitaplarına inanmak.

4- Allahü teâlânın Peygamberlerine inanmak.

5- Âhiret gününe inanmak.

6- Kadere, yâni hayr ve şerlerin (iyilik ve kötülüklerin) Allahü teâlâdan olduğuna inanmak.

Allahü teâlâya imân

Amentüdeki, **Amentü billâhi**, demek, Allahü teâlânın varlığına ve birliğine inandım, îmân ettim, demektir. Allahü teâlâ vardır ve birdir. Ortağı ve benzeri yoktur. Mekândan münezzehtir, ya'nî bir yerde değildir. Ayrıca Allahü teâlânın sıfatlarını da bilmek şarttır. Bu sıfatlar ikiye ayrılır. Sıfat-ı zâtiyye, sıfat-ı sübûtiyye.

Sıfat-ı zâtiyye şunlardır:

1- Kıdem, Allahü teâlânın evveli yoktur.

2- Bekâ, Allahü teâlânın sonu yoktur.

3- Kıyâm bi-nefsihi, Allahü teâlâ, kimseye muhtaç değildir.

4- Muhâlefetün lil-havâdis, Allahü teâlâ kimseye benzemez.

5- Vahdâniyyet, Allahü teâlâ birdir ortağı, benzeri yoktur.

6- Vücûd, yâni var olmasıdır.

Sıfat-ı sübûtiyye şunlardır:

1- Hayât, Allahü teâlâ diridir.

2- İlm, Allahü teâlâ herşeyi bilir.

3- Sem', Allahü teâlâ işitir.

4- Basar, Allahü teâlâ görür.

5- İrâde, Allahü teâlâ dileyicidir. Yalnız O'nun dilediği olur.

6- Kudret, Allahü teâlâ herşeye gücü yeter.

7- Kelâm, Allahü teâlâ söyleyicidir. (Allahü teâlânın görmesi, işitmesi, söylemesi ... insanlarınkisine benzemez. İnanırız fakat nasıl olduğunu bilemeyiz.)

8- Tekvîn, Allahü teâlâ hâlıktır, yaratıcıdır. Her şeyi yaratan, yoktan var eden O'dur. O'ndan başka yaratıcı yoktur.

Cenâb-ı Haktan başkası için (yarattı) demek küfür olur. Ya'nî mecâz ma'nâda da olsa bu kelime kullanılamaz. İnsan birşey yaratamaz. Bugün maalesef bu kelime çok yaygın bir şekilde kullanılmaktadır.

Meleklere îmân

Îmânın ikinci şartı, meleklere îmândır. "**Ve melâiketihi**" dir. Ya'nî, ben Allahü teâlânın meleklerine inandım, îmân ettim, demektir.

Allahü teâlâ melekleri nûrdan yaratmıştır. Cisimdirler. Yemezler ve içmezler. Gökten yere inerler ve yerden göğe çıkarlar. Bir hâlden bir hâle, ya'nî her şekle girerler. Göz açıp yumacak kadar, ya'nî çok az bir zaman içinde bile Allahü teâlâya âsî olmazlar ve insanlar gibi günâh işlemezler. Meleklerin en üstünleri, **Cebrâil, Mikâîl, İsrâfîl, Azrâîl** "aleyhimüsselâm" dır.

Meleklerde, erkeklik, dişilik olmaz. Piyasada birçok yerde kanatlı kadına benzer resimler var. Böyle resimler, hıristiyan hurâfeleridir. Hıristiyanlar, melekleri hâşâ Allahın kızları olarak bilirler, böyle inanırlar. Bu şekilde inanmak, böyle resimlere hürmet edip, yukarı asmak çok tehlikelidir. Bu resimler, ele geçtiğinde hemen yırtıp atılmalıdır.

Kitaplara iman

Îmânın üçüncü şartı, kitaplara îmândır. Amentüdeki, "**Ve kütübihi**" ifâdesi, Allahü teâlânın kitaplarına inandım, îmân ettim, demektir.

Kur'ân-ı kerîmde bildirilen, **yüzdört** kitaptır. Yüzü küçük kitaptır. Bunlara (suhuf) denir. Ve dördü büyük kitaptır. Bunlardan **Tevrât**, Mûsâ aleyhisselâma, **Zebûr**, Dâvüd aleyhisselâma, **İncîl,** Îsâ aleyhisselâma, **Kur'ân-ı kerîm,** Muhammed aleyhisselâma gönderilmiştir.

Kitapların hepsini, Cebrâil "aleyhisselâm" getirmiştir. En son, Kur'ân-ı kerîm nâzil olmuştur. Kur'ân-ı kerîm gönderilince, diğer kitaplar neshedilmiş, ya'nî yürürlükten kaldırılmıştır. Kur'ân-ı kerîmin gelmesi az az, âyet âyet olmuş ve **yirmiüç senede** tamamlanmıştır. Kur'ân-ı kerîm, kıyâmete kadar bâkîdir. Ya'nî geçerlidir. Geçersiz olmaktan ve tebdîl ile tahrîften ya'nî insanların değiştirmelerinden mahfûzdur. Korunmuştur. Kur'ân-ı kerîmde eksiklik veya fazlalık olduğuna inanan dinden çıkar.

Peygamberlere iman

Îmânın dördüncü şartı, Peygamberlere îmândır. Amentüdeki "**Ve rusulihi**" kelimesi, "Allahü teâlânın Peygamberlerine îmân ettim", demektir.

Peygamberlerin ilki Adem aleyhisselâm ve sonuncusu, bizim Peygamberimiz Muhammed Mustafa sallallahü aleyhi ve sellemdir. Bu ikisinin arasında, çok peygamber gelmiş ve geçmiştir. Peygamberlerin sayısı kesin belli değil. Kitaplarda, 124 binden fazla peygamber geldiği bildiriliyor.

Peygamberleri diğer insanlardan ayıran sadece onlara mahsûs özellikler vardır. Peygamberler hakkında bilmemiz lâzım olan sıfatlar ya'nî peygamberlere mahsûs olan özellikler yedidir: **Sıdk, Emânet, Tebliğ, İsmet, Fetânet, Adâlet, Emnü'l-azl.**

Bunların kısaca ma'nâları da şöyledir:

1- Sıdk: Bütün peygamberler, sözlerinde sâdıktır. Ya'nî doğrudur.

2- Emânet: Peygamberler emânete aslâ hıyânet etmezler.

3- Tebliğ: Peygamberler, Allahü teâlânın emir ve yasaklarının hepsini ümmetlerine bildirirler.

4- İsmet: Peygamberlerin hepsi, büyük ve küçük, bütün günâhlardan uzaktırlar. Peygamberlikleri bildirilmeden önce de, bildirildikten sonra da hiç günâh işlemezler. İnsanlardan, ma'sûm, günâhsız olan, yalnız peygamberlerdir.

5- Fetânet: Bütün Peygamberler, diğer insanlardan daha akıllıdırlar.

6- Adâlet: Peygamberler âdildirler. Kimseye haksızlık yapmazlar.

7- Emnü'l-azl: Peygamberlik görevinden alınmazlar.

Kıyamet gününe iman

İmânın beşinci şartı, kıyâmet gününe inanmaktır.

Amentüdeki, "**Vel-yevmil âhiri**" ifâdesi, "Ben, kıyâmet gününe inandım, îmân ettim" demektir. Kıyâmet günü, kabirden kalkınca başlar, insanlar Cennete ve Cehenneme gidinceye kadar devam eder. Kafirler yani müslüman olmayanlar, sonsuz olarak Cehennemde kalacaktır. Müslümanlardan günahkar olanları ise günahları bitene kadar Cehennemde kalıp sonunda Cennete gideceklerdir.

Cennet ve Cehennem ve mîzân, ya'nî sevâbların ve günâhların tartıldığı terâzî ve Sırât köprüsü, haşr ya'nî toplanmak ve neşr ya'nî Cennete ve Cehenneme dağılmak, hep kıyâmet gününde olacaktır.

Kabir sualleri

Kabir azâbı vardır. Kabirde münker ve nekîr adındaki iki melek suâl soracaktır.

Kabir suâlleri çok önemlidir. Bunları herkesin bilmesi, çocuklarına da öğretmesi lâzımdır. Kabirde şu suâller sorulacaktır:

Rabbin kim? Dînin hangi dindir? Kimin ümmetindensin? Kitâbın nedir? Kıblen neresidir? İ'tikâdda ve amelde mezhebin nedir?

Müslümanlar bu suâllere şöyle cevap verirler:

Rabbim Allah, dînim İslâm dinidir. Muhammed aleyhisselâmın ümmetindenim. Kitâbım, Kur'ân-ı kerîmdir. Kıblem, Kâ'be-i şerîftir. İ'tikâdda mezhebim Ehl-i sünnet vel-cemâ'attir. Amelde ise, Hanefi, Şafi'î, Hanbeli, Mâliki mezheplerinden hangisine mensupsa, onu söyler.

Îmânı olan cevap verecek, îmânı olmıyan cevap veremiyecektir. Doğru cevap verenlerin kabri genişliyecek, buraya Cennetten bir pencere açılacaktır. Sabah ve akşam, Cennetteki yerlerini görüp, melekler tarafından iyilikler yapılacak, müjdeler verilecektir.

Bu suâllere cevap veremeyenler, kabirde azâb görecek, bağırmasını, insandan ve cinden başka her mahlûk işitecektir. Cehennemden bir pencere açılacak, sabah akşam Cehennemdeki yerini görüp, mezarda, mahşere kadar, acı azâblar çekecektir.

Hayır ve şerrin Allahtan olduğuna iman

Îmânın altıncı şartı, hayır ve şerrin Allahtan olduğuna inanmaktır.

Amentüdeki, "**Ve bil-kaderi hayrihi ve şerrihi minallahi teâlâ**" demek, "Hayır ve şer, iyilik ve kötülük, olmuş ve olacak şeylerin cümlesi, Allahü teâlânın takdîriyle, ya'nî ezelde bilmesi ve dilemesi ve vakitleri gelince yaratması ile ve levh-i mahfûza yazmasıyla olduğuna inandım, îmân ettim. Kalbimde, aslâ şek ve şüphe yoktur." demektir.

Bu, kazâ kadere inanmak demektir.

Kazâ, kader, ya'nî alın yazısı, bir insanın doğumundan, ölümüne kadar, başına gelecek, işlerdir. Kazâ da, bu işlerin başa gelmesidir.

Kelime-i şehâdetin manası

Amentünün sonundaki, Kelime-i şehâdetin kısaca ma'nâsı da şöyle:

"Eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abdühü ve resûlüh" demek, "**Ben şehâdet ederim ki, Allahü teâlâdan başka ilâh yoktur ve yine şehâdet ederim ki, Muhammed aleyhisselâm O'nun kulu ve resûlüdür**" demektir.

Peygamber efendimiz, îmânın esaslarını bu şekilde ifâde buyurmuştur. Bir kimsenin müslüman olabilmesi için, bu altı esasa inanması, şüphe etmemesi şarttır.

Biz gâibe îman ettik... Bizim îmânımız gâibedir, zâhire, görünüşe değildir. Zîrâ biz, Allahü teâlâyı, gözümüzle göremedik. Fakat görmüş gibi inandık, îmân ettik. Gâibi ancak Allahü teâlâ bilir ve dilediklerini dilediklerine bildirir. Gâib demek, duyu organları ile veya hesap, tecrübe ile anlaşılmıyan demektir.

Harâmı harâm, helâlı helâl bilip, i'tikâd etmeli, inanmalıdır.

Allahü teâlânın azâbından emin olmayıp, dâima korkmalı ve her ne kadar günahkâr olsa da, Allahü teâlânın rahmetinden ümit kesmemelidir. Aksi takdirde îmândan çıkılır.

Hubbu fillâh - Buğdu fillâh

"Hubbu fillah-buğdu fillah" Allah dostlarını Allah için sevmek, Allahın düşmanlarını, (dinimize göre, Müslüman olmayan herkes Allah düşmanıdır) sevmemektir. **Hubbu fillah, buğdu fillâh, imanın esasıdır**. İmanın altı şartının geçerli olup olmaması bu esasa bağlıdır.

Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki:

"İmanın en sağlam temeli ve en kuvvetli alameti, hubb-i fillah, buğd-ı fillahtır." (Ebu Davüd)

"İmanın temeli Mümini sevmek ve kâfiri sevmemektir." (İmamı Ahmed)

"İmanın efdali Allah için sevgi, Allah için buğzdur." (Taberânî)

Yine Resulullah buyurdu ki:

"Cebrail aleyhisselam gibi ibâdet etseniz, müminleri, Allah için sevmedikçe ve kâfirleri Allah için kötü bilmedikçe, hiç bir ibâdetiniz, hayrat ve hasenatınız kabul olmaz!"

Allahü teâlâ, Hz. Musa'ya sordu:

- Ya Musa, benim için ne işledin?
- Ya Rabbi, senin için namaz kıldım, oruç tuttum, zekât verdim, zikrettim.

- Ya Musa, kıldığın namazlar, seni Cennete kavuşturacak yoldur, kulluk vazifendir. Oruçların, seni Cehennemden korur. Verdiğin zekâtlar, kıyamette, sana gölgelik olur. Zikirlerin de, o günün karanlığında, sana ışıktır. Bunların faydası sanadır. Benim için ne yaptın?

- Ya Rabbi, senin için olan ameli bana bildir.

- Dostlarımı benim için sevdin mi, düşmanlarıma benim için düşmanlık ettin mi?

Musa aleyhisselam, Allahü teâlâ'yı sevmenin onun için olan en kıymetli amelin, hubb-i fillah ve buğd-ı fillah olduğunu anladı. (İmam-ı Gazali)

Kur'an-ı kerimde buyuruluyor ki:

"Ey iman edenler, Yahudileri de, Hıristiyanları da dost edinmeyin! Onlar, (İslâma olan düşmanlıklarında) **birbirinin dostudur. Onları dost edinen de onlardan olur. Allahü teâlâ, (**kâfirleri dost edinip, kendine) **zulmedenlere hidayet etmez."** (Maide 51)

"Müminler, müminleri bırakıp da, kâfirleri dost edinmesinler! Onları dost edinenler, Allah'ın dostluğunu bırakmış olurlar." (Ali İmran 28)

"Allah'a ve ahiret gününe iman edenler, babaları veya oğulları veya kardeşleri ya da akrabaları olsa bile Allah'a ve Resûlüne düşman olanları sevmezler." (Mücadele-22)

Hadis-i şerifte de buyuruldu ki: "**Bir kavmi sevip de onlarla dostluk kuran, kıyamette onlarla haşrolur"** (Taberânî)

Resulullah efendimiz, İslamiyeti kabul etmeyen Yahudilerin ve Hıristiyanların, Allah'a iman etmiş sayılmayacağını bunların Cehennemlik olduğunu bildirmiştir.

Dört büyük müctehid imamdan biri olan **İmam-ı Ahmed bin Hanbel'**in meşhur hadis kitabı olan ***El-Müsned*** isimli eserde, sahabeden Ebu Hureyre'nin rivayet ettiği şu hadis-i şerif bunu açıkca göstermektedir:

"Allah Resûlü'ne biri geldi ve 'Ey Allah'ın elçisi! Hıristiyanlardan Allah'a ve Resulü'ne inanarak İncil'e sâdık biri veya aynı şekilde Allah'a ve Resûlü'ne inanarak Tevrat'a bağlı biri, sonradan sana tâbi olmazsa, bu kişiler hakkında ne buyurursunuz?' dedi.

Bunun üzerine Hazreti Peygamber şöyle buyurdu:

"Nefsim yed-i kudretinde olan Allah'a yemin ederim ki, bu ümmetten biri veya Yahudi ve Hıristiyan bir kişi beni dinlemez ve getirdiğimi kabul etmeden ölürse, kesinlikle Cehennemlik olur."

Bu konu ile ilgili diğer bazı hadis-i şeriflerde de şöyle buyuruldu:

"Beni duyup iman etmeyen Yahudi ve Hıristiyan elbette Cehenneme girecektir." (Hakim)

"Cennete sadece Müslüman olan girer." (Buhari)

Diyanet İşleri Başkanlığı'nın açıklaması

Bu konu ile ilgili Diyanet İşleri Başkanlığı'nın 2.12.2004 tarihli açıklaması şöyle:

"İslamiyet, kendinden önceki dinlerin hükmünü kaldırmıştır. Bu itibarla, hangi dine mensup bulunursa bulunsun, tüm insanlar İslam'a girmekle yükümlüdürler.

Müslümanlar dışındaki kutsal kitap sahibi din mensupları için ehl-i kitap terimi kullanılır. Kur'an-ı Kerim'deki ehl-i kitap tabiriyle Yahudilerle Hıristiyanlar kastedilmektedir. Kur'an-ı Kerîm de Hıristiyanların Hazreti Muhammed ve O'na indirilen Kur'an-ı Kerim'e inanmadıkları ve Hazreti İsa 'ya, Allah'ın oğlu ve üçün üçüncüsü dediklerinden dolayı kâfir oldukları bildirilmektedir.

Kuran-ı Kerim'de, Yahudi ve Hıristiyanların bozuk inançları yüzünden imansız durumuna düşmeleri hakkında şöyle buyurulur: **"Şüphesiz ki: "Allah ancak Meryemoğlu İsa Mesih'tir", diyenler kâfir olmuşlardır. Ey Muhammed! Deki: "Allah, Meryemoğlu İsa Mesih'i, anasını ve bütün yeryüzündekileri helâk etmek istese, O'na kim engel olabilir? Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin mülkiyeti yalnız Allah'a aittir. O, dilediğini yaratır. Allah her şeye kadirdir**" (el-Mâide, 5/17).

Peygamberlik müessesesini kökten kabul etmemek veya herhangi bir peygamberin nübüvvetini inkâr da küfürdür. Bu yüzden diğer peygamberleri kabul etmekle birlikte Hz. İsa ve Hazreti Muhammed'i Allah'ın elçisi olarak kabul etmeyen yahudiler, yine Hazreti Muhammed'in peygamberliğini tanımayan hıristiyanlar küfre düşmüşlerdir.

Bir peygambere ilâhlık isnat etmek de küfürdür. Nitekim Hristiyanlar Hazreti İsa'nın Allah olduğunu söyledikleri için kâfir sayılmışlardır (bk. el-Mâide 5/17, 72).

"Yahudiler; "Uzeyr Allah'ın oğludur" dediler. Hristiyanlar da: "Mesih (İsa) Allah'ı n oğludur" dediler. Bu, onların ağızlarıyla geveledikleri sözler olup, güya bununla, daha önce yaşayan inkarcıların sözlerini taklit ediyorlar" (et- Tevbe, 9/ 30).

Bir kısmına İşaret ettiğimiz bu âyetlerden açıkça anlaşılmaktadır ki, Allahu Teâlâ'nın varlığına ve birliğine, Hazreti Muhammed'in O'nun kulu ve elçisi olduğuna ve Kur'an-ı Kerim'deki bütün esaslara, olduğu gibi iman etmeyen hiçbir kimse İslam inancına göre müslüman değildir.

Muhammed aleyhisselamın peygamber olarak gönderilmesinden sonra bütün insanların ve bilhassa Yahudi ve Hıristiyanların kendi dinî kitapları gereğince Hazreti Muhammed 'in peygamberliğini tasdik edip İslam'ı kabul etmeleri gerekir. Aksi takdirde kendi kitaplarını ve dinlerini inkar etmiş olurlar. Bu itibarla Allah'ın varlığına ve birliğine, Hazreti Muhammed'in O'nun kulu ve elçisi olduğuna ve Kur'an-ı Kerim'deki bütün esaslara, olduğu gibi iman etmeyen bir kimse İslam inancına göre Cennete giremez. **Diyanet İşleri Başkanlığı**" (Mehmet Oruç - 10.12.2004, Türkiye Gazetesi)

Emri maruf - nehyi münker

İslâmiyette, iyilikleri yayıp, kötülüklere mani olmanın önemi büyüktür. İslâmiyeti ayakta tutan budur. Din-i islâmın temeli, imânı, farzları ve haramları öğrenmek ve öğretmektir. Allahü teâlâ, Peygamberleri bunun için göndermiştir. Gençlere bunlar öğretilmediği zaman, islâmiyet yıkılır, yok olur. Allahü teâlâ, müslimânlara "**Emr-i ma'rûf**" yapmağı emrediyor. Yani, benim emirlerimi bildiriniz, öğretiniz diyor ve "**Nehy-i anilmünker"**i emrediyor. Yani, yasak ettiğim haramları bildiriniz ve yapılmasına râzı olmayınız, diyor.

Kur'an-ı kerimde buyuruluyor ki:

"Siz, insanların iyiliği için ortaya çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz; iyiliği emreder, kötülükten meneder ve Allah'a inanırsınız. Ehl-i kitap da inansaydı, elbet bu, kendileri için çok iyi olurdu." (Ali imran-110)

"Namazı kıl, iyiliği emret, kötülükten vazgeçirmeye çalış, başına gelenlere sabret. Doğrusu bunlar, azmedilmeye değer işlerdir." (Lokman-17)

Peygamberimiz "sallallahü aleyhi ve sellem" buyuruyor ki.

"Büyüğünü saymayan, küçüğüne merhamet etmeyen, emr-i maruf ve nehy-i münkerde bulunmıyanlar bizden değildir." (Tirmizî)

"Bütün ibâdetlere verilen sevap, Allah yolunda gazâya verilen sevâba göre, deniz yanında bir damla su gibidir. Gazânın sevâbı da, emr-i ma'rûf ve nehy-i anilmünker sevâbı yanında, denize nazaran bir damla su gibidir". (Deylemî)

"Allahü teâlâ, bir meleğe, bir kasabanın altını üstüne getirmesini emreder. O melek, bu kasabada hiç günah işlemeyen bir zatın da olduğunu, o zatı kurtarıp kurtarmıyacağını suâl edince, Cenab-ı Hak, "Bütün şehir halkı ile onu da alt üst et! Çünkü o zat, bana isyan edenlere karşı yüzünü ekşitmemiştir" buyurdu." (Beyhekî)

"Birbirinize müslümânlığı öğretiniz. Emr-i ma'rûfu bırakır iseniz, Allahü teâlâ, en kötünüzü başınıza musallat eder ve düâlarınızı kabûl etmez". (Bezzar)

İslamiyet günümüze kadar, emri maruf sebebiyle gelmiştir. Bir din öğretilmezse, öğreten bulunmazsa yok olmaya mahkumdur. Hıristiyan alemi Papa'nın önderliğinde, son yıllarda ortaya attıkları "

Diyolag" projesi ile, dinin esası olan **"Hubbi fillah - Buğdı fillah ve Emri maruf - nehyi münker**" gibi değerlerimizi yok etmek istiyor.

İnsan kendi dinini niçin yaymaya çalışır? Kendi dininin doğru, diğerlerinin yanlış olduğuna inandığı için. Diğer dinler de doğru kabul edilirse, o zaman niçin kendi dinini yaymaya çalışsın? (Daha geniş bilgi için, yayınevimizin "**Dinlerarası Diyalog Tuzağı ve Dinde Reform- Mehmet Oruç** " kitabına ve **www.mehmetoruc.com** sitesine müracaat edilebilir.)

Otuzüç farz

Bir genç bâliğ olduğu zaman "**Kelime-i tevhîd**" söyleyince, yâni, **"Lâ ilahe illallah Muhammedün Resûlullah**" deyince ve bunun mânasını bilip inanınca **"Müslüman**" olur.

Her müslümanın îmanın altı şartını, yâni (Âmentü)yü ezberlemesi ve mânasını öğrenerek bunlara inanması, Muhammed aleyhisselâmın bildirdiği emirlerin ve yasakların hepsini Allahü teâlânın bildirmiş olduğuna inanması lâzımdır.

Daha sonra bütün huylardan ve karşılaştığı işlerden farz olanları, yâni emrolunanları ve haram olanları, yâni yasak edilmiş olanları öğrenmesi de farzdır. Bunları öğrenmenin ve farzları yapmanın ve haramlardan sakınmanın farz olduğunu inkâr ederse, yâni inanmazsa îmanı gider. Bu öğrendiklerinden birini beğenmezse, kabûl etmezse mürted olur. Mürted, (Lâ ilahe illallah) demekle ve İslâmiyetin bazı emirlerini yapmakla, meselâ namaz kılmakla, oruç tutmakla, hacca gitmekle, hayrât ve hasenât yapmakla müslüman olmaz. Bu iyiliklerinin âhırette hiç faydasını görmez. İnkârından, yâni inanmadığı şeyden tövbe etmesi, pişman olması lâzımdır.

İslâm âlimleri, her müslümanın öğrenmesi, inanması ve tâbi olması lâzım olan farzlardan otuzüç ve ayrıca ellidört adedini seçmişlerdir.

Îmanın şartı: Altı (6)
İslâmın şartı: Beş (5)
Namazın farzı: Oniki (12)
Abdestin farzı: Dört (4)
Guslün farzı: Üç (3)
Teyemmümün farzı: Üç (3)

İslâmın şartları

1- Kelime-i şehâdet getirmek.
2- Her gün beş kere vakti gelince namaz kılmak.
3- Zengin olanın senede bir kere malının zekâtını vermek.
4- Ramazan ayında her gün oruç tutmak.
5- Gücü yetenin ömründe bir kere hac etmesidir.

Namazın farzları

1- Hadesten tahâret.
2- Necasetten tahâret.
3- Setr-i avret.
4- İstikbâl-i Kıble.
5- Vakit.
6- Niyyet.
7- İftitah veya Tahrime Tekbiri.
8- Kıyâm.
9- Kırâat.
10- Rükû'.
11- Secde.
12- Kâde-i âhire.

Abdestin farzları

1- Abdest alırken yüzü yıkamak.
2- Elleri dirsekleri ile birlikte yıkamak.

3- Başın dörtte birini mesh etmek.
4- Ayakları topukları ile birlikte yıkamak.

Guslün farzları
1- Ağzı yıkamak (mazmaza).
2- Burnu yıkamak (istinşak).
3- Bütün bedeni yıkamak.

Teyemmümün farzları
1- Cünüplükten veya abdestsizlikten temizlenmek için niyyet etmek.
2- İki eli temiz toprağa vurup, yüzü mesh etmek .
3- Tekrar iki eli temiz toprağa vurup, her iki kolu dirsekten avuca kadar sığamak.

Elli dört farz
1- Allahü teâlânın bir olduğuna inanmak.
2- Halâl yimek ve içmek.
3- Abdest almak.
4- Beş vakt namâz kılmak.
5- Cünüblükden gusl etmek.
6- Rızkın Allahü teâlâdan olduğuna inanmak.
7- Halâl, temiz elbise giymek.
8- Hakka tevekkül etmek.
9- Kanâ'at etmek.
10- Ni'metlerinin mukâbilinde, Allahü teâlâya şükr etmek.
11- Kazâya râzı olmak.
12- Belâlara sabr etmek.
13- Günâhlardan tövbe etmek.
14- Allah rızâsı için ibâdet etmek.
15- Şeytânı düşman bilmek.
16- Kur'ân-ı kerîmin hükmüne râzı olmak.
17- Ölümü hak bilmek.
18- Allahın dostlarına dost, düşmanlarına düşman olmak.
19- Babaya ve anaya iyilik etmek.
20- Ma'rûfu emr ve münkeri nehy etmek.
21- Akrabâyı ziyâret etmek.
22- Emânete hıyânet etmemek.
23- Dâima Allahü teâlâdan korkup, ferahı (şımarıklığı ve azgınlığı) terk etmek.
24- Allaha ve Resûlüne itâat etmek.
25- Günâhdan kaçıp, ibâdetlerle meşgul olmak.
26- Müslümân âmirlere itâat etmek.
27- Âleme, ibret nazarıyla bakmak.
28- Allahü teâlânın varlığını tefekkür etmek.
29- Dilini, fuhşa âid kelimelerden korumak.
30- Kalbini temiz tutmak.
31- Hiçbir kimseyi maskaralığa almamak.
32- Harâma bakmamak.
33- Mü'min her hâlde, sözüne sâdık olmak.
34- Kulağını münkerât dinlemekden korumak.
35- İlim öğrenmek.
36- Tartı ve ölçü âletlerini hak üzere kullanmak.
37- Allahın azâbından emîn olmayıp, dâima korkmak.
38- Müslimân fakîrlere zekât vermek ve yardım etmek.
39- Allahın rahmetinden ümîd kesmemek.
40- Nefsinin isteklerine tâbi' olmamak.
41- Allah rızâsı için yemek yidirmek.

42- Kifâyet mikdârı rızk kazanmak için çalışmak.
43- Malının zekâtını, mahsûlün uşrunu vermek.
44- Âdetli ve lohusa olan ehline yakın olmamak.
45- Kalbini, günâhlardan temizlemek.
46- Kibrli olmakdan sakınmak.
47- Bâliğ olmamış yetimin mâlını hıfz etmek.
48- Genç oğlanlara yakın olmamak.
49- Beş vakt namâzı vaktinde kılıp, kazâya bırakmamak.
50- Zulmle, kimsenin malını yimemek.
51- Allahü teâlâya şirk koşmamak.
52- Zinâdan kaçınmak.
53- Şerâbı ve alkollü içkileri içmemek.
54- Yok yere yemîn etmemek.

NOT: Bu kısa ve öz zaruri bilgilerin geniş izahları için, Hakikat Kitabevi'nin neşrettiği, "**Herkese Lazım Olan İman, İslâm Ahlâkı** ve **Namaz Kitabı'**nı önemle tavsiye ederim.

Tövbe etmek

Tövbe, haram işledikden sonra, pişman olup, Allahü teâlâdan korkmak, bir daha yapmamağa azmetmek, karar vermektir. Dünyada zarar hâsıl olmasından korkarak pişmân olmak, tövbe olmaz. Çeşitli günah işliyenin bunlardan bazısında ısrâr ederken, bazısına tövbe etmesi, sahîh olur. Tövbeden sonra, günâhı tekrâr işliyenin, tekrâr tövbe etmesi sahîh olur. Böylece, çok kere tövbe etmesi, sahîh olur. Büyük günâhın af olması için, tövbe etmek şarttır. Beş vakit nemâz ve Cum'a nemâzı, Ramezân-ı şerîf orucu, hac etmek, istigfâr etmek, büyük günh işlemekten sakınmak gibi ibâdetler, küçük günahların afv edilmesine sebeb olur. Şartlarına uygun olarak tövbe edince, küfr ve günahlar ne kadar büyük olursa olsun muhakkak af olunur.

Günahtan sonra hemen tövbe etmek farzdır. Tövbeyi geciktirmek de, bu günahı işlemekten dahâ büyük günahtır. Bu günah, her gün bir misli artar. Bunun için de ayrıca tövbe etmek lâzımdır. Bir günahın tövbesi yapılınca, bunun tövbesini geciktirme günâhlarının hepsi af olur. Farzı yapmamanın tövbesi, ancak kazâ etmekle sahîh olur. Her günâhın affı için, kalb ile tövbe etmek ve dil ile istigfâr etmek ve beden ile kazâ etmek (kazaya kalmış namazı, orucu kaza etmek gibi) lâzımdır. Yüz kere tesbîh etmek, yanî **"Sübhânallahi ve bi-hamdihi sübhânallahil'azîm"** demek ve sadaka vermek ve bir gün oruc tutmak, çok iyi olur.

Nûr sûresinin otuzbirinci âyetinde meâlen, **"Ey mü'minler! Allaha tövbe ediniz"** buyuruldu. Bekara sûresinde ikiyüzyirmiikinci âyetinde meâlen, "Allahü teâlâ, tövbe edenleri sever" buyuruldu.

Hadîs-i şerîfde, "**En iyiniz, günahdan sonra hemen tövbe edeninizdir**" buyuruldu. Günahların en büyüğü, küfrdür ve münâfıklıkdır ve irtidâddır.

Ehli Sünnet itikadı

Hadis-i şerifte, **"Bid'at ehlinin duâsı ve ibâdetleri kabul olmaz."** buyuruldu. Bunun için Peygamber Efendimiz ve Eshabı gibi Ehli sünnet itikadına sahip olmak, onlar gibi inanmak lazımdır. Ehli sünnete göre; îman artmaz ve azalmaz. Fakat kuvvetli, parlak veya zayıf olabilir. Büyük günah işlemekle îman gitmez. Gayba yani hazret-i Peygamberin bildirdiklerine îman esastır. Allahü teâlâ Cennette görülecektir. Ameller (İbâdetler) îmandan parça değildir. Amelde dört mezhebten birine tâbi olmak şarttır. Eshâb-ı kirâmın ve ehl-i beytin ve Peygamberimizin zevcelerinin hepsini sevmek şarttır. Dört halîfenin üstünlükleri, hilâfet sırasına göredir. Namaz, oruç, sadaka gibi nâfile ibâdetlerin sevabını başkasına hediye etmek câizdir. Resulullahın Mîracı, ruh ve beden olarak olmuştur. Evliyânın kerâmeti haktır. Şefaat haktır. Velîlerin ruhları ile tevessül edilir ve onların hâtırına duâ edilir. Mest üzerine mesh câizdir. Kabir suâli vardır. Kabir azâbı ruh ve bedene olacaktır. İnsanları ve işlerini de Allahü teâlâ yaratır. Fakat yasak ettiği işleri

yapanlardan razı değildir. İnsanda irâde-i cüz'iyye vardır, yaptığından mesuldür. Rızık, helâldan da olur, haramdan da olur. Fakat haramdan olanın günahını kişi çeker.

Îmânın muhafazası

Sahip olunan şey ne kadar kıymetli olursa, onun korunması, muhafaza edilmesi de o derece önem kazanır. Eline çok kıymetli bir mücevher geçen bunu nasıl koruyacağını bilemez. Çaldırma korkusundan uykuları kaçar.

İnsanın en kıymetli şeyi îmânıdır. Bunu korumak için her türlü gayreti göstermesi lâzımdır.

Resûlullahın sözlerinden birine bile inanmamak veya iyi ve doğru olduğunda şüphe etmek küfür olur, ya'nî insanı dinden çıkarır. Din bir bütündür. Kısaca, inanılması zarûrî olan şeylerden birine bile inanmıyan dinin tamamına inanmamış olur.

Meselâ kişi, ben dinin her emrine inanıyorum, ancak görmediğim şeye de inanmam, cinni görmediğim için inanmam dese, İslâm dininin tamamına inanmamış olur. Bu kimse, sabahlara kadar namaz kılsa, oruç tutsa, herkese iyilik yapsa bunların hiçbir faydası olmaz.

İmanda şüphe olmaz

Îmânda şüphe de olmaz. Şüpheli îmâna îmân denmez. Biraz inanıyorum biraz inanmıyorum şeklinde îmân olmaz. Meselâ, bir kimse herşeyi dünyadaki şartlara göre düşünüp: "Öldükten sonra dirilmeye inanıyorum ama, bu kadar insan tekrar nasıl dirilecek, hepsinden nasıl hesap sorulacak, acaba bu mümkün olur mu?" şeklinde tereddüt etse, bu kimse âhırete inanmamış olur. Bu düşüncede cenâb-ı Hakkın kudretinden şüphe vardır. Dinimizde hürmet edilmesi, saygı gösterilmesi gereken şeylere hürmetsizlik eden, saygısızlık yapan, kötülenmesi, beğenilmemesi gereken şeylere hürmet eden, beğenen dinden çıkar.

Dinimizin açık şekilde harâm ettiği bir şeyi, inkâr eden de dinden çıkar. Meselâ domuz etini dinimiz harâm etmiş. Ama bir kişi, bunun sebebini trişine, tenyaya bağlayıp:

"Zamanımızda fen ilerledi. Domuzdaki trişinler rahatlıkla zararsız hâle getiriliyor. Dolayısıyle artık harâm olması ma'nâsızdır" dese, dinden çıkmış olur. Çünkü, dinimiz domuz etini harâm ederken, trişin gibi herhangi bir sebebe bağlamamıştır.

İnkar etmeyen kafir olmaz

Ancak kişi, harâm olan şeyin harâmlığına inanır, nefsine uyarak yaparsa günâhkâr olur. Dinden çıkmaz. Çünkü ameller îmândan parça değildir. Ya'nî, kişi ne kadar büyük günâh işlerse işlesin, bunun günâh olduğuna inanır, yaptığından pişmânlık duyarsa, o kimse îmânlıdır. Buna îmânsız denemez.

Dinimizin harâm ettiği bir şeyi yapanlar hangi hâllerde küfre düşerler, konusunun iyi bilinmesi lazım. Bunun iyi anlaşılabilmesi için şöyle bir misâl verelim:

İki kimse düşünün. Birisi, alkol bağımlısı olmuş. Hergün içiyor. Sizi gördüğünde de mahçup oluyor:

- Bu zıkkımı içmenin harâm olduğunu biliyorum. Fakat bir türlü kurtulamıyorum, ne olur kurtulmam için bana yardımcı olun, diyor.

Diğeri ise her zaman içmiyor. Ayda yılda bir içiyor. Kendisine yaptığının uygun olmadığını söylediğinizde:

- Ben her zaman içmiyorum. Ayda yılda bir içiyorum. Bu kadarcık içmek harâm olmaz! diyor.

Bu durumda, birinci kimse, ikincisinden daha çok şarap, içki içtiği hâlde günâhkâr oluyor, dinden çıkmıyor. Ama ikinci kimse, arasıra içtiği hâlde, dinin açık bir emrini hafife aldığı için dinden çıkıyor.

Farzlarda da durum aynıdır. Meselâ bir kimse, Ramazanda oruç tutmadığı gibi, ayrıca müslümanların gözü önünde sokakta, açıkça yiyip içiyorsa, dinin bir farzını hafife almış olduğundan dinden çıkar. Ancak herhangi bir özründen dolayı hattâ nefsine zor geldiği için tutmaz, ama orucunu gizli gizli yerse, bu günâhkâr olmuş olur; fakat dinden çıkmaz.

Küfr çeşitleri

Küfr (Allaha düşman olmak) üç nev'idir: **Küfr-i inâdî, küfr-i cehli, küfr-i hükmî.**

Küfr-i inâdî, Ebû Cehl ve Fir'avn ve Nemrûd'un küfrü gibi, dîni, îmânı bilerek, inanmamak.

Küfr-i cehlî, kâfirlerin avâmına, bu dînin hak olduğunu bilir ve ezân-ı Muhammedî okunur iken, işitirler de, gel müslimân ol, desen, biz atamızdan ve anamızdan böyle bulduk, böyle gideriz, derler.

Küfr-i hükmî, tazîm olunacak yerde tahkîr ve tahkîr olunacak yerde, ta'zîm etmektir.

Dinimizin emri gereğince, hürmet gösterilecek, ta'zîm olunacak şeyleri tahkîr etmek; kötülenecek şeyleri, ta'zîm etmek, hürmet göstermek küfürdür.

Meselâ, Allahü teâlânın evliyâsı, enbiyâsı, âlimleri ve bunların sözleri, fıkh kitapları, fetvâları ta'zîm edilecek, hürmet gösterilecek iken tahkîr edilirse, kötülenirse dinden çıkılmış olur. Ayrıca, kâfirlerin dînî âyinlerini beğenmek, noellerini tebrik etmek ve zarûret yok iken zünnâr kuşanmak ve küfür alâmetlerini kullanmak, bunlara, muhabbet edip, hürmet göstermek de küfrdür.

Küfrün yedi zararı vardır: Dîni ve nikâhı giderir. O kimsenin kestiği yinmez. Hanımı ile ettiği, zinâ olur. Cennet ondan uzaklaşır. Cehennem ona yakındır. O hâlinde ölürse Cehenmeme gider. Sonsuz olarak orada kalır.

Gayri müslimlerin yaptıklarını yapmak

İnsanı dinden çıkartan önemli bir konu da, gayr-i müslimlerin ibâdet olarak yaptıklarını yapmaktır. Gayr-ı müslimlerin yaptıkları şeyler iki çeşittir:

Birincisi dinleri ile ilgisi olmayıp, âdet olarak yaptıkları şeyler. Meselâ, ceket, pantolon giymeleri, kravat takmaları, âdet olarak yaptıkları şeylerdir.

İkincisi, dinlerinin gereği olarak yaptıkları şeyler. Meselâ boyunlarına haç takmaları, bellerine zünnar bağlamaları, bu kısma girer.

Bunları dinlerinin gereği olarak yaptıkları için, bir müslüman bunları ne niyyetle takarsa taksın, hattâ şaka için, hıristiyanlarla alay etmek için dahi olsa, dinden çıkar.

Hıristiyanların dinlerinin gereği, ibâdet niyyetiyle giydikleri şeyler de böyledir. Bunun için hıristiyanlardan gelen şeylerin önce aslına bakmak lâzım. Hıristiyanlar, bunu ne için yapıyorlar. Dinlerinin icâbı olarak mı, yoksa âdet olarak mı? Bu önemlidir.

Küfür olan, dinden çıkmaya sebep olan şeyler zamanla âdet hâline gelse, bir kimse, bunun küfür olduğunu bilmeden kullansa, yine dinden çıkar.

Her müslümanın dinde bilinmesi zarûrî olan şeyleri bilmesi lâzımdır. Küfür olan şeyin çok kimse tarafından kullanılması bunu küfür alâmeti olmaktan çıkarmaz. Çünkü bu, bilinmesi zarûrî olan bilgilerden olduğu için bilmemek özür değildir.

Din doğru olarak nereden öğrenilir?

Onbir ay dinle alay eden bazı gazeteler Ramazan gelince promosyon olarak "**Kur'an-ı kerim meali**" verirler. Gazeteler bu vesile ile satışlarını artırıyorlar, neticede kazanıyorlar, fakat kaybeden okuyucu oluyor. Kaybettiği de keşke dünya olsa, ne yazık ki ahiretini kaybediyor.

Yıllardır yapılan "**Dinimizi esas kaynağından öğrenin, fıkıh kitaplarını ortadan kaldırın**" gibi sloganlar sebebi ile maalesef zamanımızda Müslümanların çoğu, evlerinde bir meal bulundurma, dini buradan öğrenme yanlışlığına düştü.

Bu yanlışlık çok tahribata ve karışıklığa sebep oldu... İslâmî otorite ve hiyerarşi kavramları yıkıldı... Söz ayağa düştü... Bir sürü ukalâ müctehid taslağı türedi... Dinimizde zararlı reform hareketleri başladı... Ayetleri yeniden yorumlayalım sesleri yükselmeye başladı. Mezhepsizlik yayıldı... Hemen arkasından da dinsizlik yayılmaya başladı. **Şeyhülislamın ders veki Zahidül Kevseri'**nin dediği gibi "**Mezhepsizlik dinsizliğe bir köprüdür."** zaten.

İlim varsa müslümanlık da vardır

İslâm düşmanları, asırlardır yaptıkları tecrübelerden, kaba kuvvetle bir yere varamayacaklarını; İslamiyeti yok edemeyeceklerini anladılar. İslâm âlimleri, hak mezhepler, fıkıh kitapları olduğu müddetçe, kısmen zarar verebilseler de, ciddî bir zarar veremediklerini gördüler. Çünkü, İslâm âlimleri, mezhepler ve fıkıh kitapları, İslâmiyeti koruyan sağlam birer kaledir. Bu kale sağlam olduğu müddetçe, İslâmiyete zarar vermeleri mümkün değildir...

Bunun için, 18. asırdan itibaren, hücumlarını bu yöne çevirdiler. Âlimleri, kitapları kötülemek ve Müslümanların gözünden düşürmek için ne lazımsa yaptılar. Bugün, Müslümanların bu hâle düşmesinin en önemli sebebi cehalettir. Cahil kimseyi kandırmak kolaydır. Din düşmanlarının bu kadar taraftar toplamasının sebebi budur. Peygamber efendimiz, **"İlim olan yerde müslümanlık vardır, ilim olmayan yerde müslümanlık yoktur**" buyurmuştur.

İlmi olmayan, zaruri temel bilgilerden bile yoksun kimselerin önüne, meal, tefsir koymak bu kimselere yapılabilecek en büyük kötülüktür aslında. Çünkü, alt yapı olmadığı için herkes, zekâsına, bilgisine göre bir şeyler anlayacak, ortalık curcunaya dönecek. Zaten istenilen de bu. Hıristiyanlarda olduğu gibi, İslâmiyetin sadece "adı" kalsın.

200 yıllık plân

İngiliz Casusu Hempher bakınız hatıralarında bu konuyu nasıl anlatıyor:

Çalışmalarımdan bir netice alamayınca, ümitsizliğe düştüm. Görevi bırakmak istedim. Müstemlekeler Bakanı bana şunları söyledi: " Sen bu işlerin, birkaç senelik çalışma ile neticeleneceğini mi zannediyorsun? Bırak birkaç seneyi, bu ektiğimiz tohumların meyvelerini, ben de sen de göremeyeceğiz, belki de senin, benim torunlarımız bile göremeyecek. **Bu tohumların meyvelerini en az yüz senede, belki de 150-200 senede ancak alabileceğiz**. Çünkü, bugüne kadar İslâmiyeti ayakta tutan, din bilgileri olmuştur. Âlimleri, ilmi yok edip, halkı cahil bırakmadıkça, onların dinlerini bozmak mümkün değildir. Bunun için, âlimleri, mezhepleri hissettirmeden kötüleyeceğiz. Bir müddet sonra da, peygamber sözleri (hadis-i şerifler) hakkında, "Uydurmaydı, değildi" diyerek şüpheye düşüreceğiz. Ayetleri istediğimiz gibi yorumlayacağız... Ancak bunları başarıp, halkı cahil bıraktığımız zaman, meyveleri toplamaya başlayacağız. Bir kültürü, hele asırların birikimi olan din kültürünü yıkmak, kısa zamanda olacak şey değildir."

Hempher, 1700'lü yıllarda bu faaliyeti gösteriyordu. Gerçekten de iki yüzyıl sonra, 1900'lü yıllarda meyvelerini toplamaya başladılar.

Mealden din öğrenmenin mümkün olmayacağı o kadar açık ki... Kur'an-ı kerim, İslâmiyetin temel kitabıdır, anayasasıdır. Bunu, Resulullahın, müctehid imamların ve diğer âlimlerin sözleri açıklar, tatbikini sağlar. Kur'an-ı kerimden başkasını kabul etmemek, bir devletin anayasasının dışındaki bütün kanunlarını, tüzüklerini, yönetmeliklerini, genelgelerini kabul etmemek, onları yok saymak gibidir.

İlmihal kitapları ve mealler

Ondört asırdır, dinimizi meallerden öğrenme kültürümüz yok iken, son yıllarda niçin bu yola yönelindi, bunda maksat neydi? **Sebilürreşad Mecmuası'**nın 18 Safer 1924 tarihli ve 618 numaralı sayısındaki, **"Yeni Kur'an Tercümesi**" başlıklı yazıda, bu sorunun cevabı özetle şöyle veriliyor:

Kur'an-ı kerim'i tercüme etmek, basıp yaymak bir müddetten beri moda oldu. Ne gariptir ki, ilk defa bu işe teşebbüs eden, **Zeki Megamiz** isminde, Arap asıllı bir Hıristiyandır. Fakat isminin duyulması üzerine, tercümeyi neşirden vazgeçti.

Daha sonra Cihan Kütüphanesi(yayınevi) sahibi Ermeni **Mihran Efendi** acele olarak, diğer bir tercümenin basımına başladı ve az zamanda sona erdirerek, **"Türkçe Kur'an**" ismiyle yayınladı.

Asırlardır, bütün ömürlerini dini yaymakla geçiren, bu uğurda hiçbir fedakârlıktan kaçınmayan İslâm âlimlerinin, Kur'an-ı kerimin tercümesini, meallerini hazırlamayıp da, gayrı müslimlerin böyle bir çalışma yapması, düşündürücü olsa gerekdir... Tercüme ve

meal, gerçekten dine faydalı olsaydı, İslâm büyükleri bu faaliyeti gayrı müslimlere bırakırlar mıydı?

Hıristiyan yayımcılar tarafından başlatılan Kur'an tercümesi kampanyaları, şiddetli tenkitlere mâruz kalmıştır. Kur'an-ı kerimin tercüme ve meallerinin yayılması karşısında, (O günkü) Diyanet İşleri Başkanlığı da hareketsiz kalmamış, Müslüman halkı uyandırmak maksadıyla 1924 tarihinde bir beyanname yayımlamıştır.

Diyanetin beyannamesi

Bu beyanname özetle şöyleydi:

"1- Kur'an tercümesi furyası, İkinci Meşrutiyet'in ilanından sonra başlamış zararlı bir faaliyettir.

2 - İkinci Meşrutiyet'ten önce, Osmanlı devleti, dini yayınları kontrol altında tutuyor ve ulu orta, yalan-yanlış tercüme ve tefsirlerin neşrine asla müsaade etmiyordu.

3- Meşrutiyet'ten sonra, basın hürriyetinden istifade eden birtakım art niyetli kimseler, gayrı müslimler, sinsi gayelerine uygun Kur'an tercümeleri neşrine başlamışlardır.

4- Türkçe Kur'an demek, küfür sözüdür. Kur'an-ı kerim İlâhidir. Kur'an'ın tercümesi olmaz.

5- Kur'an tercümeleri vasıtasıyla, İslâm dünyasında bir reform hareketi başlatmak istemişler ve muvaffak da olmuşlardır.

6- İslâmiyeti halka ve gençlere Kur'an tercüme ve mealleri ile öğretmeye çalışmak, son derece yanlış ve zararlı bir metoddur. İslâmiyet, Kur'an tercümesinden değil, islam âlimlerinin, halk için yazdıkları ilmihâl (akaid, fıkıh, ahlâk) kitaplarından öğrenilir."

Bilhassa ilk zamanlar çeşitli maksatlarla kimler Kur'an tercümesi yapmamıştır ki? Tercüme paraları ile meyhanede her akşam arkadaşlarına içki ısmarlayan **Ömer Rıza Doğrul**... Arapça bilmeyen **İsmail Hakkı Baltacıoğlu**... Yıllar geçtikten sonra rafizi inanca sahip olduğunu, kendisi ilan eden **Abdülbaki Gölpınarlı** ve daha niceleri...

Anadolu'muzun yetiştirdiği büyük âlimlerden **İmam-ı Birgivî** hazretleri, bu konu ile ilgili olarak şu hadis-i şerifleri bildirmektedir**:"Bir kimse, Allahın kitabını kendi fikri, görüşü ile tefsir etse ve bu tefsirinde isabet etmiş bulunsa, açıklaması doğru olsa bile hata etmiş olur." "Kim ki, Kur'an hakkında, ilmi olmadığı hâlde, kendi kafasına göre açıklarsa, cehennemdeki yerine hazırlansın."**

Son devrin büyük din âlimlerinden Şeyhülislâm **Mustafa Sabri Efendi, Mes'eletü Tercümeti'l-Kur'an** adlı eserinde, Kur'an tercümesi modasının arkasındaki gizli ve sinsi emelleri ve dinimizi içten yıkma plânlarını açıklamaktadır. Bu kitap Bedir Yayınevi tarafından basılmıştır. Günümüz Diyaneti ise, Misyonerlerle mücadele için ücretsiz meal dağıtıyor. Ne garip değil mi?

İlmihal nedir?

Her Müslümanın dinini iyi öğrenmesi lazımdır. İmân, amel ve ahlâk ile ilgili, öğrenmesi ve yapması lâzım olan bilgileri ihtiva eden kitaplara "**İlmihal"** denir. İlmihâllerle zaruri din bilgileri verilir. Bu bilgileri öğrenmeyen bir kimsenin dînin emirlerini doğru bir şekilde yerine getirmesi mümkün değildir.

İlmihâl kitaplarında önce îtikâd (îmân) bilgilerine yer verilmiştir. Çünkü, inanılacak şeyler, dînin esâsını teşkil eder. Burada imanın altı şartı, Ehl-i sünnet âlimlerinin bildirdiği şekilde anlatılır. Sonra islamın beş şartı; ibâdet, helâl ve haram bilgileri anlatılır. Bundan sonra da, İslâm ahlâkından bahsedilir. Bu kısım, kalbi kötülüklerden temizlemenin, kısaca iyi bir Müslüman olmanın yollarını öğretir.

İlmihâl kitaplarının kaynağı, fıkıh kitaplarıdır. Fıkıh ilmi, insanların yapması ve yapmaması lâzım olan işleri bildirir. Fıkıh bilgileri, edille-i şeriyye denilen, "**Kitap**", "**Sünnet**", "**İcmâ**" ve "**Kıyâs**"tan çıkarılır. Dînin hükümlerini bu dört kaynaktan çıkartan müctehid âlimlere "**Fakîh**" denir.

Müctehid olmıyanların doğrudan doğruya bu dört kaynaktan fıkıh bilgisi öğrenmeleri imkânsızdır. Bunun için din bilgileri ancak fıkıh kitaplarından öğrenilebilir. Cehenneme gidecekleri hadîs-i şerîfte bildirilen "Yetmiş iki sapık fırka" âlimleri, Kur'ân-ı kerîmden yanlış

ma'nâ çıkardıkları için sapıttılar. Âlimler sapıtınca, âlim olmıyanların Kur'an-ı kerimden, hadis-i şeriflerden dinini öğrenmeye kalkışması felâket olur. Kur'ân-ı kerîmin hakîkî ma'nâsını öğrenmek isteyen, Ehl-i sünnet âlimlerinin kelâm, fıkıh ve ahlâk kitaplarını okuması lâzımdır.

Dört mezhebin kelâm (iman) kitapları aynı olup, fıkıh kitapları başka başkadır. Halk için yazılmış olan ve herkesin bilmesi ve yapması gereken iman, ahlâk ve fıkıh bilgilerini kısaca ve açıkça anlatan kitaplara **"İlmihâl"** kitapları denilmiştir. Her müslümanın, evinde mutlaka muteber ilmihâl kitabı bulundurması, dinini ilmihâl kitaplarından öğrenmesi şarttır.

İlmihâl kitabını alırken de rastgele almayıp, nakli esas alan, kafasına göre yorum yapmayan, dînini bilen, seven ve kayıran mübârek insanların ilmihâl kitaplarını alıp, çoluğuna ve çocuğuna öğretmek her müslümanın birinci vazîfesidir. Kendilerine aydın din adamı ismini ve süsünü veren câhil ve sapık kimselerin sözlerinden ve yazılarından din öğrenmeğe kalkışmak, kendini Cehenneme atmak demektir.

"Dinin temel direği, fıkıh ilmidir"

Bunun için dinimiz fıkıh bilgisine çok önem vermiştir. Bir kimse Kur'ân-ı kerîmi, ihtiyaç miktarı ezberledikten sonra, fıkıhla meşgûl olmalıdır! Çünkü, Kur'ân-ı kerîmi ezberlemek farz-ı kifâye, fıkhın kendine lâzım olan miktarını öğrenmek ise farz-ı ayndır. Peygamber efendimiz, **"İbâdetlerin en kıymetlisi fıkhı öğrenmek ve öğretmektir."** "**Her şeyin dayandığı direk vardır. Dinin temel direği, fıkıh ilmidir**." buyurmuştur.

Kur'an-ı kerimde, Resulullaha ve âlimlere uymamız emrediliyor. Peygamber efendimiz de, **"Âlimlere tabi olun"** buyuruyor. O hâlde, Allahü teâlânın emrine uyarak, âlimlere tabi olmamız, uymamız şarttır. Bu vesîkalardan anlaşıldığı gibi, din ancak, bu âlimlerin kelâm, fıkıh ve ahlâk kitaplarından ve bu ilimlerin biraraya getirildiği, toplandığı ilmihâl kitaplarından öğrenilir.

Asırlardır, İslamiyet böyle öğrenildi, bu yol sayesinde bozulmadan bize kadar geldi. İslamı yok etmek isteyen güçler acı tecrübelerden sonra bunun farkına vardılar. Bunun için, saldırılarını islam âlimlerine ve bunların yazdığı fıkıh ve ilmihal kitaplarına yönelttiler. Biliyorlar ki, bu kitaplar halkın gözünden düşürülürse, Müslümanlar arasındaki bütünlük bozulacak, dinde anarşi çıkacak. Müslümanlar birbirini yiyip bitirecek. Böylece, asırlardır top, tüfek ve diğer bütün güçleri ile yapamadıklarını hiçbir sıkıntıya girmeden yaptırmış olacaklardır.

Maalesef bunda da hayli mesafe katetmiş oldukları görülüyor. Sözde dini temsil eden, bu ilahiyatçıların, bu aydın din adamlarının televizyonlarda, açıkca ilmihal, fıkıh kitaplarının zararlarını tartışmaları bunun açık göstergesidir.

Netice olarak şunu söyleyebiliriz: **Asırlardır din, meallerden, Kur'an tercümelerinden değil, fıkıh kitaplarından, ilmihâl kitaplarından öğrenilmiştir. Dinimizi doğru olarak öğrenebilmek için, bu sağlam yolu devam ettirmemiz, çıkmaz yollara sapmamamız şarttır. Çıkmaz yollara sapan, kurda kuşa yem olmaya mahkûmdur!** *(Bu bölümdeki bilgiler, Hakikat Kitabevi'nin neşrettiği **İSLAM AHLAKI** VE **TAM İLMİHAL SEADET-İ EBEDİYYE** kitabından derlenmiştir.)*

Teklif ve temennileriniz için:
Moruc@tg.com.tr
www.mehmetoruc.com

* * *

KİTAP HAKKINDA BASINDA ÇIKANLAR

M.Necati Özfatura, 22.4.2005, Türkiye

Sevgili kardeşim Mehmet Oruç'un "**Huzurun Kaynağı Aile**" ismi ile yeni bir kitabı daha yayınlandı. Kitapta, **Aile ve Kadının Önemi, Evlilik ve Aile Hayatı,Çocuk Eğitimi** konulara yer verilmektedir. Huzurlu bir aile için; evlilik öncesi ve sonrası yapılacak işlerin ve aile fertlerinin sorumluluklarının geniş olarak ele alındığı bu kıymetli eseri siz değerli okuyucularıma önemli tavsiye ederim. (Arı Sanat yayınevi, 0212 520 4151)

* * *

Kadını kurtarmak...

Ömer Söztutan, 26 Nisan 2005, Türkiye
Hep eğlenecek değiliz ya; biraz da bilgilenelim... Hemen özetleyeyim;
"Huzurun Kaynağı Aile" diye bir kitap... **Mehmet Oruç'**un "Arı Sanat" yayınevinden çıkan eseri...
İçinde **"Kadın ve Ailenin Önemi", "Evlilik ve Aile Hayatı" ile "Çocuk Eğitimi"** konularında süper bilgiler var...
Köşenin tarzına uysaydı başka konuyu alırdım ama "Kadını 'kurtarıcı'dan kurtarmak" başlıklı bölümü, 550 sayfa içinde buraya en iyi gidecek yazısı...
...
Her yıl, kadını esaretten (!) kurtarmak için "Dünya Kadın Hakları Günü" tertip edilir... Nutuklar atılır, demeçler verilir... Düşünüyorum; dünyada çok şey istismar ediliyor, fakat kadınlar kadar istismar edilen başka hiçbir varlık yok...
İşin garibi "kurtaralım" denildikçe daha batırılıyor kadın... Onlar da ne yapacaklarını şaşırdılar; sersem tavuğa döndü zavallılar... Gelen vuruyor giden vuruyor... Meşhur düşünür gibi, az da olsa aklı başına gelen kadınlar artık, "Gölge etmeyin başka ihsan istemiyoruz" demeye başladılar...
...
Kadın hakları istismarcıları, bir taşla iki kuş değil, bir sürü kuş vurma peşindeler... Kadın hakların öne sürüp, ceplerini dolduranlar, cinsel yönünden faydalananlar, toplumun örfüne, dinine bu vesile ile saldıranlar... Daha neler neler... İşin bir enteresan yönü de, kadına bir şey soran yok... Senin derdin, sıkıntın nedir, sana nasıl yardımcı olabiliriz?... Niye böyle?... Çünkü samimi değildim... Niyetleri başka...
...
Hürriyet'te Serdar Turgut'un köşesinde konumuzla ilgili tipik bir örnek vardı:
Yıllarca cinsi yönden istismar edilen bazı Batılı feminist kadınlar, iyice yıpratıldıklarını, oyuna getirildiklerini ifade ederek bir karar vermişler. Yaşları 25 ile 35 yaş arasında değişen bu kadınların aldıkları karar şöyle:
"-Aile, insanın hayatında çok daha manevi zenginlikle dolu olan, kadına çok daha manevi güç katan bir kavram. Bu nedenle çağdaş kadın, eğer güçlü olmak, toplumda bir yer edinmek istiyorsa aile yaşamına önem vermeli. Ve daha da önemlisi, evleninceya kadar erkeklerden uzak kalmalı. Evet, kadınlar bunu ciddî şekilde, yeni bir teori olarak ortaya koyuyorlar şu anda Batı'da."
...
Kim ne derse desin, bütün bu olup bitenleri tarafsız bir şekilde inceleyen kimse, tarih boyunca kadını, İslâm dininin istismar etmediğini, bilâkis ona lâyık olduğu değeri verdiğini görecektir. Bugün tarafsız gözlemciler, kadını korumak için İslâmdaki aile yapısını incelemekte olup, bunu kendilerine nasıl adapte edebilecekleri arayışı içindeler.
Bunu sağlayabildikleri takdirde, kadın, gerçek manada istismardan, esaretten kurtulacak, lâyık olduğu yere kavuşacaktır...
*** * ***

Huzurun Kaynağı Aile

İsmail kapan, 21.4.2005, Türkiye
Toplumumuz çok büyük bir erozyona maruz kalmış durumda!.. Bu erozyonun, aşınmanın sebepleri çok çeşitli. Gelecek çeyrek yüzyılda, Türk aile yapısında ve dolayısıyla toplumun genelinde büyük ve negatif değişiklikler kaçınılmaz görünüyor. Bunların başında parçalanmış aileler yer alacak. Yani Avrupa ülkelerindeki gibi, bir veya iki çocukla, yahut çocuksuz yaşamaya çalışan, boşanmış tek ebeveynle (hem kadın, hem erkek...- Ebeveyn kelimesi Arapça olup iki kişiyi ifade eder ama, galat olarak tekil anlamda da kullanılıyor) dolu bir sosyal hayata doğru gidiyoruz! Bu durumun nüfus aşınması üzerinde yapacağı tahribatı da düşünün. Şimdilerde bunalıma giren, suç işleyen çocuk ve gençlerin büyük ekseriyetinin parçalanmış ve problemli ailelere mensup olduğunu da unutmayalım...
Yeri gelmişken gazetemizin yazarı Sayın Mehmet Oruç'un, baskıdan çıkan yeni kitabını tavsiye etmek isterim; **Huzurun Kaynağı AİLE**... (Arı Sanat Yayınları-Çatalçeşme Sok. No: 19/1 Cağaloğlu-İST. Tel: 212 520 41 51, Faks: 212 514 51 39.)
Bu kitapta **kadın ve ailenin önemi, evlilik ve aile hayatı, çocuk eğitimi, ailenin çöktüğü toplumların uğradığı felaketler, feminizm gibi cereyanların aile hayatı üzerindeki etkileri, gençliğin ruh hali, eşlerin karşılıklı hak ve sorumlulukları, aile bireyleri arasında sevgi ve saygının korunması, ar-namus ve hayâ kavramlarının anlamı, ülkemizden ve dünyadan çok zengin örneklerle ve akıcı bir üslupla anlatılıyor.** Unutmayalım, ailenin temeline dinamit koyan yayınlarda son senelerde maalesef bir patlama yaşanıyor. Buna karşılık aileyi korumaya yönelik eserlerin sayısı hayli sınırlı. İnsanlarımızın faydalı eserleri ne kadar arayıp bulduklarını ve ne kadar okuduklarını da ayrıca sorgulamak gerekiyor! (21.4.2005, İsmail Kapan, Türkiye)

* * *

Huzurlu aile için...

(Türkiye, Kültür- Sanat sayfası, 21.4.2005)

Gazetemizdeki yazılarıyla yakından tanıdığımız **Mehmet Oruç'**un "**Huzurun Kaynağı Aile**" isimli kitabı yayımlandı. **Kadın ve ailenin önemi, evlilik ve aile hayatı, çocuk eğitimi** gibi konuları dini referansları kullanarak kaleme alan Oruç, ilk bölümde geçmişten günümüze aile hayatımızı anlatıyor. İkinci bölümde huzurlu bir aile için neler yapılması gerektiğini, üçüncü bölümde evlilik ve aile hayatını, dördüncü bölümde ailede çocuğun önemini ve son bölümde zarurî iman ve ibadet bilgilerini işleyen yazar, eserinin sonuna hacimli bir indeks ilave ederek, konuyla ilgili kavramlara kolay ulaşmamızı sağlıyor. Kitap, her aileye gerekli bir hazine olarak okurunu bekliyor. (Arı Sanat Yayınevi , 0 212 520 41 51)

Yegane süs ve güzellik

Yakub Kadri Karaosmanoğlu ünlü bir yazardı.. "Ulus" ve "Hakimiyet-i Milliye"de yazıyordu..

Yakub Kadri'nin, kıyafet devriminden önce yayınlanan "Kadınlık ve Kadınlarımız" isimli kitabının 39-41.sayfaları arasında yer alan bir makalesini ilgi ve bilgilerinize sunuyorum..

Yakub Kadri sözkonusu makalesinde "Bu çirkin asrın ve çirkin muhitin yegane süsü, yegane güzelliği sizin tesettürünüzdür" diyor..

Buyurun bu ilginç makaleyi birlikte okuyalım:

"Bu çirkin asrın ve çirkin muhitin yegâne süsü, yegâne güzelliği sizin tesettürünüzdür. Yalnız bunlardır ki, gözlere hâlâ bakmak tahammülünü, bakmak arzusunu veriyor. Niçin ondan müştekî gibisiniz? O mazrufa bu zarftan muvafık ne olabilir? Sizi böyle gördükçe bir kadının başka türlü nasıl giyinebileceğini düşünüyorum ve tesettürsüz bir kadın tahayyül edemiyorum. Siz bizim aşkımızın, hürmetimizin, siz bizim kıskançlığımızın mutî mahbubeleri değil misiniz? Vücudunuzun şeklini alan bu dillirib (gönül alan, çekici) mahpesi sizin etrafınıza, sizin yüzünüz üstüne biz ördük; bizim ihtimamımız, bizim muhabbetimiz ördü. Sizi güneşten, havadan, sizi kem nazardan sakındık da böyle yaptık. Yazık değil mi ki o saçlara güneş vursun, o yüzü havalar, tozlar hırpalasın. Yazık değil mi ki -mazallah- o gözlerin harimine kolayca, lâubali bir yabancı gözün kıvılcımı sıçrasın. Düşündük ki, belki bilmeyerek, belki farkına varmayarak birine gülüverirsiniz. Nazarlarınız belki bilâihtiyar birinin üstünde fazlaca tevakkuf ediverir.

Onun için yüzünüzü örttük. Zira tebessümlerinizin, bakışlarınızın kıymetini biz anlıyor, biz biliyorduk. Gönlümüz, onların öyle lüzumsuz yere heder olmasına acıdı da, bir ipek mahfaza içinde muhafazalarına lüzum gördük. Cemiyetlerin, medeniyetlerin esasını bir erkeğin kıskançlığı kurdu. Memleketlerden, vatanlardan evvel ilk müdafaa edilen, kadındı. Bana inanınız; bütün bu evler, bu mabedler ve bu şehirler sizin için yapıldı ve sizin açıldığınız ve sizin kıskançlık mahpesini yıktığınız yerlerde derhal evler yıkıldı, mabedler harap oldu, şehirler çöktü. Çünkü sizin mahpesleriniz o yerlerin surları idi, kaleleri idi.

Niçin başka cinsten kadınlara bakıp da başınızda garip mütalâalara meydan açıyorsunuz? Onlardan size ne? Siz başlı başınıza bir âlemsiniz. Ben o âleme girdiğim dakikadan itibaren, hariçte başka mevcudiyet var mı, yok mu unuttum bile. Siz niçin kendinizde herkesi unut muyorsunuz?

Söze başlarken demiştim ki, bu çirkin asrın, bu çirkin muhitin yegâne güzelliği sizin tesettürsüz. Memnun ve müsterih yaşamak için bu kanaat size kifayet etmez mi? Halbuki benim ruhumu sadece bu kanaat dolduruyor. Bunlardır ki bana muhabbet öğretiyor; hayata muhabbeti, aşka muhabbeti, memlekete muhabbeti öğretiyor; bahusus memlekete muhabbeti. Zira sizin örtüleriniz, bu süsleriniz değil midir ki, minarelerden ve o al râyetten (bayraktan) sonra bu serseri ruha biraz âşina melce ve bir emin mersa (liman) saadeti veriyor. Peçenizin kudsiyetini şuradan anlayınız ki, bir yabancı elin ona uzanması ihtimali bile gayz nedir, kin nedir hiç bilmeyen bu tembel ve yorgun ruhta beldeler yıkacak, burç ve barular (kaleler) devirtecek bir ateş alevliyor.

Gördünüz mü? Tesettürsüzden bahsederken haşin adımlarla surlar etrafında dolaşan eski bir kahraman gibi söz söylemeye başladım. Belki bunların hiçbirini yapmayacağım, fakat emin olunuz ki, şu dakikada çok samimiyim. Size, sizin örtülerinize ve süslerinize doğru teveccüh edince kendimi her şeye kadir hissediyorum. Tarih, menakıb-ı beşeriyeyi dolduran en büyük kahramanlıklar, bana birer çocuk oyunu gibi geliyor.

Sakın onları çıkarmayınız, sakın onları atmayınız. Bu çirkin muhitin ortasında asalet ve zarafete yegâne dâl (işaret) olarak bunlar, sade bunlar kaldı. İnsanlar senelerden beri, insanlığı terzil için ve cemiyetlere manzaraların en fenasını vermek için, sevimsiz bir cinnetle her şeyi devirdiler. Bu güruha peyrev olmak (peşinden gitmek) size yakışır mı? Ben sizi zamanların ve insanların fevkinde, onların haricinde biliyorum.

Siz mestur ruhlardan değil misiniz? Dünya yüzünde tek başına kalan ulvî bir dinin İlâhı, sizi bu sıfatla sair mahlûkat arasında mümtaz kılmamış mıydı? Siz onun halk ettiği cennetâsa âlemin meleklerisiniz. O, Kitab'ında sizin isminizi zikretti. O vakitten beri siz mukaddesat meyanına girdiniz; artık ne hale, ne maziye, ne atiye mensupsunuz. Yalnız unutmayınız ki, sizi bu mertebeye bizim aşkımız, bizim hürmetimiz, bizim kıskançlığımız is'ad etti (yükseltti)."
Kadınlık ve Kadınlarımız, Yakub Kadri, s. 39-41 (A.Dilipak, Vakit, 28.12.2005)
Erken evlen mutlu ol

WASHINGTON- Amerika'da yapılan bir araştırma, erken yaşta evlenen çiftlerin, sonsuza kadar mutlu olma şanslarının daha yüksek olduğunu ortaya koydu.
Teksas Üniversitesi tarafından 1503 kişinin katılımıyla yapılan araştırmanın sonuçları, toplumda yaygın olan genel kanının aksine, evlenmek için 30'lu yaşları beklemeyenlerin daha sağlam bir evliliğe sahip olma ihtimalinin fazla olduğunu gösterdi.

Sağlam bir kurum
Üniversitenin sosyoloji bölümünden Norval Glenn, araştırmaya katılanların yüzde 98'inin evli, evlenmeyi düşünen ya da en az bir kere evlenmiş kişiler olduğunu belirterek, evliliğin toplumda hâlâ sağlam bir kurum olarak görülmeye devam ettiğinin görüldüğünü söyledi.

En önemli 3 sebep
Glenn, çiftlerin boşanmasının en önemli 3 sebebinin ise şiddetli geçimsizlik, çiftin maddi yatırım eksikliği ve sadakatsizlik olarak belirlendiğini kaydetti. Araştırmanın sonuçlarını açıklayan Milli Evlilik Projesi yetkilisi Dr. Barbara Dafoe Whitehead de, 23-27 yaşları arasında evlenenlerin genellikle daha mutlu bir beraberlik sürdürdüklerinin belirlendiğini vurgulayarak, "Belli bir yaşın üzerinde evlilik, sağlam bir beraberliğin göstergesi değil" diye görüş belirtti.
Evlilik uzmanı, ABD'de 1970'li yıllarda erkeklerde 23, kadınlarda 21 olan ortalama evlenme yaşının şu anda erkeklerde 27, kadınlarda ise 26'ya yükselmiş olduğunu da ifade etti. (Türkiye, 10.11.2005)

Kadınlarda kariyer evliliğin ömrünü azaltıyor!
Büyük kentlerdeki kadınların çoğunun derdi, düzgün bir ilişki kuramamak. Kadının eğitim düzeyi yükseldikçe, bağımsız, çalışan kadınların sayıları arttıkça kadınlar kendilerine uygun bir erkekle karşılaşamıyor. Türkiye'nin en çok satan haftalık haber ve aktüalite dergisi Tempo, son sayısında 'Doğru, düzgün adam kalmadı' diyen kentli kadınları konu yaptı.
KADINLARIN erkeksiz, erkeklerin kadınsız olma hali, Avrupa ve Amerika'da uzun zamandır gündemin önemli meselelerinden. Konu, New York Times'ından BBC'ye pek çok yayın organının gündemini uzun zamandır meşgul etmekte. Bir türlü doğru insanı bulamamış derbeder Briget Jones'tan 'Doğru Düzgün Bir Adam Kaldı mı?' kitabına, Avrupa ve Amerika'da çizilen portre bizdekinden çok daha kötü.

'Why There Are No Good Men Left: The Romantic Plight of the New Single Woman' kitabının yazarı Amerikalı Barbara Dafoe Whitehead'in söylediklerine bir bakalım dilerseniz. Özetle şu soruyu soruyor Dafoe; ' Genç, kariyer sahibi kadınlar, bir gün düzgün bir adamı balayı süitine götürebilecekler mi?' Cevap: 'Hayır'. Bu cevabı 60'tan fazla kadınla söyleşi yaptıktan sonra veriyor Dafoe Whitehead. Konuştuğu kadınların çoğu beyaz ve şahane kolejlerden mezun, Washington'ın en pahalı restoranlarında yemek yiyen, Amerika'nın en moda caddelerinde gezen kadınlar. Yani havuzda biriyle tanışırım belki, markette bir koca bulurum derdinde olmayan, buna inanmayan kadınlar.

Durum az çok bizim büyük kentlerimizde de böyle. Psikolog Nazım Serin, 'yabancılaşmadan kadın-erkek ilişkileri de payını aldığını belirterek şunları söylüyor:

'Kadınların ekonomik açıdan güçlenip erkeğe olan bağımlılıklarının azalması, ilişkilerle ilgili değerleri, algı ve beklentileri de değiştirdi. Her iki cins açısından da bakıldığında, ayrılık fikrinin belki hiçbir dönemde olmadığı kadar dilin ucunda olduğunu görüyoruz. Ekonomik açıdan ayakta kalma becerisindeki artışın küçük bir zorlanma yaşandığında hemencecik ilişkiyi bitirme eğilimini harekete geçirmesi bu özgürlük anlayışının sorunlu bir boyutu olsa gerek. Bir de tüm bu faktörlere tüketim felsefesinin empoze ettiği 'kullan, at' ve ya 'fast food' zihniyeti eklendiğinde ilişkilerin kalıcı olma şansı azalıyor.'

Roller değişti

Sosyolog Nilüfer Narlı'ya göre ise gelişen toplumda 'Roller değişti, ama erkekler buna uyum gösteremedi.' Narlı şunları söylüyor: 'Kadının eğitim düzeyi yükseldikçe, bağımsız, çalışan kadınların sayıları arttıkça kadınlar kendilerine uygun bir erkekle karşılaşamıyorlar. Öyle gözüküyor ki erkekler genelde seçtikleri eşin kendilerinden daha az eğitimli, daha az donanımlı olmasını tercih edebiliyor dünyada genelde. Türkiye'de de kadınlar bundan şikayetçiler. Roller değişti. Sosyal cinsiyet rol değişiminden kadınlar hoşnutlar fakat erkekler bu değişime ayak uyduramadılar. O yüzden erkekler, erkeğin yanında ikincil konumda olmayı kabul eden kadın rolünü tercih ediyorlar. Bu kadınlar ya kualifikasyon sahibi olmayan ya da erkeğin yanında ikincil konumda olmayı kabul eder gibi gözüken kadınlar. Özellikle kendi yaş grubundaki erkeklerin çoğu evlenmiş olduğundan, eğitimli, donanımlı, belli bir yaşa elmiş 35 yaşını aşmış kadınlar bir ilişki kuramıyorlar.'

İşe yaramazlar ortalıkta

Psikolog Emre Konuk'a göre ise kadınlar, 'Ortalıkta düzgün adam yok' demekte haklılar:

'Eğer 30 yaş ve civarını konuşuyorsanız malın iyisini başkaları götürdüğü için onlara pek düzgün adam kalmıyor. Diğer kadınlar adamları eve kapatıyor ve genelde ortalıkta dolaşanlar işe yaramaz takımı oluyor... Kadınlar da artık çalışıyor, kariyer yapmak istiyorlar ve doğal olarak ucuza gitmek istemiyorlar. Kısaca istikrarlı ve doyurucu ilişki kuramadığnı söyleyen insanların sayısı on sene önceye göre giderek artıyor. Batı metropelleri ne yaşıyorsa biz de onları bir zaman sonra ki zaten başladık yaşayacağız. Gelişmenin, büyümenin, ekonomik refahın, çoğulcu toplumun doğal, kaçınılmaz sonuçları bunlar.' (Hürriyet, 13.9.2005)

(Kanitaın Efendisi, Resim altı tanıtım)

Yaratılmışların, gelmiş ve gelecek bütün insanların en üstünü olan, Peygamberimiz Muhammed aleyhisselam âlemlere rahmet olarak gönderimiştir. O'nun güzel huyları pek çoktur. Kur'an-ı kerimde, " **Sen güzel huylu olarak yaratıldın**" buyurulmuştur. Her Müslümanın bunları öğrenmesi ve O'nun gibi ahlâklanması lazımdır. Böylece, dünyada ve ahirette felaketlerden, sıkıntılardan kurtulmak ve O iki cihan efendisinin şefaatine kavuşmak nasib olur.

Bunun için; Peygamberimizin hayatının ve güzel ahlâkının, sade ve akıcı bir uslüp ile anlatıldığı, bu kıymetli eseri herkesin mutlaka okuması ve çocuklarına, yakınlarına okutması gereker.

ARI SANAT YAYINEVİ

(Arka sayfa yazısı)

Muhammed aleyhisselâma tabi olmak

İki cihan saadetine kavuşmak, ancak ve yalnız dünya ve ahiretin efendisi olan, Muhammed aleyhisselama tabi olmaya bağlıdır. O'na tabi olmak için iman etmek ve Ahkam-ı İslamiyye'yi öğrenmek ve hakkıyla yapmak lazımdır.

Ahirette Cehennem'den kurtulmak, yalnız Muhammed aleyhisselama tabi olanlara mahsustur. Dünyada yapılan bütün iyilikler, bütün keşifler, bütün haller ve bütün ilimler, Resulullah sallallahü aleyhi ve sellem efendimizin yolunda bulunmak şartı ile, ahirette işe yarar. Yoksa, Allahü teâlânın Peygamberine tabi olmayanların yaptığı her iyilik, dünyada kalır ve ahiretinin harab olmasına sebeb olur. Yani, iyilik şeklinde görünen, birer istidracdan başka bir şey olamaz.

O'na uymanın ufak bir zerresi, bütün dünya nimetlerinden ve ahiret saadetlerinden kat kat üstündür. İnsanlık meziyeti ve şerefi, O'na tabi olmaktır. **Resulullah'a uymak için müslümanların Ehl-i sünnetin dört hak mezhebinden birinde olmaları temel şarttır.**

Peygamber efendimize iman edip getirdiklerini tasdik etmek, O'nu sevip itaat etmek, nasihatlerini kabul etmek, kendisine hürmet ve tazim etmek farzdır.

Peygamber efendimiz; **"Bana kim itaat ederse, Allahü teâlâya itaat etmiş olur. Kim bana isyan ederse, Allahü teâlâya isyan etmiş olur. Benim emrime itaat eden, bana itaat etmiş, emirlerime isyan eden de bana isyan etmiş olur"**

Bir kimse, her işinde, Resulullah sallallahü aleyhi ve selleme tabi olmazsa, mü'min olamaz. O'nu, kendi canından çok sevmezse, imanı tamam olmaz. O, bütün insanların ve cinnilerin peygamberidir. Her asırda yaşayan her milletin O'na uyması

vacibdir. Her mü'minin, O'nun dinine yardım etmesi, O'nun ahlakı ile huylanması, O'nun mübarek ismini çok söylemesi, ismini söyleyince ve işitince, saygı ve sevgi ile salatü selam getirmesi, mübarek cemalini görmeye aşık olması, getirdiği Kur'an-ı kerimi ve dinini sevmesi ve hürmet etmesi lazımdır.

ARI SANAT YAYINEVİ

(Diyalog Tuzağı, Resim altı tanıtım yazısı)

Bu kitapta; dış güçlerin asırlardır kaba kuvvetle yıkamadıkları İslamı, Dinde Reform, Dinde Yenilik, Dini Çağa Uydurma, Dinlerarası Diyalog, Hoşgörü, Ilımlı İslam adı altında, içeriden nasıl çökertme faaliyetleri gösterdiklerini göreceksiniz.

Batı'nın, dinimizin iman esaslarını yıkıp sinsice İslamın içinin boşaltılması; Protestanlaştırılması, Hıristiyanlığa benzetilmesi, daha sonra da misyonerlik faaliyetleri ile Hıristiyanlaştırma planlarını okuyacaksınız.

Ayrıca, İslamın doğuşundan günümüze kadar karşılaştığı tehlikeler, İslamı yıkma faaliyetleri; ne zaman, kimler tarafından nasıl yapıldı, hepsi bu kitapta.

Düşmanlarını ve taktiklerini bilmeyen onların zararlarından kendini koruyamaz!

ARI SANAT YAYINEVİ

(Arka sayfa yazısı)

Diyalog ve Hubbu fillâh - Buğdu fillâh

İslam düşmanlarının en çok korktuğu, Hıristiyanlaştırmada en büyük engel gördüğü, İslamiyetin, "**Hubbu fillah-buğdu fillah**" emridir. Yani, Allah dostlarını Allah için sevmek, Allahın düşmanlarını, (dinimize göre, Müslüman olmayan herkes Allah düşmanıdır) Yahudileri, Hıristiyanları sevmemektir. Hubbu fillah, buğdu fillâh, imanın esasıdır. İmanın altı şartının geçerli olup olmaması bu esasa bağlıdır.

Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki:

"İmanın en sağlam temeli ve en kuvvetli alameti, hubb-i fillah, buğd-ı fillahtır." (Ebu Davüd)

"İmanın temeli Mümini sevmek ve kâfiri sevmemektir." (İmamı Ahmed)

"İmanın efdali Allah için sevgi, Allah için buğzdur." (Taberânî)

Kur'an-ı kerimde buyuruluyor ki:

"Ey iman edenler, Yahudileri de, Hıristiyanları da dost edinmeyin! Onlar, (İslâma olan düşmanlıklarında) **birbirinin dostudur. Onları dost edinen de onlardan olur. Allahü teâlâ, (**kâfirleri dost edinip, kendine) **zulmedenlere hidayet etmez."** (Maide 51)

"Müminler, müminleri bırakıp da, kâfirleri dost edinmesinler! Onları dost edinenler, Allah'ın dostluğunu bırakmış olurlar." (Ali İmran 28)

Hadis-i şerifte de buyuruldu ki: "**Bir kavmi sevip de onlarla dostluk kuran, kıyamette onlarla haşrolur"** (Taberânî)

Dış güçler, bu inanç yıkılmadıkça, Müslümanların Hıristiyan olmayacağını bildikleri için, **"Dinlerarası Diyalog**", "**Hoşgörü**", "**Ilımlı İslam**" vasıtasıyla bu inancı yıkmaya çalışıyorlar.

ARI SANAT YAYINEVİ

(Huzurun Kaynağı Aile, Resim altı tanıtım yazısı)

Dinimiz aile hayatına çok önem vermiştir. Çünkü, dine uygun aile hayatı olmazsa, dinin sonraki nesillere intikali mümkün olmaz. Bunun için, gelin ve damat seçiminde dinimizin bildirdidiği kıstaslara uymak, nişan ve düğünü, dini ölçüler içinde yapmak gerekir. Ecdadımızdan bize emanet olarak gelen dinimizi, bizden sonrakilere nakledebilmemiz için ailenin sağlam olması, aile fertlerinin İslamın güzel ahlâkı ile bezenmesi şarttır. Bu da, ancak aile fertlerinin dini mesuliyetlerini bilmesi ve yaşaması ile olur.

İşte bu kitap, aile fertlerinin dinimize göre, görev ve sorumluluklarını anlatmaktadır. Dinimiei uygun bir evliliğin nasıl olması gerekir, bunu bildirmektedir.

Huzurlu bir ailenin oluşması için, herkesin evlilik öncesi ve sonrası okuması gereken bir kitap. Nişanlarda, dügünlerde gençlere verilebilecek en güzel hediye…

ARI SANAT YAYINEVİ

(Huzurun Kaynağı Aile, arka kapan yazısı)

Huzurun Kaynağı; AİLE

"Toplumumuz çok büyük bir erozyona maruz kalmış durumda!.. Bu erozyonun, aşınmanın sebepleri çok çeşitli. Gelecek çeyrek yüzyılda, Türk aile yapısında ve dolayısıyla toplumun genelinde büyük ve negatif değişiklikler kaçınılmaz görünüyor. Bunların başında parçalanmış aileler yer alacak. Bu durumun nüfus aşınması üzerinde yapacağı tahribatı da düşünün. Şimdilerde bunalıma giren, suç işleyen çocuk ve gençlerin büyük ekseriyetinin parçalanmış ve problemli ailelere mensup olduğunu da unutmayalım...

Ailenin bu durumunu ele alan ve çıkış yollarını gösteren Gazetemizin yazarı Sayın Mehmet Oruç'un, **Huzurun Kaynağı AİLE** kitabını önemle tavsiye ederim.

Bu kitapta kadın ve ailenin önemi, evlilik ve aile hayatı, çocuk eğitimi, ailenin çöktüğü toplumların uğradığı felaketler, feminizm gibi cereyanların aile hayatı üzerindeki etkileri, gençliğin ruh hali, eşlerin karşılıklı hak ve sorumlulukları, aile bireyleri arasında sevgi ve saygının korunması, ar-namus ve hayâ kavramlarının anlamı, ülkemizden ve dünyadan çok zengin örneklerle ve akıcı bir üslupla anlatılıyor**.**

Unutmayalım, ailenin temeline dinamit koyan yayınlarda son senelerde maalesef bir patlama yaşanıyor. Buna karşılık aileyi korumaya yönelik eserlerin sayısı hayli sınırlı. İnsanlarımızın faydalı eserleri ne kadar arayıp bulduklarını ve ne kadar okuduklarını da ayrıca sorgulamak gerekiyor!" (21.4.2005, İsmail Kapan, Türkiye)

* * *

"Sevgili kardeşim **Mehmet Oruç'**un "**Huzurun Kaynağı Aile**" ismi ile yeni bir kitabı daha yayınlandı. Kitapta, Aile ve Kadının Önemi, Evlilik ve Aile Hayatı, Çocuk Eğitimi gibi konulara yer verilmektedir. Huzurlu bir aile için; evlilik öncesi ve sonrası yapılacak işlerin ve aile fertlerinin sorumluluklarının geniş olarak ele alındığı bu kıymetli eseri siz değerli okuyucularıma önemle tavsiye ederim." (**M.Necati Özfatura,** 22.4.2005, Türkiye)

ARI SANAT YAYINEVİ